

**ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ**

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

**ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΜΟΝΑΔΩΝ ΥΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ**

**Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας στο Δημόσιο Τομέα.
Η περίπτωση του ΙΚΑ Πειραιά.**

Σπουδάστριες:

Διακομοπούλου Φωτεινή-Μαρία

Πρίφτη Κωνσταντίνα

Επιβλέπων καθηγητής:

Ιωάννης Ρωσσίδης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε για την συνεχή και πολύτιμη βοήθειά του στην συγγραφή της παρούσας εργασίας τον καθηγητή μας, κ. Ιωάννη Ρωσσίδα ο οποίος ήταν δίπλα μας σε ότι χρειαζόμασταν.

Επίσης, θα θέλαμε να αφιερώσουμε αυτή την εργασία στις οικογένειες μας οι οποίες μας συμπαραστάθηκαν καθ' όλη την διάρκεια της συγγραφής της εργασίας.

«Ποιότητα είναι η συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις, όχι η καλοσύνη ή η κομψότητα»

Philip Crosby

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	2
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	3
ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ	5
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	7

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΟΡΙΟΘΕΤΗΣΕΙΣ

1.1: Εισαγωγή στη Διοίκηση Ολικής Ποιότητας.....	9
1.1α: Στόχοι Διοίκησης Ολικής Ποιότητας.....	11
1.1β: Πλεονεκτήματα Διοίκησης Ολικής Ποιότητας.....	12
1.2: Εργαλεία και πρακτικές Διοίκησης Ολικής Ποιότητας.....	13
1.3: Σύγχρονες τάσεις Διοίκησης Ολικής Ποιότητας.....	16
1.4: Ο Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης (ISO).....	18
1.5: Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διασφάλιση της Ποιότητας (EFQM).....	19

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΟΛΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

2.1: Προβλήματα και ευκαιρίες βελτίωσης του Δημοσίου Τομέα.....	22
2.2: Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας ως μεταρρυθμιστικό εργαλείο της Δημόσιας Διοίκησης.....	27
2.3: Σύγκριση του Δημοσίου με τον Ιδιωτικό τομέα.....	30
2.4: Διοίκηση Ολικής Ποιότητας και Δημόσια Διοίκηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.....	32

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΣΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

3.1: Γενικά.....	40
3.2: Ορισμός, στόχοι, δραστηριότητες του Ιδρύματος Κοινωνικής Ασφάλισης.....	44
3.3: Η κρίση της ασφαλιστικής κατάστασης του Ιδρύματος Κοινωνικής Ασφάλισης...52	
3.4: Η περίπτωση του υποκαταστήματος Πειραιά.....	54
3.4α: Διάρθρωση και αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Διοικητικού Προσωπικού.....	55

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ ΕΡΕΥΝΑ

4.1: Σκοπός πρωτογενούς έρευνας.....	58
4.2: Μελέτη πρωτογενούς έρευνας.....	58
4.2α: Μεθοδολογία έρευνας.....	58
4.2β: Ανάλυση έρευνας.....	58
4.2γ: Αποτελέσματα έρευνας.....	74

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	75
----------------------	-----------

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ.....	75
-----------------------------------	-----------

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	77.
--------------------------	------------

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ.....	80.
----------------------------	------------

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	81
-----------------------	-----------

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

Α.Ε.Π.: Ακαθάριστο Ελληνικό Προϊόν

Δ.Ε.Η: Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού

Ε.Κ.Δ.Δ.Α: Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης

Ε.Φ.Ο.Μ.: European Foundation of Quality Management
(Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την διασφάλιση της ποιότητας)

Ε.Ο.Ο.: European Organization for Quality (Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ποιότητα)

Ε.Ο.Α.: European Quality Award (Ευρωπαϊκό Βραβείο Ποιότητας)

Ε.Ρ.Τ.: Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση

Ε.Τ.Ε.Α.Μ.: Ενιαίο Ταμείο Επιχειρηματικής Ασφάλισης Μισθωτών

Ε.Υ.Π.Ε.Α.: Ειδική Υπηρεσία Ελέγχου Ασφάλισης

Ι.Κ.Α.: Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων

Ι.Μ.Δ.: Institute for Management Development (Ινστιτούτο για την Διαχείριση της Ανάπτυξης)

Ι.Σ.Ο.: International Organization for Standardization (Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης)

Κ.Ε.Π.: Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών

Ν.Π.Δ.Δ.: Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου

Ν.Π.Ι.Δ.: Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου

Ο.Π.Σ.: Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα

Ο.Σ.Ε.: Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος

Ο.Τ.Ε.: Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος

Τ.Ο.Μ.: Total Quality Management (Διοίκηση Ολικής Ποιότητας)

Υ.Π.Ε.Σ.Δ.Δ.Α.: Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης

Τ.Α.Ε.: Ταμείο Ασφάλισης Εμπόρων

Τ.Ε.Β.Ε.: Ταμείο Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος

Τ.Σ.Α.: Ταμείο Συντάξεως Αυτοκινητιστών

Τ.Σ.Α.Υ.: Ταμείο Συντάξεως και Ασφαλίσεων Υγειονομικών

Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.: Ταμείο Συντάξεως Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων

Τ.Ε.Ι.: Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο εκτεταμένος ανταγωνισμός που υφίστανται οι επιχειρήσεις στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης, έχει δημιουργήσει την ανάγκη δραστηριοποίησης σε νέα επίπεδα και τομείς. Μία σχετικά καινούργια παράμετρος στις σύγχρονες απαιτήσεις της αγοράς είναι η ποιότητα. Τόσο οι επιχειρήσεις, όσο και οι οργανισμοί αναπτύσσουν μια νέα διοικητική φιλοσοφία και πρακτική, την Διοίκηση Ολικής Ποιότητας (TotalQualityManagement, TQM), για την οποία ε΄χουν αναπτυχθεί διάφορες απόψεις.

Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας συμβάλλει ώστε να μπορέσει να εκσυγχρονιστεί η Δημόσια Διοίκηση ενισχύοντας την αποτελεσματικότερη λειτουργία της και περιορίζοντας σημαντικά προβλήματα, όπως αυτό της γραφειοκρατίας, των πελατειακών σχέσεων, την έλλειψη εκπαίδευσης δια της διεύρυνσης της επικοινωνίας μεταξύ των υπηρεσιών. Τα οφέλη που θα προσφέρει η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας στην Δημόσια Διοίκηση είναι η μείωση των αστοχιών, η βελτίωση των σχέσεων με τους πολίτες, η μείωση του κόστους των υπηρεσιών, η μείωση της γραφειοκρατίας, η βελτίωση της αποδοτικότητας, ο κομματισμός, η αναξιοκρατία, η καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού.

Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας αφορά σε οργανωμένες και ομαδικές προσπάθειες¹ των επιχειρήσεων και των οργανισμών για να μπορέσουν να δημιουργήσουν ένα πιο αποτελεσματικό σύστημα διοίκησης, το οποίο να διασφαλίζει την ποιοτική βελτίωση των προϊόντων και των υπηρεσιών, την μείωση του κόστους, την εμπλοκή όλων των εργαζομένων και την συνειδητοποίηση του κοινού στόχου που έχουν με αποτέλεσμα την ανάπτυξη.

Τα τελευταία χρόνια που το κράτος χάνει την ισχύ του και αποδυναμώνεται και ο Δημόσιος Τομέας καλείται να λειτουργήσει και με πολύ πιο μικρό κόστος αλλά αποτελεσματικά, ενσωματώθηκε στο Δημόσιο Τομέα μια σειρά παραμέτρων, όπως η μέτρηση της αποτελεσματικότητας και η συγκριτική αξιολόγηση.

Η Δημόσια Διοίκηση άρχισε με αυτόν τον τρόπο να δίνει έμφαση σε έννοιες όπως η ποιότητα. Η καθιέρωση βραβείων ποιότητας² επιβεβαιώνει το πόσο σημαντικές είναι

¹www.library.panteion.gr

²www.efqm.org

πλέον οι αρχές της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας στην λειτουργία και την αποτελεσματικότητα των επιχειρήσεων και των οργανισμών.

Η παρουσίαση της πτυχιακής περιλαμβάνει τέσσερα (4) κεφάλαια:

Στο πρώτο κεφάλαιο, επιχειρούμε να ορίσουμε την Διοίκηση Ολικής Ποιότητας, να δούμε τους στόχους και τα πλεονεκτήματα από την εφαρμογή της, τις πρακτικές που χρησιμοποιεί, τις σύγχρονες τάσεις της αλλά και να κάνουμε μια αναφορά στον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης (ISO) και στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Διασφάλιση της Ποιότητας (EFQM).

Στο δεύτερο κεφάλαιο, διατυπώνονται τα προβλήματα και οι ευκαιρίες βελτίωσης του Δημοσίου Τομέα σκιαγραφώντας τα πεδία εφαρμογής της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας στη Δημόσια Διοίκηση. Διενεργείτε, μια σύγκριση του Δημοσίου με τον Ιδιωτικό τομέα, ενώ τέλος, διατυπώνεται η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας υπό το πρίσμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο τρίτο κεφάλαιο της εργασίας μας, επιχειρείται μια ανασκόπηση στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ) και ειδικότερα στο υποκατάστημα του ΙΚΑ Πειραιά. Επίσης, ερευνώνται τα αίτια τα οποία οδήγησαν το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων στο να έχει σοβαρά και εκτεταμένα προβλήματα που το «ταλαιπωρούν» χρόνια και δεν βοηθάνε στην ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό του.

Στο τέταρτο κεφάλαιο παρατίθεται η διαδικασία της πρωτογενούς έρευνας. Κατά την πρωτογενή έρευνα, περιγράφεται: ο σκοπός, η μεθοδολογία της έρευνας (μορφή ερωτηματολογίου, είδος στατιστικής ανάλυσης κ.α.), τα αποτελέσματα και τα τελικά συμπεράσματα της έρευνας.

ΜΕΡΟΣ 1^ο

Θεωρητικές προσεγγίσεις των υπό ανάλυση θεμάτων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΝΟΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΟΡΙΟΘΕΤΗΣΕΙΣ

1.1 Εισαγωγή στη Διοίκηση Ολικής Ποιότητας

Γενικά είναι δύσκολο να ορίσουμε την ποιότητα, καθώς είναι μια έννοια πολυσύνθετη που αφορά όλες τις πτυχές της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Παρόλα αυτά όλοι μας έχουμε την εμπειρία της, αφού έχουμε ζητήσει ποιοτικά προϊόντα ή υπηρεσίες. Σκοπός της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας είναι να αναπτύξει σε βάθος κάθε σχετικό με την ποιότητα ζήτημα που παρουσιάζεται σε έναν οργανισμό.

Σύμφωνα με τον ορισμό που έδωσαν δύο ειδικοί στην ποιότητα (Juran, Crosby) μπορούμε να πούμε ότι ποιότητα είναι³:

- ❖ Juran: Σύμφωνα με τον Juran ποιότητα είναι η καταλληλότητα για σκοπό και χρήση και σημαίνει ότι η ποιότητα ενός προϊόντος ή μιας υπηρεσίας βρίσκεται στη χρήση. Αυτό σημαίνει ότι μόνο ο πελάτης μπορεί να πει αν μια υπηρεσία ή ένα προϊόν είναι ποιοτικό. Για αυτόν το λόγο οι επιχειρήσεις και οι οργανισμοί πρέπει να συμμορφώνονται με τις προδιαγραφές και τις απαιτήσεις των πελατών, καθώς οι γνώμες ποικίλουν από τον ένα πελάτη στον άλλο.
- ❖ Crosby: Σύμφωνα με τον Crosby η ποιότητα ορίζεται ως η συμμόρφωση του προϊόντος στις απαιτήσεις του πελάτη. Αυτό σημαίνει ότι οποιοδήποτε κόστος από την εφαρμογή ενός προγράμματος ποιότητας μπορεί να καλυφθεί από τα οφέλη που θα προκύψουν από την ικανοποίηση των πελατών.

Βέβαια έχουν δοθεί και άλλοι ορισμοί για την ποιότητα, μερικοί από τους οποίους είναι⁴:

- ❖ Ποιότητα είναι η συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις

³Paul James, Μάνατζμεντ Ολικής Ποιότητας, εκδόσεις Κλειδάριθμος, 1998, Αθήνα, σελ: 90-93 και 100-103

⁴www.qualitynet.gr

- ❖ Ποιότητα είναι οι αναμενόμενες επιθυμίες του πελάτη
- ❖ Ποιότητα είναι να ταιριάζει η υπηρεσία ή το προϊόν στη χρήση ή το σκοπό για τον οποίο προσαρμόζεται
- ❖ Ποιότητα είναι στην ουσία ένας τρόπος να διευθύνεις την εταιρία
- ❖ Ποιότητα δεν είναι πια η απλή διαφοροποίηση της ανταγωνιστικότητας, είναι καθαρά ένα χαρακτηριστικό εισόδου στην αγορά

Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας (TotalQualityManagement) ξεκίνησε να εφαρμόζεται το 1949, από την Ένωση Ιαπώνων Επιστημόνων με στόχο την βελτίωση της παραγωγικότητας.

Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας σαν μια νέα κουλτούρα έχει σκοπό την ικανοποίηση του πελάτη, η οποία επιτυγχάνεται με την συμμετοχή όλων στη βελτίωση των υπηρεσιών και των προϊόντων χρησιμοποιώντας νέες μεθόδους.

Έτσι η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας είναι μια συστηματική λειτουργία που αφορά όλη την επιχείρηση και όχι μόνο την διοίκηση ή ξεχωριστά τους εργαζομένους σε αυτήν. Πρέπει η φροντίδα όλων ανεξαιρέτως να αφορά την ποιότητα και αυτό είναι πιο εφικτό να πραγματοποιηθεί μέσα από την κατάλληλη οργανωτική δομή της κάθε επιχείρησης.

Για να μπορέσει να εφαρμοστεί η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας αποτελεσματικά θα πρέπει να πληρούνται τρία αξιώματα⁵:

- ❖ Δέσμευση: Τόσο τα στελέχη όσο και οι εργαζόμενοι μιας επιχείρησης πρέπει να δεσμευτούν για την συνεχή βελτίωση των προϊόντων και των υπηρεσιών. Αν οι επιχειρήσεις και οι οργανισμοί θέλουν να είναι βιώσιμοι και να έχουν ανάπτυξη πρέπει να συμμορφώνονται με τις αυξανόμενες απαιτήσεις των πελατών και να παράγουν ποιοτικά προϊόντα και υπηρεσίες.

⁵ Ν. Λογοθέτης, 1993, «Μάνατζμεντ Ολικής Ποιότητας», εκδόσεις Interbooks, Αθήνα, σελ 20-23-26

- ❖ Συμμετοχή: Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας δεν είναι ευθύνη ενός τμήματος της επιχείρησης ή του οργανισμού αλλά αφορά όλους τους εργαζομένους. Η συμμετοχή όλων και η καλή επικοινωνία θα βοηθήσει ώστε να υπάρξουν τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα.
- ❖ Επιστημονική γνώση: Η γνώση βοηθά ώστε τόσο η διοίκηση όσο και οι εργαζόμενοι να παράγουν ποιοτικά προϊόντα ή υπηρεσίες αλλά και να είναι έτοιμοι αν παρουσιαστεί κάποια δυσλειτουργία , προλαμβάνοντας με αυτόν τον τρόπο και ένα μεγαλύτερο πρόβλημα.

1.1α Στόχοι Διοίκησης Ολικής Ποιότητας

Σύμφωνα με τον Μ. Λογοθέτη: « στην παραδοσιακή διοίκηση είναι γνωστή η διατύπωση διαφόρων στόχων όπως για παράδειγμα μεγάλο μερίδιο της αγοράς, αύξηση παραγωγικότητας και πωλήσεων, μείωση ελαττωματικών κ.τ.λ. Με την υιοθέτηση της Ολικής Ποιότητας οι παραπάνω στόχοι μπορούν να θεωρηθούν ως συνέπειές του.»⁶

Οι βασικοί στόχοι που επιδιώκονται με την Διοίκηση Ολικής Ποιότητας είναι⁷:

- ❖ Ποιότητα:Βασικός στόχος της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας είναι η άριστη ποιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών και η συνεχής βελτίωσή τους, προκειμένου να ικανοποιούνται έως και να ξεπερνιούνται οι προσδοκίες του πελάτη.
- ❖ Ικανοποίηση του πελάτη: Η επιχείρηση μέσα από συνεχή γνώση και έρευνα θα παράγει ένα προϊόν που να είναι σύμφωνο με τις απαιτήσεις του πελάτη και θα τον ικανοποιεί πλήρως.

⁶ Λογοθέτης Μιχ., Λιαμαρκόπουλος, 2003, «Διοίκηση Ολικής Ποιότητας», έκδοση 1^η Αθήνα-Πάτρα, σελ:28,29

⁷Κώστας Ν. Δερβιτσιώτης, 2001, εκδόσεις: Interbooks, Αθήνα, σελ:58-60

- ❖ Μηδέν ελαττωματικά: Ένας άλλος στόχος της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας είναι η πρόληψη ελαττωματικών ώστε να περιορίζεται το κόστος παραγωγής και να ικανοποιείται απόλυτα ο πελάτης.
- ❖ Συμμετοχή προσωπικού: Η καθολική συμμετοχή και αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού σε συνδυασμό με την αξιοποίηση της νέας τεχνολογίας, εξασφαλίζουν λιγότερο χρόνο για την εκτέλεση των παραγγελιών και άρα μεγαλύτερη ικανοποίηση του πελάτη.

1.1β Πλεονεκτήματα Διοίκησης Ολικής Ποιότητας

Στην σύγχρονη κοινωνία η υιοθέτηση της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας είναι ιδιαίτερα σημαντική για την επιβίωση της επιχείρησης ή του οργανισμού, στο ολοένα αυξανόμενο ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Δίνοντας στον πελάτη-καταναλωτή ποιοτικά προϊόντα ή υπηρεσίες μια επιχείρηση ή ένας οργανισμός διατηρεί τους ήδη υπάρχοντες πελάτες του αλλά έχει και την ευκαιρία να κερδίσει και νέους. Επίσης αποφεύγονται οι αστοχίες και μειώνεται το κόστος παραγωγής. Έτσι η επιχείρηση ή ο οργανισμός γίνεται άκρως ανταγωνιστικός.

Τα πλεονεκτήματα από την Διοίκηση Ολικής Ποιότητας συνδέονται μεταξύ τους και συνοπτικά είναι τα εξής⁸:

- ❖ Μακροχρόνια επιβίωση και ευημερία
- ❖ Ποιοτική υπεροχή προϊόντων και υπηρεσιών
- ❖ Αύξηση πωλήσεων
- ❖ Αύξηση μεριδίου αγοράς
- ❖ Αύξηση εσόδων και κερδών

⁸Ν.Λογοθέτης<< Μάνατζμεντ Ολικής Ποιότητας>> , 1993 , Εκδόσεις "Interbooks" , Αθήνα

- ❖ Αύξηση παραγωγικότητας
- ❖ Μείωση κόστους παραγωγής
- ❖ Μείωση ελαττωματικών

1.2 Εργαλεία και πρακτικές της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας

Στις μέρες μας η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας αποτελεί την απάντηση τόσο των επιχειρήσεων όσο και των οργανισμών στις αυξανόμενες απαιτήσεις των πελατών για υψηλή ποιότητα προϊόντων και υπηρεσιών. Οι πρακτικές οι οποίες χρησιμοποιεί προκειμένου να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός είναι⁹:

- ❖ Η ανάδειξη του χαρακτήρα της επιχείρησης: Η επιχείρηση είναι σαν ένα σύστημα εισροών και εκροών. Οι εισροές αποτελούνται από τους παραγωγικούς συντελεστές που διαθέτει η επιχείρηση ή ο οργανισμός. Αυτούς τους παραγωγικούς συντελεστές διοικεί στην παραγωγική διαδικασία, οι οποίοι υφίστανται μια επεξεργασία και εξέρχονται σαν εκροές, δηλαδή σαν έτοιμα προϊόντα.
- ❖ Εστίαση στον πελάτη: Βάση της κάθε προσπάθειας που κάνει ο κάθε οργανισμός ή επιχείρηση είναι ο πελάτης. Ο στόχος της απόλυτης ικανοποίησης του πελάτη εκφράζεται με την προσπάθεια να προσφέρει η επιχείρηση ή ο οργανισμός προϊόντα ή υπηρεσίες που ανταποκρίνονται στα θέλω του. Με αυτό τον τρόπο ο πελάτης μένει ικανοποιημένος και πιστός στην επιχείρηση, πράγμα το οποίο επιδιώκει και η ίδια η επιχείρηση.
- ❖ Συνεχής βελτίωση των διοικητικών διεργασιών: Η επιχείρηση ή ο οργανισμός σύμφωνα με τις επιταγές της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας δεσμεύεται για συνεχή έλεγχο τόσο των τεχνικών όσο και των διοικητικών διεργασιών της, με στόχο την

⁹www.alphavita.gr

αποτελεσματικότερη λειτουργία. Με αυτόν τον τρόπο ικανοποιεί συνεχώς τις αυξανόμενες απαιτήσεις των πελατών και προσαρμόζεται στις νέες συνθήκες.

- ❖ Συμμετοχή όλων των εργαζομένων: Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας θεωρεί εξέχουσας σημασίας την συμμετοχή όλου του ανθρώπινου δυναμικού μιας επιχείρησης ή ενός οργανισμού στην παραγωγική διαδικασία. Η συνεργασία όλων των τμημάτων συνεισφέρει πολύ σημαντικά στην επιχείρηση, αφού τα τμήματα δίνουν προτεραιότητα σε όλη την επιχείρηση ή τον οργανισμό και όχι στην επίτευξη των άμεσων στόχων. Υπάρχει καλή και σωστή επικοινωνία μεταξύ του προσωπικού και με αυτόν τον τρόπο κατατίθενται προτάσεις που είναι κοινά αποδεκτές. Στην περίπτωση δε που οι εργαζόμενοι συμμετέχουν και στα κέρδη πέραν της λήψης αποφάσεων τότε τους δίνεται ένα ιδιαίτερα ισχυρό κίνητρο ώστε να εργαστούν πιο αποδοτικά και με ιδιαίτερο ζήλο για το απώτερο καλό.

Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας ως μια φιλοσοφία διοίκησης οκτώ βασικές αρχές οι οποίες αναφέρονται τόσο στο ρόλο της διοίκησης όσο και στον συντονισμό και την ολοκλήρωση των λειτουργιών της επιχείρησης¹⁰.

Οι αρχές της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας είναι:

- ❖ Συγκριτική αξιολόγηση (benchmarking): Οι εταιρίες χρησιμοποιούν την συγκριτική αξιολόγηση για να καταλάβουν τον τρόπο λειτουργίας των ανταγωνιστικών εταιριών με σκοπό να βελτιώσουν τις δικές τους λειτουργίες¹¹.
- ❖ Σχεδιασμός προϊόντων: Αλλαγές στο σχέδιο ενός προϊόντος ενδέχεται να αυξήσουν το ποσοστό παραγωγής ελαττωματικών προϊόντων. Αντίθετα η διατήρηση ενός σχεδίου μπορεί να είναι πιο αποτελεσματική.
- ❖ Σχεδιασμός διαδικασιών: Η διαδικασία που χρησιμοποιείται για την παραγωγή ενός προϊόντος μπορεί να επηρεάζει την ποιότητά του.

¹⁰www.wikipedia.org/ΔΟΠ

¹¹www.wikipedia.org/ΔΟΠ

- ❖ Διαδικασίες προμηθειών: Η ποιότητα των προϊόντων ή των υπηρεσιών που παρέχουν οι προμηθευτές είναι σε θέση να επηρεάσει την συνολική ποιότητα των τελικών παραγόμενων προϊόντων.
- ❖ Υπολογιστικά μέσα επίλυσης προβλημάτων: Το κατά πόσο μπορεί η επιχείρηση να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που εμφανίζονται επηρεάζουν την συνολική προσπάθεια για επίτευξη της ποιότητας.
- ❖ Ικανοποίηση πελατών: Εφόσον οι επιχειρήσεις εξαρτώνται από τους καταναλωτές οφείλουν να αντιλαμβάνονται τις τωρινές και μελλοντικές ανάγκες τους και να ικανοποιούν απόλυτα τις απαιτήσεις τους. Μια επιχείρηση που κατορθώνει να προσεγγίζει το τι θέλουν και έχουν ανάγκη οι πελάτες της της επιτυγχάνει και την ποιότητα στα προϊόντα ή τις υπηρεσίες.
- ❖ Ενεργή συμμετοχή των εργαζομένων: Η συνειδητοποίηση της σπουδαιότητας της παραγωγής ποιοτικών προϊόντων από όλους τους εργαζομένους και η ενεργή συμμετοχή του καθενός σε αυτή την διαδικασία είναι η ουσία της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας.
- ❖ Συνεχής προσπάθεια για την βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων: Η συνεχής προσπάθεια για παροχή ποιοτικών προϊόντων ή υπηρεσιών θα οδηγήσει τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς στο να καταλάβουν καλύτερα τι θέλει ο καταναλωτής και με αυτόν τον τρόπο να μπορέσουν να του το προσφέρουν. Παράλληλα θα οδηγήσει στην μακροχρόνια συνεργασία και εμπιστοσύνη των πελατών με τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς.

Όπως αναφέραμε και παραπάνω η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας είναι πολύ σημαντική για μια επιχείρηση ή έναν οργανισμό σήμερα. Η αναγνώριση ενός προϊόντος ή μιας υπηρεσίας ως ποιοτική θα βοηθήσει όχι απλώς στην επιβίωση αλλά και στην ανάπτυξη της επιχείρησης ή του οργανισμού. Επίσης, υπάρχει μεγαλύτερη επικοινωνία και ομαδικό πνεύμα μεταξύ των εργαζομένων και κατ' επέκταση υψηλότερη απόδοση. Αν αυτό

συνδυαστεί με συνεχή εκπαίδευση του προσωπικού τότε οι εργαζόμενοι θα μπορούν να αποδίδουν τα μέγιστα αλλά παράλληλα θα αυξηθεί και η ανταγωνιστικότητα.

1.3 Σύγχρονες τάσεις Διοίκησης Ολικής Ποιότητας

Στις μέρες μας η διοίκηση επιχειρήσεων, χωρίς να εγκαταλείπει εντελώς τις παραδοσιακές θεωρίες ενστερνίζεται την Διοίκηση Ολικής Ποιότητας. Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας μπορεί να χαρακτηριστεί ως ένα σύγχρονο μοντέλο διοίκησης, που η επιτυχία του βασίζεται στον άριστο συνδυασμό όλων των συντελεστών παραγωγής που συμμετέχουν σε μια επιχείρηση. Ως μια νέα και διαφορετική φιλοσοφία εισάγει διάφορες καινοτομίες οι οποίες έχουν να κάνουν τόσο με το ρόλο της διοίκησης, όσο και με τον συντονισμό και ολοκλήρωση των λειτουργιών της επιχείρησης.¹²

Πιο αναλυτικά τις διαφορές που παρουσιάζει η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας με το Παραδοσιακό Μάνατζμεντ μπορούμε να τις διαπιστώσουμε και από τον παρακάτω πίνακα.

Προσέγγιση Παραδοσιακού Μάνατζμεντ	Προσέγγιση Διοίκησης Ολικής Ποιότητας
Προτεραιότητα στο κόστος	Προτεραιότητα στην ποιότητα
Η ποιότητα κοστίζει	Η ποιότητα κερδίζει
Ικανοποίηση προδιαγραφών	Συνεχής βελτίωση ποιότητας
Αντιδραστική αντιμετώπιση	Προληπτική Αντιμετώπιση
Ποιότητα ή Ποσότητα	Ποιότητα και Ποσότητα
Κόστος ή Ποιότητα	Κόστος και Ποιότητα
Ανώτερα στελέχη ανεύθυνα για ποιότητα	Ανώτερα στελέχη συνυπεύθυνα για ποιότητα
Έμφαση στον έλεγχο ποιότητας	Έμφαση στην πρόληψη ελαττωμάτων
Αποδεκτό επίπεδο ελαττωμάτων	Μηδενισμός ελαττωμάτων
Προσανατολισμός στο προϊόν	Προσανατολισμός στην αγορά
Ποιος ευθύνεται	Πως λύνεται το πρόβλημα
Έμφαση στην παραγωγή	Έμφαση στη σχεδίαση προϊόντος- διαδικασιών και στην παραγωγή
Υποψίες για κόστος ποιότητας	Συστηματική μέτρηση του κόστους
Πηγές κακής ποιότητας: οι εργαζόμενοι	Πηγές κακής ποιότητας: τα στελέχη και οι

¹²www.alphavita.gr

	εργαζόμενοι
Διόρθωση ή απόκρυψη ελαττωματικών	Εντοπισμός και διερεύνηση του προβλήματος ποιότητας
Ευθύνη για ποιότητα; Το τμήμα ελέγχου ποιότητας	Ευθύνη για ποιότητα: όλες οι λειτουργίες της επιχείρησης
Η ποιότητα είναι τεχνικό πρόβλημα	Η ποιότητα είναι πρόβλημα της διοίκησης και τεχνικό

Πίνακας 1

Πηγή: Κ.Ν. Δερβιτσιώτης «Διοίκηση Ολικής Ποιότητας», Αθήνα, 1993, σελ 63 και 64

Το Νέο Δημόσιο Μάνατζμεντ έκανε την εμφάνισή του την δεκαετία του 1980 για να καλύψει την ποιοτικότερη και ταχύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών, η οποία είχε υποβαθμιστεί λόγω της συρρίκνωσης του κράτους πρόνοιας, των μεγάλων δημοσιονομικών ελλειμμάτων, της μεγάλης οικονομικής ύφεσης και του ανταγωνισμού των χωρών.

Ο κύριος στόχος του Νέου Δημοσίου Μάνατζμεντ είναι η όσο το δυνατόν καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών και η βελτίωση των παρεχόμενων προϊόντων και υπηρεσιών. Δίνεται έμφαση στην προσωπική επίδοση κάθε υπαλλήλου η οποία αξιολογείται και αντιμετωπίζεται εξατομικευμένα.¹³

Οι δράσεις του Νέου Δημοσίου Μάνατζμεντ είναι:¹⁴

- ❖ Η ενίσχυση της ευελιξίας στην οργάνωση και στην αυτονομία με εξω-ιεραρχικά σχήματα.
- ❖ Η διοίκηση αποτελεσμάτων με δείκτες και στόχους από διάφορες κατηγορίες
- ❖ Εναλλακτικές μορφές εξυπηρέτησης για την βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών

¹³ www.library.panteion.gr

¹⁴ Stanford B., «What the new public Management achieving», p.45

- ❖ Η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητα ως μέσω ελέγχου των δημόσιων δαπανών
- ❖ Υιοθέτηση προγραμμάτων με σκοπό την ανάπτυξη των αγορών και της επιχειρηματικότητας
- ❖ Η βοήθεια της γνώσης στην Διοίκηση Ανθρώπινων Πόρων
- ❖ Διαφάνεια στην λήψη αποφάσεων
- ❖ Η αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών

1.4 Ο Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης (ISO)

Ο Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης (International Organization of Standardization) δημιουργήθηκε τον Οκτώβριο του 1946 στο Λονδίνο όταν αντιπρόσωποι από είκοσι πέντε χώρες αποφάσισαν να δημιουργήσουν έναν διεθνή οργανισμό σκοπός του οποίου θα ήταν να διευκολυνθεί ο συντονισμός και η ενοποίηση των βιομηχανικών προτύπων. Επίσημα, ο Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης άρχισε να λειτουργεί τον Φεβρουάριο του 1947.¹⁵

Οι φορείς πιστοποίησης τηρούν αρχείο ως προς ISO 9000. Το πρότυπο ISO 9000 εκδόθηκε για πρώτη φορά από τον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης το 1987, ενώ το πρότυπο ISO 9001 αναθεωρήθηκε για πρώτη φορά το 1994, έπειτα το 2000 και τελευταία φορά το 2008.. Το πρότυπο ISO:9001:2008 προδιαγράφει τις γενικές απαιτήσεις για την εφαρμογή, την ανάπτυξη και την βελτίωση ενός συστήματος διαχείρισης ποιότητας μιας επιχείρησης, για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πελατών. Οι φορείς πιστοποίησης απονέμουν πιστοποιητικά και σήματα. Για να είναι όμως, αδιαμφισβήτητη η αναγνώριση των πιστοποιητικών και των σημάτων τους, οι φορείς θα πρέπει να είναι διαπιστευμένοι από τον Εθνικό Φορέα Διαπίστευσης.

¹⁵www.iso.gr

Διαπίστευση είναι η διαδικασία της επίσημης αναγνώρισης ενός φορέα πιστοποίησης ότι είναι απόλυτα ικανός να πραγματοποιεί δραστηριότητες πιστοποίησης, σύμφωνα με τις επιταγές του εκάστοτε προτύπου.

Με αυτόν τον τρόπο η επιχείρηση, η δημόσια υπηρεσία ή ο πολίτης μπορούν να έχουν εμπιστοσύνη στα προβαλλόμενα ποιοτικά χαρακτηριστικά ενός προϊόντος ή μιας υπηρεσίας διότι έχουν ελεγχθεί και πιστοποιηθεί από έναν φορέα ο οποίος με την σειρά του έχει κριθεί αξιόπιστος, αφού έχει διαπιστευτεί από τον Εθνικό Φορέα Διαπίστευσης.

Στην Ευρώπη μάλιστα έχει καθιερωθεί να αξιολογείται ο Εθνικός Φορέας Διαπίστευσης κάθε χώρας από αντίστοιχους εθνικούς φορείς άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται η αμεροληψία και ότι τα πρόσωπα που συμμετέχουν στις διαδικασίες είναι ελεύθερα από κάθε πίεση που θα μπορούσε να τα επηρεάσει (π.χ. οικονομική).

1.5 Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Διασφάλιση της Ποιότητας (EFQM)

Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Διασφάλιση της Ποιότητας (European Foundation of Quality Management) ιδρύθηκε το 1988 με στόχο να προωθήσει μια παγκόσμια νοοτροπία στις διοικήσεις των οργανισμών και των επιχειρήσεων οδηγώντας αυτές στη διαρκή επιχειρηματική αριστεία. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Διασφάλιση της Ποιότητας μαζί με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ποιότητα (European Organization for Quality, EOQ) δημιούργησαν ένα βραβείο ποιότητας το οποίο ονομάζεται Ευρωπαϊκό Βραβείο Ποιότητας (European Quality Award, EQA). Το βραβείο αυτό είναι το πιο διαδεδομένο και σημαντικό βραβείο ολικής ποιότητας στην Ευρώπη.

Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Διασφάλιση της Ποιότητας επεδίωξε την αναγνώριση και επιβράβευση των επιτευγμάτων υψηλής ποιότητας και με αυτόν τον τρόπο προώθησε ένα μοντέλο προς αυτήν την κατεύθυνση ώστε να βελτιωθεί η ποιότητα μέσω της αποτελεσματικής χρήσης πρακτικών μάνατζμεντ. Έτσι δίνεται ισχυρό κίνητρο στους οργανισμούς και τις επιχειρήσεις της Ευρώπης να είναι όσο το δυνατόν πιο άριστοι.

Το Ευρωπαϊκό μοντέλο επιχειρηματικής αριστείας του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την διασφάλιση της ποιότητας, βάση του οποίου αξιολογείται μια επιχείρηση ή ένας οργανισμός έχει την εξής φιλοσοφία. Η ηγεσία μιας επιχείρησης ή ενός οργανισμού είναι

εκείνη που δίνει την πολιτική και στρατηγική που πρέπει να ακολουθηθεί από τους εργαζομένους ώστε να εφαρμοστούν οι διεργασίες της. Είναι πολύ σημαντικό να ικανοποιηθούν τόσο η ποιότητα όσο και οι εργαζόμενοι ώστε να υπάρξουν άριστα επιχειρηματικά αποτελέσματα.¹⁶

Το πρόγραμμα χωρίζεται σε τρία επίπεδα διάκρισης των οργανισμών:

- ❖ Δέσμευση στην επιχειρηματική αριστεία(committedtoexcellence). Αποδεικνύει ότι η επιχείρηση ή ο οργανισμός κάνει βήματα για να πετύχει την επιχειρηματική αριστεία
- ❖ Αναγνώριση στην επιχειρηματική αριστεία (recognizedforexcellence).Αποδεικνύει έναν σωστά διοικούμενο οργανισμό στην πορεία του προς την επιχειρηματική αριστεία.
- ❖ Το Ευρωπαϊκό Βραβείο Ποιότητας (EuropeanQualityAward). Υποδεικνύει οργανισμούς ή επιχειρήσεις που έχουν η φιλοδοξούν να πετύχουν τα ανώτερα επίπεδα επιχειρηματικής αριστείας.

Κάθε οργανισμός μπορεί να θέσει υποψηφιότητα αρκεί να υποβάλει μια αναλυτή έκθεση που έχει ως βάση το EFQMExcellenceModel.¹⁷Το σύστημα αξιολόγησης είναι ιδιαίτερα αυστηρό και κάθε οργανισμός ή επιχείρηση αξιολογείται από διαπιστευμένους αξιολογητές. Το Ευρωπαϊκό μοντέλο αποδείχτηκε ένα αποτελεσματικό εργαλείο για την αξιολόγηση των οργανισμών και των επιχειρήσεων.

Το Ευρωπαϊκό μοντέλο αποτελείται από εννέα (9) βασικά κριτήρια.¹⁸ Το κάθε κριτήριο έχει βαρύτητα και αφορά διαφορετικό τομέα της επιχείρησης.

- ❖ Ηγεσία (leadership)
- ❖ Πολιτική και Στρατηγική (policyandstrategy)

¹⁶Μπεσίλα- Βήκα, Αφροδίτη και Κώστας Νανόπουλος, 2000, σελ.40-46

¹⁷ «EFQM Excellence Model»,EFQM,1999

¹⁸Κ. Δερβιτσιώτης, 2001, σελ:517-529

- ❖ Εργαζόμενοι (people)
- ❖ Συμμαχίες και πόροι (partnership and resources)
- ❖ Διεργασίες (processes)
- ❖ Αποτελέσματα σχετιζόμενα με πελάτες (customer results)
- ❖ Αποτελέσματα σχετιζόμενα με εργαζομένους (people results)
- ❖ Αποτελέσματα σχετιζόμενα με την κοινωνία (society results)
- ❖ Αποτελέσματα σχετιζόμενα με κρίσιμους παράγοντες επαρκούς απόδοσης (key performance results)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΔΟΠ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

2.1 Προβλήματα και ευκαιρίες βελτίωσης του Δημόσιου Τομέα

Παρότι η Δημόσια Διοίκηση¹⁹ έχει ως σκοπό της να προασπίσει το δημόσιο συμφέρον, διάφορα προβλήματα αποτελούν τροχοπέδη για την επίτευξη αυτής της διαδικασίας. Προβλήματα με τα οποία έρχεται σε καθημερινή βάση αντιμέτωπη ελληνική Δημόσια Διοίκηση είναι κατά κύριο λόγο η γραφειοκρατία, η έλλειψη εκπαίδευσης, η διαφθορά, οι πελατειακές σχέσεις και η έλλειψη των νέων τεχνολογιών.

Τα παραπάνω προβλήματα επηρεάζουν σημαντικά την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών που παρέχονται και κάνουν δυσκίνητο το δημόσιο τομέα. Παράλληλα αποτελούν ισχυρό αντικίνητρο για επενδύσεις και επιχειρηματική δράση.

Η σωστή λειτουργία του δημοσίου τομέα αποτελεί σημαντικό παράγοντα για μια αποτελεσματική και σύγχρονη διακυβέρνηση. Κύριος στόχος είναι η δίκαιη και αποδοτική λειτουργία της κοινωνίας. Για να επιτευχθεί αυτό πρέπει να υπάρξει εφαρμογή των νόμων και των κανονισμών, να εξυπηρετούνται οι πολίτες χωρίς να υπάρχουν διακρίσεις, να απονέμεται αμερόληπτα η δικαιοσύνη, να υπάρχει κοινωνική ευημερία και κοινωνική ανάπτυξη. Η Ευρώπη απαιτεί μια δημόσια υπηρεσία η οποία θα ανταποκρίνεται επαρκώς στις ανάγκες των πολιτών και θα εφαρμόζει αποτελεσματικά τα σχέδια και τα προγράμματά της.²⁰

Η έννοια δημόσιος τομέας καθιερώθηκε νομικά για πρώτη φορά στην παράγραφο 1 του άρθρου 9 του νόμου 1232/1982 και αναφέρει ότι στο δημόσιο τομέα περιλαμβάνονται όλοι οι φορείς ανεξάρτητα από το καθεστώς ιδιωτικού και δημοσίου δικαίου που τους διέπει. Στην έννοια του δημοσίου τομέα περιλαμβάνονται²¹:

- ❖ Οι Δημόσιες ή Κρατικές υπηρεσίες

- ❖ Οι Δημόσιοι ή Κρατικοί οργανισμοί που λειτουργούν σαν Ν.Π.Δ.Δ.

¹⁹ www.ependisis.gr

²⁰ www.stylianides.net

²¹ www.eetaa.gr

- ❖ Οι Δημόσιες ή Κρατικές και παραχωρηθείσες επιχειρήσεις όπως είναι η Ε.Ρ.Τ., η Δ.Ε.Η., ο Ο.Τ.Ε.
- ❖ Τα Κοινοφελή Ιδρύματα του αστικού κώδικα και περιήλθαν στο Δημόσιο και επιχορηγούνται ή χρηματοδοτούνται από αυτό.
- ❖ Οι τραπεζιτικές και άλλες ανώνυμες εταιρείες όπως η Εμπορική Τράπεζα, η Ε.Τ.Β.Α, η Αγροτική Τράπεζα.
- ❖ Τα κρατικά νομικά πρόσωπα τα οποία έχουν χαρακτηριστεί ως Ν.Π.Ι.Δ. από τα δικαστήρια ή το νόμο όπως ο Ο.Σ.Ε και ο Α.Σ.Ο. και χρηματοδοτούνται ή επιχορηγούνται από οποιοδήποτε από τα παραπάνω νομικά πρόσωπα.
- ❖ Οι θυγατρικές ανώνυμες εταιρείες των πιο πάνω νομικών προσώπων που ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από αυτά

Σύμφωνα με τα όσα διατυπώνονται στον παραπάνω νόμο για να ενταχθεί ένα κρατικό νομικό πρόσωπο στο δημόσιο τομέα, πρέπει να χαρακτηριστεί νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και έπειτα να χρηματοδοτηθεί ή και να επιχορηγηθεί.

Η κατάσταση της Δημόσιας Διοίκησης στην Ελλάδα με σοβαρή και μεγάλη προσπάθεια έχει παρουσιάσει θετικά βήματα προόδου ώστε να έχει μια πιο ευέλικτη δομή αλλά και να ανταποκρίνεται στις διεθνής εξελίξεις.

Σε πρόσφατη έρευνα το IMD με βάση την ανταγωνιστικότητα, η χώρα μας βρίσκεται σε βελτιωμένη θέση σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος (42 θέση μεταξύ 100 χωρών, έναντι 50 μεταξύ 100 χωρών)²²

Παρόλα αυτά διάφορα προβλήματα και δυσλειτουργίες εξακολουθούν να υπάρχουν και η κάθε πολιτική ηγεσία, με αργά έστω βήματα, προσπαθεί να τα αντιμετωπίσει όσο το δυνατόν καλύτερα.

²²www.kerdos.gr/liargovas.p.

Σε μελέτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το κόστος που επιβάλλεται στις επιχειρήσεις λόγω της γραφειοκρατίας, η Ελλάδα βρίσκεται στην πρώτη θέση με ποσοστό 6,8 του ΑΕΠ δηλαδή 16 δις ευρώ. Το ποσοστό αυτό είναι το μεγαλύτερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση των 25 και κατά δύο και πλέον μονάδες υψηλότερο από την επόμενη κατά σειρά χώρα του ευρώ. Παρόλα αυτά, σύμφωνα με εκτιμήσεις, αν μειωθεί η γραφειοκρατία κατά 25% στην Ελλάδα, ίσως το ποσοστό αυτό ανέλθει ως το 2025 στο 2,5 του ΑΕΠ.²³

Προκειμένου να γίνει πραγματικότητα το όραμα του εκσυγχρονισμού της Δημόσιας Διοίκησης χρειαζόμαστε την ενεργό συμμετοχή των δημοσίων υπαλλήλων και γενικά όλων των εργαζομένων στον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα. Μεγάλη πρόοδος έχει γίνει με την εφαρμογή της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης στις λειτουργίες της Δημόσιας Διοίκησης, μέσα από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Κοινωνία της Πληροφορίας που χρηματοδοτεί υποδομές και υπηρεσίες σε βασικά πεδία υπηρεσιών που προσφέρει η Δημόσια Διοίκηση, όπως η παιδεία και η υγεία και σε όλο το εύρος των διοικητικών συναλλαγών του πολίτη και της επιχείρησης με το κράτος.²⁴

Πολύ επιτυχημένη μπορεί να θεωρηθεί επίσης η ανάπτυξη των υπηρεσιών ηλεκτρονικής συναλλαγής με τις φορολογικές αρχές και το μεγαλύτερο ασφαλιστικό φορέα της χώρας, το ΙΚΑ. Η δημιουργία υποδομών επικοινωνίας μεταξύ των δημοσίων υπηρεσιών με το έργο «Σύζευξης»²⁵ και η δημιουργία των Κέντρων εξυπηρέτησης πολιτών (Κ.Ε.Π.) τα οποία προσφέρουν στους πολίτες και τις επιχειρήσεις άμεση, επιτόπια, πρόσβαση σε περισσότερες από 1000 υπηρεσίες διοικητικών συναλλαγών.

Στην προσπάθειά του να εκσυγχρονίσει την Δημόσια Διοίκηση το υπουργείο εσωτερικών κατάρτισε το πρόγραμμα «Πολιτεία», το οποίο θα περιέχει τις βασικές δράσεις και τις αρχές πολιτικής για τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις στην ελληνική Δημόσια Διοίκηση²⁶. Στα άμεσα σχέδια του προγράμματος «Πολιτεία» είναι η διάδοση της χρήσης νέων τεχνολογιών, της πληροφορικής και των επικοινωνιών, καθώς και η διάδοση σύγχρονων μεθόδων διοίκησης. Στόχος είναι να ενεργοποιηθεί όλο το ανθρώπινο δυναμικό της

²³ www.eurostat.ec.europa.eu/ 15-2-2011

²⁴ www.ependisis.gr/ktp

²⁵ www.syzefxis.gov.gr

²⁶ Μπέσιλα-Μακρίδη Ε., «Ο έλεγχος της Δημόσιας Διοίκησης και ο συνήγορος του πολίτη», 2001, Αθήνα, σελ.:9

Διοίκησης και να δημιουργήσει ένα κλίμα ομαδικότητας και συναίνεσης , έτσι ώστε να μπορέσουν να καλυφθούν τα όποια κενά της Δημόσιας Διοίκησης.²⁷

Βασικός άξονας αυτού του προγράμματος είναι να εξυπηρετείται όσο το δυνατόν καλύτερα ο πολίτης αλλά και να βελτιωθούν οι σχέσεις κράτους-πολίτη. Το πρόγραμμα αποσκοπεί στην καλύτερη και ταχύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών-πελατών και στην αποτελεσματική ικανοποίηση των αιτημάτων τους. Επίσης αποσκοπεί στην σταδιακή μετάβαση από το γραφειοκρατικό μοντέλο διοίκησης, στην διοίκηση αποτελεσμάτων και στόχων αλλά και να ενισχύσει το ρόλο του κράτους το οποίο θα συμμετέχει στην αποκέντρωση και την αυτοδιοίκηση.²⁸

Βασικοί στόχοι του προγράμματος είναι²⁹:

- ❖ Βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας βασικών τομέων της Δημόσιας Διοίκησης
- ❖ Δημιουργία κατάλληλου τεχνικού περιβάλλοντος για την υποστήριξη της διοικητικής διαδικασίας
- ❖ Υποβοήθηση στην άσκηση ορθολογικής διαχείρισης των διαθέσιμων πόρων
- ❖ Δημιουργία ενδο-υπηρεσιακής και δι-υπηρεσιακής δικτυακής υποδομής. Εξασφάλιση λειτουργικότητας και συνδεσιμότητας των συστημάτων
- ❖ Διατήρηση βάσεων δεδομένων με στοιχεία για τις επιχειρήσεις, την απασχόληση, το εμπόριο, την υγεία, τους επαγγελματίες

Το πρόγραμμα «Πολιτεία» καθορίζει³⁰:

- ❖ Τις πηγές χρηματοδότησης

²⁷www.ypes.gr

²⁸Μπουργασλή Α., Πρόγραμμα «Πολιτεία»: Η αιχμή της διοικητικής μεταρρύθμισης , Δημόσιος Τομέας, τεύχος 199, σελ:50

²⁹www.ypes.gr

³⁰www.ypes.gr

- ❖ Τον τρόπο του συντονισμού της δράσης των φορέων
- ❖ Τον τρόπο υλοποίησης και σχεδιασμού των δράσεων των φορέων του Δημοσίου
- ❖ Την παρακολούθηση της υλοποίησης των έργων καθώς και τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν

Παράλληλα, το ανθρώπινο δυναμικό της Δημόσιας Διοίκησης επιμορφώνεται μέσω της Προγραμματικής Συμφωνίας βάση του νόμου 3345/2005 (Φ.Ε.Κ. 138/Α) μεταξύ του Υπουργείου Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (ΥΠ.Ε.Δ.Δ.Α.), του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (Ε.Κ.Δ.Δ.Α.) και της Ανώτατης Ένωσης Δημοσίων Υπαλλήλων (Α.Δ.Ε.Δ.Υ.) για την συστηματική εκπαίδευση των δημοσίων υπαλλήλων. Δεν πρέπει να παραλείψουμε να αναφερθούμε στην σημαντική προσπάθεια που έχει ξεκινήσει με την υλοποίηση της Προγραμματικής Συμφωνίας του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου με το κοινωνικό Πολύκεντρο της Α.Δ.Ε.Δ.Η. και του ΥΠ.Ε.Σ.Δ.Δ.Α. που αφορά την ίδρυση και λειτουργία μεταπτυχιακού προγράμματος σπουδών στην Διοίκηση και Οργάνωση Δημοσίων υπηρεσιών, οργανισμών και επιχειρήσεων βάση της απόφασης 99938/Β7 του Υφυπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Το ΥΠ.Ε.Σ.Δ.Δ.Α.³¹ πρόκειται να διαχειρισθεί ένα διακριτό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα για την βελτίωση της διοικητικής ικανότητας της Δημόσιας Διοίκησης κατά την επόμενη προγραμματική περίοδο, που θα χρηματοδοτηθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Ταμείο. Το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα έχει θεμελιωθεί σε μια στρατηγική που επικεντρώνεται τόσο στην άρση των εμποδίων και των αδυναμιών που δρουν ανασταλτικά στον επιδιωκόμενο μετασχηματισμό της Δημόσιας Διοίκησης, όσο και σε συντονισμένες και συνεκτικές παρεμβάσεις για την ενίσχυση και αναβάθμιση των διοικητικών δομών του κράτους.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Ταμείο έθεσε την αναβάθμιση της διοικητικής ικανότητας της Δημόσιας Διοίκησης, ως μείζονος σημασίας προτεραιότητα για την περίοδο 2007-2013 και την συνέδεσε με την επιτυχία της Στρατηγικής της Λισαβόνας με δεδομένο ότι η επιζητούμενη ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς αποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση.

³¹www.ypes.gr

Επίσης από την εισήγηση του Γενικού Γραμματέα της Κυβέρνησης προς την κυβερνητική επιτροπή (31/1/07) για την προσπάθεια περιορισμού της πολυνομίας της βελτίωσης της ποιότητας των νομοθετικών και κανονιστικών ρυθμίσεων, της σταδιακής κατάργησης ρυθμίσεων που κρίνονται περιττές και γενικότερα της απλούστευσης των κανόνων δικαίου, διαμορφώνεται το αποτέλεσμα της κανονιστικής μεταρρύθμισης (regulatoryreform) η οποία εισάγει και εφαρμόζει κανόνες για την καλής ποιότητας ρυθμίσεις.

Σύμφωνα με τα παραπάνω κάθε υπουργείο που προωθεί μια νομοθετική παρέμβαση θα συντάσσει «Εκθεση Συνεπειών Ρυθμίσεων³²» με την οποία θα αξιολογείται το κόστος, το όφελος και οι τυχόν κίνδυνοι που προκαλούνται από την επιδιωκόμενη ρύθμιση με στόχο μια νέα «νομοπαρασκευαστική κουλτούρα» με ενίσχυση της διαφάνειας και βελτίωση του ρυθμιστικού περιβάλλοντος που επιδρά άμεσα στην κοινωνία και την οικονομία. Η συγκεκριμένη «Εκθεση Συνεπειών Ρυθμίσεων» θα μπορεί να συντάσσεται και για νόμους που ήδη ισχύουν εδώ και χρόνια έτσι ώστε να περιορισθεί η γραφειοκρατία, να βελτιωθεί η Διοίκηση, να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα, να μειωθεί το διοικητικό κόστος και να προσφερθεί καλύτερη ποιότητα υπηρεσιών στους πολίτες.

Οι πολίτες θα μπορούν να επιλέγουν οι ίδιοι ποιες υπηρεσίες του δημοσίου είναι για αυτούς αποτελεσματικές, και οι υπηρεσίες οι οποίες δεν θα επιλέγονται θα πρέπει να μειώσουν το προσωπικό τους και να μειωθεί η χρηματοδότησή τους. Επίσης, οι πολίτες θα πρέπει να αντιμετωπίζονται και να υπολογίζονται σαν πελάτες και η εξέλιξη των φορέων καθώς και των υπαλλήλων να εξαρτηθεί από την ικανοποίηση που θα έχουν οι πολίτες, των οποίων η γνώμη θα ζητείται στις ετήσιες έρευνες γνώμης που θα πραγματοποιούνται. Παράλληλα θα μπορούσε να υπάρχει μια αξιολόγηση ρυθμίσεων της Δημόσιας Διοίκησης, η οποία θα προωθείται είτε από την Βουλή, είτε με διάταγμα για να ελεγχθεί η αποτελεσματικότητα και η χρησιμότητά τους.³³

³²www.opengov.gr

³³www.andrianopoulos.gr/ σκέψεις για τα προβλήματα της Δημόσιας Διοίκησης

2.2 Η συμβολή της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας ως μεταρρυθμιστικό εργαλείο της Δημόσιας Διοίκησης

Η μη σωστή διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού είναι μια πολύ σοβαρή και σημαντική αδυναμία της Δημόσιας Διοίκησης. Η χρήση του υπάρχοντος προσωπικού δεν είναι αποτελεσματική και υπάρχει ανισοκατανομή. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να δημιουργείται μεγάλος συνωστισμός προσωπικού στις κεντρικές υπηρεσίες αλλά ταυτόχρονα να υπάρχει αρκετό προσωπικό στις υπηρεσίες της περιφέρειας.

Το ανθρώπινο κεφάλαιο στην Ελλάδα θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι παραπάνω προσοντούχο από ότι πρέπει. Βέβαια επειδή στον δημόσιο τομέα τις θέσεις τις έχουν καταλάβει άτομα από την παλαιά γενιά δεν ισχύει αυτό σε τέτοιο βαθμό. Έτσι παρατηρούμε το φαινόμενο στην Ελλάδα να υπάρχουν άνεργοι υπέρ-προσοντούχοι και στο δημόσιο άτομα μη ικανά και χωρίς όρεξη για δουλειά να έχουν καταλάβει μια θέση εργασίας ισοβίως λόγω της μονιμότητας που προσφέρει το δημόσιο.

Ανασταλτικό ρόλο επίσης για την αποτελεσματική λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης και την εφαρμογή σύγχρονων μεθόδων, κατέχουν η έλλειψη σύγχρονου εξοπλισμού, η δαιδαλώδης νομοθεσία, η συγκέντρωση των αρμοδιοτήτων στις κεντρικές υπηρεσίες, η γραφειοκρατία καθώς και τα αρκετά περιορισμένα προγράμματα επιμόρφωσης των δημοσίων υπαλλήλων.

Η νοοτροπία των δημοσίων υπαλλήλων έτσι όπως έχει διαμορφωθεί δεν περιέχει το αίσθημα της προσφοράς προς τον πολίτη και συνεισφέρει στην χαμηλή ποιότητα της Δημόσιας Διοίκησης. Επίσης, το γεγονός ότι η εκάστοτε κυβέρνηση τοποθετεί δικούς της ανθρώπους έχει σαν αποτέλεσμα ακόμη περισσότερο την υποβάθμιση της Δημοσίας Διοίκησης.³⁴

Αν σε κάποια πράγματα γίνουν ριζικές αλλαγές ίσως αυτή η νοσηρή κατάσταση σταματήσει να υπάρχει. Τέτοιες αλλαγές θα μπορούσε να ήταν:

- ❖ Ο κάθε υπάλληλος να είναι υπεύθυνος για τον χώρο του και να έχει πλήρη ελευθερία κινήσεων σε αυτόν έτσι ώστε να κάνει καλύτερα τη δουλειά του.

³⁴ «Επιτροπή για την εξέταση της Μακροπρόθεσμης Οικονομικής Πολιτικής», 1998,σελ.:2-12

- ❖ Η απόδοση του κάθε υπαλλήλου να μετριέται με ηλεκτρονικό τρόπο και να πληρώνεται άμεσα από αυτούς που εξυπηρετεί.
- ❖ Να καταργείται η νομιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων και η παραμονή ή η απόλυσή τους να εξαρτάται από την ψηφοφορία των άλλων μελών της δημόσιας υπηρεσίας. Το ίδιο βέβαια να ισχύει και για την πρόσληψη νέου υπαλλήλου.³⁵

Λόγω της συμμετοχής της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση το ελληνικό διοικητικό σύστημα έκανε κάποια βήματα προκειμένου να εξελιχθεί και να αλλάξει τις δομές του σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα, καθώς και να αναπτύξει τεχνικές βελτίωσης της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας είναι ένας μηχανισμός που μπορεί να οδηγήσει προς αυτήν την κατεύθυνση, η οποία όμως αναπτύχθηκε κατά κύριο λόγο στον ιδιωτικό τομέα. Προκειμένου να μπορέσει να εφαρμοστεί στον δημόσιο τομέα θα πρέπει να προσαρμοστεί στις ιδιαιτερότητές του αλλά και στην διαφορετική φιλοσοφία που έχει από τον ιδιωτικό τομέα.

Ένας δημόσιος φορέας προκειμένου να αναπτυχθεί πρέπει να δώσει έμφαση, αφενός μεν στην βελτίωση της αποτελεσματικότητάς του και αφετέρου στην αύξηση του επιπέδου ικανοποίησης των πολιτών-πελατών. Η Δημόσια Διοίκηση πρέπει να χαρακτηρίζεται από διαφάνεια και νομιμότητα προκειμένου να καθίσταται ικανή να ανταποκριθεί με επάρκεια στις ανάγκες του πολίτη και των επιχειρήσεων προάγοντας την οικονομική ανάπτυξη και την παροχή υψηλού επιπέδου υπηρεσιών.

Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας θα μπορούσε να αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης του δημόσιου τομέα συνδυάζοντας το πρότυπα συμμόρφωσης και διασφάλισης με τις ανάγκες και προσδοκίες του πολίτη και των επιχειρήσεων.

Ειδικότερα η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας στη Δημόσια Διοίκηση συνιστά:³⁶

- ❖ Την εξασφάλιση της ποιότητας στις υπηρεσίες με αποτέλεσμα την βελτίωση της σχέσης με τους πολίτες

³⁵www.ideas4u.net

³⁶Μπέσλα-Βήκα, Ευρυδίκη και Κώστας Νανόπουλος, 2000, σελ.:17-39

- ❖ Την ακρίβεια και επομένως την μείωση αστοχιών και βελτίωση της παραγωγικότητας
- ❖ Την δημιουργία προϋποθέσεων για αλλαγή της νοοτροπίας των εργαζομένων με στόχο την αξιοπιστία
- ❖ Την ευγένειαν αντιμετώπισης και πληρότητας της πληροφόρησης
- ❖ Την προσβασιμότητα και καταλληλότητα του χώρου

Η διοίκηση αν αποδεχόταν την αναγκαιότητα της ποιότητας και φρόντιζε να προετοιμάσει και να εκπαιδεύσει κατάλληλα το προσωπικό της , ίσως να λειτουργούσαν σαν επαγγελματίες αυξάνοντας του στόχους και τις μακροπρόθεσμες δυνατότητες. Έτσι θα ανταποκρίνονταν άμεσα , οι πολίτες θα αντιμετωπίζονταν σαν πελάτες και θα μειωνόταν ο απαιτούμενος χρόνος³⁷.

Στις μέρες μας η εισαγωγή της ποιότητας στη Δημόσια Διοίκηση τείνει να γίνει παγκόσμια τακτική, καθώς η εφαρμογή ενός προτύπου ποιότητας για την καλύτερη λειτουργία ενός οργανισμού θα έχει πολλά ωφέλιμα αποτελέσματα.³⁸

2.3 Σύγκριση Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα

Σε συνθήκες αγοράς, μια έννοια που είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την αποτελεσματικότητα των επιχειρήσεων είναι αυτή της ανταγωνιστικότητας. Η ανταγωνιστικότητα αναφέρεται στη σύγκριση φορέων ομοειδούς αντικειμένου, σε παραμέτρους που προσδιορίζουν τη δυνατότητά τους να διεκδικήσουν και να αποκτήσουν το σύνολο ή ένα μέρος αυτού που διεκδικούν.

Θεμελιώδεις τέτοιοι παράμετροι για τις επιχειρήσεις είναι η ικανοποίηση των πελατών, τα δίκτυα διανομής, η δύναμη των πωλήσεων κ.λ.π. Αυτές οι παράμετροι ανταγωνιστικότητας είναι απόκτημα μιας σειράς άλλων παραγόντων όπως η αποτελεσματική αξιοποίηση των πόρων, η στρατηγική, η τεχνολογία, το μάνατζμεντ, η κουλτούρα, το κλίμα, οι ικανότητες των ανθρώπων.

³⁷ Μπέσιλα-Βήκα, Ευρυδίκη και Κώστας Νανόπουλος, 2000, σελ:17-39

³⁸ James R. Evans, William M. Lindsay, 2002, p.75-81

Σε συνάρτηση με τις παραπάνω έννοιες η συνολική αποτελεσματικότητα των επιχειρήσεων ασφαλώς προϋποθέτει την αποδοτικότητα και την ανταγωνιστικότητα όταν η επιχείρηση λειτουργεί σε συνθήκες ανταγωνισμού.³⁹

Προκειμένου να προσμετρηθεί η αποτελεσματικότητα έχει λάβει χώρα μια σειρά αναλύσεων. Θεωρήσεις, οι οποίες έχουν κατά κύριο λόγο εφαρμογή στον ιδιωτικό τομέα.

Η περίπτωση όμως του Δημοσίου Τομέα παρουσιάζει ιδιαίτερα δυσκολία . Οι δυσχέρειες μέτρησης του προϊόντος του Δημοσίου τομέα και η ύπαρξη μιας διαφορετικής ιεραρχίας στόχων καθιστούν άδικη την σύγκριση της αποτελεσματικότητας μεταξύ Δημοσίου και Ιδιωτικού τομέα.⁴⁰

Γενικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι διαφορές Δημοσίου και Ιδιωτικού τομέα εστιάζονται⁴¹:

- ❖ Στο θεσμικό-κανονιστικό πλαίσιο, το οποίο περιορίζει την αυτονομία αλλά και την ευελιξία των δημοσίων οργανισμών και το οποίο δεν συμβαίνει στον ιδιωτικό τομέα
- ❖ Στην πολιτική που ακολουθούν οι δημόσιοι οργανισμοί, η οποία επηρεάζεται από πολιτικές διαδικασίες της εκάστοτε κυβέρνησης για τους δημοσίους οργανισμούς.
- ❖ Στα οικονομικά δεδομένα, καθώς οι ιδιωτικές επιχειρήσεις δέχονται επιρροές κατά κύριο λόγο από την αγορά, ενώ αντίθετα οι δημόσιοι οργανισμοί εξαρτώνται από πολιτικές αποφάσεις.

Είναι επίσης γεγονός, ότι τα παραδείγματα αναποτελεσματικότητας του Δημοσίου τομέα είναι έκθετα στη δημόσια θέα, ενώ οι αντίστοιχες αδυναμίες του Ιδιωτικού τομέα, δεν επισύρουν την ίδια προσοχή. Σε έρευνα για την διαφθορά ανάμεσα στον Δημόσιο και Ιδιωτικό τομέα που πραγματοποιήθηκε για το 2007-2008, παρατηρήθηκε μια συντριπτική διαφθορά στο δημόσιο τομέα.⁴²

³⁹ JStiglitz, «Οικονομική του Δημοσίου Τομέα», 1992, Αθήνα, εκδόσεις: Κριτική, σελ:161-189

⁴⁰ Δ. Μπουραντάς, «Μάνατζμεντ», 2002, Αθήνα, εκδόσεις: Μπένου, σελ:527

⁴¹ Ν. Μιχαλόπουλος, 2004, σελ:65-77

⁴² www.publicissue.gr

Με βάση τον ετήσιο δείκτη διαφθοράς που δημοσιεύει η διεθνής οργάνωση TransparencyInternational, η Ελλάδα βαθμολογούμενη στην κλίμακα του 10 (υψηλότερο αποτέλεσμα σημαίνει μικρότερη διαφθορά) σε σχέση με το σύνολο των κρατών έχει ως εξής: Το 2001 ο βαθμός ήταν στο 4,2 και η θέση της ήταν 42 σε 92 χώρες, το 2002 ο βαθμός διαφθοράς ήταν επίσης στο 4,2 αλλά η θέση της ήταν 44 σε 102 χώρες. Το 2003 ο βαθμός διαφθοράς ήταν στο 4,3 και η θέση της ήταν 50 σε 133 χώρες. Το 2005 ήταν επίσης στο 4,3 με την θέση να βρίσκεται στην 45 μεταξύ 159 χωρών. Σε πιο πρόσφατη μελέτη για τη διαφθορά η χώρα μας έχει βαθμολογία 4,4 και έρχεται έτσι δεύτερη μετά την Πολωνία στην Ευρώπη των 25.⁴³

Εκτός από την διαφορά των κινήτρων σε επίπεδο αποτελεσματικότητας ως κύριο πεδίο σύγκρισης μεταξύ ιδιωτικών και δημοσίων επιχειρήσεων που είναι η αποτελεσματικότητά τους, έρευνας όπως «η Μελέτη του Ιδιωτικού τομέα αναφορικά με τον έλεγχο του κόστους» το 1984 αποκαλύπτουν πλήθος ανεπαρκειών της διοίκησης, όπως ότι το κόστος των κατασκευών, των προμηθειών υλικών και της αντικατάστασης υλικοτεχνικής υποδομής του δημοσίου είναι πολλαπλάσιο από αυτό του Ιδιωτικού τομέα

Χαρακτηριστική είναι επίσης η διαπίστωση ότι τα έξοδα διαχείρισης διαφόρων υπηρεσιών είναι πολλαπλάσια από ότι σε μια εταιρία του Ιδιωτικού τομέα που διαχειρίζεται ένα συγκρίσιμο χώρο. Επιπλέον οι δημόσιοι υπάλληλοι δηλώνουν περισσότερο χρόνο ασθένειας από ότι οι υπάλληλοι στον Ιδιωτικό τομέα.⁴⁴

Σύμφωνα με το άρθρο του περιοδικού «WallStreetJournal» που δημοσιεύτηκε τον Ιούλιο του 2003 με τίτλο «TheWorldBankasPrivatisationAgnostic»⁴⁵, οι υπάλληλοι της Παγκόσμιας τράπεζας ανέφεραν σχετικά με την επαναξιολόγηση της πολιτικής τους στις ιδιωτικοποιήσεις, ότι δεν έχει σημασία αν η υποδομή είναι στα ιδιωτικά ή στα δημόσια χέρια⁴⁶.

Σε μια μελέτη που έγινε σχετικά με την ιδιωτική και δημόσια αποδοτικότητα το 2002 σε ανεπτυγμένα και υπό ανάπτυξη κράτη, παρατηρήθηκε ότι μερικά κράτη παρουσιάζουν μεγαλύτερη αποδοτικότητα στο δημόσιο τομέα, ενώ άλλα παρουσιάζουν μεγαλύτερη αποδοτικότητα στον ιδιωτικό τομέα. Αντίθετα σε κάποια κράτη δεν υπάρχει καμία διαφορά. Έτσι λοιπόν οι μελετητές καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι μια αλλαγή

⁴³ www.transparency.org

⁴⁴ JStiglitz, «Οικονομική του Δημοσίου Τομέα», 1992, Αθήνα, εκδόσεις: Κριτική, σελ:293-313

⁴⁵ Wall Street Journal, July 2003, «The World Bank as Privatisation Agnostic»

⁴⁶ The World Bank, World Development Indicators, 2010

ιδιοκτησίας από δημόσια σε ιδιωτικά χέρια δεν σημαίνει απαραίτητα χαμηλής απόδοσης οργάνωση⁴⁷.

2.4 Διοίκηση Ολικής Ποιότητας και Δημόσια Διοίκηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Τα τελευταία χρόνια προωθούνται διάφορα προγράμματα ποιότητας με σκοπό την ανάπτυξη και την βελτίωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα προγράμματα αυτά προωθήθηκαν κυρίως χάρη στα κοινοτικά προγράμματα στήριξης. Τέτοιου είδους προγράμματα επεκτάθηκαν σε όλη σχεδόν την Ευρώπη, ακόμα και σε λιγότερο ανεπτυγμένα κράτη όπως η Ελλάδα και η Πορτογαλία.

Παρόλα αυτά η χρήση εργαλείων και συστημάτων διαχείρισης ποιότητας που κατά κύριο λόγο ήταν συνδεδεμένη με τον Ιδιωτικό τομέα, από τις αρχές της δεκαετίας του '90 άρχισε να εφαρμόζεται και στον Δημόσιο τομέα προκειμένου να υπάρξει εκσυγχρονισμός, καλύτερη διαχείριση της Δημόσιας Διοίκησης και εστίαση στον πολίτη.

Επιπρόσθετα, ανά τακτά χρονικά διαστήματα, η ομάδα Καινοτόμων Ερευνών διενεργεί έρευνες με στόχο την παρακολούθηση της εξέλιξης της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας στη Δημόσια Διοίκηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και έπειτα παρουσιάζει τα αποτελέσματα των ερευνών αυτών με τα συγκριτικά στοιχεία που προκύπτουν.

Με πρωτοβουλία της Ισπανικής Προεδρίας το 2002 διεξήχθη η πρώτη έρευνα με παρουσίαση της ακόλουθης μελέτης: «Έρευνα για την Ποιότητα στις Δημόσιες Διοικήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Το 2005 με πρωτοβουλία της Σλοβένικης Προεδρίας παρουσιάστηκε η παρακάτω μελέτη: «Συγκριτική Παρουσίαση: Η Διοίκηση Ποιότητας στην Δημόσια Διοίκηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης»⁴⁸

Στο τρίτο συνέδριο για την Δημόσια Διοίκηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση που πραγματοποιήθηκε στην Ολλανδία, διαπιστώθηκε ότι οι δημόσιες υπηρεσίες πρέπει να χαράξουν νέες κατευθύνσεις προς την ποιότητα. Συγκεκριμένα ειπώθηκε ότι:⁴⁹

⁴⁷ The Relative Performance Of Public And Private Enterprise Under Conditions Of Active And Passive Ownership Johan Willner and David Parker , October 2002 , p : 22

⁴⁸ EUPAN, Quality Management in public administration of the EU, member states, comparative analysis, Ljubljana, 2008

⁴⁹ www.gspa.gr

- ❖ Παρότι η ποιότητα των Δημοσίων υπηρεσιών παραμένει σημαντική, οι δημόσιοι φορείς ωστόσο πρέπει να υιοθετήσουν μια «ευρεία προοπτική της ποιότητας ζωής»
- ❖ Οι δημόσιες υπηρεσίες πρέπει όχι μόνο να ενθαρρύνουν τους πολίτες αλλά να προσπαθήσουν και οι ίδιοι να μειώσουν την γραφειοκρατία, κατανοώντας τις ανάγκες των πολιτών, απλουστεύοντας τις διαδικασίες και τους τύπους και αντιμετωπίζοντας καλύτερα τις προσδοκίες των πολιτών.
- ❖ Αν οι φορείς των δημοσίων υπηρεσιών καταφέρουν να αναμείξουν κατηγορίες ανθρώπων οι οποίοι έχουν προβλήματα ψυχικά, και είναι περιθωριοποιημένοι σε θέματα που αφορούν τον σχεδιασμό της δημόσιας διοίκησης, την στρατηγική ανάπτυξη και αξιολόγηση, ίσως εμπιστευτούν και άλλοι πολίτες τις δημόσιες υπηρεσίες και επανέλθει ξανά η νομιμότητα και αξιοπιστία στον ιδιωτικό τομέα.
- ❖ Οι δημόσιες υπηρεσίες πρέπει να γίνουν ανταγωνιστικοί εργοδότες. Δίνοντας την προσοχή τους στην εκπαίδευση και στην ανάπτυξη του προσωπικού, αυξάνονται οι θέσεις εργασίας και υπάρχει μικρότερος κίνδυνος διαφυγής του προσωπικού στον ιδιωτικό τομέα.

Από τις παραπάνω μελέτες, η ομάδα Καινοτόμων Ερευνών κατέληξε ότι υπάρχει συσχέτιση ανάμεσα στην ανάπτυξη που έχει επιτευχθεί και στην παράδοση που έχει η κάθε χώρα στον τομέα της ποιότητας. Με τον όρο παράδοση γίνεται αναφορά στα χρόνια εισαγωγής εργαλείων ποιότητας στις εθνικές τους Δημόσιες Διοικήσεις ή διαφορετικά στο πεδίο ωριμότητας των χωρών σε θέματα Διοίκησης Ολικής Ποιότητας.⁵⁰

Ακολούθως παρατηρούμε τα χαρακτηριστικά που συνδέονται με την παραδοσιακή Διοίκηση Ολικής Ποιότητας μιας χώρας.⁵¹

- ❖ Η ποιότητα είναι ενσωματωμένη σε όλες τις πρωτοβουλίες και στρατηγικές.
- ❖ Η ποιότητα είναι βασική αξία.

⁵⁰ www.gspa.gr

⁵¹ EUPAN, Quality Management in public administration of the EU, comparative analysis

- ❖ Οι έννοιες της συνεχούς βελτίωσης και της προστιθέμενης αξίας δεν απαιτείται να πιστοποιούνται από ένα πιστοποιητικό ποιότητας.
- ❖ Η χρήση των εργαλείων ποιότητας είναι εθελοντική-το ενδιαφέρον σχετίζεται με τα αποτελέσματα και όχι με τα εργαλεία.
- ❖ Η ποιότητα είναι στόχος.
- ❖ Η ποιότητα γίνεται αντιληπτή ως μια μαγική λέξη, η οποία τις περισσότερες φορές ακούγεται εχθρική.
- ❖ Δίνεται ιδιαίτερο βάρος στην πιστοποίηση της ποιότητας.
- ❖ Η χρήση εργαλείων ποιότητας συνδέεται με αυστηρή επιβολή ή ακόμα και νομοθετική πράξη.

Στην Ευρώπη οι περισσότερες επιχειρήσεις που προσπαθούν να εφαρμόσουν την Διοίκηση Ολικής Ποιότητας, είναι ήδη πιστοποιημένες με πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και ο αριθμός τους αυξάνεται σταθερά.

Επιπλέον σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι δημόσιες επιχειρήσεις άρχισαν να δηλώνουν συμμετοχή στα βραβεία ποιότητας, που ίσχυαν για τον Ιδιωτικό τομέα.

Σύμφωνα με τα παρακάτω δεδομένα διακρίνουμε την δεκαετία που ξεκίνησε κάθε χώρα το «ταξίδι» στην ποιότητα, και κατ' επέκταση την παράδοση που έχει σε θέματα ποιότητας⁵². Έτσι παρατηρούμε ότι:

- ❖ Δανία⁵³: Δεν έχει καθιερωθεί ένα συγκεκριμένο μοντέλο Διοίκησης Ολικής Ποιότητας, παρόλα αυτά, δημιουργήθηκε το Εργαλείο Ποιότητας για την Ανάπτυξη Καινοτομίας και Δεξιότητας, το οποίο περιλαμβάνει δίκτυο οργανισμών, εργαλεία.

⁵² www.dspace.lib.uom.gr

⁵³ www.library.panteion.gr

- ❖ Γαλλία⁵⁴: Ο οργανισμός «Ποιότητα στο Δημόσιο» αξιολογεί και συλλέγει τις εμπειρίες των δημοσίων υπηρεσιών σε θέματα ποιότητας και παρέχει ιδέες και εργαλεία για την βελτίωσή τους. Ο οργανισμός «Γαλλική Κίνηση για την Ποιότητα» συνεισφέρει στην ανάπτυξη των δημοσίων υπηρεσιών και στην εκπαίδευση των υπαλλήλων τους.
- ❖ Ισπανία⁵⁵: Η Γενική Διεύθυνση Επαθεώρησης, Αποποίησης και Ποιότητας του Υπουργείου Δημόσιας Διοίκησης, είναι ο οργανισμός που είναι υπεύθυνος για την εφαρμογή διαχείρισης της ποιότητας της κεντρικής διοίκησης και παρέχει εκπαίδευση και υποστήριξη στους κεντρικούς οργανισμούς. Επίσης, έχουμε την εφαρμογή του μοντέλου «Νέας Δημόσιας Διοίκησης».
- ❖ Ηνωμένο Βασίλειο⁵⁶: Για την αναμόρφωση του δημοσίου εφαρμόστηκε η «Λευκή Βίβλος για τον εκσυγχρονισμό της Κυβέρνησης». Παρόλα αυτά η προώθηση της ποιότητας γίνεται μέσω πολλών φορέων και τμημάτων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.
- ❖ Βέλγιο⁵⁷: Δημιουργήθηκε η «Μονάδα Ποιότητας και Αποδοτικότητας» για την βελτίωση της απόδοσης και τις τεχνικές αυτοαξιολόγησης στο δημόσιο τομέα. Το ινστιτούτο εκπαίδευσης Δημόσιας Διοίκησης εκπαιδεύει δημοσίους υπαλλήλους στο πλαίσιο βελτίωσης της απόδοσης. Το τμήμα Προσωπικού και Οργανισμών της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης με σκοπό να προωθήσει την ποιότητα δημιούργησε μια βάση δεδομένων στην οποία θα γράφονται τα στοιχεία αξιολόγησης, οι πρωτοβουλίες ποιότητας ώστε οι οργανισμοί του δημοσίου να ανταλλάσουν εμπειρίες μεταξύ τους.
- ❖ Κύπρος⁵⁸: Η Κυπριακή Ακαδημία Δημόσιας Διοίκησης προκειμένου να εκπαιδεύσει το προσωπικό της καλύτερα, αποφάσισε να ανακαλύψει τυχόν αδυναμίες και προβλήματα που υπάρχουν στην Δημόσια Διοίκηση και να υιοθετηθούν οι καλύτεροι τρόποι αντιμετώπισής τους.

⁵⁴ The European Quality Landscape, p.29-32

⁵⁵ EuropeanForum, «Νέα Δημόσια Διοίκηση», 2002, σελ:1-16

⁵⁶ EuropeanForum, «Αναμόρφωση του Δημοσίου», 2002, σελ:1-16

⁵⁷ www.library.panteion.gr

⁵⁸ www.mof.gov.cy

- ❖ Ιταλία⁵⁹: Το τμήμα Δημοσίας Διοίκησης είναι υπεύθυνο για την εφαρμογή της ποιότητας στον Δημόσιο τομέα. Στις αρμοδιότητές του είναι βελτίωση της απόδοσης των δημοσίων υπηρεσιών, ο σχεδιασμός και η αξιολόγηση της πολιτική εκσυγχρονισμού με το πρόγραμμα “Cantieri”⁶⁰, στο οποίο συμμετείχαν ειδικοί από το δημόσιο τομέα, τις επιχειρήσεις και την ακαδημαϊκή κοινότητα, προσπάθησαν να συγκεντρώσουν όλες τις πρωτοβουλίες, οι οποίες είχαν σαν σκοπό, την αλλαγή και βελτίωση του δημοσίου τομέα και την ενοποίησή τους σε μια κεντρική πολιτική ποιότητας. Το πρόγραμμα αυτό κατάφερε να αυξήσει την ποιότητα στην εργασία και στην παροχή υπηρεσιών.
- ❖ Πολωνία⁶¹: Με το πρόγραμμα “FriendlyAdministration” η κυβέρνηση της Πολωνίας είχε σαν σκοπό την βελτίωση της ποιότητας των σχέσεων μεταξύ των πολιτών και των δημοσίων υπαλλήλων, την καλύτερη ανταλλαγή πληροφοριών, την φιλική συμπεριφορά του πολίτη-πελάτη στις δημόσιες υπηρεσίες καθώς και την αύξηση της δημόσιας εικόνας των υπηρεσιών.
- ❖ Πορτογαλία⁶² : Το Πορτογαλικό σύστημα για την Ποιότητα εφαρμόζει την πολιτική της κυβέρνησης, όπου η ποιότητας και η πιστοποίηση έχουν ιδιαίτερη αξία. Το 1993 ξεκίνησε ο «Διαγωνισμός Ποιότητας για τις Δημόσιες Υπηρεσίες» και το 1999 ιδρύθηκε το «Σύστημα Ποιότητας για τις Δημόσιες Υπηρεσίες».
- ❖ Σουηδία⁶³: Ιδρύθηκε το Εθνικό Συμβούλιο για την Ποιότητα και την Ανάπτυξη, το οποίο έχει σαν σκοπό την ενίσχυση της Δημόσιας Διοίκησης καθώς και την προώθηση προγραμμάτων ποιότητας και σύγχρονης πολιτικής στη Δημόσια Διοίκηση. Το 1995 εφαρμόστηκε στην παιδεία το βραβείο Ποιότητας, στο οποίο βραβεύονται σχολεία για την απόδοσή τους σε θέματα ολικής ποιότητας.

⁵⁹ www.library.panteion.gr

⁶⁰ www.cantieripa.it

⁶¹ www.library.panteion.gr

⁶² www.library.panteion.gr

⁶³ www.library.panteion.gr

- ❖ Φιλανδία⁶⁴: Η «Στρατηγική Ποιότητας» είναι ένα πρόγραμμα που περιλαμβάνει αρχές και προτάσεις για την ικανοποίηση των αναγκών των πολιτών καθώς και εργαλεία μέτρησης και παρακολούθησης της βελτίωσης της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών.
- ❖ Ελλάδα⁶⁵: Με το πρόγραμμα «Πολιτεία» η Ελλάδα προσπάθησε να εκσυγχρονίσει το δημόσιο τομέα και να υιοθετήσει σύγχρονα μοντέλα διοίκησης. Το 1998 ανακηρύχθηκε «Έτος Ποιότητας» για τον δημόσιο τομέα.
- ❖ Ιρλανδία⁶⁶: Το 1999 ιδρύθηκε η Υπηρεσία Ποιότητας των Πελατών για να προωθήσει την ποιότητα στον δημόσιο τομέα.
- ❖ Λετονία⁶⁷: Το 1999 ξεκίνησε μια προσπάθεια για την βελτίωση της ποιότητας των δημοσίων υπηρεσιών για τους πολίτες. Δημιουργήθηκε από όλα τα υπουργεία μια ομάδα εργασίας η οποία είχε σαν στόχο να εισάγει ένα σύστημα διασφάλισης της ποιότητας στην Δημόσια Διοίκηση. Έτσι λοιπόν δημιούργησαν ένα μοντέλο βασισμένο στο ISO9001 το οποίο θα ικανοποιούσε τους πολίτες-πελάτες.
- ❖ Λιθουανία⁶⁸: Το 1999 ιδρύθηκε το Ινστιτούτο Δημόσιας Διοίκησης το οποίο έχει σαν κύριο μέλημά του την διασφάλιση της ποιότητας της εκπαίδευσης των δημοσίων υπαλλήλων.

Επιπλέον η έρευνα ανέδειξε και τους παράγοντες που οφείλουν να ισχύουν ώστε μια χώρα να βρίσκεται στη διαδικασία διαμόρφωσης κουλτούρας ποιότητας⁶⁹:

- ❖ Η επίτευξη «βιώσιμης ποιότητας» απαιτεί τη βαθύτερη κατανόηση των βασικών αρχών της ποιότητας
- ❖ Η επιβολή εργαλείων ποιότητας δεν μπορεί να λειτουργήσει Μακροπρόθεσμα

⁶⁴ www.library.panteion.gr

⁶⁵ www.library.panteion.gr

⁶⁶ www.library.panteion.gr

⁶⁷ www.library.panteion.gr

⁶⁸ www.library.panteion.gr

⁶⁹ www.gspa.gr

- ❖ Η προώθηση πολιτικών ποιότητας, απαιτεί την υποστήριξη της ηγεσίας
- ❖ Οι αρχές της ποιότητας θα πρέπει να ενσωματωθούν σε όλα τα κυβερνητικά προγράμματα σαν να είναι η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος
- ❖ Η μακροχρόνια χρήση των εργαλείων ποιότητας συμβάλλει στην αφομοίωση των αρχών ποιότητας

Συμπερασματικά, γίνεται αντιληπτό ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχή εφαρμογή των εργαλείων της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας αποτελεί η παρουσίαση της πολιτικής υποστήριξης για την προώθηση της ποιότητας. Αξίζει να σημειωθεί ότι χώρες με παράδοση στη Διοίκηση Ολικής Ποιότητας παρουσιάζουν μια συνεχώς αυξανόμενη τάση για τη στήριξη τέτοιων πρωτοβουλιών⁷⁰.

⁷⁰ Study on the use of the common assessment framework in European public administrations, May 2005

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΣΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

3.1 Γενικά

Η Κοινωνική Ασφάλιση δεν είναι ένα επίτευγμα της εποχής που ζούμε, αλλά μία ανάγκη από τότε που εμφανίστηκαν οι πρώτες κοινωνίες και ο άνθρωπος άρχισε να δημιουργεί. Η εξέλιξη της Κοινωνικής Ασφάλισης είναι άμεσα συνδεδεμένη με αυτή των κοινωνιών και μας δείχνει τις ανάγκες και τις προσδοκίες κάθε εποχής. Ήδη από τον 6^οπ.Χ. αιώνα βλέπουμε θεσμούς όπως η Κοινωνική Ασφάλιση μέσω της λειτουργίας διαφόρων κοινωφελών ιδρυμάτων και συστημάτων κοινωνικής προστασίας.

Ως Κοινωνική Ασφάλιση θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε τον κοινωνικό και οικονομικό θεσμό εκείνο που⁷¹:

- ❖ Λειτουργεί, χρηματοδοτείται και θεσπίζεται από το κράτος
- ❖ Αναδεικνύει τα στοιχεία της Κοινωνικής Αλληλεγγύης
- ❖ Χαρακτηρίζεται από την επάρκεια, την καθολικότητα και την υποχρεωτικότητα των παροχών του
- ❖ Επιδιώκει την ασφάλιση κατά της ανεργίας, την ασφάλιση του εισοδήματος και την ασφάλιση της υγείας

Η Κοινωνική Ασφάλιση διακρίνεται σε τέσσερις (4) φάσεις⁷²:

- ❖ Η πρώτη φάση περιλαμβάνει την περίοδο δημιουργίας του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, η οποία ξεκινάει με την ίδρυση των πρώτων ασφαλιστικών οργανισμών και λήγει με την έναρξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

⁷¹Ρωμανιάς Γ., «Ελληνικοί και Ευρωπαϊκοί μύθοι για το ασφαλιστικό», Εκδόσεις: Αδελφοί Βλάσση, Αθήνα, 2007, σελ:51

⁷²Ξενοφών Ι. Κοντιάδης, «Συνταγματικές εγγυήσεις και θεσμική οργάνωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης», Εκδόσεις: Αντ. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 2004, σελ:300

- ❖ Η δεύτερη φάση περιλαμβάνει την περίοδο της μεταπολίτευσης, όπου έχουμε κάλυψη τμημάτων του πληθυσμού
- ❖ Η Τρίτη φάση περιλαμβάνει την μαζική ασφάλιση του πληθυσμού, την αύξηση των παροχών και των κοινωνικών δαπανών
- ❖ Η τέταρτη φάση περιλαμβάνει κοινωνικές συγκρούσεις και μεταρρυθμίσεις οι οποίες ξεκίνησαν το 1990 και φτάνουν έως σήμερα.

Αρχικά μπορούμε να πούμε ότι η Κοινωνική Ασφάλιση αφορούσε τα επιζώντα μέλη των οικογενειών των εργαζομένων. Παρόλα αυτά, στις μέρες μας, ο θεσμός της Κοινωνικής Ασφάλισης έχει μεγάλη οικονομική και κοινωνική στα πλαίσια του σύγχρονου κράτους. Έτσι υπάρχει μια μεγάλη μετατόπιση των πόρων από τους οικονομικά ενεργούς στο μη ενεργό πληθυσμό, από τους εύπορους στους φτωχούς και από τους υγιείς στους ασθενείς.⁷³

Κύριο χαρακτηριστικό της Κοινωνικής Ασφάλισης είναι ότι δεν παρέχει μόνο στους ασφαλισμένους αλλά και τους εξασφαλίζει από μελλοντικούς κινδύνους, πιθανόν και οικονομικούς, αναπληρώνοντάς τους το εισόδημά τους⁷⁴. Εξασφαλίζοντας το εισόδημα των ασφαλισμένων η Κοινωνική Ασφάλιση στοχεύει στοχεύει στο να αποκαταστήσει τις εργασιακές τους ικανότητες και να προάγει την κοινωνική αλληλεγγύη.⁷⁵

Η Κοινωνική Ασφάλιση παρέχεται είτε από υπηρεσίες και λογαριασμούς νομικών προσώπων, είτε από φορείς με νομική προσωπικότητα. Ανάλογα με την νομική τους μορφή οι φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης κατατάσσονται σε τέσσερις (4) κατηγορίες⁷⁶:

⁷³ Προβόπουλος Γ., σελ:14

⁷⁴ Α. Ματθαίου, «Αλληλεπίδραση κανόνων δικαίου κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας στους κλάδους αναπηρίας, γήρατος και οικογενειακών βαρών», Εκδόσεις: Αντ. Σάκκουλα, 1996, σελ:105

⁷⁵ Ξενοφών Ι. Κοντιάδης, «Συνταγματικές εγγυήσεις και θεσμική οργάνωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης», Εκδόσεις: Αντ. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 2004, σελ:337

⁷⁶ Ξενοφών Ι. Κοντιάδης, «Συνταγματικές εγγυήσεις και θεσμική οργάνωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης», Εκδόσεις: Αντ. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 2004, σελ:308-310

- ❖ Η πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει τους φορείς υποχρεωτικής ασφάλισης, κύριας και επικουρικής, οι οποίοι λαμβάνουν την μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου.
- ❖ Η δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνει τα επαγγελματικά ταμεία και τα αλληλοβοηθητικά ταμεία, τα οποία λαμβάνουν την μορφή νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου.
- ❖ Η τρίτη κατηγορία περιλαμβάνει τους φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης που λειτουργούν σαν κρατικές υπηρεσίες, όπως είναι η υπηρεσία συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
- ❖ Η τέταρτη κατηγορία περιλαμβάνει ειδικές κατηγορίες άλλων νομικών προσώπων, καθώς και ειδικούς λογαριασμούς όπως είναι η διαδικασία είσπραξης εισφορών.

Παρόλα αυτά σημαντικό πρόβλημα της Κοινωνικής Ασφάλισης αλλά και της Ελλάδας είναι η γήρανση του πληθυσμού, η οποία καταλαμβάνει το 1/3. Η οικονομική δυσπραγία της Κοινωνικής Ασφάλισης οφείλεται⁷⁷:

- ❖ Στην αύξηση της ανεργίας
- ❖ Στην μεγάλη εισφοροδιαφυγή
- ❖ Στην μείωση των ορίων συνταξιοδότησης
- ❖ Στην οικονομική κρίση
- ❖ Στα δάνεια με υψηλά επιτόκια
- ❖ Στην συγχώνευση ελλειμματικών ταμείων του ΙΚΑ

⁷⁷www.unipi.gr

❖ Στις αδυναμίες των ασφαλιστικών οργανισμών

Αναμφισβήτητα, το πιο αποφασιστικό βήμα για την εξέλιξη του θεσμού της Κοινωνικής Ασφάλισης. Το Ίδρυμα Κοινωνικής Ασφάλισης (ΙΚΑ) είχε ως σκοπό την κάλυψη των μέχρι τότε ανασφάλιστων μισθωτών. Η μεγάλη σπουδαιότητα της σύστασης του ΙΚΑ, οφείλετε κατά ένα μεγάλο μέρος στο γεγονός ότι αποτέλεσε τον πρώτο οργανωμένο και ενιαίο φορέα ασφάλισης και ότι η σύστασή του στηρίχτηκε βασικά σε οικονομικές μελέτες.

Η ίδρυση του Ιδρύματος Κοινωνικής Ασφάλισης προκάλεσε πολλαπλές αντιδράσεις από διάφορες ομάδες συμφερόντων που με την άσκηση πιέσεων στην κυβέρνηση, κατάφεραν να εδραιώσουν τα συμφέροντά τους απέναντι στις αλλαγές που θα επέρχονταν στην μέχρι τότε ελληνική Κοινωνική Ασφάλιση.

Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων ιδρύθηκε και εξελίχθηκε μέσα σε ένα ιδιαίτερος ρευστό περιβάλλον με ιδιαίτερες κοινωνικές, πολιτικές αλλά και οικονομικές συνθήκες. Οι εξελίξεις όπως, ο εθνικός διχασμός, ο εμφύλιος πόλεμος ακόμα και η ενσωμάτωση των προσφύγων της Μικρασιατικής Καταστροφής στην ελληνική κοινωνία δημιουργούν έντονα την ανάγκη ώστε να προωθεί η κοινωνική προστασία. Την περίοδο του Μεσοπολέμου, έχουμε και την ίδρυση αρκετών ταμείων κύριας ασφάλισης, όπως είναι το ΤΣΑΥ (1928), το ταμείο εφημεριδοπωλών και το ταμείο νομικών (1929), το ταμείο τυπογράφων και το ταμείο εκτελωνιστών (1931), το ΤΣΑ (1932), το ΤΣΜΕΔΕ, το ΤΕΒΕ, και το ταμείο εργατών τύπου (1934), το ταμείο χρηματιστών (1935) και το ΤΑΕ (1940).⁷⁸

Το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων περιβάλλει ένα σύνθετο νομοθετικό πλαίσιο, με συχνές αλλαγές και τροποποιήσεις, πράγμα όμως απόλυτα φυσικό στα πρώτα στάδια λειτουργίας ενός τέτοιου θεσμού. Το κράτος παρεμβαίνει έντονα στην οργάνωση και διαχείριση του Ιδρύματος και δεν το αφήνει να αναπτυχθεί όπως

⁷⁸ Ξενοφών Ι. Κοντιάδης, «Συνταγματικές εγγυήσεις και θεσμική οργάνωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης», Εκδόσεις: Αντ. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 2004, σελ.302

κανονικά θα έπρεπε προκειμένου να εκπληρώσει τους σκοπούς της αποστολής του για την οποία και ιδρύθηκε.

Μάλιστα, από τα πρώτα στάδια της λειτουργίας του δεν προστατεύθηκε από το κράτος σε ικανοποιητικό βαθμό, ούτε ενισχύθηκε οικονομικά εκ μέρους του κράτους, αφού δεν του είχε χορηγηθεί καμία χρηματοδότηση. Από την άλλη μεριά όμως, το κράτος επιφόρτισε το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων κατά καιρούς με δικές του ευθύνες, ώστε να προωθήσει την κοινωνική και οικονομική του πολιτική, οδηγώντας έτσι τα ταμεία του σε οικονομική εξαθλίωση.

3.2 Ορισμός, στόχοι, δραστηριότητες του Ιδρύματος Κοινωνικής Ασφάλισης

Η Κοινωνική ασφάλιση τόσο στη χώρα μας, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο έχει σαν στόχο να προστατεύσει ορισμένες ομάδες του πληθυσμού από ορισμένους κινδύνους. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για ένα είδος συμβολαίου ανάμεσα στους εργαζομένους και τους μη εργαζομένους. Το συμβόλαιο αυτό λειτουργεί ως ένα σύστημα διαχρονικής κατανομής του εισοδήματος μεταξύ των διαφόρων γενεών, μέσω της πολιτικής διαδικασίας από το μηχανισμό της αγοράς.

Εξίσου σημαντικό ρόλο διαδραματίζει και η ιδιωτική πρωτοβουλία για την αντιμετώπιση των κοινωνικών αναγκών μεταξύ της ατομικής πρόνοιας αλλά και της κρατικής παρέμβασης.

Το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ) για το οποίο θα γίνει λόγος στην παρούσα εργασία είναι ένας κρατικός φορέας κύριας και επικουρικής ασφάλισης στην Ελλάδα. Το ΙΚΑ δημιουργήθηκε το 1934 με το νόμο 6298/1934 και η έναρξη ασφάλισης σε αυτό ξεκίνησε την 1/12/1937. Το ΙΚΑ έχει έδρα την Αθήνα και είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Διοικείται από τον διοικητή του και το διοικητικό του συμβούλιο και εποπτεύεται από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Είναι ένας από τους κύριους ασφαλιστικούς φορείς.⁷⁹

Στην Διοίκηση του ΙΚΑ υπάρχουν και άλλα συλλογικά όργανα, όπως είναι⁸⁰:

- ❖ Το Ανώτατο Τεχνικό Συμβούλιο

⁷⁹ Πέτρος Α. Κιόχος, «Κοινωνική Ασφάλιση», Εκδόσεις: Interbooks», 2000, σελ:73

⁸⁰ Πέτρος Α. Κιόχος, «Κοινωνική Ασφάλιση», Εκδόσεις: Interbooks», 2000, σελ:73

- ❖ Το Συμβούλιο κρίσεως Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων
- ❖ Το Ανώτατο Υγειονομικό Συμβούλιο

Οι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ χωρίζονται σε δυο (2) κατηγορίες⁸¹:

- ❖ Στους άμεσα ασφαλισμένους, όπου εκεί ανήκουν τα άτομα τα οποία ασφαλιζονται, λόγω της εργασίας που τα ίδια προσφέρουν.
- ❖ Στους έμμεσα ασφαλισμένους, όπου εκεί ανήκουν τα άτομα τα οποία ασφαλιζονται, λόγω του ότι βρίσκονται σε κάποιο συγγενικό βαθμό με τους άμεσα ασφαλισμένους, δηλαδή τα μέλη της οικογένειάς τους (γονείς, παιδιά, σύζυγοι)

Βάσει του επίσημου δικτυακού τόπου διαθέτει σήμερα 331 Μονάδες Ασφάλισης και 364 Μονάδες Υγείας. Παρέχει περίθαλψη σε 5.550.000 άμεσα και έμμεσα ασφαλισμένους και συνταξιοδοτεί 845.000 συνταξιούχους. Η επικουρική ασφάλιση είναι πλέον υπόθεση του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ), που συστάθηκε με τον νόμο 3029/2002 για την υποχρεωτική επικουρική κάλυψη των μισθωτών μέσω της χορήγησης σύνταξης αναπηρίας, θανάτου, γήρατος.⁸²

Η δημιουργία του ΙΚΑ υπήρξε κυρίως αίτημα των εργαζομένων οι οποίοι πέτυχαν μεν τη νομοθετική ρύθμιση της ίδρυσής του με πρώτο διοικητή τον Π. Κανελλόπουλο, την περίοδο 1934 – 1935. Παρόλο που έχουν γίνει αρκετές προσπάθειες σύνδεσης της δημιουργίας του ΙΚΑ αποκλειστικά με τον Ι. Μεταξά, φαίνεται πως πρόκειται για υλοποίηση νομοσχεδίων κυβερνήσεων της αβασίλευτης δημοκρατίας, ενώ αναφέρεται πως στα πρώτα χρόνια της λειτουργίας του το ίδρυμα δε χρηματοδοτείτο, ούτε γίνονταν ασφαλίσεις σε ρυθμούς ανταποκρινόμενους στις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας.

⁸¹ Πέτρος Α. Κιόχος, «Κοινωνική Ασφάλιση», Εκδόσεις: Interbooks», 2000, σελ:14

⁸² www.ika.gr

Η υποχρεωτική ασφάλιση όλων των μισθωτών καθιερώθηκε το 1935 να γίνεται στο ΙΚΑ, που αποτέλεσε και το γενικό φορέα ασφάλισης των μισθωτών. Αν και η λειτουργία του ΙΚΑ άρχισε ουσιαστικά το 1937, η χορήγηση παροχών ρυθμίστηκε πολύ αργότερα το 1951 με τον νόμο 1846/51, ο οποίος με τις διαδοχικές του τροποποιήσεις αντιπροσωπεύει το σημερινό θεσμικό πλαίσιο του φορέα⁸³

Στην ασφάλιση του ΙΚΑ επίσης υπάγονται:⁸⁴:

- ❖ Οι εμπειρογνώμονες καλνού
- ❖ Οι μαθητευόμενοι (δηλαδή όσοι παρέχουν εργασία με την έννοια της απόκτησης γνώσεων)
- ❖ Όσοι μετέχουν στην διοίκηση επαγγελματικών σωματείων, με τον όρο ότι παρέχουν εργασία έναντι αμοιβής.
- ❖ Οι συνταξιούχοι των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και συνταξιούχοι του Δημοσίου
- ❖ Όσοι ασχολούνται με την ρητίνη

Οι εννέα βασικοί κίνδυνοι που καλύπτει το ΙΚΑ είναι η μητρότητα, η ασθένεια, το γήρας, τα οικογενειακά βάρη, το εργατικό ατύχημα, το θάνατο, την αναπηρία, την ανεργία και την επαγγελματική ασθένεια. Δευτερεύουσας σημασίας ασφαλιστικοί κίνδυνοι είναι η έλλειψη κατοικίας, η καταστροφή γεωργικής παραγωγής, η απώλεια θέσης εργασίας, η στράτευση.⁸⁵ Η ρύθμιση των ασφαλιστικών κινδύνων και των αντίστοιχων παροχών για τα άτομα που είναι ασφαλισμένα στο ΙΚΑ διέπεται από ένα πλαίσιο που έχει διαφορετικές προβλέψεις ανάλογα με το χρονικό σημείο ένταξης στην ασφάλιση του ΙΚΑ.

Στην μακρόχρονη πορεία του το ΙΚΑ, από την ημέρα της ίδρυσής του, μέχρι σήμερα, πέρασε από διάφορες φάσεις ανάπτυξης και προσπάθειες εκσυγχρονισμού.

⁸³ www.wikipedia.org

⁸⁴ Πέτρος Α. Κιόχος, «Κοινωνική Ασφάλιση», Εκδόσεις: Interbooks», 2000, σελ:74

⁸⁵ Ξενοφών Ι. Κοντιάδης, «Συνταγματικές εγγυήσεις και θεσμική οργάνωση του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης», Εκδόσεις: Αντ. Ν.Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 2004, σελ:351

Ο σκοπός όμως δημιουργίας του ΙΚΑ, δεν άλλαξε. Το μόνο που άλλαξε, είναι τα ασφαλιστικά μεγέθη, όπως το πλήθος των εργοδοτών, ασφαλισμένων, συνταξιούχων καθώς και οι διάφορες κατηγορίες και ειδικότητες ασφαλισμένων.

Με την υποχρεωτική ασφάλιση στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο κάθε ασφαλισμένος αποκτά άμεσα δικαιώματα, όπως η Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, η Νοσοκομειακή περίθαλψη, διάφορα επιδόματα και φυσικά σύνταξη μετά τη συμπλήρωση των νομίμων χρόνων υποχρεωτικής απασχόλησής του.⁸⁶ Παράλληλα, είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει εισφορές στο Ίδρυμα, το ποσοστό των οποίων εξαρτάται από την κατηγορία στην οποία ανήκει. Οι υπηρεσίες που του παρέχονται είναι δωρεάν, εκτός από την φαρμακευτική περίθαλψη, όπου οι ασφαλισμένοι συμμετέχουν στο κόστος, αν και σε αυτή την περίπτωση υπάρχουν κατηγορίες ασφαλισμένων όπου εξαιρούνται αυτής της επιπρόσθετης δαπάνης.⁸⁷

Πιο αναλυτικά το ΙΚΑ διαθέτει πέντε(5) Γενικές Διευθύνσεις⁸⁸:

- ❖ Γενική διεύθυνση διοικητικών υπηρεσιών
- ❖ Γενική διεύθυνση ασφαλιστικών υπηρεσιών
- ❖ Γενική διεύθυνση πληροφορικής
- ❖ Γενική διεύθυνση οικονομοτεχνικών υπηρεσιών
- ❖ Γενική διεύθυνση υπηρεσιών υγείας

Οι Περιφερειακές Υπηρεσίες Ασφάλισης διακρίνονται σε πέντε (5) κατηγορίες⁸⁹:

- ❖ Περιφερειακό Υποκατάστημα
- ❖ Τοπικό Υποκατάστημα
- ❖ Παράρτημα
- ❖ Ταμείο Είσπραξης Εσόδων

⁸⁶ Πέτρος Α. Κιόχος, «Κοινωνική Ασφάλιση», Εκδόσεις: Interbooks», 2000, σελ:82

⁸⁷ www.ika.gr

⁸⁸ www.ika.gr

⁸⁹ www.ika.gr

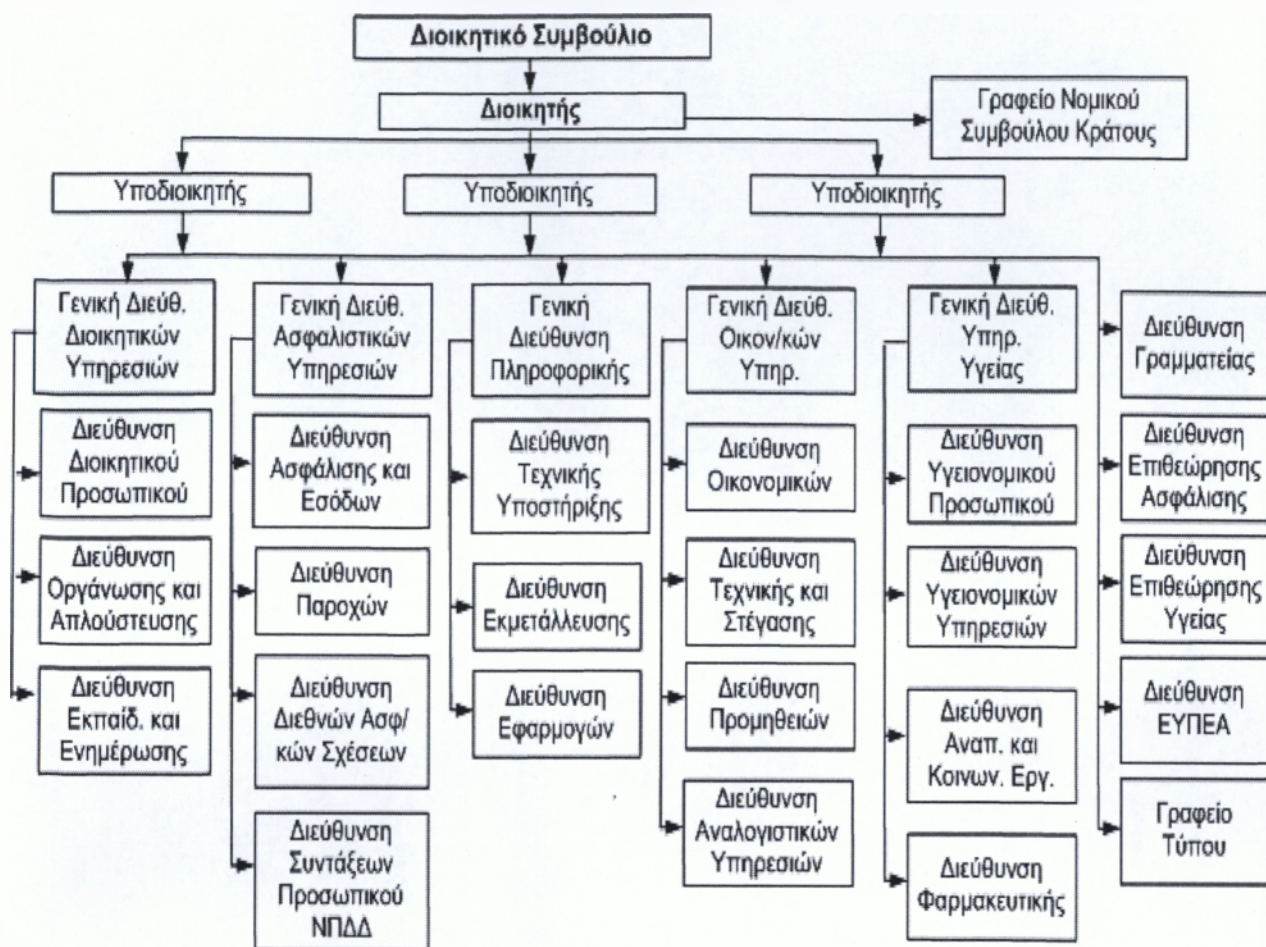
❖ Ειδική Υπηρεσία Ελέγχου Ασφάλισης (Ε.ΥΠ.Ε.Α.)

Τα Υποκαταστήματα είναι μονάδες επιπέδου Διεύθυνσης. Οι κύριες λειτουργίες τους κατανέμονται σε οκτώ (8) τομείς:

- ❖ Τομέας εσόδων
- ❖ Τομέας παροχών σύνταξη
- ❖ Τομέας παροχών ασθένειας
- ❖ Τομέας μητρώου
- ❖ Τομέας οικονομικού
- ❖ Τομέας φαρμακευτικών υπηρεσιών
- ❖ Τομέας διοικητικού
- ❖ Τομέας πληροφορικής

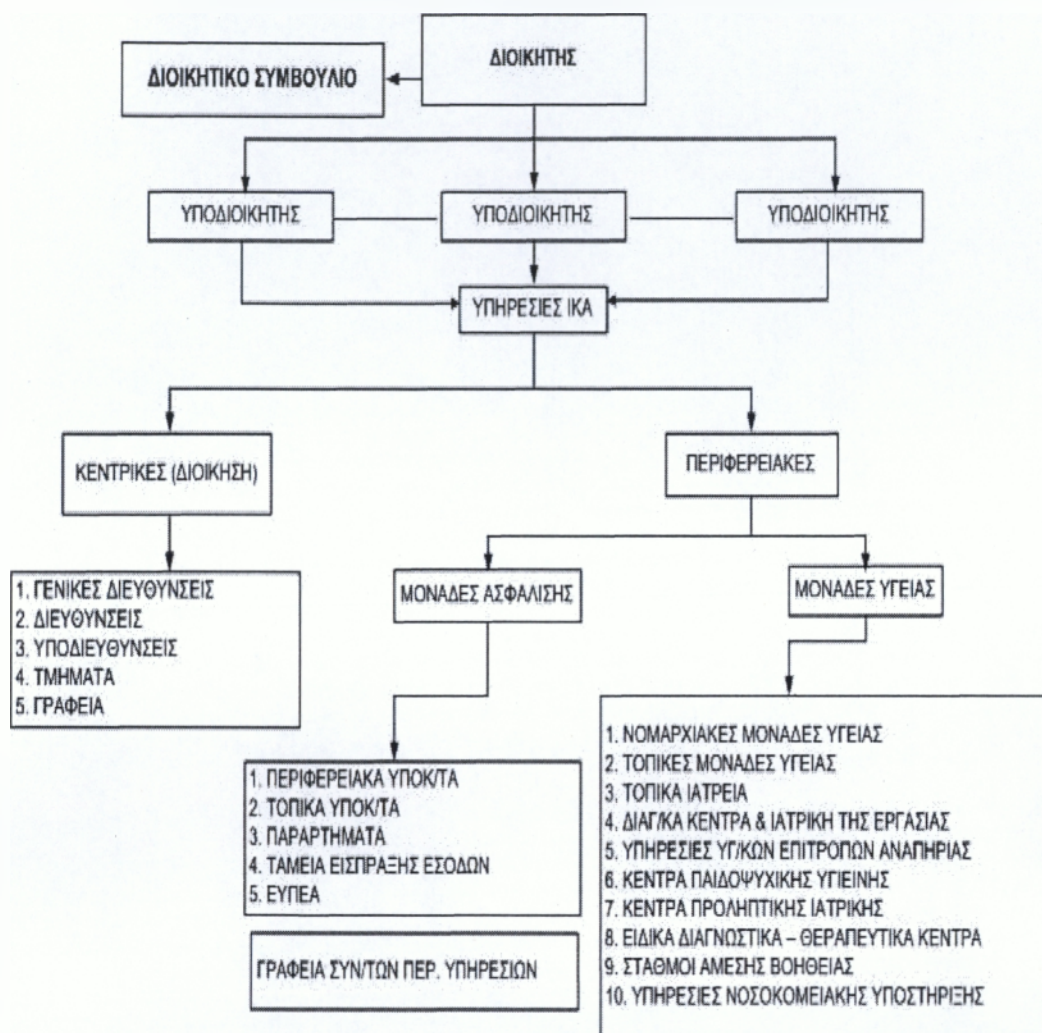
Κάθε τομέας διαρθρώνεται σε (1) ή περισσότερα τμήματα (μεγάλες μονάδες) ή δύο τομείς διαρθρώνονται σε (1) τμήμα (μικρές μονάδες) με πλήρη συγκρότηση τομέων. Τα Παραρτήματα είναι μονάδες χωρίς διάρθρωση, επιπέδου Τμήματος των Υποκαταστημάτων στα οποία και υπάγονται. Η διάρθρωση της οργανωτικής δομής των κεντρικών υπηρεσιών του Οργανισμού αποτυπώνεται ακολούθως.⁹⁰

⁹⁰www.ika.gr

Το ακόλουθο οργανόγραμμα⁹¹ απεικονίζει το σύνολο των Υπηρεσιών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, τις Κεντρικές και τις Περιφερειακές Υπηρεσίες Ασφάλισης και Υγείας.

⁹¹www.ika.gr

Με κύριο στόχο την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση των πολιτών αλλά και τον εκσυγχρονισμό προκειμένου να γίνουν απλούστερες οι λειτουργικές διαδικασίες του ΙΚΑ εφαρμόζεται το Πρόγραμμα Εκσυγχρονισμού του Ιδρύματος το οποίο βασίζεται στο Στρατηγικό Πρόγραμμα Πληροφορικής που έχει ως στόχο την εισαγωγή και υλοποίηση ενός Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος, του ΟΠΣ-ΙΚΑ, το οποίο εγκαθίσταται στις μονάδες του Ιδρύματος.

Το ΟΠΣ-ΙΚΑ⁹² αποτελεί ένα πολύ σημαντικό έργο μηχανογράφησης των διοικητικών υπηρεσιών μόνο του Ιδρύματος Κοινωνικής Ασφάλισης. Το ΟΠΣ-ΙΚΑ μηχανοργανώνει όλες τις λειτουργίες που αναπτύσσονται σε μια διοικητική μονάδα του ΙΚΑ ώστε να αλληλοσυνδέονται και οι πληροφορίες από τις καθημερινές λειτουργίες να είναι αξιοποιήσιμες σε όλο το σύστημα. Το ΟΠΣ-ΙΚΑ λειτουργεί με την χρήση ενός ιδιωτικού δικτύου πολλαπλών υπηρεσιών

⁹²www.ika.gr

«IKANET», μέσω του οποίου μπορεί να διακινούνται δεδομένα , φωνή και εικόνα παρέχοντας υψηλό επίπεδο ασφαλείας και διαθεσιμότητας (αγγίζει το 100%). Το «IKANET» συνδέει όλα τα υποκαταστήματα του ΙΚΑ με τις Κεντρικές Υπηρεσίες.

Το Ο.Π.Σ, υποστηρίζει καθημερινά τις συναλλαγές εκατοντάδων χιλιάδων ασφαλισμένων και εργοδοτών. Χρησιμοποιείται από 7.500 περίπου χρήστες υπαλλήλους του ΙΚΑ (σε πλήρη εξάπλωση θα υπερβεί τους 9.000 χρήστες), οι οποίοι έχουν εκπαιδευτεί σε διάφορους ρόλους αποκλειστικά από εκπαιδευτές του Ιδρύματος.

Πιο αναλυτικά θα μπορούσαμε να πούμε πως τα αποτελέσματα από την εφαρμογή και λειτουργία του Ολοκληρωμένου Πληροφορικού Συστήματος είναι⁹³:

- ❖ Η ποιοτική αναβάθμιση των υπηρεσιών προς όλους τους συναλλασσόμενους φορείς
- ❖ Η διασφάλιση της διαφάνειας στις συναλλαγές με το ΙΚΑ και η διευκόλυνση της τυποποίησης στις λειτουργίες του Ιδρύματος
- ❖ Ελαχιστοποίηση της γραφειοκρατίας
- ❖ Δημιουργία ηλεκτρονικών αρχείων με αξιόπιστα δεδομένων που ανακτώνται άμεσα από κάθε λειτουργική περιοχή
- ❖ Ευρεία χρήση από τους πολίτες για ηλεκτρονικές συναλλαγές και εκμετάλλευση της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.
- ❖ Βελτίωση της ταχύτητας και της αξιοπιστίας της εισροής των εσόδων.
- ❖ Συμβολή στη μείωση της εισφοροδιαφυγής με την ενίσχυση των διαδικασιών ελέγχου των εργοδοτών.
- ❖ Παροχή στη διοίκηση του ΙΚΑ έγκαιρης και έγκυρης πληροφόρησης για την τεκμηριωμένη χάραξη των άμεσων στρατηγικών επιλογών της.

⁹³ www.ika.gr

Οι ηλεκτρονικές υπηρεσίες του ΙΚΑ παρέχονται σε 24ωρη βάση στον πολίτη και ειδικότερα σε όσους συναλλάσσονται με το Ίδρυμα. Οι υπηρεσίες που παρέχονται είναι υπηρεσίες πληροφόρησης , υπηρεσίες ηλεκτρονικών συναλλαγών και χορήγηση ασφαλιστικής ενημερότητας.

3.3 Τα αίτια της ασφαλιστικής κατάστασης του Ιδρύματος Κοινωνικής Ασφάλισης

Τα τελευταία χρόνια έχουν δημιουργηθεί έντονα προβλήματα στον χώρο της κοινωνικής ασφάλισης και ειδικότερα στον κυριότερο ασφαλιστικό φορέα της χώρας, το ΙΚΑ. Τα προβλήματα του ελληνικού κοινωνικο-ασφαλιστικού συστήματος είναι αποτέλεσμα όχι μόνο της παρατεινόμενης οικονομικής στασιμότητας αλλά και πολλών άλλων εγγενών αδυναμιών.

Οι ανησυχητικές εξελίξεις στο χώρο της κοινωνικής ασφάλισης έχουν αρχίσει να προσελκύουν το ενδιαφέρον τόσο των πολιτικών όσο και των κοινωνικών φορέων. Η αποκατάσταση της οικονομικής ισορροπίας προϋποθέτει ακριβή διάγνωση των προβλημάτων , πολιτικό ρεαλισμό και εποικοδομητική συνεργασία όλων των μερών.

Αναζητώντας τα αίτια της κρίσης της κοινωνικής ασφάλισης, στην περίπτωση μας του ΙΚΑ, διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν αίτια ενδογενή, εξωγενή και γενικών επιπτώσεων.

Πιο συγκεκριμένα με τον όρο ενδογενή αίτια εννοούμε τα αίτια εκείνα που προέρχονται από εσωτερικούς λόγους. Με τον όρο εξωγενή αίτια εννοούμε τις παρεμβάσεις εκείνες που προκάλεσαν αρνητικές επιπτώσεις στο ασφαλιστικό σύστημα εξυπηρετώντας άλλα συμφέροντα που δεν είχαν να κάνουν με την κοινωνική ασφάλιση. Τέτοιες παρεμβάσεις έχουν προκαλέσει δυσμορφίες στο ασφαλιστικό σύστημα. Τέλος με τον όρο αίτια γενικών επιπτώσεων θεωρούμε παράγοντες οι οποίοι επιδρούν αρνητικά όχι μόνο για το ασφαλιστικό σύστημα αλλά για όλη την διάρθρωση της χώρας.

- ❖ Τα ενδογενή αίτια της κρίσης: Είναι γνωστό ότι υπάρχει μια συστηματική υστέρηση των εσόδων σε σχέση με τις δαπάνες που ολοένα αυξάνουν. Η ανισορροπία αυτή στο ισοζύγιο είναι πολύ σημαντική και οι αιτίες

δημιουργίας του ελλείμματος μπορεί να βρίσκονται τόσο από την πλευρά των εσόδων όσο και από την πλευρά των εξόδων. Ένας εξίσου σημαντικός παράγοντας είναι το πρόβλημα της εισφοροδιαφυγής. Το απαρχαιωμένο σύστημα εισπραχής και η μειωμένη αποτελεσματικότητα του μηχανισμού επικόλλησης ενσήμων συμβάλλουν στο πρόβλημα της εισφοροδιαφυγής. Μια άλλη αιτία είναι η μη δήλωση εργαζομένων στο ΙΚΑ και η μη καταβολή εισφορών, ειδικά σε περιόδους με υψηλά ποσοστά ανεργίας. Τέλος, μια σειρά προβλημάτων επέφερε στο ΙΚΑ η συγχώνευση πολλών ταμείων, κυρίως ελαττωματικών. Τα συγχωνευμένα ταμεία μεταφέρουν το έλλειμμα τους, το οποίο αναλαμβάνει το ΙΚΑ

- ❖ Τα εξωγενή αίτια της κρίσης: Ένας σημαντικός λόγος μείωσης των εσόδων ήταν ο τρόπος χρησιμοποίησης των αποθεματικών του ασφαλιστικού φορέα. Τα αποθεματικά κατατίθενται υποχρεωτικά στην Τράπεζα της Ελλάδος με επιτόκιο που καθορίζεται με κοινή απόφαση του του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. Επιπλέον, ενώ το επιτόκιο των καταθέσεων των ασφαλιστικών εισφορών ήταν πολύ χαμηλό, την ίδια ώρα δανείζονταν από το τραπεζοπιστωτικό σύστημα με επιτόκιο της τάξης του 32-33%.
- ❖ Γενικών επιπτώσεων αίτια της κρίσης του ΙΚΑ: Ένα πρώτο αίτιο αυτής της κατηγορίας είναι ο υψηλός ρυθμός του πληθωρισμού. Ενώ τα έσοδα δεν αυξάνονται λόγω του πληθωρισμού, οι δαπάνες από την άλλη μεριά αυξάνονται και οι όροι δανεισμού γίνονται ακόμα πιο δύσκολοι. Επίσης, τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν έντονο πρόβλημα ρευστότητας, ενώ από την άλλη μεριά τα ποσά που δαπανώνται για επιδόματα ανεργίας αυξάνονται.

Η κρίση που διέπει την κοινωνική ασφάλιση δεν είναι εθνική, αλλά διεθνής. Η κρίση αυτή αποτελεί ένα από τα κυριότερα συστατικά στοιχεία της γενικότερης οικονομικής κρίσης στην οποία έχει περιέλθει η παγκόσμια οικονομία. Στην Ελλάδα τα μέτρα τα οποία έχουν ληφθεί προκειμένου να αποκατασταθεί το ισοζύγιο της κοινωνικής ασφάλισης είναι κυρίως διαχειριστικά και θα διευρύνουν το χάσμα ανάμεσα στο επίπεδο παροχών του ελληνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και των αντίστοιχων ευρωπαϊκών.

3.4 Η περίπτωση του υποκαταστήματος Πειραιά

Το υποκατάστημα του ΙΚΑ Πειραιά ανήκει στα περιφερειακά υποκαταστήματα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Είναι από τα μεγαλύτερα υποκαταστήματα της χώρας. Βασικός σκοπός του υποκαταστήματος είναι η καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων πολιτών. Βέβαια αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί, αν υπήρχε μεγαλύτερος αριθμός εργαζομένων, οι οποίοι θα προσπαθούσαν να βελτιώσουν τις παρεχόμενες υπηρεσίες, τόσο στα διοικητικά τμήματα όσο και στα ιατρεία.⁹⁴

Τα βασικότερα τμήματα του υποκαταστήματος είναι τα ακόλουθα⁹⁵:

- ❖ Διευθυντής Υποκαταστήματος: Ασχολείται με την λειτουργία του υποκαταστήματος και ουσιαστικά αποτελεί το κλειδί για την καλύτερη παροχή υπηρεσιών στους ασφαλισμένους.
- ❖ Υποδιεύθυνση Διοικητικού: Διαχειρίζεται θέματα σχετικά με το προσωπικό και την οργάνωση λειτουργίας του υποκαταστήματος, τηρεί και επεξεργάζεται τα στατιστικά στοιχεία λειτουργίας, συγκροτεί και υποστηρίζει γραμματειακά τις επιτροπές του υποκαταστήματος, ασχολείται με την δακτυλογράφηση, την αναπαραγωγή εντύπων και εγγράφων και την διανομή της αλληλογραφίας, την τήρηση του ωραρίου προσέλευσης και αποχώρησης του προσωπικού, διαχειρίζεται και συντηρεί τον εξοπλισμό και το υλικό του υποκαταστήματος καθώς και την συντήρηση των κτιρίων και των εγκαταστάσεων. Τέλος, δέχεται και πληροφορεί όσους προσέρχονται στο υποκατάστημα.
- ❖ Υποδιεύθυνση εσόδων: Ασχολείται με την είσπραξη των εισφορών, την ασφάλιση των απασχολούμενων οι οποίοι υπάγονται στην ασφαλιστική περιοχή του υποκαταστήματος, λαμβάνει μέτρα σχετικά με τις καθυστερημένες εισπράξεις των εισφορών και αποφασίζει για την ποινική δίωξη των οφειλετών.
- ❖ Υποδιεύθυνση Οικονομικών: Τηρεί τους λογαριασμούς και τα λογιστικά στοιχεία, παρακολουθεί και ελέγχει τον προϋπολογισμό δαπανών και εσόδων του υποκαταστήματος, ασχολείται με κάθε είδους οικονομικές

⁹⁴ www.ika.gr

⁹⁵ www.ika.gr

συναλλαγές (όπως είναι οι εισπράξεις και οι πληρωμές), φροντίζει ώστε να εκδίδουν τα εντάλματα για την μισθοδοσία των εργαζομένων, καθώς και τα ταμειακά παραστατικά όταν αυτό είναι απαραίτητο.

- ❖ Υποδιεύθυνση Παροχών: Παρέχει στους ασφαλισμένους τα διάφορα επιδόματα μητρότητας και ασθένειας που τους αναλογούν, παρέχει είδη πρόσθετης περίθαλψης, όπως είναι οι βηματοδότες, οι φακοί επαφής, οι συσκευές εισπνοών για τα οποία ο ασφαλισμένος πληρώνει το 25% των χρημάτων. Επίσης ερευνά αν τα ατυχήματα είναι εργατικά ή όχι.
- ❖ Υποδιεύθυνση Συντάξεων: Εκδίδει αποφάσεις σχετικά με τις κύριες και επικουρικές συντάξεις, τις συντάξεις αναπηρίας, τις συντάξεις γήρατος και τις συντάξεις θανάτου. Ελέγχει αν τα επιδόματα και οι συντάξεις εισπράττονται από τους πολίτες και αν τυχόν υπάρχουν μεταβολές στη σύνταξη και στα επιδόματά τους αντιστοίχως.
- ❖ Υποδιεύθυνση Μητρώου: Ασχολείται με το αν έχουν δικαίωμα ασφάλισης κάποιοι πολίτες ώστε να τους χορηγούνται οι παροχές του ΙΚΑ, ασχολείται με την έκδοση της ασφαλιστικής ταυτότητας, την απογραφή των ασφαλισμένων, παρακολουθεί τις αλλαγές στα ασφαλιστικά στοιχεία τους και τους ενημερώνει για τον ασφαλιστικό τους λογαριασμό.
- ❖ Υποδιεύθυνση Φαρμακευτικής: Παρακολουθεί τις φαρμακευτικές δαπάνες, τηρεί και επεξεργάζεται τα φαρμακευτικά στοιχεία, ασχολείται με τον έλεγχο των λογαριασμών του φαρμακείου και τη σωστή τιμολόγηση των συνταγών. Είναι υπεύθυνη για την σύναψη συμβάσεων με τους φαρμακοποιούς και την σωστή εκτέλεση των συνταγών από αυτούς.

3.4α Διάρθρωση και αρμοδιότητες Διεύθυνσης Διοικητικού Προσωπικού

Η Διεύθυνση Διοικητικού Προσωπικού αποτελείται από τα εξής τμήματα⁹⁶:

⁹⁶ www.ika.gr

- ❖ Τμήμα κατάστασης Διοικητικού Προσωπικού: Οι αρμοδιότητες του Διοικητικού Προσωπικού ανάγονται στα παρακάτω θέματα. Πρώτα από όλα ο χειρισμός των θεμάτων που έχουν να κάνουν με την πρόσληψη, εξέλιξη, λύση της υπαλληλικής σχέσης και γενικά την υπηρεσιακή κατάσταση του πάσης φύσεως Διοικητικού Προσωπικού του ΙΚΑ καθώς και των θεμάτων, που αφορούν την πρόσληψη και απασχόληση ανθρώπων με μίσθωση έργου. Επίσης, η μέριμνα της στελέχωσης των μονάδων του ΙΚΑ με το ανώτερο προσωπικό, με τοποθετήσεις, μεταθέσεις, αποσπάσεις και γενικά με πάσης φύσεως μετακινήσεις του προσωπικού αυτού. Τέλος, η κατάρτιση πινάκων μεταθετών και η γραμματειακή εξυπηρέτηση των υπηρεσιακών συμβουλίων όταν αυτά αφορούν θέματα Διοικητικού Προσωπικού.

- ❖ Τμήμα Μητρώου: Οι αρμοδιότητες του τμήματος Μητρώου είναι οι εξής. Καταρχάς η τήρηση ατομικών φακέλων, πινακίδων και ευρετηρίων του Διοικητικού Προσωπικού. Ακόμα, η κατάρτιση καταστάσεων υπαλλήλων για το ανώτερο προσωπικό που προβλέπονται από τις διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας. Τέλος, η χορήγηση βεβαιώσεων και πιστοποιητικών υπηρεσιακής κατάστασης για το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ.

- ❖ Τμήμα Εργασιακών σχέσεων: Οι αρμοδιότητες του τμήματος Εργασιακών σχέσεων είναι ο χειρισμός όλων εκείνων των θεμάτων που αφορούν την απασχόληση του πάσης φύσεως Διοικητικού Προσωπικού του ΙΚΑ κατά το ωράριο υπηρεσίας, τις αποδοχές, τις αποζημιώσεις υπερωριακής και πρόσθετης απασχόλησης, τις διαδικασίες έγκρισης και τα έξοδα κίνησης για τις μετακινήσεις εντός και εκτός έδρας του ανώτερου προσωπικού. Επίσης, τα θέματα που είναι σχετικά με την πολυθεσία και την πολύ-απασχόληση καθώς και την άσκηση ιδιωτικού έργου με αμοιβή του παραπάνω προσωπικού. Τα θέματα σχετικά με την υπαγωγή του προσωπικού σε διάφορα ταμεία ασφάλισης εκτός του ΙΚΑ. Η μέριμνα για την χορήγηση δανείου στο προσωπικό του ΙΚΑ. Η φροντίδα και η επιμέλεια για την σωστή λειτουργία θερινών κατασκηνώσεων για το προσωπικό του ΙΚΑ και τα μέλη της οικογένειάς τους. Η μέριμνα για την βελτίωση των συνθηκών εργασίας του διοικητικού προσωπικού καθώς και η μέριμνα για την καλή

λειτουργία των κυλικείων. Ακόμα, η τεχνική υποστήριξη της συνδικαλιστικής δράσης των συλλόγων του διοικητικού, η τακτική ενημέρωσή τους για τα προγράμματα της διεύθυνσης σε θέματα που αφορούν το προσωπικό και η συστηματική καταγραφή, μελέτη και η αντιμετώπιση προβλημάτων στις σχέσεις μεταξύ του διοικητικού προσωπικού και της διοίκησης. Η υποστήριξη συμμετοχής του διοικητικού προσωπικού στις εσωτερικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων για τα θέματα που το αφορούν και τέλος τα θέματα εκείνα σχετικά με την πρακτική άσκηση στις διοικητικές μονάδες του ΙΚΑ σπουδαστών των ΤΕΙ.

- ❖ Τμήμα Πειθαρχικού: Οι αρμοδιότητες του τμήματος ανάγονται στα παρακάτω θέματα. Ο χειρισμός των θεμάτων εκείνων που αφορούν την εφαρμογή του πειθαρχικού δικαίου στο διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ. Η κίνηση της διαδικασίας για την επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων και τέλος η γραμματειακή εξυπηρέτηση του υπηρεσιακού συμβουλίου για όλα τα θέματα του πειθαρχικού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Πρωτογενής έρευνα

4.1 Σκοπός πρωτογενούς έρευνας

Η παρούσα μελέτη έχει ως σκοπό της να αναδείξει τα προβλήματα και τις αδυναμίες που αντιμετωπίζουν οι υπάλληλοι του υποκαταστήματος του ΙΚΑ Πειραιά τόσο στις σχέσεις που αναπτύσσονται μεταξύ τους όσο και στην συναναστροφή τους με τους πολίτες.

4.2 Μελέτη Πρωτογενούς Έρευνας

4.2α Μεθοδολογία Έρευνας

Τον πληθυσμό μελέτης αποτέλεσαν πενήντα (50) διοικητικοί υπάλληλοι του υποκαταστήματος ΙΚΑ Πειραιά, από τους οποίους οι 29 ήταν γυναίκες και οι 21 άνδρες. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε την περίοδο Σεπτέμβρη-Οκτώβρη 2011. Το υλικό που χρησιμοποιήθηκε είναι πρωτογενές και η εργασία έγινε σε βάση επεξεργασίας κειμένου (word) με την βοήθεια λογιστικών φύλλων (excel).

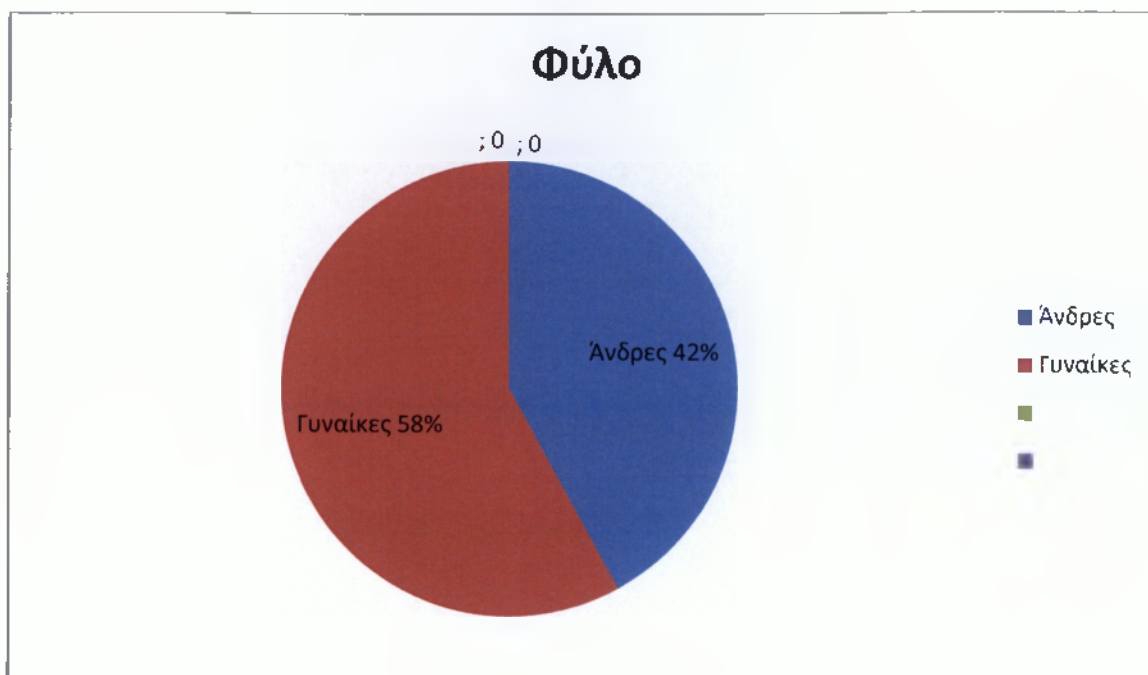
Με βάση τα παραπάνω καταρτίστηκε ερωτηματολόγιο δέκα (10) ερωτήσεων εκ των οποίων οι μισές ερωτήσεις αφορούν τις σχέσεις των διοικητικών υπαλλήλων με τους πολίτες και οι άλλες μισές τις σχέσεις των ίδιων των διοικητικών υπαλλήλων.

Πίνακας 1: Φύλο

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ %
Άνδρας	21	42%
Γυναίκα	29	58%
Σύνολο	50	100%

Πηγή: Προσωπική έρευνα σε αριθμό διοικητικών υπαλλήλων στο υποκατάστημα ΙΚΑ Πειραιά.

Πίτα 1: Φύλλο

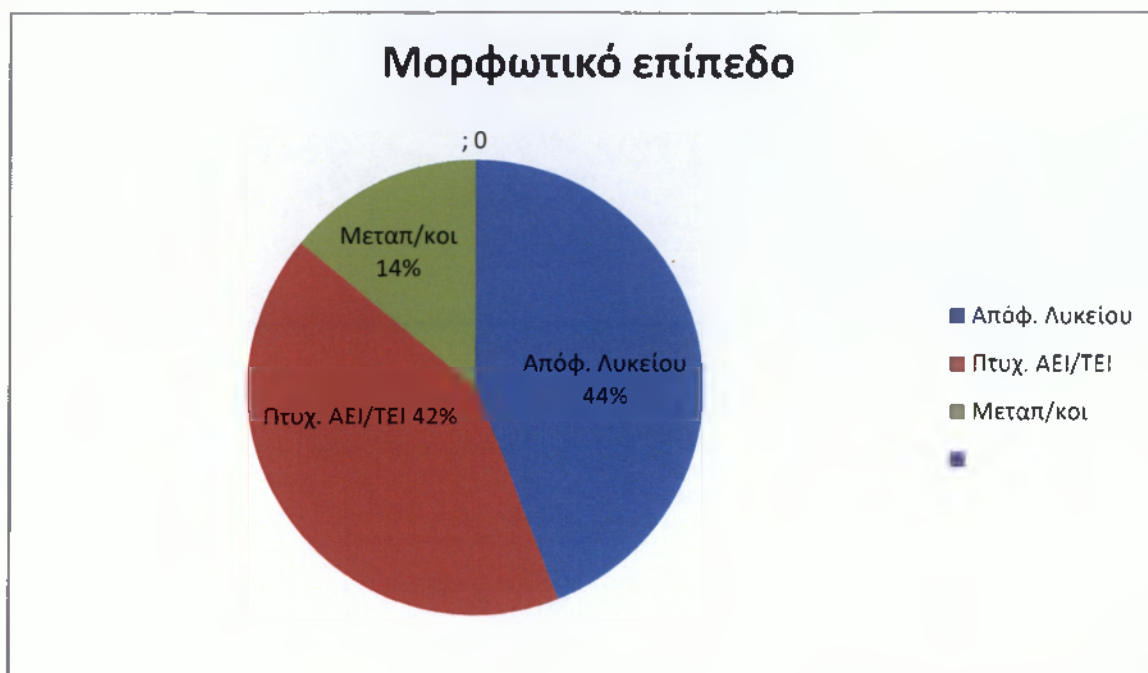
Αναφορικά με το φύλλο των συμμετεχόντων μπορούμε να διαπιστώσουμε μια σχετική υπεροχή των γυναικών (58%) συγκριτικά με τους άνδρες (42%) διοικητικούς υπαλλήλους.

Πίνακας 2: Μορφωτικό επίπεδο

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ %
Απόφοιτοι λυκείου	22	44%
Πτυχιούχοι ΑΕΙ/ΤΕΙ	21	42%
Μεταπτυχιακοί	7	14%
Σύνολο	50	100%

Πηγή: Προσωπική έρευνα σε αριθμό διοικητικών υπαλλήλων υποκαταστήματος ΙΚΑ Πειραιά

Πίνα 2: Μορφωτικό επίπεδο

Αναφορικά με το μορφωτικό επίπεδο των διοικητικών υπαλλήλων μπορούμε να διακρίνουμε ότι οι απόφοιτοι λυκείου (44%) και οι πτυχιούχοι ΑΕΙ/ΤΕΙ (42%) έχουν μικρή απόκλιση μεταξύ τους. Ωστόσο παρατηρούμε, ότι ακόμα πιο μικρό είναι το ποσοστό όσον κατέχουν μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών.

4.2 Ανάλυση Πρωτογενούς Έρευνας

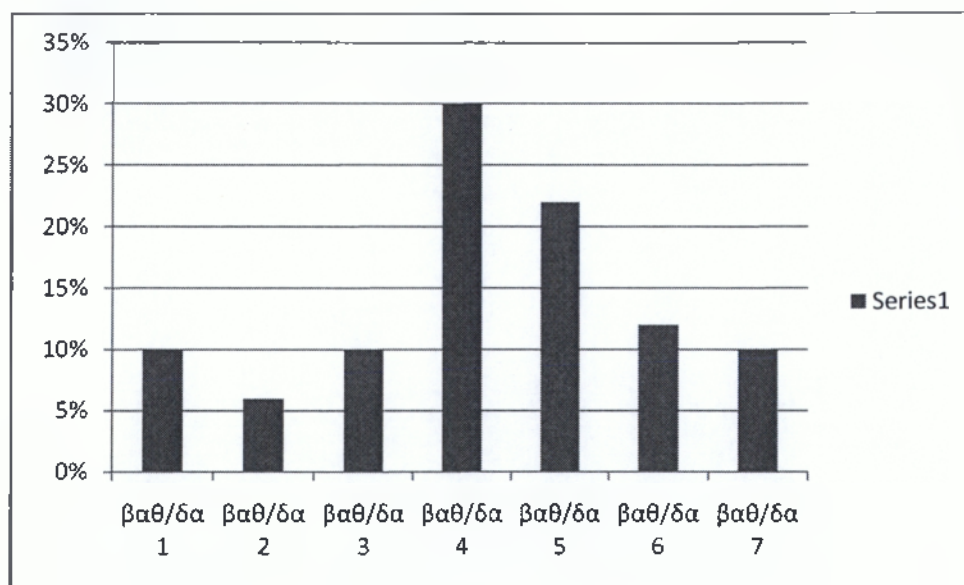
Η πρώτη ερώτηση του ερωτηματολογίου στο κατά πόσο θεωρούν οι διοικητικοί υπάλληλοι ότι η ποιότητα εξυπηρέτησης του ΙΚΑ Πειραιά είναι ικανοποιητική. Σε αυτή την ερώτηση επέλεξαν σε ποσοστό 30% την βαθμίδα τέσσερα της κλίμακας δείχνοντάς μας να καταλάβουμε ότι σε γενικές γραμμές κρατούν μια ουδέτερη στάση σχετικά με την ποιότητα εξυπηρέτησης που προσφέρουν. Ακολούθησαν σε ποσοστό 22% αυτοί που επέλεξαν την βαθμίδα πέντε, καταλαβαίνοντας ότι τείνουν να συμφωνούν στο ότι προσφέρουν ικανοποιητική εξυπηρέτηση στους πολίτες. Σε ποσοστό 18% αυτοί που επέλεξαν την βαθμίδα επτά μας κάνει να συμπεράνουμε ότι η σχετική πλειοψηφία δείχνει να βρίσκει την ποιότητα εξυπηρέτησης ικανοποιητική εκφράζοντας μια ουδέτερη στάση. Με μικρότερο ποσοστό, 12%, ακολουθεί η βαθμίδα έξι και με ποσοστά 10% και 6% οι

βαθμίδες ένα και δυο αντίστοιχα, οι οποίες συμφωνούν στο ότι η ποιότητα εξυπηρέτησης του υποκαταστήματος ΙΚΑ Πειραιά δεν είναι ικανοποιητική.

Πίνακας 1: Βαθμός ικανοποίησης ποιότητας εξυπηρέτησης του ΙΚΑ απέναντι στους πολίτες

	Αριθμός Διοικητικών Υπαλλήλων	Ποσοστό
Βαθ/δα 1	5	10%
Βαθ/δα 2	3	6%
Βαθ/δα 3	5	10%
Βαθ/δα 4	15	30%
Βαθ/δα 5	11	22%
Βαθ/δα 6	6	12%
Βαθ/δα 7	5	18%
ΣΥΝΟΛΟ	50	100%

Γράφημα 1

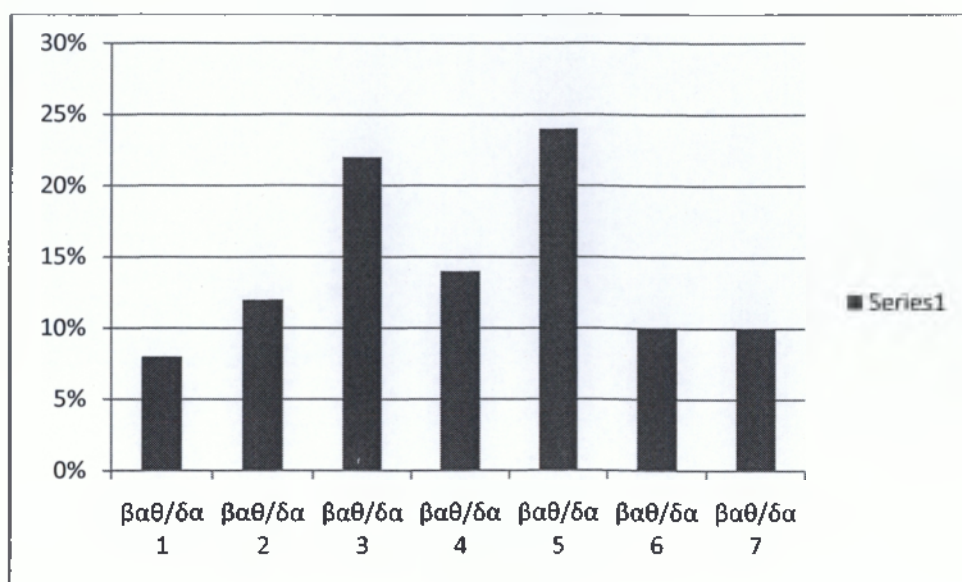
Πηγή: Ερώτηση 1 ερωτηματολογίου

Η δεύτερη ερώτηση του ερωτηματολογίου αναφέρεται στο κατά πόσο πιστεύουν οι διοικητικοί υπάλληλοι ότι το σύστημα εγκύκλιων κανονισμών και οι υφιστάμενες μέθοδοι λειτουργίας, διευκολύνουν την αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων τους. Οι υπάλληλοι απάντησαν σε ποσοστό 25% την βαθμίδα πέντε. Αυτό σημαίνει ότι πιστεύουν ότι τα καθήκοντά τους επηρεάζονται από το σύστημα εγκύκλιων κανονισμών και τις υφιστάμενες μεθόδους λειτουργίας. Ακολουθεί, με μικρή διαφορά, η βαθμίδα τρία στην οποία τείνουν να διαφωνούν πως τα καθήκοντά τους επηρεάζονται. Τρίτη σε ποσοστό επέλεξαν την βαθμίδα τέσσερα, με 14%, πράγμα που μας κάνει να καταλαβαίνουμε ότι οι υπάλληλοι είναι ουδέτεροι αφού ούτε διαφωνούν ούτε συμφωνούν ότι η δουλειά τους διευκολύνετε από τους εγκύκλιους κανονισμούς και τις υφιστάμενες μεθόδους λειτουργίας. Με ποσοστό 12% βρίσκεται στην τέταρτη θέση η βαθμίδα δυο δείχνοντάς μας ότι διαφωνούν. Με ισόποσο ποσοστό 10% οι υπάλληλοι επέλεξαν την βαθμίδα έξι και επτά. Ενώ με ποσοστό μόλις 8% επέλεξαν την βαθμίδα ένα, όπου διαφωνούν πλήρως.

Πίνακας 2: Διευκόλυνση της αποτελεσματικής εκτέλεσης καθηκόντων, από το σύστημα εγκύκλιων κανονισμών και υφιστάμενων μεθόδων λειτουργίας

	Αριθμός Διοικητικών Υπαλλήλων	Ποσοστό
Βαθ/δα 1	4	8%
Βαθ/δα 2	6	12%
Βαθ/δα 3	11	22%
Βαθ/δα 4	7	14%
Βαθ/δα 5	12	24%
Βαθ/δα 6	5	10%
Βαθ/δα 7	5	10%
ΣΥΝΟΛΟ	50	100%

Γράφημα 2

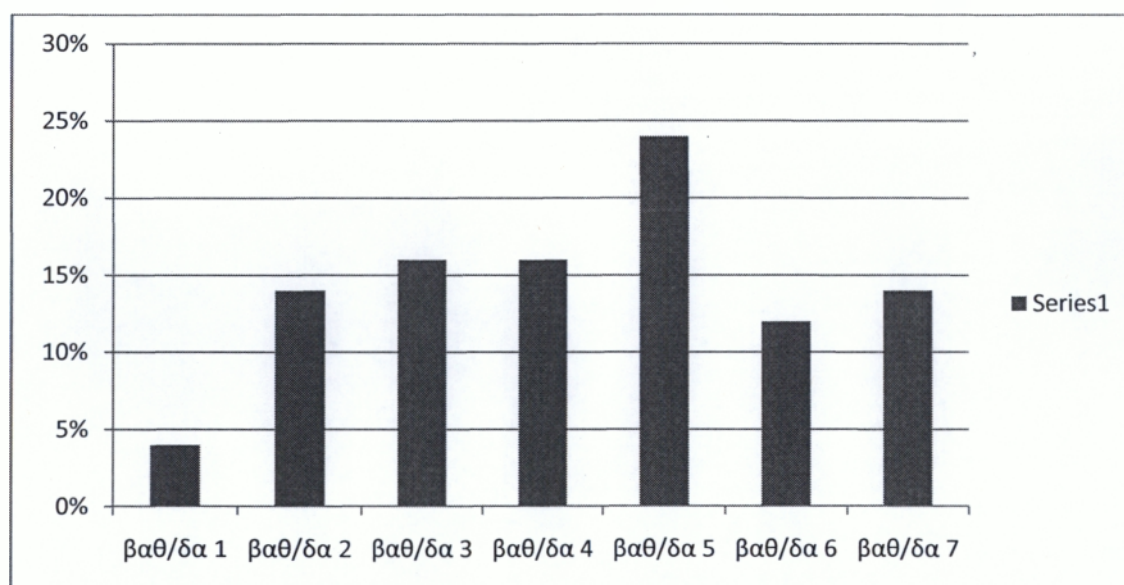
Πηγή: Ερώτηση 2 ερωτηματολογίου

Η Τρίτη ερώτηση του ερωτηματολογίου αφορά κατά πόσο η δουλειά των διοικητικών υπαλλήλων εμποδίζεται από γραφειοκρατικές διαδικασίες. Στην συγκεκριμένη ερώτηση το μεγαλύτερο ποσοστό, 24%, επέλεξε την βαθμίδα πέντε, πράγμα το οποίο μας κάνει να συμπεραίνουμε ότι οι υπάλληλοι θεωρούν ότι η δουλειά τους επηρεάζεται. Ακολουθεί με ποσοστό 16% η βαθμίδα τρία και τέσσερα. Αυτό μας δίνει να καταλάβουμε ότι οι υπάλληλοι δεν απαντούν ανοιχτά αν επηρεάζεται η δουλειά τους αλλά προτιμούν να κρατήσουν μια ουδέτερη στάση. Ακολουθούν, για ακόμα μια φορά, με ισόποσο ποσοστό οι βαθμίδες δύο και επτά. Παρατηρούμε με τις επιλογές αυτές ότι με το ίδιο ποσοστό έχουν επιλεγεί τα δύο άκρα. Αυτό σημαίνει ότι από την μια πλευρά οι υπάλληλοι πιστεύουν απόλυτα ότι η δουλειά τους επηρεάζεται από τις γραφειοκρατικές διαδικασίες και από την άλλη διαφωνούν απόλυτα. Τέλος, με πιο μικρά ποσοστά ακολουθούν η βαθμίδα έξι με 12% και η βαθμίδα ένα με 4%. Πάλι μπορούμε να παρατηρήσουμε ότι έχουν επιλεγεί τα δύο άκρα

Πίνακας 3: Παρεμπόδιση σωστής δουλειάς από γραφειοκρατικές διαδικασίες

	Αριθμός Διοικητικών Υπαλλήλων	Ποσοστό
Βαθ/δα 1	2	4%
Βαθ/δα 2	7	14%
Βαθ/δα 3	8	16%
Βαθ/δα 4	8	16%
Βαθ/δα 5	12	24%
Βαθ/δα 6	6	12%
Βαθ/δα 7	7	14%
ΣΥΝΟΛΟ	50	100%

Γράφημα 3

Πηγή: Ερώτηση 3 ερωτηματολογίου

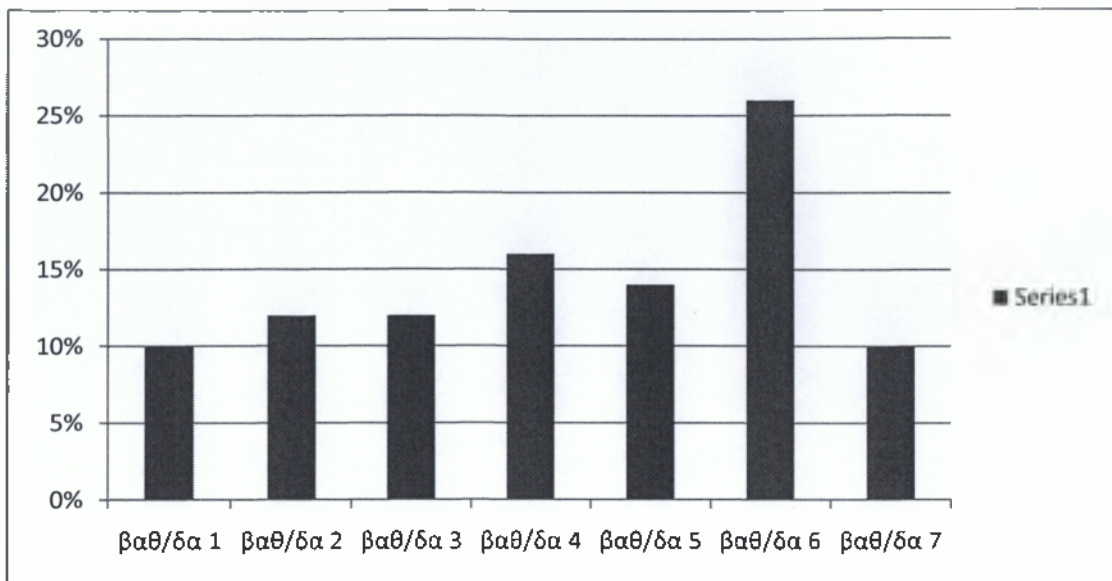
Η τέταρτη ερώτηση πραγματεύεται το αν κάποιοι διοικητικοί υπάλληλοι πρέπει να εργάζονται σκληρότερα λόγω της μη αποτελεσματικότητας των συναδέλφων τους. Σε αρκετά μεγάλο ποσοστό, 26%, οι υπάλληλοι επέλεξαν το έκτο σκαλοπάτι της κλίμακας πράγμα το οποίο μας δείχνει ότι οι πλειοψηφία πιστεύει ότι πρέπει να εργάζεται περισσότερο λόγω της μη αποτελεσματικότητας των συναδέλφων τους. Ακολουθεί με ποσοστό 16% το σκαλοπάτι τέσσερα της κλίμακας και σε ποσοστό 14% το σκαλοπάτι

πέντε της κλίμακας, πράγμα το οποίο εν μέρει επιβεβαιώνει την παραπάνω άποψη. Με το ίδιο ποσοστό 12% οι υπάλληλοι του υποκαταστήματος ΙΚΑ Πειραιά έχουν επιλέξει τις βαθμίδες δύο και τρία. Με ποσοστό 10% έχει επιλεγεί η βαθμίδα ένα και επτά. Για μια ακόμα φορά οι υπάλληλοι φαίνονται να είναι διχασμένοι αφού από την μια δείχνουν να πιστεύουν ότι η μη αποτελεσματικότητα των συναδέλφων τους επηρεάζει και από την άλλη δείχνουν να μην συμερίζονται αυτή την άποψη.

Πίνακας 4: Σκληρότερη δουλειά εξαιτίας της αναποτελεσματικότητας των ανθρώπων που συνεργάζεστε.

	Αριθμός Διοικητικών Υπαλλήλων	Ποσοστό
Βαθ/δα 1	5	10%
Βαθ/δα 2	6	12%
Βαθ/δα 3	6	12%
Βαθ/δα 4	8	16%
Βαθ/δα 5	7	14%
Βαθ/δα 6	13	26%
Βαθ/δα 7	5	10%
ΣΥΝΟΛΟ	50	100%

Γράφημα 4

Πηγή: Ερώτηση 4 ερωτηματολογίου

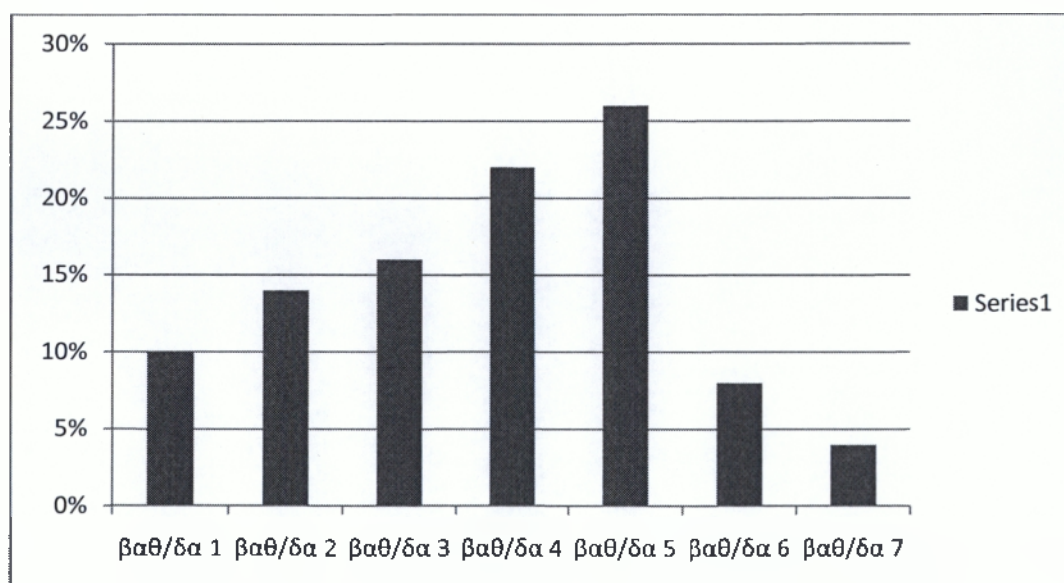
Το αν ο προϊστάμενος διαθέτει ηγετικές ικανότητες πραγματεύεται η πέμπτη ερώτηση του ερωτηματολογίου. Με τα μεγαλύτερα ποσοστά έχουν επιλεγεί η βαθμίδα πέντε και τέσσερα με 26% και 22% αντίστοιχα. Ακολουθεί με ποσοστό 16% βρίσκετε το τρίτο σκαλοπάτι. Από τα τρία πιο υψηλά ποσοστά συμπεραίνουμε ότι η μεν πλειοψηφία θεωρεί ότι ο προϊστάμενος έχει ηγετικές ικανότητες αλλά δεν εκφράζει σθεναρά αυτήν την άποψη. Αυτό συμβαίνει γιατί μπορεί μεν το 26% να επέλεξε την βαθμίδα 5 αλλά τα άλλα δυο ποσοστά 22% και 16% επέλεξαν τις βαθμίδες τρία και τέσσερα, πράγμα το οποίο μας δείχνει ότι δεν υποστηρίζουν με μεγάλη πεποίθηση αυτή την άποψη. Ακολουθεί με 14% η βαθμίδα δυο και με 10% η βαθμίδα ένα. Η κλίμακα τελειώνει με τα ποσοστά 8% που παίρνει η βαθμίδα έξι και 4% που παίρνει η βαθμίδα επτά, που μας δείχνουν ξεκάθαρα ότι οι υπάλληλοι δεν πιστεύουν ότι ο προϊστάμενος διαθέτει ηγετικές ικανότητες.

Πίνακας 5: Ηγετικές ικανότητες προϊσταμένου

	Αριθμός Διοικητικών Υπαλλήλων	Ποσοστό
Βαθ/δα 1	5	10%
Βαθ/δα 2	7	14%
Βαθ/δα 3	8	16%
Βαθ/δα 4	11	22%
Βαθ/δα 5	13	26%
Βαθ/δα 6	4	8%
Βαθ/δα 7	2	4%
ΣΥΝΟΛΟ	50	100%

Πηγή: Ερώτηση 5 ερωτηματολογίου

Γράφημα 5

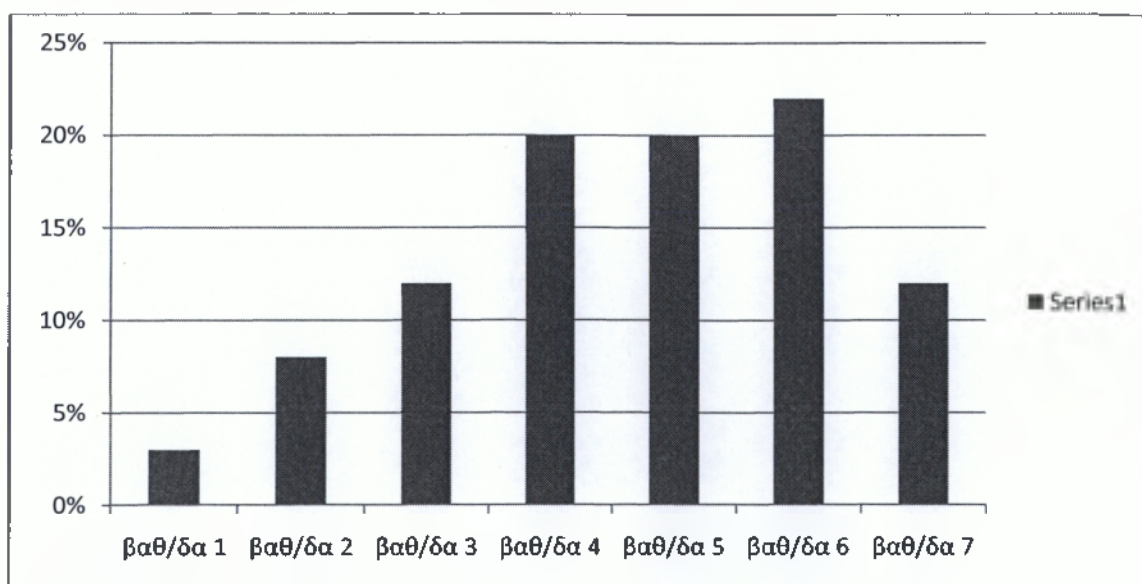
Το αν η συμπεριφορά εξυπηρέτησης των υπαλλήλων του υποκαταστήματος ΙΚΑ Πειραιά επηρεάζεται από την ευγένεια του πολίτη ήταν η έκτη ερώτηση του ερωτηματολογίου και τα ποσοστά που λάβαμε ήταν τα εξής: Το έκτο σκαλοπάτι της κλίμακας με 22% έρχεται πρώτο και ακολουθεί το τέταρτο και το πέμπτο με ποσοστό 20%. Σύμφωνα με αυτά τα ποσοστά βλέπουμε ότι η πλειοψηφία των διοικητικών υπαλλήλων θεωρεί ότι η ευγένεια

του πολίτη παίζει σημαντικό ρόλο στο πως θα εξυπηρετηθεί από τον υπάλληλο. Ίδιο ποσοστό, 12%, έχουν λάβει οι βαθμίδες τρία και επτά. Τέλος, ακολουθεί η βαθμίδα δυο με ποσοστό 8% και η βαθμίδα ένα με ποσοστό 6% η οποία δείχνει ότι η συμπεριφορά των υπαλλήλων δεν επηρεάζεται καθόλου από την ευγένεια του πολίτη.

Πίνακας 6: Επηρεασμός της συμπεριφοράς εξυπηρέτησης των υπαλλήλων από την ευγένεια του πολίτη

	Αριθμός Διοικητικών Υπαλλήλων	Ποσοστό
Βαθ/δα 1	3	6%
Βαθ/δα 2	4	8%
Βαθ/δα 3	6	12%
Βαθ/δα 4	10	20%
Βαθ/δα 5	10	20%
Βαθ/δα 6	11	22%
Βαθ/δα 7	6	12%
ΣΥΝΟΛΟ	50	100%

Γράφημα 6

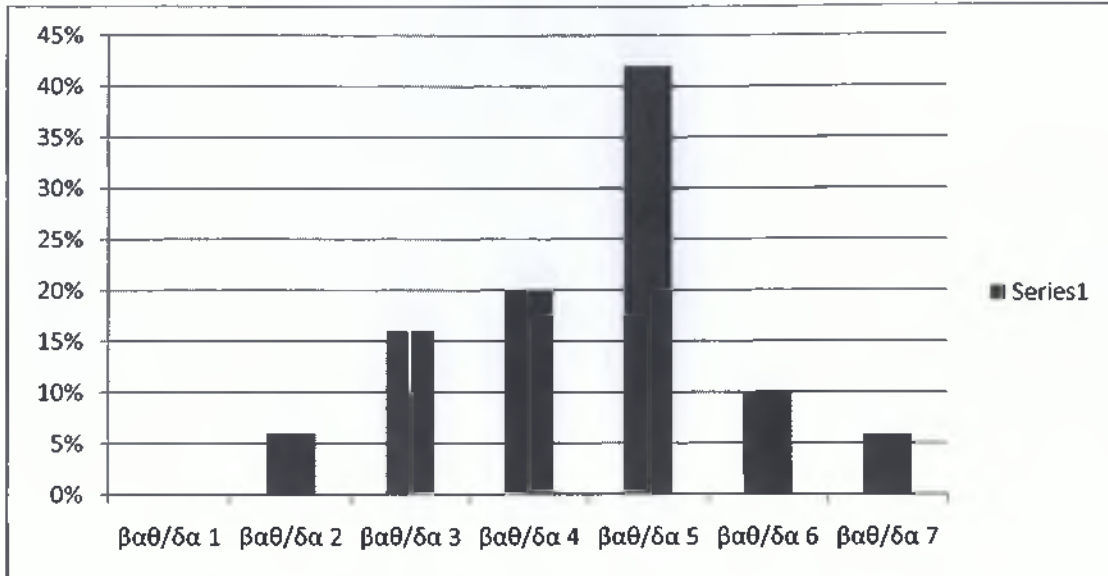
Πηγή: Ερώτηση 6 ερωτηματολογίου

Στην έβδομη ερώτηση εξετάζουμε το αν η ταχύτητα εξυπηρέτησης των υπαλλήλων του υποκαταστήματος του ΙΚΑ Πειραιά είναι ικανοποιητική. Σε αρκετά μεγάλο ποσοστό, 42%, οι υπάλληλοι επέλεξαν το πέμπτο σκαλοπάτι της κλίμακας. Από αυτό το ποσοστό και μόνο μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι η πλειοψηφία των υπαλλήλων θεωρεί ότι η ταχύτητα εξυπηρέτησης των πολιτών είναι ικανοποιητική. Αυτή η άποψη επιβεβαιώνεται από το αμέσως επόμενο ποσοστό όπου έχει επιλεγεί το τέταρτο σκαλοπάτι της κλίμακας με 20%. Ακολουθεί σε ποσοστό 16% η βαθμίδα τρία και σε ποσοστό 6% οι βαθμίδες δύο και επτά. Παρατηρούμε σε αυτό το σημείο ότι με το ίδιο ποσοστό, 6%, έχουν επιλεγεί από τους υπαλλήλους τα δύο άκρα. Από την μια η βαθμίδα δύο που δείχνει ότι δεν θεωρούν την ταχύτητα εξυπηρέτησης ικανοποιητική και από την άλλη την βαθμίδα επτά που την θεωρούν πλήρως ικανοποιητική. Να επισημάνουμε επίσης ότι την βαθμίδα ένα δεν την έχει επιλέξει ούτε ένας διοικητικός υπάλληλος. Αυτό σημαίνει ότι κανένας από τους διοικητικούς υπαλλήλους που κλήθηκαν να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιο δεν πιστεύει ότι η ποιότητα και η ταχύτητα της εξυπηρέτησης δεν είναι ικανοποιητικές.

Πίνακας 7: Βαθμός ικανοποίησης από την ταχύτητα εξυπηρέτησης

	Αριθμός Διοικητικών Υπαλλήλων	Ποσοστό
Βαθ/δα 1	0	0%
Βαθ/δα 2	3	6%
Βαθ/δα 3	8	16%
Βαθ/δα 4	10	20%
Βαθ/δα 5	21	42%
Βαθ/δα 6	5	10%
Βαθ/δα 7	3	6%
ΣΥΝΟΛΟ	50	100%

Γράφημα 7

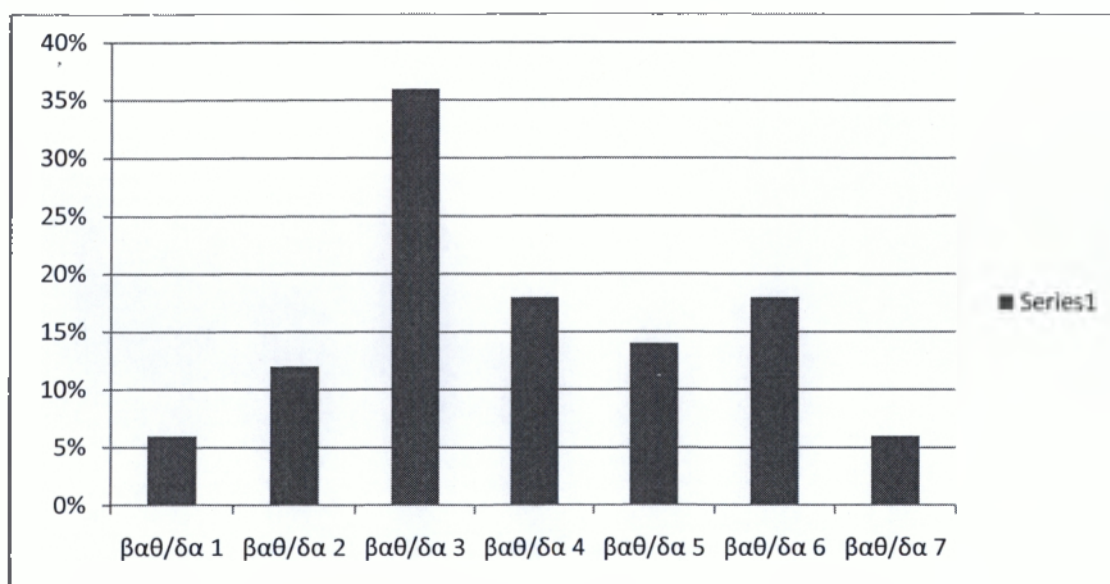
Πηγή: Ερώτηση 7 ερωτηματολογίου

Η όγδοη ερώτηση του ερωτηματολογίου πραγματεύεται το αν οι υπάλληλοι του υποκαταστήματος του ΙΚΑ Πειραιά θεωρούν ότι οι αμοιβές τους είναι ισάξιες με άλλων ομοειδών οργανισμών. Σε αυτήν την ερώτηση οι υπάλληλοι επέλεξαν με ποσοστό 36% την βαθμίδα τρία της κλίμακας. Αυτό μας κάνει να καταλάβουμε ότι διαφωνούν σχεδόν απόλυτα με την ερώτηση. Ακολουθεί με αισθητά πιο μικρό ποσοστό η βαθμίδα τέσσερα με 16% και η βαθμίδα πέντε με 14%. Στην προ-τελευταία θέση βρίσκουμε την δεύτερη βαθμίδα με ποσοστό 12%. Με ισόποσο ποσοστό βρίσκονται στην τελευταία θέση οι βαθμίδες ένα και επτά. Για ακόμα μια φορά μπορούμε να παρατηρήσουμε ότι οι υπάλληλοι έχουν επιλέξει τα δύο άκρα. Παρόλα αυτά όμως, παρατηρούμε ότι η πλειοψηφία πιστεύει ότι οι αποδοχές που λαμβάνει δεν είναι ισάξιες.

Πίνακας 8: Ισάξιες αποδοχές με αυτές ομοειδών οργανισμών

	Αριθμός Διοικητικών Υπαλλήλων	Ποσοστό
Βαθ/δα 1	3	6%
Βαθ/δα 2	6	12%
Βαθ/δα 3	18	36%
Βαθ/δα 4	8	16%
Βαθ/δα 5	7	14%
Βαθ/δα 6	5	10%
Βαθ/δα 7	3	6%
ΣΥΝΟΛΟ	50	100%

Γράφημα 8

Πηγή: Ερώτηση 8 ερωτηματολογίου

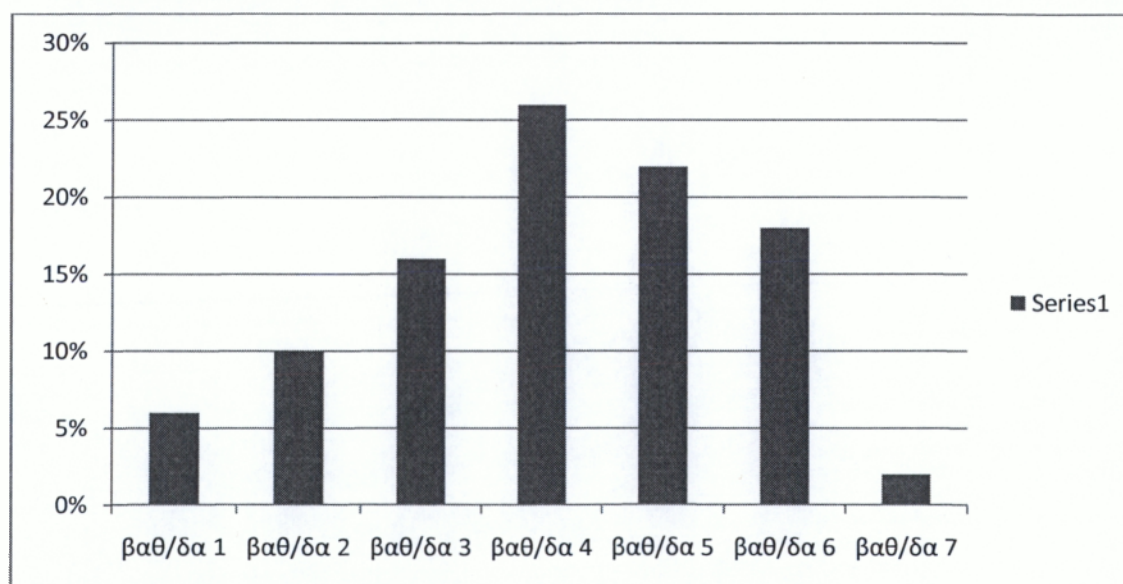
Αν οι αποδοχές την συγκεκριμένη χρονική περίοδο αντιπροσωπεύουν την παραγωγικότητά τους είναι η ερώτηση νούμερο εννέα του ερωτηματολογίου. Στην συγκεκριμένη ερώτηση πρώτο σε ποσοστό έχει επιλεγεί το τέταρτο σκαλοπάτι της κλίμακας με 26%. Ακολουθεί με 22% το πέμπτο σκαλοπάτι και με 18% το έκτο. Αναλογιζόμενοι ότι αυτά τα τρία ποσοστά μας δίνουν την πλειοψηφία των υπαλλήλων μπορούμε να συμπεράνουμε ότι οι υπάλληλοι είναι ουδέτεροι με ροπή στο να συμφωνήσουν ότι οι αποδοχές τους αντιπροσωπεύουν την αποδοτικότητά τους. Τέταρτο

κατά σειρά έρχεται το δεύτερο σκαλοπάτι της κλίμακας με ποσοστό 10% το οποίο δείχνει ότι διαφωνούν με την ερώτηση του ερωτηματολογίου. Ακολουθεί με ποσοστό 6% η βαθμίδα ένα και με μόλις 2% η βαθμίδα επτά. Αυτό σημαίνει ότι μόνο ένα πολύ μικρό ποσοστό πιστεύει ότι οι αποδοχές τους συγκριτικά με την παραγωγικότητά τους είναι καλές.

Πίνακας 9: Αντιπροσώπευση αποδοχών με την παραγωγικότητα τη δεδομένη χρονική περίοδο

	Αριθμός Διοικητικών Υπαλλήλων	Ποσοστό
Βαθ/δα 1	3	6%
Βαθ/δα 2	5	10%
Βαθ/δα 3	8	16%
Βαθ/δα 4	13	26%
Βαθ/δα 5	11	22%
Βαθ/δα 6	9	18%
Βαθ/δα 7	1	2%
ΣΥΝΟΛΟ	50	100%

Γράφημα 9

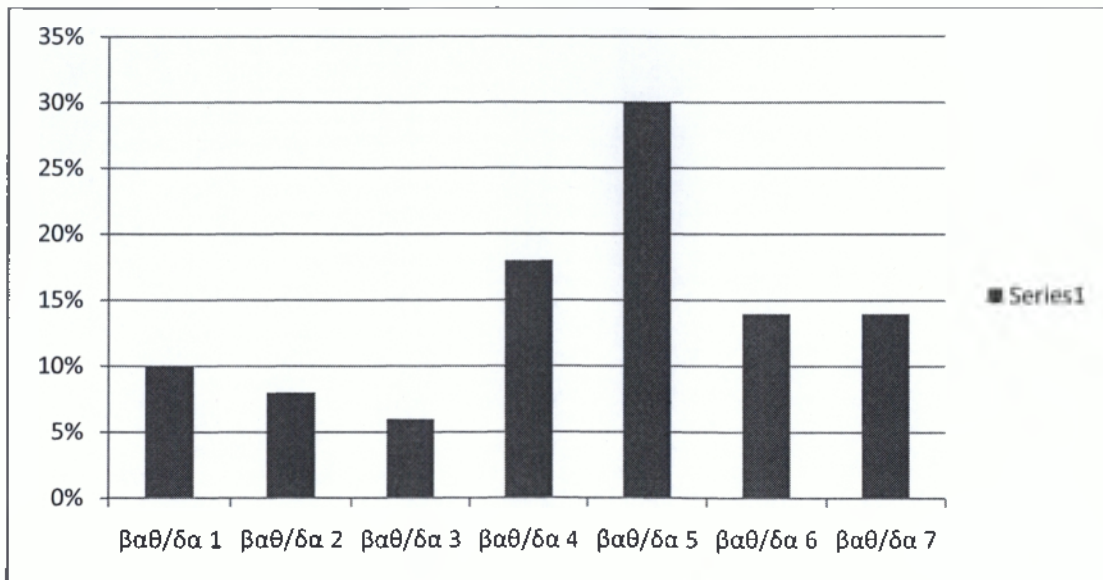
Πηγή: Ερώτηση 9 ερωτηματολογίου

Η δέκατη και τελευταία ερώτηση του ερωτηματολογίου πραγματεύεται το αν το υποκατάστημα του ΙΚΑ Πειραιά βελτιώνει την ποιότητα των υπηρεσιών του θα υπήρχε καλύτερη επικοινωνία με τους πολίτες. Πρώτο με ποσοστό 30% έχει επιλεγεί το πέμπτο σκαλοπάτι της κλίμακας και ακολουθεί με 18% το τέταρτο. Αυτό μας κάνει γνωστό ότι οι υπάλληλοι πιστεύουν ότι αν βελτιωνόταν η ποιότητα των υπηρεσιών θα υπήρχε καλύτερη επικοινωνία με τους πολίτες. Αυτό επιβεβαιώνεται και από το τρίτο κατά σειρά ποσοστό, 14%, που λαμβάνουν οι βαθμίδες έξι και επτά. Με μικρότερα ποσοστά 10% και 8% ακολουθούν οι βαθμίδες ένα και δύο αντίστοιχα. Στην τελευταία θέση βρίσκουμε την Τρίτη βαθμίδα που την έχουν επιλέξει μόλις το 6% των υπαλλήλων και το οποίο μας δίνει να καταλάβουμε ότι σχεδόν διαφωνούν με την άποψη ότι αν βελτιωνόταν η ποιότητα των υπηρεσιών, θα υπήρχε καλύτερη επικοινωνία με τους πολίτες.

Πίνακας 10: Βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών συνεπάγεται καλύτερη επικοινωνία με τους πολίτες.

	Αριθμός Διοικητικών Υπαλλήλων	Ποσοστό
Βαθ/δα 1	5	10%
Βαθ/δα 2	4	8%
Βαθ/δα 3	3	6%
Βαθ/δα 4	9	18%
Βαθ/δα 5	15	30%
Βαθ/δα 6	7	14%
Βαθ/δα 7	7	14%
ΣΥΝΟΛΟ	50	100%

Γράφημα 10

Πηγή: Ερώτηση 10 ερωτηματολογίου

4.2γ Αποτελέσματα έρευνας

Πραγματοποιώντας την παραπάνω έρευνα τα συμπεράσματα που εξάγαμε ήταν ότι οι περισσότεροι διοικητικοί υπάλληλοι του ΙΚΑ Πειραιά, με βάση τις επιλογές τους στο ερωτηματολόγιο, οι οποίες αφορούν την συνεργασία μεταξύ τους θεωρούν ότι σε ένα ικανοποιητικό ποσοστό εργάζονται αρμονικά. Παρόλα αυτά θεωρούν ότι υπάρχει περιθώριο βελτίωσης στην μεταξύ τους συνεργασία. Αν κάποιος εργαζόμενος ήταν πιο αποτελεσματικός στην δουλειά τους τότε κάποιος υπάλληλος δεν θα χρειαζόταν να επωμιστούν μεγαλύτερο φορτίο δουλειάς αλλά και η ίδια η δουλειά θα γινόταν σε πιο μικρό χρονικό διάστημα. Επίσης, καθοριστικό ρόλο στην καλύτερη λειτουργία του τμήματος οφείλει να έχει και ένας προϊστάμενος ο οποίος να διαθέτει ηγετικές ικανότητες οδηγώντας το τμήμα στα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα.

Ανασταλτικός παράγοντας στην βελτίωση της απόδοσής τους είναι οι μειωμένες αποδοχές που λαμβάνουν, οι οποίες δεν αντιπροσωπεύουν την παραγωγικότητά τους πράγμα το οποίο δεν τους δίνει κίνητρο για βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών που προσφέρουν. Το φαινόμενο αυτό εντείνεται στις μέρες μας λόγω της δύσκολης οικονομικής κατάστασης στην οποία βρίσκεται η χώρα. Η ψυχολογία των εργαζομένων πέφτει καθώς

θεωρούν ότι δεν έχουν απολύτως κανένα κίνητρο για να βελτιώσουν την απόδοσή τους και να αυξήσουν την παραγωγικότητά τους αφού και να το κάνουν οι απολαβές τους δεν ενδέχεται να αλλάξουν. Επίσης, σημαντικός ανασταλτικός παράγοντας είναι οι πολλές γραφειοκρατικές διατυπώσεις και εγκύκλιοι κανονισμοί με τους οποίους καλούνται να έρθουν αντιμέτωποι, σε καθημερινή βάση, οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΙΚΑ καθυστερώντας έτσι την γρήγορη διεκπεραίωση των υποθέσεων. Ακόμα και αν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι ήθελαν να κάνουν γρηγορότερα την δουλειά τους δεν θα μπορούσαν αφού θα “σκόνταφταν” πάνω στο “αγκάθι” της γραφειοκρατίας.

Σε ότι αφορά την ποιότητα των υπηρεσιών και της εξυπηρέτησης απέναντι στους πολίτες οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΙΚΑ πιστεύουν ότι σε ένα μεγάλο ποσοστό αυτή επηρεάζεται από την ευγένεια του ίδιου του πολίτη. Η πλειοψηφία των διοικητικών υπαλλήλων του υποκαταστήματος του ΙΚΑ Πειραιά παρότι πιστεύει ότι η ποιότητα εξυπηρέτησης και η παροχή υπηρεσιών που προσφέρει είναι ικανοποιητικές, με μεγαλύτερη ευγένεια του πολίτη και πιο προσιτή συμπεριφορά από αυτόν θα μπορούσε να βελτιώσει αισθητά την ποιότητα τόσο της εξυπηρέτησης όσο και των υπηρεσιών της. Οι υπάλληλοι θα είχαν μεγαλύτερη διάθεση να εξυπηρετήσουν πολίτες οι οποίοι επιδεικνύουν μια σωστή και ευγενική συμπεριφορά σε σύγκριση με πολίτες οι οποίοι επιδεικνύουν μια αγενή συμπεριφορά και το μόνο που θέλουν είναι να εξυπηρετηθούν γρήγορα και να φύγουν.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συμπεράσματα εργασίας

Στην παρούσα εργασία προσπαθήσαμε να ορίσουμε την έννοια της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας και πως αυτή επηρεάζει το Δημόσιο Τομέα και πιο συγκεκριμένα το υποκατάστημα του ΙΚΑ Πειραιά.

Στις μέρες μας το αγοραστικό κοινό έχει σαφώς περισσότερες επιλογές με αποτέλεσμα οι επιχειρήσεις να μην μπορούν να θέσουν υπό τον έλεγχο τους το σύνολο των παραμέτρων που επηρεάζουν την λειτουργία τους και να επιτύχουν οικονομικά αποτελέσματα τέτοια ώστε να κάνουν μια επιχείρηση βιώσιμη και ανταγωνιστική, όπως παλαιότερα.

Μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας ανταποκρίνεται πολύ περισσότερο από ότι το Παραδοσιακό Μάνατζμεντ στις αυξημένες απαιτήσεις της

σημερινής κοινωνίας για υψηλή ποιότητα προϊόντων και υπηρεσιών και εστιάζεται στη συνεχή επαφή και συνεργασία με τον πελάτη- καταναλωτή. Αν μια οποιαδήποτε επιχείρηση θέλει να αναπτυχθεί πρέπει οπωσδήποτε να γνωρίζει το τι θέλει και έχει ανάγκη ο καταναλωτής για να τον ικανοποιήσει αποτελεσματικά. Αυτό θα της γίνει γνωστό μέσα από τις έρευνες αγοράς που ανακαλύπτουν τι ακριβώς «λείπει».

Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας είναι μια πολλά υποσχόμενη προοπτική προς αυτή την κατεύθυνση. Ο στρατηγικός της χαρακτήρας στοχεύει στην άριστη εσωτερική διαχείριση με απώτερο σκοπό την εξωτερίκευση μιας ιδανικής εικόνας λειτουργίας στην αγορά και δημιουργία καλής φήμης για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες τους. Βοηθά τις επιχειρήσεις να αναγνωρίσουν την σημασία της αλλαγής της προοπτικής τους από προϊόντο-κεντρική σε πελατο-κεντρική.

Ο Δημόσιος Τομέας μπορεί πολύ εύκολα να χαρακτηριστεί «ο μεγάλος ασθενής» της σημερινής Ελλάδας αφού χαρακτηρίζεται από σοβαρές δυσλειτουργίες και προβλήματα τα οποία πρέπει να αντιμετωπιστούν. Ένα από τα πιο σοβαρά και χαρακτηριστικά προβλήματα που διέπουν τον Δημόσιο Τομέα είναι η γραφειοκρατία και η διαφθορά.

Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας μπορεί να βοηθήσει το Δημόσιο Τομέα ώστε να εξασφαλίσει την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών με αποτέλεσμα τη βελτίωση της σχέσης με τους πολίτες. Να μειωθούν οι αστοχίες, τα ελαττωματικά μοντέλα και να βελτιωθεί η παραγωγικότητα καθώς και να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις εκείνες, ώστε να αλλάξει η νοοτροπία των εργαζομένων με στόχο την μεγαλύτερη αξιοπιστία. Να παρέχει την καλύτερη δυνατή πληροφόρηση και να κάνει το χώρο κατάλληλο και προσβάσιμο.

Με τα προγράμματα «Σύζευξις» και «Πολιτεία» αντίστοιχα, του Υπουργείου Εσωτερικών, προσπαθούν να βελτιώσουν και να μεταρρυθμίσουν αρκετά πράγματα στην Δημόσια Διοίκηση αλλά και στην σχέση κράτους πολίτη.

Το υποκατάστημα του ΙΚΑ Πειραιά, ως δημόσιος φορέας, φέρει πολλά από τα προβλήματα του Δημόσιου Τομέα πράγμα το οποίο καθιστά δύσκολη την διεκπεραίωση των υποθέσεών του. Αν ακολουθήσει τις παραπάνω προτάσεις της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας, όπως για παράδειγμα την ένταξη νέας τεχνολογίας που θα βοηθήσει στην ταχύτερη διεκπεραίωση υποθέσεων και την αλλαγή νοοτροπίας πολλών εργαζομένων στο δημόσιο θα έχει την ευκαιρία να επιτύχει καλύτερα αποτελέσματα τα οποία θα αφορούν

τόσο τις υπηρεσίες του όσο και την ποιότητα εξυπηρέτησης των πολιτών. Επίσης, αν τα τμήματα και οι εργαζόμενοι έχουν καλύτερη συνεννόηση και επικοινωνία μεταξύ τους θα μπορέσει το υποκατάστημα του ΙΚΑ Πειραιά, αλλά και ο οποιοσδήποτε οργανισμός ή επιχείρηση να επιτύχει τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα που θέλει

Όλες αυτές οι αλλαγές στο Δημόσιο Τομέα γενικότερα και στο υποκατάστημα του ΙΚΑ Πειραιά ειδικότερα είναι πολύ πιο επιτακτικές στις μέρες μας λόγω της βαθιάς οικονομικής κρίσης στην οποία έχει επέλθει η χώρα μας. Ακόμα, όμως και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες που βλέπουμε να επηρεάζονται, είτε λιγότερο είτε περισσότερο, λόγω της βαθιάς οικονομικής ύφεσης συνειδητοποιούμε ότι ο μεγαλύτερος ασθενής είναι το δημόσιο και εκεί πρέπει να γίνουν οι μεγαλύτερες και ενδεχομένως πιο επίπονες αλλαγές ώστε να διορθωθούν λάθη χρόνων. Οι προτάσεις της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας θα μπορούσαν να βοηθήσουν στα χρόνια προβλήματα του Δημοσίου Τομέα που ειδικά τώρα λόγω της οικονομικής κρίσης γίνονται πιο εμφανή από ποτέ και απαιτείται άμεση επίλυσή τους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική Βιβλιογραφία

- «Αναμόρφωση του Δημοσίου», EuropeanForum, 2002
- Δερβιτσιώτης Κώστας Ν., «Διοίκηση Ολικής Ποιότητας», Αθήνα, 1993
- Δερβιτσιώτης Κώστας Ν, Εκδόσεις:Interbooks, Αθήνα, 2001
- «Επιτροπή για την εξέταση της Μακροπρόθεσμης Οικονομικής Πολιτικής», 1998
- Κιόχος Πέτρος Α., «Κοινωνική Ασφάλιση», Εκδόσεις:Interbooks, 2000
- Κοντιάδης Ξενοφών Ι., «Συνταγματικές εγγυήσεις και θεσμική οργάνωση του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης», Εκδόσεις: Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 2004
- Λογοθέτης Μ. Λιαμαρκόπουλος, «Διοίκηση Ολικής Ποιότητας», Έκδοση 1^η, Αθήνα-Πάτρα, 2003
- Λογοθέτης Ν., «Μάνατζμεντ Ολικής Ποιότητας», Εκδόσεις:Interbooks, 1993
- Ματθαίου Α. , << Αλληλεπίδραση κανόνων δικαίου κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας στους κλάδους αναπηρίας , γήρατος και οικογενειακών βαρών >> , Εκδόσεις Αντ.Ν.Σάκκουλα , 1996
- Μιχαλόπουλος Ν. , 2004 , σελ : 65-77
- Μπεσίλα – Βήκα , Ευριδίκη και Κώστας Νανόπουλος , 2000
- Μπεσίλα – Μακρίδη Ε , << Ο έλεγχος της Δημόσιας Διοίκησης και ο συνύγορος του πολίτη >> , Αθήνα , 2001
- Μπουραντάς Δ. , << Μάνατζμεντ >> , Εκδόσεις Μπένου , Αθήνα , 2002
- Μπουργασλή Α., Πρόγραμμα <<Πολιτεία>> : Η αιχμή της διοικητικής μεταρρύθμισης Δημόσιος Τομέας , Τεύχος 199
- << Νέας Δημόσιας Διοίκησης >> , EuropeanForum , 2002
- Προβόπουλος Γ. , σελ : 14
- Ρωμανιάς Γ. , << Ελληνικοί και Ευρωπαϊκοί Μύθοι για το ασφαλιστικό >> , Εκδόσεις: Αδελφοί Βλάσση , Αθήνα , 2007

Ξένη Βιβλιογραφία

«EFQM Excellence Model», EFQM (1999)

Evans James R. , William M.Lindsay 2002 , p 75-81

EUPAN, Quality Management in Public Administration of the EU,member states comparative analysis ,Ljubljiana 2008

Paul James ,Μάνατζμεντ Ολικής Ποιότητας , Εκδόσεις Κλειδάριθμος , Αθήνα , 1998

Stanford B , << What the New Public Management Achieving >> , p 45

Stiglitz J. , << Οικονομική του Δημόσιου Τομέα >> , Εκδόσεις Κριτική , 1992

The European Quality Landscape, σελ : 29-32

The Relative Performance of Public and Private Enterprise Under Conditions of Active and Passive Ownership, Johan Willner and David Parker , October 2002 , p : 22

Wall Street journal 21 July 2003 , The World Bank as Privatisation Agnostic

World Bank , World Development Indicators , 2010

ΙΣΤΟΤΟΠΟΙ

www.et.gr

www.alphavita.gr

www.andrianopoulos.gr

www.dspace.uom.gr

www.efqm.org

www.elot.gr

www.ependisis.gr

www.et.gr

www.eurostat.ec.europa.eu

www.gspa.gr

www.ideas4u.net

www.ika.gr

www.iso.gr

www.kantieripa.it

www.kerdos.gr

www.library.panteion.gr

www.mof.gov.cy

www.opengov.gr

www.publikissue.gr

www.qualitynet.gr

www.stylianides.net

www.syzfxis.grov.gr

www.transparency.org

www.unipi.gr

www.wikipedia.org

www.ypes.gr

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Παρακαλούμε σημειώστε το βαθμό συμφωνίας ή διαφωνίας σας με τις παρακάτω δηλώσεις:

<i>Διαφωνώ</i>	<i>Συμφωνώ</i>
	<div style="display: flex; justify-content: space-between; width: 100%;"> <i>πλήρως</i> <i>πλήρως</i> </div>
Θεωρείτε ότι η ποιότητα εξυπηρέτησης του ΙΚΑ απέναντι στους πολίτες είναι ικανοποιητική;	1 2 3 4 5 6 7
Πιστεύετε ότι το σύστημα εγκύκλιων κανονισμών και οι υφιστάμενες μέθοδοι λειτουργίας, διευκολύνουν την αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων σας;	1 2 3 4 5 6 7
Πιστεύετε ότι οι προσπάθειές σας να κάνετε μια καλή δουλειά σπάνια εμποδίζονται από γραφειοκρατικές διατυπώσεις;	1 2 3 4 5 6 7
Πιστεύετε ότι πρέπει να δουλεύετε σκληρότερα εξαιτίας της αναποτελεσματικότητας των ανθρώπων με τους οποίους συνεργάζεστε;	1 2 3 4 5 6 7
Θεωρείτε πως ο προϊστάμενός σας διαθέτει ηγετικές ικανότητες;	1 2 3 4 5 6 7
Συμφωνείτε ότι η συμπεριφορά εξυπηρέτησης σας επηρεάζεται από την ευγένεια του πολίτη;	1 2 3 4 5 6 7
Συμφωνείτε ή διαφωνείτε ότι η ταχύτητα εξυπηρέτησής σας είναι ικανοποιητική;	1 2 3 4 5 6 7
Πιστεύετε ότι οι αποδοχές σας τη δεδομένη χρονική περίοδο αντιπροσωπεύουν την παραγωγικότητά σας;	1 2 3 4 5 6 7
Εκτιμάτε ότι οι αποδοχές σας είναι ισάξιες με αυτές ομοειδών οργανισμών;	1 2 3 4 5 6 7
Πιστεύετε ότι αν το ΙΚΑ Πειραιά βελτίωνε την ποιότητα των υπηρεσιών του θα υπήρχε καλύτερη επικοινωνία με τους πολίτες;	1 2 3 4 5 6 7

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10 Ὀκτωβρίου 1934

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 346

ΝΟΜΟΙ

Περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Νόμος 6298

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ παρῶν νόμος ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν θέσπισιν καὶ ὀργάνωσιν τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἐν τῷ ἐπιμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων προσώπων εἰς περιπτώσιν ἐπελεύσεως ἀσθενείας, ἀναπηρίας, ἀτυχήματος ἢ γήρατος, ὡς καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐν περιπτώσει ἀσθενείας τούτων ἢ θανάτου τοῦ προστάτου αὐτῶν ἠσφαλισμένου.

2. Ἡ θεσπιζομένη ἀσφάλις διακρίνεται εἰδικώτερον: α') εἰς ἀσφάλισιν ἀσθενείας καὶ β') εἰς ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἐκτετακτικὴ τῆς ἀσφαλίσεως καὶ γενικαὶ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Πρόσωπα υπαγομένα εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς :

α') Τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας παρέχουν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἐξηρητημένην ἐργασίαν ἢ ἐξηρητημένην ὑπηρεσίαν ἔναντι ἀμοιβῆς. Ἐπὶ δυσχεροῦς διακρίσεως ἐξηρητημένης ἢ μὴ ἐργασίας ἢ τοῦ κυρίου ἢ μὴ ἐπαγγέλματος προσώπου τινός, τοῦτο θεωρεῖται, ὡς ὑπαχθῆναι εἰς τὴν ἀσφάλισιν. Πρόσωπα κεκτημένα τὴν ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα παρέχοντα ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἔναντι ἀμοιβῆς ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας, ἀλλὰ πρὸς ἐργοδότην ἐδρεύοντα ἐν αὐτῇ δύναται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν, εἴτε καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν αὐτῆς, εἴτε κατὰ μέρος αὐτῆς, συμφωνῶς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ.

β') Τὰ πρόσωπα, τὰ μετέχοντα εἰς τὴν διοίκησιν ἐργατικῶν σωματείων ἢ ἐνώσεων τοιοῦτων σωματείων, ἐφόσον λαμβάνουν τακτικὴν ἀπεξήμισιν ἐκ τῶν σωματείων ἢ τῶν ἐνώσεων αὐτῶν.

γ') Οἱ μαθητεύοντες.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων προσώπων δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου τὰ πρόσωπα :

α') Τὰ δυνάμενα νὰ τύχῃσι συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

β') Τὰ ἀσχολούμενα εἰς γεωργικὰς, δασικὰς ἢ κτηνοτροφικὰς ἐργασίας, ἐφ' ὅσον ἢ ἀπασχόλησις δὲν λαμβάνει χώραν εἰς κέντρον ἀσφαλίσεως.

γ') Τὰ ἀσχολούμενα εἰς ἱδρύματα, ἐν οἷς τελοῦνται τὰ τῆς λατρείας τῶν διαφόρων θρησκειῶν.

δ') Τὰ ἀσχολούμενα εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι εὐρισκομένας ἀντιπροσωπείας ξένων κρατῶν, τὰς διεθνεῖς ἐπιτροπὰς, ὡς καὶ εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ἀπολαύοντα τοῦ δικαιώματος τῆς ἐτεροδικίας.

ε') Τὰ ἀσχολούμενα εἰς ἐπιχειρήσεις ἐθρευούσας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐργαζομένας προσκίριως καὶ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀνεμονίμου τινός ἐν αὐτῇ ἐγκαταστάσεως.

στ') Τὰ μὴ παρέχοντα ἐργασίαν συνήθως διαρκῆ. Ὡς μὴ ἐπαρκῆς ἐργασία θεωρεῖται ἡ μὴ διαρκούσα τοῦλάχιστον μίαν ἐβδομάδα ἐξαιρουμένων τῶν ἀσχολουμένων εἰς οἰκοδομικὰς ἢ τεχνικὰς ἐργασίας, αἵτινες ἀσχέτως χρόνου ἐργασίας, θεωροῦνται διαρκεῖς. Δύνανται διὰ διατάγματος μετὰ συμφωνῆς γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα.

ζ') Τὰ μὴ διαμένοντα εἰς κέντρον ἀσφαλίσεως. Ὡς κέντρα ἀσφαλίσεως καθορίζονται μετὰ συμφωνῆς γνώμῃ τοῦ συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων οἱ τόποι οἱ πληροῦντες τὰς προϋποθέσεις, τὰς ὁποίας θέλει καθορίσει ὁ κανονισμός. Ἡ ἐξαιρέσις τῶν προσώπων τῶν μὴ διαμενόντων εἰς τοιαῦτα κέντρα δύναται νὰ εἶναι εἴτε γενικὴ, εἴτε μερικὴ, κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα.

η') Οἱ αἰκόστοι ὑπηρεταί, ἐφ' ἔσον δὲν ἀσχολοῦνται εἰς ἐργοδότην, ἔχοντα μορφήν ἐπιχειρήσεως. Δύνανται διὰ διατάγματος νὰ ὑπαχθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II.

Τρόπος καὶ χρόνος ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 πρόσωπα θέλουσιν ὑπαχθῆ εἰς τὴν ἀσφάλισιν εἴτε συνολικῶς εἴτε καθ' ἐπαγγελματικὰς κατηγορίας ἢ κατὰ τοπικὰς περιοχάς.

Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησονται τὰ τῆς ἐν γένει ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν ἐν λόγῳ προσώπων καὶ αἱ σχετικαὶ ὑποχρεώσεις αὐτῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν των. Ἐν περιπτώσει ὑπαγωγῆς τῶν ἠσφαλισμένων κατὰ τοπικὰς περιοχάς, δύναται διὰ διατάγματος νὰ ὑποχρεοῦνται οἱ ἐργοδῶται ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων, ἐκτὸς τῶν τοπικῶν τούτων περιοχῶν εὐρισκομένων, εἰς τὴν βαρύνουσαν τούτους εἰσφοράν, χωρὶς δὲ δημιουργῶνται ἐκ τῆς καταβολῆς ταύτης ὁποσδήποτε δικαιώματά τινα ὑπὲρ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀπασχολουμένων μισθωτῶν.

2. Ἡ ὑπαγωγή τῶν προσώπων τοῦ ἄρθρου 2 εἰς τὴν ἀσφάλισιν δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως εἰς μηνῶν καὶ θέλει ὁλοκληρωθῆ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις αἱ βροί : α') «ἠσφαλισμένος», «ἠσφαλισμένη» καὶ «ἠσφαλισμένοι», β') «ἡμέρας ἐργασίας», γ') «ἀτύχημα» καὶ δ') «συνταξιοῦχοι» σημαίνουσι α') πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων, ὑπαχθέντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν, β') τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς οἱ ἠσφαλισμένοι ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς ἀσφάλισιν παρέσχον, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 2, ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἔναντι ἀμοιβῆς, γ') ἀτύχημα ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ ἀσθένειαν καὶ δ') τοὺς λόγους ἀναπηρίας καὶ γήρατος συνταξιοῦχους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Γενικά Διατάξεις.

Έργοδοται.

Άρθρον 5.

1. Κατά τὸν παρόντα νόμον θεωροῦνται ὡς ἐργοδοταὶ τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, διὰ λογαριασμὸν τῶν ὁποίων τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν πρόσωπα παρέχουσιν ἐργασία ἢ ὑπηρεσίαν ἐναντι ἀμοιβῆς.

2. Θεωροῦνται ὡς ἐργοδοταὶ προκειμένου περὶ φορτώσεων καὶ ἔκφορτώσεων :

α) πλοίων, ἀλληλεγγύως οἱ οἰκτεῖοι ἐφοπισταὶ καὶ οἱ πρῶκταρες, ἐκτὸς ἐὰν αἱ τοιαῦτα ἐργασίαι ἐκτελοῦνται παρ' ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ὅποτε ὡς ἐργοδοτῆς θεωρεῖται ὁ οἰκτεῖος ὀργανισμὸς καὶ

β) σιδηροδρόμων αἱ οἰκτεῖαι σιδηροδρομικαὶ ἐπιχειρήσεις.

3. Διὰ τὰς οἰκονομικὰς ἐργασίας ὡς ἐργοδοταὶ θεωροῦνται ἀλληλεγγύως ὁ κύριος τοῦ ἀνεγερμένου, συμπληρουμένου, μεταρρυθμιζομένου, ἐπισκευαζομένου ἢ κατεδαφιζομένου κτίσματος καὶ οἱ οἰκτεῖοι ἐργολάβοι.

4. Δι' ἐργασίας, ἐπιχειρήσεις ἢ ἐπιμεταλλεύσεις διεξαγόμενας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, δυνάμει παραχωρήσεως ἢ ἐργολαβίας, ὡς ἐργοδοταὶ θεωροῦνται οἱ ἀνάδοχοι ἢ οἱ ἐργολάβοι.

Μισθός.

Άρθρον 6.

1. Κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὡς μισθὸς θεωρεῖται τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς, τὸ λαμβανόμενον παρὰ τοῦ ἡσφαλισμένου.

2. Πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τῆς ἀμοιβῆς, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ἀφ' ἐνὸς τὸ καταβαλλόμενον παρὰ τοῦ ἐργοδοτοῦ χρηματικὸν ποσὸν καὶ τὰ παρὰ τούτου τυχόν χρηματούμενα ποσοστά, ἢ πρόσθετοι χρηματικαὶ ἀμοιβαί, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν χορηγοῦνται ἐκτάκτως καὶ ἀφ' ἐτέρου αἱ εἰς εἶδος παροχαὶ ἀποτιμώμεναι εἰς χρῆμα, κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ ὡς καὶ τὰ τυχόν, ἐκ μέρους τρίτων, καταβαλλόμενα κατὰ συνήθειαν χρηματικὰ ποσὰ (φιλοδώρηματα ἢ ἄλλης φύσεως ἀμοιβαί), ἐφ' ὅσον ἐκ τούτων καὶ τῶν εἰς εἶδος παροχῶν ἐπηρεάζεται οὐσιαστικῶς ἢ παρὰ τοῦ ἐργοδοτοῦ καταβαλλομένη εἰς τὸν ἡσφαλισμένον ἀμοιβὴ διὰ τὴν παρεχόμενῃ ἐργασίᾳ ἢ ὑπηρεσίᾳ.

Ἡμερήσιος μισθός.

Άρθρον 7.

1. Ἐὰν διὰ τὴν παροχὴν ἐργασίας ἢ ὑπηρεσίας συμφωνηθῇ ἑβδομαδιαῖος μισθός, τὸ ἕκτον τούτου θεωρεῖται ὡς ἡμερήσιος μισθός τοῦ ἡσφαλισμένου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐργασία ἢ αἱ ὑπηρεσίαι παρέχονται ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ὅποτε ἡμερήσιος μισθός θεωρεῖται τὸ ἑβδόμητον.

2. Ἐὰν καταβάλληται μηνιαίος μισθός, ὡς ἡμερήσιος μισθός λογίζεται τὸ εἰκοστὸν κέμπτον τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, πλην ἐὰν ἡ συμφωνηθεμένη ἐργασία ἢ αἱ ὑπηρεσίαι παρέχονται κατ' ὄλως τὰς ἡμέρας τοῦ μηνός, ὅποτε ὡς ἡμερήσιος μισθός θεωρεῖται τὸ τριακοστὸν.

3. Ἐὰν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων, ὁ ἡσφαλισμένος δὲν ἀπασχολῆθῃ καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα ἢ τὸν μῆνα, ὁ ἡμερήσιος μισθός του ἐξευρίσκειται διαιρουμένου τοῦ παρ' αὐτῷ ληφθέντος ποσοῦ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερῶν, κατ' ὅς οὗτος παρέσχε ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας. Ἐὰν ὅμως ὁ ἡσφαλισμένος ἐργάζεται συνήθως σὺν κατ' ὄλως τὴν ἑβδομάδα ἢ τὸν μῆνα καὶ τούτου ἕνεκα λαμβάνει μισθὸν ἠΰψημένον, ὁ ἡμερήσιος αὐτοῦ μισθός ἐξευρίσκειται διαιρουμένου τοῦ ληφθέντος ποσοῦ ἀναλόγως δι' εἴς ἢ εἰκοσι πέντε.

4. Ἐπὶ συμφωνηθεμένης ἀμοιβῆς κατ' ἀποκοπὴν ἢ κατὰ

τεμάχιον ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, ὁ ἡμερήσιος μισθός τοῦ ἡσφαλισμένου ἐξευρίσκειται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος άρθρου, βάσει τοῦ ἐκ τῆς φύσεως τῆς παρεχόμενης ἐργασίας ἢ ὑπηρεσιῶν πιθανοῦ ἑβδομαδιαίου ἢ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ ἡσφαλισμένου.

5. Πρὸς ἀπλούστευσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου δύνανται κατηγορεῖται ἡσφαλισμένων, οἱ μισθοὶ τῶν ὁποίων δὲν συνίστανται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ σταθερῶς καθορισμένων ποσῶν, νὰ καταστάσωνται εἰς ὀρισμένας κλάσεις ἡμερησίων μισθῶν διὰ πράξιν τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ ἰδρύματος.

Κατάταξις ἡσφαλισμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις.

Άρθρον 8.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσφορῶν καὶ τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν οἱ ἡσφαλισμένοι κατατάσσονται εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ὀκτὴ μισθολογικὰς κλάσεις, τὰς σημειούμενας κατωτέρω διὰ λατινικῶν ἀριθμῶν.

Διὰ τὴν τοιαύτην κατάταξιν ὁ ἡσφαλισμένος τοῦ ὁποῦ, ἐ ἡμερήσιος μισθός κυμαίνεται :

	μέχρι	29,95	λογίζεται	λαμβάνων	Δρχ.	15	I
Δρχ.	30	»	59,95	»	»	45	II
»	60	»	89,95	»	»	75	III
»	90	»	129,95	»	»	110	IV
»	130	»	169,55	»	»	150	V
»	170	»	209,95	»	»	190	VI
»	210	»	249,95	»	»	230	VII
»	250	καὶ ἄνω	»	»	»	270	VIII

Εἰς περίπτωσιν σοβαρῶν αὐξομειώσεων τοῦ τιμαρίθμου τοῦ κόστους τῆς ζωῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν κατὰ μέσον ὄρον κατὰ τὸ ἔτος 1933 τοιοῦτον ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἀποφασίᾳ τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, αὐξομειωθῶνται τὰ ἐλάχιστα καὶ μέγιστα ὄρια ἡμερησίων μισθῶν τῶν ἀνωτέρω καθοριζομένων μισθολογικῶν κλάσεων καὶ ἀναλόγως ὁ μέσος ὄρος ἐκάστης τούτων, ὁ θεωρούμενος ὡς ἐκφράζων τοὺς ἡμερησίους μισθοὺς τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων ἡσφαλισμένων.

2) Ἐφ' ὅσον ἡσφαλισμένος τις ἀπασχολεῖται εἰς πλείονας ἐργοδοτας, κατατάσσεται εἰς πλείονας μισθολογικὰς κλάσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δι' ἐκάστην ἀπασχόλησιν λαμβανομένης ἀμοιβῆς.

3) Οἱ μὴ λαμβάνοντες ἀμοιβὴν μαθητευόμενοι κατατάσσονται εἰς τὴν κλάσιν I.

Μισθολόγια καὶ σχετικαὶ ὑποχρεώσεις ἐργοδοτῶν.

Άρθρον 9.

1) Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἐκάστοτε ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων, τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν μισθῶν αὐτῶν, οἱ ἐργοδοταὶ ὑποχρεοῦνται :

α') Νὰ τηρῶσι κατὰ τοὺς ὀρισμούς κανονισμοῦ, βιβλίον μισθολογίου καὶ νὰ διαφυλάττωσι ταῦτα ἐπὶ πενταετίαν, καὶ

β') Νὰ ἐπιτρέπωσιν εἰς τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα ὄργανα τοῦ ἰδρύματος καὶ τοῦ Κράτους, τὴν ἐξέτασιν τῶν ὡς ἄνω βιβλίων καὶ ἐπιτόπιον ἔρευναν, πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀκριβείας τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγραφῶν.

Οἱ ἐργοδοταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τὰ ἐν λόγῳ ὄργανα, πᾶσαν πληροφῶριαν δυναμένην νὰ καταστήσῃ εὐχερῆ καὶ ἀποτελεσματικὴν τὴν ἐνάσκησιν ἐλέγχου, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων κανονισμῶν. Τῆς ὑποχρεώσεως, περὶ τῆς τῆς ἐδάφ. α' τῆς παρούσης παραγράφου, δύνανται ν' ἀπαλλαγῶσιν ἐργοδοταὶ, μὴ ἀπασχολοῦντες συνήθως πλέον τῶν τριῶν ἡσφαλισμένων κατὰ τὰ εἰδικότερον διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα.

2) Τὰ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ὄργανα, ὑπο-

χρεούνται να τηρώσιν απόλυτον εχεμύθειαν διὰ πᾶν, ὅτι κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθυκόντων τῶν ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν καὶ δὲν ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως.

3) Ἐὰν ὁ ἐργαζόμενος παραβῆται ἐκ προθέσεως ἢ βαρεῖας ἀρνεῖται τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τήρησιν καὶ διαφύλαξιν τῶν, περὶ ὧν ἀνωτέρω, βιβλίων ἢ δὲν τηρῆ ταῦτα προσηκόντως ἢ ἀρνήται νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγράφου 1, ἐκ τούτου δὲ δυσχεραίνεται ἡ ἐξακρῶσις τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων ἢ τῶν ἀμοιβῶν αὐτῶν, καθορίζονται αἱ καταδολητέαι εἰσφοραὶ βάσει τῶν στοιχείων τῆς ἀμειψῆς προηγουμένης χρονικῆς περιόδου.

Ἐὰν τοιαῦτα στοιχεία δὲν ὑφίστανται ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων καὶ ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν καθορίζονται κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Ἰδρύματος, ἐκτός, ἐὰν ὁ ὑπόχρεως ἐργαζόμενος ἀποδείξῃ τὸ ἀκριβὲς μέγεθος τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

Ἀφάνειζ

Ἄρθρον 10.

1) Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιώματα, τὰ ἔχοντα προϋπόθεσιν τὸν θάνατον, γεννῶνται καὶ ἐπὶ ἀφάνειας.

2) Κατὰ τὸν παρόντα νόμον θεωρεῖται τελευτῶν ἐν καταστάσει ἀφανείας τὸ πρόσωπον, περὶ τῆς ἐν τῇ ζωῇ ὑπάρξεως τοῦ ὅποιου οὐδεμία ἀξιόπιστος εἰδήσις ἐλήφθη κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς τουλάχιστον ἔτους καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ καθίσταται σφόδρα πιθανός.

Περὶ ταύτης ἀποφαίνεται τῇ αἰτήσει τοῦ Ἰδρύματος τὸ πρωτοβάθμιον ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον τοῦ τύπου τῆς τελευταίας ἀπαρχολήσεως τοῦ ὄραντου, ἀδιαφύρατος, ἐὰν ἐκκρεμῆ ἢ μὴ ἢ κατὰ τὸν νόμον 292 τοῦ 1914 διαδικασίᾳ.

3) Ἐὰν μεταγενεστέρως ὑπάρξῃ βεβαίωσις, ὅτι ὁ θεωρηθεὶς ἄρχτος εὐρίσκειται ἐν τῇ ζωῇ, διακόπτονται διὰ τὸ μέλλον πάσαι αἱ ἐπελθούσαι συνέπειαι, ἢ δὲ χρονολογία τῆς διακομῆς καθορίζεται ὑπὸ τῆς βεβαιούσης τὴν ἐν τῇ ζωῇ ὑπαρξίν ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου

Ἡλικία.

Ἄρθρον 11.

1) Κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὡς εἶναι ἡλικίας λογίζονται αἱ συμπληρωμένα τοιαῦτα.

2) Ἐφ' ὅσον δὲν προσάγεται ληξιαρχικὴ πράξις γεννήσεως, θεωρεῖται, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἡλικίας κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὡς ἡμερομηνία γεννήσεως ἡ 1 Ἰουλίου τοῦ ἑτοῦς τῆς γεννήσεως.

3) Ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται μόνον διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως. Ἐλλείψει τοιαύτης ἀποδεικνύεται ἀνεκκλήτως δι' ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου ἀσφαλ. δικαστηρίου τοῦ τύπου τῆς μοίμου κατοικίης τοῦ ἐνδιαφερομένου μετὰ διεξαγωγῆν ἀποδείξεων.

Κανονισμοί.

Ἄρθρον 12.

1) Οἱ παρὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένοι κανονισμοὶ θεσπίζονται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ἰ. Υπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμοδοτησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

2) Διὰ τὰς, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, γνωμοδοτήσεις τίθενται παρὰ τοῦ Ἰ. Υπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀνάλογοι ἐπαρκεῖς προθεσμιαί, ὧν παρερχομένων ἀπράκτων ζῶνται ὁ Ἰ. Υπουργὸς μόνος νὰ προκαλῆ τὰ σχετικὰ Διατάγματα.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις τῆς ἀσφαλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἄρθρον 13.

1) Ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου θεσπιζομένη ἀσφάλισις διενεργεῖται διὰ πάντα τὰ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 2 παρὰ τοῦ Ἰδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Τὸ Ἰδρυμα ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἐλεγχον τοῦ Κράτους ὅστις ἀσκεῖται παρὰ τοῦ Ἰ. Υπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

2) Πάντα τὰ ὑφιστάμενα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οἰασθήποτε μορφῆς τομεῖα συνεστημένα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 2868 ἢ εἰδικῶν νόμων, ἀφορῶντα, εἴτε ἀποκλειστικῶς, εἴτε μὴ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 2, ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντα καὶ διεκόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν δι' ἕκαστον διατάξεων. Ὁμοίως ἐξαιροῦνται καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τῆς 15 Μαΐου 1920 («περὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων») λειτουργοῦντα ἄλληλοβοθηθητικὰ ταμεῖα, ἐφ' ὅσον παρεχόμενα τουλάχιστον τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένας παροχάς. Πάντα τὰ παρ' αὐτοῖς ἠσφαλισμένα πρόσωπα ἀπαλλοττοῦνται καθ' ἡν ἕκτασιν εἶναι ἠσφαλισμένα παρὰ τοῖς εἰδικοῖς ταμεῖοις τῶν πρὸς τὸ Ἰδρυμα ὑποχρεώσεων.

3) Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται ἡ σύστασις νέων ταμείων, παρὰ μόνον ἐπιχειρητικῶν τοιούτων διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων παροχῶν καὶ δι' ὧν δὲν θίγονται αἱ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τῶν παρ' αὐτοῖς ἠσφαλισμένων ἐναντί τοῦ Ἰδρύματος. Ὡς ἐπὶ πλέον παροχαὶ θεωροῦνται αἱ εἴτε κατ' εἶδος εἴτε κατὰ ποσὸν ἢ κατ' ἀμφοτέρω ἀνώτερα τῶν ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος, κατὰ τὰ ἐν μέρει Γ' ὀριζόμενα, παρεχομένων τοιούτων, παροχαί.

4) Δύνανται Ταμεῖον τι συντάξωσιν νὰ ζητήσῃ τὴν συγχώνευσιν τοῦ μετὰ τὸ Ἰδρυμα, ἐὰν τὰ τρία τέταρτα τουλάχιστον τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων ζητήσωσι τοῦτο. Ἡ περιουσία τοῦ συγχωνευομένου ταμείου περιέρχεται εἰς τὸ Ἰδρυμα, ἕκπερ καὶ βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ συγχωνευομένου ταμείου. καὶ καθ' ὃ μέτρον θέλει ὀρίσῃ τὰ περὶ συγχωνεύσεως διατάγματα, βάσει τῆς περιουσίας τοῦ ταμείου καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ μαθηματικοῦ ἀποθέματος ἕκαστου δικαιοῦχος, ἕκπερ ἐξευρίσκειται διὰ μαθηματ. ἀσφαλ. μελέτης, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ. Ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ ταμείου ἢ ἀσφαλίσεως τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων κατὰ τῆς ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου συνεχίζεται παρὰ τῷ Ἰδρύματι, βάσει τοῦ παρόντος νόμου. Οἱ ἐπὶ πλέον τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων πόρων, πόροι τοῦ συγχωνευομένου ταμείου, ἀποτελοῦσιν ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως εἰδικὸς πόρους τοῦ Ἰδρύματος καὶ χρησιμεύουσιν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τυχόν ἀνεπαρκῶν μαθηματικῶν ἀποθεμάτων τῶν παρὰ τῷ συγχωνευθέντι ταμείῳ ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων καὶ μὴ παρισταμένης τοιαύτης ἀνάγκης, ὡς ἀσφάλιστρον διὰ τὴν πρόσθετον ἀσφάλισιν τῶν προσώπων, τῶν τέως παρὰ τῷ συγχωνευθέντι ταμείῳ ἠσφαλισμένων (ἄρθρ. 48 παρ. 1). Ἡ συγχώνεσις λαμβάνει χώραν ὑποχρεωτικῶς, ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, ὑπὲρ τῶν μισθωτῶν τῆς ὁποίας συνέστη τὸ Ταμεῖον.

5) Ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις τὰς ὀριζομένας ἐν τῇ προηγουμέναις παραγράφῳ λαμβάνει χώραν συγχώνεσις ταμείου ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, μετὰ τοῦ Ἰδρύματος, ἕκπερ ἀναλαμβάνει τοῦ λοιποῦ τὴν εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους πραγματοποιοῦσιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων παροχῶν. Τὰ τυχόν ὑφιστάμενα ἀποθεματικά περιέρχονται εἰς τοὺς παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένους, καθ' ὃ θέλει ὀρίσῃ περὶ αὐτῶν ἀποφάσις λαμβανομένη ἐν γενικῇ συνελεύσει αὐτῶν.

6. Διὰ συμβάσεως συναπτομένης μεταξύ ειδικού ταμείου καὶ τοῦ Ἰδρύματος δύναται ν' ἀνατεθῆ εἰς αὐτὸ ἡ διεξαγωγή ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐργασιῶν τοῦ ταμείου, ὡς καὶ ἡ παρὰ τῷ Ἰδρύματι ἀντασφάλισις ὄλου ἢ μέρους τῶν ἀσφαλιστικῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ταμείου.

7. Τὸ Ταμεῖον Μεταλλευτῶν ὡς καὶ τὰ λειτουργούντα διὰ τοὺς παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένους Ταμεῖα Ἀλληλοβοηθείας διαλύονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ταμείου, αἱ βαρύνουσαι τοῦτο παροχαὶ χορηγοῦνται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος, εἰς ὃ περιέρχεται ἡ περιουσία τοῦ διαλυομένου Ταμείου. Αἱ βαρύνουσαι τοὺς ἐργοδοτάς ἐναντι τοῦ διαλυομένου Ταμείου υποχρεώσεις ἐξακολουθοῦν ὑφιστάμεναι ἐναντι τοῦ Ἰδρύματος. Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ταμείου οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν ἀναπηρίας, ὑποβληθῆσονται εἰς ἐπανεξέτασιν πρὸς διατίστωσιν τῆς ἀναπηρίας τῶν παρὰ δευτεροβαθμίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς καὶ μόνον εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἀναπήρους κρινομένους ἐξακολουθεῖ παρεχόμενη ἡ σύνταξις. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 52 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ, τῆς ἐπανεξέτασεως θεωρουμένης ὡς προκαλουμένης παρὰ τοῦ Ἰδρύματος. Εἰς τὰς ἐκκρεμύσας δικὰς τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν ὑπεισέρχεται τὸ Ἴδρυμα καὶ συνεχίζει ταύτας.

Τὸ ἐτήσιον ποσὸν ἐκάστης κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ πραγματοποιήτου ἑδαφίου χορηγουμένης συντάξεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν 3.000. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 33, παράγρ. 6 καὶ 35 ἰσχύουσι καὶ ἐν προκειμένῳ.

Τὸ ὑπηρετοῦν παρὰ τῷ Ταμείῳ κατὰ τὴν διάλυσιν προσωπικὸν ἀπολύεται τῆς υπηρεσίας, λόγῳ καταργήσεως θέσεως, θυνάμενον νὰ προσληθῆ κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ Ἴδρυμα, ἐφ' ὅσον κρίνεται πρὸς τοῦτο κατάλληλον καὶ πληροὶ τὰς διὰ κανονισμῶ ὀρισθησομένας προϋποθέσεις.

Διοικήσις Ἰδρύματος.

*Ἄρθρον 14.

1) Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται παρὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀρρατιζομένου ἐκ τῶν κατωτέρω ἑνδεκα μελῶν :

α) Δύο ἐπιστημόνων ἐμφανιζόντων εἰδικευσιν εἰς τὰ ζητήματα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ ἐνὸς εἰδικοῦ περὶ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα.

β) Τεσσάρων ἐργοδοτῶν (ἐργοδοτικά μέλη).

γ) Τεσσάρων ἠσφαλισμένων (ἐργατικά μέλη).

Ἐκάστου μέλους διορίζονται δύο ἀναπληρωματικά, ἅτινα δέον νὰ κάττηναι τὰς ἰδιότητες τοῦ ἀναπληρουμένου.

Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρίσταται Γραμματεὺς, ὡς τοιοῦτος δὲ ὀρίζεται εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος προσωρινῶς μέχρι προσλήψεως προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος χρέη Γραμματεῦς ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Προκειμένου περὶ τοποθετήσεις κεφαλαίων μετέχει τοῦ Δ. Σ. μετὰ ψήφου καὶ εἰς τῶν Διευθυντῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατ' Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους.

2) Τὰ ὑπὸ στοιχείῳ α' μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν διορίζονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὰ ὑπὸ στοιχ. β' καὶ γ' μέλη καὶ τὰ ἀναπληρωματικά τούτων ἐκλέγονται διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας παρὰ τῶν ἐργοδοτῶν ἀφ' ἐνὸς καὶ τῶν ἠσφαλισμένων ἀφ' ἑτέρου. Διὰ κανονισμῶ ὀρισθῆσεται ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς, αἱ προϋποθέσεις τῆς ἰδιότητος τοῦ ἐκλογέως καὶ ἐκλογίμου, τὰ τῆς συντάξεως ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ τῶν κατ' αὐτῶν ἐνστάσεων, ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς, τὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ἐπιτυχόντων, οἱ λόγοι καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκδικάσεως τῶν κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν ἐνστάσεων ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια. Αἱ κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν ἐνστά-

σεις ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικ. Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

Κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου θυνάμενην διὰ Διατάγματος νὰ παραταθῆ εἰς δεκαετίαν τὰ ἐργατικά καὶ ἐργοδοτικά μέλη καὶ τὰ ἀναπληρωματικά τούτων λαμβάνεται ἐκ καταλόγων περιλαμβανόντων ετραπλάσιον ἀριθμὸν προσώπων, οἵτινες υποβάλλονται εἰς τὴν Ὑπουργὸν παρὰ τῶν ἐν ἀρθρῳ 3 παράγρ. 2 καὶ 3 τοῦ διατάγματος τῆς 9 Ἀπριλίου 1931 «περὶ συστάσεως καὶ ὀργανώσεως συμβουλίου ἐργασίας» ὀριζομένων ὀργανώσεων.

Ἐὰν αἱ ἐν λόγῳ ὀργανώσεις δὲν ὑποβάλλωσι τοὺς ἄνωτέρω καταλόγους, ἐντὸς τῆς ὀριζομένης πρὸς τοῦτο προθεσμίας, πάντως δὲ οὐχὶ βραχυτέρας τοῦ μηνός, ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ ὀρίξῃ τὰ ἐργοδοτικά καὶ ἐργατικά μέλη κατ' ἰδίαν ἐκλογῆν. Ἡ συγκρότησις τοῦ πρώτου Δ. Σ. θέλει γίνῃ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

3) Δὲν ὀρίζεται, οὐδὲ δύναται ν' ἀποτελῆ τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου.

α') ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ετος τῆς ἡλικίας του.

β') ὁ ἀνίκανος ν' ἀναλάβῃ ὀημοσίον λειτουργήμα ἢ ὁ θυνάμει ὀριστικοῦ βουλευμάτος παραπεμφθεὶς ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἀτιμωτικῶν τιμῶν πλημμελήματι.

γ') ὁ διατελὼν ὑπάλληλος τοῦ Ἰδρύματος,

δ') ὁ τελῶν ἐν οἰαδήποτε συνεχεῖ ἀξία λόγου ἐμπορικῆς σχετεὶ πρὸς τὸ Ἴδρυμα.

ε') ὁ μὴ ἔχων ἡ παύσας νὰ ἔχη ὀριστικῶς τὴν ἰδιότητα, ὑφ' ἣν ἐξελέγη ἡ διορίσθη τοῦ ἐργοδοτοῦ ἢ ἠσφαλισμένου.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους τὰ τακτικά καὶ ἀναπληρωματικά μέλη ἐκπίπτουσι τοῦ ἀξιώματός των, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας.

Ἐὰν τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν μέλος ἀπουσιάσῃ ἐκ περισσοτέρων τῶν τριῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου ἢ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνιστωμένων ἐπιτροπῶν ἄνευ ἀποχωρήσεως λόγου, κρινομένου παρὰ τούτων, προτάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου, κηρύσσεται ἐκπτώτων ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Οἱ ἀντικαταστάται τῶν κατὰ τὰ ἑδάφια β' καὶ γ' κειμένων 1 ἐκπιπτόντων μελῶν ἢ ἄλλως ὀπωσθήποτε ἀποχωρούντων λαμβάνονται ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐκλογῆν ὡς ἀναπληρωματικῶν ἐπιτυχόντων μελῶν, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ὑφίστανται τοιαῦτα, ὅτε ἐνεργεῖται νέα ἐκλογῆ. Ἐὰν τὸ μέχρι τῆς λήξεως τῆς θητείας διάστημα εἶναι βραχυτέρον τῶν ἑξ μηνῶν διορίζονται διὰ διατάγματος τὰ ἐλλείποντα ἐργατικά καὶ ἐργοδοτικά μέλη κατὰ τὸν ἐν παραγρ. 2 διὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον ὀρίζονται τρόπον διορισμοῦ μελῶν.

Κατὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον οἱ ἀντικαταστάται λαμβάνονται, εἴτε ἐκ τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις τῆς παραγράφου 2 ἑδάφ. 3 ἀνοηρομένων προσώπων, εἴτε ἐκ τεσσάρων προσώπων ὑποδεικνυομένων ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῶν οἰκείων ὀργανώσεων.

4) Τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ οὐτῶν διορίζονται ἐπὶ τριετείᾳ θητεία. Ἡ θητεία μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρατείνεται μέχρι τοῦ διορισμοῦ ἢ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀντικαταστάτου του, οὐχὶ ὅμως καὶ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του. Κατὰ τὴν πρώτην καταρτιστῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύο ἐργοδοτικῶν καὶ δύο ἐργατικῶν μελῶν καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὀριζομένων πάντων διὰ κληρώσεως, ἐνεργουμένης εἰς ἕνα τῶν πρώτων πέντε συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἡ θητεία λήγει ἅμα τῇ συμπληρώσει δύο ἐτῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των.

Τὰ εἰς ἀντικατάσταται ἐκπιπτόντων ἢ ὀπωσθήποτε ὀπωρομένων διοριζόμενα τακτικά ἢ ἀναπληρωματικά μέλη

διαρρίζονται διά τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς θητείας τῶν ἐκπεπόντων ἢ ἀποχωρησάντων.

5) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας Πρόεδρον καὶ δύο ἀντιπροέδρους, τὸν μὲν Πρόεδρον ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. α' τῆς παραγράφου 1 τακτικῶν μελῶν του, τοὺς δὲ ἀντιπροέδρους, τὸν μὲν ἕνα ἐκ τῶν τακτικῶν ἐργοδοτικῶν μελῶν, τὸν δ' ἕτερον ἐκ τῶν τακτικῶν ἐργατικῶν τοιούτων.

Μὴ ὑφισταμένω Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, προσκλήσει καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρῶτου τῶν ὑπὸ στοιχ. α' τῆς παραγράφου 1 τακτικῶν μελῶν αὐτοῦ. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι ἀσκούσι τὰ λειτουργήματά των μέχρι λήξεως τῆς θητείας των, ὡς μελῶν.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι ἀναπληροῦσι τὸν Πρόεδρον ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλύμενον, ὡς περὶ τούτου θέλει ὁρίζει κανὼν σφῆς.

6) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν προσκλήσει τοῦ Προέδρου, ὅστις καλεῖ αὐτὸ ὡς ἀνάγκη κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ἢ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τριῶν ὑπολοίπων ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν, εὐρίσκεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἑπτὰ τοῦλάχιστον μελῶν καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ διὰ ψήφων οὐχὶ ὀλιγωτέρων πᾶν πέντε. ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπὶ φανερᾷ ψηφοφορίας ὑπερισχυούσης τῆς γνώμης. ὑπὲρ ἧς ἐδόθη ἡ ψῆφος τοῦ προεδρεύοντος.

Ἐπὶ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐν ἰσοψηφίᾳ ἢ πρότασις θεωρεῖται ἀπορριφθεῖσα.

7) Περὶ τῶν συζητήσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν λαμβανόμενων ἀποφάσεων τηροῦνται μερίμνη τοῦ γραμματέως του λεπτομερῆ πρακτικά, ἅτινα υπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, τῶν παροσταντῶν μελῶν, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως.

Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθήσεται εἰδικώτερον ὁ τρόπος λειτουργίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

8. Διὰ Διατάγματα, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ἵπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ Ἵπουργοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ διαλυθῇ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ σοβαρὰς παραβάσεις τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν παρ' αὐτοῦ προβλεπομένων κανονισμῶν.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ Διοικητικῆ ἐπιτροπῆ, διοριζομένη διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καὶ ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ἵπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὡς Πρόεδρου, ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς ἀντιπροέδρου, ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ τοῦ Ἵπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἵπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν τοῦ Ἰδρύματος μέχρις ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἧτις δεῖν νὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς διαλύσεως. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος διορίζονται ἰσάριθμα ἀναπληρωματικὰ μέλη κεκτημένα τὰς αὐτὰς ιδιότητας, τὰς ὁποίας καὶ οἱ ἀναπληρούμενοι. Τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ἵπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀναπληρωτὴς διορίζεται ἕτερος νομικὸς σύμβουλος. Τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀναπληρωτὴς ὀρίζεται εἰς τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ Ἐπιμελητηρίου τούτου.

Διὰ τὴν θητείαν τῶν μελῶν τοῦ ἀνασυγκροτουμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος άρθρου.

9. Εἰς τὰ ὑποκαταστήματα τοῦ Ἰδρύματος συνιστῶνται τοπικαὶ διοικητικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐξ 6 ἢ 9 μελῶν ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τοῦ ὑπὸκαταστήματος. Εἰς τὰς ἐπιτροπὰς συμπεριλαμβάνονται οἱ ἑξῆς ἀριθμοὶ α') ἡσοφισμένοι β') ἐργοδοταὶ κα γ') δημόσιοι, δημοτικοὶ, κληρικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ἕτερα εἰδικὰ πρόσωπα ἐξ ὧν τὸ ἐν θ' αἶμα ἱατρὸς ὑποδεικνυόμενος παρὰ

τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου τῆς περιφερείας, εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ ὑποκατάστημα. Ἐπὶ ἑνὲς μελῶν συμβουλίων δύναται νὰ μετέχῃ ἀντὶ ἐνὸς ἐργοδοτοῦ εἰς φαρμακοποιὸς, ὑποδεικνυόμενος παρὰ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου τῆς περιφερείας, εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ ὑποκατάστημα. Τὸ ὑπὸ τῶν παραγράφων 3 καὶ 5 ὀριζόμενα ἰσχύουσιν καὶ ἐπὶ τῶν διοικητικῶν ἐπιτροπῶν.

Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας τῶν τοπικῶν διοικητικῶν ἐπιτροπῶν, τὰ τοῦ διαιρισμοῦ τῶν μελῶν καὶ ἀναπληρώσεως αὐτῶν, ὀρίζονται διὰ κανονισμῶν.

Ἀρμοδιότης Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Τοπικῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 15.

1) Τὸ Δ. Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ἴδρυμα καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, εἰδικώτερον ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὸ μαθηματικὸν αὐτοῦ ἰσοζύγιον, μεριμνᾷ διὰ τὴν κανονικὴν εἰσπραξίν των πόρων αὐτοῦ καὶ τὴν ταχείαν καὶ κανονικὴν διὰ τῶν οικείων ὑποκαταστημάτων ἡρήγησιν τῶν παρσχῶν, ἀσκει τὰς ἐκ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν, ἀνατιθεμένης αὐτῷ λειτουργίας, ἀποφασίζει περὶ τῆς πλοηθείσεως τῶν κεφαλαίων, τῆς ἐκποιήσεως, ὑποθηκεύσεως καὶ ἐνεχυριάσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ἰδρύματος, συμβιβάζεται ἢ παρατείνεται ἀπὸ δικαστικοῦ ἀγῶνος καὶ ἐν γένει ἔχει τὴν ἀνωτέραν κατεύθυνσιν καὶ παρακολούθησιν ἐπὶ πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ λαμβάνει καὶ ὑποδεικνύει μέτρα πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀρτιωτέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

2) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐξωδίκως καὶ δικαστικῶς. Δύναται ἀηφάσει τὸ Δ. Σ. ἢ ἐκπροσώπησις τοῦ Ἰδρύματος νὰ ἀνατίθῃται καὶ εἰς ἕτερον μέλος τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου ἢ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἢ ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ Ἰδρύματος. Ἡ ἐκτὸς ἔδρας τοῦ Ἰδρύματος ἐκπροσώπησις αὐτοῦ ἐξωδίκως καὶ δικαστικῶς δύναται, ἀποφάσει τοῦ Δ. Σ. ν' ἀνατίθῃται εἰς τοὺς προέδρους ἢ ἀντὶ προέδρους τῶν τοπικῶν διοικ. Ἐπιτροπῶν ἢ τοὺς διευθύνοντας τὰ ὑποκαταστήματα τοῦ Ἰδρύματος.

3) Δύναται μέρος τῶν εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον ἀνατιθεμένων ἀρμοδιοτήτων, ἀφαιρωσῶν τὴν ἐνέργειαν προμηθειῶν πάσης φύσεως ἢ ἐκτέλεσιν ἔργων ἀξίας οὐχὶ μείζονος τῶν 100.000 δραχμῶν νὰ μεταβιβάζεται εἰς τακτικὰς ἐπιτροπὰς ἀπαρτιζομένας ἐκ μελῶν του κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα, ὅστις θέλει καθορίσῃ εἰδικώτερον τὰς ἀρμοδιότητας αὐτῶν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων των.

4) Αἱ τοπικαὶ διοικητικαὶ ἐπιτροπαὶ παρακολουθοῦν τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῆς ἀπρξίσεως, ἐποπτεύουσιν τὰς ἐργασίας τῶν οἰκείων ὑποκαταστημάτων, μελετῶσι τὰ κατὰ τόπους εἰδικὰ ζητήματα καὶ υποβάλλουσιν εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος γνώμης περὶ τοῦ προσφορωτέρου τρόπου τῆς ὀργανώσεως τῆς ἀσφαλίσεως, ὁργανώνουσιν τὴν κατὰ τόπους ἀσφάλισιν κατὰ τῆς ἀσθενείας συμφώνως πρὸς τοὺς διὰ κανονισμοῦ τιθεμένους γενικοὺς κανόνες καὶ ἔχουσιν ἐν γένει πᾶσαν ἀλλοτρίαν διοικητικὴν λειτουργίαν, ἧτις ἤθελεν κερθῆ σκοπίμων ν' ἀνατεθῇ εἰς περιφερειακὰ ὄργανα, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἀπακεντρωτικῆς ἀρχῆς.

5) Τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ αἱ τοπικαὶ διοικητικαὶ ἐπιτροπαὶ δύναται νὰ συνιστῶν ἐκτάκτους ἐπιτροπὰς ἐκ μελῶν αὐτῶν καὶ μὴ πρὸς γνωμοδότησιν ἢ προπαρασκευῆν ἐπὶ ζητημάτων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἰδρύματος.

Εἰς ὅσας ἐπιτροπὰς ἀνατίθενται θέματα ὑγειονομικῆς φύσεως, ἐκπροσωπεῖται ἐν αὐταῖς δι' ἑνὸς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ἢ αὐτοῦ ὀριζομένου καὶ ὁ Πανελληνικὸς Ἰατρικὸς Σύλλογος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος συνιστωμένων ἐπιτροπῶν,

ή ο οικείος Ιατρικός Σύλλογος, εφ' όσον πρόκειται περί επιτροπών συνστασμένων υπό των τοπικών Διοικητικών Επιτροπών.

1) Διά διατάγματος θέλουν ορισθῆ τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μετεχόντων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὰς Διοικητικὰς ἐπιτροπὰς, ὡς καὶ τὰς ἐπιτροπὰς, περὶ ὧν αἱ προηγουμέναι παράγραφοι προσώπων, εἶτι δὲ καὶ σὶ διὰ τῆς ἐκείνης τῆς συνήθους κατοικίας των διὰ λόγους ὑπηρεσίας μεταβάσεις πληρωτέαι ἀποζημιώσεις.

Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 16.

1) Παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ, ὡς καὶ παρὰ τῇ περὶ τῆς ἡ παραγράφου 8 τῆς ἀρθροῦ 14 Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἰδρύματος ὀρίζεται ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

Ὡς ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας καὶ ὡς ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος διορίζονται διὰ διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Διευθυνταί τοῦ Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ κεφαλῆς ὀργανικῶν Διευθύνσεων. Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ ἀναπληρωτῆς του ἀντικαθίστανται ὅποτεδήποτε, καθ' ὅμοιον τρόπον, καθ' ὃν καὶ διορίζονται.

2) Ὁ Ἐπίτροπος μετέχει, ἀνευ ψήφου, τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνιστωμένων ἐπιτροπῶν καὶ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, δικαιούμενος νὰ λαμβάνῃ τὸν λόγον ἐπὶ παντὸς θέματος καὶ νὰ υποβάλῃ προτάσεις. Αἱ συνεδριάσεις θεωροῦνται νομίμως γινόμεναι καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπιτροπῆ, εφ' ὅσον οὗτος προσελήθη κανονικῶς. Διὰ διατάγματος ὀρισθῆσονται τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ἐπιτροπῆ καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

3) Ἀπόφαισις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς (ἄρθρον 14 παράγρ. 8), ἢ ὁ Ἐπίτροπος ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς ἢ θελεῖ κρίνει ὡς ἀντικειμένην πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων κανονισμῶν, ἔν ἐκτελεῖται μέχρις οὗ, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἄρῃ τὴν διαφωνίαν ἀπόφαισις τοῦ Ἐπιτροπῆ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἐπὶ διαφωνίας τοῦ Ἐπιτροπῆ πρὸς ἀπόφαισιν ἐπιτροπῆς ἀποφαίνεται κατὰ πρῶτον εἶδη τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἡ ἐπὶ τῆς διαφωνίας ἀπόφαισις τοῦ Ἐπιτροπῆ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἴδρυμα.

4) Ἐὰν ἐντὸς 7 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ὁ Ἐπιτροπῆ δὲν ἤθελε κοινοποιήσει εἰς τὸ Ἴδρυμα τὴν ἐπὶ τῆς διαφωνίας ἀπόφαισιν του, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ διατάξουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐφ' ἧς ἡ διαφωνία ἀποφάσεως.

Ἐποπτικὰ Συμβούλια. Ἐλεγχος.

Ἄρθρον 17.

1) Παρὰ τῷ ἰδρύματι συνιστᾶται Κεντρικὸν Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ἀπαρτιζόμενον ἐξ ἐνὸς συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὑποδεικνυμένου κατὰ τοῦ Σώματος, τῇ αἰτήσῃ τοῦ Ἐπιτροπῆ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύο διαχειριστικῶν ἐλεγκτῶν τοῦ Ἐπιτροπῆ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπὶ βαθμῶν τετραχιστον τμηματάρχου, ἐνὸς Διευθυντοῦ τῆς Τραπεζικῆς τῆς Ἐλλάδος ὀριζομένου παρὰ τοῦ Ἐπιτροπῆ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τριῶν ἡσφαλισμένων καὶ δύο ἐργοδοτῶν.

Παρὰ τοῖς περιφερειακοῖς ὑποκαταστήμασι τοῦ ἰδρύματος συνιστῶνται τοπικὰ ἐποπτικὰ συμβούλια, ἀποτελούμενα ἐξ ἐνὸς δικαστικοῦ ἐπὶ βαθμῶν τοῦλάχιστον Πρωτοδικίου ἢ ἀνωτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἐνὸς τραπεζικοῦ το οὗτου ὀριζο-

μένων ὑπὸ τοῦ Ἐπιτροπῆ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύο ἡσφαλισμένων καὶ ἐνὸς ἐργοδοτοῦ. Ἐὰς τοπικὰ ἐποπτικὰ συμβούλια ὑπάγονται ὑπὸ τὴν καθιεθῆθησιν τοῦ Κεντρικοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

2) Ἡ ὑπόδειξις τῶν ἐν τοῖς ἐποπτικοῖς συμβουλίῳις ἡσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν διέπεται παρὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 14, ἐκπίπτουσι δὲ οὗτοι καὶ ἀποκλείονται ἀπὸ τοῦ ἀξιωματοῦ τοῦ μέλους τῶν ἐν λόγῳ συμβουλίῳι κατὰ τοὺς ὀρισμούς τῆς παραγρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρ. 14.

3) Τὰ μέλη τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίῳι καὶ οἱ ἀναπληρωτῆς αὐτῶν, οἵτινες ὑποδεικνύονται καὶ λαμβάνονται κατὰ τὰς περὶ τούτου διὰ τὰ τεχνικὰ μέλη διατάξεις, διορίζονται ἐπὶ διατεῖ ἡμερῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐπιτροπῆ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

4) Τοῦ κεντρικοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τῶν δὲ τοπικῶν ἐποπτικῶν συμβουλίῳι ὁ δικαστικὸς ἢ οἰκονομικὸς ὑπαλλήλος.

Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας καὶ ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίῳι ὡς καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν αὐτοῦ ὀρίζονται διὰ κανονισμοῦ.

5) Τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια δύναται, πρὸς εὐχερεστέραν ἐπιτέλεσιν τῶν ἔργων των, νὰ ζητῶσι τὴν παρ' αὐτοῖς ἀποσπασίῳν ὀρισμένων ὑπαλλήλων τοῦ ἰδρύματος, ὡς καὶ δημοσίῳν ὑπαλλήλων, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιτροπῆ. Οἱ ἐκ τοῦ ἰδρύματος παρὰ τοῖς ἐποπτικοῖς συμβουλίῳι ἀποσπῶμενοι ὑπαλλήλοι δὲν δύναται ν' ἀνακληθῶσιν ἐκ τῆς ἀποσπᾶσεως αὐτῆς, εἰμὴ μόνον τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν αἰτήσῃ ἢ τῇ τοῦ ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

6) Τὸ Κεντρικὸν ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἰδρύματος καὶ οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας οὗτοῦ ὡς καὶ τὰ πεπραγμένα τῶν τοπικῶν ἐποπτικῶν συμβουλίῳι κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ἐπιθετήσμενα. Τὰ τοπικὰ ἐποπτικὰ συμβούλια ἐλέγχουσι τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκείου περιφερειακοῦ καταστήματος. Τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια ἐκδίδουσι ἀποφάσεις καταλογισμοῦ κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ἐπιθετήσμενα, αἵτινες ἐκτελοῦνται καθ' ὃν τρόπον καὶ δι' ὃν μέσων αἰ κατὰ τῶν δημοσίῳν ὑπολόγων ἐκδιδόμεναι καταλογιστικαὶ ἀποφάσεις. Κατὰ τῶν καταλογιστικῶν ἀποφάσεων τῶν οἰκείων τοπικῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίῳι ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς εἰς τὸν ὑπόλογον ἐνώπιον τοῦ Κεντρικοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Κεντρικοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, εἴτε ἐν πρώτῳ, εἴτε ἐν δευτέρῳ βαθμῶ ἐκδιδομένων ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δευτεροβάθμιου ἀσφαλ. δικαστηρίου, ἀσκουμένην ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως. Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθῆσονται εἰδικώτερον αἰ σχετικαὶ λεπτομέρειαι τῆς ἀσκήσεως τῶν ἀνωτέρω ἐνδίκων μέσων. Τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια κατὰ τριμηνίαν συντάσσουσι ἐκθέσιν περὶ τοῦ πορίσματος τοῦ ἐλέγχου διαχειρίσεως, ἣτις δημοσιεύεται ἐν περιλήψει ἐν εἰδικῷ δελτίῳ τοῦ ἰδρύματος.

Ἄρθρον 18.

Διαχειρίσις.

1) Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ ἰδιαιτέρως κεχωρισμένους λοισμοῦς διὰ τὴν ἀφάλειαν κατὰ τῆς ἀσθενείας ἀφ' ἐνὸς καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου ἀφ' ἑτέρου, ὁ δὲ τρόπος τῆς οἰκονομικῆς του διαχειρίσεως καὶ τὸ ἐν γένει λογιστικὸν σύστημα θέλει ἐπιθεθῆ διὰ κανονισμοῦ.

2) Οἰκονομικὸν ἔτος διὰ τὸ Ἴδρυμα εἶναι τὸ ἡμερολογιακὸν τοιοῦτον.

3) Αί διὰ λ)σμών τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργοῦμενοι προκήθαι πάσης φύσεως ὑλικοῦ, ὡς καὶ αἱ μισθώσεις καὶ ἡ ἐκτέλεσις οἰωνδήποτε ἔργων ἐνεργοῦνται, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δαπάνης ἄνω τῶν 10.000 δραχμ., διὰ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα, ἀπαγορευομένης τῆς τιμηματικῆς ἀκρίβειας διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. Τὰ τῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος ἀκινήτων καθορισθῆσονται ἐπίσης διὰ κανονισμοῦ πάντως, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀκινήτου ἀξίως ἄνω τῶν 2.000.000 δραχμ. ἀπαιτεῖται ἐγκρισίς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ἀγοραστῆος ἀκινήτου καὶ τῆς τιμῆς αὐτοῦ.

Αἱ προμήθειαι τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὰ διὰ λογαριασμῶν αὐτοῦ ἐκτελούμενα ἔργα ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὲρ τοῦ Με.οχι.χού Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων θεσπισμένων εἰσφορῶν.

4. Τὰ πάσης φύσεως ἐξοδα διοικήσεως τοῦ Ἰδρύματος δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν 10 ο)ο τοῦ μέσου ἔρου τῶν τακτικῶν αὐτοῦ εἰσφορῶν τῆς τελευταίας πενταετίας.

5. Ἄπαντα τὰ στοιχεῖα τῆς διαχειρίσεως διαφυλάσσονται ἐπὶ δεκαετίαν. Δύνανται διὰ κανονισμοῦ νὰ ὁρισθῇ ἡ καταστροφὴ μέρους τούτων μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἀνωτέρω δεκαετίας.

Ὑπηρεσίαι.— Προσωπικόν.

* Ἀρθροῖν 19.

1) Τὸ Ἴδρυμα περιλαμβάνει :

α') Τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν.

β') Περιφερειακὰ ὑποκαταστήματα, καὶ

γ') Τοπικὰ ὑποκαταστήματα.

2) Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, τῶν ὑπὸ τούτου προβλεπομένων κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων καὶ τῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τούτων ἀποφάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν οἰκείων Ἐπιτροπῶν, εἰσπράττει εἰς τὸ Δ. Σ. ἡ τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς πᾶν μέτρον χρήσιμον διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις τῶν κανονισμῶν, προπαρασκευάζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν, ὑποβάλλει εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τὴν ἀσφαλιστικὴν ἰσοζύγιον τοῦ Ἰδρύματος κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ κανονισμοῦ, μεριμνᾷ, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δ. Συμβουλίου, περὶ τῆς διοικήσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος, ὑποδεικνύουσα τοὺς προσηφορώτερον τρόπους ἐπενδύσεως αὐτῆς καὶ τέλος προίσταται πᾶσῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀσκεῖ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν ἐπ' αὐτῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ.

3) Περιφερειακὰ ὑποκαταστήματα συνιστῶνται ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Βόλῳ, Θεσσλονίῃ, Καβάλλῃ, Πάτραις, Ἰωαννίνοις, Καλάμῃ καὶ Χανίοις, τοπικὰ δὲ ὑ)μ)ματα εἰς κέντρα, εἰς τὰ ὅποια παραμένονσι συνήθως 500 τοῦλάχιστον ἡσφαλισμένοι. Ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς ἀσφαλίσεως εἰς κέντρα μὲ μικρότερον ἀριθμὸν τῶν 500 ἡσφαλισμένων γίνεται διὰ περιουσιῶν ὑπαλλήλων τοῦ πληρυστέρου ὑποκαταστήματος. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδόμενου μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἰδρύματος, δύνανται νὰ συσταθοῦν περιφερειακὰ ὑποκαταστήματα καὶ εἰς ἄλλα κέντρα.

4) Τὰ ὑποκαταστήματα ἀσκοῦν πᾶσιν τὴν ἀσφαλιστικὴν Διοίκησιν κατὰ σύστημα πλήρους ἀποσυγκεντρώσεως, ἧτοι ἐπιμελοῦνται τῆς κανονικῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν εἰς ταύτην ὑπαγομένων προσώπων, τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν καὶ τῆς χορηγήσεως τῶν παροχῶν.

Τὰ τοπικὰ ὑποκαταστήματα ὑπάγονται ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν οἰκείων περιφερειακῶν ὑποκαταστημάτων.

Ἡ καθ' ἕκαστα ἀρμοδιότης τῶν τοπικῶν καὶ περιφερειακῶν ὑποκαταστημάτων ὁρισθῆσεται διὰ κανονισμοῦ.

5) Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ἰδρύματος διεξάγεται ὑπὸ ἐμπείστων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων. Οἱ ἐκτα-

κτοι ὑπάλληλοι προσλαμβάνονται μόνον πρὸς ἱκανοποιήσιν προσωρινῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν. Τὸ τακτικὸν προσωπικὸν ἔχει τὴν διὰ τὺς δημοσίους πολιτικούς ὑπαλλήλους καθωρισμένην διαβάθμισιν. Οὐδεὶς διορίζεται κατώτερος τακτικῶς ὑπάλληλος, ἐὰν δὲν ἐπιτύχῃ ἐν διαγωνισμῷ καὶ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐν αὐτῷ ἐπιτυχίας. Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν διορίζεται ἄνευ διαγωνισμοῦ.

6) Τὸ ἀνώτατον προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Διευθυντῶν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς διορίζεται διὰ Διατάγματος, προκαλομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, ἐκ τῶν κεκτημένων διπλώμα νομικῆς σχολῆς ἢ σχολῆς Πολιτικῶν ἢ Οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν ἢ μαθηματικῶν. εἰδύκειον εἰς τὰ θέματα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ ἀποδεδειγμένην πείραν εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ διεύθυνσιν φορέων ὑποχρεωτικῆς ἐργατικῆς ἀσφαλίσεως.

7) Οἱ Διευθυνταὶ διορίζονται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τρόπον, ἐκ τῶν κεκτημένων πανεπιστημιακῶν ἢ ἰσότιμον πτυχίων καὶ ἐχόντων ἀποδεδειγμένην ἐβρείαν κατὰ τιν εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ ἢ οἰκονομικὰ, ἐξ ὧν εἰς τοὺς ἀσφαλιστικὸν πτυχιοῦχος τῶν μαθηματικῶν καὶ εἰς τοὺς ἀσφαλιστικὸν πτυχιοῦχος ἀσφαλιστικῶν ἐπιστημῶν

8) Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ οἱ Διευθυνταὶ ἀπολύονται ὁριστικῶς ἢ προσωρινῶς διὰ Διατάγματος, προκαλομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετ' ἀπόφασιν Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐξ ἐνὸς Ἀρεοπαγίτου ὡς Προέδρου, ἐνὸς τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἐνὸς τῶν Νομικῶν Συμβούλων, ἐφ' ὅσον ἄρξεται εἰς τῶν λόγων, δι' οὓς ἀπολύονται οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

9) Τὰ μέλη τοῦ ἀνωτέρω Συμβουλίου διορίζονται ἐκάστοτε αἰτήσε: τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ μὲν Ἀρεοπαγίτης ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς, ὁ δὲ Νομικὸς σύμβουλος ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

10) Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος, ἡ σύνθεσις αὐτῶν, ὁ τρόπος τῆς προσλήψεως τῶν ἀνωτέρων τακτικῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, τὰ προσόντα τῶν, τὰ τῆς προαγωγῆς τῶν, τὰ τῶν ἀδειῶν καὶ μεταθέσεων αὐτῶν, τὰ πρὸς τὴν θέσιν τῶν ἀσυμβίβαστα, οἱ λόγοι πειθαρχικῆς διώξεως καὶ ἀπολύσεως αὐτῶν, αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ ὁ τρόπος ἀσκήσεως τῆς πειθαρχικῆς δικαιοσύνης, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὴν ὑπαλληλικὴν τῶν κατὰ τὴν θέλουν ὁρισθῇ διὰ κανονισμῶν, ἐκδιδόμενων καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Οἱ κανονισμοὶ οἱ ἀφωρῶντες τὴν ὑπαλληλικὴν κατὰ τὴν ὑπὸ προσωπικῶν καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ (παρ. 13) δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι διὰ μεταγενεστέρου κανονισμοῦ μόνον κατὰ τὰς μὴ θεμελιώδεις διατάξεις αὐτῶν. Ἐπὶ τῶν κατὰ ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τοῦ Ἰδρύματος ἀσκουμένων πειθαρχικῶν ἀγωγῶν ὑφίσταται ὑποχρέωσις πρὸς μαρτυρίαν τῶν σκευόμενων πρὸς ἐξέτασιν προσώπων καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀσκούοντος τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγὴν καὶ ἐνόρκου δεσβαίως τούτης. Ἀρνήσις πρὸς συμμόρφωσιν πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, τιμωρεῖται, ὡς πταισματικὴ παράβασις, κατ' ἐγκλησιν τοῦ ἀσκούοντος τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγὴν.

11) Ὑπάλληλοι ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν παρεμφοροῦς δράσεως πρὸς τὸ Ἴδρυμα κεκτημένοι πενταετῆ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν καὶ βαθμολογικὴν ἀντιστοιχίαν ἀνάλοτον πρὸς τὴν τοῦ Ἰδρύματος μετατάσσονται ἐπὶ αἰτήσε: τῶν εἰς τὸ Ἴδρυμα ὑπὸ τὸν αὐτὸν τοῦλάχιστον βαθμῶν, ἐφ' ὅσον ἔθελον κλιθεῖν κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα, ἱκανοὶ διὰ τὴν θέσιν, ἣν πρόκειται νὰ καταλάβουν. Ἐπίσης κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προτιμῶνται διὰ τὴν κατὰ τὴν τῶν δημιουργουμένων θέσεων καὶ

οι λόγω οικονομικών απολυθέντες ή καταστάντες υπεράριθμοι υπάλληλοι του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

12) Εντός έτους από της ισχύος του παρόντος νόμου επιτρέπεται να μετατάσσονται εις τὰς υπηρεσίας του Ίδρύματος ως τακτικοί υπάλληλοι, Δημόσιοι υπάλληλοι κτ. κτ. μενόμενοι τὰ παρά των κανονισμών της παραγράφου 10 ορισθέντα προσόντα. Η μετατάξις ενεργείται διά Διατάγματα προκαλουμένου παρά του αρμοδίου Υπουργού τῆ αἰτήσεως πρὸς μετάταξιν υπάλληλου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμη τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ίδρύματος. Οἱ οὕτω μετατασσόμενοι λογίζονται ἀπολυόμενοι τῆς δημοσίας υπηρεσίας λόγω καταργήσεως θέσεως, διαφυλασσόμενοι ὑπὲρ αὐτῶν πάντων τῶν ἐκ ταύτης ἀπορροδόντων δικαιωμάτων ἐκτὸν τῆς εἰσπράξεως τῆς τυχόν ἀνηλούστες αὐτοῖς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου συντάξεως. ἤτις εἰσπραξίς ἀποκλείεται ἐφ' ὅσον χρόνον ὑπηρετοῦσι παρά τῷ Ίδρύματι.

13) Αἱ μισθοδοσίαι τῶν υπηρετούντων εἰς τὸ Ἴδρυμα υπαλλήλων καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν φορολογικαὶ κρατήσεις ὀρίζονται διὰ κανονισμῶν, δὲν δύναται δὲ νὰ εἶναι ἀνώτεραι τῶν ἀντιμισθῶν καὶ κρατήσεων τῶν ἰσοβαθμίων Δημοσίων υπαλλήλων. τῆς ἐπιμέλειαν κατὰ 20 ο). Ὁ μισθὸς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Διευθυντῶν ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ίδρύματος.

14) Οἱ τακτικοὶ υπάλληλοι τοῦ Ίδρύματος προάγονται ὑποεξαιζόμενοι ἢ ἀπολύονται διὰ κειραρχικούς λόγους, προσωρως ἢ ὀριστικῶς μετ' ἀπόφασιν ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτιζόμενοι ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, τῶν δύο ἀντιπροέδρων, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ίδρύματος, ὁριζόμενου κατ' ἔτος παρά τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

15) Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρά τοῦ Υπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ίδρύματος, θέλουσιν ὀρισθῆ τὰ τῆς μετεκπαιδείσεως τῶν υπαλλήλων αὐτοῦ πρὸς θεωρητικὴν εἰδίκευσιν εἰς τὰ θέματα τῶν κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τῆς καθ' ἑλ. Κοινωνικῆς πολιτικῆς. Ἡ τοιαύτη μετεκπαιδευτικὴ δύνασις ν' ἀνταθεθῆ δαπάναις τοῦ Ίδρύματος εἰς λειτουργοῦντα ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Οἰκονομικὴ ὀργάνωσις.

Πόροι ἐν γένει.

Ἄρθρον 20.

- 1) Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ὡς πόρους :
 - α) εἰσφοράς τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων καὶ τῶν οἰκειῶν ἐργοδοτῶν δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας.
 - β) τὰ πασά, τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἠσφαλισμένων ἢ τῶν συνταξιούχων εἰς τὰς δαπάνας διὰ τὴν χορήγησιν εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας.
 - γ) ἐκ τῆς κατὰ τοῦ Ίδρύματος διαθέσεως τῶν χρησμάτων δὲ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως ἐντύπων, ἅτινα θέλουσιν ὀρίσει κανονισμοί.
 - δ) τοὺς τόκους καὶ τὰς κἀσης φύσεως προσόδους ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.
 - ε) τὰ πρότεμα καὶ τὰς χρηματικὰς ποινὰς, τὰς ἐπιβαλλομένας διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ παρόντος νόμου, ὧν ὁ τρόπος τῆς εἰς τὸ Ἴδρυμα ἀποδόσεως θέλει ὀρισθῆ διὰ Διατάγματος. καὶ
 - στ') πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐκ δωρεῶν, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης αἰτίας.
- 2) Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐγκαταστάσεως καὶ πρώτης λειτουργίας τοῦ Ίδρύματος ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Διοικητικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον νὰ συνολογήσῃ δάνειον π-

σὺ μέχρις 20.000.000 δραχμῶν ἐπὶ τὴν ἐγγύτησιν τοῦ Κράτους, μετ' ἐγκρίσιν τοῦ ποσοῦ καὶ τῶν ὄρων τοῦ δανείου ὑπὸ τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου. Τὰ διὰ τὴν σύναψιν τοῦ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον δανείου ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

Εἰσφοραὶ.

Ἄρθρον 21.

1' Τὸ δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς πρὸς τὸ Ἴδρυμα διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας, ὀρίζεται δι' ἐκάστον ἠσφαλισμένον ἀναλόγως τῆς μισθολογικῆς κλάσεως, εἰς ἣν αὐτὸς ἐκάστοτε ἀνήκει καὶ κατανέμεται εἰς βάρος τοῦτου καὶ τοῦ οἰκείου ἐργοδότου κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

Μισθολ. κλ.	Ποσὸν εἰσφ. εἰς δρχ.	εἰς βάρος ἠσφαλ. δρχ.	εἰς βάρος ἐργοδότου δρχ.
I	0,60	0,25	0,35
II	1,80	0,70	1,10
III	3,05	1,25	1,80
IV	4,45	1,80	2,65
V	6,05	2,40	3,65
VI	7,65	3,05	4,60
VII	9,25	3,70	5,55
VIII	10,90	4,40	6,50

Διὰ κανονισμοῦ ἐκδιδομένου καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται τ' ἀνωτέρω καθοριζόμενα ποσὰ εἰσφορῶν ν' αὐξηθῶσι τὸ πολὺ κατὰ 20 ο).

Προκειμένου περὶ κἀσης φύσεως συνταξιούχων ἐκ τοῦ Ίδρύματος ὀρίζεται εἰσφορά 5 ο) ἐπὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν.

2. Αἱ πρὸς τὸ Ἴδρυμα εἰσφοραὶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, γῆρατος καὶ θανάτου ὀρίζονται δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας καὶ δι' ἐκάστην ἠσφαλισμένον ἀναλόγως τῆς μισθολογ. κλάσεως, εἰς ἣν ἐκάστοτε ὑπάγεται αὐτός, ὡς ἀκόλουθως :

Μισθολ. κλ.	Ποσὸν εἰσφ. εἰς δραχ.	εἰς βάρος ἠσφαλ. δραχ.	εἰς βάρος ἐργοδότου δραχ.
I	0,55	0,20	0,35
II	1,60	0,65	0,95
III	2,70	1,10	1,60
IV	4,00	1,60	2,40
V	5,40	2,15	3,25
VI	6,85	2,75	4,10
VII	8,30	3,30	5,00
VIII	9,70	3,90	5,80

3. Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 8 ἢ τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 προβλεπομένης αὐξήσεως, δέον διὰ Διαταγμάτων νὰ αὐξομοιοῦνται αἱ κατὰ τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθρου ὀριζόμεναι εἰσφοραὶ ἀναλόγως τῶν διὰ τοὺς μ. ὄρους τῶν μισθολογικῶν κλάσεων καθοριζόμενων αὐξομειώσεων, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς στρογγυλεύσεως τῶν εἰσφορῶν εἰς πασὰ καταλήγοντα εἰς πεντάλεπτα.

4. Αἱ ἀνωτέρω ὑπὸ τῆς παραγρ. 2 καθοριζόμεναι εἰσφοραὶ ὀρίζονται :

ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1940	εἰς 4,8 ο)	ἐπὶ τοῦ μισθοῦ των ἠσφαλισμένων
» » » 1945	» 6,6 ο)	» » » » »
» » » 1948	» 7,6 ο)	» » » » »
» » » 1951	» 8 ο)	» » » » »

Καθ' ἐκάστην αὐξῆσιν εἰσφορῶν, περὶ ἧς τὸ προηγουμένον ἐδαφίον, δύναται διὰ Διατάγματος νὰ καθορίζεται διάφορος κατανομή τῆς εἰσφορᾶς μεταξὺ ἠσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς στρογγυλεύσεως τῶν εἰσφορῶν εἰς πασὰ λήγοντα εἰς πεντάλεπτα.

5. Ὁ ἐργασθεὶς τμήμα τῆς ἡμέρας ὑποχρεοῦται οὐχ ἤττον μετὰ τοῦ οἰκείου ἐργοδότου εἰς τὴν καταβολὴν εἰσφορᾶς ὅλο-

κλήρου ημέρας. Δύνεται διά κανονισμού να καθορισθῆ ὡς χρονική βάσις τῆς ἀσφαλίσεως ἡ ἐξομὰς ἢ ὁ μῆν, εἴτε γενικῶς, εἴτε δι' ὠρισμένας κατηγορίας ἡσφαλισμένων. Διὰ τοῦ κανονισμοῦ θέλουσι καθορισθῆ πᾶσαι αἱ σχετικαὶ μετὰ τὴν τροποποίησιν ταύτην τῆς χρονικῆς βάσεως ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι.

6. Ἐὰν συνταξιοῦχος πραγματοποιήσῃ ἡμέρας ἐργασίας, χωρὶς τοῦτο νὰ συνεπάγεται λήξιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν (ἄρθρο 33 παράγρ. 1 καὶ 34 παρ. 1), βαρύνεται ὁ ἐργοδότης μετὰ τὰς δι' αὐτὸν ὀριζόμενας κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰσφορὰς ὑπὲρ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας.

7. Εἶναι ἄκυρος πᾶσα συμφωνία μεταξὺ ἡσφαλισμένων καὶ συνταξιοῦχων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐργοδοτῶν ἀφ' ἑτέρου περὶ μεταβολῆς τοῦ τρόπου κατανομῆς μεταξὺ αὐτῶν τῆς ἐν παραγρ. 1 καὶ 2 ὀριζομένης εἰσφορᾶς.

8. Ἐπὶ τῶν μὴ λαμβανόντων ἀμοιβὴν ἡσφαλισμένων ὀδῶν κληρῶν ἢ εἰσφορὰ βαρύνει τὸν ἐργοδότην.

Καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν.

Ἄρθρον 22.

1) Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν εὐθύνεται ὁ ἐργοδότης. Ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις ὑφίσταται καὶ ἐπὶ ἡσφαλισμένων μὴ ἀμειβομένων ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐργοδοτοῦ, ὅστις καταβάλλων τὰς εἰσφορὰς δικαιούται νὰ εἰσπράττῃ κατὰ τὸν διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενον τρόπον τὴν βαρύνουσαν τὸν ἡσφαλισμένον μερίδα. Ἄρνησις τοῦ ἡσφαλισμένου πρὸς καταβολὴν ἀποτελεῖ λόγον καταγγελίας τῆς συμβάσεως, ἀνευ οἰασθῆκοτε ἀποζημιώσεως.

Πλειόνες ἐργοδοτοὶ εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαίρετως.

Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος παρέχῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἐναντι ἀμοιβῆς εἰς ἐργοδότην, ὅστις δὲν εἶναι ὁ ἐκμεταλλεῦόμενος τὴν σχετικὴν ἐπιχείρησιν, διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαίρετως ὁ ἐν λόγῳ ἐργοδότης καὶ ὁ ἐκμεταλλεῦόμενος τὴν ἐπιχείρησιν.

2) Διὰ κανονισμοῦ καθορισθήσεται ὁ χρόνος τῆς καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν. Ὁ ἐργοδότης δὲν ἐντὸς ἐπτά τῶν πλὴν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ ὀρισθησομένου χρόνου νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ἴδρυμα τὰς εἰσφορὰς.

Τὸ Ἴδρυμα πρὸς εἰσπραξίν τῶν εἰσφορῶν ἐκδίδει καὶ χρησιμοποιοῖ ἔνσημα, ἅτινα ἀπολαύουσι τῆς νομικῆς προστασίας τῆς θεσπισμένης διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κοράτου ἐκδιδόμενα χαρτόσημα, ἐξομοιούμενα ἀπολύτως πρὸς αὐτά. Κατ' ἔτος χρησιμοποιοῦται ἴδιος τύπος ἔνσημων, ὅστις δὲν δύναται νὰ τίθεται ἐκ νέου εἰς κυκλοφορίαν πρὸ τῆς παρόδου δεκαετίας. Ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως ἀποχρώντων λόγων κρινόμενων ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἰδρύματος δύναται νὰ γίνεταί ἀντικατάστασις τοῦ τύπου τῶν ἔνσημων καὶ πρὸ τῆς παρόδου ἔτους.

3) Κατὰ τὴν κληρομῆν τῶν μισθῶν εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατῇ τὰ τμήματα τῶν εἰσφορῶν, τὰ βαρύνοντα τούτους κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Ἐὰν ὁ ἐργοδότης δὲν ἐκπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσίν του τούτην ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας πληρωμῆς τῶν μισθῶν, παλλάσσεται ὁ ἡσφαλισμένος τῆς τοιαύτης καταβολῆς, βαρυνούσης τοῦ λοιποῦ τῶν ἐργοδοτῶν.

4) Ἐὰν ὁ ἐργοδότης δὲν καταβάλῃ εἰς τὸ Ἴδρυμα τὰ ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ἡσφαλισμένων παρακρατηθέντα κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ποσά, διαπράττει τὸ ἀδικήμα τῆς ὑπεξαίρεσως εἰς βαθμὸν πλημμελήματος, ἀσχετῶς ποσοῦ.

5) Ἡ παρὰ τοῦ ἐργοδοτοῦ μὴ καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν δὲν συνεπάγεται διὰ τὸν ἡσφαλισμένον στέρησιν ἢ μείωσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν παροχῶν.

6) Ἡ διάρκεια τῆς ἀσφαλιστικῆς σχέσεως καὶ τὰ πρὸς καθορισμὸν τῶν παροχῶν ἀπαραίτητα στοιχεῖα ἀποδεικνύονται διὰ θελήσει, παρεχόμενου παρὰ τοῦ Ἰδρύματος εἰς ἕκαστον ἡσφαλισμένον καὶ ἀνανεουμένου τὸ πᾶν κατὰ τριετίαν. Κατὰ τοῦ περιεχομένου τοῦ δελτίου ἢ παραλείψων ἐν αὐτῷ, δύναι

ται ὁ ἡσφαλισμένος νὰ ὑποβάλῃ ἐνστασιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀνανεώσεως. Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθῆσονται πᾶσαι αἱ σχετικαὶ μετὰ τὰ δελτία λεπτομέρειαι.

Εἰσπραξις καθυστερουμένων εἰσφορῶν καὶ ἀπαιτήσεων.

Ἄρθρον 23.

1) Εἰσφοραὶ μὴ καταβληθεῖσαι ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου, ἐπιβαρύνονται διὰ προσθέτου τέλους, ἴσου πρὸς τὰ 10)100 τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν.

2) Δι' εἰσφορὰς καθυστερουμένας πέραν τῆς λήξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ κατέστησαν ἀπαιτηταί, ἐπιβάλλεται ὁ νόμιμος τόκος ὑπερημερίας ὑπολογιζόμενος ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ὑψηλμένου κατὰ τὸ πρόθετον τέλος, περὶ οὗ ἡ προηγούμενη παράγραφος.

3) Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὀκαιτήσεις τοῦ Ἰδρύματος ἐκ καθυστερουμένων εἰσφορῶν, τόκων ὑπερημερίας, προσθέτων τελῶν ἢ δαπανῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 45 παρ. 2 ἢ ἐπαυξήσεων τῶν εἰσφορῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 65 ἢ ἐκ καταλογισμῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 66 εἰσπράττονται διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων».

Τὸ Ἴδρυμα δύναται νὰ ὑποχρεωθῆ, ὅπως καταβάλῃ εἰς τὸ Δημόσιον τὰς δαπάνας, ἃς συνεπάγεται δι' αὐτὸ ἢ διὰ τῆς ταμειακῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας ἀναγκαστικῆς εἰσπραξίς τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν, τοῦ κατ' ἔτος καταβλητέου ποσοῦ ὀριζομένου διὰ πράξεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν.

4) Ὡς τίτλοι διὰ τὴν παρὰ τῶν Ταμείων βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῶν, περὶ ὧν ἀνωτέρω, ἀπαιτήσεων χρησιμεύουσι καταστάσεις ὀφειλετῶν, συντασσόμεναι καὶ ἀποστελλόμεναι εἰς τὰ Ταμεία παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

5) Κατὰ τῆς τοιαύτης ἐκτελέσεως ἐπιτρέπονται ἐντάσεις ὑποβαλλόμεναι κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ἐιδικότερον ὀρισθησόμενα καὶ ἀπευθυνόμεναι κατὰ τοῦ Ἰδρύματος καὶ οὐχὶ κατὰ τοῦ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ διώκοντος, ἀνευ εὐθύνῃς τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Αἱ ἐνστάσεις ἐκδικάζονται παρὰ τοῦ πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ποσῶν ὑπερβαίνοντων τὰς 20.000 δραχ.

6) Ἐν περιπτώσει εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων διὰ κλειστηριασμοῦ ἢ ἀναγγελίας εἰς τὴν πτώχευσιν, ἢ κατάταξις αὐτῶν γίνεταί προνομιακῶς μετὰ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἀριθμοῦ 4 τοῦ ἄρθρου 940 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐν ἐνδεχομένῃ δὲ ἀνεπαρκείᾳ τοῦ ἀπομένοντος ὑπολοίπου πρὸς ἐντελῆ ἐξόφλησιν, αἱ οὕτω συντρέχουσαι προνομιακαὶ ἀπαιτήσεις κατατάσσονται συμμέτρως.

7) Τὸ δικαίωμα πρὸς εἰσπραξίν τῶν εἰσφορῶν παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἴκον. ἔτους, καθ' ὃ αὐταὶ κατέστησαν ἀπαιτηταί.

Ἐπι τῆς τοιαύτης παραγραφῆς ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν.

8) Εἰσφοραὶ ἀδικαιολογητῶς εἰσπραχθεῖσαι, ἐπιστρέφονται ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐντόκως πρὸς 5 ο)ο.

Ὁ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀδικαιολογητῶς εἰσπραχθεισῶν εἰσφορῶν ἐνδιαφερόμενος ἡσφαλισμένος δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτὸν πληρωμὴν τοῦ ἀντιστοιχοῦντος αὐτῷ ἐντόκως ποσοῦ.

Τοκαβήτρις κεφαλαίων.

Ἄρθρον 24.

1) Τὰ διαθέσιμα κεφάλαια τοῦ Ἰδρύματος δύνανται νὰ ἐπενδύονται εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους ἢ εἰς κινητὰς ἀξίας ἡγγυημένους παρ' αὐτοῦ, ἢ νὰ διατίθενται εἴτε πρὸς ἀπάτησιν

προσδοφόντων ακινήτων, είτε προς χορήγησιν δανείων επί πρώτη υποθήκη, τέλος, επί τη έγγραψει του Κράτους, εις δάνεια προς εκτέλεσιν έργων γενικωτέρας χρησιμότητος διά την Έθνικὴν Οικονομίαν.

2) Τὸ Ἴδρυμα δύναται νὰ διαθέτῃ μέρος τῆς περιουσίας του:

α) Πρὸς ἐπέκτασιν καὶ πλουτισμὸν, χάριν τοῦ ἔργου τῆς ἀσφαλίσσεως, τῶν ἐκασταχοῦ τυχόν ἀνεπαρκῶν θεραπευτηρίων (ιατρείων, νοσοκομείων, σανατορίων, ἀσύλων, μαιευτηρίων, βρεφικῶν καὶ παιδικῶν σταθμῶν ἢ ὑδροθεραπευτηρίων) τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος, δῆμους, κοινότητες, ἱδρύματα καὶ φιλανθρωπικὰς ὀργανώσεις.

β) Πρὸς ἀπόκτησιν ἰδίων θεραπευτηρίων, ὅπου κρίνεται ἀνεπαρκῆς ἢ μὴ συμφέρουσα ἢ χρησιμοποίησις τῶν ὑφισταμένων τοιούτων διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀσφαλίσσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου α' τὸ Ἴδρυμα δικαιούται νὰ συμμετέχη εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν θεραπευτηρίων καὶ νὰ ἐνασκή ἔλεγχον ἐπὶ τούτων, εἰς ἔκτασιν καθοριζομένην διὰ τῶν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κράτους, τῶν δῆμων, κοινότητων, ἱδρυμάτων καὶ φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων συνακτομένων συμφωνιῶν.

3) Τὸ Δημόσιον, οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες δύναται νὰ παραχωρῶσι δωρεὰν κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Ἴδρυμα τὰ κατάλληλα γήπεδα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου σκοπῶν.

4) Διὰ κανονισμοῦ ἐκτιθεμένου καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καθορισθήσεται ἐιδικώτερον καὶ ἐν λεπτομερείᾳ ἢ κατὰ τὰς ἀνωτέρω τιθεμένας γενικὰς ἀρχὰς ἀκολουθητέα παρὰ τοῦ ἱδρύματος οἰκονομικὴ πολιτικὴ.

Φορολογικαὶ ἀλλαγαὶ καὶ δικονομικὰ προνόμια.

Ἄρθρον 25.

1) Τὸ Ἴδρυμα ἀπαλλάσσεται παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ λιμενικοῦ φόρου, ἀμέσου ἢ ἐμμέσου, παντὸς τέλους ταχυδρομικοῦ ὡς καὶ δικαστικοῦ εἰς πᾶσαν δίκην του καὶ τέλος ἀπολαύει ἀνεξαιρέτως ἀπασῶν τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομίων, δικαστικῶν, διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν, ὡς ἐὰν εἶναι αὐτὸ τὸ Δημόσιον.

2) Οὐδέποτε διατάσσεται προσωρινὴ ἐκτέλεσις κατὰ τοῦ ἱδρύματος, ἐπὶ πάσης δὲ τελεσιδικίου ἀποφάσεως κατ' αὐτὸ ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἢ ὑπὸ τούτου ἀσκουμένη αἰτήσις ἀναίρεσεως, ὡς καὶ ἢ πρὸς ἐνάσκησιν ταύτης προθεσμία.

3) Ὁ εἰς τὸ Ἴδρυμα ἐπιβαλλόμενος διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ὄρκος δίδεται ὑπὸ τοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου ὀριζομένου προσώπου.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ὁ τοιοῦτος ὄρκος διατυπύεται ὑπὸ τῆς τύπου τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν, εἰς τὴν τροποποίησιν δὲ ταύτην τοῦ τύπου δύναται νὰ προβῇ ὁ δίδων τὸν ὄρκον κατὰ τὴν ὁσὸν αὐτοῦ καὶ ἐν περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὄρκος διετυπώθη ἄλλως, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαία ἢ ἐκδοσις περὶ τούτου ἀποφάσεως.

4) Ἀκαταί αἱ δίκαι τοῦ ἱδρύματος εἰσάγονται παρ' αὐτοῦ ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου ὡς νόμοι προτετιμημένοι τὴν ὁγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς κλητεύσεως ἀνευ πράξεως προτιμήσεως. Ἐπίσης αἱ κατ' ἐργοδοτῶν καὶ ἡσφαλισμένων ἐπὶ παρτάβει τοῦ παρόντος νόμου ποινικαὶ ἀγωγαί, ἐφ' ὅσον ἀρκεῶσιν εἰς πταίσματα καὶ πλημμελήματα, εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, ἐκδικαζόμεναι ἀνυπερθέτως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς σχετικῆς μηνύσεως.

5) Ἡ εἰς χεῖρας τοῦ ἱδρύματος κατασχέσεις εἶναι ἄκυρος καὶ ἀποδίδει τούτο τὰ κατασχεθέντα, ἐὰν δὲν ἐπιβληθῇ δυνάμει ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὡς καὶ ἐὰν εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἢ ἀπαίτησις, δι' ἣν ἐπιβάλλεται ἢ κατάσχεσις, στηρίζεται ἐπὶ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἐπὶ οἰουδήποτε ἄλλου δημοσίου ἐγγράφου, δὲν γί-

νεται μνεία τῆς ἀδείας ταύτης ἢ τοῦ τοσούτου ἐγγράφου ἐν τῷ κατασχετηρίῳ.

6) Τὰ παρὰ τοῦ ἱδρύματος τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία ἀποτελοῦν ἐντελὴ ἀπόδειξις περὶ τε τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων τῶν κατὰ παντὸς μέχρι παραγραφῆς τῶν ἀπαιτήσεων τούτων, ἀπόσπασμα δὲ τῶν ἐν λόγῳ βιβλίων, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ἢ τῶν διευθυντῶν τῶν ὑποκαταστημάτων, ἀποτελεῖ πλήρη ἐπίδειξις ἐν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Μ Ε Ρ Ο Σ Γ'.

Ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλίσσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Παροχαὶ τοῦ ἱδρύματος εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας.

Ἰατρικὴ περίθαλψις.

Ἄρθρον 26.

1) Εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας ἡσφαλισμένου ἢ οἰουδήποτε συνταξιούχου ἢ τινὸς τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τούτων καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀσθένεια, τὸ Ἴδρυμα χορηγεῖ εἰς τὸν ἀσθενῆ τὸν διαμενοντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας, καθ' ὃν τρόπον, εἰς ἣν ἔκτασιν καὶ εἰς ἃ κέντρα θέλει ὀρίσῃ κανονισμός, ἱατρικὴν περίθαλψιν ταύτέστι τὴν δέουσαν ἱατρικὴν ἀντίληψιν, τὰ ἀναγκαῖα φάρμακα καὶ τὰ συνήθη θεραπευτικὰ μέσα.

2) Εἰς περίπτωσιν τοκετοῦ ἡσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου ἢ συζύγου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου ἢ ἱατρικὴν περίθαλψιν συνίσταται εἰτε εἰς μαιευτικὴν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἱατρικὴν ἀντίληψιν μετὰ τῶν ἀναγκαίων φαρμάκων καὶ συνήθων θεραπευτικῶν μέσων εἰτε εἰς ἐφ' ἅπασι χρηματικὸν βοήθημα.

Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθήσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρηματικοῦ βοηθήματος.

3) Ἡ ἱατρικὴ περίθαλψις χορηγεῖται δωρεάν, ὑποχρεουμένου τοῦ περιθαλπομένου κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα εἰς μερικὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς διὰ τὴν ἱατρικὴν περίθαλψιν δαπάνας τοῦ ἱδρύματος, οὐχὶ ἔμως καὶ κέρειν τοῦ κέρειν αὐτῶν.

4) Ἐπὶ ἀσθενείας ὀφειλομένης εἰς ἀτύχημα δὲν ἰσχύει ἢ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὀριζομένη συμμετοχὴ τοῦ περιθαλπομένου.

5) Ἡ ἱατρικὴ καὶ μαιευτικὴ ἀντίληψις χορηγεῖται ἐν ἱατρείῳ, κατ' οἶκον ἢ προκειμένου περὶ ἀσθενῶν ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων καὶ ἐν νοσοκομείῳ ἢ μαιευτηρίῳ, καθ' ἃ περὶ τούτου θέλει ὀρίσει κανονισμός.

6) Τὸ Ἴδρυμα ἐνασκει κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν, δι' ἐπισκέψεως τούτων καὶ κατ' οἶκον διὰ τῶν πρὸς τούτο ἐντεταλμένων προσώπων. Ἐπίσης ἀσκει ἔλεγχον τῶν παρεχομένων φαρμάκων διὰ δειγματοληψιών, ὧν τὰς καθ' ἕκαστα λεπτομερείας θέλει καθορίσει διάταγμα, ἐκτιθεόμενον προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

7) Διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἱατρικῆς καὶ μαιευτικῆς ἀντιλήψεως καὶ τῶν φαρμάκων ἰσχύει τὸ σύστημα τῆς ἐλευθέρως ἐκλογῆς ὑπὸ τοῦ περιθαλπομένου. Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐλευθέρως ἐκλογῆς τῶν ἱατρῶν ἀνατίθεται εἰς τὸν πανελλήνιον ἱατρικὸν σύλλογον, εἰς τὸν ὁποῖον καταβάλλει τὸ Ἴδρυμα τὸ διὰ τὴν ἱατρικὴν ἀντίληψιν ἀντιστοιχοῦν ἐκ τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἀσθενείας ποσοστὸν, ἐπὶ δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ εἰσπραττόμενα ποσά. Ὁ τρόπος τῆς ὀργάνωσεως τῆς ἱατρικῆς ἀντιλήψεως καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Πανελλ.

ιατρικού συλλόγου, συμφώνως προς τους κανόνες τῆς ἰατρικῆς δεοντολογίας καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ παρέχεται εἰς τοὺς περιθαλαπομένους ἢ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐνδεικνυμένη θεραπεία καὶ ὅτι ταύτην θὰ προσφέρουν τοὺλάχιστον τὸ ἥμισυ τῶν ἐν ἑκάστῳ κέντρῳ διαμονόντων ἰατρῶν. Δύναται τὸ ἴδρυμα εἰς κέντρα, εἰς τὰ ὅποια δὲν καθίσταται ἐφικτὴ ἡ πραγματοποίησις τοῦ ἀνωτέρω συστήματος, νὰ χρησιμοποιοῖ τοὺς εἰς αὐτὰ ἐπιθυμούντας νὰ παρέχῃσι τὰς ὑπηρεσίας των ἰατροῦς.

Πᾶσα συλλογικὴ διαφορά προκύπτουσα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου ταύτης λύεται διαιτητικῶς ὑπὸ τοῦ συμβουλίου Κοινων. Ἀσφαλίσεων.

Ἴατροί μὴ ἔχοντες ἀσκήσει ἐπὶ διατίαν τοῦλάχιστον πρὸς ἰατρικὸν ἐπάγγελμα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χορηγῶν ἰατρικὰς φροντίδας ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν πρόκειται περὶ τῆς χορηγήσεως τοιούτων φροντίδων εἰς ἰατροῦν, νοσοκομεῖον ἢ θεραπευτήριον, τελούν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἰατροῦ κεκτημένου τὴν ἀνωτέρω πείραν ἢ περὶ κέντρων, ἐνθα δὲν ὑπάρχουν ἰατροὶ τοιαύτης πείρας.

8) Πᾶς ἰατρός περιθάλπων ἠσφαλισμένους ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὸ ἀρμόδιον τμήμα τοῦ ἰδρύματος περὶ τῆς καθήσεως τοῦ ἀσθενοῦς, καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει κανονισμὸς πρὸς ὑποχρέωσιν τοῦ προληπτικοῦ καὶ στατιστικοῦ ἔργου τῆς ἀσφαλίσεως.

9) Τὰ φάρμακα παρέχονται παρὰ τῶν κανονικῶς λειτουργούντων φαρμακείων. Ἐφ' ὅσον τὰυτα συμμορφωθῶσι μὲ τοὺς ὅρους συμφάσεως καταρτισθησομένης μετὰ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἢ τοῦς ὅρους οὓς θέλει καθορίσει εἰδικὸς κανονισμὸς. Ἐν τῇ συμφάσει ἢ τῇ κανονισμῷ θέλουσι ὀρισθῆναι καὶ τὰ ποσοστὰ τῶν πρὸς τὸ Ἰδρυμα παρασχετέων ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν φαρμάκων ἐκπτώσεων.

Πρόσθετος περιθαλψὶς ἀσθενῶν.

* Ἄρθρον 27.

1) Ἐφ' ὅσον ἡ ἀσθένεια τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου, οὐχὶ ὁμῶς καὶ μέλους οἰκογενείας, ἀπαιτεῖ τὴν περίθαλψιν αὐτοῦ ἐν Σταντορῶν ἢ ἀναρρωτηρῶν, τὴν χρησιμοποίησιν εἰδικῶν θεραπευτικῶν μέσων (π. χ. χρῆσιν λουτρῶν ἢ μηχανοθεραπείαν κλπ.), ἢ καντὸς εἰδους προσέσεις ἢ θεραπευτικὰς συσκευάς, τὸ Ἰδρυμα δύναται νὰ παρέχῃ τὴν πρόσθετον ταύτην περίθαλψιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ κανονισμοῦ.

2) Διὰ τοῦ κανονισμοῦ δύναται νὰ ὀρισθῆ ἡ μερικὴ-συμμετοχὴ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου εἰς τὰς σχετικὰς δαπάνας κατὰ ποσοστὸν οὐδέποτε ἀνώτερον τοῦ τρίτου τούτων.

3) Ἡ πρόσθετος περιθαλψὶς, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἢ βελτίωσιν τῆς ὑγείας τῶν θυμάτων ἀτυχημάτων, χορηγεῖται οὐτοῖς ὑποχρεωτικῶς παρὰ τοῦ Ἰδρύματος, ἀνευ οἰασδήποτε συμμετοχῆς τῶν ενδιαφερομένων εἰς τὰς σχετικὰς δαπάνας.

Δαπάναι μετακινήσεως ἀσθενῶν.

* Ἄρθρον 28.

Ἐὰν ἐν τῷ τόπῳ διαμονῆς τοῦ ἀσθενοῦς ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, οὐχὶ ὁμῶς καὶ μέλους οἰκογενείας, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ νοσηλεία ἐν νοσοκομείῳ ἢ ἡ παροχὴ τῆς δεούσης εἰδικῆς ἰατρικῆς ἀντιλήψεως, ἢν ἀπαιτεῖ ἡ ἀσθένειά του, τὸ Ἰδρυμα συμμετέχει, καθ' ὃ μέτρον καὶ ὑφ' ὅρους καὶ προϋποθέσεις, θέλει ὁρίσει κανονισμὸς, εἰς τὰς δαπάνας πρὸς μεταβάσιν καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ ἀσθενοῦς, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ἐνὸς μηνὸς αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του εἰς τὸ πλησιέ-

στερον κέντρον, ἐνθα εἶναι δυνατόν νὰ παρασχεθῆ εἰς αὐτὸν ἡ θέουσα ἰατρικὴ ἀντιλήψις ἢ ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις.

* Ἐξόδα κηδείας

* Ἄρθρον 29.

1) Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, οὐχὶ δὲ καὶ μέλους οἰκογενείας, τὸ Ἰδρυμα καταβάλλει ἔξοδα κηδείας ἐκ δραχμῶν 1.250.

2) Τὰ ἔξοδα κηδείας καταβάλλονται εἰς τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος.

Μὴ ὑπαρχόντων μελῶν τῆς οἰκογενείας, δικαιουμένων εἰς ἔξοδα κηδείας τὸ Ἰδρυμα καταβάλλει εἰς τὸν κατὰ τὴν κρίσιν του ἐπιμεληθέντα τῆς κηδείας.

* Ἐπίδομα ἀσθενείας καὶ ἀτυχήματος.

* Ἄρθρον 30.

1) Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος συνεκείσθαι ἀσθενείας μὴ ὀφειλμένης εἰς δόλον καταστῆ ἀνικανὸς πρὸς ἐργασίαν, καὶ συνεκείσθαι ταύτης ἀπέχει τῆς ἐργασίας του, δικαιεῖται ἡμερησίου χρηματικοῦ βοηθήματος (ἐπίδομα ἀσθενείας).

2) Τὸ Ἰδρυμα δύναται, κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ, νὰ διακόπη τὴν χορήγησιν τοῦ ἐπιδόματος ἢ νὰ παρέχῃ μέρος μόνον αὐτοῦ, ὡσάκις διαπιστῶνῃ προσηκόντως, ὅτι ὁ δικαιούχος ἐπέδενωσε τὴν κατάστασιν του συνεκείσθαι μὴ τηρήσεως τῶν διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησομένων ὑποχρεώσεων περὶ τῆς ὀρειλομένης συμπεριφορᾶς τῶν ἀσθενῶν.

Τὸ ἐπίδομα καταβάλλεται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος ἀπὸ τῆς ἑκτῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἀνηγγέλη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἢ ἐπελθοῦσα εἰς τὸν ἠσφαλισμένον ἀνεκάνοτης πρὸς ἐργασίαν, μέχρι τῆς παρόδου αὐτῆς, οὐδέποτε δὲ πέραν τῶν ἑκατῶν ὀγδοήκοντα ἡμερῶν, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἀνεκάνοτης ὀφειλομένης εἰς ἀτύχημα, ὅτε ἡ καταβολὴ του ἀρχεται ἀπὸ τῆς τετάρτης ἡμέρας. Τὸ ἐπίδομα καταβάλλεται καὶ διὰ τὰς μὴ ἐργασίμους ἡμέρας.

4) Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος ὀρίζεται ὡς ἀκολούθως :

Κλάσεις	Δραχμαὶ
I	6
II	18
III	30
IV	44
V	60
IV	76
VII	92
VIII	108

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀτυχήματος, παρέχεται πρόσθετον ἐπίδομα, ἴσον πρὸς τὰ 50 ἑκατοστὰ τοῦ ἀνωτέρω ὀριζομένου ἐπιδόματος ἀσθενείας, ἐφ' ὅσας ἡμέρας διαρκεῖ ἡ ἀνεκάνοτης, οὐχὶ ὁμῶς καὶ πέραν τῶν 750 ἡμερῶν.

Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου εδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 8 ἀξιομειώζεται τὸ ἐπίδομα ἀναλόγως τῶν ὀρισθησομένων μέσων ὄρων τῶν μισθολογικῶν κλάσεων. Ὡς βάσις τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ἐπιδόματος λαμβάνεται ὁ μέσος ὅρος τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ ληφθέντος κατὰ τὰς εἰκοσι ἡμέρας, καθ' ἃς εἰργάσθη ὁ ἠσφαλισμένος πρὸ τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἀσθενείας του.

5) Ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος λαμβάνει ἀντιμισθίαν παρὰ τοῦ ἐργοδότη, τὸ ἐπίδομα μειοῦται εἰς τρόπον, ὥστε προστιθέμενον εἰς τὴν λαμβανομένην ἀντιμισθίαν νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὴν εἰς τὸν ἠσφαλισμένον πρὸ τῆς ἀνεκάνοτης καταβαλλομένην ἀμοιβήν.

6) Διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους, τῶς δικαιουμένους ἐπιδόματος

καί νοσηλευομένους εἰς πάσης φύσεως θεραπευτήρια, τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος μειοῦται, διὰ μὲν τοὺς μὴ βαρυνόμενους διὰ συντηρήσεως οἰκογενείας κατὰ τὰ δύο τρίτα, διὰ δὲ τοὺς συντηροῦντας οἰκογένειαν κατὰ τὸ τρίτον.

7) Τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προβλεπόμενον ἐπίδομα διὰ τὴν περίπτωσιν ἀσθενείας ἢ φελομένης εἰς ἀτύχημα καταβάλλεται μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐπίδομα κωφορίας, λοχείας καὶ θηλάσεως.

Ἄρθρον 31.

1) Ἡ ἠσφαλισμένη δικαίεται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ εἴς ἐβδομάδας πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ ἐπὶ ἴσον χρόνον μετ' αὐτῶν ἡμερησίου ἐπιδόματος (ἐπίδομα κωφορίας καὶ λοχείας).

2) Τὸ ἐπίδομα κωφορίας καὶ λοχείας καταβάλλεται, ἐφ' ὅσας ἡμέρας τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ αναγραφόμενης περιόδου ἢ ἠσφαλισμένη ἀπέχει τῆς ἐργασίας τῆς συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μὴ ἐργασίμων ἡμερῶν.

3) Ἐν περιπτώσει τοκετοῦ ἢ ἠσφαλισμένη δικαιούται ἐπιδόματος θηλάσεως ἐπὶ ἐξήκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἐπιδόματος λοχείας καὶ ἐφ' ὅσον τὸ νεογνὸν εὐρίσκειται ἐν ζωῇ. Ἐὰν ἢ ἠσφαλισμένη ἀποθάνῃ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου παρασχῆς τοῦ ἐπιδόματος, καταβάλλεται τὸ ἐπίδομα διὰ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας εἰς τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἰδρύματος ἐπιμελούμενον τῆς συντηρήσεως τοῦ βρέφους.

4) Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος κωφορίας, λοχείας καὶ θηλάσεως ἰσοῦται πρὸς τὸ 1)3 τοῦ μέσου ἡμερησίου μισθοῦ.

Μέλη οἰκογενείας.

Ἄρθρον 32.

1) Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου θεωροῦνται ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου τὰ κάτωθι πρόσωπα:

α') Ἡ σύζυγος, ἐπὶ ἠσφαλισμένης δὲ ὁ ἀνάπηρος καὶ ἄπορος σύζυγος.

β') Τὰ ἄγαμα τέκνα (νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, υἱοθετηθέντα, πρόγονοι καὶ ἐπὶ ἠσφαλισμένης καὶ τὰ νόθα) μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

γ') Ἡ μήτηρ καὶ ὁ ἀνάπηρος καὶ ἄπορος πατήρ.

δ') Οἱ ὄρφανοὶ πατρός καὶ μητρός ἔγγονοι καὶ ἀδελφοὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμα.

2) Τὰ πρόσωπα, τὰ αναφερόμενα ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ θεωροῦνται ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου, ἐφ' ὅσον συμβιοῦσι μετ' αὐτοῦ καὶ ἢ συντηρήσιν των βαρῦναι κυρίως αὐτόν.

Θεωρεῖται, ὅτι ὑπάρχει συμβίωσις καὶ ἐὰν διὰ σοβαρὰς λόγους, ὀρισθησάμενους διὰ κανονισμοῦ, ὁ σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος ἢ τὰ τέκνα δὲν διαμένουσι προσωρινῶς ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην.

3) Ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ἰδρύματος ἐπιφέρει τοῦτο, δύνανται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ, α' παροχαί τοῦ ἄρθρου 26 νὰ χορηγῶνται καὶ εἰς τὰ τέκνα καὶ μετὰ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ὄριον ἡλικίας, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται συνθήκαι καθιστώσαι ἀναγκαίαν τὴν χορήγησιν εἰς αὐτὰ τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II.

Παροχαί τοῦ Ἰδρύματος εἰς περιπτώσιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

Α'. Σύνταξις ἀναπηρίας.

Ἄρθρον 33.

1) Ὁ παρὰ τῷ Ἰδρύματι ἠσφαλισμένος θεωρεῖται ἀνάπηρος, ἐὰν λόγῳ παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς δὲν δύναται νὰ κερδίξῃ δι' ἐργασίας ἀνταποκρινομένης εἰς τὰς θυνάμεις, τὰς δεξιότητες, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν συνήθη αὐτοῦ ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν, πλέον τοῦ τρίτου ἐκείνου, ὅπερ συνήθως κερδίζει, ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιῆς ἄνθρωπος τῆς αὐτῆς μορφώσεως.

Ὡς ἀναπηρία παρέχουσα δικαίωμα εἰς σύνταξιν εἶναι ἡ διαρκούσα κατὰ πρόβλεψιν εἴς τουλάχιστον μῆνας.

2) Ὁ παρὰ τῷ Ἰδρύματι ἠσφαλισμένος, ἐὰν κατὰ τὴν ἀνάπηρσιν, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παρὰ γρ. 1 δικαιούται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος συντάξεως (σύνταξις ἀναπηρίας).

3) Ὁ ἠσφαλισμένος, ἐὰν καταστῇ ἀνάπηρος ἐκ προθέσεως ἢ συνεπείᾳ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος καὶ διαπιστωθῇ ἡ ἐνοχὴ του διὰ τελεσίδικου δικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν δικαιούται συντάξεως ἀναπηρίας. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 35 αναφερομένων, ταῦτα δικαιούνται τῆς συντάξεως, ἧς θὰ ἐδικαιούντο εἰς περιπτώσιν θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου.

4) Τὸ ποσὸν τῆς ετησίας συντάξεως ἀναπηρίας συνίσταται ἐκ σταθεροῦ ποσοῦ καὶ ἐκ προσαυξήσεως.

Τὸ σταθερὸν ποσὸν ὀρίζεται εἰς δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας, ἀσχετῶς τῶν μισθολογικῶν κλάσεων, εἰς ἃς ὑπάγεται ὁ ἀνάπηρος ἠσφαλισμένος.

Αἱ προσαυξήσεις διὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐργασίας ὀρίζονται ἀναλόγως τῆς μισθολογικῆς κλάσεως, ἐν ἣ ἐπραγματοποιήθη αὐτῇ, ὡς ἀκολουθῶς:

δρ. 0.15 ἐν τῇ μισθολογικῇ κλάσει	I
δρ. 0.50	II
δρ. 0.90	III
δρ. 1.45	IV
δρ. 2.10	V
δρ. 2.85	VI
δρ. 3.70	VII
δρ. 4.80	VIII

Ἐν περιπτώσει ἀπασχολήσεως τοῦ ἠσφαλισμένου εἰς πλείονος ἐργασίας (ἄρθρον 8 παρ. 2) ὑπολογίζονται, ἀπαξ μὲν τὸ βασικὸν ποσὸν ἀθροιστικῶς δὲ αἱ προσαυξήσεις τοῦ προηγουμένου ἐξαφίου δι' ἐκάστην ἀπασχόλησιν.

Ἐπι ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐξαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 διὰ τῶν, περὶ ὧν αὐτῇ, διατάξεων δέον ἀφ' ἐνὸς ν' αὐξομειοῦται ἀναλόγως τὸ ἀνωτέρω σταθερὸν ποσὸν τῆς συντάξεως, ὡς καὶ αἱ προσαυξήσεις αὐτοῦ δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας καὶ ἀφ' ἑτέρου τροποποιεῖνται κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ εἰδικότερον ὀρισθησόμενα τὰ ποσὰ τῶν κεχορηγηθέντων συντάξεων.

5) Διὰ τὰ θύματα ἀτυχημάτων τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 40 ο)ο τῆς ἀντιμισθίας ἢ νὰ ἐλάττωται τὸ θῦμα κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς διαπιστώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας.

6) Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως προσαυξάνεται κατὰ 50 ο)ο,

ἐφ' ὅσον ὁ ἀνάπηρος ἡσφαλισμένος εὐρίσκειται διαρκῶς εἰς κατάστασιν ἀπατοῦσαν συνεχῆ ἐπίβλεψιν, περιποιήσιν καὶ βοήθειαν ἐτέρου προσώπου (ἀπόλυτος ἀναπηρία).

7) Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως ἀναπηρίας ἐν εὐθεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερέβῃ τὸν μισθὸν τοῦ ἡσφαλισμένου κατὰ τὸ τελευταῖον δωδεκάμηνον ἐργασίας.

Β'. Σύνταξις γήρατος.

Ἄρθρον 34.

1) Ὁ ἡσφαλισμένος ἢ ἡσφαλισμένη, ἐὰν ὁ μὲν μετὰ τὸ 65ον ἢ δὲ μετὰ τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας δὲν κερδίζει, ἐξ οἰαζήτοτε ἐργασίας, πλεόν τοῦ ἡμίσεος ἐκείνου, ὅπερ κερδίζει ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιῆς ἄνθρωπος, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 1. Δικαιοῦται συντάξεως (σύνταξις γήρατος).

2) Διὰ τὸν κατὰ ποσὸν καθορισμὸν τῆς συντάξεως γήρατος ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 7 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Γ'. Σύνταξις χήρας, ὀρφανῶν καὶ γονέων.

Ἄρθρον 35.

1) Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἢ τῆς συνταξιούχου ἢ ἡσφαλισμένου ἢ ἡσφαλισμένης, ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 1, δικαιοῦνται συντάξεως κατὰ τὰς ἐπομένους παραγράφους :

α) Ἡ χήρα ἢ ὁ ἄπορος καὶ ἀνάπηρος χήρος, οὗ ἡ συντήρησις ἐβάρυνε κυρίως τὴν θανούσαν

β) Τὰ νόμιμα τέκνα, τὰ νομιμοποιηθέντα καὶ υἱοθετηθέντα, ὧν ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν ἐν τοῦλάχιστον ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὸν θετὸν πατέρα καὶ τὰ ὅποια δὲν λαμβάνουσιν ὁμοσπῆτοτε σύνταξιν ἐκ τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐπὶ θανάτου ἡσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου καὶ τὰ νόθα αὐτῆς τέκνα.

γ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου (τῆς ἡσφαλισμένης ἢ τῆς συνταξιούχου) ὀρφανοὶ πατρός καὶ μητρός ἐγγονοὶ καὶ προγονοί, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι συνεδίου μετὰ τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης) καὶ συνετηροῦντο κυρίως ὑπ' αὐτοῦ (αὐτῆς), καὶ

δ) Οἱ γονεῖς, ἐὰν συνεδίου μετὰ τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης) καὶ ἡ συντήρησις τῶν ἐβάρυνε κυρίως αὐτὸν (αὐτήν).

2. Ἡ χήρα (χήρος) δὲν δικαιοῦται συντάξεως.

Α) Ἐὰν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου τῶν ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτός :

α) Ἐὰν ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς ἀτύχημα.

β) Ἐὰν ὀρισταμένον τοῦ γάμου ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον.

γ) Ἐὰν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τελῆ εἰς κατάσταση ἐγκυμοσύνης, καὶ

Β) Ἐὰν ὁ θανὼν (ἢ θανούσα) ἐλάμβανε κατὰ τὴν τέλει τοῦ γάμου σύνταξιν ἀναπηρίας ἢ γήρατος, ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου 24 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

3) Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως, εἰς ἣν δικαιούται ἡ χήρα (χήρος) ἰσοῦται πρὸς τὰ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ποσῶ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης), τῆς συντάξεως δηλαδὴ ἣτις ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν (αὐτήν). ἢ εἰς ἣν θα ἐδικαιούτο οὗτος (αὐτή), ἐὰν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου καθίστατο ἀνάπηρος.

4) Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως ἐκάστου τέκνου ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ τοῦ ποσῶ τῆς ἐτησίας συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

Προκειμένου περὶ τέκνου ὀρφανοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐξ ἄλλου σύνταξις αὐτοῦ διπλασιάζεται.

Τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῆς χήρας (χήρου) καὶ τῶν τέκνων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) καὶ μὴ ὑπαρξούσης χήρας (χήρου) δικαιουμένης συντάξεως τὰ ἐξήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ἐν λόγῳ ποσῶ.

Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων ὑπερβαίῃ τὰ ὅρια τοῦ προηγουμένου ἔδαφου, ἡ σύνταξις ἐκάστου δικαιουμένου μειοῦται ἀναλόγως.

5) Οἱ περὶ τῶν ἢ παραγράφου 1 ἐγγονοὶ, προγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιούνται συντάξεως, ἐὰν δὲν ὀφίσταται χήρα (χήρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως, ἢ ἐὰν ὀφισταμένων τοιούτων, διὰ τῆς ἰκανοποιήσεως τῶν εἰς σύνταξιν δικαιωμάτων αὐτῶν δὲν ἐξηγητήθη τὸ ὀριζόμενον ἐν ἔδαφῳ 3 τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6) Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἐκάστου ἐγγόνου, προγονοῦ ἢ γονέως ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης), χωρὶς ὅμως τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ἐγγόνων, προγονῶν καὶ γονέων νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἔδαφου, τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης), ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τοῦ αὐτοῦ ἔδαφου, τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς ἐν λόγῳ συντάξεως μετὰ τὴν ἰκανοποίησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος τῆς χήρας (χήρου) ἢ τῶν τέκνων.

Αἱ διατάξεις τοῦ τρίτου ἔδαφου τῆς παραγράφου 4 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

7) Ἐὰν πρόσωπον, ἐκ τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιούμενον συντάξεως τελῆ εἰς κατάστασιν ἀπολύτου ἀναπηρίας, τὸ κατὰ τοῦς ἀνωτέρω ὀρισμοὺς ἐξευρισκόμενον ποσὸν τῆς ἐτησίας αὐτοῦ συντάξεως ἐπαυξάνεται κατὰ τὸ ἡμισυ, χωρὶς ἡ τοιαύτη ἐπαύξησις νὰ θίγῃ ὅπως δῆποτε τὰ δικαιώματα τῶν λοιπῶν δικαιουμένων συντάξεως προσώπων.

8) Πρόσωπα, ἐκ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δικαιούμενων συντάξεως, στεροῦνται παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος, ἐὰν εἰς ἀποφάσει ποινικοῦ δικαστηρίου ἦθελον καταδικασθῆναι διὰ πράξιν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου (τῆς ἡσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου).

Α. Ἐφ' ἀπαξ ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 36.

Εἰς περίπτωσιν ἀναπηρίας ἢ θανάτου ἡσφαλισμένου (ἢ ἡσφαλισμένης) ὁ ἀνάπηρος ἢ τὰ ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα πρόσωπα ἐφ' ὅσον δὲν δικαιοῦνται συντάξεως, πληροῦνται ὅμως αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 2, χορηγεῖται αὐτοῖς ἐφ' ἀπαξ ἀποζημιώσεις.

2) Ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσφαλισμένης (ἡσφαλισμένου) ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐφ' ἀπαξ ἀποζημιώσεως :

α) Ἡ χήρα (χήρος).

β) Ἐλλείψει χήρας (χήρου) δικαιουμένης, τὰ τέκνα.

γ) Ἐλλείψει καὶ τέκνων δικαιουμένων, οἱ ἐγγονοὶ καὶ προγονοί, καὶ

δ) Ἐλλείψει καὶ ἐγγόνων ἢ προγονῶν δικαιουμένων, οἱ γονεῖς.

3) Πάντα τ' ἀνωτέρω πρόσωπα ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐφ' ἀπαξ ἀποζημιώσεως, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἐδικαιούτο συντάξεως, ἐὰν ὁ θανὼν ἢ θανούσα ἐπλήρουν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 1.

4) Πλὴν ὑπάρχουσι πλείονα δικαιούμενα πρόσωπα, ἢ ἐφ' ἀπαξ ἀποζημιώσεις κατανέμεται μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἰσομοίρην.

5) Τὸ ποσὸν τῆς ἐφ' ἀπαξ ἀποζημιώσεως ἰσοῦται πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως, ἣτις θ' ἀνεγνωρίζετο ὑπὲρ τοῦ

ήσφαλισμένου, εάν ούτος, μετά πραγματοποίησην του εν άρθρω 40 παρ. 1 ελαχίστου αριθμού ημερών εργασίας, συμπληρωμένων δια των έλλειπουσών τουούτων εις την μισθολογικήν κλάσιν. εις ην άνήκε κατά την τελευταίαν ήμεραν εργασίας, ήθελε καταστή ή άνάπηρος.

Β. Έναρξίς και λήξις δικαίωματος συνρόξεως.

Άρθρον 37.

1) Τό εις σύνταξιν άναπηρίας ή γήρατος δικαίωμα άρχεται από της πρώτης του μηνός του έπομένου εκείνου, καθ' ον ύπαδλήθη παρά του πληρύντος τάς προϋποθέσεις του άρθρου 40 παρ. 1 ήσφαλισμένου αίτησις περί άπονομής συντάξεως και λήγει, άμα ώς εκλείψωσιν αι έν άρθροις 33 και 34 προϋποθέσεις ή δια του θανάτου του συνταξιούχου.

2) Έν περιπτώσει άναπηρίας όρειλομένης εις άσθενειαν ή άτύχημα τό εις σύνταξιν δικαίωμα άρχεται από της ήμέρας, καθ' ην έπαυσε τό επί του έπιδόματος άσθενείας δικαίωμα.

3) Τό δικαίωμα της χήρας (χήρου) εις σύνταξιν άρχεται από της έπομένης του θανάτου του συζύγου (της συζύγου) και λήγει δια της τελέσεως νέου γάμου παρά της χήρας ή χήρου ή δια του θανάτου αυτών.

Είς την περίπτωσιν τελέσεως νέου γάμου παρά της χήρας χορηγείται εις αυτήν έφ' άπαξ βοήθημα ίσον πρós δύο ετησίαις συντάξεις αυτής. Δια της καταβολής του έν λόγω βοηθήματος άποστέλλεται δια την χήραν οιαδήποτε αξίωσις σχετιζομένη με την ασφάλισιν του άποβιώσαντος συζύγου.

4) Τό εις σύνταξιν δικαίωμα των τέκνων, έγγόνων και προγόνων, άρχεται από της έπομένης του θανάτου του γονέως ή πάπου, ή επί τέκνου κυοφορουμένου κατά την ήμεραν του θανάτου από της έπομένης της γεννήσεως αυτού, λήγει δ' άμα τή συμπληρώσει του 18ου έτους της ηλικίας ή και πρό της συμπληρώσεως του όριου τούτου.

α') δια της συνάψεως γάμου, β') δια της αναλήψεως συστηματικής βιοποριστικής εργασίας άποφερούσης ποσόν τουλάχιστον τετραπλάσιον του ποσού της συντάξεως και γ') δια του θανάτου του δικαιούχου.

Τό άνωτέρω όριον ηλικίας :

α') Δέν ίσχύει προκειμένου περί τέκνου, έγγόνου ή προγονού άνιχνάει, λόγω παθήσεως, δια πάσαν βιοποριστικήν εργασίαν και

β') Παρατείνεται μέχρι του εικοστού πρώτου έτους της ηλικίας, έφ' όσον τά άνωτέρω πρόσωπα συνεχίζουσ: την μόρφωσιν αυτών εις σχολάς γενικής ή επαγγελματικής εκπαίδευσως και ώς εκ τούτου δέν άσκούσι βιοποριστικόν επάγγελμα.

5) Τό δικαίωμα του γονέως εις σύνταξιν άρχεται από της έπομένης του θανάτου του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου υιού (θυγατρός) και λήγει δια του θανάτου του δικαιούχου.

ΣΤ'. Έιδικότερα πρόνοια ύπερ των συνταξιούχων.

Άρθρον 38.

1) Τό Ίδρυμα δύναται νά παρέχη εις τους συνταξιούχους περιθαλψιν, είτε εις καταστήματα περιθάλψεως άναπήρων ή γερόντων, είτε εις όργανοστροφεία ή έτερα ευαγή ιδρύματα:

α') Έπί τή αίτήσει αναλόγως ή των ίδίων ή του επιτρόπου ή κηδεμόνος ή αντιλήπτορος αυτών, και

β') Κατ' αίτησιν της άστυνομικής άρχής του τόπου διαμονής των συνταξιούχων, έσ' όσον πρόκειται περί τοξικομακίων ή μεθυσκομένων και' έξιν ή περί πασχόντων εξ επικίνδυνων ψυχικών ή λοιμοδών παθήσεων.

2) Η σύνταξις των κατά τ' άνωτέρω περιθαλπομένων ή θεραπευομένων συνταξιούχων μειούται εις τό τέταρτον μόν,

εάν ούτοι δέν βαρύνωνται δια της συντηρήσεως οικογενείας, εις τό ήμισυ δε έν αντιθέτω περιπτώσει.

3) Έάν πταισμάτι του συνταξιούχου ή του επιτρόπου ή του κηδεμόνος ή του αντιλήπτορος αυτού δέν καθίσταται δυνατή ή χορήγησις ή ή συνέχισις της περιθάλψεως και εξ ής θά ήρετο πιθανώς ή άναπηρία, δύναται τό Ίδρυμα νά στερήσῃ αυτόν του όλου ή μέρους της συντάξεώς του επί χρόνον όχι μακρότερον του έτους.

4) Δια κανονισμού θέλουσιν όρισθῆ τά της εκτελέσεως του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ΄.

Προϋποθέσεις χορηγήσεως παρά του Ίδρυματος των παροχών.

Παροχαί άσθενείας.

Άρθρον 39.

1) Παροχαί περί των άρθρων 26, 27, 28, 29, 30 και 31 χορηγούνται, εις μόν τον ήσφαλισμένον ή τά μέλη της οικογενείας του, έφ' όσον ούτος έντός τό πολύ 12 μηνών πρό της εκδηλώσεως της άσθενείας έπραγματοποίησεν 50 τουλάχιστον ήμέρας εργασίας, εις δε τον συνταξιούχον ή τά μέλη της οικογενείας του, έφ' όσον ούτος λαμβάνει σύνταξιν παρά του ιδρύματος.

Αί παροχαί της παραγράφου 2 του άρθρου 26 χορηγούνται και εις την χήραν ήσφαλισμένου, εάν' ούτος μόν έντός εξ τό πολύ μηνών πρό του θανάτου του έπραγματοποίησεν είκοσι τουλάχιστον ήμέρας εργασίας, ό δε τοκετός ήθελεν επέλθει έντός τριακοσίων τό πολύ ήμερών από του θανάτου του ήσφαλισμένου.

Παροχαί άναπηρίας γήρατος και θανάτου.

Άρθρον 40.

1) Ούδέν δικαίωμα επί των παροχών, περί των άρθρων 33, 34 και 35, άναγνωρίζεται, έφ' όσον ό ήσφαλισμένος (ήσφαλισμένη) δέν έπραγματοποίησεν επτακοσίαις πενήκοντα τουλάχιστον ήμέρας εργασίας, εκ των όποίων τριακοσίαις τουλάχιστον έντός τεσσάρων τό πολύ έτών πρό της έπελεύσεως της άναπηρίας ή της συμπληρώσεως του έν άρθρω 34 όριζομένου όριου ηλικίας ή του θανάτου του, εκτός εάν κατά τό διάστημα τούτο έλάμβανε σύνταξιν, ότε μειούται αναλόγως ό απαιτούμενος αριθμός των τριακοσίων ήμερών εργασίας.

2) Τό δικαίωμα επί της παροχής του άρθρου 36 άναγνωρίζεται, έφ' όσον ό ήσφαλισμένος (ήσφαλισμένη) έπραγματοποίησεν όλιγωτέρας των επτακοσίων πενήκοντα και περισσοτέρας των τριακοσίων ήμέρας εργασίας, εξ των τουλάχιστον διακοσίων έντός τό πολύ τριετίας πρό της έπελεύσεως της άναπηρίας ή του θανάτου του.

Τό δικαίωμα επί της άποζημιώσεως άπαξ μόνον δύναται ν' άσκηθῆ. Έν περιπτώσει εις επαγωγής εις την ασφάλισιν δύναται ν' άποκτηθῆ μόνον δικαίωμα εις σύνταξιν, έφ' όσον ό ήσφαλισμένος πραγματοποιήσῃ εκ νέου τον έν τῆ προηγουμένη παραγράφω όριζόμενον αριθμόν ήμερών εργασίας. Είς τον καθορισμόν της συντάξεως υπολογίζονται δια την προσάξησιν αυτής και αι ήμέραι εργασίας, επί τῆ βάσει των όποίων έχορηγήθη ή έφ' άπαξ άποζημιώσις.

Είδικαί προϋποθέσεις δια θύματα άτυχημάτων.

Άρθρον 41.

1) Δια την χορήγησιν των παροχών της ασφάλισως ά-

σθενείας ή συντάξεων δεν απαιτείται ή πλήρως ή τών προϋποθέσεων τών άρθρων 39 και 40, εάν ο ήσφαλισμένος κατάστη άνίκανος προς εργασία συνεπεία:

α) άτυχηματος εκ β αίου συμβάντος, επελθόντος κατά την εκτέλεσιν της εργασίας, ή εκ άφορμής αυτής και β) εκ επαγγελματικής νόσου.

2) Εάν τὸ άτυχημα δεν επήλθε κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εκ άφορμής αυτής αι παροχαί της άσφαλίσεως σθενείας χορηγούνται: εις τὸν ήσφαλισμένον, άνευ της πληρώσεως τών προϋποθέσεων τοῦ άρθρου 39, αι δὲ παροχαί τών άρθρων 33 και 35, ερ' ὅσον ο παθὸν πληροί τὰς προϋποθέσεις της παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 40. Αι τυχὸν ὑπολειπόμενα: μέχρι τοῦ αριθμοῦ 750 ἡμέραις εργασίας, λογίζονται, ὡς πραγματοποιηθείσαι εις την μισθολογικὴν κλάσιν, εις ἣν ανήκειν ο ήσφαλισμένος κατά την τελευταίαν ἡμέραν της εργασίας.

3) Ὡς επαγγελματικὴ νόσος χαρακτηρίζεται ή εκ ὀξείας ή χρονίως δηλητηριάσεως ή σθενείας περιλαμβανομένης εις τὸν κατωτέρω πίνακα Α. προσβολή τοῦ ήσφαλισμένου, εάν οὔτος εντός της ποσογημένης της επελευσεως της δηλητηριάσεως ή σθενείας διετίχῃ πραγματοποιήσῃ ἡμέρας εργασίας, ὧν ο αριθμὸς ὀρισθῆσεται διὰ κανονισμοῦ, εις επιχείρησιν, περιλαμβανομένην εν τῷ κατωτέρω πίνακι Β. γστ' αντιστοίχουσαν εις την προσδελαυσαν αὐτὸν δηλητηρίαν ή σθένειαν.

ΠΙΝΑΞ Α

Ἀσθένεια: και δηλητηρώδεις οὐσίαι:

α) Δηλητηρίσσις διὰ μολύβδου τών κραμάτων και συνθέτων αὐτοῦ μετα τών άμέσεων συνεπειῶν της δηλητηριάσεως ταύτης.

β) Δηλητηρίασις δι' ὑδραργύρου τών αμαλαγμάτων και τών συνθέτων αὐτοῦ μετα τών άμέσεων συνεπειῶν της δηλητηριάσεως ταύτης.

γ) Μόλυβδος εκ άνθρακος.

ΠΙΝΑΞ Β'.

Ἐπιχειρήσεις.

α) Κατεργασία μεταλλευμάτων εμπειρισχόντων μολυβδον, τυμπεριλαμβανομένης και της μολυβδόχου τέφρας τών εργασιῶν ψευδαργύρου. Τήξις παλαίου ψευδαργύρου και μολύβδου εις άκατεργάστους ὄγκους. Κατασκευή άντικειμένων εκ χυτοῦ μολύβδου ή μολυβδίνων μιγμάτων. Πολυγραφικαί βιομηχανία: Κατεργασία τών συνθέτων τοῦ μολύβδου, κατασκευή και επ σκευή ηλεκτρικῶν συσσωρευτῶν. Παρασκευή και χρήσις βελογανωμάτων περιεχόντων μολυβδον. Στίλβωσις διὰ ρινισμάτων μολύβδου ή διὰ στιλβοκόνεως μολυβδόχου. Ἐργασίαι χρωματισμοῦ περιλαμβάουσας την προπαρασκευήν ή την κατεργασίαν επιχρισμάτων μαστίχης (στόκου) ή βαφῶν περιεχουσῶν χρωστικὰς οὐσίας μολύβδου.

β) Κατεργασία μεταλλευμάτων ὑδραργύρου, κατασκευή μετρικῶν και εργατηριακῶν ὀργάνων. Παρασκευή πρώτων ὀλῶν, διὰ την πωλοσίαν. Ἐπιχρυσάσεις διὰ πυρός. Χρήσις ὑδραργυρικῶν ἀντιλίων διὰ την κατασκευήν ηλεκτρικῶν λαμπτήρων λευκοπυρακτώσεως. Κατασκευή ἐμπυρεωμάτων (καψαλίων) διὰ κροσσόντος ὑδραργύρου.

γ) Κατεργασία ζωικῶν υπολειμμάτων. Φόρτωσις και εκφόρτωσις, μεταφορὰ ἐμπορευμάτων.

Διὰ κανονισμῶν δύναται νὰ επεκταθῇ ο κύκλος τῶν εις

τὸν πίνακα Α'. αναφερομένων παθήσεων ή νὰ προστεθῶσι και ἑτεροι δηλητηριάσεις ή σθένεια, ὀρισζομένων ἄμα εν τῷ ανωτέρω πίνακι Β'. και τῶν προς αὐτὰς αντιστοιχοῦσῶν εργασιῶν ή επιχειρήσεων.

4) Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθῆσεται ο τρόπος και ή διαδικασία της βεβαιώσεως άτυχημάτων εν γένει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV

Κοιναί διατάξεις

Κταβολή τῶν εις χρήμα παροχῶν.

Ἄρθρον 42.

1) Αι συντάξεις καταβάλλονται εις μηνιαίας ἴσας δόσεις και εις την ἄρχήν εκάστου μηνός. Προκειμένου περι συνταξιοῦχων διαμενοντων εν τη ἀλλοδαπή, αι συντάξεις δύναται νὰ καταβάλλονται και κατά διαστήματα μακρότερα, ἄλλ' εις τὸ τέλος τούτων κατά τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισζόμενα.

Δύναται νὰ προεξοφληται τῇ αἰτήσει τοῦ δικαιούχου εκ τῶ πολὺ μηνιαία δόσεις τῶν ἐτησίων συντάξεων, ἐπὶ μηνιαίῳ τόκῳ και ἀσφαλίστρῳ 1 ο)α.

Πᾶσαι αι λοιπαί εις χρήμα παροχαί της άσφαλίσεως καταβάλλονται εις τοὺς δικαιούχους κατά τρόπον και εις χρόνον ὀρισθισόμενον διὰ κανονισμοῦ.

2) Εάν τὸ δικαίωμα εις σύνταξιν λήξῃ πρό της παρόδου τοῦ μηνός, δι' ὃν κατεβλήθη ή σχετικὴ δόσις, οἰδὲν μέρος τοῦ ποσοῦ της ληφθείσης δόσεως ἀποδίδεται εις τὸ Ἴδρυμα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ δικαίωμα εις παροχὰς τῶν τυχὸν μετέπειτα δικαιουμένων προσώπων ἄρχεται ἀπὸ της επομένης της λήξεως τοῦ μηνός.

3) Τὰ κατά μήνα ποσὰ τῶν συντάξεων στρογγυλεύονται εις ἀκεραίας δραχμὰς, τῶν κλασμάτων της δραχμῆς τῶν μὲν κάτω τῶν 50 λεπτῶν παραλείπομένων, τῶν δ' ἄνω τῶν 50 λεπτῶν, λογίζομένων ὡς ἀκεραίων δραχμῶν.

4) Κακῶς χορηγηθείσαι εις χρήμα παροχαί καταλογίζονται εις βάρος τῶν εντειλαμένων αὐτὰς ὀργάνων της άσφαλίσεως, εκτός εάν δεν διαπιστοῦται ἀμέλεια αὐτῶν, ἔστω και ἐλαφρά. ή οἱ λαβόντες ταῦτα ἀπέκρυψαν οὐσιώδη περιστατικά ή επεκαλέσθησαν τοιαῦτα εν ἐπιγνώσει τοῦ ἀναληθοῦς αὐτῶν, ὅποτε αι χορηγηθείσαι παροχαί καταλογίζονται εις βάρος τούτων.

Αἱ κατά τ' ανωτέρω χορηγηθείσαι παροχαί ἀποδίδονται εις τὸ Ἴδρυμα ἐντόκως προς 6 ο)α.

5) Ὅσακις πρόκειται περι δικαιούχου ἀνηλίκου, μὴ εκπροσωπομένου νομίμως, ο Εἰρηνοδίκης της διαμονῆς του θεωρεῖ προσωρινὸν ἐπίτροπον, εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσει συγγενοῦς τοῦ ἀνηλίκου, εἴτε τοῦ ιδρύματος, δικαιούμενον νὰ εἰσπράττῃ και διαθέτῃ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνηλίκου τὰς παρὰ τῷ ιδρύματι χορηγουμένης εις αὐτὸν παροχὰς. Τὸ λειτουργημα τοῦ προσωρινοῦ ἐπιτρόπου διαρκεῖ μέχρι λήξεως της ἐπιτροπείας ή τοῦ διορισμοῦ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἐπιτρόπου, προς τὸν ὁποῖον ὀφείλει νὰ λογοδοτήσῃ.

6. Ὅσακις πρόκειται περι δικαιούχου νοσοῦντος εκ τινος τῶν εν άρθρῳ 115 τοῦ νόμου ΧΠΘ' «περὶ ἀνηλίκου ἐπιτροπείας κλπ.» αναφερομένων νόσων, ερ' ὅσον δεν ὑπάρχει διωρισμένος ἐπίτροπος και παρἐπίτροπος αὐτοῦ, ο Εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου της διαμονῆς του, διορίζει προσωρινὸν διχειριστὴν οὐ εκτὸν τῶν άρθρων 120 τοῦ ανωτέρω νόμου δικαιώματα. Διὰ τὸν διορισμὸν διαχειριστοῦ ο Εἰρηνοδίκης κρίνει εκ τῶν ἐνόστων, πάντως ὁμως ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ πιστοποιητικοῦ ἰατροῦ περι της καταστάσεως τοῦ νοσοῦντος.

7) Καθυστερούμενοι ασφαλ. παροχαί αποθνήσκοντες δικαιούχου δύνανται να καταβληθώσιν κατά σειράν υπό του ιδρύματος εις την ή τόν σύζυγον, τὰ τέκνα ή γονείς του θανόντος, άνευ ευθύνης του ιδρύματος εναντι τυχόν συνδικαιούχων ζυγαμένων να στραφώσι κατά του λαβόντος.

Εξόφλησις και ειδική προστασία παροχών
"Άρθρον 43.

1) Η εξόφλησις των εις χρήμα παροχών δεν υπόκειται εις τέλος χαρτοσήμου, ουδ' εις πληρωμήν οίσοιδήποτε φόρου.

2) Πάσαι αι πράξεις δικαστικάι, διοικητικάι και εξώδικαι προς αναγνώρισιν, δικαστικὴν επιδίωξιν ή πραγματοποιήσιν των εν λόγω παροχών απαλλάσσονται παντός τέλους, των δια πληρεξούσια καταβλητέων συμβεβαιογραφικῶν δικαιωμάτων μη ευναμένων να υπερβώσι τὰς δραχμάς 20. Δύνανται δια κανονισμού να επιτραπη ύφ' ώριμότητας προϋποθέσεις ή προσαγωγή ιδιωτικῶν πληρεξούσιων.

3) Άπαγορεύεται ή δωρεά εν ζωῇ, ή κατάσχισις ή ή εκχώρισις των παροχών των χορηγητέων παρά του ιδρύματος. Εξαιρετικῶς επιτρέπεται ή κατάσχισις ή εκχώρισις μέχρι των δύο πέμπτων του ποσού των συντάξεων λόγω διατροφῆς συζύγου, κατιόντων ή ανόντων.

4) Συμφηρισμός κατά θέσεις με τὰς κατά τὸν παρόντα νόμον χορηγουμένης παροχὰς επιτρέπεται μόνον προς άποσβεσιν οίσοιδήποτε οφειλῆς των δικαιούχων προς τὸ Ἴδρυμα.

Ο δια τὸν ανωτέρω λόγον συμφηρισμός ενεργεῖται άπ' εϋθείας παρά του ιδρύματος.

5) Εάν ο δικαιούχος οίσοιδήποτε εκ των παροχών εις χρήμα δηλώσῃ άγνοιαν γραμμάτων, ή προς αυτὸν καταβολή ενεργεῖται εγκύρως επί υπογραφή εξοφλητικῆς ἀποδείξεως παρά δύο άξιόπιστων, κατά τὴν κρίσιν του ενεργούντος τὴν πληρωμήν, μαρτύρων, προτεινομένων παρά του δικαιούχου και τῇ επιθέσει του δικτυλικου του άποιουπύματος.

Άναστολή καταβολῆς συντάξεων.

"Άρθρον 44.

Η καταβολή των παρά του ιδρύματος χορηγουμένων συντάξεων πάσης φύσεως αναστέλλεται :

α) Εφ' όσον ο δικαιούχος εκτίει ποινήν στερητικὴν τῆς ελευθερίας μακροτέραν των ἑξ μηνῶν. Εάν όμως υπάρχωσι πρόσωπα, άτινα εις περιπτώσιν θανάτου του συνταξιούχου, θά δικαιούντο συντάξεως. δύνανται να καταβάλληται εις τὰ εν λόγω πρόσωπα τὸ ποσὸν συντάξεως, όπερ εις τὴν εν λόγω περίπτωσιν θ' άπενέμετο αυτοίς, και

β) Εφ' όσον ο συνταξιούχος, άνευ έγκρίσεως του ιδρύματος, παραμένη εν τῇ αλλοδαπῇ πλέον των ἑξ μηνῶν. Εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ επί τῇ αίτησει του συνταξιούχου και κατόπιν Ιατρικῆς γνωματεύσεως περι τῆς καλῆς καταστάσεως τῆς υγείας του, δύνανται να χορηγηθῇ αυτῷ εφ' άπαξ άποζημιώσεις. Ἔτη προς τε τριπλάσιον του ποσού τῆς ετησίας αυτου συντάξεως, επί όριστικῇ άποσβέσει του επ' αυτῆς δικαιώματος του και πάσης αξίσεως οίσοιδήποτε επί οίσοιδήποτε παροχῆς τῆς ασφαλίσεως.

Συρροή παροχών και άποζημιώσεων.

"Άρθρον 45.

1) Εάν πληροῦνται αι προϋποθέσεις δια τὴν χορήγησιν εις τὸ αυτὸ πρόσωπον πλείονων παροχών εις χρήμα, χορηγούνται πάσι άνευ περιορισμού πινος.

2) Εάν δια δικαστικῆς αποφάσεως βεβαιούται, ότι τὸ άτύχημα εν τῇ έκτελεσει τῆς εργασίας ή ἐξ άφορμῆς αυτῆς οφείλεται εις δόλον του εργοδότη ή του ύπ' αυτου προστη-

όντες πρόσωπου, ο εργοδότης ύποχρεούται, όπως καταβάλῃ:

α) Εις τὸ Ἴδρυμα πάσαν τὴν δαπάνην τούτου, προκληθεῖσαν εκ τῆς λόγω του άτυχήματος χρηρηγήσεως παροχών και

β) Εις τὸν παθόντα ή εν περιπτώσει θανάτου τούτου εις τὰ κατά τὸ άρθρον 35 δικαιούμενα πρόσωπα τὴν διαφορὰν μεταξὺ του ποσού τῆς κατά τὸ Ἄστικὸν δίκαιον άνηκούσης αυτοίς άποζημιώσεως και του ὀλικου ποσού των κατά τὸν παρόντα Νόμον χορηγητέων αυτοίς παροχών.

3) Διὰ κανονισμόν ὀρισθῆσονται ο τρόπος ύπολογισμού των εν τῷ ἑδαφίω α' τῆς προηγουμένης παραγράφου δαπανῶν.

Παραγραφή

"Άρθρον 46.

1) Πάσαι αι εις χρήμα παροχαί τῆς ασφαλίσεως άσθeneίας παραγράφονται μετα 6 μήνας, άφ' ἧς κατέστησαν άπαιτητά.

2) Τὸ δικαίωμα εις σύνταξιν ή εις εφ' άπαξ άποζημιώσιν παραγράφεται μετα παρέλευσιν ἑτους από τῆς ἡμέρας τῆς γενεσεώς του.

Ουδέποτε χορηγούνται συντάξεις αναδρομικῶς δια χρόνον μακρότερον των 12 μηνῶν.

3) Άπαιτητάι συντάξεις, μη εισπραχθεῖσαι εντός ἑτους από τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν κατέστησαν άπαιτητάι, παραγράφονται.

4) Τὰ κατά τὴν παράγραφον 2 του προηγουμένου άρθρου δικαιώματα του ιδρύματος, του θανόντος, ή των μελῶν τῆς οικογενείας τούτου παραγράφονται μετα τριετίαν από τῆς τελεσιδικίας τῆς βεβαιώσεως τὴν ευθύνην άποφάσεως.

Αι σχετικαί διατάξεις του νόμου περι βραχυπροθέσμων παραγραφῶν εφαρμόζονται αναλόγως επί του προκειμένου.

5. Πάσα ἄλλη οίσοιδήποτε κατά του ιδρύματος άπαιτήσεις παραγράφεται μετα πενταετίαν.

Προληπτικῆ δρᾶσις.

"Άρθρον 47.

1) Τὸ Ἴδρυμα δύνανται να λαμβάνῃ πᾶν μέτρον, γενικῆς ή ειδικῆς φύσεως, συντελοῦν εις τὴν πρόληψιν άσθeneiῶν και ἰδία των κοινωνικῶν τοιούτων (φυματιώσεως, καρκίνου, άφροδισίων, αλκοολισμού κλπ.) ως και τῆς άναπηρίας και να ενισχύῃ προσπάθειας του Κράτους, των Δήμων ή Ὁργανισμῶν, οργανώσεων ή ιδρυμάτων τεινούσας εις τὴν ανύψωσιν του επιπέδου υγείνης και ιδιαιτέρως των ἡσφαλισμένων, των συνταξιούχων και των μελῶν τῆς οικογενείας αυτων.

2) Τὸ Ἴδρυμα δύνανται να ενισχύῃ τὴν δρᾶσιν του σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας, προς διαφύλαξιν τῆς υγείας και σωματικῆς άκεραιότητος των ἡσφαλισμένων κατά τα δια κανονισμού ὀρισθησόμενα.

3) Ἴνα ή προληπτικῆ δρᾶσις του καταστῆ πλέον αποτελεσματικῆ, τὸ Ἴδρυμα δύνανται να ὀργανωσῃ, εν συνεννόσει μετα του αρροδίου Ἰπουργείου, εκθέσεις υγείνης, να συνιστᾷ και συντηρῆ μουσεῖα των ὀργάνων και σκευῶν προλήψεως των άτυχημάτων και να καταβάλῃ συστηματικᾶς προσπάθειας προς ἐκλαίκευσιν των γνώσεων υγείνης και ανάπτυξιν τῆς προσοχῆς των ἡσφαλισμένων προς προσύλαξιν από των επαγγελματικῶν ριζῶνων. Ἢ β ἂ τὸν ποσὸν τούτων δαπάνῃ δεν δύνανται να υπερβαίνῃ τὸ 1)100 των συνολικῶν τακτικῶν ἐσόδων του Ἴδρύματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Προαιρετική ασφάλισις.

Πρόσθετος και αυτοτελής.

"Άρθρον 48.

1) Διά συμβάσεων, συναπτομένων μεταξύ άφ' ενός ήσφαλισμένου ή ομάδος ήσφαλισμένων ή εργοδοτών και άφ' άλλου του Ίδρύματος, δύναται τούτο, επί τη καταβληθή είτε παρά των ήσφαλισμένων, είτε παρά των εργοδοτών, ή παρ' άμφοτέρων, ασφαλιστρών, να αναδέχεται την χορήγησιν εις τους ήσφαλισμένους :

α') Τών περι ών τά άρθρα 33, 34, 35 και 36 παροχών ή τινών εκ τούτων, είτε τυξήμένων κατά ποσόν, είτε ύπέρ κίνου δικαιουμένων προσώπων εύρύτερου τού δια τών άρθρων 35 και 37 παραγρ. 4 διαγραφόμενων, είτε υπό προϋποθέσεις εύνοικωτέρας τών εν άρθρω 40 καθοριζόμενων, και

β') Ώρισμένου κεφαλαίου.
Κανονισμός θέλει όρίσει τά καταβλητέα ασφαλιστρα και ειδικώτερην τας χρηρητέας κρισθέτους παροχάς.

Δά τών άνωτέρω συμβάσεων δύναται να όρίζηται, ότι τά παρά τών ήσφαλισμένων καταβλητέα ασφαλιστρα παρακρατούνται εκ τών μισθών ωτιών παρά τού εργοδότη.

Δά την καταβολήν και εισπραξιν τών παρά τού εργοδότη παρακρατούμεων ασφαλιστρών και τών παρά τούτου ύπεσχημένων ισχύουσιν αι διατάξεις τών άρθρων 22 και 23 περί καταβολής και εισπράξεως τών εισφορών.

2) Έπιτρέπεται εις τό Ίδρυμα, όπως διά συμβάσεων καρτιζομένων μετά προσώπων μη άναφερομένων εις τό άρθρον 2 τού παρόντος νόμου αναλαμβάνη την χρήγησιν αύτοις παροχών ένεντι ασφαλιστρών.

Οί γενικοί όροι, ούς ζέον να διαλαμάνωσιν αι τοιαύται συμβάσεις και τά τιμολόγια τών καταβλητέων ασφαλιστρών όρισθήσονται διά κανονισμού.

Προαιρετική συνέχισις τής ασφάλισως.

"Άρθρον 49.

1) Πρόσωπων διατελέσαν ήσφαλισμένον παρά τώ Ίδρυματι, εάν εντός τής άμέσως προ τής τελευταίας ήμέρας εργασίας πενταετίας είχε πραγματοποιήσει τουλάχιστον τετρακοσίας ήμέρας εργασίας, δικαιούται πρό τής παρόδου εξ μηνών από τής πραγματοποιήσεως τής τελευταίας ήμέρας εργασίας να συνεχιση προαιρετικώς την υπαγωγήν του εις την ασφάλισιν (ασφάλισις άσθενείας, ασφάλισις αναπηρίας, γήρατος και θανάτου) παρά τώ Ίδρυματι, καταβάλλον άνελλιπώς όλόκληρον τό ποσόν τής εισφοράς.

2) Διά την προαιρετικήν συνέχισιν τής υπαγωγής εις την ασφάλισιν ό ενδιαφερόμενος δικαιούται να κατατάξη εαυτόν είτε εις την μισθολογικήν κλάσιν, εις ήν άνηκε κατά την τελευταίαν πραγματοποιηθεσαν ήμέραν εργασίας, είτε εις μίσην των δύο άμέσως κατωτέρων τοιούτων.

3) Ό προαιρετικώς συνεχίζων την υπαγωγήν του εις την ασφάλισιν εξομνιούται κατά πάντα προς τόν ύποχρεωτικώς ήσφαλισμένον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

"Ασφάλισις έμπόρων και επαγγελματιών.

"Άρθρον 50.

Διά Διαταγμάτων εκδιδόμενων προτάσει τού Ύπουργού Έθνικής Οικονομίας, μετά γνώμην τού Συμβουλίου τών Κοινωνικών Ασφαλίσεων, θέλουσι συσταθή δύο Όργανισμοί

Άσφαλίσεως, εις διά τούς έμπόρους και άλλους διά τούς επαγγελματίας και βιτέχνας, χωρίς να αποκλείεται και ή σύστασις ενός ενάιου Όργανισμού Ασφαλίσεως διά πάντα τά άνωτέρω πρόσωπα.

Οί ούτω συσταθησόμενοι Όργανισμοί θα άποτελέσουν Νημικά πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, έδρεύοντες εν Αθήναις και ύποκειμένοι εις την έποπτείαν και τόν έλεγχον τού Ύπουργείου Έθνικής Οικονομίας, ασκούμενην εις ήν έκτασιν, καθ' όν τρόπον και δι' όν όργάνων θέλουں όρίζει Διατάγματα εκδιδόμενα κατά τά εν τώ προηγούμενω εδαφίω όριζόμενα. Οί Όργανισμοί ούτοι θα καλύπτουν τούς διά Διατάματος καθορισθησόμενους κώνους, πλην τής άσθενείας. Διά τού Διατάματος όρισθήσονται λεπτομερώς οι όροι, ύφ' ούς θεωρούνται πραγματοποιηθέντες οι ήσφαλισμένοι κίνδυνοι.

Διά Διαταγμάτων, καθ' όμοιον τρόπον εκδοθησόμενων, θέλουσι καθορισθή ό τρόπος διοικήσεως, διαχειρίσεως και λειτουργίας τών εν λόγω Όργανισμών, οι εις ωτά ύποχρεωτικώς ασφαλισθησόμενοι, οι κόροι τών Όργανισμών καθοριζόμενοι εις βάρος αποκλειστικώς τών ασφαλισθησόμενων, αι χρηρητέαι παροχαί και αι τρουποθέσεις άπονομής αυτών, ως και ό κύκλος τών εις αυτάς δικαιουμένων προσώπων.

Έπι τών εν λόγω Όργανισμών θα ισχύουσιν αναλόγως αι διατάξεις τών άρθρων 23, 25, 42, 46, 68 τού παρόντος νόμου.

Αι παροχαί θα άπονέμονται, και αι σχετικαί άμφοσθησείες θα επίλύονται κατά τό εν μέρει Δ' τού παρόντος Νόμου όριζόμενα, με την διαφοράν, ότι, όπου παρά τών εν λόγω διατάξεων όρίζεται συμμετοχή ήσφαλισμένων και εργοδοτών, μετέχουν άντ' αυτών αναλόγως ίσάριθμο: εμπόροι ή επαγγελματ'αι και βιτέχνας.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

"Απονομή παροχών και επίλυσις άμφοσθησών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

"Απονομή παροχών.

Διαδικασία και άρμόδια όργανα.

"Άρθρον 51.

1) Αι πάσης φύσεως παροχαί τής ασφάλισως χορηγούνται επί τη αίτήσιν τών δικαιουμένων προσώπων δι' άποφάσεως τών όργάνων ασφάλισως, άτινα θέλει όρίσει κανονισμός. Έπί τών αυτών όργάνων ενεργούνται αι κατά τας διατάξεις τού παρόντος νόμου μειώσεις, άναστολαί, διακοπαί ή στερήσεις τών παροχών ή αι εκπτώσεις από τού επί τούτων δικαιώματος, οι περι ών τό άρθρον 43 παράγρ. 4 συμπληρωμαί ως και ό καθορισμός τών κατά τό άρθρον 45 ύποχρεώσεων τού εργοδότη.

2) Οί ενδιαφερόμενοι δικαιούντι να αξιώσι παρά τών αρμόδιων όργάνων τής ασφάλισως την έκδοσιν έγγραφων, ειδικώς ήτιολογημένων αποφάσεων, οσάκις τά εν λόγω όργανα άρνούται την χορήγησιν τών αίτουμένων παροχών, είτε απόλύτως, είτε εν τή έκτάσει και τή μορφή, ύφ' ήν αίτούνται τούτας οι ενδιαφερόμενοι.

3) Έάν άπορριπθή αίτησις περί άπονομής συντάξεως άναπηρίας ή διακοπή όριστικώς τοιαύτη συντάξεως, ό ενδιαφερόμενος δεν δύναται να υποβάλλη πρό τής παρελευσεως έτους νέαν αίτησιν περί άπονομής τοιαύτης συντάξεως, έκτός εάν διά γνωμοτεύσεως τής άρμόδας πρωτοβαθμίου υγειονομικής Έπιτροπής βεβαιούται, ότι εις την τελευταίως διαπιστωθεισα κατάστασιν τής υγείας του επήλθεν ουσιώδης μεταβολή. Έν άντίπα κερπιτώσει ή τυχόν υποβληθεισα αίτησις άπορρίπτεται αποκλειόμενου παντός ένδίκου μέσου κατά τής εν λόγω άπορριπτικής άποφάσεως.

4) Κανονισμός θέλει όρίσει τόν τρόπον αίτήσεως τών παρο-

χών, τῆς διαπιστώσεως τῶν ἀπαιτουμένων προϋποθέσεων διὰ τὴν χορήγησιν, μείωσιν, ἀναστολὴν κλπ. τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων τούτων.

Διακρίσεις ἀναπηρίας.

* Ἄρθρον 52.

1) Ὁσάκις αἰτεῖται σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας, ἡ διαπίστωση ταύτης γίνεται παρὰ πρωτοβαθμίου ὕγειον. ἐπιτροπῆς.

Αἱ πρωτοβάθμιοι ὕγειονομικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐθρεύουσιν εἰς τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα ὑποκαταστήματα τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀπαρτίζονται ἐκ τριῶν ἰατρῶν, ὀριζομένων παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

Ὁ ἐκάστοτε ὁμῶς κρινόμενος, ὁ ἐπιτροπὸς ἢ κηδεμὼν ἢ ἀντιλήπτορ αὐτοῦ δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν θανάτῳ τοῦ Ἰδρύματος ἀντικατάστασιν ἐνὸς ἰατροῦ τοῦ Ἰδρύματος δι' ἑτέρου τῆς ἐκλογῆς του.

2) Τὰ ἀρμόδια ὄργανα, τῆς ἀσφαλίσεως ἢ οὐ αἰτούμενος τὴν χορήγησιν παροχῶν δύνανται νὰ προσβάλλωσι τὴν γνωμάτευσιν τῆς πρωτοβαθμίου ὕγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ ἐνώπιον δευτεροβαθμίου ὕγειον. ἐπιτροπῆς. Τὰ ἐκ τούτου πυχὸν ἐξῆδα μετακινήσεως τοῦ αἰτούμενου πρὸς ἐξέτασιν ὑπὸ τῆς δευτεροβαθμίου ὕγειον. ἐπιτροπῆς, ὀριζόμενα διὰ κανονισμοῦ, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν βαρύνουσι τὸ Ἰδρυμα, εἰς δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν τοῦτο, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ τὸν αἰτούμενον. Ἐὰν ἡ δευτεροβάθμιοι ὕγειον. ἐπιτροπὴ θεωρήσῃ βασιμους ἐν ὄλω ἢ ἐν μέρει τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ αἰτούμενου, τὸ βαρύνον τοῦτον ποσὸν τῶν ἐξόδων μετακινήσεως ἀποδίδεται αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

3) Ἐκάστη δευτεροβάθμιοι ὕγειονομικῆ ἐπιτροπῆ ἀπαρτίζεται ἐξ ἐνὸς ἰατροῦ ἀνωτέρου ὕγειονομικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ἰδρύματος, ὡς Προέδρου καὶ ἑτέρων δύο ἰατρῶν πείρας καὶ εὐμετέρας καταρτίσεως, ὀριζομένων παρὰ τοῦ Ἰδρύματος. Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ὁμῶς τοῦ ἐξεταζομένου, τοῦ ἐπιτρόπου ἢ τοῦ κηδεμόνος ἢ ἀντιλήπτορος αὐτοῦ, ἀντικαθίσταται δι' ἰατροῦ τῆς ἐκλογῆς τούτων εἰς τῶν ἰατρῶν, ὀριζόμενος παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

4) Αἱ ὕγειονομικαὶ ἐπιτροπαὶ κρίνωσιν αἰδικῶς καθήσεις ἢ βλάβας, δύναται νὰ προσλαμβάνωσι εἰδικὸν ἰατρόν, ὅστις ἔχει συμβουλευτικὴν ψῆφον.

5) Αἱ γνωματεύσεις τῶν ὕγειον. ἐπιτροπῶν ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν διὰ τὸ Ἰδρυμα καὶ τὰ περὶ ὧν κατωτέρω διοικητικὰ ἀσφαλιστικὰ δικαστήρια.

6) Διὰ κανονισμῶν θέλουσιν ὁρισθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων ὕγειονομικῶν ἐπιτροπῶν, ὁ τρόπος συγκροτήσεως καὶ τὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων των, αἱ ἀποζημιώσεις τῶν εἰς αὐτὰς μετεχόντων καὶ ἐν γένει τὰ τῆς ἐνιαίας κατευθύνσεως τῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐπίτευξιν ὁμοιομόρφου κατὰ τὸ δυνατόν ἐκτικῆσεως παρ' αὐτῶν τῶν διαφόρων περιπτώσεων ἀναπηρίας.

Αἱ δαπάναι συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῶν πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων ὕγειον. ἐπιτροπῶν βαρύνουσι τὸ Ἰδρυμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

* Ἐνδικο μέτα

* Ἐφέσεις.

* Ἄρθρον 53.

1) Ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τῶν ὀργάνων τῆς ἀσφαλίσεως, αἱ ὅποιοι ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενον :

α') Τὴν βεβαίωσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἢ τὸν ἀπ' αὐτῆς ἀπολεισμὸν προσώπων ἢ τὴν κατάστασιν τῶν ἠσφαλισμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις.

β') Τὸν καθορισμὸν τῶν καταβλητέων εισφορῶν ἢ τὴν ἐπιβολή, προθέτων τελῶν διὰ καθυστερουμένης εισφοράς ἢ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 65 ἐπαύξεισιν τῶν βαρυνόντων τοὺς ἐσοδόταξ τμημάτων τῶν εισφορῶν ἢ τὴν κατοβολὴν δαπανῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 45 παρ. 2 ἔδ. α'.

γ) Τὴν μείωσιν ἢ πρόσκαιρον στέρησιν ἢ τὴν πρόσκαιρον ἢ ὀριστικὴν διακοπὴν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενεῖς ἢ τὴν ἐκπτώσιν ἀπ' αὐτῶν ἢ τὴν ἀρνήσιν χορηγήσεως αὐτῶν εἴτε ἀπολύτως, εἴτε ὑφ' ἣν μορφήν ἢ εἰς ἣν ἔκτασιν ἢ ὑφ' ἧς προϋποθέσεις αἰτοῦνται ταύτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

3) Τὴν μείωσιν ἢ τὴν πρόσκαιρον ἢ τὴν ὀριστικὴν διακοπὴν ἢ τὴν στέρησιν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου ἢ τὴν ἀναστολήν ἢ τὴν ἀρνήσιν χορηγήσεως τοιούτων παροχῶν, εἴτε ἀπολύτως, εἴτε ὑφ' ἣν μορφήν ἢ εἰς ἣν ἔκτασιν ἢ ὑφ' ἧς προϋποθέσεις αἰτοῦνται ταύτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἢ καταλογισμούς, περὶ ὧν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 42, ἢ συμφηρισμούς, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 43 παρ. 4.

2) Προκειμένου περὶ ἀποφάσεων περὶ ὧν τὰ στοιχεῖα α' εἰς καὶ γ' ἐδάφια τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἢ ἔφεσις ἀσκήσεται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἠμοῦ κατοικεῖ ὁ ἐνδιαφερόμενος.

3) Αἱ ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων, περὶ ὧν τὸ ὑπὸ στοιχεῖον β' ἐδάφιο τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀσκούνται πρὸς τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

4) Ἡ περὶ ἐφέσεως αἰτήσεις συντάσσεται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, ἐπιδίδεται ἐντὸς ἡμερησίου προθεσμίου καὶ εἶναι ἀπρόδεκτος, εὐὰν δὲν συνοδεύηται διὰ γραμματίου καταθέσεως εἰς τὸ Ἰδρυμα τοῦ σχετικοῦ παραδόλου.

Τὸ κατατεθὲν παράβολον, γενομένης δεκτῆς τῆς ἐφέσεως ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον παρὰ τοῦ Ἰδρύματος, ἐὰν ἀντιθέτως δὲ περιπτώσει καταπίπτει ὑπὲρ αὐτοῦ.

5) Ἡ ἀσκῆσις ἐφέσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως.

6) Διὰ διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ἰπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης ὁρισθήσονται :

α') Ὁ τρόπος ἐπιδόσεως καὶ καταχωρίσεως τῆς περὶ ἐφέσεως αἰτήσεως.

β) Αἱ ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων προθεσμιαὶ ἐνασκίσεως τῶν ἐφέσεων, αἵτινες δὲν θύγνται νὰ εἶναι βραχύτεραι τῶν 15 ἡμερῶν, οὐδὲ μακρότεροι τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων. καὶ

γ) Τὰ εἰς τὸ Ἰδρυμα διὰ τὴν ἐνάσκησιν ἐφέσεως καταβλητέα παράβολα, ὧν τὰ ποσὰ ὁρισθήσονται ἀναλόγως τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων, οὐχὶ κάτω τῶν 10 δραχμῶν, οὐδὲ πλεόν τῶν δραχμῶν 200.

Προσφυγή.

* Ἄρθρον 54.

1) Ἐνδικοὶ τῶν κατ' ἔφεσιν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρ. 10, χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου, ἀσκουμένη παρὰ τοῦ Ἰδρύματος ἢ παρ' αὐτῶν τούτων τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν.

2) Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύουσιν ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν προσφυγῶν.

3) Διὰ διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ἰπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης θέλουσιν ὁρισθῆ.

- α) Ο τρόπος επίδοσης της περι προσφυγής αίτησης.
- β) Αι αναλόγως της φύσεως των καθ' ὧν ἡ προσφυγή αποφάσεων προθεσμίας πρὸς ἐνάσκησιν αὐτῆς, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ εἶναι βραχυτέρας τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, οὐδὲ μακρότεροι τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν σχετικῶν αποφάσεων, καὶ
- γ) Τὰ εἰς τὸ Ἴδρυμα διὰ τὴν ἐνάσκησιν προσφυγῆς καταβλητέα παράβελα, ὧν τὰ ποσὰ ὀρισθῆσονται ἀναλόγως τῶν καθ' ὧν αἱ προσφυγαὶ αποφάσεων, οὐχὶ κατώτερα τῶν ἑρ. 50, οὐδ' ἀνώτερα τῶν ἑρ. 300.

Ἄρθρον 55.

Αἴτησις ἀναίρεσεως καὶ ἀναθεωρήσεως.

- 1) Κατ' ἀποφάσεις τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου ἐπιτρέπεται, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, αἴτησις ἀναίρεσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ ψευδῆ ἐρμηγείαν ἢ ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἢ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθησαμένων κανονισμῶν.
- 2) Ἡ περι ἀναίρεσεως αἴτησις ὑποβάλλεται καὶ ἐκδικάζεται κατὰ τὰς ἰσχυρῆς περι Συμβουλίου Ἐπικρατείας διατάξεις.
- 3) Κατ' ἐκδοθειῶν ὀριστικῶν αποφάσεων ἐπιτρέπεται ἀναθεωρήσις, ἀσκουμένη ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθροῦ 785 Πολ. Δικον. Τὴν ἀναθεωρήσιν δύνανται νὰ ζητήσῃ εἴτε τὸ Ἴδρυμα, εἴτε ὁ ἀντίδικος τούτου. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας θέλουσι καθορισθῆ ἂ ὁ τρόπος ἐπίδοσης καὶ καταχωρίσεως τῆς περι ἀναθεωρήσεως αἴτησεως, ἀπλλαγμένης παντὸς τέλους, β' αἱ προθεσμίας ἐνασκήσεως, ἀναλόγως τῶν διαφόρων λόγων ἀναθεωρήσεως καὶ γ' τὰ καταβλητέα παράβελα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια

Πρωτοβάθμια Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια.

Ἄρθρον 56.

- 1) Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐν τῇ παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 53 ἀναφερομένων ἐφέσεων συνιστῶνται: εἰς τὰς ἐδρας τῶν σοβαρωτέρων ὑποκαταστημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, πρωτοβάθμια Διοικητικὰ Δικαστήρια ἐκ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, ὅπερ ὀρίζει: τὴν κατὰ τόπον ἀρμοδιότητα αὐτοῦ.
- 2) Ἐκαστον πρωτοβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Προέδρου, ἐκ δύο Παρέδρων καὶ τοῦ Γραμματέως.
- 3) Ὁ Πρόεδρος ἐκαστου πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου καὶ ὁ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος ἀναπληρωτῆς τοῦ προέδρου διορίζονται ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐδρα τούτου ὑπηρετούντων Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδικῶν.
- 4) Ἐκ τῶν δύο Παρέδρων ὁ εἰς καὶ δύο ἀναπληρωταὶ του, διορίζονται ἐκ προσώπων ἀνηκόντων εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργοδοτῶν. ὁ 3' ἕτερος καὶ δύο ἀναπληρωταὶ του εἰς τὴν τάξιν τῶν ἠσφαλισμένων.
- 5) Οἱ Παρέδροι καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων διορίζονται ἐκ καταλόγων προεπιλεγμένων διπλάσιον τῶν ὀριστέων ἀριθμῶν προσώπων, οὓς ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἠσφαλισμένων τῆς ἐδρας τοῦ πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.
- Ἐὰν δὲν ὑφίστανται τοιαῦται ὀργανώσεις, ἢ ἐὰν ὑφισταμένων τειούτων ἢ ὑποβολῆ τῶν ἐν λόγῳ καταλόγων ἐντὸς προθε-

σμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, οὐδέποτε δὲ βραχυτέρας τῶν 20 ἡμερῶν, δὲν καθίσταται δυνατὴ ὑπαίτιότητι τῶν σχετικῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, οἱ Παρέδροι καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων ὀρίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

6) Διάταγμα προκαλούμενον παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, θέλει ὀρίζει: εἰδικώτερον τὰ τῆς ἐν γένει ὑπεδείξεως τῶν παρέδρων καὶ ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, τὴν σειράν ἀναπληρώσεως τῶν Παρέδρων καὶ τοὺς λόγους καὶ τὸν τρόπον ἀντικαταστάσεως καὶ παύσεως τούτων καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

7) Ὁ Γραμματεὺς ἐκαστου Πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ ὡς καὶ τὸ τυχὸν ἀναγκαιῶν βοηθητικῶν προσωπικῶν ὀρίζεται ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ ὑποκαταστήματος τοῦ Ἰδρύματος τῆς ἐδρας τοῦ Δικαστηρίου, κατὰ τὰ διὰ κανονισμὸν ὀρισθησόμενα.

8) Πρὸς ταχυτέραν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων δύνανται παρὰ τοῖς πρωτοβαθμίσι ἀσφαλιστικοῖς δικαστηρίσι Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσ' ὀνίκης νὰ λειτουργοῦσι πλείονα τμήματα συντιθέμενα κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀρίζόμενα.

Δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν Ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον

Ἄρθρον 57.

- 1) Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις δευτεροβάθμιον διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν περι ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 53 ἐφέσεων καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 54 ἀσκουμένων προσφυγῶν.
- 2) Τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον, ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ προέδρου, τεσσάρων μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως.
- 3) Ὡς Πρόεδρος τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου διορίζεται εἰς Ἀρσιοπαγίτης. Τρεῖς ἀναπληρωταὶ τούτου διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος διορίζονται ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων Ἐφετῶν.
- 4) Τὰ δύο ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δευτεροβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου διορίζονται ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κεκτημένων πτυχίον Νομικῆς σχολῆς. Ἐκ τῶν ἰδίων διορίζονται καὶ ἐξ ἀναπληρωτῶν τῶν ἐν λόγῳ μελῶν.
- Ἐκ τῶν λοιπῶν δύο μελῶν ὁ εἰς θέσιν ν' ἀνήκη εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργοδοτῶν, ὁ δ' ἕτερος εἰς τὴν τῶν ἠσφαλισμένων.
- Τοῦ ἐργοδοτικοῦ μέλους διορίζονται διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος τέσσαρα ἀναπληρωματικά. Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους διορίζονται τέσσαρα ἀναπληρωματικά τοῦ ἐργατικοῦ μέλους.
- 5) Τὸ ἐργοδοτικὸν καὶ τὸ ἐργατικὸν μέλος καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν διορίζονται ἐκ διπλάσιου τῶν ὀριστέων ἀριθμῶν προσώπων ὑποδεικνυομένων εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καθ' ὃν τρόπον ὑποδεικνύονται εἰς αὐτὸν τὰ πρόσωπα, ἐξ ὧν διορίζονται τὰ ἐργοδοτικά καὶ ἐργατικά μέλη τοῦ πρωτοβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.
- 6) Ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ λοιπὸν βοηθητικὸν προσωπικὸν λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν Ἀθῆναις ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος.
- 7) Πρὸς ταχυτέραν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων δύνανται νὰ γωισθῆ τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον εἰς δύο τμήματα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ δεύτερον τμήμα συγκροτεῖται ἐξ ἐνὸς τῶν ἐν παραγράφῳ 3 ἀναπληρωτῶν τοῦ Προέδρου, ἐκ δύο ἀναπληρωματικῶν τῶν ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν αὐτοῦ, ἐξ ἐνὸς ἀναπληρωματικοῦ τοῦ ἐργοδοτικοῦ μέλους καὶ ἐξ ἐνὸς ἀναπληρωματικοῦ τοῦ ἐργατικοῦ μέλους.

Οι απομένοντες αναπληρωταί του Προέδρου και των μελών αναπληρωταί: τους Προέδρους και τα μέλη του πρώτου και του δευτέρου τμήματος κατά σειράν ὀριζομένην διὰ τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος.

8) Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, θέλουσιν ὀρισθῆναι ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ τρόπος ἀντικαταστάσεως καὶ παύσεως τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

Κριναὶ διατάξεις.

* Ἄρθρον 58.

1) Τὰ πρωτοβάθμια Διοικητικὰ ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια καὶ τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον ἢ ἕκαστον τῶν τμημάτων τούτων ἀποτελοῦσι ἰδίας ἀνεξαρτήτους ἀρχάς.

2) Ὁ διορισμὸς τῶν Προέδρων καὶ Παρέδρων τῶν πρωτοβαθμίων ἀσφαλιστικῶν διοικητικῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν ἀναπληρουμένων αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ διατεταγμένῃ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης.

3) Οὐδὲν διορίζεται, οὐδὲ δύναται νὰ εἶναι κέρετρος (τακτικὸς ἢ ἀναπληρωματικὸς) πρωτοβαθμίου Διοικ. ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἢ τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν ἐργοδοτικὸν ἢ ἐργατικὸν μέλος τοῦ δευτεροβάθμιου διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

α) Ἐὰν ὑπάρχῃ τις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 14 παρ. 3. ἀναφερομένων λόγων.

β) Ἐὐν δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ οὐ μετέχει ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

γ) Ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀπλυτήριον τοῦλάχιστον ἑξατοξίου ἐκ ματοικῶ σχολείου.

4) Ἡ ἰδιότης τοῦ Παρέδρου (τακτικῶ ἢ ἀναπληρωματικῶ) ἢ τοῦ τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ ἐργοδοτικοῦ ἢ ἐργατικοῦ μέλους τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τούτου ἢ τῶν Διοικητικῶν ἐπιτροπῶν ἢ τοῦ κεντρικοῦ ἢ τῶν τοπικῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων.

5) Διὰ τὴν ἐξίτησιν τοῦ Προέδρου ἢ τῶν Παρέδρων ἢ τῶν μελῶν ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐναντίον ἀποφάσεως ἀπορριπτοῦσης τὴν αἴτησιν ἐξαιρέτως οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται.

Δὲν συγχωρεῖται ὑποβολὴ αἰτήσεως περὶ ἐξαιρέσεως τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἐξαιρεθέντος.

6) Αἱ ἐπιτελεῖσες τῶν Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καθορίζονται διὰ κανονισμοῦ καὶ καταβάλλονται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

Διοδικαστικαὶ διατάξεις

* Ἄρθρον 59.

1) Οἱ Διάδοχοι δύναται νὰ ἐμφανίζονται ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καὶ διὰ πληρεξουσίων.

Κανονισμὸς θέλει ὀρίσει τὰ ἀνώτατα ὄρια τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐκ τῶν πληρεξουσίων δικηγόρων καὶ δικαστῶν.

2) Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑποθέσεων διεξάγεται καὶ ἀπόντος τοῦ προσηκόντως κληθέντος διαδίκου.

3) Αἱ κλήσεις τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοβαθμίου ἢ τοῦ Γραμματέως τοῦ δευτεροβάθμιου διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἢ τῶν τμημάτων τούτου, κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ὀρισμῶν τῆς ποινικῆς δικονομίας.

4) Ἡ διαδικασία ἐνώπιον τῶν πρωτοβαθμίων ἢ τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου εἶναι προφορική καὶ δημοσία. Δι' ἀποφάσεων ὁμοῦ τοῦ Δικαστηρίου δύνανται ν' ἀποκλείεται ἡ δημοσιότης τῆς συζητήσεως, ὡς αἰσ κρινεται αὕτη ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν.

5) Τὰ πρωτοβάθμια καὶ τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον, ἐν τῇ ἐκδίκασι τῶν ὑποθέσεων ἀναζητοῦσιν ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν οὐσιαστικὴν ἀλήθειαν, χρησιμοποιοῦντα καὶ ἐλευθέρως ἐξιμῶντα πάντα τὰ ἐν ταῖς ποινικαῖς δίκαις ἐπιτρεπόμενα ἀποδεικτικὰ μέσα.

Κατὰ τῶν ψευδορκούντων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 266 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη διεξαγωγῆς ἀποδείξεων ἐκτὸς τῆς ἐξέως των. τὰ πρωτοβάθμια καὶ τὸ δευτεροβάθμιον διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον δύναται ν' ἀναθεώσει τὴν διεξαγωγὴν εἰς κατώτερον δικαστήριον ἢ ἄλλην δημοσίῃ σφῆν τοῦ τόπου τῆς διεξαγωγῆς.

6) Αἱ ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων ἐκδίδονται εἰδικῶς ἠτιολογημέναι καὶ ἀπαγγέλλονται ἐν δημοσίᾳ αὐτῶν συνεδριάσει.

7) Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, θέλουσιν ὀρισθῆναι τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν Προέδρων τῶν πρωτοβαθμίων Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ δευτεροβάθμιου τοιούτου ἢ τῶν τμημάτων αὐτῶν. ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν, ὁ τρόπος καὶ ἡ σειρά εἰσαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων πρὸς ἐκδίκασιν, ὡς καὶ ὁ τρόπος λήψεως, κοινοποιήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τούτων.

Ἐύρυνας τῆς ἀρμυδιότητος τῶν Διοικητικῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων.

* Ἄρθρον 60.

1) Διὰ τῶν περὶ τῶν ἢ παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 26 συμβάσεων τῶν συναπταμένων μεταξὺ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συναπτασσομένων φαρμακοποιῶν ἢ πάσης φύσεως θεραπευτηρίων, δύναται γὰ ὀρίζεται, ὅτι αἱ μεταξὺ αὐτῶν ἐκ τῶν συμβάσεων ἀναφύσμεναι διαφοραὶ λύονται παρὰ πρωτοβαθμίων Διοικ. ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων ἢ τοῦ δευτεροβάθμιου τοιούτου κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένην διαδικασία, ἀποκλειομένης τῆς τακτικῆς τοιαύτης.

2) Αἱ ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῶν περὶ τῶν ἢ προηγουμένη παράγραφος διαφορῶν, ἵνα καταστῶσιν ἐκτελεσταὶ δεόν νὰ περιαφθῶσι τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ὑπάγεται ἡ ἐδρα τοῦ οἰκείου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

Κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐνεργουμένης περιαφῆς τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

Συμβούλιον τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Σύνθεσις.

* Ἄρθρον 61.

1) Παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συνιστᾶται Συμβούλιον τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων πρὸς γνωμοδότησιν ἐπὶ παντὸς νομοσχεδίου, διατάγματος ἢ κανονισμοῦ ἀνα-

φερομένου εις τὸν θεσμὸν τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν δι' ἐτέρων διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἀνατεθειμένων αὐτῷ λειτουργιῶν. Εἰς τὸ αὐτὸ συμβούλιον ἀνήκουον ἀφ' ἧς λειτουργίᾳ καὶ αἱ εἰς τὸ καταργηθῆν Συμβούλιον Ἐποπτείας Ἑργατικῶν Ἀσφαλίσεων ἀνήκουσαι ἀρμοδιότητες. Ἡ κατὰ τὴν παράγρ. 7 τοῦ άρθρου 4 τοῦ νόμου 5376 τῆς 6 Ἀπριλίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὰ ταμεία ἀσφαλίσεως ὄρισμένων κατηγοριῶν ἐργαζομένων κλπ.» ἀρμοδιότης τοῦ Συμβουλίου Ἐποπτείας ἐργασ. ἀσφαλίσεων ἀσκείται ὑπὸ τμήματος τοῦ Συμβουλίου Κοιν. Ἀσφαλίσεων ἀποτελουμένου ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. α', β', γ', δ', ε' καὶ ἀνὰ ἐνὸς ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. στ' καὶ ζ' προσώπων, περὶ ὧν ἡ ἐπομένη παράγραφος ὀρίζομενον κατ' ἔτος διὰ κλήρου ὑπὸ τοῦ εἰρημένου συμβουλίου. Τὸ τμήμα τοῦτο τελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑπ' αὐτὸ ἐκλεγομένου, ὡς Προέδρου, μέλους αὐτοῦ καὶ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἑξ μελῶν.

2) Τὸ Συμβούλιον ἀπαρτίζουσι οἱ κάτωθι :

α') Εἰς καθηγητῆς ἐκ τῶν διδασκόντων πολιτικὴν οἰκονομίαν ἢ κοινωνιολογίαν ἢ κοινωνικὴν πολιτικὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἢ τὴν ἀνωτάτην Σχολὴν Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.

β') Εἰς τῶν παρὰ τῇ αὐτῇ ἀνωτάτῃ σχολῇ ἢ τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καθηγητῶν τῶν μαθηματικῶν.

γ') Ὁ νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

δ) Εἰς ἐφέτης ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Ἐφετερίῳ Ἀθηνῶν.

ε') Ὁ Διευθυντὴς Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

στ') Δύο ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν.

ζ') Δύο ἀντιπρόσωποι τῶν ἡσφαλισμένων.

η') Δύο ἐπιστήμονες ἐμφανίζοντες εἰδικότητα εἰς τὰ θέματα τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.

θ') Δύο βουλευταὶ καὶ δύο γερουσιασταὶ ὑποδεικνύμενοι παρὰ τοῦ οἰκείου νομοθετικοῦ σώματος ἐν ἀρχῇ ἐκάστης τακτικῆς συνόδου ἀνὰ εἰς ἐκ τῶν βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν δέον νὰ μὴ ἀνήκῃ εἰς τὴν κυβερνητικὴν παράταξιν.

ι') Δύο ἱατροὶ ὑποδεικνύμενοι παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου ἱατρικοῦ Συλλόγου.

ια') Ὁ Διευθυντὴς τῆς Δημοσίας ὑγείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς.

ιβ') Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

ιγ') Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ιδ') Εἰς ἱατρὸς μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγιειν. Συμβουλίου.

ιε') Ἀνὰ εἰς ἀντιπρόσωπος τῆς κεντρικῆς ὀργανώσεως τῶν φαρμακοποιῶν καὶ ὀδοντιάτρων.

3) Τὰ ὑπὸ στοιχ. α'-δ', στ'-η', ι', ιδ' καὶ ιε' μέλη διορίζονται ἐπὶ διετεί θητείᾳ, μὴ θυνάμενα ν' ἀνακληθῶσιν ὑπὸ τῶν προτεινοσῶν ταῦτα ὀργανώσεων, ὅπου προβλέπεται τοιαύτη πρότασις καὶ ἐκπίπτουν, ἅμα ὡς ἀποβάλλον τὴν ὑφ' ἣν διωρίσθησαν ἰδιότητά.

5) Παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ὑπάρχει Γραμματεὺς.

Ὅπως καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ὀρίζονται διὰ πρόξενος τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκ τῶν Γραμματέων ἢ Πρωτογγητῶν τῆς Διευθύνσεως Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ἐπικουρεῖται εἰς τὰ ἔργα τοῦ παρ' ἐνὸς γροσφῶος τοῦ ὡς ἀνω Ὑπουργείου, ὀριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Διορισμὸς τῶν μελῶν

Ἄρθρον 62.

1) Ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἐνεργεῖται διὰ

Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

2) Οἱ ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἡσφαλισμένων ὀρίζονται ἐκ τριπλατίου τῶν διοριστέων ἀριθμοῦ προσώπων, ὑποδεικνυομένων εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦτου μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας ὀριστῶμενα.

3) Τὰ ἐκ τοῦ Πανελληνίου ἱατρικοῦ, Φαρμακευτικοῦ καὶ Ὀδοντιατρικοῦ Συλλόγου προερχόμενα μέλη διορίζονται ἐξ ἑξ ἱατρῶν, τριῶν φαρμακοποιῶν καὶ τριῶν ὀδοντιάτρων ὑποδεικνυομένων παρὰ τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

4) Διὰ τοῦς παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπους, τῶν ἐργοδοτῶν, τῶν ἡσφαλισμένων, τῶν ἱατρῶν καὶ τὰ ὑπὸ στοιχείου η' μέλη αὐτοῦ ἰσχύουσιν αἱ ἀπαγορεύσεις καὶ τὰ ἀσυμβίβαστα περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 58 παράγρ. 3.

Λειτουργία τοῦ Συμβουλίου

Ἄρθρον 63.

1) Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἅμα τῷ διορισμῷ των, συνερχόμενα προσκλήσει καὶ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, ἐκλέγουσιν μεταξὺ αὐτῶν τὸν πρόεδρον καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου.

2) Τὸ Συμβούλιον καλεῖται εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου. λογίζεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων δώδεκα τοῦλάχιστον μελῶν καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, νικῶστος ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπὶ φανερᾷ ψηφοφασίας τῆς γνώμης, ὑπὲρ ἧς ἐδόθη ἡ ψήφος τοῦ προεδρεύοντος, ἐπὶ μυστικῆς δὲ θεωρουμένης τῆς προτάσεως, ὡς ἀπορριφθείσης.

3) Τὰ πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου δημοσιεύονται κατ' ἔτος εἰς ἴδιον τεύχος.

4) Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπαύσεις τοῦ Συμβουλίου βαρύνουσι τὸ Ἴδρυμα, ὀρίζονται δὲ διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος.

5) Διὰ διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὀρισθήσονται τὰ τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ'.

Κυρώσεις καὶ τελικαὶ διατάξεις.

Εὐθύναι καὶ προστασία τῶν ὀργάνων τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 64.

1) Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου Κοινων. ἀσφαλίσεων, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, τῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν ἢ τῶν συνιστωμένων τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων καὶ τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων, οἱ Πάρεδροι καὶ τὰ ἐργοδοτικά καὶ ἐργατικά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, ὡς καὶ οἱ υπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ τοῦ Ἰδρύματος ὑπέχουσι, ἐν τῇ ἐκτέλεσει τῶν καθηκόντων των, τὰς ποινικὰς εὐθύναις τῶν δημοσίων υπαλλήλων καὶ ἀπολαύουσι τῆς ὑπὲρ τούτων θεωρουμένης διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου εἰδικῆς προστασίας.

2) Οἱ ἱατροὶ, φαρμακοποιοί, μαιαὶ καὶ νοσοκόμοι. κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν λειτουργιῶν πρὸς τὸ Ἴδρυμα ἢ τοῦς παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένους, ὑπέχουσι τὰς εὐθύναις καὶ ἀπολαύουσι τῆς εἰδικῆς προστασίας, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος.

Ἐπαύξει τις τῶν εἰσφορῶν διὰ μὴ τήρησιν μέτρων ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας.

*Ἄρθρον 65.

1) Προκειμένου περὶ ἐργοδοτῶν μὴ συμμορφουμένων πρὸς τὰ μέτρα τῆς ὑποδεικνυόμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 47 διὰ τὴν ὑγιεινὴν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας, τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα ὄργανα τοῦ Ἰδρύματος δύναται νὰ ἐπαυξάνωσι τὸ πολὺ κατὰ 50 ο)ο τὰ βαρύνοντα τοὺς ἐν λόγῳ ἐργοδοτὰς τιμήματα τῶν εἰσφορῶν.

2) Ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἀνωτέρω ἐπαυξήσεων αἰρεται, εἰθὺς ὡς διαπιστωθῆ, ὅτι ὁ ἐργοδοτὴς συνεμορφώθη πρὸς τὰ ὑποδειχθέντα μέτρα.

Καταλογισμὸς ἰατρῶν δι' ἀδικαιολογητῶς χορηγουμένους παροχάς.

*Ἄρθρον 66.

1) Οἱ ἰατροὶ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐκ βαρείας ἀμελείας ἢ προθέσεως ἤθελον προκαλέσει τὴν παρ' αὐτοῦ χορήγησιν παροχῶν, ἐκτὸς ἄλλων τυχόν εὐθυνῶν, καταλογίζονται διὰ τῆς ἀξίας τῶν χορηγηθεισῶν παροχῶν ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος.

2) Διὰ τὰς περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τῶν ὀρισμῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀποφαίνεται αἰτήσῃ τοῦ Ἰδρύματος ἢ τοῦ οἰκείου Ἰατρικοῦ Συλλόγου καὶ ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀκούσῃ τὸν ὑπεύθυνον ἰατρὸν, τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον Ἰατρικοῦ Συλλόγου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ ἀσκεῖ τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ὁ λογιζόμενος ὡς ὑπεύθυνος ἰατρός, ἢ δὲ ἐκτίμησις εἰς χρέμα τῶν εἰς εἶδος ἀδικαιολογητῶς χορηγηθεισῶν παροχῶν ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς ἀσφαλίσεως.

Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθήσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προηγουμένου ἔδαφίου.

3) Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ποσῶν ἄνω τῶν πεντακοσίων δραχμῶν, προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Ἄνωτ. Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ προθεσμία ἐνασχίσεως τῶν τοιούτων προσφυγῶν, τὸ καταβλητέον παράβολον καὶ αἱ προϋποθέσεις ἀποδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον διέπονται παρὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 53.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου εἰς οὐδὲν ἕτερον ἐνδίκον μέσον ὑπόκεινται.

Ἡ κοινοποίησις τῶν ἀποφάσεων τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ οὗ ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 59 Διατάγματος.

Στέρησις παροχῶν - Ἐκπτώσις.

*Ἄρθρον 67.

1) Ὁ ἠσφαλισμένος ἢ ὁ συνταξιούχος, ἐὰν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως τιμωρηθῆ δι' ἀδίκημα στέσει ἔχον πρὸς τὴν ἐσφάλειαν διαπραχθέν εἰς βάρους τοῦ Ἰδρύματος ἢ τῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν αὐτοῦ ἢ τῶν ἰατρῶν, μαϊῶν, φαρμακοποιῶν καὶ νοσοκόμων, δύναται νὰ στερηθῆ τῶν εἰς χρέμα παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐπὶ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τῶν 3 μηνῶν.

Ὁ οὕτω στερούμενος τῶν παροχῶν ἠσφαλισμένος δὲν ἀπαλλάσσεται κατὰ τὸν χρόνον τῆς στερήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 βαρύνοντος αὐτὸν τιμήματος τῶν εἰσφορῶν.

2) Ὁ ἠσφαλισμένος ἢ ὁ συνταξιούχος, ἐὰν ποιῆται, αὐτὸς ἢ μέλῳς τῆς οἰκογενείας του, κατάχρησιν τῶν παροχῶν

τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθεναίως, δύναται νὰ κηρύσσεται ἔκπτωτος τῶν ὑπ' αὐτὸν δικαιωμάτων του ἐπὶ χρόνον οὐχὶ βραχύτερον τοῦ μηνός, οὐδὲ μακρότερον τῶν 3 μηνῶν.

Διὰ τὸν ἐκπίποντα ἠσφαλισμένον ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἔδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ποινικαὶ διατάξεις.

*Ἄρθρον 68.

1) Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς αὐστηροτέρων διατάξεων τοῦ ποινικοῦ Νόμου, διὰ κρατήσεως ἀπὸ 3 μέχρι 30 ἡμερῶν ἢ διὰ προστίμου μέχρι 500 δραχμῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, τιμωρεῖται πᾶς, ὅστις διὰ ψευδῶν δηλώσεων ἢ πληροφοριῶν ἔτυχε ἢ ἐπιζητεῖ νὰ τύχῃ τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως, ἢ ὁ παραβαίνων τοὺς ὀρισμούς τοῦ παρὰ τοῦ ἄρθρου 4 παραγράφου 1 προβλεπόμενου κανονισμοῦ, ἢ ὁ δι' ἀκρεπούς ἢ θορυβώδους συμπεριφορᾶς εἰς τὰ γραφεῖα καὶ ἰατρεῖα τοῦ Ἰδρύματος δυσχεραίνων τὸ ἐν αὐτοῖς ἐπιτελούμενον ἔργον.

2) Διὰ προστίμου ἀπὸ δραχμ. 100 μέχρι 2000 τιμωρεῖται πᾶς ἐργοδοτὴς, ἐὰν παραβῆ ὀρισμούς τοῦ ἄρθρου 9 παραγράφου 1 καὶ τῶν βάσει τούτων ἐκδιδόμενων Κανονισμῶν.

Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς, τὸ ποσὸν τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπιθαλλομένου προστίμου πολλαπλασιάζεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διακεκριμένων παραβάσεων ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων, εἰς βάρους τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ παράβασις χωρὶς ὅμως ἐν τῷ συνόλῳ νὰ δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰς δραχμὰς 10.000 διὰ τὰς ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος λαβούσας χώραν παραβάσεις.

3) Διὰ τοῦ ἀνωτέρω προστίμου τιμωρεῖται ὁ ἐργοδοτὴς, ὁ κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 22 παρακρατῶν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ἠσφαλισμένων ποσὰ ἀνώτερα τῶν ἐν ἄρθρῳ 21 εἰς βάρους τούτων ὀριζομένων.

Τὸ ποσὸν τῶν ἐν λόγῳ προστίμων πολλαπλασιάζεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διακεκριμένων παραβάσεων ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων, τῶν βλαπτομένων ἐκ τῆς παραβάσεως, χωρὶς ὅμως ἐν συνόλῳ νὰ δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰς δραχμὰς 20.000 διὰ τὰς ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος λαβούσας χώραν παραβάσεις.

4) Διὰ φυλακίσεως μέχρι 3 μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 3.000 δραχμῶν τιμωροῦνται τὰ περὶ ὧν ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 ὄργανα ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ὀρισμῶν αὐτῆς.

5. Πᾶς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετὴς τοῦ Ἰδρύματος, ὅστις ὁπωσδήποτε λαμβάνει γνῶσιν, ὡς ἐκ τῶν καθήκοντων του, τῶν ὑπαλλομένων ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ στοιχείων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 26 παράγρ. 8 καὶ ἀνακινῶσι ταῦτα εἰς ἄλλους, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 447 Ποιν. Νόμου.

Τελικαὶ διατάξεις.

*Ἄρθρον 69.

1) Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται ὁ νόμος 5733 περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων θεωρούμενος ὡς οὐδέποτε ἰσχύσας.

2) Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Νόμου 4548 παύσει νὰ ἰσχύωσι δι' ἕκαστον Δῆμον, ἅμα ὡς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ ὑπαχθῆ εἰς τὴν ἐσφάλειαν τοῦ παρόντος Νόμου. τὰ δὲ ποσὰ τῶν μέχρι τοῦ γρονκοῦ πλῆττου σημείου ἐνεργηθειῶν κρατήσεων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπαχθέντος εἰς τὴν ἐσφάλειαν προσωπικοῦ ἀποδίδονται εἰς τὸ Ἴδρυμα μετὰ καταστάσεως ἐμφανούσης τὸ ὄνομα τεσσάρων τῶν προσώπων, ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν ὁποίων ἐνεργήθησαν αἱ κρατήσεις καὶ τὰ παρ' ἕκαστου τούτων παρακρατηθέντα ποσὰ, πρὸς ἀναδρομικὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὑπαγωγῆς

των προσώπων τούτων εις την ασφάλισιν, καθ' ἃ θέλει ὀρίσει Κανονισμός. Ἐπὶ θανάτου τινός τῶν ἐν λόγῳ προσώπων ἐπι-συνδάντος κατὰ τὸν μέγρι τῆς ὑπαγωγῆς τούτων εις τὴν ἀσφάλισιν χρόνον, τὸ ποσὸν τῶν ἐπὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐνεργηθει-σῶν κρητήσεων ἀποδίδεται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος, ἐφαρμοζόμε-νων τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ παρόντος Νόμου.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 48—54 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 4548 «περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων» ἀπὸ τῆς εις τὴν ἀσφάλισιν ὑπαγωγῆς τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων καταρ-γούνται.

3) Πᾶσα ἀμφισβήτησις ἀναφυομένη ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου λύεται ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως δι' ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῶν Κλιωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

4) Εἰς περίπτωσιν ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν ἢ θνα-νάτου, ὀφειλομένου εἰς ἀτύχημα, ἐκ βίαιου συμβάντος ἐπι-θύντος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφαιρέσεως αὐτῆς, ἐὰν ὁ παθὼν ἔχει ὑπαχθῆ εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ ὡς ἐκ τού-του δικαιούται οὗτος. ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου του, τὰ ἐν ἄρθρῳ 35 ἀναφερόμενα πρόσωπα τῶν παροχῶν τῶν ἀσφαλί-σεων τοῦ παρόντος Νόμου, ὁ οὐκ εἶδος ἐργοδότης ἀπαλλάσσεται τῆς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 24 Ἰουλίου 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ εὐθύνης πρὸς ἀ-ποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐρ-γατῶν ἢ ὑπαλλήλων» ὡς αὐταὶ ἐτροπικοιήθησαν μεταγενε-στέρως, ὑποχρέωσεων πρὸς καταβολὴν τῆς παρὰ τούτων προ-ἐλεπμένης ἀποζημιώσεως καὶ ἐξόδων νοσηλείας καὶ κηδείας.

5) Αἱ παρὰ τῶν κατὰ τὸ Β. Διάταγμα περὶ οἷ ἢ προηγου-μένη παράγραφος ὑποχρέων εἰς ἀποζημίωσιν ἐν περιπτώσει ἀτυχήματος συνσφθεῖται πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου συμβάσει περὶ μεταθέσεως τῶν διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑποχρεώσεων τῶν εἰς ἰδιωτικὰς ἀσφαλιστικὰς ἐπιχει-ρήσεις διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς λήξεώς των, οὐχ' ὄμως καὶ πέραν τῆς 1ης Ἰουλίου 1936. Αἱ μετὰ τὴν δημο-σίευσιν αὐτοῦ παρόντος συναπτόμεναι ὡς ἀνω συμβάσεις πύου-σιν ἰσχύουσαι ἄμα τῇ ὑπαγωγῇ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν εἰς οὗς ἀναφέρονται μισθωτῶν.

6) Ἐὰν τὰ πρόσωπα τὰ παρέχοντα ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας ἐναντι μισθοῦ εἰς ἐργοδότην συμβεβλημένον κατὰ τὴν προη-γουμένην παράγραφον ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόν-

τος Νόμου πρὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1935, τὸ μὲν τμήμα τῶν εἰσφορῶν τῶν βαρυνουσῶν τὸν ἐν λόγῳ ἐργοδότην μειοῦται διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον ἰσχύος τῆς συμβάσεως κατὰ 25 ο)ο, ἢ δὲ ἐκ τῆς συμβάσεως δεσμευομένη ἰδιωτικῆ ἀσφαλιστικῆ ἐπιχειρήσει, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ ἐπέλθῃ ἀτύχημα εἰς τι τῶν ἐν λόγῳ προσώπων, ὑποχρεῖται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ἴδρυμα τὸ ποσόν, ὅπερ ἐκ τῆς συμβάσεως ὄφειλε νὰ καταβάλῃ πρὸς θεραπείαν τοῦ παθόντος καὶ ἀποζημίωσιν αὐτοῦ ἢ τῶν κληρο-νόμων του. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐὰν αἱ παρὰ τοῦ Ἰδρύ-ματος χορηγηθεῖσαι ἢ χορηγητέαι κατὰ τὸν παρόντα Νόμον εἰς τὸν παθόντα ἢ τὰ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 35 παροχαὶ ὑπερ-ροῦσι κατὰ ποσὸν τοῦ παρὰ τῆς ἰδιωτικῆς ἀσφαλίσεως ἐπιχει-ρήσεως κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταβληθέντος εἰς τὸ Ἴδρυμα, ὑπο-χρεῖται ὁ ἐργοδότης νὰ καταβάλῃ τὴν διαφορὰν εἰς τὸν πα-θόντα, καὶ τούτου θανόντος ἐκ τοῦ ἀτυχήματος εἰς τὰ πρό-σωπα τοῦ ἄρθρου 35.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-ρουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω δια τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νό-μος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ 24 Σεπτεμβρίου 1934.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ, Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Δ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ,
Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Π. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Μ.
ΚΥΡΚΟΣ, Α. ΚΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Σ. ΣΤΕ-
ΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις 25 Σεπτεμβρίου 1934.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

ΣΤ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῶν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1933 καὶ 19 Φεβρουαρίου 1934 Η. Διαταγμάτων, δημοσιευθέντων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 43 τοῦ ἔτους 1933 καὶ 79 ἔτους 1934 φύλλα τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἢ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τέσσαρας (4) δι' ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς πέντε (5) δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, ἢ δὲ ἑτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ 1* Ἰανουαρίου ἕκαστου ἔτους ὁρίζεται ὡς ἐξῆς :

Α') Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ

Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝΝΕΑΚΟΣΙΑΣ (900)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ. (1800)

Β') Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β', Γ καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧ. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ(550)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝ . . . (1100)

Γ') Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ (400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ (800)

Δ') Διὰ τὸ Α' Τεῦχος

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΣ ΔΙΑΚΟΣΙΑΣ (200)

Ε') Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣ (300)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΑΚΟΣΙΑΣ (600)

ΣΤ') Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ (400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ (800)

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν κατατίθεται εἰς τὰ κατὰ τόπους Δημόσια Ταμεία καὶ τὸ ἐκδιδόμενον σχετικῶς διπλότυπον εἰσπράξεων ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ δημοσίευσίς εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ προσκλήσεων κλπ. ὡς καὶ ἡ δημοσίευσίς εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν», τῶν Καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται :

- 1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πενήκοντα (150).
- 2) Τῶν Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000).
- 3) Τῶν τροποποιήσεων τούτων εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000).
- 4) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις, τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἐν γένει εἰς δραχμὰς τετρακοσίας (400).
- 5) Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000) καὶ
- 6) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζιτικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς δραχμὰς χιλίας (1000) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1934

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Κ. Α. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὅπως διαφυλάττωσι ταύτην, καθόσον τὰ φύλλα τῆς ἐκδίδονται εἰς ἀριστέμον ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι τὰ φύλλα διότι πινὰ τούτων πολλάκις λόγω ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυκούνται μετ' ἄλλων, ἀλλὰ δὲ προθυστερῶς ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῆ 21 Ἰουνίου 1951

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς Φύλλου 179

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Ἀναγκ. Νόμου «περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων».

Πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

I. Ἡ διεθνὴς ἀναγκώρισις τοῦ θεσμοῦ. Αἱ σημειωθεῖσαι πρόοδοι.

Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἀπέδειξεν ὅτι πρόκειται περὶ θεσμοῦ, ὅστις ἀνταποκρίνεται εἰς βαθυτέραν ἀνάγκην καὶ εἶναι ἀνασπαστάτως συνδεθεὶς μετὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς συγχρόνου κοινωνίας. Οἱ δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, ὅχι μόνον δὲν ἀνέκοψαν τὴν πρόοδον τοῦ θεσμοῦ, ἀλλὰ τούναντίον συνέβαλον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐνίσχυσιν τούτου.

Ἐνῶ πράγματι ἐμαίνετο εἰς ὅλην τὴν τυχρότητα ἡ τελευταία πολεμικὴ θύελλα, ὁ Πρόεδρος Ρούζβελτ μετὰ τὸ ἱστορικὸν διάγγελμά του τῆς 8ης Ἰανουαρίου 1941 καὶ ὀλίγον ἀργότερον ὁ «Χάρτης τοῦ Ἀτλαντικοῦ», διακηρύττουν τὴν ἀπόσπιν τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν ἔνδειαν καὶ θέτουν τὰ θεμέλια τοῦ νέου θεσμοῦ, αὐτῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας» τοῦ θὰ καταυγάσῃ μετ' οὐ πολὺ μετὰ τὴν φωτεινὴν του ἀναύγειαν ὁλόκληρον τὸν πολιτισμένον κόσμον. Ὀλίγον βραδύτερον αἱ πρωτότυποι ἐργασίαι τοῦ νῦν Λόρδου Μπέρνιτς, ρίπτουν νέον φῶς εἰς τὸν θεσμὸν καὶ τὸν προσδίδουν μάλιστ' συγκεκριμένον περιεχόμενον. Περὶ δὲ τὰ τέλη τοῦ πολέμου ἡ Διεθνὴς Ὀργάνωσις Ἐργασιᾶς διατυπώνει τὴν γνωστὴν «Διακήρυξιν τῆς Φιλαδελφείας» τῆς 10ης Μαΐου 1944, ἥτις μετὰ τῶν ἐπίσης ἐξ ἴσου γνωστῶν δύο ἀποφάσεων τῆς Διεθνούς Συνδιασκέψεως τῆς Φιλαδελφείας «περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν μέσων συντηρήσεως» καὶ «περὶ ἱατρικῶν φροντίδων», διαγράφουν τοὺς νέους τὸν ὁρίζοντα καὶ καθορίζουν τὰ μινιμίτια τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ θεσμοῦ. Τοὺς βασικοὺς τὸν τέλος σκοποὺς υἱοθετεῖ ὀλίγον μετὰ τὴν νίκην τὸ ἄρθρον 55 τοῦ Καταστατικοῦ χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ἱστορικὴ Παγκόσμιος Διακήρυξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ 1948, ἥτις διακηρύσσει ὡς ἀναφάρτεον δικαίωμα κάθε ἀνθρώπου τὴν ἀσφάλειν του κατὰ τῶν κινδύνων ἀνεργίας, ἀσθενείας, ἀνικανότητος, χηρείας, γήρως καὶ κατὰ παντὸς ἄλλου περιστατικοῦ συνεπαγομένου ἀπώλειαν τῶν μέσων συντηρήσεως ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς του.

Ἡ τοιαύτη διεθνὴς ἀναγκώρισις τοῦ θεσμοῦ, δὲν ἦτο δυνατόν παρα νὰ ἔγῃ ἄμεσον ἀντίκτυπον καὶ εἰς τὰς ἐπὶ μέρους ομοθεσίας τῶν διαφόρων κρατῶν. Οὕτω, ὅλα σχεδὸν τὰ μετα-

πολεμικὰ Συντάγματα περιέλαβον ἄλλα περισσότερον καὶ ἄλλα ὀλιγώτερον λεπτομερεῖς διατάξεις περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας. Σημειούμεν χαρακτηριστικῶς τὸ Ἰαλλικὸν Σύνταγμα τοῦ 1946, τὸ Ἰταλικὸν τοῦ 1947, τὸ Τσεχοσλοβακικὸν τοῦ 1948, τὸ Γιουγκοσλαβικὸν τοῦ 1946, τὸ Βραζιλιανὸν τοῦ 1946, τὸ Σύνταγμα τοῦ Ἰσημερινοῦ τοῦ 1946 κ.ά.

Ἐξ ἄλλου, τὰ διάφορα κράτη ἐπεδόθησαν συντόμως, ἤδη ἀπὸ τὴν ἐπαύριον τῆς νίκης τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἄλλα μὲν εἰς τὴν ἀναχώνευσιν τῶν ἀσφαλιστικῶν τῶν συστημάτων πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναπρασαρμογῆς τῶν πρὸς τὰς νέας ἰδέας, αἱ ὅποια ἀνέκοψαν ἀπὸ τὸν τελευταῖον παγκόσμιον πόλεμον καὶ ἄλλα, τὰ ὀλιγώτερον προωδιμένα ἀπὸ πλευρᾶς κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, εἰς τὴν καθιέρωσιν, εἰς ποικίλους ἐκαστον ἔκτασιν, τοῦ προπολεμικῶς ἀγνωστοῦ εἰς τούτα ἡ τελευταία ἐφαρμοζομένου θεσμοῦ.

Ἰδιᾶζον χαρακτηριστικὸν τῶν σχετικῶν προσηθειῶν ἀποτελεῖ τὸ γεγονός ὅτι ὁ ρυθμὸς ἀναπτύξεως τοῦ θεσμοῦ δὲν βραίνει πάντοτε παραλλήλως πρὸς τὸν δείκτην τῆς βιομηχανικῆς προόδου, ἔπως θὰ ἀνέμενε κανεὶς ἐκ πρώτης ὄψεως.

Οὕτω, ἐλέπημεν χώρας, ὅπως ἡ Γουατεμάλα καὶ ἡ Κεϋλάνη, εἰς τὰς ὁποίας ἡ βιομηχανία διανύει ἄκμην τὴν παιδικὴν τῆς ηλικίας, νὰ καταρτίζουσιν συγχρονισμέναι σχέδια κοινωνικῆς ἀσφαλείας, εὐρυτάτης ἐκτάσεως. τὰ ὅποια θὰ ἐξέλθουσιν καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ πρωτοπόρα εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειν κράτη τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης.

Ἀξιόλογοι εἶναι ἐπίσης αἱ προσπάθειαι αἱ ὅποια καταβάλλονται καὶ αἱ ἐπιτεύξεις αἱ ὅποια μέχρι τούδε ἐπραγματοποιήθησαν ὑπὸ ὀρισμένων κρατῶν διανούτων εἰς τὴν πρώτη στάδι τῆς ἐκβιομηχανίσεως, ὅπως εἶναι αἱ Ἰνδία, τὸ Ἰράν, ἡ Βιρμανία, ἡ Τουρκία, ἡ Αἴγυπτος, τὸ Ἰσραήλ, ἡ Συρία, αἱ Φιλιππῖναι κ.ά.

Ἐκ τῶν ἐπιτευχθειῶν προόδων πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περιόδον, ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως χρῆζουσιν αἱ πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὴν Μεγ. Βρετανίαν, τὴν Νέαν Ζηλανδίαν, ἡ ὅποια καὶ προπολεμικῶς ἐκράτει τὰ σκῆπτρα τῆς πρωτοπόρας, τὴν Τσεχοσλοβακίαν, τὴν Γαλλίαν καὶ τὸ Βέλγιον.

Ἀξιόλογοι ὅμως εἶναι καὶ αἱ βελτιώσεις, αἱ ὅποια ἐπῆλθον εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ συστήματα καὶ πολλῶν ἄλλων χωρῶν, αἱ ὅποια ἤδη ἀπὸ τοῦ μεσοπολέμου ἐγνώριζον εἰς ἰκανὴν ἔκτασιν τὸν θεσμὸν. Μεταξὺ τῶν χωρῶν τούτων συγκαταλέγονται κυρίως, ἡ Αὐστραλία, ἡ Αὐστρία, αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι, ὁ Καναδάς, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Ἰταλία, ἡ Νορβηγία, αἱ Κάτω Χῶραι, ἡ Πολωνία, ἡ Φινλανδία, ἡ Ἰρλανδία, ἡ Ἰαπωνία, τὸ Λουξεμβούργον, ἡ Πορτογαλία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Σουηδία, ἡ Ρουμανία, ἡ Ἑλβετία καὶ αἱ πλείετοι τῶν χωρῶν τῆς Κεντρικῆς καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς.

II. Αί νεώτεροι ἀντιλήψεις περί κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

1. Διὰ νὰ κατανοηθῶν καλύτερον αἱ εἰς τὸν τομέα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων πραγματοποιηθεῖσαι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πρόσδοι, δὲν θὰ ἦτο ἴσως ἀσκόπος ἢ δι' ὀλίγων ἀνάπτυξις τῶν νέων ἀρχῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐκκινεῖ καὶ τῶν σκοπῶν πρὸς τοὺς ὁποίους ἀποβλέπει ὁ ὑποκαταστήσας τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν θεσμὸς τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

Πρὸ τούτου ὅμως εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθῇ ὅτι μέχρι σήμερον δὲν κατέστη δυνατόν νὰ προσδιορισθῇ ἐπακριβῶς τὸ περιεχόμενον τοῦ θεσμοῦ καὶ νὰ δοθῇ εἰς τούτον ὁρισμὸς διεθνῶς ἀνεγνωρισμένος.

Ὁ ὅρος πάντως πιστεύεται ὅτι ἐχρησιμοποίηθη διὰ πρῶτον φορᾶν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τὸ 1935, ὡς τίτλος νόμου, ψηφισθέντος ἐπὶ Προεδρίας τοῦ Φραγκλίνου Ρούσεβελτ, δι' οὗ καθιερούτο ἐν εἰδίς συστήματος ἀσφαλίσεως τῶν ἀνέργων καὶ τῶν υπερηλίκων. Ἐν τούτοις παρὰ τὴν εὐρύτητα τοῦ τίτλου «SOCIAL SECURITY ACT» ὁ νόμος οὗτος δὲν ἐκάλυπτε ἢ ἐλάχιστον μόνον τμήμα τῆς ἐννοίας ὑπὸ τὴν ὁποίαν χρησιμοποιεῖται σήμερον ὁ ὅρος τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας. Διὰ τὸν λόγον ἴσως τούτου ὁ ὅρος ἀγνοεῖται τελείως ὑπὸ τῆς θεωρίας καὶ τῆς νομοθετικῆς πρακτικῆς τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ ἀνωτέρω νόμου. Ὁ ὅρος ἐχρησιμοποίηθη ἐκ νέου τὸ 1941 εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συστάσεως τῆς γνωστῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς συνήθως καλουμένης BEVERIDGE καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐργασίαι κατέληξαν εἰς τὴν γνωστὴν περιφημὸν ἐκθεσίν πού ὑπέβαλεν ὁ BEVERIDGE.

Συμφώνως πρὸς τὸν ὁρισμὸν τοῦ λόρδου BEVERIDGE, ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλεια, ὑπὸ τὴν εὐρείαν ἐννοίαν τοῦ ὅρου δὲν σημαίνει ἄλλο τι ἢ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὴν ἀνάγκην. Ὁ ὁρισμὸς οὗτος ἀποκλείει πρῶτα κάθε τι τὸ ὁποῖον σχετίζεται μετὰ τὴν διεθνή ἀσφάλειαν (μέτρα ἀποβλέποντα εἰς τὴν ἐξασφάλισιν κατὰ ἐξωτερικῶν κινδύνων κλπ.) ὅπως ἐπίσης καὶ μετὰ τὴν πολιτικὴν τοιαύτην (δημοσίαν τάξιν, προστασίαν τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν κλπ.). Ὁ ὁρισμὸς οὗτος χαρακτηρίζει ἐπίσης καὶ τὸν BEVERIDGE, ὡς διεθνούς κύρους οἰκονομολόγον, διότι ἀναφέρεται περισσότερο εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐξασφάλισιν.

Κατὰ τὴν διακήρυξιν τῆς Διεθνούς Συνδιατπέσεως Κοιν. Ἀσφαλείας, τῆς συνελθούσης εἰς τὸ Σαντιάγο τῆς Χιλῆς κατὰ τὸ 1942, εἰς τὸν ὅρον δίδεται ὁ εὐρύτερος ὁρισμὸς τῆς κώρολογισμένης οἰκονομίας τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν καὶ ἀνθρώπων ἀξίωσιν, ἥτις ἀναπτύσσει τὴν ἐιδίχην καὶ φυσικὴν ὑγίαν τῶν ἐργαζομένων, προαπαρκαυάζει τοὺς δρόμους διὰ τὰς μελλούσας γενεὰς καὶ προστατεύει τὴν ἐξελθούσαν ἐκ τῆς παραγωγῆς ζωῆς».

Κατὰ τὸν ὁρισμὸν πού ἀπεδέχθη ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, ἔταν κατὰ τὸ 1946, ἐξήτει τὴν γνώμην τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἐπὶ τῶν μεγάλων γραμμῶν τοῦ σχεδίου τῆς περὶ κοιν. ἀσφαλείας, αὕτη ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύτησιν πού παρέχεται εἰς κάθε πολίτην περὶ τοῦ ὅτι θὰ δύναται ὑπὸ οἰκονομικῆς συνθήκας νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν διαβίωσιν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του.

Τέλος κατὰ τὸν ρεαλιστικὸν ὁρισμὸν τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως Ἐργασίας, ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλεια ὁρίζεται ὡς ὁ θεσμὸς δι' οὗ ἐξασφαλίζονται εἰς πάντα τὰ ἄτομα ἀπ' ἐνὸς μὲν τὰ μέσα συντηρήσεως τῶν ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ εἰσοδήματός των καὶ ἀπ' ἑτέρου αἱ ἀναγκαῖαι ἱατρικαὶ φροντίδες.

2. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν διαφορῶν ὡς πρὸς τὸ ἀκριβῆς περιεχόμενον τοῦ θεσμοῦ, γενικῶς ἀναγνωρίζονται ὡς διέπουνται τούτου κεντρικαὶ ἰδέαι, αἱ ἀκόλουθοι ἄρχαι, τὰς ὁποίας διὰ πρῶτην φορᾶν ἐξήγγειλε μετὰ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν ἀπλότητα, ὁ λόρδος BEVERIDGE, εἰς τὴν γνωστὴν ἐκθεσίν του:

α) Ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν ἀνάγκην. Κατὰ τὸν Beveridge ὁλοκλήρως ὁ θεσμὸς δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄλλο τι εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἀνάγκην. Εἰς τὸν σκοπὸν τούτου ἀπέδλεπον πάντοτε αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις κατὰ τῶν κινδύνων τῆς ἀσθενείας, ἀναπηρίας, γήρατος, θανάτου καὶ ἀνεργίας. Ἀλλά, ὡς παρατηρεῖ οὗτος, τὸ πρόβλημα δὲν ἀντιμετωπιζέτο πάντοτε κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον. Ὅταν κανεὶς ἐμβαθύνει κάπως περισσότερο διαπιστώνει ὅτι εἰς τὴν σημερινὴν κοινωνίαν, ὑπάρχει πάντοτε ὠρισμένος ἀριθμὸς μελῶν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ὁ ὁποῖος στερεῖται τοῦ ἀναγκαίου εἰσοδήματος διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ κατώτατον ὄριον ἀξιοπρεποῦς διαβιώσεως. Εἰς τὸν ἀνατολικὸν τομέα λ. χ. τοῦ Λονδίνου, ἐπὶ δέκα οἰκογενειῶν ἡ μία εἶχεν εἰσόδημα μικρότερον τῶν 40 στερλινῶν, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἐποχὴν πού συνετάσσετο ἡ ἐκθεσίς του ἐκρίνετο ὡς ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ existenz minimum. Ἀντιθέτως εἰς τὸ Bristol, ὁ μέσος ὅρος εἰσοδήματος τῶν ἐργαζομένων τάξεων ἀνῆρχοντο εἰς ποσὸν διπλάσιον τοῦ ἀνωτέρω. Ἐπὶ ἑνέα ὅμως οἰκογενειῶν καὶ εἰς τὸ Bristol ἡ μία δὲν ἠδύνατο νὰ καλύψῃ καὶ τὰς στοιχειώδεις ἀνάγκας τῆς, ἐνῶ ἐπὶ πάντε αἱ δύο ὑπερέβαινον τουλάχιστον κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ κατώτατον ὄριον συντηρήσεως. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἀπαδεικνύουν ὅτι ἡ διανομὴ τοῦ πλούτου γίνεται κακῶς καὶ ὅτι θὰ ἤρκει ὅπως ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὑψηλόμενα εἰσοδήματα διαθέτου μικρὸν μέρος τούτων ὑπὲρ τῶν λοιπῶν, ἵνα πάντες διαβίωσιν ἐν ἰκανοποιητικῇ ἐπαρκείᾳ. Θὰ ἤρκει πράγματι πρὸς τούτο ἡ ἀφαίρεσις ἐλαχίστου ποσοστοῦ ἐκ τῶν ὑψηλόμενων εἰσοδημάτων τῶν ὀκτῶ οἰκογενειῶν διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἐπαρκεία εἰσοδήματος καὶ εἰς τὴν ἐνάτην. Μετ' ἀφετηρίαν τὴν διαπιστώσιν αὐτὴν φθάνομεν ἀδιόστως εἰς τὴν δεύτεραν ἐκ τῶν κεντρικῶν ἰδεῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων βραβίζεται ὁ θεσμὸς τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

β) Τὴν ἀνακατανομήν τοῦ εἰσοδήματος. Ἡ πρώτη ἰδέα, ἡ ὁποία ὡς ἤδη ἐλέγχθη συνίσταται εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὴν ἀνάγκην, ἀποτελεῖ τὸν ἐπιδικώμενον σκοπὸν. Ἡ δευτέρα μᾶς παρέχει τὸ μέσον διὰ τὴν πραγματοποίησιν του. Κατὰ τὴν ἐκθεσίν πάντοτε τοῦ λόρδου BEVERIDGE, αἱ γενόμενα σχετικαὶ ἐρευναὶ κατέδειξαν ὅτι ἀναλόγως τῶν περιοχῶν, τὰ 3)4 μέρη τῶν 5)6 τῶν οἰκογενειῶν μετὰ χαμηλότερον τοῦ κατωτάτου ὄριου διαβιώσεως εἰσόδημα, εὐρίσκονται εἰς τὴν θέσιν ταύτην λόγω ἀπωλείας τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας, τὸ δὲ 1)4 μέχρι τοῦ 1)6, λόγω ἀνεπαρκείας τοῦ ἀποκερδαινομένου ὑπὸ τούτου εἰσοδήματος. Ἐκ τῆς διαπιστώσεως ταύτης προκύπτει ὅτι ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν ἀνάγκην ἐπιβάλλει διπλὴν ἀναδιανομὴν τῶν εἰσοδημάτων. Πρῶτον διὰ τοῦ κλασικοῦ μηχανισμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ δεύτερον διὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων.

Διὰ νὰ εἶναι ὅμως δικαία, ἡ τοιαύτη ἀναδιανομὴ τῶν εἰσοδημάτων εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον ἀναγκαία ἢ ἐπέκτασις τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων πρὸς πολλὰς κατευθύνσεις. Πρῶτον πρὸς τὴν κατεύθυνσιν καλύψεως ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ. Δεύτερον πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς καλύψεως παντὸς κινδύνου δυναμένου νὰ προκαλέσῃ ἀπώλειαν ἢ μείωσιν εἰσοδήματος. Τρίτον πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἀνοψώσεως τῶν παρῶν εἰς τὸ προσῆκον ἐπίπεδον. Ἐκτὸς ὅμως τούτων διὰ νὰ εἶναι δικαία ἢ ἀναδιστομὴ ἐπιβάλλεται ὅπως κατὰ πάσαν περίπτωσιν ἦτοι τόσον κατὰ τὴν περίοδον ὑπάρξεως εἰσοδήματος ὅσον καὶ κατὰ τὰς περιόδους ἀπωλείας τούτου λόγω ἀσθενείας ἢ ἀνεργίας, ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας ἀπολαμβάνει εἰσοδήματος ἀναλόγου πρὸς τὰ οἰκογενειακά του βάρη. Ἐξ οὗ ἡ ἀνάγκη τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων.

Γενῶνται ὅμως περαιτέρω τὸ ἐρώτημα πῶς καὶ διὰ ποίου μηχανισμοῦ δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ τοιαύτη δικαία ἀναδιανομὴ τῶν εἰσοδημάτων. Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀπλή. Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις καὶ τὸ σύστημα οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, χρηματοδοτοῦνται ὡς γνωστὸν δι' εἰσφορῶν τῶν ἐνδεδεφερομένων, ἐργαζομένων καὶ τυχόν ἐργοδοτῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ δι' ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κράτους ἤτοι δι' εἰσφορῶν ἀπάντων τῶν

φορολογουμένων. Αι εισφοραί αὐται περιερχόμεναι εἰς τοὺς οἰκείους φορεῖς, διατίθενται ὑπὸ τύπον παροχῶν πάσης φύσεως ὑπὲρ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἢ ἀδυνατοῦν νὰ ἐργασθῶν ἢ ἔχουν ἠδὲ ἡμιθέτως ἀνάγκαις λόγῳ τῶν προσθέντων δαπανῶν ποῦ προκαλεῖ τυχόν ἀσθένεια ἢ δυσανάλογα οἰκογενειακὰ βάρη. Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις καὶ τὸ σύστημα οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων ἔχουν κατὰ συνέπειαν ὡς σκοπὸν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν συγκέντρωσιν εἰσφορῶν παρὰ τῶν δυναμένων νὰ καταβάλλουν τοιαύτας καὶ τὴν ἀναδιανομὴν τούτων ὑπὲρ τῶν δεομένων προστασίας.

γ) Ἐλάχιστον ὄριον διαβιώσεως. Μία τρίτη βασικὴ ἰδέα εἶναι ὅτι ἡ τοιαύτη ἀναδιανομὴ τῶν εἰσδομάτων, δὲν πρέπει νὰ ὠθηθῆται πέραν ὁρισμένων ὁρίων καὶ συγκεκριμένως πέραν τῶν ὁρίων ἐκείνων, ποῦ εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν εἰς ἕκαστον τοῦ κατωτάτου ὁρίου διαβιώσεως. Οἱ κοινωνικοὶ θεσμοὶ δὲν πρέπει, κατὰ τὰς ἐντιλήψεις πάντοτε τοῦ BEVERIDGE νὰ ἐπιδιώκουν τὴν ἐξίσωσιν ὅλων γενικῶς τῶν εἰσδομάτων, ἀλλὰ τὴν ἀνύψωσιν εἰς τὸ *existence minimum* τῶν κάτω τούτου εἰσδομάτων. Ἡ ἐξασφάλισις μείζονος τούτου εἰσδομάτου δὲν πρέπει νὰ ἐνδραφεύρῃ τὸ Κράτος. Ἐάν τις ἐπιθυμῇ τὴν ἐξασφάλισιν μείζονος εἰσδομάτου δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς ἄλλα μέσα, τὴν ἰδιωτικὴν ἀποταμίευσιν, λ.χ. τὰς ἰδιωτικὰς ἀσφαλείας κλπ.

3. Ἐξ ὧν ἐξετέθησαν ἀνωτέρω ἀλλὰ καὶ γενικώτερον ἐξ ὧν σήμερον ἔχουν γίνεαι δεκτὰ διὰ τὸν θεσμόν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας συνάγεται ὅτι οὗτος ἀποτελεῖ τὴν συνισταμένην ποικιλομορφῶν μέτρων ἀναγομένων εἰς διαφόρους τομείας τῆς κρατικῆς δράσεως καὶ συγκεκριμένως:

Εἰς τὸν τομέα τῆς καθαρῶς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ἐπὶ τῷ τέλει ἐπιδιώξεως τῆς ἐξασφαλίσεως ἐπιπέδου πλήρους ἀπασχολήσεως.

Εἰς τὸν τομέα τῆς κοινωνικοοικονομικῆς πολιτικῆς, ἐπὶ τῷ τέλει τροποποιήσεως ἐπὶ τὸ δικαιότερον τῆς κατανομῆς τῶν εἰσδομάτων, τῆς προκυπτούσης ἀπὸ τῶν τυφλῶν παιγνιδιῶν τοῦ οἰκονομικοῦ μηχανισμοῦ καὶ τοῦ ἐλευθέρου ἀνταγωνισμοῦ.

Εἰς τὸν τομέα τῆς ὀργανώσεως τῶν ἰατρικῶν φροντιστῶν καὶ τοῦ υγιονομικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς χώρας, ἐπὶ τῷ τέλει τελεσφόρου καταπολεμησεως τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων, διὰ τῆς προλήψεως τῶν κατὰ πρῶτον λόγον καὶ ἐν ἀδυναμία ταύτης διὰ τῆς προσηκούσης περιθάλψεως κατὰ τῶν δυσμενῶν συνεπειῶν αὐτῶν.

4. Εἶναι φανερόν ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω, ὑπερφαλαγγίζει κατὰ πολὺ τὰ παραδεδομένα πλαίσια τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Οἱ ὅροι διαφέρον μεταξὺ τῶν βασικῶν. Ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλεια ἀποτελεῖ σκοπὸν. Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις ἀποτελοῦν ἓν μέσον, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Διὰ τοῦτο καὶ τὰ σχέδια περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἐμφανίζου βασικὰς διαφορὰς ἀπὸ τὰ σχέδια κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Κατὰ πρῶτον λόγον δὲν δύναται νὰ ἔχουν μερικὴν ἐφαρμογὴν. Πρέπει νὰ ἐφαρμοζῶνται κατ' ἀνάγκην ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ.

Κατὰ δεῦτερον λόγον ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλεια προϋποθέτει ἐνότητα ἢ τούλάχιστον στενὸν συντονισμόν, ὅλων τῶν μεθόδων καὶ συστημάτων ποῦ ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς. Ἡ παράλληλος ἐφαρμογὴ διαφόρων μηχανισμῶν, ἀνεξαρτήτων ἀπ' ἀλλήλων, δὲν συμβιβάζεται μετὰ τὴν ἰδέαν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

Αἱ ἀνωτέρω βασικαὶ ἀρχαὶ περὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ἦτοι ἡ καθολικότης καὶ ἡ ἐνότης δράσεως, ἐπιβάλλου ἀναγκαίως βασικὰς καινοτομίας καὶ ἐπὶ τοῦ τεχνικοῦ πεδίου, ἢ σπουδαιότερα τῶν ὁποίων ἐγχεῖται εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν κλασικῶν μεθόδων ὀργανώσεως τῆς ἰδιωτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς πράγματι ἀφ' ἧς ὁ θεσμὸς ἤθελε ἐπεκταθῆ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ πληθυσμοῦ μιᾶς χώρας, οὐδεὶς πλέον λόγος συντρέχει ἀκριβοῦς ὑπολογισμοῦ τῶν συνεπειῶν καὶ τῆς σημασίας ἐκάστου κινδύνου δι' ἕκαστον ἄτομον ἢ λεκτολόγου συσχετισμοῦ εἰσφορῶν καὶ παροχῶν ἢ δημιουργίας ἀσφαλιστικῶν ἀποθεματικῶν. Ἡ ἐθνικὴ ἡλιεργία ἐπὶ τῆς ὁποίας βασιίζεται ἡ θέσις εἰς ἐφαρμογὴν νόου γενικοῦ συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλείας καθιστᾷ πάντα τὰ ἀνωτέρω περιττά.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐπίσης, ἀφ' ἧς τὸ πρόβλημα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἀντιμετωπιεθῆ ὑπὸ τὸ πλαίσιον τῆς καθολικότητος, ὁ τρόπος τῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ συστήματος ἀποβάλλει μέγα μέρος τῆς σημασίας, τὴν ὁποίαν ἐνέχει εἰς τὰ συστήματα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Διότι τὸ σύνολον τῶν βαρῶν ἀναλαμβάνει ὁλοκλήρως ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία τοῦ τόπου καὶ καταντᾷ ἀπλοῦν ζήτημα οἰκονομικῆς ἢ ψυχολογικῆς σκοπιμότητος. ὁ τρόπος χρηματοδοτήσεως τῆς, δι' εἰσφορῶν τῶν ἐργαζομένων καὶ ἐργοδοτῶν ἢ δι' εἰδικῆς φορολογίας ἢ δι' ἀπευθείας ἀναλήψεως τῶν βαρῶν τῆς παρὰ τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ τέλος διὰ τοῦ συγκερασμοῦ δύο ἢ πλείονων τῶν ἀνωτέρω μεθόδων. Εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ αὐτό: ἀποχωρισμὸς καὶ συγκέντρωσις ἐνὸς τμήματος τοῦ ἐθνικοῦ εἰσδομάτου καὶ ἀναδιανομὴ τούτου ἐπὶ τῆ βάσει ἀρχῶν δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος εἰς τοὺς οἰκονομικῶς ἀσθενεστεροὺς τοὺς δεομένους προστασίας.

III. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῶν Κοιν. Ἀσφαλίσεων ἐν Ἑλλάδι.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλισις ὡς θεσμὸς προστασίας τῶν ἐργαζομένων ἐκλιτογραφισθῆ λίαν ἐνωρίς. Ὡς ἦτο φυσικὸν ἡ ἀσφάλισις ἤρχισεν ἀπὸ τοὺς ἀσκούοντας τὰ μάλλον ἐπίπονα ἐπαγγέλματα, τοὺς ναυτικούς καὶ τοὺς μεταλλωρύχους καὶ βαθμηδὸν ἐπεξετάθη εἰς διαφόρους ἄλλας κατηγορίας μισθωτῶν. Οὕτω ἀπὸ τὸ 1857 ἤρχισεν λειτουργεῖν τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Παλεμικοῦ Ναυτικοῦ καὶ ἀπὸ τὸ 1861 τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον καὶ τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὴν περιθάλψιν τῶν μεταλλωρύχων ἀφ' ἐνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου μέρους περὶ παροχῆς συντάξεως εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἀκολουθεῖ ἡ σύστασις τοῦ Ταμεῖου Συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1867 καὶ ἀπὸ τοῦ 1900 ἡ Ἱδρυσις Ταμείων Συντάξεων διὰ τὸ προσωπικῶν τῶν σοβαρωτέρων ἐπιχειρήσεων (Τραπεζῶν, Σιδηροδρόμων κ.λ.π.).

Ὁ Νόμος 281 τοῦ 1914 «περὶ σωματείων» ὅστις περιέλαβε διατάξεις περὶ ἀλληλοβοηθητικῶν ταμείων, ὡς καὶ ὁ νόμος 602 τοῦ 1914 «περὶ συνεταιρισμῶν» ἀσήμαντον ἐπίδρασιν ἔσχον ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλιστικῆς κινήσεως. Ἀντιθέτως σημαντικὸν σταθμὸν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὴν χώραν μας ἀπετέλεσαν ὁ νόμος 2868 τοῦ 1922 «περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἐργατῶν καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων», ὅστις ἔθηκε ἰσχυροτάτην ἔδρασιν εἰς τὴν σύστασιν νέων Ταμείων κατ' ἐπιχειρήσιν, χωρὶς ὁμῶς νὰ ἐπιτύχῃ τὴν γενίκευσιν τοῦ θεσμοῦ καὶ ἰδίᾳ νὰ προσγάγῃ τὴν ἀσφάλισιν κατὰ τῆς ἀσθενείας.

Νέα περίοδος σημεῖοῦται διὰ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν ἀπὸ τοῦ 1926, διὰ τῆς συστάσεως δι' εἰδικῶν νόμων νέων Ταμείων ἀφορῶντων πλέον ὁλοκλήρως ἐπαγγελματικῶς κλίτους καὶ καλυπτόντων ἅπαντας τοὺς κλασικῶς παραδεχόμενους ἀσφαλιστικούς κινδύνους (Ταμεῖα ἀσφαλίσεων καπιτωργατῶν, μυλεργατῶν, ἀρτεργατῶν καὶ τυκογράφων).

Ὁ νόμος 6298)1934 «περὶ κοιν. ἀσφαλίσεων», ἐγκαινιάζει νέαν φάσιν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ θεσμοῦ.

Ἦδη ἀπὸ τοῦ 1929 ἤρχισεν νὰ συζητῆται σοβαρῶς ἡ ἀνάγκη γενίκευσεως τοῦ θεσμοῦ. Λόγω τῆς σοβαρότητος τοῦ θέματος, ἡ τότε Κυβέρνησις Ἐλευθερίου Βενιζέλου μετεκάλεσε ἐξένομα εἰδικῶς πρὸς μελέτην τῶν συνθηκῶν τῆς χώρας καὶ ὑπόδειξιν τῶν νομοθετικῶν κατευθύνσεων, αἵτινες θὰ εἶεν ν' ἀκολουθηθοῦν. Βάσει τῶν πορισμάτων τούτων καὶ τῶν δεδομένων τῆς ἐνεργηθείσης κατὰ τὸ 1930 ἀπογραφῆς τῶν μισθωτῶν, κατηρτίσθη νομοσχέδιον, ὅπως ψηφισθῆν ἐγένετο ὁ νόμος 5733 τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1932, ὅστινος ἡ ἐφαρμογὴ θὰ ἤρχιζε μετὰ 5 μῆνας.

Ἡ παρεμπροσθία ὁμῶς τότε Κυβερνητικὴ ἀλλαγὴ ἐματαιώσεν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου, ὅστις ἐπεβλήθη εἰς νέαν ἐπεξεργασίαν. Τὸ νέον νομοσχέδιον, διαφέρει εἰς ἄρκετά σημεῖα τοῦ νόμου 5733, κυρίως ὁμῶς εἰς τὸ ἀκολουθεῖται ὑπ' αὐτοῦ οἰκονομικὸν σύστημα καὶ τὴν ἐναντι τῶν λειτουργούντων ἀσφαλ. ὀργανισμῶν ἀκολουθητέαν πολιτικὴν, ἐγένετο ὁ νόμος 6298 τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1934 «περὶ κοιν. ἀσφαλίσεων», ὅστινος ἡ οὐσιαστικὴ ἐφαρμογὴ ἤρχισεν τὴν 1 Δεκεμβρίου 1937.

Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπεξετάθη ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλι-
σις κατὰ τῶν κινδύνων ἀσθενείας, ἀναπηρίας, γήρατος καὶ
θανάτου εἰς ἅπαντας τοὺς μισθωτοὺς τῶν ἀστικῶν κέντρων.
Πρὸς τοῦτο συνεστήθη ὡς γενικὸς φορέας τῆς Κοινωνικῆς
Ἀσφαλίσεως τὸ Ἴδρυμα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλιστικῶν, μὲ
πρωτὴν μὲν οἰκονομικὴν διάρθρωσιν ἀλλὰ στερεὰν θεμελίωσιν.

Ὁ Νόμος οὗτος ἀπέβλεψεν ἐπίσης εἰς τὴν τακτοποίησιν
ἐν τινὶ μέτρῳ τῆς καταστάσεως, ἣτις εἶχεν ἤδη ἀπὸ τοῦ 1930
δημιουργηθῆ ἔκ τῆς πληθῆος τῶν ἀσφαλιστικῶν φορέων.
Πρὸς τοῦτο, ἐθέσπισε ἀπαγόρευσιν συστάσεως νέων Ταμείων
ἐπιτρέπων μόνον τὴν σύστασιν ἐπικουρικῶν τοιούτων. Ἠλπίζετο
τότε ὅτι βαθμυθὸν θὰ ὠλοκληροῦτο ἡ ἀσφαλιστικὴ προστασία
τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ θ' ἀνυψοῦτο τὸ ἐπίπεδον τῶν χαμηλῶν του πε-
ροχῶν. Ἀντὶ ὅμως τούτου ἀρέσθη ὁ γενικὸς φορέας σχεδὸν ἁ-
πολύθητος καὶ τὸ Κράτος συνέχισε τὴν σύστασιν πάσης φύσεως
νέων κλαδικῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὄργανισμῶν. Ὑπὲρ τὰ τριάκοντα
κύρια Ταμεία συνεστήθησαν ἕκαστε. Βιαιτέρως γόνιμες, εἰς
τὴν σύστασιν ἰδίᾳ ἐπικουρικῶν Ταμείων, ὑπῆρξεν ἡ κατοχικὴ
περίοδος, χάρις εἰς τὴν προχρηρότητα μεθ' ἧς ἐλειτοῦργησεν
ἡ νομοθετικὴ μηχανὴ ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην ἐξασφαλί-
σεως προσθέτου προστασίας ἐπὶ πλέον τῆς ἀνεπαρκοῦς τοι-
ούτης τῆς κυρίας ἀσφαλίσεως. Κατὰ τὴν περιόδον ταύτην
συνεστήθησαν 21 ἐν συνόλῳ ταμεία ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 17 ἐπι-
κουρικά.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας ἡ κίνησις
ἰδρύσεως νέων Ταμείων, καίτοι ἀνακοπέισα, δὲν ἐσταμάτησε
παντελῶς. Οὕτω συνεστήθησαν ἕνα Ταμεία, κύρια καὶ ἐπι-
κουρικά, ἐκτός τῶν διαφόρων Κεφαλαίων Ἀποζημιώσεως
Φορτοεφορτωτῶν, τὰ ὁποῖα οὐσιαστικῶς ἀποτελοῦν Ἀσφα-
λιστικούς Ὄργανισμούς.

Ἱστορικῶς ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλις συνεδέθη μὲ τὴν ἐργα-
τικὴν τάξιν, τῆς ὁποίας ἀπέβλεψε νὰ θεροπεύσῃ βασικὰς
ἀνάγκας, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ὁποίων τὸ πενιχρὸν ἐργα-
τικὸν εἰσόδημα ἦτο παντελῶς ἀνεπαρκές. Ἡ ἐπικρατήσασα
ὁμῶς κατὰ τὸν μεσοπόλεμον ἀστάθεια τῶν οἰκονομικῶν συν-
θηκῶν, κατέστησε ἐξ ἴσου ἐπιτακτικὴν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ
θεσμοῦ καὶ εἰς κατηγορίας αὐτοτελῶς ἐργαζομένων. Οὕτω ἀπὸ
τοῦ 1925 ἀρχίζει παραλλήλως πρὸς τὴν ἀσφάλισιν τῶν μι-
σθωτῶν νὰ ὀργανοῦνται καὶ ἡ ἀσφάλις τῶν αὐτοτελῶς ἐργα-
ζομένων. Κατὰ τὸ ὡς ἄνω ἔτος συνιστᾶται τὸ Ταμεῖον Συν-
τάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν, ἀκολουθεῖ ἡ σύ-
στασις τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν τὸ 1929, τοῦ Τα-
μείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἐλλά-
δος τὸ 1934, τοῦ Ταμείου Ἐμπόρων τὸ 1939 κ.λ.π.

Βασικὸν τέλος σταθμὸν εἰς τὴν κοινωνικὴν μας ἀσφάλισιν
ἀπετέλεσε καὶ ἡ ἴδρυσις τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας, εὐθὺς μετὰ
τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας. Περὶ τούτου ὁμῶς γίνεται
λόγος κατωτέρω.

IV. Ἡ ὑφισταμένη ἐκφυθμοσ κατὰ στασις.

Λόγω τῆς τοιαύτης τμηματικῆς εἰσαγωγῆς τοῦ θεσμοῦ,
τὸ σήμερον ὑφιστάμενον ἐν τῇ χώρᾳ γενικὸν σύστημα κοινο-
νικῶν ἀσφαλίσεων (Ι.Κ.Α. καὶ Εἰδικὰ Ταμεία) ἐμφανίζει ἑλ-
λειψιν συνοχῆς καὶ πολλαπλᾶς ἀνομοιομορφίας, ὡς πρὸς τὴν
ἐξασφαλιζομένην καθ' ὕψος καὶ ἔκτασιν προστασίαν, μὲ μονα-
δικὴν ἐξαιρέσιν τὴν ἀσφάλισιν ἀνεργίας.

Ἡ τελευταία αὕτη ὡς γνωστὸν, διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Τα-
μείου Ἀνεργίας διὰ τοῦ Ν. 118)1945, κατέστη σὺν τῷ χρό-
νῳ δυνατόν νὰ συγκεντρωθῇ καθ' ὅλην σχεδὸν αὐτῆς τὴν
ἔκτασιν εἰς τὸν ἀνωτέρω γενικὸν φορέα, ὅστις ἀπερρόρησεν
εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς πλείστους τῶν παρ' εἰδικαῖς Ταμείαις
λεϊτουργούντων κλάδων ἀνεργίας.

Τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς τοιαύτης ἐκφυθμοσ κατα-
στάσεως τοῦ γενικοῦ συστήματος τῆς ἑλληνικῆς κοινωνι-
κῆς Ἀσφαλίσεως δύναται νὰ συνομιοθῶν εἰς τὰ ἑξῆς :

α) Εἰς τὸν κατακερματισμὸν τῆς ἀσφαλίσεως εἰς μέγαν
ἀριθμὸν Ἀσφαλιστικῶν Φορέων/ πολλοὶ τῶν ὁποίων ὄχι
μόνον ἀντιοικονομικοὶ εἶναι ἀλλὰ καὶ στεροῦνται ὑγιῶν ἀνα-
λογιστικῶν βάσεων. Οἰκισθῆποτε πράγματι ἐφαρμογῇ τῆς ἀρ-
χῆς τοῦ ἀναλογισμοῦ τῶν κινδύνων εἶναι ἀδύνατος εἰς Τα-
μεία μὲ μικρὸν σχετικῶς ἀριθμὸν ἠσφαλισμένων. Τὰ τοιαῦ-
τα Ταμεία εἶναι καθ' ἀνάγκην καταδικασμένα — πλὴν ἐλα-

χίστων ἐξαιρέσεων καθ' ἐπιχειρήσιν Ταμείων— νὰ ἔχουν
ἀτελῆ ὀργάνωσιν, ὑψηλὰ ἀσφαλιστὰ καὶ ὑψηλὰ ἔξοδα ἐπι-
κρίσεως, δεδομένου ὅτι ταῦτα κατὰ λογικὴν συνέπειαν ποικί-
λουν κατὰ λόγον ἀντίστροφον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἠσφαλισμένων.
Εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας, ὁ περιωρισμέ-
νος ἀριθμὸς ἠσφαλισμένων ἀποκλείει καὶ τὴν ἀσκησιν οἰοσ-
δήποτε προληπτικῆς δράσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὡς γνωστὸν το-
σον μεγάλη σημασία ἀποδίδεται σήμερον εἰς ἄλλα κράτη.

β) Εἰς τὰς ὑφισταμένας ἀδικαιολογήτους ἀνομοιομορφίας
τόσον εἰς τὸ ὕψος τῶν εἰσφορῶν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ὕψος καὶ
τὰς προποθέσεις ἀπονομῆς τῶν παροχῶν καὶ τὸν κύκλον τῶν
δικαιουμένων προσώπων καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ἀκόμη, ὅ-
που αἱ πραγματικαὶ συνθήκαι εἶναι αἱ αὐταί.

γ) Οὐσιώδη ἀνωμαλίαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνικὴν ἀ-
σφάλισιν ἀποτελοῦν ἐπίσης καὶ οἱ λεγόμενοι κοινωνικοὶ πό-
ροι τῶν εἰδικῶν Ταμείων.

Οὗτοι ἀποτελοῦν ὡς γνωστὸν εἰς τὴν πραγματικότητα εἰ-
δικὰς φορολογίας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀσφαλίσεως. Ἡ
θέσπισις βεβαίως τοιούτων φορολογιῶν, αἰτινες δὲν σημαί-
νουν τίποτε ἄλλο εἰμὴ συμμετοχὴν τοῦ συνόλου τῶν φορολο-
γούμενων εἰς τὴν χρηματοδότησιν τῆς ἀσφαλίσεως, δὲν εἶ-
ναι δυνατόν νὰ καταδικασθῇ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν. Τῶναντίον
ἀποτελεῖ ἔμμεσον συμμετοχὴν τοῦ Κράτους εἰς τὴν κάλυψιν
τῶν δαπανῶν τῆς ἀσφαλίσεως, ἣτις συνιστᾶται καὶ ὑπὸ τῶν
Διεθνῶν Συμβάσεων Ἐργασίας τοῦ Δ. Γ. Ε. καὶ ὑπὸ τῆς
γνωστῆς Διακηρύξεως τῆς Φιλαδέλφειας τοῦ 1944. Ἡ ἀνω-
μαλία ἐγκτεται εἰς τὸ γεγονός τῆς ἀντιοικονομικότητος πολ-
λῶν ἐκ τῶν θεσπισμένων κοινωνικῶν πόρων καὶ εἰς τὴν ἀν-
τικοινωνικὴν διάθεσιν αὐτῶν, ὑπὲρ μικρῶν ὁμάδων ἠσφαλι-
σμένων, ἣτις καταλήγει εἰς τὴν δημιουργίαν εὐνοουμένων καὶ
προνομισκῶν μεταχειρίσεων.

Ἡ θέσπισις τῶν κοινῶν πόρων ἔχει γίνει πρᾶγματι μὲ μέ-
τρον οὐχὶ τὴν ἀνάγκην ἀσφαλιστικῆς προστασίας ἐκάστης κα-
τηγορίας ἠσφαλισμένων ἀλλὰ τὴν πίεσιν τὴν ὁποίαν δύναται
ν' ἀσκήσῃ οὗτοι πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἐπιδιωξέων των. Ἄμ-
μοισος συνέπεια τούτου ὑπῆρξε τὸ γεγονός ὅτι ἡ τοιαύτη ἀν-
τικοινωνικὴ κατανομή των ματαιώνει αὐτὸν τοῦτον τὸν σκο-
πὸν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Ὄντως, ἀπὸ γενικωτέρας
οἰκονομικῆς πλευρᾶς ἐξεταζομένη ἡ κοιν. ἀσφάλις, ἀποβλέ-
πει εἰς τὴν ἀναδιανομὴν μέρους τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος ὑπὲρ
τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων. Εἰς τὴν χώραν μας ἕμως,
ὅπου οἱ κοινωνικοὶ πόροι λαμβάνουν κατὰ κανόνα τὴν μορφήν
ὀρίων ἐπὶ τῶν εἰδῶν εὐρείας καταναλώσεως καὶ δὴ ὑπὲρ τῶν
κλαδικῶν Ταμείων, ἅτινα ἀντιπροσωπεύουν συνήθως ἰσχυρὰς
οἰκονομικῶς κατηγορίας ἠσφαλισμένων, ἡ ἀναδιανομὴ αὐτὴ
γίνεται καθ' ἀντίστροφον λόγον, δηλαδὴ ὑπὲρ τῶν οἰκονομι-
κῶς ἰσχυροτέρων. Ἔτι πλέον εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν σχετι-
κῶς ἰσχυρῶν οἰκονομικῶς συνεισφέρουν ὄχι μόνον οἱ ὀλιγώ-
τερον ἀμειβόμενοι ἠσφαλισμένοι, ἀλλὰ κα εὐρέα στρώματα
τοῦ πληθυσμοῦ τὰ ὁποῖα οὐδεμιᾶς ἀσφαλιστικῆς προστασίας
τυγχάνουν, ὡς οἱ ἀγρόται, οἵτινες καλοῦνται νὰ συνεισφέρουν
ὑπὲρ τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ, ἐνῶ θὰ ἔδει
νὰ συμβαίη ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον.

V. Ἡ γεννημένη προεργασία εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ θεσμοῦ.

Ἡ ἀνωτέρω διὰ βραχέων σκιαγραφηθεῖσα κατάστασις
τῆς ἑλληνικῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ αἱ πρόδοι τὰς
ὁποίας ἐσημείωσεν ὁ θεσμὸς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀφῆσιν
ἀσυγκίνητον τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας μας, παρὰ τὰ πολλα-
πλᾶ προβλήματα, τὰ ὁποῖα εἶχε καὶ ἔχει αὕτη νὰ ἀντιμε-
τωπίσῃ, διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν καὶ τὴν ἀνῶρθωσιν
τῶν ἀνευ προηγουμένου εἰς ἔκτασιν καταστροφῶν καὶ ἐρει-
πίων, πού ἐπεσώρευσεν εἰς αὐτὴν ὁ πόλεμος ἀρχικῶς, ὁ συμ-
μοριτισμὸς βραδύτερον καὶ αἱ ἐπακολουθήσασαι τούτους τρι-
γυκαὶ διὰ τὸ ἔθνος συμφοραί.

Μὲ τὸ πρόβλημα τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ἑλληνικῆς κοι-
νωνικῆς ἀσφαλίσεως ἠσχυλῆθησιν ἐντατικῶς Ἑλληγες καὶ
ξένοι ἐμπεριργνώμονες τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς καὶ
τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἀνώτερα
συνδικαλιστικὰ ὄργανα τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν,
αἱ ἐργασίαι δὲ τούτων ἐφώτισαν ἐπαρκῶς τὸ πρόβλημα ὑπὸ

δλας του τὰς πτωχάς. Ίδιαίτερος αξιόλογος ὑπῆρξεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἡ κατ' ἐντολήν του τότε Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καὶ νῦν Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Σοφοκλῆ Βενιζέλου, ἐκπονηθεῖσα κατὰ τὸ 1949 ὑπὸ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἐκθεσις διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

Θὰ ἀποτελεῖ ὅμως πραγματικὴν παράλειψιν, ἂν δὲν ἐξή-
ρετο ὅπως ἰδιαίτερος διὰ τῆς παρουσίας ἢ δημιουργικῆς συμβολῆς, ἢ πρωτοβουλία καὶ τὸ ζῶηρόν ενδιαφέρον, μὲ τὸ ὅποιον ἐπεδίωξαν τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἐξυγιάνωσιν τοῦ θεσμοῦ, ἢ Ἀμερικανικὴ Ἀποστολὴ καὶ οἱ ὑπ' αὐτῆς μετακληθέντες εἰδικοὶ ἐμπειρογνώμονες διὰ τὴν διοίκησιν καὶ διοργανώσιν τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ διὰ τὴν παρεχθῆναι συμβουλῶν πρὸς τὴν ἐλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Τὸ παρὸν σχέδιον νόμου ἀποτελεῖ ἤδη τὸ πρῶτον θετικὸν βῆμα πρὸς πραγμάτωσιν τῶν σχετικῶν προπαθειῶν καὶ ἐξαγγελῶν ὄλων τῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ μεταπολεμικῶν Κυβερνήσεων, αἰσθάνομαι δὲ ἑαυτὸν ὅπως ἰδιαίτερος ὑπερήφανον, διότι κατ' εὐτυχίαν συγκυρίαν εἰς ἡμᾶς ἔλαχεν ὁ κλῆρος νὰ εἰσηγηθῶ ταῦτα ὡς μέλος Κυβερνήσεως, Προεδρευομένης ὑπὸ τὸν υἱὸν τοῦ ἀειμνήστου Ἐλευθερίου Βενιζέλου, εἰς τὴν μεγαλόπνοον τοῦ ὁποίου ἡγεσίαν εἶδε τὸ φῶς καὶ ὁ πρῶτος γενικὸς νόμος περὶ κοινωνικῶν ασφαλίσεων ἐν Ἑλλάδι, ὁ Νόμος 5733/1932, ὅστις ἀργότερον ἀντικατεστάθη ἀπὸ τὸν μέχρι σήμερον ἐν ἰσχύϊ Νόμον 6298/1934.

VI. Βασικαὶ ἐπιδιώξεις καὶ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ σχεδίου.

Τὸ ὑποβαλλόμενον ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἐγκρίσιν σχέδιον νόμου ἀποβλέπει εἰς δύο κυρίως βασικοὺς σκοποὺς.

Πρῶτον, εἰς τὴν ἐπὶ νέων βάσεων, ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Ἰθρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὅπου, διαχειριζόμενον τὰς τύχας τῶν 3/4 τῶν μισθωτῶν τῆς χώρας καὶ ἀποτελοῦν τὸν κυριώτερον Φορέα ἐνασχίσεως τῆς κοινωνικῆς μὲς πολιτικῆς, προσελκύει ἀμέριστον τὸ κρατικὸν ἐνδιαφέρον. Ἡ ἀναδιοργάνωσις αὕτη ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὴν διόρθωσιν ἀφ' ἐνὸς μὲν τῶν ἀτελειῶν τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος νόμου, τὰς ὁποίας κατέδειξε ἢ ἐπὶ ἱβητίαν ἐφαρμογῇ του καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸν προανατολισμὸν τοῦ θεσμοῦ πρὸς τὰς νεώτερας διεθνεῖς τάσεις καὶ κατευθύνσεις, ἐπὶ τῷ τέλει ἐξασφαλίσεως δραστηριοτέρας ὑπὲρ τῶν μισθωτῶν τῆς χώρας τροπικίας.

Δεύτερον εἰς τὴν λήψιν γενικωτέρων τινῶν μέτρων, ἀποελεπόντων εἰς τὴν ὀρθολογιστικωτέραν ὁργάνωσιν τοῦ ὅλου θεσμοῦ τῆς κοινωνικῆς ασφαλίσεως τῆς χώρας καὶ τὴν προλείψασιν τοῦ θάφους διὰ τὴν ἐν εὐθέτω χρόνῳ καθολικὴν του ἐξυγιάνωσιν καὶ διατύπωσιν τοῦ τελικοῦ του σχήματος ὑπὸ τὸ ὅποιον θὰ δύναται οὗτος νὰ ἐνταχθῆ, ὡς ὀργανικὸν τμήμα, εἰς τὴν γενικώτερον σύστημα κοινωνικῆς ασφαλείας.

Τὴν κεντρικὴν ἐξ ἄλλου γραμμὴν τοῦ ὅλου σχεδίου, χαρακτηρίζει ἡ ἀρχὴ τῆς ἀλληλεγγύης, ἢ ὅποια ὡς γνωστόν ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον γνώρισμα τῶν προσφάτων παγκοσμίων ἐξελίξεων τοῦ θεσμοῦ. Ἡ βασικὴ ἰδέα εἶναι ἡ σήμερον ὅτι ἡ κοιν. ἀσφάλις ἀποτελεῖ τὴν ἐμπρακτον ἐκδήλωσιν τῆς ἀλληλεγγύης τοῦ ἔθνους.

Ἐκ τῆς ἰδέας ταύτης ἀπορρέουν αἱ νεώτεροι τάσεις ἐν τῇ κοινωνικῇ ἀσφάλει, αἱ ὁποῖαι δύναται νὰ συνοψισθῶν εἰς τὰ ἑξῆς:

α) Ἀπὸ ἀπόψεως ἐκτάσεως ἢ κοινῶν ασφαλίσεως τείνει νὰ καλύψῃ ὀλόκληρον τὸν πληθυσμὸν ἢ τοῦλάχιστον τὸν ἐργαζόμενον πληθυσμὸν ἀσχετῶς ἐπαγγέλματος.

β) Ἀπὸ ἀπόψεως κινδύνων ἢ κοινωνικῆς ασφαλίσεως τείνει νὰ καλύψῃ τὴν ἀσθένειαν, ἀναπηρίαν, γῆρας, θάνατον, μητρότητα καὶ τὴν ἀνεργίαν.

γ) Ἀποτέλεσμα τῆς γενικεύσεως τῆς ασφαλίσεως εἶναι ὅτι αὕτη ἐπιδιώκει νὰ ἐξασφαλίῃ ἐν κατώτερον ὅριον διαβιώσεως. Ἡ συσχετίσις τοῦ μεγέθους τῶν παροχῶν πρὸς τὸ μέγεθος τῶν εἰσφορῶν, ὑπόλειμμα τῆς ἰδιωτικῆς ασφαλίσεως, τείνει νὰ περιορισθῆ.

δ) Ἀπὸ ἀπόψεως ὁργανώσεως, ὁ ἐνιαῖος φορεὺς ἀποτελεῖ τὸ ἰδεώδες πρὸς τὸ ὅποιον προσανατολίζεται σαφῶς ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλις.

ε) Ἡ παροχὴ ἱατρικῶν φροντίδων τοιοῦται ἰδιαίτερος. Εἰς τινὰ συστήματα γενικῆς ασφαλίσεως ὡς τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Αὐστραλίας ἡ ἱατρικὴ περίθαλψις ἀποχωρίζεται ἀπὸ τὴν ἀσφάλειν καὶ ἀποτελεῖ δωρεάν κρατικὴν παροχὴν.

Εἰς τὴν ἐπὶ μέρους διαμόρφωσιν τῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου προσεπαθήσαμεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐλληνικὰς παραδόσεις, τὴν ἰδιαίτερον ψυχολογίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν σύνθεσιν τῆς Χώρας.

Ἡ ἀρχὴ ὅμως τῆς ὀλοκληρωτικῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἀτόμου ἀπὸ τὴν ἀνάγκην καὶ τὸν φόβον, τὴν ὅποιαν διεκλήρωξεν ὁ Πρόεδρος Ρόουσελτ εἰς τὸ ἱστορικὸν του διάγγελμα τοῦ 1941, θὰ πραγματοποιηθῆ καὶ ἡ ἐλληνικὴ κοινωνικὴ ἀσφάλεια θ' ἀποκτήσῃ ὀλόκληρον τὸ κοινωνικὸν αὐτῆς πλάτος, μόνον ὅταν σὺν τῷ χρόνῳ πλασιωθῆ καὶ ὑπὸ ἐνὸς συστήματος κοινωνικῆς προνοίας, ἥτις θὰ συμπληρώσῃ τὰ ἀναγκαῖα κενά, τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της καὶ τῆς δεκαετηθώσεως της ἀφήνει ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλις. Ἡ ἀναδιοργάνωσις ὅθεν καὶ τοῦ συστήματος τῆς κοινωνικῆς προνοίας ἐν Ἑλλάδι ἀποτελεῖ μίαν ἀμείων καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς χώρας, ἢ ὅποια ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ τὸ ταχύτερον, ἐναρμολομένη πρὸς τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειν.

Ἀπὸ νομοτεχνικῆς τέλους ἀπόψεως ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ σχεδίου, ἀποτελεῖ ἡ ἀποφυγὴ λεπτομερικῶν ρυθμίσεων, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μείζονος ἐλαστικότητος εἰς τὴν ὁργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς ασφαλίσεως. λαμβανόμενον ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ δίκαιον τῆς κοινωνικῆς ασφαλίσεως ἀποτελεῖ δίκαιον ραθυαίων ἐξελίξεων, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου δέον νὰ εἰσίσταται εὐχέρεια προσαρμογῆς του πρὸς τὰς κρατούσας ἐκάστοτε νεώτερας τάσεις, κατευθύνσεις καὶ συνθήκας. Ὁ νόμος θέτει κατὰ κανόνα μόνον γενικὰ πλαίσια καὶ κατευθυντήριους γραμμὰς. Ἡ ρύθμισις τῶν λεπτομερειῶν, ἐντὸς τῶν πλαισίων τούτων, ἐπαφίεται εἰς τοὺς Κανονισμοὺς διὰ τὴν θέσπισιν τῶν ὁποίων προβλέπεται ἀπολυτότερα διακρίματα.

Ἐνταῦθα ἐπιβάλλεται ἡ διευκρίνησις ὅτι τὸ σχέδιον δὲν χωρεῖ εἰς τὴν υἰοθέτησιν ὄλων τῶν νεωτέρων ἀρτῶν περὶ κοινωνικῆς ασφαλείας. Ἐν τοιοῦτον ἄλλω ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις οἰκονομικῆς συνθήκας θὰ ἀποτελεῖ πῆδον εἰς τὸ κενόν. Διανοῦνται ἀπλῶς ὅτι ἡμπορεῖ νὰ διορθωθῆ, γίνονται ἕνα μεγάλο βῆμα πρὸς τὰ ἐμπόδα καὶ προσπαθοῦνται, ὡς λέγεται, ἀνωτέρω, τὸ θεῶμα διὰ τὴν ἐν καιρῷ ἐνταξίαν τοῦ ὅλου συστήματος εἰς τὰ πλαίσια ἐνὸς ὀλοκληρωμένου σχεδίου κοινωνικῆς ασφαλείας.

VII. Αἱ ἐπὶ μέρους διατάξεις τοῦ σχεδίου.

A'. Οἱ ἀσφαλιζόμενοι κίνδυνοι γενικῶς.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἡ ἀσφάλις θὰ καλύπτῃ τὰς αὐτὰς ἀσφαλιστικὰς περιπτώσεις, αἵτινες ἐκαλύπτοντο καὶ νῦν καὶ τοῦδε ὑπὸ τὸν Ν. 6298/1934 ἥτοι τὴν ἀσθένειαν, τὴν μητροτητα, τὴν ἀναπηρίαν, τὸ γῆρας καὶ τὸν θάνατον.

Εἰς τούτους ὅμως προστίθεται ἤδη καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἀνεργίας, λόγω τῆς συγχωνεύσεως εἰς τὸ Ι.Κ.Α. τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας, περὶ ἧς γίνεται λόγος κατωτέρω.

Ὡσαύτως διευρύνεται οὐσιαστικῶς ἡ προστασία κατὰ τὸ κενόν τῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς ἐπεκτάσεως ὄλων τῶν παροχῶν τῆς ασφαλίσεως καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας καὶ διὰ τῆς καλύψεως τῆς οὐματιώσεως εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν ἐκτασιν. Ἐνῶ ὡς γνωστόν μέχρι σήμερον αὕτη ἐκαλύπτετο διὰ τῆς παροχῆς σανατοριακῆς περιθάλψεως, ὑπὸ τύπον νοσοκομειοῦ τοιαύτου, μόνον εἰς τὰς ὁξείας αὐτῆς μορὰς καὶ ἐκδηλώσεις. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον συγγωνεύεται εἰς τὸ Ι.Κ.Α. καὶ ἡ Ὁργάνωσις Ἀντιουματικῆς Ἀσφαλίσεως. Καὶ περὶ τούτου ὁμοῦ γίνεται λόγος εἰδικώτερον κατωτέρω.

Τὸ ἐργατικὸν αὐτόχημα καὶ ἡ ἐπανελαμτικὴ ἀσθένεια δὲν ἀποτελοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἰσχύοντι νόμῳ, ἰδία ἀσπλ. περίπτωση, ἀλλ' ἀναλύονται ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν, τῆς ὁποίας ἔχουν. Ἐὰν δηλαδὴ προκαλοῦν νοσοκομειοῦ τοιαύτου γοήζουσαν ἱατρικῆς περιθάλψεως ἢ οὐματιώσεως πρὸς τὸν ποδὸς ἐργασίαν καλύπτονται ἀπὸ τὸν οἰκείον κλάδον παροχῶν ἀσθενείας εἰς εἶδος ἢ εἰς γοῦμα. Ἐνῶ σὺν προκαλοῦν ἀναπηρίαν ἢ θάνατον καλύπτονται ἀπὸ τὸν κλάδον σανατορίου ὡς πρὸς τὴν συνταξιοδοτικὴν τοῦ ἀνατόμου ἢ τῶν μελῶν οἰκογενείας τοῦ ἡσφαλισμένου, καὶ ὡς πρὸς τὰ ἑξῆς καθεῖς ἕκαστος

τόν κλάδον παροχών ασθενείας εις χρήμα. Έχει επαρκώς ήδη θεωρητικώς ερευνηθή το ζήτημα τούτο και έχει διαπιστωθή, ότι ούδεις λόγος πλέον υφίσταται, ώστε να υπάρχει ιδιαιτέρως κλάδος ατυχημάτων. Μόνον λόγοι ιστορικοί έδικαιολογούν την κατά το παρελθόν ιδιαιτέραν μεταχείρισιν του ατυχήματος, οι λόγοι όμως ούτοι δεν ισχύουν πλέον, έφ' όσον επεξετάθη η κοινωνία, ασφάλισις έφ' όλων των απειλούντων τον εργαζόμενον κινδύνων. Η μόνη απόκλισις, ήτις επέσβελλεται: καί θεωρείται υπό του νομοσχεδίου από την γενικήν ταύτην ρύθμισιν, είναι η της μη απαιτήτως οίωδηπότις χρονικών προϋποθέσεων διά την απόκτησιν δικαιώματος επί των παροχών, όσάνις ή εκαλήθεισις του κινδύνου όφείλεται εις εργατικόν άτύχημα ή επαγγελματικόν ασθένειαν. Την ρύθμισιν ταύτην υιοθέτησεν ο Παλλινός μεταπολεμικός νόμος περί κοινωνικών ασφαλίσεων και ο Τεχοσλοβακικός με ιδιαίτερώς ευάριστα αποτελέσματα. είναι δε και η λύσις του ισχύοντος ήδη νόμου 6298, επιτυχώς δοκιμασθείσα.

Διά τον όρισμον του εργατικού ατυχήματος ακολουθείται ο κλασικός όρισμός του βιαίου γεγονότος, του επισυμβαινόντος εν τη εργασία ή έξ άφορμής αυτής, όστις διά της έπιμνηνείας έχει προσλάβει το προσήκον εις έκτασιν περιεχόμενον.

Διάταξις περί χαρακτηρισμού ως εργατικών ατυχημάτων, των καθ' όδον καλουμένων ατυχημάτων, ήτοι των επισυμβαινόντων κατά την διαδρομήν προς τον τόπον ή εκ του τόπου εργασίας ή προς έκτέλεσιν διατεταγμένης υπηρεσίας, δεν περιελήθη εις το νομοσχέδιον, διότι ο χαρακτηρισμός των ατυχημάτων τούτων ως εργατικών, εκαλύθη πάντοτε άδιαστώς, άνευ θετικής διατάξεως, υπό της μέχρι τούδε διοικητικής πράξεως του Ι.Κ.Α. και της νομολογίας. Η διά θετικών διατάξεων κάλυψις των εν λόγω ατυχημάτων υπό νεωτέρων ξένων νομοθεσιών δεν δύναται να θεωρηθή λόγος πολιτογραφησεως των και παρ' ημίν. Όμοίως δεν περιελήθη εις το νομοσχέδιον, θεωρηθείσα ως περιττεύουσα και αυτονόητος και η διάταξις του ισχύοντος νόμου, καθ' ην «προς άτύχημα εν τη εργασία εξομοιούνται διά την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος νόμου και τα κατά την διάρκειαν δημοσίων εργατοπαλληλικών συγκεντρώσεων ή πράξεων διασώσεως ανθρωπίνων υπάρξεων επερχόμενα ατυχήματα».

Διά τας επαγγελματικάς ασθενείας, αίτινες την γένεσιν των όφείλουν εις τας συνθήκας του επαγγέλματος, δεν δίδεται ούτε όρισμός, ούτε γίνεται άπαρίθμησις τούτων. Αφήνεται εις κανονισμόν, να καθοριζή ταύτας, επί τη βάσει και των ενάπτως ισχυουσών περί αυτών διεθνών συμβάσεων εργασίας. Έκτός δε τούτου είναι γνωστόν ότι καθημερινώς προστίθενται, λόγω των βιομηχανικών και επιστημονικών προόδων, νέαι κατηγορίαι επαγγελματικών ασθενειών, μη δυνατόν να προβλεφθώσιν. Είς το σημείον τούτο καινοτομεί το νομοσχέδιον. Γίνεται πολύ περισσότερον ελαστικόν.

Β'. Κ ύ κ λ ο ς ή σ φ α λ ι σ μ έ ν ω ν .

Συμφώνως προς τας νεωτέρας αντιλήψεις, το νομοσχέδιον διευρύνει ικανώς τον κύκλον των προσώπων, τα όποια θά υπάγονται εις την ασφάλισιν του Ίδρύματος, επεκτεινομένης της ασφαλίσεως και εις πολλάς κατηγορίας μισθωτών, όστινες δεν ήσφαλιζόντο κατά το ισχύον καθόστως εις το Ι.Κ.Α. Διατηρείται πάντως κατά βάσιν η άρχή ότι η ασφάλισις του άφορα κατά κύριον λόγον τους παρέχοντας έξηρητημένην εργασίαν. Παρέχεται όμως η δυνατότης επεκτάσεως αυτής και εις οικονομικώς ασθενείς κατηγορίας αυτοτελώς εργαζομένων.

Έν σχέσει με τας διατάξεις τας άφορώσας τα υπαγόμενα εις την ασφάλισιν πρόσωπα, σημειούμεν την άπάλειψιν της γενικής προϋποθέσεως περί «κυρίου επαγγέλματος» διά την υπαγωγήν εις την ασφάλισιν, την οποίαν άπότηι ο ισχύων νόμος, ήτις εγέννα πολλάς έρμηνευτικάς δυσχερείας εν τη πράξει και της διατάξεως περί έξαιρέσεως των μισθωτών, των απασχολούμενων εις γεωργικάς, δασικάς και κτηνοτροφικάς εργασίας (άρθρ. 2 έδ. δ' Ν. 6298). Περὶ της ασφαλίσεως των αυτοτελώς εργαζομένων αγροτικών πληθυσμών η Κυβέρνησις θέλει μεριμνήσῃ δι' ειδικού σχεδίου νόμου. Οι εκ τούτων όμως παρέχοντες έξηρητημένην εργασίαν θά υπάγονται εις την ασφάλισιν όταν αυτή επεκτείνεται εις τας περιόχας άπαρχλήτεως των.

Δεν κρίνομεν άσκοπον επίσης να σημειώσωμεν την διά του νομοσχεδίου τιθεμένην ήδη ρητώς άρχήν (άρθρ. 2 παρ. 1), καθ' ην, υπό την επιφύλαξιν βεβαίως του άρθρου 7 του νομοσχεδίου, τα εις την ασφάλισιν υπαγόμενα πρόσωπα, υπάγονται όχι μόνον υποχρεωτικώς, αλλά και «αυτοδικαίως», ήτοι άνευ της τηρήσεως προσθέτου τινός διατυπώσεως, οια είναι η έγγραφη εις τα μητρώα ή ο έροδισμός του ήσφαλισμένου δι' ασφαλιστικής ταυτότητος κλπ., επίλυομένων ούτω νομοθετικώς, των άμφισβητήσεων τας όποιαις εγέννησεν το ζήτημα εν τη έρμηνεία και τη νομολογία των δικαστηρίων.

Έκ των λοιπών κατηγοριών προσώπων, τα όποια θά υπόκεινται ήδη εις την ασφάλισιν άξιαί μνείας κρίνονται αι έξής:

α) Οι οικίστοι υπηρέται. Ούτοι ως γνωστόν δεν υπήγοντο υπό τον Ν. 6298 (άρθρ. 3 έδ. η') εις την ασφάλισιν, διότι κατά την ψήφισιν του έθεωρήθη ότι έτύχχανον επαρκούς προστασίας παρ' αίς υπηρέτων οικογενειών, λογιζόμενοι ως μέλη οικογενείας τούτων και εφαρμογήν των έλλην. παραδόσεων κα εθίμων. Ό άνωτέρω όμως λόγος έξαιρέτεως των εκ της ασφαλίσεως, δεν κρίνεται επαρκής σήμεραν, λόγω μεταβολής των κρατουσών συνθηκών, ως εκ της όποιας οι οικίστοι υπηρέται τας αυτάς αντιμετώπιζουν άνάγκας προστασίας, οιας και οι λοιποί μισθωτοί.

β) Οι απασχολούμενοι εις επιχειρήσεις έδρευούσας εν τη αλλοδαπή, εργαζόμενοι προσκαίριως εν τη ημεδαπή, άνευ μόνου τινός αυτην εγκαταστάσεως. Και τα πρόσωπα ταύτα δεν υπήγοντο ως γνωστόν εις την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α. κατά τον ισχύοντα σήμεραν Νόμον 6298 (άρθρον 3 έδ. ε'). Η διάταξις αυτή δεν περιελήθη εις τον νέον νόμον, διευρυνθείσης συμφώνως προς τας νεωτέρας αντιλήψεις της άρχής της έδαφικότητας της ασφαλίσεως, συμφώνως προς την όποιαν πάντα τα πρόσωπα τα απασχολούμενα εις το έδαφος της επικρατείας, άδιαφόρως του που έδρεύει ή απασχολούσα αυτά επιχειρήσις δέον να τυγχάνουν πλήρους ασφαλιστικής προστασίας.

γ) Οι ημεδαποί οι ασχολούμενοι εις τας εν Έλλάδι διπλωματικάς αντιπροσωπείας ξένων Κρατών (Πρόβλ. Ν. 6298, άρθρ. 3 έδαφ. δ' και άρθρον 4 παρ. 3 του νομοσχεδίου). Η έκκατάλειψις άνευ ασφαλιστικής προστασίας τουλάχιστον των έλληνων υπηκόων, οι όποιοι εργαζόνται ες ξένας διπλωματικάς αντιπροσωπείας, έμσολίζεται σήμεραν τελείως άδικαιολόγητος κα άνεδαφική. Ό δικαιολογητικός λόγος της έξαιρέσεως των εκ της ασφαλίσεως του Ν. 6298, ήτοι αι τεχνικαί δυσχερείαι ένεργείας έλέγχου παρ' των όργάνων του Ι.Κ.Α. εις τας ξένας διπλωματικάς αντιπροσωπείας και η άδυναμία έξαναγκασμού των προς καταβολήν των εισφορών επί ενδεχομένης δυστροπίας των, δεν δύναται πλέον να προβληθή σήμεραν πιστικώς, μετά την διάδοσιν και την γενικήν άναγνώρισιν που περιβάλλει διεθνώς τον θεσμόν. Αί διπλωματικάς αντιπροσωπείαι ασφαλώς θά είναι μεταξύ των πρώτων που θά μεριμνήσῃν διά την εκπλήρωσιν των ασφαλιστικών των υποχρεώσεων έναντι του προσωπικού των. Τούτων δοθέντων, η έξαιρέσις έκρίθη σκόπιμον. όπως περιορισθή εις μόνον τους αλλοδαπούς, τους απασχολούμενους εις τας ξένας διπλωματικάς αντιπροσωπείας και όστινες διατηρούν πάντως το δικαίωμα προαιρετικής υπαγωγής των εις την ασφάλισιν.

Άξιοσημείωτος είναι και η παρ. 3 του άρθρου 2 του νομοσχεδίου, δι' ης παρέχεται η δυνατότης υπαγωγής εις την ασφάλισιν ώρισμένων κατηγοριών αυτοτελώς εργαζομένων, λίαν ασθενών οικονομικώς (υπαίθριοι μικροπωληταί, πλανόδιοι στιλιεταί υποδημάτων κλπ.) επί τω τέλει βλάβεισ επεκτάσεως του θεσμού έφ' όλοκληρου του άστικού πληθους της χώρας, του θεμένου προστασίας. Δεν παραγνωρίζομεν βεβαίως τας δυσχερείας που θά αντιμετώπισῃ η τριαύτη επέκτασις της ασφαλίσεως, είναι όμως λογικώς άκατανόητος και κτυπητά άσυνεπής, η ύπαρξις ασφαλιστικής προνομίας διά πρόσωπα σχετικώς ευρρωστα οικονομικώς, όπως είναι μεγάλη κατηγορία εμπόρων και επαγγελματιών, ήσφαλισμένων εις τα οικεία Ταμεία των και η παραμονή έκτός ασφαλίσεως κατηγοριών τινων αυτοτελώς εργαζομένων, έχόντων πολύ μεγαλύτεραν άνάγκην ασφαλιστικής προστασίας, άκόμη και από μεγάλων αριθμών μισθωτών.

Ἡ ἀσφάλεισι τῶν εἰρημῶν προσώπων εἰς τὰ Ταμεία Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων καὶ Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν, δὲν θὰ ἔλθῃ τὸ πρόβλημα, διότι ταῦτα θὰ παρέμεινον ἀκάλυπτα κατὰ τῆς ἀσθενείας, ἐνῶ, ὡς εἶναι προφανές, ἡ κατ' αὐτῆς προστασία των εἶναι καὶ ἡ προέχουσα. Τὸ ἐπιχειρήμα ὅτι ἡ ὡς ἄνω διάταξις θὰ εἶχε τὴν θέσιν τῆς εἰς τὸν νόμον, ἂν ἐπρόκειτο περὶ γενικωτέρου νόμου «Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας», καλύπτοντος ὁλοκληρῶν τὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας, δὲν νομίζομεν ὅτι εἶναι πειστικόν. Φορμαλιστικὰ ἐπιχειρήματα πρέπει νὰ ἔρχονται εἰς δευτέραν μοῖραν, προκειμένου περὶ ἐξυπηρετήσεως ἐπιγενομένων κοινωνικῶν ἀναγκῶν. Ἡ διάταξις πάντως διατυπώνεται ὡς ἀρνητικῆ, ἐπαρριεμένης τῆς λήψεως σχετικῶν ἀποφάσεων εἰς τὸ Δ.Σ. τοῦ Ι.Κ.Α., ἵνα τοῦτο σπαθμίξει τὰς ὑφισταμένας ἐκάστοτε τεχνικὰς δυνατότητας πρὸς πραγμάτωσιν τῆς ἐπεκτάσεως. Σημειωτέον ὅτι τὰς σχετικὰς δυσχερείας περιορίζει εἰς τὸ ἐλάχιστον, ἢ ὑφ' ἐτέρων διατάξεων τοῦ νόμου προβλεπομένης δυνατότητος ἐπιβολῆς εἰς τοὺς μισθωτοὺς, τοὺς ἀπασχολουμένους διὰ λογαριασμῶν μεγάλου ἀριθμοῦ ἢ ἐναλλασσόμενων ἐργοδοτῶν τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς σύμπηξιν Ἀσφαλιστικοῦ Συνασπισμοῦ, ὅστις θὰ εὐθύνεται διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν. Τὸ μέτρον δύναται κάλλιστα νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ τὰς περὶ ὧν πρόκειται κατηγορίας αὐτοτελῶς εργαζομένων. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀσφαλίσεως διὰ τὰ πρόσωπα ταῦτα διεκδικεῖται ἐπίσης διὰ τῆς διατάξεως περὶ ἀστυνομικῶν ἀδειῶν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ σχεδίου.

Σημειοῦμεν τέλος ὅτι καὶ τὸ παρὸν νομοσχέδιον ὡς ἄλλωστε καὶ ὁ Ν. 6298, οὐδεμίαν ἐξαιρέσιν προβλέπει ὡς πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλειν, λόγῳ φύλου, ἰθαγενείας (βλ. πάντως ἀρθρον 4 παρ. 3) ἡλικίας ἢ ἀπολαμβανόμενου εἰσοδήματος. Ἡ ἐξαιρέσις ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως τῶν μισθωτῶν, τῶν ἀπολαμβανόντων ὑψηλῶν ἀποδογῶν ἔχει πλέον σήμερον ἐγκαταλειφθεῖ σχεδὸν γενικῶς, λόγῳ τῆς εἰκονομικῆς ἀσταθείας ποὺ χαρακτηρίζει τὴν ἐποχὴν μας, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας πρόσωπα ἔχοντα ὑψηλὸν ἐκ τῆς ἐργασίας εἰσοδήμα ἡμέρον εἶναι δυνατόν νὰ στερεθῶν τούτου ἀκόμη καὶ ὁλοκληρωτικῶς τὴν αὐρίον.

Γ'. Τὰ εἰδικὰ Ταμεία

Μία τῶν σπουδαιωτέρων καινοτομιῶν τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ἡ ὑπὸ τούτου χαρακτηρισμένη πολιτικὴ ἐναντι τῶν Εἰδικῶν Ταμείων. Ὡς ἐσημειώθη ἤδη ἀνωτέρω (Κεφάλαιον IV) ἕνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα μειονεκτήματα τοῦ σήμερον κρατούντος ἐν τῇ χώρα γενικοῦ συστήματος κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἶναι ἡ ἕκτασις οὐχὶ μικροῦ ἀριθμοῦ Εἰδικῶν Ταμείων, στερουμένων ὑγιῶν βάσεων καὶ ἀδυνατούντων ὡς ἐκ τούτου νὰ ἐξασφαλίσουν σταθερὰν καὶ ἱκανοποιητικὴν προστασίαν εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους των, ὡς καὶ ἱκανῶν ἄλλων ἐκτύπως ἀντικαινονομικῶν, ἐπιβαρυνόντων ὑπερμέτρως τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας καὶ δημιουργούντων προνόμια καὶ εὐνοουμένους.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τὸ νομοσχέδιον χαράσσει ἤδη νέαν ὁγιά γραμμὴν.

Διατηροῦνται κατ' ἀρχὴν πάντα τὰ ἤδη λειτουργούντα ἐν τῇ χώρα εἰδικὰ Ταμεία, τὰ δὲ ἀσφαλιζόμενα εἰς ταῦτα πρόσωπα, ἐξαιροῦνται τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Ι.Κ.Α., καθ' ἣν ἕκτασις εἶναι ἡσφαλισμένα εἰς αὐτά. Διὰ τὰ ἐκ τούτων ὅμως ἀδυνατούντα νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους των ἰσοδύναμιν τοῦλάχιστον πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. παρεχομένην προστασίαν, καθιεροῦνται διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἡ ἀρχὴ τῆς ἡσφαλίσεως των εἰς τὸ Ι.Κ.Α., χάριν αὐτῶν τούτων τῶν συμφερόντων τῶν ἡσφαλισμένων των. Ἡ διατήρησις ἐν τῇ ζωῇ τοιούτων Ταμείων ἀντικαίεται εἰς τὸ κοινὸν αἰτιῶμα καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ πλέον ἀνεκτῆ.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθῇ κάποτε κάποια τάξις. Προκειμένου ὅμως περὶ συγχωνεύσεως εἰδικῶ Ταμείων εἰς τὸ Ι.Κ.Α. τὸ νομοσχέδιον καταβάλλει κάθε δυνατόν προσπάθειαν διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ὅσον τὸ δυνατόν ἀμερόληπτος κρίσις. περὶ τοῦ ἂν ἐν συγκεκριμένῳ Ταμείῳ δύναται νὰ παρῆσθῃ ἢ μὴ ἰσοδύναμιν πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. παρεχομένην προστασίαν. Πρὸς τοῦτο θέτει ὠρισμένα κριτήρια διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πληρῆσεως, ἀφ' ἧς ὅμως τὴν περὶ τούτου κρίσιν εἰς ἀμερόληπτον συνθέσεως Ἐπιτροπῆν, εἰς τὴν ὁποίαν δίδεται εὐρεία

ἐλευθερία ἀξιολογήσεως κάθε περιπτώσεως. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν μέλους τοῦ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῆς Χώρας, εἰδικῶν ἐπιστημόνων, τεχνικῶν καὶ ὑπηρεσιακῶν παραγόντων, ὡς καὶ ἀντιπροσώπων τῶν ἰδιῶν τῶν ἡσφαλισμένων, ἐγγυᾶται τὸ ἀμερόληπτον τῆς κρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὴν ἐναντι τοῦ προσωπικοῦ τῶν συγχωνευομένων Ταμείων πολιτικὴν τοῦ νομοσχεδίου, διακρίνει ἰδιᾶζον ἐνδιαφέρον. Τὸ Ι.Κ.Α. θὰ ἀναλάβῃ σχεδὸν ὅλον τὸ προσωπικόν των, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων (ἀρθρον 55). Αἱ οἰκονομικὰ προσωπικὰ καὶ ἐξόδων διοικήσεως, αἵτινες ἀποτελοῦν ἕνα ἐκ τῶν ὑσιωδῶν σκοπῶν τῶν συγχωνεύσεων θὰ πραγματοποιηθῶν ἔταν σὺν τῷ χρόνῳ ἐξέλθουν φυσιολογικῶς τῆς ὑπηρεσίας εἰ ὑπερῶριθμοι ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῶν συγχωνευομένων Ταμείων, τοῦ θὰ ἀναλάβῃ τὸ Ι.Κ.Α. Ἐκ παραλλήλου, δι' ἐκείνους ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ταμείων, οἱ ὅποιοι ἤθελον θεωρηθεῖ ἑαυτοὺς μειωμένους διὰ τῆς ἐντάξεως προβλέπεται, συντρεχουσῶν ὠρισμένων προποθέσεων, ἡ ἱκανοποιητικὴ ἀπὸζημίωσις των καὶ ἡ συνταξιοδότησις των παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐπιχειρητικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικῶν Ὀργανισμῶν Κοιν. Ἀσφαλίσεων, ὅπερ θὰ ἀνταποκριθῇ οὕτω καὶ εἰς ἕνα ἐκ τῶν κυρίων λόγων δι' οὓς ἰδρύθη, ἥτοι τὴν ἀποσυμφορήσιν τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν ἐκ τοῦ πλεονάζοντος καὶ κινεταλλήλου προσωπικοῦ των. Διότι μόνον, οἱ πράγματι ἀνεπαρκεῖς δὲν θὰ εἴρουν ἱκανοποιητικὴν τακτοποίησιν ἐντὸς τῶν κλάπων τοῦ Ι.Κ.Α., θεθέντος ὅτι ἡ σύνθεσις τοῦ Ἑκπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ὅπερ θὰ προβῇ εἰς τὴν ἀξιολογητικὴν ἐντάξιν των εἰς τὸ Ι.Κ.Α. παρέχει ὅλα τὰ ἐχέγγρα ἀμερόληπτον καὶ ἀντικαινονομικῆς κρίσεως.

Ἡ ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα διατύπωσις τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 55 τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ προβλέπει ἀκόμη καὶ διὰ τὴν ἀρχαιότητα τῶν εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἐνταχθέντων ὑπαλλήλων τῶν συγχωνευομένων Ταμείων καὶ διὰ τὴν τύχην τῶν τυχόν παρ' αὐτοῖς λειτοργούντων εἰδικῶν λογαριασμῶν Προνοίας κλπ., (παρ. 8) ἐγγυᾶται ὅτι οὐδεμίαν θὰ γίνῃ κατάχρησις ἢ ἀδικία πρὸς οἰσνθήποτε πλευρᾶν.

Ἐτερον σημαντικὸν πρόβλημα ἀνακύπτει ἐκ τῆς συγχωνύσεως εἰδικῶ τινος Ταμείου εἰς τὸ Ι.Κ.Α. εἶναι τὸ ἀφορῶν τοὺς ἤδη συνταξιούχους καὶ ἡσφαλισμένους του.

Ὡς πρὸς τοὺς ἡσφαλισμένους, τὸ νομοσχέδιον (παρ. 6, ἀρθρον 5) προβλέπει ὅτι ἅπαντα αἱ ὑπὸ τούτων πραγματοποιηθεῖσαι ἡμέραι ἐργασίας ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου θὰ θεωρηθῶν καὶ ὡς ἡμέραι ἀσφαλίσεως διὰ τὸ Ι.Κ.Α., συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀγνωρισθέντος καὶ ἐξαγορασθέντος χρόνου πλασματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας, τὰ τῆς ἐξαγορᾶς ἀγνωρισθείσης ἀλλὰ μὴ ἐξαγορασθείσης συνταξίμου ὑπηρεσίας, ἐπαφίονται ὅπως εἰρημισθῶν διὰ Κανονισμοῦ.

Ὡς πρὸς τοὺς συνταξιούχους τῶν συγχωνευομένων Ταμείων τίθεται ἡ ἀρχὴ (ἀρθρ. 56 παρ. 4) ὅτι θὰ ἐξακολουθήσουν ὁπωσδήποτε συνταξιοδοτούμενοι ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. Ἐὰν δὲ εἶναι πρόσωπα, αἵτινα θὰ ἐδικαιοῦντο συντάξεως καὶ κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Ι.Κ.Α. (ἀνάπηροι ἄνω τοῦ 66 ο), ὑπερῆλικες συμπληρώσαντες τὸ 60ὸν ἐπὶ ἀρρένων ἢ τὸ 55ὸν ἐπὶ θηλέων ἔτος ἡλικίας ἢ μέλη οἰκογενείας χαρακτηριζόμενα ὡς τοιαῦτα ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου, ταῦτα θὰ δικαιωθῶν τῶν ὑψηλόμενων συντάξεων τὰς ὁποίας προβλέπει τὸ νομοσχέδιον ἐφ' ὅσον δὲν ἐλάβανον ἤδη μεγαλύτεραν σύνταξιν, ἐὰν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐξακολουθήσουν λαμβάνοντα ταύτην. Προκειμένου περὶ συνταξιούχων, οἵτινες δὲν θὰ ἐδικαιοῦντο συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας τοῦ Ι.Κ.Α. (ἀνίκανοι με κάτω τοῦ 66 ο) ποσοστὸν ἀνικανότητος ἢ συνταξιούχοι λόγω ἀπολύσεως ἢ παραίτησεως εἰς νεαρὰν ἡλικίαν κλπ.) προβλέπεται ὅτι οὗτοι θὰ ἐξακολουθήσουν λαμβάνοντας τὴν ἣν ἐλάβανον συντάξιν καὶ οὕτ' ἔτι ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου τυχόν προβλεπόμενῃ ἀνωτέραν τοιαύτην κατὰ ποσόν, κριθέντος ὅτι διὰ πρόσωπα τῶν κατηγοριῶν τούτων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ φημελιωθῇ ἀξίωσις περὶ ἐξασφαλίσεως των ἱκανοποιητικῶν ὁρίου συντηρήσεως διὰ θυσῶν τῶν λοιπῶν εργαζομένων καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἀρεῖ ἔχον τὴν δυνατότητα νὰ ἐργασθῶν παραγωγικῶς. Ἐκ τοῦ πνεύματος καὶ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου, προκύπτει ὅτι

και εις τὸν τιμὰ τοῦτον ἐπελέγησαν αἱ καλύτεραι δυναταὶ ἐπιχειρήσεις, μεθυσίας τοῦ Ι.Κ.Α., διὰ τὴν ἀποφυγὴν γενικωτέρων κοινωνικῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀνακρίβουν ἐκ τῆς ἀποτομῆς ἐπιδιώξεως τῶν ἀπολύτως ἐνδεικνυομένων θεωρητικῶς λύσεων.

Αἱ κοινωνικοὶ περιεχομένου μεταρρυθμίσεις δὲν δύναται νὰ εἰσάγῃται μετ' ἀποτόμους στροφάς. Τὰ ἀγαθὰ τῶν ἀποτελέσματα εἶναι νὰ ἐπιδιώκονται μετὰ τὴν πάροδον εὐλόγου χρόνου, ἢ πάροδος τοῦ ὁποῖο ἀμβλύνη ἐν τῷ μεταξὺ τὰς δεξιότητος καὶ τὰ διγόμενα συμφοροῦντα.

Ὡς ἰδιαίτερος ἀξιολόγος καινοτομιῶν τοῦ νομοσχεδίου, καινοτομίαν ἀπορῶσαι τὸ σύνολον τῶν μισθωτῶν ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων τῆς χώρας, τῶν ὑπαγομένων εἰς Ταμεία τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἀναφέρομεν, τὰς τελευταίας διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 5 παρ. 1 τοῦ σχεδίου. Κατ' αὐτὰς ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω Ταμεία, ὑποχρεοῦνται ἔσως ἀπὸ 1.1.52 παρέχουν τὴν αὐτὴν εἰς ἕκτασιν προστασίαν πρὸς ἐκείνην πού θὰ παρέχῃ τὸ Ι.Κ.Α. Διὰ τῆς ἐιρημένης διατάξεως αὐτομάτως ἀνοφύονται ἀπὸ 1.1.52 τὸ ἐπίπεδον τῆς ἑλπίσας ἀσφαλιστικῆς μας προστασίας εἰς τὸ ἐλάχιστον ὄριον τῆς ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. παρεχομένης τοιαύτης, ἣτις ἀνακηρύσσεται ὡς τὸ ἐλάχιστον ὄριον τῆς ἐξασφαλιστέας ἐν τῇ χώρᾳ προστασίας. Σημειωτέον ὅτι ἡ τοιαύτη ἀνύψωσις τοῦ γενικοῦ ἐπιπέδου τῆς ἀσφαλιστικῆς προστασίας τῆς χώρας θὰ εἶναι αὐτόματος καὶ δὲν θὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς θελήσεως τῶν διοικήσεων τῶν Κλαδικῶν Ὁργανισμῶν πρὸς ἀναπροσαρμογὴν τῶν παροχῶν τῶν πρὸς τὰς τοῦ Ι.Κ.Α., δοθέντος ἔτι ἡ ἀντίστοιχος διάταξις τοῦ Νόμου 6298, (ἀρθρον 13 παρ. 2, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν. Δ. 1121)1942 (Φ. Ε. Κ. 54)16.3.42, τεύχος Α') καὶ τῆς παρ. 4 τῆς (8024)Σ524)18.11.42 Ὑπ. Ἀποφάσεως (Φ.Ε.Κ. 265)22.11.40), δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν τῇ πράξει παραμείνασα γράμμα κενὸν περιεχομένου.

Ἡ ἐννοία τῶν ἀνωτέρω διατάξεων εἶναι ὅτι ἀπὸ 1.1.52 οἱ ἠσφαλισμένοι τῶν Εἰδικῶν Ταμείων, θὰ δύναται νὰ ἀξιοῦν παρ' αὐτῶν ἴσας τουλάχιστον πρὸς τὰς παροχὰς τοῦ νομοσχεδίου (ιατρικὴν περίθαλψιν καὶ χρηματικὰς παροχὰς, ὑπὸ τοῦς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 5 παρ. 1) βάσει τῶν οἰκείων διατάξεων τούτου, αἰτινες θεωροῦνται αὐτοδικαίως καὶ ὡς διατάξεις τῆς διεπούτης ἕκαστον Εἰδικὸν Ταμεῖον νομοθεσίας. Ἀρνήσις χορηγήσεως τούτων, ἀποτελεῖ λόγον ὑποχρεωτικῆς παραμπῆς τοῦ οἰκείου Ταμείου πρὸς συγχώνευσιν εἰς τὸ Ι.Κ.Α.

Συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ νομοσχεδίου ἢ Ὁργάνωσις Ἀντιφυματικῆς Ἀσφαλίσεως (Ο. Α. Φ. Α.) καὶ τὸ Ταμεῖον Ἀνεργίας συγχώνευνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ εἰς τὸ Ι.Κ.Α.

Σχετικῶς κρίνομεν σκόπιμον νὰ σημειώσωμεν τὰ ἑξῆς:

α) Ὡς πρὸς τὴν Ο.Α.Φ.Α.— Κατὰ μίαν ἀποψιν εὐρέως ὑποστηρικθεῖσαν ἢ πρόληψις καὶ περίθαλψις τῆς ρυματιώσεως, θὰ εἶδει λόγῳ τῆς γενικωτέρας καὶ ἐθνικοῦ πλάτους σημασίας τοῦ θέματος, νὰ ἀναληφθῇ εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν ἕκτασιν ὑπὸ τοῦ Κράτους. Πλήν ὅμως εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ Κράτος τουλάχιστον ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ τὰ ἀπαιτούμενα οικονομικὰ μέσα διὰ τὴν θέσιν εἰς ἐφαρμογὴν ἐνὸς γενικοῦ προγράμματος ἀντιρυματικῆς δράσεως (ἰδρυσις καὶ συντήρησις συγχρονισμένων σανατορίων, ἀναρρωτηρίων, ἀντιρυματικῶν ἰατρειῶν, ἰδρυμάτων ἐπαγγελματικῆς ἀναπροσαρμογῆς ἐκθνήτων ρυματικῶν κλπ.). Τούτου δοθέντος ἐκρίθη σκόπιμος ὁ ἀποχωρισμὸς τοῦ προβλήματος τῆς ρυματιώσεως τῶν μισθωτῶν καὶ ἡ ἄμεσος ἀντιμετώπισίς τευ διὰ τούτους ὑπὸ τῆς διὰ τοῦ Α. Ν. τῆς 19.11.35 συστάσεως Ο.Α.Φ.Α. ἣτις ἐτέθη ἐν λειτουργίᾳ πρὸ διετίας περίπου. Ἡ Ὁργάνωσις ὅμως αὕτη λόγῳ τοῦ βραχέος χρόνου λειτουργίας τῆς, ἣτις δὲν ἐπέτρεψεν εἰς ταύτην νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τοῦ έργου τῆς εἰς τὴν κοινὴν συνειδήσιν καὶ ἐξ ἄλλων αἰτίων, δὲν ἐξυμνήθη μέχρι τοῦδε, ὡς ἦτο φιλώστε φυσικόν, νὰ ἐκσυμνήθη τὰς προσδοκίας πού ἀνεμένοντο ἀπὸ τὴν σύστασιν τῆς. Διὰ τὸν λόγον τούτον εἰς τὴν ἐπιχειρουμένην ἤδη διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀπαρχὴν ἀναδιοργανώσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ μας συστήματος, περιελήφθη καὶ ἡ ἄμεσος συγχώ-

νευσις τῆς Ο.Α.Φ.Α. εἰς τὸ Ι.Κ.Α., ἐν τῇ δεσποότητι ὅτι:

Πρῶτον θὰ προκύψῃ σημαντικὴ οικονομία δαπανῶν διοικήσεως, τόσον διὰ τὴν ἀσφάλισιν, ὅσον καὶ διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις, αἰτινες θὰ ἀπαλλαγοῦν τῆς τρηρήσεως διπλῶν μισθολογίων, διπλῶν καταβολῶν εἰσφορῶν, διπλῶν ἐλέγχων κλπ., ἐφ' ὅσον δὲν ἐπετεύχθη μέχρι τοῦδε ἡ συνείσπραξις τῶν πόρων τῆς διὰ τοῦ Ι.Κ.Α.

Δεύτερον θὰ διευκολύνη διὰ τῆς ἐντάξεώς τῆς εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἢ εἰσπραξις τῶν πόρων τῆς Ο.Α.Φ.Α., εἰς τὸ ἀέριον, ἐνῶ μέχρι τοῦδε αἱ διαφυγαὶ ἀνέρχονται εἰς ἰδιαίτερος ὑψηλὰ ποσοστά.

Τρίτον, ἡ λύσις τῆς ἐντάξεώς τῆς εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἐνδείκνυται ἀπὸ ἀπόψεως ὀρθολογιστικῆς ὀργανώσεως τοῦ ὅλου συστήματος τῶν ἐλληνικῶν ἀσφαλίσεων, βασικὸν τοῦ ὁποῖου ὡς γνωστὸν μειονέκτημα ἀποτελεῖ ὁ κατακερματισμὸς τοῦ εἰς μέγαν ἀριθμὸν Φορέων.

β) Ὡς πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἀνεργίας καὶ τὰ Γραφεῖα εὐρέσεως Ἐργασίας.— Κατὰ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας εἰς τὸ Ι.Κ.Α. προτείνονται τὰ ἀκόλουθα κύρια ἐπιχειρήματα:

αα) ὅτι ὁ κίνδυνος τῆς ἀνεργίας διαφέρει τοῦ τῆς ἀνικανότητος λόγῳ ἀσθενείας, κατὰ τὸ ὅτι εἶναι ἀστάθμητος ἦτοι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀκριβῆς ἀσφαλιστρον διὰ τὴν ἐφ' ὠριμμένην χρονικὴν περίοδον ἀντιμετώπισίν του.

ββ) ὅτι ἡ ἐνταξίς τοῦ κλάδου ἀνεργίας εἰς τὸ Ι.Κ.Α., θὰ ἐδημιουργεῖ τὸν κίνδυνον τῆς ἐν καιρῷ ἀξήτησεως τῆς ἀνεργίας καὶ ἐξαντλήσεως τῶν ἀποθεματικῶν ἀσφαλείας τοῦ κλάδου ἀνεργίας, χρησιμοποίησεως τῶν ἀποθεματικῶν τοῦ κλάδου συντάξεων πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων τῆς ἀνεργίας, διότι τοῦτο εἶναι εὐκολώτερον ὅταν καὶ οἱ δύο κλάδοι ὑπάγονται ὑπὸ Κοινὸν Φορέα, ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς τὸ Ταμεῖον Καπνεργατῶν.

γγ) ὅτι τὸ Ταμεῖον Ἀνεργίας ἀσχεῖ καὶ πολιτικὴν ἀπαγχολήσεως, ἔχει δηλ. καὶ εἰδικὴν ἀποστολήν.

Τὰ ἐπιχειρήματα ὅμως ταῦτα δὲν εὐσταθοῦν. Οὕτω ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀστάθμητον τοῦ κινδύνου ἀνεργίας καὶ τὴν ἀδυναμίαν προσδιορισμοῦ ἀσφαλιστροῦ δυναμένου νὰ καλύψῃ ὠριμμένην περίοδον, σημειοῦμεν ὅτι τοῦτο δὲν παύει νὰ ὑφίσταται ὑπὸ οἰανδήποτε ὀργανωτικὸν σύστημα τῆς ἀσφαλίσεως ἀνεργίας, εἴτε δηλ. αὕτη ἀσχεῖται ὑπὸ ἰδίου ὀργανισμοῦ εἴτε ὑπὸ εἰδικῶ κλάδου τοῦ Ι.Κ.Α.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐπιχειρήματα τοῦ κινδύνου χρησιμοποίησεως τῶν ἀποθεματικῶν τοῦ κλάδου συντάξεων ὑπὸ τοῦ κλάδου ἀνεργίας εἰς περίπτωσιν οικονομικῆς κρίσεως, παρατηροῦμεν ὅτι ὁ κίνδυνος οὗτος ἐξουδετεροῦνται διὰ τῶν χωριστῶν λαγριασμῶν ἐκάστου κλάδου τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς μεταφορᾶς ποσῶν ἢ πιστώσεων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κλάδου εἰς τὸν ἕτερον (ἀρθρ. 17 παρ. 3).

Ἐκτός τούτου ὁ κίνδυνος οὗτος καθίσταται σκιάδης μετὰ τὴν θέσπισιν τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος καὶ εἰς τὸν κλάδον συντάξεων, ὅπου ἀποστερεῖ τούτον μεγάλων ἀποθεματικῶν καταβολῶν. Τὰ εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν γενόμενα κατὰ τὸ ἀπώτερον παρελθὸν δὲν εἶναι δυνατόν κατὰ συνέπειαν νὰ συμβοῦν ἐκ νέου καὶ εἰς τὸ Ι.Κ.Α.

Ὡς πρὸς τὸ τρίτον τέλος ἐπιχειρήματα φρονοῦμεν ὅτι κατ' οὐδὲν θὰ κωλύεται τὸ Ι.Κ.Α., ὅπως ἀσχεῖ καὶ πολιτικὴν ἀπαγχολήσεως διὰ τοῦ κλάδου τῶν Ἀνεργίας, καθ' ὃν ἀκριβῶς τρόπον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἕκτασιν, καθ' ἣν θὰ ἠδύνατο ν' ἀσχεῖ τοιαύτην καὶ τὸ Ταμεῖον Ἀνεργίας, ὡς χωριστὸς Ὁργανισμὸς.

Ἐξεταζομένου ἐξ ἄλλου τοῦ προβλήματος ὅπῃ γενικωτέρας θεωρητικῆς σκοπιᾶς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ὀρθολογιστικῆς ὀργανώσεως, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὑπὲρ τῆς συγχωνεύσεως συνηγοροῦν καὶ τὰ ἀκόλουθα ἐπιχειρήματα:

αα) Ἐφ' ὅσον ἡ ἀνεργία συνεπάγεται τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα διὰ τὸν ἠσφαλισμένον, ἦτοι ἀπώλειαν εἰσοδήματος, οἷον καὶ ἡ ἀνικανότης λόγῳ ἀσθενείας καὶ ἀμφότεροι οἱ κίνδυνοι ἀνεργίας καὶ ἀνικανότητος καλύπτονται διὰ ἁμοειδῶν παροχῶν (χρηματικῶν ἐπιδομάτων) σκόπιμον εἶναι νὰ τοὺς διαχειρίζεται καὶ κοινὸς Φορέας.

ββ) Ἡ συγχώνευσις θὰ συνεπαχθῇ ἀσφαλῶς οὐσιώδεις οικονομικῆς ἐξόδων διοικήσεως, καὶ

γγ) Έφ' όσον ούτως ή άλλως γενικώς γίνεται δεκτή ή ανάγκη συνεισπράξεως τών πόρων του Ι.Κ.Α. και του Ταμείου Άνεργίας, ή διατήρησις του Ταμείου Άνεργίας θά είχεν ως αποκλειστικόν σκοπόν την χορήγησιν τών επιδομάτων άνεργίας. Με τοιαύτην όμως περιωρισμένην άποστολήν θά ήτο παράλογον να διατηρηθῆ ἴδιος Όργανισμός, άρτιού κάλλιστα τού μικρόν τούτο διαχειριστικόν έργον θά ήδύνατο να άνατεθῆ εἰς τόν Φορέα Συντάξεων και Άσθενείας, επιτυγχανομένης και όρθολογιστικωτέρας οργάνωσης τής εργασίας.

Η ένταξις του Ταμείου Άνεργίας εἰς τόν Ι.Κ.Α., επέβαλλεν άναγκάως και την άνάθεσιν εἰς αὐτό τών Γραφείων Εύρέσεως Έργασίας, ως στενός συνδεσμενών με την ασφάλισιν και την πολιτικὴν τής άπαρχολήσεως.

Έν σχέσει με τόν τομέα τών Εἰδικῶν Ταμείων, κρίνομεν σκόπιμον την έξαρσιν και τών ἀκολουθίων διατάξεων του νομοσχεδίου.

Πρώτον, τής Προγραμματικῆς διατάξεως περί άπγορευσεως τής συστάσεως εἰδικῶν Ταμείων, έξαιρέσει έκκουρικῶν τοιούτων διά την χορήγησιν επί πλέον, τών ὑπό του Ι.Κ.Α. χορηγομένων παροχῶν (άρθρον 5 παρ. 5). Σημειούμεν ότι ή διάταξις αὐτή περιλαμβάνεται και εἰς τόν ισχύοντα νόμον 6298 (άρθρον 13 παρ. 3) ήτις όμως άτυχώς δέν ετηρήθη. (Βλ. Κεφάλαιον II τής παρούσης ένθέςσεως). Ηδη ή διάταξις συμπληροῦται ορίζομένου ότι τυχόν συνιστάμενα νέα έκκουρικά Ταμεία, δέον να έχουν τουλάχιστον 1000 ήσφαλισμένους διά να έξασφαλισθῆ τὸ βίωσιμον αὐτῶν και να άποφευχθῆ ή ίδρυσις άντιοικονομικῶν Ταμείων.

Δεύτερον, τής διατάξεως περί δυνατότητος συγχωνεύσεως πλείονων όμοειδῶν Φορέων εἰς ένιαῖον Όργανισμόν (άρθρον 5 παρ. 5).

Τρίτον, τής διατάξεως του άρθρου 6 του σχεδίου, καθ' ήν όταν πρόσωπόν τι ήσφαλισμένον διά τόν κλάδον συντάξεων εἰς εἰδικόν Ταμείον και διά την ασθένειαν εἰς τόν Ι.Κ.Α. καθίσταται συνταξιούχος τού Εἰδικου Ταμείου, έξακολουθεῖ δικαιούμενον τών παροχῶν ασθενείας παρά του Ι.Κ.Α. ὑφ' οὗς όρους και οἱ ἴδιοι αὐτοῦ συνταξιούχοι.

Τὸ σήμερα γινόμενον, τής διακοπῆς δηλονότι τής ασφαλίσσεως ασθενείας, μόλις τὰ πρόσωπα ταῦτα συνταξιοδοτηθοῦν ἀπό τὸ Εἰδικόν Ταμείον, εἶναι λογικώς άπαράδεκτον, θεθέντος ότι εἰς την περίοδον ταύτην, την μετὰ την συνταξιοδότησιν του, έχει μείζονα ανάγκην περιθάψεως ὁ ήσφαλισμένος. Δ' Διοικητικὴ ή Όργάνωσις του Ι.Κ.Α. Κανονισμοί. 1. Φορεὺς τής Άσφαλίσεως. Έκτασις άποπειλείας του.

Όσον άφορᾷ την διοικητικὴν οργάνωσιν τής ασφαλίσσεως, ήτις εμπλέκεται άμέσως και πρὸς την θέσιν του Ίδρύματος έναντι του Κράτους, τὸ σχέδιον διατηρεῖ κατ' αρχήν τὸν καθιερωμένον παρ' ήμῖν τύπον Άσφαλιστικῶν Φορέων, ήτοι τὸν τύπον του Ν. Π. Δ. Δ., τού ἀπολαύοντος εύρείας οἰκονομικῆς και διοικητικῆς άποτελείας, ὑπαγομένου όμως ὑπὸ την άνωτέραν έποπτεῖαν του Κράτους.

Η κρατικοποίησις τής ασφαλίσσεως, μολονότι καθαρῶς κρατικῆς ὑποθέσεως, έκρίθη επί του παρόντος ως παρακεκινδυνευμένη, διότι ελλείπουν ακόμη παρ' ήμῖν αἱ άναγκαῖαι πρὸς τούτο άντικειμενικαὶ προϋποθέσεις και ὥρμοι συνηκτι.

Εἰς την χάραξιν εἰδικώτερον τῶν ορίων άυτοτελείας του Ίδρύματος και τῶν αντίστοιχῶν ορίων τής κρατικῆς έποπτείας, έπρωτάνευσεν ή αρχή ότι ή τελευταία αὐτη δέον να είναι τοιαύτη, ώστε να μη παρεμβάλλη μεν προσκείμενα εἰς ήν λειτουργίαν του, να αποκλείη όμως οἰανδήποτε άνεξέλεγκτον κίνησιν του έκτος τῶν πλαισίων τής κρατικῆς έξουσίας και τής γενικωτέρας κυβερνητικῆς πολιτικῆς. Οὕτω, ὁ νόμος διαγράφει τὰς κεντρικὰς κατευθυντηρίους γραμμάς τής γρνώσεως και λειτουργίας τής ασφαλίσσεως εἰς ὅλους τούς υναφεῖς τομεῖς (κύκλος ήσφαλισμένων, ὕψος εισφαρῶν, κανονισμῶν μεταξὺ ήσφαλισμένων και εργοδοτῶν, προϋποθέσεις, έκτασις και ὕψος παροχῶν, τοποθέτησις κεφαλαίων κ.) άφίνει δὲ την έπιλογήν τῶν μέσων πραγματώσεως τῶν κοπῶν τής ασφαλίσσεως (έκτέλεσις) εἰς την διοίκησιν του Όργανισμοῦ και εἰς Κανονισμούς.

2. Κανονισμοί. Δεδομένου όμως ότι τὰ έπαρτέμενα πρὸς ρύθμισιν ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν θέματα δέν άφοροῦν μόνον λεπτομερείας τής οργάνωσης και διεξαγωγῆς τής ασφαλίσσεως αλλά και θέματα οὐσιαστικῶν περιεχομένων, θά ελέγγομεν θέματα «πολιτικῆς» και οὐχί απλῶς υελετελέσεως, τὸ σχέδιον προβλέπει ἵτι οἱ Κανονισμοὶ θά θεσπιζονται και διά συμμετοχῆς τής Πολιτείας, ήτις μάλιστα θά έχη να λέγη και την τελευταίαν λέξιν ἐκ' αὐτῶν. Η καθιερωμένη εν τῷ σχεδίῳ διαδικασία θεσπίσεως τῶν Κανονισμῶν, φρονοῦμεν ότι άποτελεῖ τὸν καλύτερον δυνατὸν συγκερασμὸν τῶν ἀρχῶν τής άυτοτελείας και τής κρατικῆς έπωφελοῦς παρακολουθήσεως.

Δεδομένης όμως τής σπουδαιότητος του θέματος τής διαδικασίας θεσπίσεως τῶν Κανονισμῶν του Ίδρύματος, δέν κρίνομεν άσκοπον ὅπως αίτιολογησόμεν κάπως λεπτομερέστερον την διά του νομοσχεδίου (άρθρον 16) υιοθετουμένην λύσιν.

Έκτινούντες εκ τής αρχῆς ότι ή Πολιτεία δέν δύναται ἐκ' οὐδενί λόγω να άποξενωθῆ πάσης συμμετοχῆς εἰς την θέσπισιν αὐτῶν, διά τούς άνωτέρω έκτεθέντας λόγους, γεννάται περαιτέρω τὸ ερώτημα ποῖον θά ήτο τὸ προσφορώτερον σύστημα θεσπίσεως τῶν Κανονισμῶν του Ι.Κ.Α., βάσει τής αρχῆς τής συμμετοχῆς του Δ. Σ. και του Υπουργοῦ Έργασίας εἰς την θέσπισιν των.

Σχετικῶς θά ήδύνατο να ὑποστηριχθῶσιν αἱ ἐξῆς λύσεις :

Κατὰ την μίαν, τὸ Δ. Σ. του Ι.Κ.Α. θά προτείνη τούς Κανονισμοὺς εἰς τὸν Υπουργὸν Έργασίας, ὅστις και τελικῶς θά άποφασίξη σχετικῶς, δυνάμενος να τροποποιή κατ' οἰκείαν κρίσιν τὰς σχετικὰς προτάσεις του Δ. Σ. και άποτελλεῖ ταύτας πρὸς δημοσίευσιν εἰς την Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως, άνευ παρεμβολῆς έτέρου τινὸς οργάνου. Η διαδικασία αὐτη, μολονότι έχει τὰ πλεονεκτήματα ότι εἶναι απλή και σύντομος, εμφανίζει οὐχ ήττον τὸ μειονέκτημα ἵτι παρέχει λίαν εύρείαν έξουσίαν εἰς τὸν Υπουργόν, ἐνῶ ἐπιβάλλεται ὅπως τεθοῦν εἰς ταύτην ὠρισμένοι φραγμοί.

Πρὸς τούτο θά ήδύνατο να γίνη δεκτή ή παρεμβολή, μεταξὺ τής προτάσεως του Δ. Σ. και τής άποφάσεως του Υπουργοῦ Έργασίας, γνωμοδοτήσεως, μη δεσμεύσεως τῶν Υπουργῶν, του γνωστοῦ Συμβουλίου Κοινων. Ασφαλίσεως. Η παρεμβολή όμως του Σ.Κ.Α., ως άπέδειξεν ή μέχρι τούδε πρᾶξις, ὁσονδήποτε και αν ὑπῆρξεν έπωφελής και αρκούντως ισχυρὸς άνασταλτικὸς φραγμὸς, δέν κατέστη πάντοτε δυνατὸν να άποτρέπη, λόγω τής απλῆς γνωμοδοτικῆς του άρμοδιότητος, την θέσπισιν μη ένδεικνυομένων ένίοτε λύσεων. Θά ήδύνατο βεβαίως να καταστή ὑποχρεωτικὴ διά τὸν Υπουργόν ή γνώμη του Σ.Κ.Α., εν τοιαύτῃ όμως περιπτώσει θά περιήρχετο εἰς τούτο ή άποφασιστικὴ άρμοδιότης ή δὲ έξουσία του Υπουργοῦ θά καθίστατο σιωπῆς.

Τούτων δοθέντων ως προσφορώτερα λύσις έκρίθη, να μη παρεμβάλλεται μεν τὸ Σ.Κ.Α. εἰς την ψήφισιν τῶν Κανονισμῶν, να ὑποχρεωθῆ όμως ὁ Υπουργὸς όταν διαφωνῆ εἰς τὰς προτάσεις του Δ. Σ. του Ι.Κ.Α., να διατυπώνη τὰς διαφωνίας του με πλήρες αίτιολογικόν και να άποπέλη ταύτας εκ νέου εἰς τὸ Δ. Σ. του Ι.Κ.Α., να επανεξετάσῃ τὰ έπιμαχα θέματα. Έάν τὸ Δ. Σ. συμφωνῆ πρὸς τὰς άπόψεις του Υπουργοῦ, τότε ὁ Κανονισμὸς θά εκδίδεται ὁμοσωνία Δ. Σ. και Υπουργοῦ. Έν έναντία περιπτώσει, αν δηλ. τὸ Δ. Σ. έμμένῃ εἰς τὰς άπόψεις του ή προτείνει νέας ένδιαμέτους λύσεις, τότε ή τελικὴ κρίσις έπαρτεται εἰς τὸν Υπουργικόν Συμβούλιον.

Τέλος έκρίθη άναγκαῖον να ὀριοθῆ ότι διά τῶν Κανονισμῶν δέν θά δύναται να τροποποιούνται διατάξεις του Νόμου. Η τροποποίησις τούτων θά γίνεται μόνον διά νόμων.

3. Διοικητικὸν Συμβούλιον και Τοπικαὶ Διοικητικαὶ Έπιτροπαί.

Α'. Ός Άνώτατον Διοικητικόν ὄργανον του Όργανισμοῦ ὀρίζεται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Περὶ τούτου παρατηροῦμεν τὰ εξῆς :

α) Τούτο ὀρίζεται ὀλιγομελές (11 μέλη) διά να έχη μεγαλύτεραν σχετικῶς ευκίνησιν (άρθρον 12 παράργ. 1).

β) Διατηρεῖται ή αρχή τής τριμεροῦς συνθέσεως ήτοι ἐξ ἰσαριθμῶν αντιπροσώπων τῶν ήσφαλισμένων και τῶν εργοδο-

των και εξ ειδικών προσώπων. Διά τὰς δύο πρώτας κατηγορίας μελών το διορίζον ὄργανον, δηλαδή τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, δεσμεύεται ὅπως διορίζη τὰυτὰ συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς ΓΣΕΕ διὰ τὰ ἐξ ἡσφαλισμένων μέλη και τῶν οἰκείων ἐργοδοτικῶν Ὁργανώσεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς και Θεσσαλονίκης διὰ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐργοδοτῶν.

Τὰ ἐξ ειδικῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. ἐπιλέγονται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δοθέντος ὅτι αἱ εὐθύναι λειτουργίας τοῦ Ὁργανισμοῦ βαρύνουν ὅπως ὀλίγη και τὴν Κυβέρνησιν, εἶναι δὲ συνεπῶς ἐπιβεβλημένον, ὅπως αὐτὴ διαθέτῃ ἐν τῇ διοικήσει τοῦ ΙΚΑ ἀριθμὸν τινα προσώπων, ζῆνα νὰ εἶναι φορεῖς τῆς γενικωτέρας Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς.

Τὸ ἐν τῶν ἐν τῷ Δ.Σ. ἐπιστημονικῶν μελῶν προβλέπεται ὅτι δέον νὰ εἶναι ἰατρός, διότι, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς σημασίας, τὴν ὁκοίαν κέκτηται διὰ τὸν Ὁργανισμὸν ἡ ἰατρικὴ περιθαλψις, ἐπιβάλλεται ὅπως τῆς διοικήσεως τούτου συμμετέχη και εἰς ἐκπρόσωπος τοῦ ἰατρικοῦ κόσμου. (ἄρθρον 12 παράγρ. 3).

γ) Ἐπιμηκύνεται ἡ θνητεία τῶν μελῶν εἰς θετὴ και ν.ε. θιερωταὶ ἡ τμηματικὴ ἀνανέωσις τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. ἀνὰ διετίαν, ἐπὶ τῷ τελεί ἐξασφαλίσεως ἀφ' ἐνὸς μὲν μείζονος συνοχῆς και συνοχίας εἰς τὴν ἐκάστοτε διαγραφομένην ὑπο τοῦ Δ.Σ. πολιτικὴν και τῆς παροχῆς ἀφ' ἐτέρου τῶν ἀναγκαίων χρονικῶν περιθωρίων διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἐκάστοτε χαρασσόμενου ὑπὸ τούτου προγράμματος, ασφαλιστικοῦ, οἰκονομικοῦ και διοικητικῆς ὀργανώσεως.

δ) Οἱ Ἀντιπρόεδροι προβλέπεται ὅτι νὰ ἐκλέγονται κατὰ τρόπον δημοκρατικόν, ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ὁ εἰς ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἡσφαλισμένων, ὅστις θὰ ἔχη και τὸ προβάδισμα, και ὁ δεύτερος ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐργοδοτῶν. Ὁ πρόεδρος θὰ ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μεταξὺ τῶν δύο ειδικῶν εἰς τὰ κοινωνικά και οἰκονομικά θέματα.

ε) Παρέχεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας ἡ ἐναπόθεσις ὅπως ζήτησιν παρὰ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας τὴν διάλυσιν τοῦ Δ. Σ. εἰς περιπτώσεις σοβαρῶν παραβάσεων τοῦ νόμου και τῶν Κανονισμῶν τοῦ ΙΚΑ ἢ ἐτέρων γενικωτέρας σημασίας νόμων τοῦ Κράτους.

στ) Αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ. (ἄρθρον 13) διαγράφονται κατὰ τρόπον ὅστε τούτο νὰ ἀπασχολῆται μὲ τὰ σοβαρώτερα μόνον ἐκ τῶν ἀπασχολούτων τὸ ΙΚΑ θέματα. Λεπτομερειακά και ἐπουσιώδη ζητήματα δὲν πρέπει νὰ φθάνουν μέχρι τοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἀπασχολήσις του μὲ τοιαῦτα θέματα ὀχι μόνον φθείρει τὸ Συμβούλιον ἀλλὰ ἐκτρέπει τούτο και τῆς κυρίας του ἀποστολῆς και τοῦ καταναλισκεῖ τόσον πολυτίμητον χρόνον, ὅστε δὲν δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ κύρια αἰ. οὐ καθήκοντα.

Καινοτομίαν ἀποτελεῖ και ἡ δυνατότης περαιτέρω ἀποσυμφορήσεως τοῦ Συμβουλίου, διὰ τῆς δυνατότητος συγχροτήσεως ὑπὸ τούτου Ἐπιτροπῶν πρὸς προπαρασκευῆν, γνωμοδότησιν ἀλλὰ και ἀπόφασιν ἐπὶ ὄρισμένων θεμάτων (ἄρθρον 13 παρ. 5). Ὁμοίως ἀξιοσημείωτος εἶναι και ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 7, καθ' ἣν τὸ Δ. Σ. δύναται νὰ ἀναθέτῃ εἰς ειδικὰ πρόσωπα, τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης του και ξένα πρὸς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ι.Κ.Α. τὴν ἀσκήσιν ἐλέγχου κατὰ τὰ ἐν τῷ σχεδίῳ ὀριζόμενα. Ἡ διάταξις σκοπὸν ἔχει, ὅπως πρῶσχη εἰς τὸ Συμβούλιον τὴν εὐχέρειαν ἐξουχιστικῆς διερευνητικῆς ὄρισμένων θεμάτων, ὁσάκις εἴτε τῷ καταγγέλλονται εἴτε ὑποκτεύεται ὅτι ὄρισμένοι ἐνέργειαι τῆς διοικήσεως και γενικῶς ὀργανῶν τοῦ ΙΚΑ ἐχόντων ἀπορασιατικὴν ἀρμοδιότητα δὲν εἶναι σύνομοι.

Β') Εἰς τὸν τομέα τῆς διοικήσεως τῶν περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ ΙΚΑ (Ἐπιτα) διατηρεῖται ἡ ἀρχὴ (ἄρθρον 13 παράγρ. 10) τῆς διοικήσεως τῶν σοβαροτέρων ἐξ αὐτῶν ὑπὸ ὀλιγομελῶν Τοπικῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν, μὲ τριμερῆ σύνθεσιν (ἡσφαλισμένοι, ἐργοδοτῆς, εἰδικὴ πρόσωπα ἢ δικαστικοὶ ἢ θημόσις ὑπάλληλοι, δοθέντος ὅτι δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ εὐρίσκωνται εἰδικευμένοι ἐπιστήμονες εἰς ὀλα τὰ περιφερειακά κέντρα). Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἐξ ἡσφαλισμένων και ἐργοδοτῶν μελῶν τῶν Τ.Δ.Ε., τηρεῖται και ἐν-

ταῦθα ἡ ἀρχὴ τῆς ὑποδείξεως τῶν ἀπὸ τὰς μάλλον ἀντιπροσωπευτικῶς ὀργανώσεις. Εἰς τὴν διαγραφὴν τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν Τ.Δ.Ε. γνώμονα ἀποτελεῖται αἱ και διὰ τὸ Δ. Σ. ἀνωτέρω ἀναπτυχθεῖσαι ἀπόψεις.

4. Ὑπηρεσίαι — Γενικὸς Διευθυντής. Ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος ὡς κατευθυντήριος γραμμὴ διατηρεῖται ἐν τῷ σχεδίῳ ἡ ἀρχὴ (ἄρθρον 14) τῆς διακρίσεως αὐτοῦ εἰς Γεν. Δ)ναι και Ἐπιτα, ἡτις ἰσχύει και ὑπὸ τὸν Ν. 6298. Ὁμοίως διατηρεῖται και ἡ ἀρχὴ τῆς διοικητικῆς και ασφαλιστικῆς ἀποσυγκεντρώσεως τοῦ κλάδου ἀσθενείας, συμφώνως πρὸς τὰς νεωτέρας τάσεις, ἀλλὰ και λόγω τῶν ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων, ἅτινα ἀπέδωκεν ἡ ἰβότης ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογῆς τῆς. Ἐπίσης τὸ νομοσχέδιον διατηρεῖ τὴν ἀρχὴν τῆς δυνατότητος θεσπίσεως ἰδίου ὀργανωτικοῦ συστήματος διὰ τὰς περιοχὰς Ἀθηνῶν και Πειραιῶς. Αἱ περιοχαὶ αὐταὶ συγκεντρώνουν ὡς γκαστὸν τὸν μέγιστον ἀριθμὸν ἡσφαλισμένων τοῦ ΙΚΑ, τὰ δὲ ἐν αὐταῖς ὀπιτα, ἰδία τὸ τῶν Ἀθηνῶν, ἔχουν ἐξελιχθῆ εἰς δυσκολοδιοικητὸν ὀροκέφαλον, δυσκόλως χειραγωγούμενον ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Προϊσταμένου τοῦ Ἐπιτα. Διὰ τῆς διατάξεως παρέχεται ἡ εὐχέρεια ἐνὸς περάματος κατατήσεως τοῦ Ἐπιτα εἰς τοπικά παραρτήματα και μὲ ποῖαν τινα αὐτοτέλειαν και ἀπορασιατικὴν ἀρμοδιότητα τοπικὰς μονάδας κατὰ τὰ και ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ ἀναλόγους συνθήκας και διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους διὰ τὴν περισχῆν τῶν Παρισίων ἐπιτυχῶς ἐφαρμοζόμενα. Τὸ ζήτημα τούτου μελετᾶται ἀλλωστε ἀπὸ μακροῦ ὑπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ Ι.Κ.Α., ὡς μία διεξοδος ὀρθολογιστικωτέρας ὀργανώσεως τῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὰ ἀνωτέρω περιοχὰς. Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἀνωτέρω ἡ εἰδικὴ μεταχειρίσις ἀπὸ ὀργανωτικῆς και ασφαλιστικῆς ἀπόψεως τῶν περιοχῶν Ἀθηνῶν και Πειραιῶς ἐπιβάλλεται και ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αὐταὶ ἐμφανίζουν πολὺ μικρὰν αὐτοτέλειαν, διότι οἱ εἰς ταύτας κατοικοῦντες ἡσφαλισμένοι μετακινεῖται συχνάκις και εὐκόλως ἀπὸ τῆς μίας εἰς τὴν ἄλλην ἢ ἐργάζονται εἰς τὴν μίαν και κατοικοῦν εἰς τὴν ἄλλην κλπ. γεγονότα ἅτινα δυσχεραίνουν τὸν εἰς στεγανὰ διαμερίσματα διαχωρισμὸν τῶν δύο περιοχῶν εἰς αὐτοτέλεις μονάδας.

Ἐτέρα συναφῆς πρὸς τὰ ἀνωτέρω καινοτομία τοῦ νομοσχεδίου εἶναι κατάργησις τῆς οἰκονομικῆς αὐτοτελείας τῶν περιφερειακῶν Ἐπιτα, ἡτις ἐφαρμόζεται σήμερον εἰς τὸν κλάδον ἀσθενείας. Ἡ ὡς ἀνω ρύθμισις κρίνεται ὅτι ἀντίκειται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀλληλεγγύης ὀλων τῶν ἡσφαλισμένων τοῦ ΙΚΑ ἀπὸ τὴν ὁκοίαν ἐκκινεῖ τὸ νομοσχέδιον. Ἡ διατήρησις τῆς παλαιᾶς ἀρχῆς θὰ ἐσήμαιεν ὅτι τὰ πλουσιώτερα Ἐπιτα, εἴτε λόγω τῆς ἐξουχίας ἐν αὐτοῖς οἰκονομικῆς δραστηριότητος εἴτε ἐξ ἄλλων λόγων θὰ ἤδύνατο νὰ χορηγοῦν καλυτέρας τῶν λοιπῶν Ἐπιτα παροχὰς. Τούτο ὅμως εἶναι ἀπαράδεκτον. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσῆς μεταχειρίσεως ὀλων τῶν ἡσφαλισμένων, ἀποτελεῖ ἀρχὴν, ἡ ὀποία σήμερον, μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην τονωμένην ἀλληλεγγύην ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους, δὲν ἐπιδέχεται παρεκκλίσεις.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ΙΚΑ ἐπαφίνονται εἰς Κανονισμοὺς, διὰ νὰ ὑπάρχη μείζων εὐχέρεια προσαρμογῆς πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας τοῦ Ὁργανισμοῦ, τὰς δημιουργουμένας ἐκάστοτε νέας συνθήκας και τὰς ἐκάστοτε ἐπινοουμένας νέας ὀρθολογιστικῆς ὀργανώσεως τῶν ὀπηρεσιῶν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐγκαταλείπεται και ἡ ἀρχὴ τῆς διὰ τοῦ Νόμου διακρίσεως τῶν Ἐπιτα εἰς περιφερειακά και Τοπικά, χωρὶς νὰ ἀποκλείεται ἡ θέσισις τῆς διὰ τῶν κανονισμῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἰδρύματος, ὅστις ἀποτελεῖ τὸν κύριον μοχλὸν διοικήσεως τοῦ ὀλου Ὁργανισμοῦ, λαμβάνεται μέριμνα, ὅπως οὗτος ἀφ' ἐνὸς ἀπολαύει ἰκανῶν ἐγγυήσεων ἀνεξαρτησίας και ἀφ' ἐτέρου ἐκλέγεται και διορίζεται ἐκ προσώπων κεκτημένων τὰ διὰ τὴν θέσιν τούτου ἀπαραίτητα ἐπιστημονικά και διοικητικά προσόντα.

Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν διορίζει τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἡτι: ἡ ἐκάστοτε Κυβέρνησις τῆς χώρας, ἡ ὀποία εἶναι ἐξ ἴσου πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπεύθυνος διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ Ὁργανισμοῦ, εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ

άσκησις μεγάλου τομέως τῆς ὅλης κοινωνικῆς νομοθεσίας (ἄρθρον 14 παράγρ. 2 καὶ ἐξῆς).

Ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ι.Κ.Α. εἶναι πράγματι τόσο σημαντικὴ ὥστε δὲν δύναται νὰ ἀγνοηθῆ τὸ κράτος κατὰ τὴν πληρωσὴν τῆς. Ἡ προτεινομένη λύσις, ἥτις ἀποκλείει πάντα κίνδυνον ἐπιλογῆς τοῦ διοριστέου βάσει πολιτικῶν καὶ μόνον κριτηρίων, νομιζόμεν ἐπι ἀποτελεῖ τὸν καλύτερον δυνατὸν συγκερασμὸν καλῶς ἐννοουμένης αὐτονομίας τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ἐπωφελοῦς κρατικῆς ἐποπτείας.

Ἐτέρην ἀξιοσημείωτον καινοτομίαν τοῦ νομοσχεδίου ἀποτελεῖ ἡ καθιέρωσις τῆς θέσεως τοῦ ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ἐπὶ τῆς τελείας ἐλαστικότητος τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐκ τοῦ ὁρίτου τῶν προσωπικῶν καὶ διαχειριστικῶν ζητημάτων, διὰ νὰ ἐνοηθῆ νὰ ἀρσιωθῆ εὐτος εἰς κύρια προβλήματα τοῦ Ι.Κ.Α. Τὰ ζητήματα προσωπικοῦ καὶ τῆς παρακολούθησεως τῶν οικονομικῶν υπηρεσιῶν, τὰ ὁποῖα βαρύνουν τὸν διοικούντα τὸν Ὀργανισμὸν τῆς ἐκτέλεσεως καὶ σοβαρότητος τοῦ Ι.Κ.Α., εἶναι τόσο πολλὰ, ποικίλλα καὶ καταθλιπτικά, ὥστε ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ ἐνάσκησις τῶν καρὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου. Ἡ σύστασις τῆς θέσεως τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, εἰμῶθα βέβαιαι, θὰ ὠφελήτῃ ὅλως ἰδιαιτέρως τὸ Ι.Κ.Α.

5. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος. Μία τῶν σοβαροτέρων ἐκτελέσεων τῆς Κρατικῆς Ἐποπτείας ἐπὶ τοῦ Ι.Κ.Α., ἐνωματώταται εἰς τὸν θεσμὸν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ἰσχύοντα ἤδη καὶ ὑπὸ τὸν Ν. 6298. Ἡ διατύπωσις τοῦ σχετικοῦ ἀρθροῦ τοῦ νομοσχεδίου (ἄρθρ. 15) διέπεται ἀπὸ τὰς ἀλλαγῶν ἐκτελέσεως βασικὰς ἀρχάς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν τοῦ Ι.Κ.Α. ἐναντι τοῦ Κράτους (λελειογισμένη αὐτονομία).

Εἰς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον παρέχεται τὸ δικαίωμα ἀναστολῆς τῶν κατὰ τὴν κρίσιν του παρανόμων ἀποφάσεων τοῦ Δ. Σ. κατὰ τὸν ἰσχύοντα εἰς τὰς πλείστας, διὰ νὰ μὴ εἰσώμεν ὅλας, τὰς ἀλλοδαπὰς νομοθεσίας.

Ἡ ἀρνησιχυρία του τίθεται ὑπ' ὄψιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας. Ἄν οὗτος συμφωνήσῃ μετ' αὐτὸν Δ. Σ. αἴρεται ἡ ἀναστολή. Ἄν συμφωνήσῃ μετ' αὐτὸν Κ. Ε. ἀποφαίνεται τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ἡ ρύθμισις αὕτη ἀποτελεῖ τὸ MAXIMUM τῆς ὑποχωρητικότητος, τὴν ὁποῖαν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιδειξῇ ἡ Πολιτεία, χάριν τῆς ἀρχῆς τῆς αὐτοτελείας τοῦ Ὀργανισμοῦ. Διὰ τὴν πληρότητα τοῦ θέματος σημειούμεν τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κρατούσας νεωτέρας τάσεις (Γαλλία, Βέλγιον κλπ.), καθ' ὅσιν ὁ Κ. Ε. δύναται νὰ ἀναστέλῃ ὄχι μόνον τὰς παρανόμους ἀποφάσεις τοῦ Δ. Σ., ἀλλὰ καὶ τὰς δυναμένας νὰ διακυβεύωσιν οὐσιώδη οικονομικὰ συμφέροντα τοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ τῆς ἐθνικῆς οικονομίας τῆς χώρας, δεδομένου ὅτι ἡ δύναμις τῶν Ἀσφαλιστικῶν Φορέων, μετ' αὐτὴν καθολικέουσιν τῆς ἀσφαλίσεως διευρύνεται τόσο πολὺ, ὥστε ὀρισμένοι ἀποφάσεις τοῦ Δ. Σ. τούτου, δύναται καὶ ὅταν ἀλόγη εἶναι σύννομοι, νὰ διακυβεύουν γενικώτερα συμφέροντα τῆς οικονομίας τοῦ τόπου. Διὰ νὰ μὴ ἔμωσ παρεμβάλλωνται προσκόμματα εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐξ ἐνδεχομένης καταχρηστικῆς ἀσκήσεως τῶν δικαιωμάτων του παρὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ἂν ἐδίδετο εἰς τούτον καὶ ἡ ἐξουσία ἐλέγχου τῆς σκοπιμότητος, ἔστω καὶ τῶν σοβαροτέρων ἀποφάσεων οὗ Δ. Σ., ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως ὄχι μόνον μὴ ἐπεκταθῶν μέχρι τούτου σημείου αἱ δυνατότητες κυβερνητικῶν ἐπεμβάσεων, ἀλλὰ ὅπως τὸναντίον ὀρισθῆ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα διὰ τὸ Ι.Κ.Α. καὶ πρὸς τὰ θεσπισθέντα ἐσχάτως διὰ τοὺς λοιποὺς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμοὺς (Α. Ν. 1778) 1951) ἐπι τῆς τελικῆς κρίσεως περὶ τοῦ παρανόμου ἢ μὴ ἀποφάσεως τινος τοῦ Δ. Σ. δὲν ἀνήκει εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας, ἀλλὰ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, λόγῳ τῆς σοβαρότητος τοῦ Ὀργανισμοῦ.

6. Διαχειρίσις. Ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ Ι.Κ.Α. (ἄρθρον 17) τὸ νομοσχεδίον ἐπαρτίζεται εἰς Κανονισμοὺς. Διαγράφει μόνον τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπολύτου οικονομικῆς αὐτοτελείας ἐκάστου κλάδου, διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἀλλαγῶν ἐκτιμώμενων κινδύνων χρησιμοποίησεως, ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ κλάδου ἰσχυρίας, τῶν κερφαλίων τῶν ἄλλων κλάδων. Μεταφοραὶ

κινήσεων καὶ δάνεια ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κλάδου εἰς τὸν ἕτερον ἀποκλείονται.

Εἰδικῶς ὡς πρὸς τὰς προμηθείας, πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἴδρυματος εἰς τὴν ταχείαν ἱκανοποίησιν ἐπείγουσῶν ἀναγκῶν του, διευρύνεται ἡ εὐχέρεια τοῦ Ι.Κ.Α. πρὸς διενέργειαν προμηθειῶν μέχρις 20 ἑκατομμυρίων ἄνευ μειοδοτικῶν διαγωνισμῶν ἂν τοῦτο κρίνεται ἀπαραίτητον ὑπὸ τοῦ Δ. Σ., ὅπερ εἶναι τὸ κατὰ πρῶτον λόγον ὑπεύθυνον ὄργανον διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ Ὀργανισμοῦ. Ἀξιοσημείωτος εἶνε καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 2 τῆς παρ. 7 τοῦ ἀρθροῦ 17, διαδηλοῦσα τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Κράτους εἰς τὸ Δ. Σ. καὶ τὴν πρόθεσιν τὸν ὅτι τῆς αὐτοτελείας τοῦ Ὀργανισμοῦ διὰ τῆς εἰς τοῦτο ἀνάθεσεως τῆς εὐχερείας ἐκτιμῆσεως τῶν περιστάσεων, μετ' ἀλλοδαπῶν ὁμοῦ ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Ι.Κ.Α., διὰ τῆς ἀπαιτήσεως ἰδιαιτέρως ὑψημῆς κλειοφηφείας προκειμένου περὶ λήψεως ἀποφάσεων περὶ διενεργείας πολυδάπανων προμηθειῶν ἄνευ διαγωνισμῶν.

7. Ἐλεγχος. Ὡς πρὸς τὸν ἔλεγχον, ἡ σοβαρότερα καινοτομία τοῦ νομοσχεδίου ἐγκτεται εἰς τὴν ἀνάθεσιν τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου εἰς μονομελῆ ὄργανα (παρέδρους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κλπ.) μετ' σαφῶς καθωρισμένον περιεχόμενον, διὰ νὰ δύναται ὁ οικονομικὸς μηχανισμὸς τοῦ Ὀργανισμοῦ νὰ κινήται ταχέως καὶ ἄνευ παρεμβολῆς, λίαν ἐπιζημιῶν πολλάκις καθυστερήσεων, αἵτινες εἶναι μοιραῖαι ὅταν ὁ ἔλεγχος ἀσκήτῃται ὑπὸ συλλογικῶν ὀργάνων.

Εἰς τὸν κατασταλτικὸν ἔλεγχον τὸ νομοσχεδίον διατηρεῖ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ ὑπὸ ἰδίου Κεντρ. Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, μετ' συμμετοχῆν εἰδικῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἀντιπροσώπων τῶν ἠσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν. Διὰ τοῦ συστήματος τούτου ἐξασφαλίζεται ἡ συμμετοχὴ ἀντιπροσώπων τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐλέγχου, γεγονός ὅπερ κέκτῃται καὶ μεγάλην ψυχολογικὴν σημασίαν. Ἡ ὑπαρξις ἰδιαιτέρου μονίμου ἐποπτικοῦ ὄργανου, ἀνεξαρτήτου τῶν υπηρεσιῶν τοῦ Ι.Κ.Α., εἶναι ἀναγκαία, λόγῳ τῆς ἐβρύτητος τῆς οικονομικῆς του διαχειρίσεως. Ἀνάθεσις τοῦ ἐλέγχου διαχειρίσεως, εἰς τὰς ἀρμοδίας υπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, δὲν θὰ ἦτο οὔτε εὐχερῆς οὔτε ἀποτελεσματικὴ, ὑπὸ τὴν σημερινὴν τῶν συνθεσιν, δι' Ὀργανισμὸν τῆς σημασίας τοῦ Ι.Κ.Α. Ὁμοίως ἐκρίθη ὡς μὴ ἐνδεξιμῆ καὶ ἡ ἀνάθεσις τοῦ κατασταλτικοῦ ἐλέγχου, κατὰ ὑποστηρικθῆσαν ἄσπιν, εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διὰ τοὺς κάτωθι λόγους :

α) Διότι θὰ παρέμενον ἀνεξέλεγκτοι ἐπὶ μακρὸν χρόνον

Ὡς πρὸς τὸν ἔλεγχον, ἡ σοβαρότερα καινοτομία τῆς νομοσχεδίου εἶναι ἡ ἀνάθεσις τῆς ἀσκήσεως ἐνέργειας τοῦ Ι.Κ.Α., λόγῳ τοῦ ὁρίτου ἐργασίας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

β) Δὲν θὰ ἦσαν πλέον πρόσφατα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἐλέγχου, τὰ διὰ τὴν ἀσκήσιν αὐτοῦ ἀναγκαῖα ἐκεῖνα περιστατικά καὶ αἱ εἰδικαὶ συνθήκαι, αἵτινες ὑπαγορεύουν πολλάκις ὀρισμένας πράξεις τῆς διοικήσεως.

Ἐπειδὴ εἶναι ἐνδεχόμενον τὸ Κ. Ε. Σ. νὰ μὴ ἐπικρῆ διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως ὅλων τῶν υπηρεσιῶν τοῦ Ι.Κ.Α., ἰδίᾳ τῶν μερσαρυσμένων καὶ σοβαροτέρων Ὑποκαταστημάτων του, προβλέπεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἡ δυνατότης συστάσεως καὶ Τοπικῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων, δι' ἀποφάσεων τοῦ Κ.Ε. Σ., ὅπου τὸ τελευταῖον τούτου, μόνον ἀρμόδιον νὰ ἐκτιμῆσῃ τὰς σχετικὰς συνθήκας, κρίνει τὴν σύστασιν τοιούτων ἀπαραίτητων.

Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τούτου καινοτομεῖ τὸ νομοσχεδίον, δεδομένου ὅτι μέχρι τοῦδε, προσβλέπετο ἐν Ἐποπτικῶν Τοπικῶν Συμβουλίων δι' ἕκαστον περιφερειακὸν Ὑποκατάστημα, ἢ ὑπαρξις δὲ τοιούτων εἰς πολλὰ μικρὰ Ὑποκαταστήματα, ἀπεδείχθη ὡς τελείως περιττὴ καὶ ἀλυσιτελής, ἐπαυξάνουσα ἀπλῶς ἄνευ λόγου καὶ ἄνευ ἐπιτελέσεως οὐσιώδη ἀξιολόγου ἔργου τὰ ἐξῆδη διοικήσεως.

Περὶ ἀνάθεσεως εἰς τὰ ἐλεγκτικὰ ὄργανα πλὴν τοῦ ἐλέγχου νομιμότητος τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως καὶ ἐλέγχου σκοπιμότητος δὲν δύναται προσαφῶς νὰ γίνῃ λόγος, διότι θὰ παρέλιον αἱ υπηρεσίαι καὶ θὰ ἐξηρανόκετο κάθε ἴχνος αὐτονομίας τοῦ Ὀργανισμοῦ.

8. Φορολογικά ἀπαλλαγαι. Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 19 καθιερούμεναι φορολογικαὶ καὶ λοιπαὶ ἀπαλλαγαι τοῦ Ι.Κ.Α., αἵτινες προεβλέποντο καὶ παρὰ τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου τοῦ ἰσχύοντος ἀκόμη Νόμου 6298)1934 περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἀποτελοῦν τὴν μόνην κρατικὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς δαπάνας τῆς ἀσφαλίσεως.

Καινοτομίαν ἀποτελεῖ ἡ δυνατότης ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ τοῦ Ι.Κ.Α., τὴν ὁποίαν καθιερεῖ ἡ παρ. β τοῦ ἄρθρου 19, δι' ἧς υἱοθετεῖται νομοθετικῶς ἡ ἀρχὴ ὅτι καὶ ἡ ἀσφάλισις τῶν ἐργαζομένων ἐξυπηρετεῖ κοινὴν ὠφέλειαν τοῦ συνόλου, ὅταν καὶ αἱ ἀπαλλοτριώσεις ὑπὲρ τοῦ Κράτους, ὅταν ἀποβλέπουσιν, ὅπως ρητῶς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὀρίεται, εἰς τὴν ἀνάγειν καὶ ἰδρυσιν ἰατρείων, κλινικῶν, νοσοκομείων, σανατορίων καὶ ἀναρρωτηρίων.

Ε'. Οἰκονομικὴ Ὀργάνωσις.

1. Γενικά. Ἐν σχέσει μετὰ τὴν οἰκονομικὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀσφαλίσεως, ἡ διαγραφομένη ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου οἰκονομικὴ πολιτικὴ βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς ἀσφαλίσεως, ἄνευ παραγνωρίσεως τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τῆς καθόλου ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς χώρας. Αἱ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου κατευθυντήριαι γραμμαὶ τοῦ νομοσχεδίου δύναται νὰ συνοψισθῶσιν εἰς τὰ ἑξῆς :

α) Ἀποφυγὴ ὑπερμέτρου ἐπιβαρύνσεως τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς χώρας ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης στηρίζεται ἡ καθιέρωσις τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος καὶ εἰς τὸν κλάδον συντάξεων τοῦ Ι.Κ.Α., ἡ ἀπαγόρευσις τῆς συστάσεως ἀντιοικονομικῶν Ἐπικουρικῶν Ταμείων μετὰ ὀλιγωτέρους τῶν 1000 ἡσφαλισμένων (ἄρθρον 5 παρ. 5), ἡ ἀπαγόρευσις ἀνυψώσεως τῶν ποσοστῶν εἰσφορῶν τῶν Κλαδικῶν Ταμείων πέραν τῶν διὰ τὸ Ι.Κ.Α. κατὰ κλάδον προβλεπομένων (ἄρθρον 5, παράγρ. 1, ἐδάφ. τελευταίον κλπ.).

β) Μειώσεις κατὰ τὸ δυνατόν τῆς σήμερον κρατούσης συνολικῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς οἰκονομίας. Συγχίνουσι εἰς τὸ Ι.Κ.Α. τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας, τῆς Ο.Α.Φ.Α. καὶ τῶν ἀντιοικονομικῶν Ταμείων, δυνατότης συγχωνεύσεως ὁμοειδῶν Ταμείων ὑπὸ κοινὸν φορέα (ἄρθρον 5), αἵτινες ζητοῦσιν οἰκονομίας ἐξόδων διοικήσεως διὰ τὴν ἀσφάλισιν καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις.

γ) Ἀποφυγὴ ἀκίνητοποιήσεως καὶ ἀφαιρέσεως σημαντικῶν κεφαλαίων ἐκ τῆς παραγωγῆς. Προσδιορισμὸς τῶν ἀναγκαίων ἀσφαλιστῶν μετὰ μικρὰς σχετικῶς χρονικῆς προοπτικῆς, δυνατότης μειώσεως ἀσφαλιστῶν (ἄρθρον 25, παράγρ. 1, ἐδάφ. τελευταίον).

δ) Ἐποδοτικαὶ τῶν ἐπαρχιακῶν βιομηχανιῶν καὶ σεβασμὸς τῆς εὐπαθείας καὶ πενίας ὀρισμένων τμημάτων τῆς Ἐπικρατείας (ἄρθρον 61 καὶ ἄρθρον 62 ἄρθρον τὴν Δωδεκάνησον).

ε) Δίκαια κατανομή τῶν βαρῶν τῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἐφαρμογὴ εἰς εὐρείαν κλίμακα τῆς ἀρχῆς τῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν καλύτερον καὶ χειρότερον ἀμειβομένων. Τρόπος ὑπολογισμοῦ τῶν παρυχῶν ἐν γένει τῆς ἀσφαλίσεως καὶ εἰδικώτερον θέσεις κατωτάτων ὀρίων διαβιώσεως καὶ ἀνωτάτων κοσῶν παρυχῶν.

2. Χρηματοδοτήσεις τῆς ἀσφαλίσεως. Εἰς τὴν χρηματοδότησιν τῆς ἀσφαλίσεως τὸ σχέδιον καινοτομοῦν καθιεροῦν τὴν ἀρχὴν τῆς τριμεροῦς χρηματοδοτήσεως τῆς ἀσφαλίσεως, ἧτοι δι' εἰσφορῶν τῶν ἡσφαλισμένων, τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τοῦ Κράτους. Ἡ καθιέρωσις τῆς κρατικῆς συμμετοχῆς ἀπὸ τοῦ 1953, ἧτις συνιστάται, ὡς γνωστὸν, καὶ διὰ τῆς Διακηρύξεως τῆς Φιλαδέφειας, βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὅτι αἱ εὐρωστότεραι οἰκονομικῶς τάξεις, αἵτινες ἐπὶ ὑγιῶς ὀργανωμένων φορολογικῶν συστημάτων φέρουν καὶ τὰ μεγαλύτερα κατ' ἀναλογίαν βάρη τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, δεόν νὰ συμμετέχουν εἰς τὴν χρηματοδότησιν τῆς ἀσφαλίσεως τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενετέρων τάξεων.

3. Ἐπίσημοι εἰσφορῶν. Ἀποφυγὴ προσθέτων ἐπιβαρύνσεων τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας. Ὡς ἐσημειώθη καὶ ἀνωτέρω, διὰ τοῦ νομοσχεδίου οὐδεμία πρόσθετος ἐπιβαρύνσις τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς χώρας ἐπιβάλλεται. Ἀντιθέτως μόνον ἐλα-

φρύνσεις θὰ προκληθῶσιν διὰ τῶν ὑπὸ τούτου προβλεπομένων ρυθμίσεων.

Πράγματι οἱ ἐργοδοταὶ οἱ ὁποῖοι καταβάλλουν σήμερον εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ (14 ο) ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν μισθωτῶν τῶν (11 ο) διὰ τὸ Ι.Κ.Α., 2 ο) διὰ τὸ Ταμεῖον Ἀνεργίας καὶ 1 ο) διὰ τὴν Ο.Α.Φ.Α.) θὰ ἐξακολουθήσουσιν νὰ ἐπιβαρύνωνται μετὰ 14 ο) καὶ μετὰ τὴν ἰσχύιν τοῦ νόμου. Ὁμοίως οἱ ἡσφαλισμένοι οὐδεμίαν ὑφίστανται πρόσθετον κρᾶτησιν πλέον τῶν σήμερον ἰσχυουσῶν (4 ο) Ι.Κ.Α., 1 ο) Ο.Α.Τ.Α.).

Ἡ ἐπαύξησις εἰς τὰ ἀνωτέρω ὄρια τῶν ποσοστῶν εἰσφορῶν τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ 3 ο) (2,5 ο) διὰ τὸ Ι.Κ.Α. καὶ 0,5 ο) διὰ τὸ Ταμεῖον Ἀνεργίας) θὰ ἐξουδετερωθῇ ἐν τῷ συνόλῳ τῆς διὰ τῆς ἀπλουστεύσεως τοῦ τρόπου ὑπολογισμοῦ τῶν εἰσφορῶν, τῆς ἐνοποιήσεως αὐτῶν εἰς ἐνιαίαν εἰσφορὰν, ἀπαλλάσσουσιν τὰς ἐπιχειρήσεις ἀπὸ τὰς πολλαπλᾶς καὶ πολυπλόκους διατυπώσεις καὶ ὑπολογισμοὺς τοῦ ἰσχύοντος καθεστώτος καὶ διὰ τῆς ἐλαφρύνσεως τῶν ἐξόδων διοικήσεως τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων γενικῶς. Ἀνεξαρτήτως ὁμως τῶν ἀνωτέρω, ὑφίσταται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διάταξις ἐπιτρέπουσα τὴν μείωσιν τῶν εἰσφορῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας μέχρι 10 ο) (ἄρθρον 61).

Οὐσιώδη οἰκονομικὴν ἐλάφρυνσιν τῶν ἐργοδοτῶν ἀποτελεῖ καὶ τὸ γεγονός ὅτι τίθεται ἐν ἀνώτατον ὄριον ἀποδοχῶν ὑπακειμένων εἰς εἰσφοράς (100.000 δρχ. ἡμερησίας) ὡς καὶ ἡ ἀλλαγὴ μνημονευομένη κατ' ἀρχῆς διὰ τὴν ἀνικανότητα ἐξ ἀτυχήματος τοῦ χρόνου ἀναμονῆς διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας, καὶ ἡ μείωσις τούτου ἀπὸ 5 εἰς 3 ἡμέρας εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις, δεδομένου ὅτι οἱ ἐργοδοταὶ ὑποχρεοῦνται συμφώνως πρὸς τὸν Ἀστικὸν Κώδικα, νὰ καταβάλλουν κατὰ τὰς πρώτας 15 ἢ 30 ἡμέρας ἀσθενείας, πληθεῖς τὰς ἀποδοχὰς εἰς τοὺς μισθωτοὺς τῶν ἢ τὴν ἐπὶ πλέον διαφοράν ἂν οὗτοι λαμβάνουν ἐπίδομα ἀσθενείας. Ὀφέλεια προκύπτει διὰ τοὺς ἐργοδοτὰς καὶ λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐπιδομάτων ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου, διότι κατὰ τὴν περιόδον τῶν ἡμερῶν τούτων θὰ καταβάλλουν μειωμένην διαφοράν.

Δεόν ἀκόμη νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ οὐσιώδης βελτίωσις τῶν παροχῶν τοῦ κλάδου συντάξεων θὰ μείωσιν οὐσιωδῶς τὴν ἀνάγκην προσθέτου ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, ὡς ἐκ τοῦ ὁποῦ τὰ λειτουργοῦντα ἐπικουρικὰ Ταμεία θὰ ἔχουν νὰ διαδραματίσουν πολὺ μικρότερον ρόλον καὶ συνεπῶς θὰ εἶναι δυνατόν νὰ μειωθῶσιν προσεχῶς οἱ ὑπὲρ τούτων πόροι.

4. Κατανομή Εἰσφορῶν. Ὡς πρὸς τὴν κατανομήν τῶν εἰσφορῶν μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἡσφαλισμένου τοῦ σχεδίου καθιεροῦν τὰ ἀκόλουθα :

α) Εἰς τὸν κλάδον ἀνεργίας, ὡς μέχρι τούδε, ὀλόκληρος ἡ εἰσφορὰ βαρύνει τὸν ἐργοδότην.

β) Εἰς τοὺς κλάδους ἀσθενείας καὶ συντάξεων ἐπὶ συνολικῆς εἰσφορᾶς 17 ο) ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἡσφαλισμένων, ποσοστὸν 5 ο) ἧτοι τὰ 29,4 ο) βαρύνει τὸν ἡσφαλισμένον ἡσφαλισμένον καὶ 12 ο) ἧτοι 70,6 ο) τὸν ἐργοδότην. Αἱ ἀναλογίαι αὗται καταμερισμοῦ τῶν εἰσφορῶν εἶναι καὶ αἱ σήμερον ἰσχύουσαι. Ὁ ἐργοδότης πράγματι καταβάλλει σήμερον 11 ο) εἰς τὸ Ι.Κ.Α. καὶ 1 ο) εἰς τὴν Ο.Α.Φ.Α. καὶ ὁ ἡσφαλισμένος 4 ο) εἰς τὸ Ι.Κ.Α. καὶ 1 ο) εἰς τὴν Ο.Α.Φ.Α.

Κατὰ τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ Ν. 6298)1934 ὁ ἐπιμερισμὸς τῆς εἰσφορᾶς μεταξὺ ἐργοδοτοῦ καὶ ἡσφαλισμένου ἦτο 40 ο) εἰς βάρος τοῦ ἡσφαλισμένου καὶ 60 ο) εἰς βάρος τοῦ ἐργοδοτοῦ. Ἡ εἰς ὄφελος τοῦ ἐργαζομένου μεταθέσις τοῦ βάρους τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ 10 ο) εἰσέτι ἦτο ἀπὸ 40 ο) εἰς 30 ο), δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ μισθοὶ ὑστεροῦν σήμερον ἀπὸ ἀπόψεως ἀγοραστικῆς δυνάμεως ἐναντι τῶν προπολεμικῶν. Ἐκτὸς τούτου ἡ τοιαύτη ρύθμισις ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς συγχρόνους τάσεις καὶ ἀντιλήψεις, ἀποτελεῖ δὲ καὶ συνέχειαν τοῦ ἤδη ἰσχύοντος ἀπὸ ἐτῶν καθεστώτος, ὅπερ ἐκρίθη ὅτι δὲν θὰ ἦτο αὐτε σκόπιμον οὔτε δίκαιον νὰ ἀνατραπῇ εἰς ὄφελος τῶν ἐργοδοτῶν, διότι τούτο θὰ ἐσήμαινε τρόπον τινὰ ἀπεμπόλησιν κεκτημένου ἤδη δικαιώματος τῶν ἐργαζομένων.

Ἄλλωστε τὸ ζήτημα στερεῖται ἰδιαιτέρας σημασίας, δεδομένου ὅτι σήμερον πλέον γίνεται γενικῶς δεκτὸν, ὅτι ἡ εἰσ-

φορά του εργοδότη, αποτελούσα προέκτασι του μισθού η μέρος του κοινωνικού καλουμένου μισθού, συνεπολογίζεται υπό τούτου μετά των λοιπών δαπανών προσωπικού του.

5. Τρόπος υπολογισμού και εισφοράς. Το σχέδιον καινοτομεί και εις τόν τρόπον εισπράξεως των εισφορών. Αι εισφοραί θά υπολογίζονται κατά ασφαλιστικές κλάσεις, δι' εκάστην των οποίων προσδιορίζεται εν τεκμαρτόν ημερομίσθιον, αποδίδον κατά κανόνα τον μέσον όρον του ανωτάτου κα κατωτάτου όριου αποδοχών της κλάσεως. Ητοι το σχέδιον επανέρχεται εις την αρχικήν λύσιν του ισχύοντος νόμου, ητις αποκλείει ικανώς τους υπολογισμούς εισφοράς διά τε τους εργοδότης, τους ησφαλισμένους και το Ίδρυμα.

Τό σχέδιον όμως προβλέπει και την δυνατότητα θροπίσεως συστήματος κατατάξεως των ησφαλισμένων εις κλάσεις, επί τη βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, οια θά ήσαν τό είδος της άπασχολήσεως, κλπ., διά να άποφευχθούν αι προστρεβίαι αι όποίαι δημιουργούνται σήμερα εις την πράξιν μεταξύ εργοδοτών και Ίδρύματος, λόγω της άσταθείας των μισθών και των διαφορών μεταξύ νομίμων και πράγματι καταβαλλομένων αποδοχών. Η τοιαύτη άλλωστε κατάταξις ισχύει και σήμερα διά τους με κυμαινομένης άποδοχάς ησφαλισμένους. Η καινοτομία του σχεδίου έγκειται εις την δυνατότητα επεκτάσεως του τρόπου τούτου υπολογισμού των εισφορών και εις άλλας κατηγορίας ησφαλισμένων. Έλπίζεται όμως ότι δεν θά παραστή ανάγκη επέκτάσεως του συστήματος και εις άλλας πλην των με κυμαινομένης άποδοχάς κατηγορίας ησφαλισμένων, λαμβανομένου υπ' όφιν ότι διά της γενικεύσεως του θεσμού των έμπορικόν βιβλίων, όχι μόνον δεν είναι εύκολος αλλά ούτε και συμφέρει εις τους εργοδότης ή άπόκρυφισ των πράγματι καταβαλλομένων εις τους μισθούτους των άποδοχών.

Ειδική πρόνοια ελήφθη διά την διευκόλυνσιν της εισπράξεως των εισφορών των αυτοτελώς εργαζομένων, των οποίων ή εισπραξις παρουσιάζει πράγματι πολλές δυσχερείας. Ουτως επιβάλλονται άφ' ενός μόν άστυρητήρια κυρώσεις, άφ' ετέρου δε θροπίζεται ή δυνατότης επιβολής της υποχρεώσεως λήψεως άδειας άσκήσεως του επαγγέλματος και άκόμη συστάσεως ασφαλιστικών συνεταιρισμών.

Ίδιαιτέρας σημασίας είναι ή διάταξις καθ' ήν οι ησφαλισμένοι υποχρεούνται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας να υποβάλουν εις τον οργανισμόν τας αντιρρήσεις των κατά του περιεχομένου της ασφαλ. της σχέσεως. Ουτω θ' άποφεύγονται αι μετά πολλά έτη, ως συμβαίνει σήμερα, άμειωθηθείς περι της διαρκείας και των λοιπών στοιχείων της ασφαλιστικής σχέσεως.

Όσον άφορά τας καθυστερουμένας εισφοράς τό νομοσχέδιον εκκινεί εκ της αρχής ότι αι ασφαλιστικά εισφοράί ως έσημειώθη ανωτέρω, αποτελούν προέκτασιν του μισθού, του κοινωνικού καλουμένου μισθού, ως εκ του οποίου άγται δέον να καταβάλλονται μετά του μισθού. Οι εργοδότης επιβάλλεται να κατανοήσουν ότι όπως ακριβώς δεν δύναται να καθυστερούν την καταβολήν των κατά κυριολεξίαν άποδοχών των μισθωτών των, κατά τόν ίδιον τρόπον δεν θύναται να αναβάλλουν κατά τό δοχούν και την καταβολήν των ασφαλιστικών εισφορών, του κοινωνικού μισθού.

Έκκινούν εκ της άφετηρίας ταύτης τό νομοσχέδιον, εις άλλει άστυρητάς κυρώσεις κατά των καθυστερούντων εργαζοτών. Διά τους κακούς εργοδότης δεν είναι επιτρεπτόν να ίπιδεικνύεται επείκεια ζημιούσα και τους καλούς εργοδότης. Παρέχονται όμως πολλαπλής φύσεως διευκολύνσεις και αλλαγαι από πρόσθετα τέλη κλπ. εις τους καθυστερούντας ως εισφοράς των κατά την δημοσίευσιν του νόμου εργοδοτάς, ια να έπιτευχθή ή εκκαθάριστις του παρελθόντος. Όμοίως πιμηκνύεται ή προθεσμία καταβολής των εισφορών από 15 μέρας εις ένα μήνα και καταργείται ή πρόσθετος επιβάρυνσι των καθυστερούντων εργοδοτών διά τόκων υπερμερείας. Έλος έξοπλίζεται ό Όργανισμός δι' όλων των άπαραιτήτων έσων προς έξασφάλισιν της ταχείας και εις τό άκέραιον σπράξεως των έξ εισφορών άπαιτήσεών του.

6. Τά εν τή ξένη κρατούτα. Έν σχέσει με τό λογ των εισφορών δεν κρίνομεν άσκοπον να παραθέσωμεν δι'

ολίγων τά εις Γαλλίαν, Αυστρίαν, Ίταλίαν, Βέλγιον και Γσεχολοβακίαν σχετικώς κρατούντα, προς ενεργείαν σχετικών συγκρίσεων.

Γαλλία: Συμφώνως προς τό εν ισχύϊ σήμεραν γενικόν σύστημα κοινωνικής ασφαλείας εν Γαλλία, αι υπέρ τούτου εισπραξι εργοδοτών και ησφαλισμένων άνέρχονται εις τά εν τω έπομένω πίνακι εμφανιζόμενα ποσοστά επί των άποδοχών των ησφαλισμένων μισθωτών :

Π Ι Ν Α Κ

Εις βάρος	'Απόδοσις άφ' ενός μήν. συντάξεως	Οικονομικα έπιβάρυνσι	'Ασφάλ. Έργατικων άτυχημάτων			Γενικόν Σύνολον		
			Μέσος όρος	Maximum	Minimum	Μέσος όρος	Maximum	Minimum
Έργοδότην...	10%	16%	3%	12,8%	0,5%	29%	33,8%	26,5%
Ησφαλισμένου.	6%	—	—	—	—	6%	6,0%	6,0%
Μερικα Σύνολα.	16%	16%	3%	12,8%	0,5%	35%	44,8%	32,5%

Ός εξάγεται εκ του ανωτέρω πίνακος αι εισφοράί εργοδότην και ησφαλισμένου διά την ασφάλισιν άσθενείας, αναπηρίας, γήρατος, θανάτου και άτυχηματος άνέρχονται εις Γαλλίαν εις 19 ο)ο επί των άποδοχών των εργαζομένων κατά μέσον όρον, έναντι 17 ο)ο που προβλέπει τό νομοσχέδιον. Έπειδή όμως ή εισφορά διά τό άτύχημα κυμαίνεται από 0,5ο)ο μέχρι 12,8 ο)ο αναλόγως των κινδύνων εκάστης επιχειρήσεως, υπάρχουν εργοδότης καταβάλλοντας 28 ο)ο λαμβανομένου υπ' όφιν ότι ολοκληρος ή εισφορά διά τίς οικονομικα έπιβάρυναι βαρύνει έξ ολοκληρου τον εργοδότην, τά διά την κοινωνικήν ασφάλισιν θάρη των εργοδοτών έξικινούνται κατά μέσον όρον εις 35 ο)ο φθάνουν δε εις ώρισμένας επιχειρήσεις τά 44,8 ο)ο, χωρίς μάλιστα ασφάλισιν άνεργίας και θάσει διανεμητικού συστήματος δι' όλους τους κλάδους ασφαλίσεως.

Βέλγιον: Εις την ασφάλισιν εργατών κατά του γήρατος και θανάτου τό ασφάλιστρον άνέρχεται εις 7 ο)ο (3,5 ο)ο ησφαλισμένος και 3,5 ο)ο εργοδότης) καταβάλλει δε τό Κράτος οικονομικας έπιχορηγήσεις.

Εις την ασφάλισιν των υπαλλήλων κατά των αυτών κινδύνων (γήρας — θάνατος) τό ασφάλιστρον άνέρχεται εις τό 10,5 κ)ο. Έκ τούτου 7 ο)ο κεφαλαιοποιείται και τό υπόλοιπον 3,5 ο)ο προσαυξάνει τας συντάξεις κατά τό διανεμητικόν σύστημα.

Εις την ασφάλισιν άσθενείας—αναπηρίας ή εισφορά άνέρχεται εις 6 ο)ο διά τους εργάτας και 5 ο)ο διά τους υπαλλήλους. Όμοίως τό Κράτος συνεισφέρει 16 ο)ο επί των έσόδων της ασφαλίσεως.

Εις την ασφάλισιν άνεργίας τό ασφάλιστρον άνέρχεται εις 2 ο)ο, τό δε Κράτος καλύπτει τά έλλείμματα.

Οι εργοδότης καταβάλλουν επί πλέον εις τό Βέλγιον 6 ο)ο δι' οικονομικα έπιβάρυναι, 5 ο)ο διά τας έτησίαις άδειας μετ' άποδοχών και 1,5 ο)ο διά τόν εις εργαλεία έξοπλισμόν των εργαζομένων (REQUIPEMENT MENAGER). Ειδικώς δε οι εργοδότης οικονομικων εργασιών καταβάλλουν πρόσθετον εισφοράν άνεργίας εκ 2 ο)ο διά την χορήγησιν πρόσθετων έπιβάρυναι άνεργίας εις τους άνέργους εργάτας οικονομικων εργασιών κατά τας περιόδους άνεργίας λόγω αντιξοών καιρικων συνθηκών.

Αυστρία: Εις την Αυστρίαν τό ασφάλιστρον διά τόν κλάδον άσθενείας ποικίλλει από 3,2 ο)ο μέχρι 6,25 ο)ο των άποδοχών των εργαζομένων, αναλόγως της ιδιότητος του εργαζομένου, ως υπαλλήλου ή εργάτου και του Ταμείου εις έξ ασφαλίσεται.

Εις τόν κλάδον άσθενείας τό ασφάλιστρον, υπό διανεμητικόν σύστημα, άνέρχεται εις 8,1 ο)ο διά τους υπαλλήλους και εις 10 ο)ο διά τους εργάτας.

Εις άμφοτερα τά συστήματα, τό ασφάλιστρον κατανέμεται έξ ήμισείας εις έάρος του εργοδότην και του ησφαλισμένου.

Τὸ ἀσφάλιστρον ἀτυχημάτων ἀνέρχεται εἰς 2,50) ο βαρῦνον ἐξ ὀλοκλήρου τὸν ἐργοδότην, τὸ δὲ ἀσφάλιστρον ἀνεργίας εἰς 3) ο (1,5) ο) ὁ ἐργοδότης καὶ 1,5) ο) ὁ ὑψφαλισμένος).

Ἰ τ α λ ί α : Εἰς τὴν Ἰταλίαν αἱ εἰσφοραὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν ἦδη κατὰ τὸ 1948 ἀνήγγοντο εἰς 23) ο) ο περίπου διὰ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἰς 36) ο) ο διὰ τοὺς ἐργάτας, μὴ συνυπολογιζομένων καὶ τῶν κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων.

Τ σ ε χ ο σ λ ο β α κ ί α : Εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν, βάσει τοῦ κατὰ τὸ 1945 ψηφισθέντος νόμου περὶ ἐθνικῆς ἀσφαλίσεως τὰ ἀσφάλιστρα ἀνήγγοντο εἰς 10) ο) ο διὰ τὸν κλάδον ἀναπηρίας—γῆρατος—θανάτου, εἰς 6,8) ο) ο διὰ τὸν κλάδον ἀσθενείας, εἰς 1) ο) ο διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀτυχήματος, εἰς 1) ο) ο διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀνεργίας καὶ εἰς 4) ο) ο διὰ τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα.

Ἐκτός ὅμως τῶν ἀνωτέρω πόρων ὁ νόμος προβλέπει καὶ λίαν σημαντικὰς ἐπιχορηγήσεις.

Ὀὐτὼ τὸ Κράτος θὰ καταβάλλῃ ἐτησίως μέχρι τοῦ 1956 τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ ἐπὶ τῷ τέλει, ὅπως τὰ ἀποθεματικά ἀσφαλείας ἀνέλθουν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὸ τριπλάσιον τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1949 ἐξόδων τῆς ἀσφαλίσεως διὰ παροχάς. Μετὰ τὸ 1956 τὸ Κράτος θὰ καταβάλλῃ ἐτησίως ὅσον ποσὸν θὰ ἀπαιτῆται διὰ νὰ παραμείνουν ἀκέραια τὰ ἀνωτέρω ἀποθεματικά ἀσφαλείας.

Ἐπὶ πλέον τὸ Κράτος καταβάλλει τὸ ἥμισυ τοῦ κόστους ἱατρικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως.

Τέλος προβλέπεται ὅτι τὸ Κράτος θὰ καλύπτῃ πᾶσαν πρόσθετον δαπάνην ἀναγκαίαν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα Ἀσφαλίσεων ὑποχρέωσεων, εἰς τὸν τομέα τῆς δημογραφικῆς καὶ προληπτικῆς τοῦ πολιτικῆς.

7. Οἰκονομικὸν σύστημα καλύψεως δαπανῶν.—Μία βασικὴ καινοτομία τῆς προτεινομένης διὰ τοῦ νομοσχεδίου οἰκονομικῆς ὀργανώσεως τῆς ἀσφαλίσεως ἔγκειται, ὡς ἦδη ἐσημειώθη, εἰς τὴν προτίμησιν καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κλάδου συντάξεων τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος.

Εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ συστήματος τοῦ προδευτικῆς μέσου ἀσφάλιστρον, ὅπερ ἰσχύει σήμερον, μόνον θεωρητικῶς ἄλλως τε, ἤχρημεν ἐκ τῶν ἀκολουθῶν κυρίως σκέψεων:

α') Τὰ συστήματα κεφαλαιοποιήσεως καὶ μέσου ἀσφάλιστρον κρᾶυποθέτου ὡς γνωστὸν, συνεχῆ περίοδον ὀμαλοῦ οἰκονομικοῦ καὶ νομισματικοῦ βίου. Ἡ προϋπόθεσις ὅμως αὕτη, ὡς γνωστὸν, δὲν πληροῦται παρ' ἡμῖν. Αἱ διακυμάνσεις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐθνικοῦ νομισματος κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν, ἦσαν τόσον βαθεῖαι, ὥστε οἰσθήποτε ὑπολογισμὸς ἀσφάλιστρον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἀντιμετωπίζοντο αἱ παροχαὶ οὐχὶ εἰς τὸ διηνεκές, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ σύστημα κεφαλαιοποιήσεως, ἀλλὰ καὶ μιᾶς ἔστω γενεᾶς ἠσφαλισμένων, θὰ ἀπέβαινε ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀξίας, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς διαπιστωθείσης ἀδυναμίας ἐξασφαλίσεως τῶν συγκεντρωμένων ἀσφαλιστικῶν ἀποθεματικῶν εἰς σταθερὰς ἀξίας.

Ἡ ἀπώλεια κεφαλαίων τοῦ I. K. A., λόγω τῆς υποτιμῆσεως τῆς δραχμῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐκ τοῦ πολέμου διαταραχῶν τῆς οἰκονομίας, ὑπελογίσθη διὰ μόνον τὸ μέχρι τέλους τοῦ 1944 διάστημα εἰς 1.549.000 χρυσᾶς λίρας, ἢ εἰς 350.000 ἑκατομμύρια περίπου σημερινῶν δραχμῶν.

β') Τὰ συστήματα κεφαλαιοποιήσεως καὶ μέσου ἀσφάλιστρον ἀπαιτοῦν τὴν συγκέντρωσιν κολοσσίων ἀποθεματικῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἐπέκτασις δημιουργεῖ δυσχερέστατα προβλήματα. Ἀνεξαρτήτως ὁμως τούτου, ἡ κατάστασις τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, κατὰ τὴν παρούσαν μάλιστα περίοδον, δὲν ἐπιτρέπει ἀνευ σοβαρῶν κινδύνων τὴν ἀφαίρεσιν ἀπὸ τὴν παραγωγὴν σημαντικῶν κεφαλαίων ἀνευ συγχρόνου ἐξασφαλίσεως παραγωγικῆς τοποθετήσεως τῶν, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ Κράτος ἐπιδιώκει δι' ὄλων τῶν μέτων τὴν ἀσκήσιν πολιτικῆς ἀναπτύξεως τῶν πλειτοπαραγωγικῶν κλάδων τῆς χώρας. ἐπὶ σκοπῷ ὅπως ἡ οἰκονομία μας καταστῆ κατὰ τὸ δυνατόν αὐτάρκης καὶ αὐξηθῆ βαθμιαίως τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα.

γ') Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος καὶ εἰς τὸν κλάδον συντάξεων ἐπιτρέπει τὸν καθορισμὸν ἀρκετὰ χαμηλοῦ ἀσφάλιστρον, λόγω τοῦ μικροῦ σχετικῶς ἀριθμοῦ συνταξιούχων τῶν πρώτων ἐτῶν λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, ἐνθ' ὅσον χρόνως αἱ παροχαὶ αἱ ὁποῖαι θὰ χορηγοῦνται θὰ εἶναι γενικῶς ὑψηλότεραι τῶν ἤδη χορηγομένων. Ἡ μείωσις αὕτη τῆς ἐπιβαρύνσεως θὰ ἔχῃ ἀναμφισβητήτως εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα κατὰ τὴν παρούσαν περίοδον ἀνασυγκροτήσεως τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

δ') Αἱ σχετικῶς ἀσήμαντοι πρόσδοποι ἐκ τῶν σχηματισθέντων μέχρι σήμερον ἀποθεματικῶν δὲν ἀνταπακρίνονται εἰς τὰς θύβιας, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν οἱ ἠσφαλισμένοι καὶ ἐργοδοταί, καταβάλλοντες ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν πύξημένην εἰσφορὰν διὰ νὰ σχηματίζονται ἀποθεματικά, ὑποκείμενα ἐν συνεχείᾳ εἰς σημαντικὰς ἀπωλείας, λόγω τῆς υποτιμῆσεως τῆς δραχμῆς.

ε') Ἡ συνέχισις τοῦ συστήματος τοῦ προδευτικῆς μέσου ἀσφάλιστρον, ἐάν, βεβαίως τοῦτο ἐπρόκειτο νὰ ἐδραιωθῆ ἐπὶ ὑγιῶν ἀναλογιστικῶν βάσεων καὶ οὐχὶ νὰ ἀνασφραθῆ ἀπλῶς ὡς πλατωνικὴ ἀρχή, θὰ ἀπῆτει ὄχι μόνον ἀβαστάτως ὑψηλὸν ἀσφάλιστρον — ἴδια διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀπολεσθέντων κεφαλαίων — ἀλλὰ θὰ ἐπέβαλε συγχρόνως καὶ παροχὰς συντάξεων ἐστερημέναις οἰσθήποτε σημασίας, αἵαι ἦσαν αἰ τοῦ Ν. 6298 (συντάξεως γῆρατος καὶ ἀναπηρίας 300—500 προπολ. δραχμῶν κατὰ μέσον ὄρον καὶ μελῶν οἰκογενείας 50—200 δραχμ.).

Σημειωτέον ὅτι τὰ προβλήματα τοῦ ἐφαρμοστέου οἰκονομικοῦ συστήματος ἀπησχόλησαν μεταπολεμικῶς πολλὰ τῶν Ἑυρωπαϊκῶν κρατῶν. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Αὐστρίαν, τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ ἐν μέρει τὸ Βέλγιον διὰ νὰ ἀναφέρωμέν τινα μόνον ἀπὸ τὰ νεώτερα συστήματα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ἀπεμακρύνθησαν ἤδη σαφῶς ἀπὸ τὸ σύστημα κεφαλαιοποιήσεως.

Διὰ τοὺς λοιποὺς κλάδους τῆς ἀσφαλίσεως, ἦτοι τοὺς κλάδους ἀσφαλίσεως ἀσθενείας καὶ ἀνεργίας, δὲν τίθεται ζήτημα ἐπιλογῆς οἰκονομικοῦ συστήματος. Διὰ τοὺς κλάδους τούτους γίνεται γενικῶς δεκτὸν τὸ σύστημα κατανομῆς δαπανῶν, δοθέντος ὅτι καλύπτει κινδύνους μὲ σχετικῶς βραχυπροθέσμους συνεπειάς. Καὶ μέχρι τοῦδε ἄλλως τε οἱ κλάδοι οὗτοι βασιζονται ἐπὶ τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος, τοσοῦτω μᾶλλον, καθ' ὅσον δὲν νοεῖται τεχνικῶς ἢ ὡς πρὸς τούτους ἐφαρμογῆς συστημάτων κεφαλαιοποιήσεως.

Ἐπιβάλλεται πάντως ἡ παρατήρησις, ὅτι ἡ καθιέρωσις τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος δὲν σημαίνει καθορισμὸν ἀσφάλιστρον, ἐπιτρέποντος τὴν ἀκριθῆ κάλυψιν τῶν ἐτησίων δαπανῶν. Τὸ ἀσφάλιστρον προσδιορίζεται κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα τὴν ἐπὶ μίαν δεκαετίαν κάλυψιν τῶν συνεχῶς αὐξανόμενων δαπανῶν τοῦ κλάδου συντάξεων. Περὶ τούτου ὅμως γίνεται ἀναλυτικότερον λόγος κατωτέρω.

8. Ἐ π ε ν δ Ὑ σ ε ι ς Κ ε φ α λ α ἰ ὶ ω ν : Εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπενδύσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ Ὄργανισμοῦ (ἄρθρον 18) τὸ βᾶρος ρίπτεται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν εὐρέως οἰκοδομικοῦ προγράμματος, ἀπαθλέποντος εἰς τὴν ἐξασφάλισιν συγχρονισμένων κτισμάτων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν διοικητικῶν του καὶ ἰδία τῶν ὑγειονομικῶν του ὑπηρεσιῶν. Τοῦτο δὲ διότι ἔχει γενικῶς πλέον κατανοηθῆ ὅτι ἀνευ ἰδίων συγχρονισμένων ἐγκαταστάσεων οὐτε ἱκανοποιητικὴ περίθαλψις δύναται νὰ ἐξασφαλισθῆ, ὅτε νὰ μειωθῆ τὸ κόστος τῆς περιθάλψεως, αὐτε νὰ ὀργανωθῶν ὀρθολογιστικῶς αἱ ὑπηρεσίαι του. Ἡ ἰδρυσις συγχρονισμένων ἱατρειῶν, νοσοκομείων, σανατορίων κλπ., ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ὑπὸ τοῦ I.K.A. βασιζομένων προσδοκιῶν ἐκ τῆς ἐπιχειρουμένης διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀναδιοργανώσεως του.

Σημειοῦμεν ἐπίσης τὴν διάταξιν περὶ δυνατότητος ἐπενδύσεως μέρους τῶν κεφαλαίων τοῦ Ἰδρύματος εἰς μετοχὰς Ἐταιρειῶν Κοινῆς ἀφελείας, ὅπως εἶναι τὰ ἔργα ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς χώρας, τὰ ὁποῖα γενικῶς σήμερον ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τοὺς τὰς προσφάτους μελέτας τοῦ Δ.Γ.Ε., ὅτι πρέπει νὰ ἐνισχύονται ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὄργανισμῶν, ποὺ ἐκπροσωποῦν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἀποταμιεύσεως, ὑπὸ τὰς συγχρόνους οἰκονομικὰς συνθήκας.

Μνημονεύομεν τέλος την διάταξιν (παράγρ. 2 εδ. γ) περί της δυνατότητας συστάσεως υπό του Ι.Κ.Α. έργαστηρίων και έργαστηρίων κατασκευής ειδών αναγκαίων εις εύρειαν κλίμακα διά την ασφάλισιν, ώς και διά την αγοράν και δημιουργίαν αποθεμάτων τοιούτων ειδών, προς απεργίην τυχόν εκμεταλλευσέως του υπό των οικείων βιομηχανιών η αντιπροσώπων των σχετικών οίκων, αν ήθελεν εύρειθῃ ποτε πρό μιζας τοιαύτης καταστάσεως.

9. Οικονομικαί προσωπικαί: Α'. Κλάδος αναπηρίας—γήρατος—θανάτου. Κατά τους γενομένους υπολογισμούς ο αριθμός των συνταξιούχων του Ίδρυματος θά ανέλθῃ ἀξάνομενος προοδευτικώς, εις τὸ τέλος τοῦ 1956, εἰς 52.700 περίπου, συμφώνως πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου καθιερούμενον σύστημα συντάξεων, ἧτοι θά εἶναι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατὰ 10.000 περίπου ἀνώτερος, ἐκείνου τὸν ὅποιον θά εἴχομεν ὑπὸ τὴν ἰσχύον καθεστῶς, (42.040). Σημειώτεον ὅτι ἡ ἐπὶ πλέον αὐξήσις αὕτη δὲν οφείλεται εἰς τὴν μείωσιν τῶν προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ ἀπαιτουμένων ἡμερῶν ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως, κυρίως διότι αὕτη ἐξουδετεροῦται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι θεωροῦνται ἀσθηρότεροι διατάξεις διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἐτέρωθεν σύνταξιν, εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἱκανὸς ἀριθμὸς τούτων ἠσφαλίετο μετὰ τὴν συνταξιοδότησιν του εἰς τὸ Ι.Κ.Α. καὶ ἐλάμβανεν καὶ παρὰ τούτων μετὰ 2 καὶ ἥμισυ ἔτη δευτέραν σύνταξιν. Ἦδη διὰ τοῦ νομοσχεδίου κατοχυροῦται ἐπαρκῶς τὸ Ι.Κ.Α. ἀπὸ τὰς τοιαύτας καταχρήσεις, αἵτινες εἶχον προσλάβει ἱκανὴν

ἐκτασιν. Σημειοῦμεν ἀκόμη ὅτι ἡ μείωσις τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων δὲν θά ἀσκήσῃ ἐπιρροήν τινα ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνταξιούχων, διότι ὅλοι οἱ ἠσφαλισμένοι τοῦ Ι.Κ.Α. ἔχουν ἤδη πραγματοποιήσῃ ἱκανὸν ἀριθμὸν ἡμερομισθίων ἐν ἀσφαλίσει εἰς τὸν ὅσον ὥστε στερεῖται ἰδιαίτερας σημασίας ἀν θά ἀπατούνται 500 ἢ 750 ἡμερομισθία πρὸς συνταξιοδότησιν. Ἡ αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνταξιούχων οφείλεται εἰς τὴν μείωσιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας διὰ τὰ βαρέα καὶ ἀνθυγιεινὰ ἐπαγγέλματα κατὰ 5 ἔτη (ἧτις προβλέπεται ὅτι δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ 1.1.1953) καὶ εἰς τὴν δυνατότητα ἀπαιτήσεως μείωμένης συντάξεως ἀπὸ τὸ 55ον διὰ τὰς γυναῖκας καὶ τὸ 60ον διὰ τοὺς ἀνδρας.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐνῶ οἱ λόγῳ γήρατος συνταξιούχοι θά ἀνῆρχοντο κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον εἰς 17.990 κατὰ τὸ 1956, βάσει τοῦ σχεδίου θά ἀνέρχωνται εἰς 25.650 (ἧτοι ἐπὶ πλέον διαφορά 7.660).

Ὅμοίως οἱ συνταξιούχοι λόγῳ ἀναπηρίας υπολογίζονται κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος κατὰ 1800 περισσότεροι ἐναντι τῶν ὄσων θά ἦσαν ὑπὸ τὸν ἰσχύοντα νόμον, διότι προστίθενται καὶ οἱ δικαιούμενοι ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων θά σταθεροποιηθῇ ἕκτοτε λόγῳ τῆς ἐπὶ διατίαν μόνον καταβολῆς αὐτοῦ.

Τὴν κατὰ πρόβλεψιν ἐξέλιξιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνταξιούχων ὑπὸ τὸ ἰσχύον καὶ τὸ νέον καθεστῶς μᾶς παρέχει ὁ κατωτέρω πίναξ συντεταγμένος μετὰ διάκρισιν τῶν συνταξιούχων κατὰ κατηγορίας καὶ μετὰ προοπτικὴν μίαν πενταετίας.

Προβλεπόμεναι περιπτώσεις συντάξεων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους	Κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον					Κατὰ τὸ σχέδιον					
	Γήρατος	Ἀναπηρίας λόγω κοινῆς νόσου καὶ φυματιώσεως	Ἀναπηρίας λόγω ἐργατικῆ καὶ πολ. ἀτυχηματικῆς	Θανάτου	Ὅλων τῶν κατηγοριῶν	Γήρατος	Ἀναπηρίας λόγω κοινῆς νόσου καὶ φυματιώσεως	Ἀναπηρίας λόγω ἰσχυρῆ καὶ πολ. ἀτυχηματικῆς	Θανάτου	Ἀναπροσαρμ. μισθῆς	Ὅλων τῶν κατηγοριῶν
1951	9.490	4.300	830	11.920	26.540	10.650	4.300	830	11.920	200	27.900
1952	11.190	4.700	930	12.820	29.640	13.650	5.700	930	12.820	1.600	34.700
1953	12.890	5.100	1.030	13.720	32.740	16.650	6.300	1.030	13.720	2.000	39.700
1954	14.590	5.500	1.130	14.620	35.840	19.650	6.900	1.130	14.620	2.200	44.500
1955	16.290	5.900	1.230	15.520	38.940	22.650	7.500	1.230	15.520	1.200	48.100
1956	17.990	6.300	1.330	16.420	42.040	25.650	8.100	1.330	16.420	1.200	52.700

Εἶναι προφανές ὅτι εἰς τὸν πίνακα δὲν περιλαμβάνονται οἱ συνταξιούχοι τῶν συγχωνευθησομένων εἰς τὸ Ίδρυμα Τα-

μείων, διότι εἶναι ἀγνωστον ποῖα Ταμεία θά συγχωνευθῶν εἰς αὐτὸ καὶ πότε.

Αἱ κατὰ προσέγγισιν δαπάναι τοῦ κλάδου συντάξεων, μόνον διὰ παροχάς, ὑπὸ τὸ νέον σχέδιον ἐμφαίνονται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα, πενταετοῦς ὡσαύτως προοπτικῆς:

ΠΙΝΑΞ

Προβλεπόμεναι παροχαὶ τοῦ κλάδου συντάξεων κατὰ τὸ σχέδιον.

Χρονικὴ περίοδος	Συντάξεις γήρατος	Συντάξεις ἀναπηρίας λόγω κοινῆς νόσου καὶ φυματιώσεως	Συντάξεις ἀναπηρίας λόγω ἐργατικῆ καὶ πολ. ἀτυχηματικῆς	Συντάξεις ἀναπηρίας λόγω πολεμικοῦ ἀτυχηματικῆς	Συντάξεις θανάτου	Επιδόματα ἀναπροσαρμογῆς	Σύνολο παροχῶν
Εἰς δισεκατομμύρια δραχμῶν							
1951 Β'. ἐξάμ.	21,4	9,7	1,4	0,7	21,4	0,3	54,9
1952	52,7	21,9	3,2	1,4	43,4	4,3	126,9
1953	66,6	26,8	3,8	1,4	46,2	8,0	152,8
1954	80,5	29,7	4,4	1,4	49,0	5,8	170,8
1955	94,4	32,6	5,0	1,4	51,8	3,8	189,0
Ἔτησ. αὐξήσις	13,9	2,9	0,6	0	2,8	0	20,2

Την κατά πρόβλεψιν ἐξ ἄλλου ἐξελίξιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κλάδου συντάξεων μᾶς παρέχει ὁ κάτωθι πίναξ :

ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΙΚΑ ΓΥΝΟ ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Ἔ τ ο ς	Σύνολον δαπανῶν κλ.	Ἀποθεματικῶν κλάδου	Συντάξεων εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους (δισεκ. δραχ.)
1951	B' ἐξ.μ.	70	182
1952		142	264
1953		168	323
1954		186	367
1955		204	395
1956		224	404
1957		224	392
1958		264	350
1959		284	304
1960		304	226
1961		324	124
1962		344	4

Σ η μ ε ί ω σ ι ς. Οἱ ἀνωτέρω ὑπολογισμοὶ βασιζονται ἐπὶ τῶν κάτωθι δεδομένων :

- α) Ἀποθεματικὰ κλάδου συντάξεων τὴν 1.7.51: 150 δισεκατομμύρια δραχ.
- β) Ἀσφάλιστρον κλάδου συντάξεων: 7,5 ο)ο ἐπὶ τῶν τεκμαρτῶν μισθῶν.
- γ) Ἐτήσια ἔσοδα κλάδου συντάξεων ἐξ εισφορῶν : 213 δισεκατομμύρια.
- δ) Ἀπόδοσις ἀποθεματικῶν 5 ο)ο.
- ε) Ἐτήσια δαπάναι διοικήσεως καὶ λοιπὰ δευτερεύοντα ἔξοδα: 15 δισεκατομμύρια.

Εἶναι αὐτονόητον ὅτι καὶ ὁ πίναξ αὗτος μόνον κατὰ προσέγγισιν ἀποδίδει τὰς οἰκονομικὰς ἐξελίξεις τοῦ κλάδου συντάξεων. Ὡς κυριωτέρους λόγους ἀδυναμίας ἀκριβῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὑπολογισμῶν ἀναφέρομεν :

Π ρ ῶ τ ο ν, τὸ γεγονός ὅτι εἶναι ἀγνωστον πόσοι ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων θὰ ἐξέρχονται πρὸ τοῦ βῆου (ἐπὶ ἄρρῶν) καὶ τοῦ βου (ἐπὶ θηλέων) ἔτους τῆς ἡλικίας των, βάσει τῆς παρεχόμενης ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου εὐχερείας.

Δ ε ὕ τ ε ρ ο ν, τὴν ἀδυναμίαν προεξοφλήσεως τυχόν πτώσεως τῆς ἀγοραστικῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς καὶ τῆς λόγω ταύτης ἀνάγκης ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων, διὰ τὴν περίπτωσηιν καθ' ἣν δὲν θὰ καταστήθῃ δυνατὴ ἡ ἐπένδυσις τῶν ἀποθεματικῶν εἰς ἀσφαλῆς ἀξίας.

Τ ρ ί τ ο ν, τὴν ἀδυναμίαν προεξοφλήσεως ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἠσφαλισμένων θὰ παραμένῃ σταθερὸς, λαμβανόμενων ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ ὑπολογισμοὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῆς βάσει τοῦ σημερινοῦ δείκτου ἀπασχολήσεως.

Ἄν ὅπως γενικῶς προσδοκᾶται καὶ ἐλπίζεται μὲ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας αὐξηθῇ ὁ δείκτης ἀπασχολήσεως, τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι εὐνοϊκώτερα, διότι ἐνῶ θὰ αὐξηθῶν μεγάλως τὰ ἔσοδα τῆς ἀσφαλίσεως ἐκ τῆς διευρύνσεως τοῦ κύκλου τῶν ἠσφαλισμένων, αἱ δαπάναι τοῦ κλάδου συντάξεων (ὅπως καὶ τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως) θὰ αὐξηθῶν κατὰ ποσοστὸν ἀσήμαντον.

Τ έ τ α ρ τ ο ν, τὴν ἀδυναμίαν ὑπολογισμοῦ ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν τῶν βαρῶν τὰ ὅποια θὰ ἀναλάβῃ τὸ ΙΚΑ ἐκ τῆς συγχωνύσεως εἰς αὐτὸ ὀρισμένων Κλαδικῶν Τραπεζῶν.

Παραμεριζόμενων τοῦ τρίτου καὶ τετάρτου ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, ἅτινα καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις θὰ ἀλληλοεξουδετερωθῶν, καὶ βασιζόμενοι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὅτι θὰ ἔχωμεν πάλιν τινὰ νομισματικὴν σταθερότητα ἢ ἐξισορρολίαν τῆς ἀγοραστικῆς ἀξίας τῶν ἀποθεματικῶν, πραττοῦμεν ἐπὶ τῆς βάσει πάντοτε τοῦ ἀνωτέρω πίνακος ὅτι τὸ ἀσφάλιστρον 7,5ο)ο τὸ ΙΚΑ θὰ δημιουργῇ προδευτικῶς αὐξανόμενα ἀποθεματικὰ μέχρι τοῦ 1956 (264 δισ. τὸ 1952, καὶ 404 τὸ 1956) ἀπὸ τοῦ ἔτους δὲ τούτου, θὰ ἀρχίσῃ ἡ μείωσις των. Ὅπως τὸ 1960 ταῦτα θὰ ἔχουν μειωθῇ εἰς 266 δισ., τὸ 1961 εἰς 124 καὶ τὸ 1962 θὰ ἐμφανίσῃ ἑλλειμμα 4 δισ., ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ παραστῇ ἀνάγκη ἰκανῆς αὐξήσεως τοῦ ἀσφαλίστρου συν-

τάξεων, ἂν εὐνοϊκῶς συνθῆκαὶ καὶ κυρίως ἡ προσδοκωμένη αὐξήσις τοῦ δείκτου ἀπασχολήσεως δὲν προκαλέσων εὐνοϊκωτέρας ἐξελίξεις.

Διὰ τὴν ἀπουσίαν μιᾶς ταιαύτης ἀποτόμου αὐξήσεως τοῦ ἀσφαλίστρου, θὰ ἦτο ἴσως σκόπιμον ὅπως τὸ ἀσφάλιστρον αὐξηθῇ κατὰ μίαν μονάδα ἀπὸ τοῦ 1956, ὅποτε ἐλπίζεται ὅτι ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία τῆς χώρας θὰ δύναται λόγω τῆς πλήρους ἀναρρωτάσεως τῆς νὰ φέρῃ εὐχερῶς τὸ μικρὸν τοῦτο πρόσθετον βᾶρος. Ἡ ταιαύτη αὐξήσις παρατείνει τὸν χρόνον ἐπαρκειᾶς τῶν ἀποθεματικῶν μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 1965. Ἐστὶ ἀπόκτες τῆς ἰδεΐας ὑπολογισμοὶ νομίζομεν ὅτι θὰ ἀπετέλουν ματαιοπονίαν, διότι εἶναι ἀγνωστον τί μέχρι τότε θὰ μεσολαδήσῃ. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἐλπίζεται βεβίμως ὅτι χάρις εἰς τὰς ἐπιγορηγῆσεις τοῦ Κράτους, αἱ ὅποια προβλέπονται ἀπὸ τοῦ 1953, θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ οἰκονομικὴ ἐπαρκεία τοῦ Ὁργανισμοῦ εἰς τὸ διηνεκές.

Β'. Κλάδος Ἀσθενείας. Ὁ κλάδος ἀσθενείας (κλάδος παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς εἶδος καὶ κλάδος παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς χρῆμα) θὰ ἔχῃ ὡς ἀσφάλιστρον 9,5 ο)ο ἐπὶ τῶν τεκμαρτῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀσφαλισμένων. Βάσει τοῦ ἀσφαλίστρου τούτου τὰ ἐτήσια ἔσοδά του ἐπὶ τῆς βάσει τοῦ σημερινοῦ δείκτου ἀπασχολήσεως καὶ τοῦ σημερινοῦ επιπέδου μισθῶν, ὑπολογίζονται εἰς δραχ. 270 δισεκατομμύρια, μὲ τὴν προσθήκην δὲ εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ ἄλλων τινῶν δευτερευούσης σημασίας ἐσόδων τοῦ κλάδου (κυρίως ἐκ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὰς δαπάνας περιθάλψεως καὶ ἐκ τῶν προσόδων τῶν ἐξ 130 κερπίπου δισεκατομμυρίων ἀποθεματικῶν τοῦ κλάδου τούτου) εἰς 290 δισεκατομμύρια ἐτησίως.

Τὰ σημερινὰ ἐξ ἄλλου ἐτήσια ἔξοδα τοῦ κλάδου ἀσθενείας ἀνέρχονται εἰς 209 δισεκ. δραχμῶν, ἀναλυόμενα εἰς 141 δισεκατομμύρια διὰ τὰς παροχὰς εἰς εἶδος, εἰς 41 δισεκατομμύρια διὰ τὰς παροχὰς εἰς χρῆμα καὶ εἰς 27 δισεκατομμύρια δι' ἔξοδα διοικήσεως καὶ λοιπὰς δαπάνας.

Τούτων δοθέντων ἂν αἱ παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας παρέμενον αἱ σήμερον ἰσχύουσαι καὶ ὑπὸ τὸ νέον σχέδιον θὰ εἴχαμεν ἐν ἐτήσιον περίσσευμα ἐξ 80 δισ. δραχμῶν περίπου. Διὰ τοῦ σχεδίου ὅμως ἐπέρχονται βασικαὶ βελτιώσεις εἰς τὴν περιθάλψιν καὶ εἰς τὰς χρηματικὰς παροχὰς.

Βάσει τῶν γενομένων ὑπολογισμῶν αἱ βελτιώσεις τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος θὰ ἀπαιτήσουν περὶ τὰ 10 δισεκατομμύρια ἐτησίως ἤτοι αἱ σχετικαὶ δαπάναι θὰ αὐξηθῶν κατὰ 1) 4 περίπου τῶν σημερινῶν δαπανῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπελογίσθη λησθέντων ὑπ' ὄψιν α) τῆς μειώσεως τοῦ χρόνου ἀναμονῆς ἀπὸ 5 εἰς 3 ἡμέρας ἐπὶ κοινῆς νόσου καὶ τῆς καταργήσεως τοῦ χρόνου ἀναμονῆς ἐπὶ ἀνικανότητος ὀφειλομένης εἰς ἐργατικὰ ατυχήματα, β) τῆς αὐξήσεως τῶν ἐπιδομάτων ἀσθενείας καὶ μητρότητος τῶν λοιπῶν εἰς χρῆμα παροχῶν εἰς τὰ ἀλλαχού ἀναφερόμενα ὄρια, γ) τῆς αὐστηροποιήσεως τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων (ἀπὸ 50 εἰς 100 ἡμέρας ἐργασίας) τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος ἀσθενείας ἐπὶ ἀνικανότητος ἐκ κοινῆς νόσου καὶ δ) τῆς καταργήσεως τοῦ ἐπιδόματος θηλάσεως, λόγω τῆς προσαρμογῆς τῶν παροχῶν μητρότητος πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Διεθνούς Συνδιασκέψεως τῆς Φιλαδελφείας ἀπερὶ ἐξασφαλίσεως τῶν μέσων συντηρήσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κλάδον παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς εἶδος (ἱατρικὴ περιθάλψις γενικῶς) ὑπελογίσθη ὅτι αἱ δαπάναι τούτου θὰ αὐξηθῶν ὡς ἀκολουθῶς :

α) Εὐθύς ὡς ἐκδοθῶν οἱ νέοι Κανονισμοὶ περὶ βελτιώσεως καὶ ἐπεκτάσεως ὄλων τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως καὶ εἰς τὰ μέλη οἰκογενείας, πλὴν τῆς σανατοριακῆς περιθάλψεως, περὶ ἧς γίνεται λόγος κατωτέρω, θὰ ἔχωμεν πρῶτον αὐξήσιν τῆς δαπάνης νοσοκομειακῆς περιθάλψεως κατὰ 25 δισεκατομ. περίπου ἤτοι κατὰ 80 ο)ο. Ἐκ πρώτης ὄψεως θὰ εἶδει νὰ ὑπολογίσῃ τις τὴν αὐξήσιν ταύτην εἰς 120 ο)ο, δοθέντος ὅτι εἰς ἕκαστον ἀμέσως ἠσφαλισμένον ἀναλογούν 1,2 μέλη οἰκογενείας. Τοῦτο ὅμως δὲν θὰ ἦτο ἀκριβές διότι τὰ νεογὰ ἡλικίας τέσσαρα, τὰ ὅποια ἀντιπροσωπεύουν λίαν ἱκανὸν ποσοστὸν τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν οἰκογενείας, τυχάνουν πολὺ σπανιώτερον νοσοκομειακῆς περιθάλψεως. Ἡ ὑπολογισθεῖσα αὐξήσις ἐξ 80 ο)ο ἀποτελεῖ τὸν δυσμενέστερον δυνατὸν ὑπο-

λογισμὸν διὰ τὸ I. K. A., λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ κίνηση τῶν μελῶν οἰκογενείας εἰς ἰατρικὰς ἐπισκέψεις ἐμφανίζεται εἰς πολὺ μικροτέραν ἀναλογίαν ἢτοι εἰς 60 ο)ο περίπου ἐν σχέσει μὲ τὸς ἀμέσους ἡσφαλισμένους, τὸ ποσοστὸν δὲ ταῦτο θὰ εἶναι ἀσφαλῶς ἐπι μικρότερον εἰς τὴν νοσοκομειακὴν περίθαλψιν διὰ τὸς ἀνωτέρω λόγους, καὶ δευτερον εἰς τὴν ὑπάρξει καὶ ἀντίστοιχῶς ἀριθμὸς διαθεσίμων νοσοκομειακῶν κλινῶν διὰ τὴν ἐν νοσοκομείῳ περίθαλψιν 80)100 εἰσέτι τῶν σήμερον νοσηλευομένων. Παρ' ὅλα ταῦτα ἐδένθημεν τὸ ποσοστὸν ταῦτο τῆς αὐξήσεως, ὑπολογίσαντες διὰ λόγους ἀσφαλείας ὅτι μετὰ τὴν ὑλοκλήρωσιν τοῦ ὑγειονομικοῦ οἰκοδομικοῦ προγράμματος τοῦ I.K.A., θὰ δημιουργηθῇ ὁ ἀπαραίτητος ἀριθμὸς κλινῶν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν παθῶν τῶν εἰς νοσοκομειακὴν περίθαλψιν ἀναγκῶν τῶν ἀμέσως καὶ ἐμμέσως ἡσφαλισμένων τοῦ Ἰδρύματος.

Τὰ ἀποθέματα τὰ ὅποια θὰ δημιουργηθῶσι ἐκ τῆς ἐλλείψεως κλινῶν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη, θὰ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ ταῦτα μετὰ τῶν ἐξ 130 περίπου διακεκομμένων σημερινῶν ἀπεθεματικῶν τοῦ κλάδου ἀσθενείας διὰ τὰ ὑγειονομικὸν οἰκοδομικὸν πρόγραμμα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σανατοριακὴν περίθαλψιν, θὰ ἠδύνατο ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰδικοῦ Κανονισμοῦ περὶ σανατοριακῆς περίθαλψεως τῶν ἀμέσως ἡσφαλισμένων νὰ ἀντιμετωπισθῇ καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦτο περαιτέρω αὐξήσεις τῶν δαπανῶν τοῦ I.K.A. Πλὴν ὅμως δύναται νὰ προεξοφληθῇ μετὰ βεβαιότητος ὅτι δὲν θὰ ἐπέλθῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον αὐξήσεις σημαντικὴ διὰ τοὺς κάτωθι λόγους:

Πρῶτον, διότι διὰ νὰ τύχῃ τις σανατοριακῆς περίθαλψεως θὰ ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ σχέδιον ἢ πραγματοποιήσῃς 350 ἡμερῶν ἐργασίας ἐν ἀσφαλείῃ, ἐξ ὧν 50 κατὰ τὸ τελευταῖον ἡμερολογιακὸν ἔτος (ἢ 15μηνον, μὴ συνυπολογιζομένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν ἡμερῶν ἐργασίας τοῦ τελευταίου τριμήνου τοῦ 15μήνου) ἔναντι τῶν 50 μόνον ἡμερῶν ἐργασίας ποὺ ἀπηρτοῦντο μέχρι πρό τινας κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς ἀναγγελίας τῆς ἀσθενείας 12μηνον. Ἡ αὐστηροποίησις αὐτῆν τὸν προϋποθέσει θὰ ἀποκλείσῃ κατὰ τὸ δυνατόν τὰς σημερινὰς δυνατότητας καταχρήσεως καὶ καταβολιούσεως τῆς ἀσφαλίσεως καὶ θὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν δικαιουμένων εἰς τοὺς πρῶτους καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος μισθωτοὺς.

Δεύτερον, διότι ἤδη τὸ Ἰδρυμα παρέχει σανατοριακὴν περίθαλψιν εἰς ὄνω τῶν 1200 ἀμέσως ἡσφαλισμένων καὶ ἐπομένως ἢ πρόσθετος δαπάνη, ἂν ὑπάρξῃ, θὰ περιορισθῇ εἰς τοὺς δευτέρους περίθαλψεως καὶ μὴ νοσηλευομένων σήμερον εἴτε διότι πρόκειται περὶ ελαφρότερων περιπτώσεων εἴτε διότι δὲν ὑπάρχει διαθέσιμος ἀριθμὸς σανατοριακῶν κλινῶν.

Διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τῶν δαπανῶν σανατοριακῆς περίθαλψεως παρέχουμεν τὰ κάτωθι στοιχεία:

Συμφώνως πρὸς τὰ πορίσματα τῶν εἰδικῶν, διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ μιὰ σχετικῶς ἀνετος περίθαλψις τῶν φυματικῶν ἐν σανατορίοις δεόν νὰ διατίθενται τόσαι σανατοριακαὶ κλῖναι ὅσαι καὶ οἱ ἐπισυμβαίνοντες κατ' ἔτος θάνατοι ἐκ φυματιώσεως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης θανάτων ὑπολογίζεται, ἐλλείψει ἀκριβῶν στατιστικῶν, εἰς ἀριθμοὺς μεγάλως ἀπέχοντας ἀπ' ἀλλήλων, ἢτοι, ἀπὸ 10—20.000. Ἐὰν δεχθῶμεν ὡς ἐγγύτερον πρὸς τὴν ἐλληνικὴν πραγματικότητα τοῦ μέσου ὄρου ἢτοι τὰς 15.000, τὰς ὅσας ὑπολογίζει καὶ ἡ γνωστὴ ἐκθεσις τοῦ I. M. VINE τοῦ 1949, τῆς Παγκοσμίου Ὁργανώσεως Ὑγείας, (καίτοι καὶ οἱ ἀριθμοὶ τούτου, κρίνονται ὡς υπερβολικοὶ) ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν χώραν μας, 15.000 σανατοριακαὶ κλῖναι (ἔναντι τῶν διατιθεμένων 4.000 περίπου) διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ἐκ τῶν 7.500.000 περίπου κατοίκων τῆς φυματικῶν τοισύτων (κατ' ἐκτίμησιν Ἑλληνικῶν εἰδικῶν ἀπαιτοῦνται μόνον 9.400 κλῖναι). Διὰ τὰς 250.000 συνεπῶς ἀμέσως ἡσφαλισμένων τοῦ I.K.A., ἂν αὐτὰ ἀντιπροσώπευον τὸν μέσον ὄρον νοσηρότητος τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ θὰ ἀπηρτοῦντο μόνον 500 κλῖναι. Τούτο ὅμως ἀποδεικνύεται ἀκρῶς ἀντίθετον πρὸς τὴν πραγματικὴν ἀπαιτήτητα, ἀφοῦ ἤδη νοσηλεύονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ I.K.A. ἐν σανατορίοις πλέον τῶν 1.200 ἀμέσως ἡσφαλισμένων.

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἀριθμῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰπουργείου Ἐργασίας, τοὺς γενομένους διὰ

τὴν Ὁργάνωσιν τῆς Ἀντιφυματικῆς Ἀσφαλίσεως, ὁ ἀριθμὸς τῶν κλινῶν αἱ ὅποια θὰ ἀπηρτοῦντο διὰ τὸ I.K.A. διὰ τὴν περίθαλψιν ἐν σανατορίῳ ὅλων τῶν διασπένων τοιαύτης φυματικῶν ἡσφαλισμένων του, ἀνέρχεται εἰς 590. Καὶ τοῦτο ἔμως ἀντιστρατεύεται πρὸς τὴν πραγματικότητα.

Ἡ ἐξηγησις τῆς παρατηρουμένης διαφοράς ὀφείλεται ἀσφαλῶς πρῶτον εἰς τὰς οἰκονομικὰς παρῆλας εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ δευτερον εἰς τὴν ἠδὲν ἡμερῶν νοσηρότητα τῶν μισθωτῶν τῶν ἀστικῶν κέντρων.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι με τὴν αὐστηροποίησιν τῶν προϋποθέσεων παροχῆς σανατοριακῆς περίθαλψεως, ἢτις θὰ περιορισθῶσι ἐν μεγάλῳ μέρει τὰς καταχρήσεις, ὅχι μόνον δὲν θὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν σήμερον νοσηλευομένων ἀμέσως ἡσφαλισμένων ἀλλὰ θὰ μειωθῇ αἰσθητῶς. Καὶ ἐὰν ὅμως παρὰ πᾶσαν πρόβλεψιν καὶ παρὰ τὴν συνεχῆ πτώσιν τοῦ δείκτου φυματιώσεως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐξηθῆ περικοτέρω θὰ ὑπάρχουν ἱκανὰ πρὸς τοῦτο περιθώρια (βλ. στοιχ. β).

β) Αὐξήσεις τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν δαπανῶν τῶν ἰατρικῶν περίθαλψεων (περίθαλψις κατ' οἶκον καὶ ἐν ἰατροεῖσι, φάρμακα κλπ.), δὲν θὰ προκύβῃ διὰ τοῦ σχεδίου, διότι καὶ σήμερον αὐταὶ πραγματοποιοῦνται εἰς ὅλην τὴν ἐκταπιν. Ἡ βελτιώσις τῆς ποιότητος τῆς περίθαλψεως, ἢ ὅποια ἀναμειωθῆται εὐρίσκειται εἰς χαμηλὸν σχετικῶς ἐπίπεδον, θὰ πραγματοποιηθῇ ἀνευ προσθέτου δαπάνης διὰ τῆς ὀλοκληρώσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ οἰκοδομικοῦ προγράμματος τοῦ I.K.A., εἰς τὸ ὅποιον τοῦτο ἔχει ἀφιερωθῆ σήμερον ὀλοσχερῶς καὶ τοῦ ὁποίου ἐτέθησαν ἤδη αἱ βάσεις. Ὅταν κρᾶγματι τὸ I.K.A. ἀποκτήσῃ συγχρονισμένα καὶ ἀνετα ἰατροεῖα καὶ λοιπὰ ὑγειονομικὰ κέντρα, αὐτομάτως θὰ ἀνέλθῃ ἡ στάθμη τῆς περίθαλψεως. Διὰ τὴν βελτιώσιν ταύτης παρέχεται ἐπίσης διὰ τοῦ σχεδίου ἡ εὐχέρεια ἀλλαγῆς του κρατουμένου σήμερον συστήματος παροχῆς τῆς περίθαλψεως εἰς τὰ ἰατροεῖα τοῦ Ἰδρύματος, προκειμένου περὶ περιεκτικῶν ἀσθενῶν, περὶ τούτου ὅμως γίνεται εἰδικώτερον λόγος κατωτέρω.

Παρ' ὅλα ταῦτα θὰ ὑπάρχουν ἱκανὰ περιθώρια διὰ τυχόν βελτιώσεις καὶ τῶν κατηγοριῶν τούτων παροχῶν ἀσθενείας, ἀφοῦ ἔναντι ἐσόδων 290 δισεκ. δρχ. ἐτησίως, τὰ ἐξοδα θὰ ἀνέρχωνται εἰς 244 δισεκ. (ἢτοι 209 δισ. ποὺ ἀνέρχεται σήμερον, σὺν 10 δισ. ἐπαυξήσεις χρηματικῶν παροχῶν καὶ 25 δισ. διὰ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν μελῶν οἰκογενείας) θὰ ὑπάρχῃ δηλ. πλεόνασμα 46 δισ. ἐτησίως.

γ) Σημαντικὴ αὐξήσις τῶν δαπανῶν τῆς περίθαλψεως θὰ προκύβῃ διὰ τὸ Ἰδρυμα ὅταν ἀπὸ τοῦ 1954 ἢ τοῦ 1955 ἀρχίσῃ καὶ ἡ σανατοριακὴ περίθαλψις τῶν μελῶν οἰκογενείας. Καὶ ὑπὸ τοὺς χειρότερους ὅμως οἰωνοὺς καὶ τότε ἀκόμη τὸ Ἰδρυμα θὰ δύναται νὰ καλύπτῃ τὰς δαπάνας του, ὅταν ληφθῶσι ὑπ' ὄψιν 1) τὰ ἀνωτέρω περιθώρια, 2) ἡ περιστολὴ τῶν καταβολιούσεων τῆς ἀσφαλίσεως, 3) τὸ γεγονός ὅτι ἐν ἐλλείψει σανατοριακῶν κλινῶν, (ἀσφαλῶς δὲ θὰ ἔχωμεν ἐλλείψει καὶ κατὰ τὸ 1955) ἢ ἐπιβάρυνσις διὰ τὸ I.K.A. θὰ ἀντιστοιχεῖ κυρίως εἰς τὴν χρηρήσιν τῶν βασικῶν εἰδῶν διατροφῆς φυματικῶν, ὑπολογιζομένην εἰς 30.000 δρχ. ἡμερησίως, ὅπερ σημαίνει διὰ τὸ maximum 2000 μελῶν οἰκογενείας 21 δισεκ. ἐτησίως καὶ 4) τὴν πτώσιν τῆς νοσηρότητος, τὴν ὅποιαν δικαιούμεθα νὰ προεξοφλήσωμεν μέχρι τοῦ 1954 ἢ 1955.

Ἐκτός τούτου δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ 1953—54 κρατικὴ εἰσφορά, ἢτις ἂν μὴ τι ἄλλο θὰ καλύπτῃ τοῦλάχιστον τὰ τυχόν —ἐνδεχόμενα πάντως ἀδέξια— ἐλλείμματα.

Γ' Κλάδος Ἀνεργίας. Διὰ τὸν κλάδον τούτον οὐδεμία πρόβλεψις εἶναι δυνατὴ. Τὸ μόνον τὸ ὅποιον δύναται νὰ λεχθῇ εἶναι ὅτι τὸ προβλεπόμενον ἀσφαλιστρον, με τὴν νέαν διεκρῦθμισιν τῶν ἐπιδομάτων ἀνεργίας, τοῦ χρόνου ἀναμονῆς καὶ τῶν προϋποθέσεων ἀπονομῆς τῶν παροχῶν, ὁ κλάδος οὗτος θὰ εἶναι αὐτάρκης, ἐφ' ὅσον τὸ ποσοστὸν ἀνεργίας δὲν αὐξηθῇ. Ἐὰν δὲ ὅπως βασιμῶς ἐλπίζεται αὐξηθῇ ὁ δείκτης ἀπασχολήσεως, λόγω τῶν εὐνοϊκῶν προσετικῶν ἀνασυγκροτήσεως καὶ ὑποβιβασθῇ τὸ ποσοστὸν ἀνέργων, τότε ὁ κλάδος θὰ δημιουργηθῇ καὶ περισσεύματα.

ΣΤ'. Παροχαί του Κλάδου Συντάξεων.

1. Οι ασφαλισμένοι κίνδυνου ειδικότερον.

α) Το γήρας.

Ός όρια ηλικίας δια την συνταξιοδότησιν λόγω γήρατος όρίζονται συμφώνως προς τον ισχύοντα Ν. 6298 ή συμπληρωσικως του 65ου έτους δια τους άρρενας και του 60ου δια τας θήλεις (άρθρ. 28 παρ. 1). Τα άνωτέρω όμως όρια ηλικίας μειούνται κατά πάντε έτη και άνευ μειώσεως τινος της συντάξεως προκειμένου περι μισθωτών άπασχολουμένων εις ιδιζόντως επίπονα και άνθυγιεινά επαγγέλματα (άρθρον 28, παρ. 5). Είς το σημείον τουτο έγκριται μία εκ των σοβαρωτέρων καινοτομιών του σχεδίου εις τον κλάδον συντάξεων.

Λαμβανομένου επίσης ύπ' όψιν :

α) "Οτι ή δημογραφική εξέλιξις του πληθυσμου δια την άμεως προσεχή 15ετίαν, εμφανίζεται παν άλλο ή δυσμενής.

β) "Οτι αι εις εργατικας χείρας άνάγκαι κατά την αυτήν περίοδον προβλέπεται ότι και ύπο τας ευμενεστερας συνθήκας άπασχολήσεως, θά δύνανται να καλυφθού με αρκετήν ευχέρειαν, το νομοσχέδιον (άρθρον 28 παρ. 5) καθιερού την λύσιν της προαιρετικης άποχωρήσεως με δικαίωμα συντάξεως από του 60ου ήδη έτους της ηλικίας δια τους άρρενας και του 55ου δια τας θήλεις. Έν τοιαύτη όμως περιπτώσει όρίζεται ότι μειούται το ποσόν της άπονεμητέας συντάξεως κατά όρισμένον ποσοστόν, προς κάλυψιν μέρους της επί πλέον διαφοράς της προκωπούσης εκ της αιτίας ταύτης, ήτοι εκ της άναγνωρίσεως δικαιώματος εις σύνταξιν πρό της συμπληρώσεως του 65ου (ή του 60ου) έτους της ηλικίας, επιβαρύνσεως της άσφαλίσεως, δοθέντος ότι ο προώρος άποχωρών έχι μόνον θά συνταξιοδοτηται επί μείζονα χρόνον, άλλα και θά καταβάλλη όλιγωτέρας εισφοράς από τον άποχωρούντα εις το 60ον (ή 60όν).

Η μειωσις αυτή, βάσει γενομένων προχείρων ύπολογισμών θά εδει να ήτο ίση προς τα κατωτέρω καθοριζόμενα ποσοστά :

Δια τον άποχωρούντα εις ηλικίαν 64 ετών εκ 10	ο)ο
» » » » 63	» » 17,5 ο)ο
» » » » 62	» » 23,8 ο)ο
» » » » 61	» » 29,2 ο)ο
» » » » 60	» » 33,8 ο)ο

Ούτω ο άποχωρών εις το 64ον έτος θά εδει να δικαιούται 0,90 της συντάξεως, ής θά εδικαιούτο εις το 65ον.

Ο άποχωρών εις το 63ον έτος θά δικαιούται 0,825

Ο άποχωρών εις το 62ον έτος θά δικαιούται 0,762

Ο άποχωρών εις το 61ον έτος θά δικαιούται 0,708

Ο άποχωρών εις το 60ον έτος θά δικαιούται 0,662

Ανάλογοι μειώσεις της κατά το 60ον έτος άπονεμητέας συντάξεως θά εδει να γίνωνται και δια τας θήλεις ήσφαλισμένας, τας άποχωρούσας από του 55ου μέχρι του 60ου έτους της ηλικίας των.

Δια λόγους όμως απλότητος το νομοσχέδιον προβλέπει μειωσιν της πλήρους συντάξεως κατά 1)2 ο)ο δι' εκαστον μήνα ηλικίας πρό του 65ου ή του 60ου. Και εις το σημείον τουτο το νομοσχέδιον καινοτομεί εν σχέσει προς τα ήδη ισχύοντα.

Η εις νεωτέρας ασφαλιστικας νομοθεσίας (ως λ. χ. εις τον νεώτερον Τσεχοσλοβακικόν νόμον) καθιερουμένη λύσις περι άναγνωρίσεως δικαιώματος συνταξιοδότησεως εις νεωτέραν ηλικίαν (60ον δια τους άνδρας και 55ον δια τας θήλεις), άνευ μειώσεως τινος του ποσού της συντάξεως, οσάκις ο ήσφαλισμένος επραγματοποίησεν μίαν μακράν κατά το μάλλον και ήττον σταδιοδρομίαν εν ασφαλίσει (λ.χ. μίαν 35ετίαν ή 30ετίαν) δεν έχριθη σκόπιμον όπως υιοθετηθ ή από τουτε ύπο του νομοσχεδίου δια λόγους μείζονος άσφαλείας των οικονομικών καιτοι ή όρθότης της λύσεως ταύτης δεν θά ήτο ευχρές να άμφισβητηθ ή.

Μία άλλη καινοτομία εις τον τομέα της συνταξιοδότησεως λόγω γήρατος, έγκριται εις την άπάλειψιν της διατάξεως της ισχυούσης νομοθεσίας (άρθρ. 34 Ν. 6298) καθ' ήν δια την άπονομήν συντάξεως γήρατος δεν άρκει ή συμπληρωσικως των άνωτέρω όριών ηλικίας και του κεκαλονισμένου αριθμού

ημερών εργασίας εν ασφαλίσει, άλλα δέον επιπροσθέτως όπως ο ήσφαλισμένος μη κερδίξη εξ οιασδήποτε εργασίας πλέον του 1)2 εκείνου, όπερ κερδίξει εν τη αυτή περιφερεία και επαγγελματικη κατηγορία σωματικώς και πνευματικώς υγιής άνθρωπος. Συμφώνως προς τας διατάξεις του νομοσχεδίου ή σύνταξις γήρατος θά άπονεμαται συντρεχουσών των λοιπών προϋποθέσεων, άδιαόρως του τί κερδίξει ο ήσφαλισμένος. Η καταβολή όμως ταύτης θά αναστέλλεται εάν και έρ' όσον ο συνταξιούχος ασκή αυτοτελές επαγγελμα ή παρέχη εξηρητημένην εργασία, εξ ής άποκερδάνει ποσόν άνωτερον του 25πλάσιου του ήμισους ημερομισθίου της ασφαλιστικης κλάσεως βάσει της οποίας άπνευμήθη ή σύνταξις, ήτοι του ήμισους των τεκμαρτών άποδοχών του.

β) Η άναπηρία.

Ός προς την έννοιαν της άναπηρίας, το νομοσχέδιον, βάσει των δεδεμένων της εν Έλλάδι πρακτικης εφαρμογής των διαόρων μεθόδων προσδιορισμού της άναπηρίας (σύστημα άπολύτου άναπηρίας= γενική άνικανότης προς πάσαν εργασία, σύστημα επαγγελματικης άναπηρίας= άνικανότης προς συνέχισιν του επαγγέλματος του παθόντος και σύστημα σχετικης άναπηρίας, που εφαρμόζεται κατά τον ισχύοντα νόμον περι κοινωνικών άσφαλίσεων) πρετιμησε το επιτυχώς εφαρμοσθέν εν τη πράξει σύστημα του Ν. 6298.

Η πρόκρισις του συστήματος της σχετικης άναπηρίας έναντι του συστήματος της επαγγελματικης άναπηρίας, έβασισθη επί του γεγονότος ότι δεν είναι σκόπιμον να άκίνητοποιούνται παραγωγικαι εργατικαι δυνάμεις, όταν δύνανται να άπασχοληθού εις έτερα επαγγέλματα. συγγενή προς το επαγγελμα του παθόντος και έναντι του συστήματος της γενικης άνικανότητος προς πάσαν εργασία, διότι δεν είναι λογικόν να άξιοί τις πλήρη άνατροπήν των συνθηκών εργασίας, των συνθηκών και της κοινωνικης θέσεως του άναπήρου δια της άπαιτησεως όπως άπασχοληθ ή εις επαγγελμα βασικώς διάφορον του συνήθους τοιούτου.

Κατ' εφαρμογήν των άνωτέρω αρχών δια την άπονομήν συντάξεως λόγω άναπηρίας δέον όπως ο ήσφαλισμένος κατέστη άνικανος να κερδίξη λόγω παθήσεως ή βλάβης ή εξαθνησεως σωματικης ή πνευματικης, δι' εργασίας άνταποκρινομένης εις τας δυνάμεις του, τας δεξιότητας, την μόρφωσιν και την συνήθη αυτού επαγγελματικην δραστηριότητα, την μόρφωσιν και την συνήθη αυτού επαγγελματικην δραστηριότητα, πλέον του τρίτου εκείνου, όπερ συνήθως κερδίξει, εν τη αυτή περιφερεία και επαγγελματικη κατηγορία, υγιής άνθρωπος της αυτής μερφώσεως.

Η κλασσική όμως αυτή αντίληψις περι σχετικης άναπηρίας, την οποίαν είχεν άποδεχθ ή το πρώτον ή Γερμανική ασφάλισις και την οποίαν ήκολούθησαν αι πλείσται των νομοθεσιών του μεσοπολέμου, εμφανίζει σήμερα τάσεις τινάς άπαμβλύσεως. Ούτω λ. χ. κατά τον τελευταίον Τσεχοσλοβακικόν νόμον το ποσοστόν άνικανότητος μειούται από 66.1)3ο)ο εις 50ο)ο.

Έκτιμώντες δεόντως τας τάσεις ταύτας, υιοθετήσαμεν την εν τω δευτέρω εδαφίω του άρθρου 28 παρ. 2 καθιερουμένην λύσιν περι επιδόματος άναπροσαρμογής. Το επίδομα τουτο θά παρέχεται επί δύο έτη κατ' άνωτατον όριον εις τους ήσφαλισμένους. οι οποίοι δεν δικαιούνται συντάξεως, διότι ή άναπηρία των δεν εξικνείται πέραν των 2)3 πλην όμως είναι άνωτέρα του 1)3. Η παροχή του επιδόματος τουτου θά επιτρέψη εις τους καθισταμένους μερικώς άναπήρους να αντιμισθώσιν την πρώτην μεταβατικην περίοδον της άναπηρίας των και να προσαρμοσθούν προς το επαγγελμα των ή να προσανατολισθούν προς έτερον τοιούτον. Δια την προς τον σκοπόν τουτον διευκόλυσιν των προσπαθειών των προβλέπεται ότι το επίδομα θά καταβάλλεται άδιαόρως ασκήσεως οιασδήποτε εργασίας και άποκερδαινομένου εισοδήματος.

Τονίζεται όμως ιδιαίτερος το γεγονός ότι οι επιδοματούχοι λόγω άναπροσαρμογής θά υποχρεούνται επί κοινήν στερήσεως του επιδόματος των, όπως άπαδεύονται την προτεινομένην αυτοίς ύπο του Ι.Κ.Α. επαγγελματικην άναπροσαρμογήν, δοθέντος ότι ή βασική προϋπόθεσις δια την επιτυχή εφαρμογήν

του συστήματος της σχετικής αναπηρίας και των περι αναπροσαρμογής διατάξεων του σχεδίου είναι ή οργάνωσις Σχολών και Συνεργείων επαγγελματικής εκπαίδευσης και επαγγελματικού προσανατολισμού των αναπήρων. Είς την προϋπόθεσιν ταύτην αποδίδεται ὅλως ἰδιαιτέρως σημασία ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ καθιέρωσις τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, ὅπερ δὲν ἀποτελεῖ ἄλλο τι ἢ ἓνα τροποποιημένον θεσμὸν καλύψεως τοῦ κινδύνου μακρᾶς ἀσθενείας (LONGUE MALADIE) ποῦ μὲ ἐπιτυχίαν ἐφαρμόζεται μεταπολεμικῶς ἐν Γαλλίᾳ, θεωρεῖται ὡς μία ἀπὸ τὰς οὐσιαστικωτέρας καὶ ἀξίας ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου. Διὰ ταύτης ἐλπίζεται ὅτι θὰ καταστήθῃ δυνατὴ ἡ διευκλίνουσις τῆς ἐπαναφορᾶς ἐν τῇ παραγωγικῇ διαδικασίᾳ ἰκανοῦ ἀριθμοῦ ὡς τῶν ἐκ φυματιώσεως προσβαλλομένων ἡσφαλισμένων, οἱ ὅποιοι ὡς γνωστὸν καὶ ὅταν ἰώνται κλινικῶς ἔχουν ἀνάγκην ὀρισμένου χρονικοῦ περιθωρίου διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς ἐργασίαν. Εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ἰδρύματος ἐναπόκειται νὰ ἀξιοποιήσῃ τὸν νέον τοῦτον θεσμὸν, ἰδρύσασα τὰ ἀνωτέρω μνημονευόμενα κέντρα.

γ) Ὁ θάνατος. Ἡ περίπτωση τοῦ θανάτου, ὡς ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου παρέχοντος δικαίωμα εἰς σύνταξιν τῶν μελῶν οἰκογενείας ἀποκλιώσαντος ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, δὲν ἐμφανίζει δυσχερείας.

Πρὸς τὸν θάνατον ἐξομοιοῦται πρῶτον ἡ περίπτωση ἀφαιρέσεως καὶ δευτέρον ἡ καταδίκη τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου εἰς ποινήν στέρησεως τῆς ἐλευθερίας του ἢ εἰς ἐκπτώσιν ἢ στέρησιν ἐκ τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως, διότι εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, αἱ συνέπειαι εἶναι αἱ αὐταὶ διὰ τὰ μέλη οἰκογενείας τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου (στέρησις τοῦ εἰσοδήματος τοῦ οἰκογενειάρχου).

δ) Τὸ ἐργατικὸν ἀτύχημα καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀσθένεια. Ἡ ὑπερῶδευσις πείρα ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ἰσχυόντος νόμου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ὑπὸ τούτου καθιερωθεῖσα καθ' ἑλληνικὴν καινοτομίαν, ἀρχὴ τῆς καλύψεως τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν νόσων ὑπὸ τῶν βασικῶν κλάδων ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας καὶ τῆς ἀναπηρίας - γῆρας - θανάτου, ἀναλόγως τῶν προκαλουμένων ἐκ τούτων συνεπειῶν (ἀσθένεια ἢ ἀναπηρία καὶ θάνατος) ὑπῆρξε λίαν ἐπιτυχῆς. Τούτου δοθέντος δὲν ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως τὸ νομοσχέδιον ἀποστή τῆς ἐν λόγῳ ρυθμίσεως. Ἄλλωστε τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα καὶ αἱ ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι δὲν συνιστοῦν αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου, ἀλλὰ τὴν αἰτίαν τούτων, ἧτοι αἰτίαν νόσων, ἀναπηριῶν καὶ θανάτων, εἶναι δὲ φυσικὴν νὰ καλύπτωνται ἀναλόγως τῶν ἀποτελεσμάτων των ὑπὸ τοῦ οικείου ἀσφαλιστικοῦ κλάδου (βλ. κλείονα ἀνωτέρω VI Α').

ε) Τὸ πολεμικὸν ἀτύχημα. Λογικῶς, αἱ ἐκ πολεμικῶν ἀτυχημάτων προκαλούμεναι ἀναπηρία καὶ θάνατοι, δὲν θὰ εἶδον νὰ καλύπτωνται ὑπὸ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, δοθέντος ὅτι ἡ ἐπανόρθωσις των ἀποτελεῖ πρωταρχικὸν καθήκον τῆς Πολιτείας.

Λαμβανομένης οὖν ἦττον ὑπ' ὄψιν τῆς ἀνεπαρκείας τῶν εἰς τὰ θύματα πολεμικῶν ἀτυχημάτων χρηρηγομένων δημοσίων συντάξεων καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι πρόκειται περὶ προσώπων, δι' ἃ ἐπιβάλλεται ἡ ἐξάντλησις κάθε δυνατῆς μερίμνης, τὸ νομοσχέδιον υἱοθετεῖ τὴν λύσιν τῆς συνεχίσεως τῆς καταβολῆς τῶν συντάξεων τῶν ὑπὸ τοῦ I.K.A. σήμερον συνταξιοδοτούμενων θυμάτων πολεμικῶν ἀτυχημάτων (ἀρθρ. 29 παρ. 8). Τὰ ἐκ τῆς καλύψεως ἄλλωστε τῶν κινδύνων τούτων βάρη τῆς ἀσφαλίσεως εἶναι σχετικῶς ἀσήμαντα.

2. Χρονικαὶ προϋποθέσεις ἀπονομῆς συντάξεων. Ὡς πρὸς τὰς χρονικὰς προϋποθέσεις ἀπονομῆς τῶν συντάξεων τὸ νομοσχέδιον ἐκκινεῖ ἀπὸ τὰς ἀκαλουθῶν δύο βασικὰς ἀρχάς:

α) ἐνότητις χρονικῶν προϋποθέσεων δι' ὅλας τὰς περιπτώσεις ἀπονομῆς συντάξεων (ἀναπηρία - γῆρας - θάνατος) καὶ β) καθιέρωσις ὅσον τὸ δυνατόν εὐνοϊκωτέρων προϋποθέσεων, ἵνα πάντες οἱ ἡσφαλισμένοι οἱ στρεφόμενοι ὀπωδήποτε τοῦ ἐκ τῆς ἐργασίας εἰσοδήματός των λόγῳ ἐπαληθεύσεως κινδύνου τινος δικαιούται συντάξεως.

Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ὅμως τῆς τελευταίας ταύτης ἀρχῆς, ἐκρίθη ἀναγκαῖον ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἀπ' ἐνὸς μὲν τὸ Ἴδρυμα ἐναντι τυχρῶν καταχρήσεων καὶ καταδολιεύσεων καὶ ἀπ' ἐτέρου ὑπάρξῃ ἡ ἐγγύησις ὅτι ὁ αἰτούμενος τὴν ἀπονομὴν συντάξεως εἶναι πράγματι μισθωτὸς καθ' ἐπάγγελμα, ἐφ' ὅσον ἡ ἀσφάλισις καθ' ἀρχὴν περιορίζεται εἰς τοὺς μισθωτούς. Ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ καθολικῆς ἀσφαλίσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, τότε δὲν θὰ ἦτο ἀναγκασία ἡ θέσπισις οἰωνόητοις χρονικῶν προϋποθέσεων, διότι λογικῶς στρεφίται σημασίας ἂν ἡ ἀναπηρία ἢ ὁ θάνατος πραγματοποιεῖται εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς σταδιοδρομίας τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ εἰς προκεχωρημένον στάδιον αὐτῆς.

Αἱ σχετικαὶ διατάξεις (ἀρθρον 28) τοῦ νομοσχεδίου, διατυπώνονται μὲ γνώμονα τὰς ἀνωτέρω δύο βασικὰς ἀρχάς. Διατηρεῖται ἐπίσης ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνευ χρονικῶν προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως προκειμένου περὶ ἀναπηριῶν ἢ θανάτων ὁσιλομένου εἰς ἐργατικὰ ἀτυχήματα ἢ εἰς ἐπαγγελματικὰς ἀσθενείας, δοθέντος ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας οἱ κίνδυνοι καταχρήσεων εἶναι ἀνύπαρκτοι. Ὡσαύτως ὀρίζεται ὅτι ἐὰν οἱ κίνδυνοι οὗτοι ὀφείλονται εἰς ἐκτὸς ἐργασίας ἀτύχημα ἀρκεῖ ἡ πραγματοποιήσις τοῦ ἡμίσεος μόνον ἀριθμοῦ ἡμερῶν ἐργασίας, ἐκείνων αἰτινες ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν γένεσιν τῆς ἀξιώσεως ἐπὶ τὰς παροχὰς εἰς τὰς συνήθεις περιπτώσεις, δοθέντος ὅτι καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας οἱ κίνδυνοι καταχρήσεων εἶναι ἀνύπαρκτοι, δὲν εἶναι ὅμως ὀρθὸν νὰ ἐξομοιωθῶν τὰ ἀτυχήματα ταῦτα πλήρως πρὸς τὰ ἀτυχήματα ἐργασίας.

Ἀυτοτροποιοῦνται τέλος αἱ προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως παρὰ τοῦ I.K.A., τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνταξιοδοτήσεως λαμβανόντων ἐτέρωθεν σύνταξιν, διὰ νὰ ἐκλείψουν αἱ σήμερον σημειούμεναι ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καταδολιεύσεις τῆς ἀσφαλίσεως διὰ τῆς πραγματοποιήσεως ὑπὸ τούτων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ I.K.A. τοῦ ἀπαιτούμενου μικροῦ ἀριθμοῦ ἡμερῶν ἐργασίας, οὐχὶ σπανίως εἰκονικῶς, ἐπὶ τῷ τέλει ἀπολήψεως καὶ δευτέρως συντάξεως παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

3. Ποσὸν συντάξεως.

1. Ἐν τῷ καθορισμῷ τοῦ ποσοῦ τῶν συντάξεων, ὡς βάσις ἐτέθη ὅτι τὸ σύστημα ὑπολογισμοῦ των, εἶδει νὰ βασισθῇ ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν τριῶν βασικῶν ἀρχῶν :

α) Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀλληλεγγύης τῶν καλύτερον πρὸς τοὺς ὀλιγώτερον ἀμειβομένους ἡσφαλισμένους. Τὸ στοιχεῖον τοῦτα ἐξησφαλισθῆ διὰ τοῦ καθορισμοῦ ἐνὸς παγίου πεσοῦ συντάξεως, (80 ο) τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς 1ης κλάσεως), ἴσου δι' ἅπαντας τοὺς ἡσφαλισμένους, ἀνεξαρτήτως ἀποδοχῶν καὶ καταβληθεισῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν εἰσφορῶν ὑπὸ ἐκάστου ἡσφαλισμένου. Διὰ τῆς ρυθμίσεως ταύτης οἱ καλύτερον ἀμειβόμενοι ἡσφαλισμένοι συνεχιστέρον μέρος τῶν ὑπὸ τούτων καὶ διὰ λογαριασμοῦ αὐτῶν ἐκ μέρους τοῦ ἐργοδότου των καταβαλλομένων εἰσφορῶν πρὸς ὄφελος τῶν μὲ χαμηλὸν ἡμερομισθίον ἀμειβομένων, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς συντάξεως τῶν τελευταίων εἰς σημείον ἐπιτρέπον, τὴν ἐξασφάλισιν ἐνὸς κατωτάτου ὅριου συντηρήσεως (προνοικιᾶ ἀρχῆ). Διότι ἡ κοινων. ἀσφάλισις δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἐξασφάλισιν συντάξεων ἀπολύτως ἀναλόγων πρὸς τὸν μισθὸν, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἐνὸς ἱκανοποιητικοῦ EXISTENZ MINIMUM. Οἱ ἐπιθυμούντες νὰ ἐξασφαλίσουν μεζῶν εἰσόδημα ἐν περιπτώσει ἐπαληθεύσεως τοῦ κινδύνου δύνανται νὰ προσφύγουν εἰς ἰδιωτικὴν ἀσφάλισιν τσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον τὸ πύξημένον εἰσοδήμα των τοῖς παρέχει τὴν εὐχέρειαν νὰ τὸ πράξουν.

β) Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κλιμακώσεως τῆς συντάξεως ἀναλόγως πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς ἀσφαλίσεως. Διὰ τοῦ στοιχείου τούτου τονύνεται τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἡσφαλισμένου διὰ τὴν διατήρησιν του εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ ἐξασφαλίζεται ἡ κατὰ λογικὸν μέρος ἐξάρτησις τοῦ ὕψους τῆς συντάξεως ἐκ τῶν καταβληθεισῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν εἰσφορῶν (ἀσφαλιστικῆ ἀρχῆ).

γ) Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κλιμακώσεως τῆς συντάξεως ἀναλόγως πρὸς τὸ ὕψος τοῦ μισθοῦ τῶν ἡσφαλισμένων. Διὰ τοῦ

στοιχείου τούτου εξασφαλίζεται συγχρόνως ή κατά λογικόν μέρος εξάρτησις του ύψους της συντάξεως εκ των καταβληθεισών εις την ασφάλισιν εισφορών (ασφαλιστική αρχή) και προς τὸ βιωτικὸν ἐπίπεδον τοῦ ἠσφαλισμένου κατὰ τον χρόνον συνταξιοδοτήσεώς του, ἐφ' ὅσον βεβαίως τούτο δὲν ἐγγίζει τὰ ὅρια τῆς πολυτελείας.

Σημειωτέον ὅτι πλήρης ἐφαρμογὴ τῆς ἀνωτέρω ἀρχῆς θὰ ἀπήτει, ὅπως ἢ εκ τοῦ λόγου τούτου προκύψῃ τῆς συντάξεως ὁρίζεται ἀνάλογος πρὸς τὰς δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας καταβαλλομένας εισφοράς. Ἐπειδὴ ὅμως τούτο συνεπάγεται ἰκανὰς τεχνικὰς δυσχερείας, προκρίθη ἡ ἀρχή, ὅπως ὁ ὑπολογισμὸς τῶν ἐν λόγω προσαυξήσεων γίνεται βάσει τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομίσθιου τῆς κλάσεως τοῦ ἠσφαλισμένου κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν πρὸ τῆς ἐπαληθεύσεως τοῦ κινδύνου (συντάξιμοι ἀποδοχαί) γενοῦντος ὅταν ἀποβάνει εἰς ὄφελος τῶν ἠσφαλισμένων διότι αἱ ἀποδοχαί τῶν κατὰ τὰ τελευταία ἔτη τῆς σταδιοδρομίας των εἶναι καὶ αἱ μεγαλύτεραι.

δ) Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς προσαυξήσεως τῶν συντάξεων ἀναλόγως πρὸς τὰ οἰκογενειακὰ ἔαρη τοῦ συνταξιούχου (κοινωνική ἀποψις καὶ προνοιακὴ ἀρχή).

2. Μὲ βάσιν τὰς ἀνωτέρω ἀρχὰς προτείνεται τὸ ἀκόλουθον σύστημα ὑπολογισμοῦ τῶν συντάξεων λόγῳ γήρατος καὶ ἀναπηρίας.

Ἡ σύνταξις θὰ ἀποτελεῖται :

Ποσὰ συντάξεων λόγῳ ἀναπηρίας (οὐχὶ ἐξ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος) καὶ γήρατος.

Ποσὸν ἡμερομίσθιου καὶ μηνιαίου μισθοῦ	Ἀριθμὸς πρὶν καταπονηθέντων ἡμερομίσθων ἐν ἀσφάλισιν	Ποσὸν συντάξεων (ἀνεὺ οἰκογενειακῶν βαρῶν)	Ποσὸν συντάξεως τοῖς 80 ἐπὶ τοῦ μισθοῦ	Ποσὸν συντάξεων μετὰ οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος σφύζου	Ποσὸν συντάξεων τοῖς 80 ἐπὶ τοῦ μισθοῦ	Ποσὸν συντάξεων μετὰ οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος σφύζου καὶ τριῶν τέκνων	Ποσὸν συντάξεων τοῖς 80 ἐπὶ τοῦ μισθοῦ
Ἡμερομίσθιον : 20.000 ἢ μηνιαῖος μισθὸς 500.000	1) 3.000	261.000	52,20 ο)ο	391.500	78,30 ο)ο	508.950	101,79 ο)ο
	2) 6.000	301.500	60,30 ο)ο	452.250	90,45 ο)ο	587.925	117,58 ο)ο
	3) 9.000	328.500	65,70 ο)ο	492.750	98,55 ο)ο	640.575	128,12 ο)ο
Ἡμερομίσθιον : 50.000 ἢ Μηνιαῖος μισθὸς 1.250.000	1) 3.000	348.000	27,84 ο)ο	522.000	47,76 ο)ο	678.600	54,29 ο)ο
	2) 6.000	402.000	32,16 ο)ο	603.000	48,24 ο)ο	783.900	62,71 ο)ο
	3) 9.000	438.000	35,04 ο)ο	657.000	52,56 ο)ο	854.100	68,33 ο)ο
Ἡμερομίσθιον : 100.000 ἢ Μηνιαῖος μισθὸς 2.500.000	1) 3.000	493.000	19,72 ο)ο	739.500	29,58 ο)ο	961.350	38,45 ο)ο
	2) 6.000	569.500	22,78 ο)ο	854.250	34,17 ο)ο	1.110.525	44,42 ο)ο
	3) 9.000	620.500	24,82 ο)ο	930.750	37,23 ο)ο	1.209.975	48,40 ο)ο

Εἰς ἕκαστον παράδειγμα ἐμφαίνεται κεχωρισμένως ἡ σύνταξις καὶ ἡ ἐκατοστιαία ἀναλογία ταύτης ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ ἠσφαλισμένου, α) ὅταν ὁ ἠσφαλισμένος εἶναι μόνος, β) ὅταν ἔχη σφύζον καὶ γ) ὅταν ἔχη τρία τέκνα εἰς τὰς περιπτώσεις καδ' ἂς ὁ ἠσφαλισμένος εἶχε αα) 3000 ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφάλισι, ββ) 6000 καὶ γγ) 9000.

Ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἀνωτέρω παραδειγμάτων, ὅσον περισσότερον χαμηλαί εἶναι αἱ ἀποδοχαί τοῦ ἠσφαλισμένου τόσο ὑψηλοτέρα εἶναι ἡ σύνταξις του ἐν σχέσει μὲ τὸν μισθόν. Οὕτω εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἠσφαλισμένου μὲ 3.000 ἡμέρας ἐργασίας καὶ μηνιαῖον μισθὸν 500.000 δραχμ. ἡ σύνταξις ἀνέρχεται μετὰ σφύζου καὶ τριῶν τέκνων εἰς 101ο)ο, εἰς εἰς τὴν περίπτωσιν ἠσφαλισμένου ἔχοντος ὡσαύτως 3.000 ἡμερομίσθια ἐν ἀσφάλισι καὶ μισθὸν 1.250.000 δραχμ. ἡ ἐκατοστιαία ἀναλογία πίπτει εἰς 54ο)ο καὶ εἰς τὴν τρίτην περίπτωσιν (3.000 ἡμέραι ἐργασίας καὶ 2.500.000 δραχμ. μισθόν) εἰς 38ο)ο. Δεδομένου ὅμως ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἡ σύνταξις δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸν μισθόν, αὕτη ὅταν ὑπερβαίνει τοῦτον θὰ μειοῦται εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν μισθόν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ἀπολύτου ἀναπηρίας (ἀπαιτούσης τὴν συνεχεῖ συμπαράστασιν τρίτου προσώπου) προβλέπεται ὅτι αἱ ἀνωτέρω συντάξεις θὰ προσαυξάνονται κατὰ 50ο)ο. Ὁμοίως διὰ τὴν περίπτωσιν ἀναπηρίας ὀφειλομένης εἰς ἐργα-

α) Ἐκ παγίου δι' ἀπαντας τοὺς ἠσφαλισμένους ποσοῦ, ἴσου πρὸς τὰ 80 ο)ο τοῦ ἐκάστοτε τεκμαρτοῦ ἡμερομίσθιου τῆς κατωτάτης ασφαλιστικῆς κλάσεως καὶ

β) Ἐκ τῶν κάτωθι προσαυξήσεων.

αα) ἐκ 10 ο)ο τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομίσθιου τῆς ἰτῆς κλάσεως καὶ τῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἠσφαλισμένος καὶ

ββ) ἐκ 4 ο)ο τοῦ ὡς ἄνω παγίου ποσοῦ μετὰ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσαυξήσεως ἀπὸ 500 ἡμερομίσθια μετὰ τὰ πρῶτα 1000 μέχρι 2999 τσιαῦτα, ἐκ 3 ο)ο ἀπὸ 500 ἡμερομίσθια πέραν τῶν 3000 καὶ μέχρι 5999 καὶ ἐκ 2 ο)ο ἀπὸ 500 ἡμερομίσθια πέραν τῶν 6000.

γγ) Ἐκ προσαυξήσεων λόγῳ οἰκογενειακῶν βαρῶν ἴσων πρὸς 50ο)ο τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως (πάγιον ποσὸν καὶ προσαυξήσεις) διὰ τὴν σφύζον καὶ ἐτέρων προσαυξήσεων ἴσων πρὸς 20 ο)ο διὰ τὸ πρῶτον τέκνον. 15ο)ο διὰ τὸ δεύτερον καὶ 10ο)ο διὰ τὸ τρίτον.

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα, παρατίθενται τρία παραδείγματα συντάξεων. Τὸ πρῶτον μὲ τεκμαρτὸν ἡμερομίσθιον 20.000 ἢ μηνιαῖον μισθὸν 500.000, τὸ δεύτερον μὲ τεκμαρτὸν ἡμερομίσθιον 50.000 ἢ μηνιαῖον μισθὸν 1.250.000 καὶ τὸ τρίτον μὲ τεκμαρτὸν ἡμερομίσθιον 100.000 ἢ μηνιαῖον μισθὸν 2.500.000.

τικὸν ἀτύχημα καὶ ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν προβλέπεται ὅτι τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως δὲν θὰ δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 60 ο)ο τῶν τεκμαρτῶν ἀποδοχῶν τοῦ παθόντος, ἀντὶ τοῦ 40 ο)ο τοῦ προέβλεπε ὁ ἰσχύων νόμος.

Τὸ ποσὸν τῆς ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένου-ἢ συνταξιούχου ἀπονεμητέας συντάξεως εἰς τὰ μέλη οἰκογενείας τοῦ θανόντος ὁρίζεται ὡς καὶ κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον εἰς ποσοστὸν τῆς συντάξεως, ἣν ἐλάβανεν ἢ εἰς ἣν θὰ ἐδικαιούτο ὁ θανὼν, ἀν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του καθίστατο ἀνάπηρος κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τοῖς ἐπομένοις ὁριζώμενα.

Τὸ ποσοστὸν ὅμως τῆς συντάξεως τούτων ἀυξάνεται οὐσιαστικῶς ἐν σχέσει μὲ τὰ ἤδη ἰσχύοντα ἦτοι διὰ τὴν χήραν εἰς 80 ο)ο τῆς ἀνωτέρω συντάξεως, διὰ τὰ ἀμφοτεροπλευρῶς ὄρφανὰ τέκνα εἰς 60ο)ο καὶ διὰ τὴν χήρα μητέρα εἰς 40ο)ο.

Ἐὰν δικαιούχον μέλος οἰκογενείας διατελῇ εἰς κατὰστασιν ἀπολύτου ἀναπηρίας, χρήζει δὲ ὡς ἐκ τούτου διαρκοῦς συμπαράστασεως καὶ βοήθειας τρίτου προσώπου, ἡ σύνταξις του προσαυξάνεται κατὰ 50ο)ο (ἐπίδομα ἀπολύτου ἀναπηρίας).

Λαμβανομένου τέλος ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὰ ἀλλαγῶν ἐκτιθέμενα, ἡ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις τῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας — γήρατος — θανάτου, θὰ βασισθῇ ἐπὶ τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος καὶ ὅτι αἱ εἰσφοραὶ θὰ ἀποτελοῦν ποσοτὸν τῶν ἐκάστοτε ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων, ὡς ἐκ τοῦ ὁποῦ τοῦ ἐσίδα τῆς ἀσφαλίσεως θὰ αὐξάνωνται κατ' ἀναλογίαν τῶν

εκάστοτε αύξησεων των μισθών, προβλέπεται ότι τὰ πρὸς τῶν ἀπονεμομένων συντάξεων θὰ ἀναπροσαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς ἐκάστοτε γινόμενας αὐξήσεις τῶν μισθῶν καὶ ημερομισθίων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ ΙΚΑ.

Ζ'. Αἱ παροχαὶ τοῦ κλάδου ἀσθενείας.

1. Ἐκτασις παροχῶν εἰς εἶδος. Ἡ κυριώτερη κανονισμὸς τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὸν κλάδον ἀσθενείας εἶναι ἡ ἐπέκτασις πασῶν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως, ἀνευ οἰαζόμενης ἐξαιρέσεως καὶ εἰς τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων.

Σήμερον, ὡς γνωστὸν, βασικαὶ τινες κατηγορίαι παροχῶν δὲν χορηγοῦνται εἰς τὰ μέλη οἰκογενείας τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου. Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ παροχαὶ αὗται (σανατοριακῆ, πρόσθετος, νοσοκομειακῆ περιθαλψῆς κ.λ.π.) εἶναι καὶ αἱ ἐσπανηρότεραι, ὡς ἐκ τοῦ ὁποῦ ο ἠσφαλισμένος καὶ κατὰ μείζονα λόγον ὁ συνταξιούχος εὐρίσκειται κατὰ κινῶνα εἰς ἀδυναμίαν πραγματοποίησεως τῶν ἐξ ἰδίων, ἀνευ πλήρους ἀνατροπῆς τοῦ οἰκογενειακοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἄνευ τοῦ μέτρου τούτου ἡ ἀσφάλισις θὰ ἀπέχει οὐσιωδῶς ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναποκρίνεται εἰς τὰς στηριζόμενας ἐπ' αὐτῆς προσδοκίας καὶ εἰς τὸς ἐπιδιωκόμενους ὑπὸ ταύτης βασικὸς σκοποῦς.

Ἡ τοιαύτη ἐπέκτασις τῶν παροχῶν καὶ εἰς τὰ μέλη οἰκογενείας θὰ πραγματοποιηθῆ εὐθὺς ἅμα τῇ ἐκδόσει τῶν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου προβλεπόμενων Κανονισμῶν. Διὰ τὸ ἀπορροχθῆ δὲ ἐνδεχομένη παρέκκλισις, τὸ νομοσχεδίον ἔρριξε ὅτι τὸ ΙΚΑ. ὑποχρεῖται νὰ ὀλοκληρήσῃ τὴν ἱατρικὴν περίθαλψιν μέχρι 31.12.52 τὸ βραδύτερον.

Κατ' ἐξαιρέσειν, διὰ λόγους συνέσεως, προβλέπεται ὅτι ἡ ἐπέκτασις τῆς санаτοριακῆς (οὐχὶ δὲ καὶ τῆς νοσοκομειακῆς) περιθαλψῆς εἰς τὰ μέλη οἰκογενείας δὲν θὰ δύναται νὰ πραγματοποιηθῆ πρὸς τῆς 1.1.54. τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δυναμένου νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσίαν ταύτην μέχρι 31.12.54.

Ἐτέρα οὐσιώδης διάταξις τοῦ νομοσχεδίου (ἄρθρον 31 παρ. 5) εἶναι ἡ προβλεπόμενα περὶ κατ' οἶκον νοσηλείας τῶν φοματικῶν ἀσθενῶν (ἀμείωτος ἠσφαλισμένων καὶ μελῶν οἰκογενείας) τῶν δεσμένων санаτοριακῆς περιθαλψῆς καὶ μὴ δυναμένων νὰ τύχῃσι τοιαύτης, ἐλλείψει διαθεσίμων санаτοριακῶν κλινῶν. Ἡ διάταξις σκοπὸν ἔχει νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τοὺς φοματικούς κάθε δυνατὴν προστασίαν, ἐν δὴν τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῇ χώρᾳ санаτορίων. Διαρκούσης τῆς τοιαύτης κατ' οἶκον νοσηλείας τοῦ καὶ ἐπὶ ἐξ μῆνας μετ' αὐτὴν, ἢ τὴν ἐξοδὸν ἐκ τοῦ санаτορίου ὁ ἀσθενὴς θὰ διακινῆται ἐπί πλέον τοῦ τυχόν καταβαλλομένου εἰς τοῦτον ἐπιδόματος ἀσθενείας καὶ τῶν βασικῶν εἰδῶν τοῦ καθημερινοῦ διαιτολογίου τῶν φοματικῶν, τοῦ πρέλεπομένου διὰ τοὺς νοσηλευόμενους εἰς санаτόρια τοῦ ΙΚΑ. ἡ συμβεβλημένα μετ' αὐτοῦ τοιαῦτα ἢ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν εἰς χρήμα.

Ὡς συνάγεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω, τὸ Ἴδρυμα ἀναλαμβάνει πλέον εἰς ὅλην τῆς τὴν ἔκτασιν τὴν περίθαλψιν τῶν φοματικῶν ἠσφαλισμένων μελῶν οἰκογενείας τῶν.

Ἄξια ἰδιαίτερας ἐξάρσεως εἶναι καὶ ἡ διάταξις κατ' ἣν ἡ ἱατρικὴ περίθαλψις θὰ παρέχεται ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀσθένεια, ἀνευ χρονικοῦ τινος περιορισμοῦ, ὡς καὶ ἡ δυνατὴ παροχὴς περιθαλψῆς τῶν ἠσφαλισμένων, τῶν πασχόντων ἐξ ἀνιάτων νοσημάτων εἰς ἀσπλιν, ἐνῶ ὡς γνωστὸν οὗτοι δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσχωροῦν εἰς ταῦτα (ἄρθρον 31 παρ. 3 καὶ 4).

Ὅμοιως ὑποσημειοῦμεν τὴν διάταξιν (ἄρθρον 31 παρ. 7) κατ' ἣν τὸ Ἴδρυμα ἐν περιπτώσει τοκετοῦ ἠσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου ἢ συζύγου ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου θὰ ὑπερρεῖται ὅπως κατὰ πρῶτον λόγον παρέχῃ αὐτοῦσιν περίθαλψιν (κατ' οἶκον, ἐν μακρυτέρῳ κ.λ.π.) καὶ μόνον ἐν ἀδυναμίᾳ παροχῆς τοιαύτης θὰ χορηγήσῃ χρηματικὸν βοήθημα ἀνεκαταστάσεως. Μέχρι σήμερον ὡς γνωστὸν τοιαύτη περίθαλψις δὲν παρέχεται ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ. Ἀντὶ ταύτης ἐχορηγήσει χρηματικὸν βοήθημα τοκετοῦ.

2. Σύστημα παροχῆς τῆς περιθαλψῆς : Τὸ σχεδίον νόμου δὲν δεσμεύει τὴν διοίκησιν τοῦ ΙΚΑ., ὡς ὁ ἰσχύον νόμος, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀκολουθητέον σύστημα ὀργανώσεως τῆς ἱατρικῆς περιθαλψῆς (σύστημα παροχῆς τῆς περιθαλψῆς παρ' ἱατρῶν—παλλήλων τοῦ ΙΚΑ., ἢ ἐλευθέρως ἐκλογῆς τοῦ ἱατροῦ, δεχομένου ἐν τῷ ἰδιωτικῷ τοῦ ἱατροῦ ἢ ὀργανωμένης ἐλευθέρως ἐκλογῆς, κατὰ τὰ σήμερον κρατούμενα κλπ.). Τούτου δεθέντος τὸ Ἴδρυμα θὰ δύναται νὰ δοκιμάσῃ νέα συστήματα, ὡς ἐνδεχομένης ἐν σύστημα «κοντότας» καὶ οἰκογενειακοῦ ἱατροῦ, ἐξασφαλίζοντος εὐρύτατον πεδίον ἐπιλογῆς τοῦ ἱατροῦ παρὰ τοῦ ἠσφαλισμένου, κατὰ τὰ ἐπιτυχῶς ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ υἱοθετηθέντα. Εἰς τὴν διοίκησιν τοῦτου ἐναπόκειται μετ' τὴν συνεργασίαν τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου καὶ τῶν εἰδικῶν, νὰ πειραματισθῆ πρὸς νέους προανατολισμούς ὀργανώσεως τῆς περιθαλψῆς.

Ἐπιπλέον δὲν κρίνομεν ἀσκοπὸν νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ ἐπικρατούσα ἀντίληψις, κατ' ἣν ἔκτασιν αὕτη ἀναποκρίνεται εἰς τὴν πραγματικότητα, περὶ ἀνεπαρκείας τῆς κατὰ τῆς ἀσθενείας ἀσφαλίσεως τοῦ ΙΚΑ. δὲν ἀποτελεῖ συνείδησιν ἀτελείων τῆς ἐπιπέσεως αὐτοῦ νομοθεσίας, ἀλλὰ τοῦ ἀνεπαρκούς κατὰ κύριον λόγον ὕγειονομικοῦ τοῦ ἐξοπλισμοῦ, τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὁποῦοι παρεμπόδιος ἢ εἰς τὰ πρῶτα βρεφικὰ τοῦ βήματος ἐπικρατοῦσα παγκόσμιος θύλλα καὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι κατοχικαὶ καὶ μεταπελευθερωτικαὶ ὑποτιμήσεις τῆς δραχμῆς, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ πρόσθετα βάρη, τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθη νὰ ἐπαμισθῆ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτὴν παρίδου ὁ κλάδος ἀσθενείας (διαδοχικαὶ παρατάσεις τῆς ἐπιδοτήσεως τῶν φοματικῶν, μείωσις τῶν παρὰ τοῦ Δημοσίου καταβλητέων εἰσφορῶν διὰ τοὺς ὑπὸ τούτου ἀπαχολογημένους ἠσφαλισμένους μισθωτοὺς, ἀνάληψις τῆς περιθαλψῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀνευ καταβολῆς εἰσφορῶν κλπ.).

Διὰ τούτου, ὡς καὶ ἀλλαγῶν ἐσημειώθη, τὸ κέντρον τοῦ βάρους εἰς τὴν πολιτικὴν τοποθετήσεως τῶν κερφαλαίων τοῦ Ὑργανισμοῦ, ρίπτεται εἰς τὸ ὕγειονομικὸν οἰκοδομικὸν πρόγραμμα καὶ ἐξοπλισμὸν τοῦ.

Ὅταν τοῦτο πραγματοποιηθῆ θὰ ἔχει λυθῆ κατὰ τὸ μεγαλύτερον αὐτοῦ μέρος τὸ πρόβλημα τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, τὸ ὁποῖον σημειωτέον ἐμφανίζει ὅλας ἰδιαίτεραν σημασίαν εἰς τὴν χώραν μας, μετ' τὴν ὑψηλὴν θνησιμότητα εἰς τὴν βρεφικὴν καὶ νεαρὰν ἡλικίαν, τὴν χαμηλὴν μέσθον διάρκειαν ζωῆς καὶ τὴν ἠϋξημένην νοσηρότητα.

Ἐπίσης εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ἰδρυματος ἐναπόκειται καὶ εἰς τὴν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐκδοθησομένου Κανονισμοῦ, νὰ ἀξιοποιηθῶν αἱ περὶ προληπτικῆς δράσεως διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου.

Εἰς τὸν τομέα τούτον, εἶναι γνωστὸν, ὅτι μολοντός γενικῶς ἀναγνωρίζεται σήμερον ἡ ἀνάγκη, ὅπως ἡ προληπτικὴ ὑγιεινὴ ὑποκαθιστᾷ βαθμηδὸν τὴν θεραπευτικὴν ἱατρικὴν, οὐδὲν τὸ ἀξίον λόγου ἔχει μέχρι τοῦδε νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ΙΚΑ.

Εἰς τὸν τομέα τούτον ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλισις δέσναι νὰ συνεργασθῆ στενῶς μετὰ τῶν οἰκείων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν λοιπῶν διεθνῶν, ἐθνικῶν καὶ ἰδιωτικῶν Ὑργανισμῶν καὶ Ἰδρυμάτων, διὰ τὴν κατάστρωσιν κοινῶν προγραμμάτων προληπτικῆς δράσεως, ἰδίᾳ δὲ τῆς σειρᾶς προτεραιότητος εἰς τὰ λεπτετέρα μέτρα.

3. Παροχαὶ εἰς γοῖμα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας, τούτο καθορίζεται εἰς 500)ο τοῦ τεκμηριοῦ τοῦ ἠμερομισθίου τῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἠσφαλισμένος, ἐποθετιόμενον κατὰ 100)ο δι' ἑκάστον ποσττατευόμενον μέλος οἰκογενείας (σύζυγος, τέκνα, ἀδελφοὶ κλπ.) γυρὸς πάντως νὰ δύναται νὰ ὑπερβῆ τὸ 700)ο τοῦ ἀνωτέρου ἠμερομισθίου, οὐδὲ τὰς 25.000 ἠμερομισθίων. Ἐπιπλέον ὅμως τὸ ἐπίδομα καταβάλλεται δι' ὅλας τὰς ἡμέρας, ἤτοι καὶ διὰ τὰς μὴ ἐργασιμῶν, τούτου εἶναι κατ' ἐπίσημον ἐπι ἀνώτερον τῶν ἀνωτέρω ποσοστών. Πράγματι ἠσφαλισμένοις πραγματοποιῶν 25 ἠμερομισθία μηνιαίως πρὸς 20.000 γὰρ ἔχων ὡς ἐκ τούτου μηνίσιον εἰσόδημα 500.000 δραχμ., ἐὰν δικαιούται ἐπίδοματος ἐξ 500)ο τοῦ μισθοῦ του, ἤτοι 10.000 ἠμερομισθίων δὲν θὰ λάβῃ 250.000 ἐπίδομα, ἀλλὰ (10.000 X 30 = 300.000 ἤτοι 60)ο). Ἄν δὲ δικαιούται ἐπίδοματος ἐξ 700)ο τοῦ ἠμερομισθίου μισθοῦ του

λόγω οικογενειακών βαρών να λάβη 420.000 επίδομα, ήτοι 8400.

Ἐτέρη πραγματοποιημένη διὰ τοῦ νομοσχεδίου πρόδος εἶναι ἡ ολοκληρῆς καταργησις τοῦ τριημέρου χρόνου ἀναμονῆς διὰ τὴν ἐπιδοτήριον λόγω ἀνικανότητος ἐξ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας, ἢ μείωσις τοῦ χρόνου ἀναμονῆς ἀπὸ 5 εἰς 3 ἡμέρας εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις καὶ ἢ ἐφ' ἅπαξ μόνον τοῦ ἔτους τήρησις τοῦ χρόνου ἀναμονῆς, ὅταν ὁ ἠσφαλισμένος καθίσταται ἀνίκανος πλείονας τῆς μίας ἐραβῆς ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους. Αἱ νέα αὗται διαρρυθμίσεις, δι' ὧν προσαρμόζεται ἡ νομοθεσία μας πρὸς τὰς τιθεμένας ὑπὸ τῶν οἰκείων διεθνῶν συμβάσεων καὶ ἀποστάσεων τῆς Δ. Ο. Ε. ἀρχάς, ἀνακουρίζουν μεγάλως, καθ' ἃ ἐσημειώθη ἀλλαγῶν καὶ τοὺς ἐργοδότες, λόγω περιορισμοῦ τῶν ἐκ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὑποχρεώσεων τῶν πρὸς καταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν εἰς τοὺς μισθωτοὺς τῶν ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἐπὶ 15 ἢ 30 ἡμέρας (βλ. Κεφ. Ε', 3).

Εἰδικὰ διατάξεις προβλέπονται περὶ τοῦ χρόνου ἀναμονῆς τῶν αὐτοτελῶς ἐργαζομένων καὶ τῶν προαιρετικῶς συνεχιζόντων τὴν ἀσφάλισιν. Λόγω τῶν κινδύνων κατασχόσεων καὶ ἐμφανίζονται αἱ περιπτώσεις αὗται καὶ τῶν ἰδιομορφιῶν τῶν.

Τὸ ἐπίδομα κωφορίας καὶ λοχείας ὁρίζεται ἴσον πρὸς τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας, χωρὶς μάλιστα νὰ τίθεται ἀνωτάτα ὄρια. Συνεπῶς ἠσφαλισμένη, ἀνήκουσα εἰς τὴν ἀνωτάτην μισθολογικὴν κλάσιν, θὰ δικαιούται ἡμερησίως ἐπίδομα ἐκ ἐραβ. 50.000, δυνάμενον νὰ ἐξίχθῃ μετὰ τυχόν προσαυξησέων λόγω οικογενειακῶν βαρῶν μέχρις 70.000 δραχ.

Ἐκτός τούτου ὁρίζεται ὡς κατώτατον ὄριον ἡμερησίου ἐπίδοματος τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 10.000.

Ὁ χρόνος καταβολῆς τῶν ἐπιδομάτων προσαρμόζεται πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς οἰκείας διεθνούς συμβάσεως ὁριζώμενα χρονικὰ ὄρια.

Δ'. Χρονικὰ προϋποθέσεις ἀπενουῆς παροχῶν. Αὗται ὁρίζονται διὰ μὲν τὰς εἰς εἶδος παροχὰς εἰς τὸ ἐλάχιστον ὄριον τῶν 50 ἡμερῶν ἐργασίας, διὰ δὲ τὰς τοιαύτας εἰς 100. Διὰ λόγους διοικητικῆς ἀπλότητος ὁρίζεται ἐπίσης ὅτι αἱ ἀνωτέρω ἡμέραι ἐργασίας δέον νὰ ἔχουν πραγματοποιηθῆ κατὰ τὸ τελευταῖον ἡμερολογιακὸν ἔτος, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅπως καταστῆ δυνατὴ ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀσφαλιστικῆς ἰκανότητος εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, διὰ τὸ ἐπόμενον. Διὰ νὰ ἀποφευχθῶν ὅμως ἀδικίαι προβλέπεται ὅτι ἀρκεῖ ἡ πραγματοποιήσις τοῦ ἀνωτέρω ἀριθμοῦ ἡμερῶν ἐργασίας καὶ κατὰ τὸ πρὸ τῆς ἀναγγελίας τῆς ἀσθενείας 15μηνον. Ἐν τῇ περιπτώσει ὁμοίως ταύτη, διὰ τὴν ἀποφυγὴν κατασχόσεων, προβλέπεται ὅτι δὲν ὑπολογίζονται αἱ κατὰ τὸ τελευταῖον τρῆμνον τοῦ 15μήνου πραγματοποιηθεῖσαι ἡμέραι ἐργασίας.

Διὰ τὴν παροχὴν τῶν ἐπιδομάτων μητρότητος προβλέπονται ὡς καὶ σήμερον ἠϋζημένα προϋποθέσεις, λόγω τῆς εὐχερείας καὶ ἐμφανίζει ἡ περίπτωσις τοῦ τοκετοῦ, ὡς γεγονότος γινόμενου ἐνωρὶς ἀντιληπτοῦ καὶ βεβαίως ἐπερχομένου, πρὸς καταβολέυσιν τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἀσθηρότεροι προϋποθέσεις προβλέπονται ἐπίσης καὶ διὰ τὴν σανατοριακὴν περίθαλψιν λόγω τοῦ ὑψηλοῦ τῆς κόστους, ὅπερ πολλαπλασιάζει τὰς κατασχέσεις.

Η'. Ἡ ἀσφάλισις ἀνεργίας.

Αἱ ἐπερχόμεναι εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἀνεργίας τροποποιήσεις δὲν χρῆζουσιν ἰδιαίτερων αἰτιολογιῶν. Ἀπλῆ ἀντιπαράθεσις τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου πρὸς τὰς τοῦ ἰσχύοντος νόμου, ἐπιτρέπει τὴν ἄμεσον διακρίτωσιν τῶν. Ἀρκού-

μεθα εἰς τὴν ὑποσημείωσιν τῶν ἐπερχομένων τροποποιήσεων εἰς τὸν χρόνον ἀναμονῆς καὶ τὴν μείωσιν τῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ ἐπίδοματος ἀνεργίας ἀπὸ 180 εἰς 150 ἡμέρας ἐργασίας κατὰ τὸ τελευταῖον ἡμερολογιακὸν ἔτος ἢ 15μηνον.

Ἡ ἰσχύουσα ἄλλωστε νομοθεσία εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἀνεργίας εἶναι τόσοσ πρόσφατος καὶ τόσοσ προοδευτικὴ ὥστε δὲν ὑπῆρχον περιθώρια βελτιώσεων. Ἡ κατὰ τῆς ἀνεργίας πράγματι ἀσφάλισις τῆς χώρας μας, μὲ ἐλαχίστας μόνον ξέναις νομοθεσίαις, μετρούμενας εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μίας χειρός, δύναται νὰ συγκριθῇ. Αὕτη εἶναι τόσοσ ἀποτελεσματικὴ ὥστε νὰ ἀποτελῇ πραγματικὸν καύχημα διὰ χώραν τόσοσ πτωχὴν ὅσον ἡ ἰδική μας.

Θ'. Ἀσφαλιστικὰ δικαστήρια καὶ Εἰδικὰ τρινα ἄεματα.

Διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκ τῆς ἀσφαλιστικῆς σχέσεως γενωμένων διαφορῶν προβλέπεται κατὰ τὰ ἰσχύοντα καὶ εἰς τὸν Ν. 6298)1934 ἡ σύστασις εἰδικῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρικῶν Δικαστηρίων. Αἱ κατ' αὐτὰ ρυθμίσεις δὲν διαφέρουν ἐν πολλοῖς τῶν ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος νόμου καθιερωμένων. Μεταβολαί τινες μόνον ἐπερχονται εἰς τὸν τρόπον συνθέσεως αὐτῶν, διὰ νὰ δοθῇ μεγαλύτερα ἐμφασις εἰς ταῦτα καὶ εἰς τὸν τρόπον διορισμοῦ τῶν μελῶν.

Αἱ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο βασικαὶ ἐπιτεύξεις τοῦ νομοσχεδίου συνίστανται κυρίως εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἀφ' ἐνός ἀξιάται ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν δικαστῶν, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τούτων ὁ ὁποῖος θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν πλαισίωσιν τῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁρίζεται ὅτι ταῦτα δέον νὰ συσταθῶν τὸ βραδύτερον ἐντὸς 80 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου. Διὰ τῶν διατάξεων τούτων ἐξασφαλίζεται ἡ ταχεῖα λειτουργία τῶν, δοθέντος ὅτι παρὰ τὴν πάροδον 14ετίας περίπου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ ΙΚΑ καὶ παρὰ τὴν ἔγκαιρον ἐκδοσιν τοῦ οἰκείου ἐκτελεστικοῦ Δ)τος, ταῦτα δὲν κατέστη δυνατόν νὰ συσταθῶν, λόγω ἰδία τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν δικαστῶν.

Ἡ οὕτω ἐξασφαλιζομένη ταχεῖα λειτουργία τῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων, δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ γαιετισθῇ μὲ ἄλην τὴν ἰκανοποίησιν, τὴν ὁποίαν εὐλόγως θὰ αἰσθανθῶν πάντες οἱ σχέσιν ἔχοντες μὲ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν (ΙΚΑ, ἠσφαλισμένοι, ἐργοδοταὶ) διότι πάντες οἱ τοῖ θὰ εὗρουν εἰς ταῦτα τὸν ἀμεσὸληπτον, ὀλιγοδάπανον καὶ τυχὴν εἰς τὴν ἀπονομὴν δικαιοσύνης συμπαραστάτην.

Αἱ εἰς τὸ τελευταῖον κεφάλαιον τοῦ νομοσχεδίου περιλαμβανόμεναι διάφοραι διατάξεις περιέχουσιν, ἀφ' ἐνός κωνικὰς καὶ ἀστικὰς κυρώσεις, κατὰ τῶν παραβατῶν τοῦ νόμου καὶ ἀφ' ἑτέρου καὶ κυρίως τοὺς κανόνας, δι' ὧν σκοπεῖται ἡ ρύθμισις τῆς μεταβάσεως ἐκ τοῦ σήμερον ἰσχύοντος καθεστώτος εἰς τὸ εἰσαγόμενον νέον σύστημα.

Τοιαῦται εἶναι ἐν συντομίᾳ αἱ διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου Ἄν. Νόμου (περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων), ἐπερχόμεναι διορθωμίσεις εἰς τὸ Ἔθρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τὸ καθόλου ἀσφαλιστικὸν μας σύστημα καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως περιβάλητε τοῦτο διὰ τῆς ὑμετέρας ἐγχαίσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουνίου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργός

Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ

Βουλευτῆς Θεσσαλονίκης

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1846.

Περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄφιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 12 Ἰουνίου 1951 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, περὶ ἐκδόσεως λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναπεφύκτου ἀνάγκης, ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἐισαγωγικὴ διατάξις.

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ παρὼν νόμος ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ἀσφάλισιν τῶν ἐν τοῖς ἐπομένοις ἀρθροῖς 2-4 ἀναφερομένων προσώπων εἰς περιπτώσιν ἀσθενείας, μητρότητος, ἀναπηρίας, ἀτυχήματος, γήρατος καὶ ἀνεργίας, ὡς καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐν περιπτώσει ἀσθενείας τούτων ἢ θανάτου τοῦ προστάτου αὐτῶν ἠσφαλισμένου.

2. Ἡ διὰ τοῦ παρόντος θεσπιζομένη ἀσφάλισις περιλαμβάνει εἰδικώτερον τοὺς ἀκολουθοῦσας κλάδους :

- α') Τὸν κλάδον παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς χρῆμα.
- β') Τὸν κλάδον παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς εἶδος.
- γ') Τὸν κλάδον ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.
- δ') Τὸν κλάδον ἀνεργίας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Πρόσωπα ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς καὶ αὐτοδικαιῶς, ὑπὸ τοὺς ἐν ἀρθρῷ 7 ὁριζομένους ὅρους καὶ προϋποθέσεις :

α') Τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας παρέχουν ἐξηρητημένην ἐργασίαν, ἐναντι ἀμοιβῆς, ὡς τοιαύτης νοσημένης καὶ τῆς παρεχομένης διὰ λογαριασμὸν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἀδιαφόρως νομικῆς φύσεως (δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου) τῆς σχέσεως.

Ἐπὶ δυσχεροῦς διακρίσεως ἐξηρητημένης ἢ μὴ ἐργασίας προσώπου τινός τοῦτο θεωρεῖται ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Διὰ Κανονισμοῦ θέλουν καθορισθῆ οἱ ὅροι καὶ προϋποθέσεις, ὑφ' ἧς πρόσωπα παρέχοντα ἐργασίαν διὰ λογαριασμὸν πλειόνων τῆς μιᾶς ἐπιχειρήσεων ἢ ἐκμεταλλεύσεων, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου.

β') Οἱ μετέχοντες εἰς τὴν διοίκησιν ἐπαγγελματικῶν σωματείων τῶν περὶ ὧν τὸ ἐδάφ. α' προσώπων ἢ ἐνώσεων τοιούτων σωματείων, ἐφ' ὅσον λαμβάνουν ἀποζημιώσιν ἐκ τῶν σωματείων ἢ τῶν ἐνώσεων αὐτῶν.

γ') Οἱ μαθητευόμενοι.

δ') Οἱ συνταξιούχοι τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν πάσης φύσεως Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, οἱ παρέχοντες ἐργασίαν ὑπαγόμενην εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου α' ὡς καὶ τὸ πάσης φύσεως ἐκτακτον, ἡμερομίσθιον καὶ ἐπὶ συμβάσει προσωπικῶν τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος ὑπηρεσίας τούτου δὲν ὑπολογίζεται διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως παρὰ τοῦ Δημοσίου.

2. Τὰ περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου πρόσωπα συνεχίζουσι τὴν ὑπαγωγὴν τῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος καὶ διαρκούντος τοῦ χρόνου, καθ' ὃν δικαιοπρατικῶς ἢ ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς των, δὲν προσφέρουν ἐξηρητημένην ἐργασίαν κτλὴν ὅμως τυγχάνουσι ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἀποδοχῶν τῶν παρὰ τοῦ ἐργοδότη (ἀδειαί, στρατεύσεις).

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α. ἐγκρινομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καὶ δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος εἴτε δι' ἄπαντας τοὺς κλάδους εἴτε δι' ὀρισμένους μόνον ἐξ αὐτῶν, οἰκονομικῶς ἀσθενεῖς κατηγορίαι αὐτοτελῶς ἐργαζομένων προσώπων, στερουμένων ἐπαγγελματικῆς στῆγης.

Κατὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοιούτων κατηγοριῶν ἠσφαλισμένων δύναται νὰ ἐπιβάλλεται διὰ Β. Διαταγμάτων προκαλουμένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐργασίας ἢ ὑποχρέωσις ἐροδιασμοῦ τούτων δι' ἀστυνομικῶν ἀδειῶν ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαιτοῦνται τοιαῦται βάσει ἰσχυουσῶν ἐτέρων διατάξεων καὶ περιοδικῆς ἀνανεώσεως αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐκδόσεως ἢ ἀνανεώσεως τῶν ἐν λόγῳ ἀδειῶν, ἐφ' ὅσον δὲν προτάγεται βεβαίωσις τοῦ Ι.Κ.Α. περὶ ἐκκληρώσεως τῶν ἐναντι τούτου ἀσφαλιστικῶν τῶν ὑποχρεώσεων.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Ἄρθρον 3.

1. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου τὰ πρόσωπα τὰ παρέχοντα εἴτε ἀποκλειστικῶς εἴτε ὄχι ἐργασίαν, ὁ χρόνος τῆς ὁποίας ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐκάστοτε ἰσχυούσης διὰ τὸ Δημόσιον συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας.

2. Τὰ ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 2 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων προσώπων παρέχοντα ἐργασίαν διὰ λογαριασμὸν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ συνδεόμενα μετὰ τούτων διὰ σχέσεως δημοσίου δικαίου, ἐξαιροῦνται ἐκ τῆς παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ἀσφαλίσεως διὰ τὸν κλάδον ἀνεργίας.

Πρόσωπα ἐξαιρούμενα τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 2 ἀναφερομένων προσώπων δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος :

1. Οἱ ἀλλοδαποί, οἱ πρόσκαιρος ἐν Ἑλλάδι ἀσχολούμενοι. Ὡς πρόσκαιρος ἀπασχόλησις θεωρεῖται ἡ μὴ μέλλουσα νὰ διαρκῆσῃ ἐν Ἑλλάδι τοῦλάχιστον ἐπὶ ἓν ἔτος. Δύναται τὸ ἀρμόδιον κατὰ τὸν Κανονισμὸν ὄργανον, ἐπὶ ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων, νὰ παρατείνῃ τὸν χρόνον τῆς μὴ ἀσφαλισίμου ἀπασχολήσεως μέχρι 3 ἐτῶν ἐν συνόλῳ.

2. Οἱ ἰερωμένοι, οἱ ἀσχολούμενοι εἰς Ἱδρύματα ἐν οἷς τελοῦνται τὰ τῆς λατρείας τῶν διαφόρων θρησκειῶν.

3. Οἱ ἀλλοδαποί, οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι εὐρισκομένης διπλωματικῆς ἀντιπροσωπείας ξένων Κρατῶν καὶ τὰς ἐκτάκτους Διεθνεῖς Ἐπιτροπὰς, ὡς καὶ τὰ φυσικὰ πρόσωπα τ' ἀπολαύοντα τοῦ δικαιώματος τῆς ἐτεροδικίας. Τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα δύναται τῇ αἰτήσει των νὰ ἀσφαλισθοῦν εἰς τὸ Ι.Κ.Α. καταβάλλοντα καὶ τὴν ἐργοδοτικὴν εισφοράν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ.

Ειδικά Ταμεία.

Άρθρον 5.

1. Πάντα τὰ υφιστάμενα μέχρι τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος Νόμου, διατεθέντα μετὰ τῆς Ταμείας, τὰ συνεστημένα ἐπὶ τῆ ἐτάσει τοῦ Ν. 2808 ἢ εἰδικῶν νόμων ἢ τοῦ διατάγματος τῆς 15ης Μαΐου 1920 περὶ ἐπαγγελματικῶν Νοματισίων καὶ ἀπολιθίζοντα, εἴτε ἀποκλειστικῶς εἴτε ἐν μέρει, πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 2 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων, ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντα καὶ διαπεύμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυροῦσάν δι' ἕκαστον τούτων διατάξεων. Πάντα τὰ εἰς τοιαῦτα Ταμεία κυρίας ἀσφαλίσεως ἀσφαλιζόμενα πρόσωπα, ἀπαλλάσσονται καθ' ὅδς κλάδους εἶναι ἠσφαλισμένα παρ' αὐτοῖς, τῆς παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. διὰ τὸν ἀντίστοιχον κλάδον ἀσφαλίσεως, ἀδιακρίτως ἀν τὸ οἰκίειον Ταμεῖον χορηγῆ ἀπάσας ἢ μέρει μόνον τῶν ὑπὸ τῷ ἀντιστοίχῳ κλάδῳ τοῦ Ι.Κ.Α. πραγματοποιημένων κατηγοριῶν παροχῶν καὶ τοῦ ὕψους τούτων.

Ἐὰν πρόσωπὸν τι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων παρέχει, ἐκτός τῆς ἐργασίας δι' ἣν ἀσφαλιζέται εἰς εἰδικῶν Ταμείων καὶ δι' ἣν ὡς ἐκ τούτου ἐξαιρεῖται ἐκ τοῦ οἰκίειου κλάδου ἀσφαλίσεως τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ ἑτέραν ἐργασίαν ἐμπιπτούσαν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος, μὴ θεμελιύσαν ὅμως ὑποχρεώσιν ἀσφαλίσεως παρ' ἑτέρῳ Ταμείῳ, ὑπάγεται ὡς πρὸς ταύτην εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α.

Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω διατηρούμενα καὶ συνεχίζοντα τὴν λειτουργίαν τῶν εἰδικῶν Ταμείων κυρίας ἀσφαλίσεως ἐὰν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ὑποχρεῦνται πάντως, ἀνεξαρτήτως πρὸς τὰ ἐν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀριζόμενα :

Τὰ μὲν ἀσκούντα ἀσφάλισιν ἀσθενείας, ὅπως χορηγοῦν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1952 τὰς αὐτὰς τοῦλάχιστον καθ' ὕψος, κατηγορίας καὶ ἐκτατῶν παροχῶν, πρὸς ἐκείνας τὰς ὁποίας θὰ χορηγῆ ἐκάστῳ τῷ Ι.Κ.Α. διὰ τῶν κλάδων τοῦ ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἶδος.

Τὰ δὲ ἀσκούντα ἀσφάλισιν συντάξεων ὅπως χορηγοῦν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας ὡς κατώτατα ποσὰ συντάξεων τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενα κατώτατα ὅρια συντάξεων δι' ἐκάστην κατηγορίαν δικαιουμένων (συνταξιοῦχοι λόγῳ γῆρατος, ἀτυχήματος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου), ὑπολογιζόμενα βάσει τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς 1ης ἀσφαλιστικῆς κλάσεως καὶ τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου ἡμερῶν ἐργασίας τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν χορήγησιν τῆς συντάξεως, προσαυξανόμενα δὲ κατὰ τὰς τυχόν προσαυξήσεις λόγῳ οἰκογενειακῶν βρῶν, τὰς καθοριζόμενας ὑπὸ τοῦ παρόντος.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου εἰσαίου δὲν ἐφαρμόζονται διὰ τοὺς ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ὡς ἄνω Ταμείων συνταξιοδοτημένους αὐτοτελῶς ἐργαζομένους, οὐδὲ διὰ τοὺς μισθωτοὺς τοὺς συνταξιοδοτούμενους ὑπὸ τούτων ἐὰν οἱ τελευταῖοι οὗτοι :

α) Δὲν εἶχον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπονομῆς τῆς συντάξεως συμπληρώσει προκειμένου περὶ ἀρρέων τὸ 60ὸν καὶ προκειμένου περὶ θηλέων τὸ 55ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ

β) Δὲν πληροῦν τὰς προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως λόγῳ ἀναπηρίας τοῦ ἀρθροῦ 28 παρ. 1 ἐδ. πρώτον ἢ

γ) Δὲν πληροῦν προκειμένου περὶ συνταξιοῦχων λόγῳ θανάτου τὰς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 28 παρ. 6 ὀριζόμενας προϋποθέσεις χαρακτηρισμοῦ των ὡς μελῶν οἰκογενείας δικαιουμένων συντάξεως καὶ τὰς τοιαύτας τῆς παρ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 29.

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1952 πάντα τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα (ἠσφαλισμένοι καὶ συνταξιοῦχοι διατηρουμένων εἰδικῶν Ταμείων, κυρίας ἀσφαλίσεως ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας) δικαιούνται ὅπως ἀξιούν παρὰ τῶν εἰδικῶν Ταμείων των, ἐφ' ὅσον πληροῦν τὰς ἀνωτέρω ὀριζόμενας προϋποθέσεις, τὰς ὡς ἄνω περιχῶν, αἵτινες θεωροῦνται ὡς τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς ἐν τῇ γῶρᾳ ἐξατραλιστέας προστασίας παρὰ τῶν ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἐξαρτωμένων Ὀργανισμῶν κυρίας ἀσφαλίσεως (συντάξεων καὶ ἀσθενείας). Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀξιώσεις θεμελιούνται ἐπὶ τῶν οἰκίειων διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τῶν Κανονισμῶν

τοῦ Ι.Κ.Α., θεωρουμένων αὐτοδικαίως καὶ ὡς διατάξεων τῆς οἰκίειας εἰδικῶν Ταμείων νομοθεσίας.

Ἀρνήσις χορηγήσεως τῶν ἀνωτέρω παροχῶν ἀπαρτελεῖ λόγον υποχρεωτικῆς παραπομπῆς τοῦ οἰκίειου εἰδικοῦ Ταμείου εἰς τὴν ὑπὸ τῆς παρ. 6 τοῦ παρόντος προβλεπόμενῃ Ἐπιτροπῇ. Ἀπορροῦεταὶ ἡ δημιουργία ἐπαρκείας τῶν εἰδικῶν Ταμείων διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ὡς ἄνω παροχῶν δι' ἀναπροσαρμογῆς ἢ συζητήσεως τῶν ὑπὲρ αὐτῶν νενομοθετημένων κοινωνικῶν πόρων ἢ ἀυξήσεως τῶν εἰσφορῶν τῶν ἠσφαλισμένων καὶ ἐργαζοτῶν πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων.

2. Ἐκ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διατηρουμένων Ταμείων κυρίας ἀσφαλίσεως ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, συγχωνεύονται εἰς τὸ Ι.Κ.Α. κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, τὰ Ταμεία ἐκείνα τὰ ὁποῖα λαμβάνομένων ὑπ' ὄψιν τοῦ ὕψους τῶν εἰσφορῶν τῶν ἠσφαλισμένων καὶ ἐργαζοτῶν, τῶν ἐκ τῆς περιουσίας προσόδων, τοῦ χρόνου λειτουργίας, τῶν προϋποθέσεων ἀπονομῆς παροχῶν, τοῦ ὕψους καὶ τῆς ἐκτάσεως τούτων καὶ τῶν ἐξῆδων διοικήσεως τοῦ ὑπὸ κρίσιν Ταμείου ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Ι.Κ.Α. ἀφ' ἑτέρου, δὲν δύνανται νὰ παράσχουν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς περὶ ἧς ἢ παρ. 6 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, ἰσοδύναμον τοῦλάχιστον πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. παρεχόμενην ἀσφαλιστικὴν προστασίαν.

3. Τὸ Ταμεῖον Ἀνεργίας τὸ συσταθὲν διὰ τοῦ Α. Ν. 118) 4ῶ διαλύεται, συγχωνευόμενον δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς τὸ Ι.Κ.Α., ὅπερ ὑπεισέρχεται διὰ τοῦ κλάδου ἀνεργίας εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν του περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ἀπαιτήσεων καὶ τῶν πάσης φύσεως ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων του, ὡς καθολικὸς αὐτοῦ διάδοχος.

Ἡ ἀσφάλισις τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων προσώπων διὰ τὸν κίνδυνον τῆς ἀνεργίας συνεχίζεται ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ κινήτῃ καὶ ἀκίνητῳ περιουσίᾳ τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας περιέρχεται ἅπασα, δυνάμει τοῦ παρόντος, εἰς τὸν κλάδον Ἀνεργίας τοῦ Ι.Κ.Α., αἱ δὲ ὑπάρχουσαι ὑπὲρ τούτου μετῴσεις διατηροῦνται ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α.

4. Ἡ ὀργάνωσις ἀντιφυματικῆς ἀσφαλίσεως (Ο. Α. Φ. Α.) ἢ συσταθείσα διὰ τοῦ Α. Ν. 19)11)35 διαλύεται, συγχωνευόμενῃ δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς τὸ Ι.Κ.Α., ὅπερ ὑπεισέρχεται εἰς τὸν κλάδον παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς εἶδος, εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν της περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ἀπαιτήσεων καὶ τῶν πάσης φύσεως δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς ὡς καθολικὸς αὐτῆς διάδοχος.

Ἡ ἀσφάλισις τοῦ κινδύνου τῆς φυματιώσεως ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄπασα ἡ κινήτῃ καὶ ἀκίνητῳ περιουσίᾳ τῆς Ο.Α.Φ.Α. περιέρχεται δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς τὸν κλάδον παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς εἶδος, αἱ δὲ ὑπάρχουσαι μισθώσεις διατηροῦνται ὑπὲρ τοῦ Ι.Κ.Α.

5. Ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος Νόμου ἀπαγορεύεται ἡ σύστασις νέων Ταμείων κυρίας ἀσφαλίσεως ἐκτός μόνον τοιαύτων προερχομένων ἐκ συγχωνεύσεως δύο ἢ πλείονων ὁμοειδῶν λειτουργούντων ἤδη Ταμείων. Ἐπιτρέπεται ὁμως ἡ ἱδρύσις Ἐπιχειρητικῶν Ταμείων διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἐπὶ πλέον τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπόμενων παροχῶν, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἠσφαλισμένων των ὑπερβαίνει τοὺς χιλίους καὶ δὲν θίγονται αἱ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τῶν παρ' αὐτοῖς ἀσφαλιζομένων προσώπων ἐναντι τοῦ Ι.Κ.Α. Ὡς ἐπὶ πλέον παροχαὶ θεωροῦνται αἱ εἴτε κατ' εἶδος εἴτε κατὰ πᾶσιν ἢ κατ' ἀμφοτέρω ἐπὶ πλέον τῶν ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. παρεχόμενα τοιαῦτα.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐφ' ἧς ἀπαξ ἐκδοθησομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ὀρισθῆσεται ἡ διαδικασία τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω συγχωνεύσεως δύο ἢ πλείονων ὁμοειδῶν Ταμείων Ἀσφαλίσεως εἰς ἐνιαῖον ἀσφαλιστικὸν φορέα. Ἡ κατὰ τὴν ὑπὸ τὸν εἰρημένον Β. Δ)τος ὀρισθησομένην διαδικασίαν πραγματοποιήσεως τῆς συγχωνεύσεως, ἐνεργεῖται δι' εἰδικῶν Β. Δ. ἐκδιδομένων, κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν συγχωνεύσεως, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἐκτός ἀν μεταξὺ τῶν ὑπὸ συγ-

χώνουσι Ταμείων συγκαταλέγονται και Ταμεία υπαγόμενα υπό την εποπτεία ετέρων Υπουργείων, όποτε το ειδικόν διάταγμα εκδίδεται τή προτάσει και του αρμοδίου Υπουργού.

Διά των ανωτέρω ειδικών Β. Δ) των καθορίζονται και οι πόροι του ενιαίου Οργανισμού, ή τύχη των μη περιεργουμένων τυχόν εις τούτον πόρων των συγχωνευόμενων Γραφείων, απροϋπέθετοις άπονομής των παροχών, ή έκτασις ως και τή ύψος τούτων. τά της διοικήσεως αὐτῆς, συνθέσεως των υπηρεσιών του, τά του προσωπικοῦ του έν γένει ως και πάσα έτέρα συναφής λεπτομέρεια.

6. Περὶ τῆς έν παραγράφῳ 2 συγχωνύσεως Ταμείου τινος κυρίας ασφαλίσεως εις τὸ Ι.Κ.Α. ἀποφαίνεται Ἐπιτροπὴ διοριζομένη ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ Ἐργασίας καὶ ἀποτελουμένη ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας, ὀριζομένου μεθ' ἑνὸς ἀνακληρωτοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ὡς Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Μαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μέλους τοῦ παρὰ τῆ Ὑπουργείῳ Ἐργασίας Συμβουλίου Κανονικῶν Ἀσφαλίσεων, ἀνακληρουμένου ὑπὸ τοῦ έν τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ ἀνακληρωτοῦ του, ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἀνακληρουμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀνακληρωτοῦ του, ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἀνακληρουμένου ὑπὸ μέλους τοῦ Δ. Σ. ἐκ τῆς τάξεως τῶν ειδικῶν, ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ι.Κ.Α. ἀνακληρουμένου ὑφ' ἑνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ ὑπὸ συγχώνουσι Ταμείου, ἐξ ὧν ὁ εις μὲν ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου του έν λόγω Ταμείου, ὁ δὲ ἄτερος ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνμοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος μετὰ τῶν ἀνακληρωτῶν των. Χρέη Εἰσηγητοῦ παρὰ τῆ Ἐπιτροπῆ ἐκτελεῖ έν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς. Τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζει ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἢ Ἀσφαλιστικοῦ Ὁργανισμοῦ. Τὰ καταβλητέα εις τὰ μετέχοντα τῆς Ἐπιτροπῆς πρόσωπα πραγματικὰ ἐξοδα κινήσεως, δυνάμενα νὰ ὀρίζονται καὶ κατ' ἀποκοπὴν ὀρίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἀρθροῦ 48. Ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου μὴ προσελεύσεως μέλους τινὸς τῆς Ἐπιτροπῆς εις δύο συνεδριάσεις, διὰ μὲν τὰ ἐξ ὑπαλλήλων μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ μὴ προσέλευσις θεωρεῖται ὡς κειθαρχικὸν παράπτωμα, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἀποτελεῖ λόγον ἀντικαταστάσεων των.

Ἐν περιπτώσει μὴ ὀρισμοῦ τῶν έν τῆ Ἐπιτροπῆ ἀντιπροσώπων τῶν ἠσφαλισμένων παρὰ τοῦ Δ. Σ. τοῦ οικείου Ταμείου καὶ παρὰ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἐντὸς 15θήμερου ἀφ' ἧς ζητηθῆ τοῦτο διορίζει τούτους ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας κατ' οἰκείαν κρίσιν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐπὶ συγκεκριμένων ἐρωτημάτων περὶ συγχωνύσεως ὀρισμένου Ταμείου κυρίας ασφαλίσεως εις τὸ Ι.Κ.Α., ἀπευθυνομένων εις τὸν Πρόεδρον αὐτῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε τῆ αἰτήσει τοῦ Δ. Σ. ὀρισμένου Ταμείου ἢ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἢ τῆς οἰκείας ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως. Ἡ Ἐπιτροπὴ προσκαλεῖται εις συνεδρίασιν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἢ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, εὐρίσκειται έν ἀπαρτία παρόντων 4 τουλάχιστον μελῶν καὶ εκδίδει ἠτιολογημένας ἀποφάσεις διὰ πλειοψηφίας τεσσάρων τουλάχιστον ψήφων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται ὅπως ὑποβάλη τὴν ἐπὶ ἑκάστου ἐρωτήματος ἀπόφασιν τῆς εις τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ σχετικοῦ ἐρωτήματος. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ζητῆ τὴν ὑποβολὴν αὐτῆς παντὸς στοιχείου ὅπερ ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον διὰ τὴν μόρφωσιν γνώμης, τῶσιν παρὰ τῶν υπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ὅσον καὶ παρὰ τῶν υπηρεσιῶν τοῦ ὑπὸ κρίσιν Ταμείου καὶ τοῦ Ι.Κ.Α. ὡς καὶ τὴν ἐπέλεσιν πάσης σχετιζομένης μετὰ τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς μελέτης ἢ ἐτέρας ἔργασίας.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἐπιτροπὴ ἤθελεν ἀποφανθῆ ὑπὲρ τῆς συγχωνύσεως τοῦ οικείου Ταμείου εις τὸ Ι.Κ.Α., εκδίδεται βίαιε τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, εἰσηγήσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ὑποβαλλομένη εις τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἠνακοινώσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ. Διάταγμα, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περὶ συγχωνύσεως τοῦ οικείου Ταμείου εις τὸ Ι.Κ.Α.

Ἀπὸ τῆς ἠμοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τούτου τὸ ὑπὸ κρίσιν Ταμείον διαλύεται συγχωνευόμενον εις τὸ Ι.Κ.Α., ὅπερ ὑπειτέρχεται διὰ τοῦ οικείου ἢ τῶν οικείων του κλάδων εις τὸ σύνολον τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν του περιουσιακῶν στοιχείων καὶ απαιτήσεων, ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως δικαιωμάτων του καὶ ὑποχρεώσεων. Τὰ παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένα πρόσωπα συνεχίζουν τὴν ἀσφάλισιν παρὰ τῷ Ι.Κ.Α., ἐφαρμοζόμενον ἐφεξῆς τῶν διατάξεων τῆς διεπούσης τοῦ Ι.Κ.Α. νομοθεσίας, ὑπὸ τῶν έν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζομένων ειδικῶν ὀρουσ.

Αἱ έν τῆ ἀσφαλίσει τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου πραγματοποιηθεῖσαι ἡμέραι ἔργασίας λογίζονται πάντως ὡς πραγματοποιηθεῖσαι εις τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α. διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ὑπὸ τούτου προβλεπομένων δικαιωμάτων πρὸς παροχὰς καὶ εις κλάσεις ὀριθνησόμενας δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α.

Ὁ χρόνος τῆς πλασματικῆς παρὰ τῷ συγχωνευομένῳ Ταμείῳ συνταξίμου ὑπηρεσίας τῶν ἠσφαλισμένων του ἐφ' ὅσον ἀνεγνωρίσθῃ καὶ ἐξηγοράσθῃ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς διεπούσης αὐτῆ νομοθεσίας, ὑπολογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως καὶ παρὰ τῷ Ι.Κ.Α., ὑπὸ τὸν ὅρον πικτως ὅτι δὲν ἐλήφθῃ ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀπονομὴν ἐτέρας συντάξεως παρ' Ὁργανισμοῦ τινος κυρίας ασφαλίσεως ἢ παρὰ τοῦ Δημοσίου. Δι' ειδικοῦ Κανονισμοῦ καθορισθῆσονται τὰ τῆς ἐξαγορᾶς ἀναγνωρισθείσης ἀλλὰ μὴτῶ ἐξαγορασθείσης έν ὄλῳ ἢ έν μέρει παρὰ τῷ συγχωνευομένῳ Ταμείῳ συνταξίμου ὑπηρεσίας.

7. Καθ' ἀπάντας τὰς περιπτώσεις συγχωνύσεως ασφαλιστικοῦ τινος Ὁργανισμοῦ εις τὸ Ι.Κ.Α. κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθρου, δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ κατὰ τὰ διὰ ταύτης ειδικώτερον ἐκαστοτε ὀριζόμενα, νὰ διατηροῦνται έν λειτουργίῳ έν ὄλῳ ἢ έν μέρει αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ συγχωνευθέντος Ταμείου ἢ Ὁργανισμοῦ ὑπαγόμεναι πάντως ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ Ι.Κ.Α. Διαρκούσης τῆς μεταβατικῆς ταύτης περιόδου, ἧτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὸ ἐξάμηνον, τὸ προσωπικὸν τοῦ συγχωνευθέντος Ταμείου ἢ Ὁργανισμοῦ ἐξακολουθεῖ λαμβάνον παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. τὰς ἀς ἐλάμβανε κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγχωνύσεως ἀποδοχὰς μέχρις ἐκκαθαρίσεως τῆς θέσεώς του κατὰ τὰ έν ἀρθρῳ 55 ὀριζόμενα.

8. Προκειμένου περὶ ασφαλιστικῶν Ὁργανισμῶν περιλαμβανόντων καὶ κλάδον προνοίας (ἐφ' ὅπασ παροχαί), ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθρου συγχώνουσι αὐτῶν εις τὸ Ι.Κ.Α. δύναται νὰ περιορίζεται εις τοὺς λοιπούς, πλὴν τούτου, κλάδους ασφαλίσεως. Ἐπὶ μερικῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω συγχωνύσεως τὸ περὶ ταύτης Β.Δ)μα καθορίζει, ἐφ' ὅσον δὲν τηροῦνται χωριστοὶ λ)μοί, τὴν περιεργουμένην εις τὸ Ι.Κ.Α. περιουσίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν κατὰ βαθμὸς σύνθεσιν τῶν διατηρουμένων θέσεων. Τὸ Δ. Σ. τοῦ αὐτῶ μερικῶς συγχωνευομένου Ὁργανισμοῦ ἐντάσσει εις τὰς διατηρουμένας ὀργανικὰς θέσεις ἀνάλογον ἐκ τοῦ συνολικοῦ προσωπικοῦ του ἀριθμὸν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετιῶν ἐντὸς διμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ συγχωνύσεως Β. Δ)τος, τοῦ υπολοίπου προσωπικοῦ του διεπομένου ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου τῶν ἀφορωσῶν τὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν συγχωνευομένων εις τὸ Ι.Κ.Α. Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

9. Ὅσακις εις τὸ συγχωνευόμενον κατὰ τὰ ἀνωτέρω εις τὸ Ι.Κ.Α. Ταμείον ἀσφαλίζονται έν μέρει καὶ πρόσωπα μὴ ὑπαγόμενα εις τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ταῦτα συνεχίζουν τὴν ἀσφάλισιν των εις τινα ἢ πλείονας ἐκ τῶν έν τῇ χώρα λειτουργούντων Ἀσφαλιστικῶν Ὁργανισμῶν ὀριζομένων διὰ τοῦ περὶ συγχωνύσεως Διατάγματος, μεταξὺ τῶν ὀργανισμῶν τῶν καλυπτόντων ἀνάλογους ἢ τὰς μᾶλλον ὁμοειδεῖς κατηγορίας ἐφαζομένων. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας διὰ τοῦ Διατάγματος ὀρίζεται καὶ ἡ κατανομὴ τῆς περιουσίας τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου εις τὸ Ι.Κ.Α. καὶ τοὺς ἀνωτέρω Ὁργανισμοὺς, ὡς καὶ αἱ ἀναλογίαι τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου, τὸ ὅποιον θὰ δύναται νὰ ἐνταχθῆ εις τούτους

ή να μεταταχθῆ εἰς τὸ Ι.Κ.Α. κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 55 τοῦ παρόντος. Τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω πρόσωπα ἴσχυοντα ἀνεῖ τῆς υπαγωγῆς τῶν εἰς ἕτερον Ταμεῖον νὰ συνιγίσωσι προαιρετικῶς τὴν ἀσφάλισιν τῶν παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. κατὰ τὰς διατάξεις εἰδικοῦ Κανονισμοῦ.

10. Διατάξεις τῆς διεπούσης τὰ συγχωνευόμενα εἰς τὸ Ι.Κ.Α. Ταμεῖα Νομοθεσίας. ἄσχετοι πρὸς τὴν ὑπὸ τούτων ἀστυμένῃ ἀσφάλισιν (ἐπαγγελματικὴ κατοχύρωσις κλπ.), ἐξαιρουμένων ἰσχύουσαι καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ εἰδικοῦ περὶ συγχωνεύσεως διατάγματος, τοῦ Ι.Κ.Α. ὑπεισερχομένου εἰς τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ συγχωνευομένου Ταμεῖου, ἐκτός ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

Συνέχισις ἀσφαλίσσεως συνταξιούχων κατὰ τῆς ἀσθενείας.

Ἄρθρον 6.

Τὰ παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ἀσφαλίζομενα πρόσωπα διὰ τοὺς κλάδους ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς χρεῖμα καὶ εἰς εἶδος, συνεχίζουσι δικαιώματα τῶν παροχῶν τῶν ἀνωτέρω κλάδων καὶ μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἀσφαλίσσεως τῶν παρ' αὐτῷ λόγῳ τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν παρ' εἰδικοῦ Ταμεῖου, ἢ π' ὡς ὄρους καὶ προϋποθέσεις δικαιούνται τούτων καὶ οἱ συνταξιούχοι τοῦ Ι.Κ.Α., ἐφ' ὅσον πάντως πρόκειται περὶ συνταξιούχων λόγῳ θανάτου ἢ λόγῳ ἀναπηρίας ἢ συμπληρωσάντων τὸ θῶον προκειμένου περὶ ἀρρένων καὶ τὸ ὕδρον προκειμένου περὶ θηλέων ἐτος ἡλικίας τῶν. Τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ἀπολαμβάνουσι καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας ἀποσιόντων ὡς ἄνω ἠσφαλισμένων τοῦ Ι.Κ.Α., ἐφ' ὅσον χρόνον συνταξιοδοτοῦνται παρ' εἰδικοῦ Ταμεῖου.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνταξιοδοτηθέντας παρ' εἰδικῶν Ταμεῖων ὡς ἄνω ἠσφαλισμένους τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας τούτων ἐφ' ὅσον συνταξιοδοτοῦνται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ Ταμεῖου.

Ἐπέκτασις τῆς ἀσφαλίσσεως.

Ἄρθρον 7.

Διὰ κανονισμῶν θέλει προσδιορισθῆ ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐν γένει διαδικασία περαιτέρω ἐπέκτασεως τῆς ἀσφαλίσσεως τοῦ Ι.Κ.Α. εἰς τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος πρόσωπα, ὡς καὶ αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν καὶ τῶν τυχόν ἐργοδοτῶν. Ἡ τοιαύτη ἐπέκτασις δύναται νὰ γίνῃ εἴτε συνολικῶς καὶ κατὰ ἐπαγγελματικὰς κατηγορίας ἢ κατὰ πόλεις καὶ οἰκητούς, εἴτε κατὰ συνδυασμὸν ἀμεινότερων τῶν κριτηρίων τούτων καὶ δι' εἴτε δι' ἅπαντας τοὺς κλάδους τῆς ἀσφαλίσσεως, εἴτε διὰ τινος ἢ διὰ τινος μόνον ἐξ αὐτῶν ἢ καὶ δι' ὀρισμένης μόνον κατηγορίας παροχῶν ὀρισμένου κλάδου. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, μερικῆς ἐφαρμογῆς ὀρισμένου κλάδου τῆς ἀσφαλίσσεως, διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὀρίζονται καὶ τὰ καταβλητέα τμήματα εἰσφορῶν παρὰ τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν τυχόν ἐργοδοτῶν τῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Γενικοὶ κανονισμοὶ καὶ ὅροι.

Ἐννοιολογικοὶ προσδιορισμοί.

Ἄρθρον 8.

Οἱ κάτωθι ἐν τῷ παρόντι χρησιμοποιοῦμενοι ὅροι σημαίνουσιν ἀντιστοίχως:

1. ἠσφαλισμένος καὶ ἠσφαλισμένος: Τὰ πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 ἀναφερομένων τὰ μὴ ἐμπόκτοντα εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ ἀρθροῦ 3 καὶ 4 καὶ ὑπαχθέντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

2. Ἡμέροι ἐργασίας: Τὰς ἡμέρας καθ' ἃς οἱ ἠσφαλισμένοι ἀπὸ τῆς υπαγωγῆς τῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α. δικαιούνται ἀμοιβῆς εἰς χρεῖμα ἢ εἰς εἶδος δι' ἐργασίαν παρεχομένην κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῶν ἀρθρῶν 2 τοῦ παρόντος ἢ κατ' ἃς δικαιούνται ἀμοιβῆς κατὰ τὴν κειμένην Νομοθεσίαν ἢ ἐν πραγματικῆς παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν (στράτευσις, ἄδειαι), ἢ προκειμένου περὶ αὐτοτελῶς ἐργαζομένου αἰ γυναικ. 3' ἃς καταβάλλονται αἱ κανονισμέναι εἰσφοραί.

3. Συνταξιούχοι: Τῶς λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἢ ἄλλοθεν συνταξιούχοι καὶ τῶς ἐπιδοματάχους λόγῳ ἀναπηρίας.

4. Ἀτύχημα: Τὸ ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἢ ἐξ ἀφορμῆς ταύτης βίαιον συμβῆν καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν.

5. Ἐργοδοτὴς:

α') Ἰὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου διὰ λογαριασμὸν τῶν ὑποίων τὰ ὑπαχθέντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν πρόσωπα προσφέρουσι τὴν ἐργασίαν τῶν.

β') Θεωροῦνται ὡς ἐργοδοταὶ προκειμένου περὶ φορτῶν καὶ ἐκφορῶν:

αα) Πλοῖων, εἰ οἰκείῳ ἐξοπλισταὶ καὶ οἱ πράκτορες ἀλληλεγγύως, ἐκτός ἐὰν αἱ τοιαῦται ἐργασίαι ἐκτελοῦνται παρ' ἰσφαλισμένων Δημοσίου Δικαίου, ὑπότῃ ὡς ἐργοδοτῆς θεωρεῖται ὁ οἰκείος Ὀργανισμός.

ββ) Χερσαίων καὶ ἐναερίων μεταφορῶν, αἱ οἰκείαι ἐπιχειρήσεις κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ.

γ') Διὰ τὰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας ὡς ἐργοδοταὶ θεωροῦνται, ἀλληλεγγύως ὁ κύριος τοῦ ἀνεγειρομένου, συμπληρωμένου, μεταρρυθμιζομένου, ἐπισκευαζομένου ἢ καταδαφισμένου κτίσματος καὶ οἱ οἰκείαι ἐργολάβοι.

δ) Ἐργοκείμενου περὶ ἠσφαλισμένων αὐτοτελῶς ἐργαζομένων ἢ τοιοῦτων μὴ ἐχόντων σταθερὸν ἐργοδοτὴν ἢ ἀστυχομένου διὰ λογαριασμὸν πολλῶν ἐργοδοτῶν, ἐὰν οὔτοι συνέστησαν ἀσφαλιστικὸν συνεταιρισμὸν κατὰ τὸ ἀρθρον 26 παρ. 2 ὡς ἐργοδοτῆς θεωρεῖται ὁ Συνεταιρισμὸς οὗτος.

ε) Δι' ἐργασίας, ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις διεξαγόμενας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ὡς ἀμεινὴ παραχωρήσεως ἢ ἐργολαβίας, ὡς ἐργοδοταὶ θεωροῦνται οἱ ἀνάδοχοι ἢ οἱ ἐργολάβοι. Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἡ ἀρμοδιὰ δημοσία ἀρχὴ ὑποχρεούται ὅπως πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας τοῦ Ι.Κ.Α. περὶ ἐξοφλήσεως τῶν πρὸς τοῦτο ὀφειλόμενων εἰσφορῶν, παρακρατούσα ἐν ἀναντία περιπτώσει τὸ ἀντίστοιχον ποσὸν καὶ καταβάλλουσα τοῦτο ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Ι.Κ.Α.

στ') Ἐπὶ ἐργασιῶν αἰτίνες ἐπιχειροῦνται ὑπὸ τοῦ κυρίου αὐτῶν διὰ μεσολαβούντων προσώπων, ἅτινα ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐκτέλεσιν τμήματος τῆς ἐργασίας, ἐφ' ὅσον τὰ μεσολαβούντα πρόσωπα προσλαμβάνουσι καὶ ἀμεινῶσι τοὺς ἐκτελεστὰς αὐτῶν, ἐργοδοταὶ εἶναι ἀλληλεγγύως ὅτε κύριος τῆς ἐργασίας καὶ πάντα τὰ μεσολαβούντα πρόσωπα.

Α φ ἄ ν ε ι α.

Ἄρθρον 9.

1. Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιώματα, τὰ ὅποια ἔχουσι προϋποθέσει τὸν θάνατον, γεννῶνται καὶ ἐπὶ ἀφανείας.

2. Θεωρεῖται τελοῦν ἐν καταστάσει ἀφανείας τὸ πρόσωπον περὶ τῆς ἐν τῇ ζωῇ ὑπάρξεως τοῦ ὁποίου οὐδεμία ἀξιόπιστος εἰδήσις ἐλήφθη κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ καθίσταται σφόδρα πιθανός.

Περὶ ταύτης ἀποφαίνεται τῇ αἰτήσει τοῦ Ι.Κ.Α. τὸ Πρωτοβάθμιον Ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον τοῦ τόπου τῆς τελευταίας ἀπασχολήσεως τοῦ ἀφαντοῦ, ἰσαφρόως ἐὰν ἐκκερμῆ ἢ μὴ ἢ κατὰ τὸ ἀρθρον 40 καὶ ἐπέκεινα τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος διαδικασία.

3. Ἐὰν μεταγενεστέρως βεβαιωθῆ δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Πρωτοβαθμίου Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου, ἐκδομένης τῇ αἰτήσει τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ παντὸς ἔχοντος ἐνομον συμφέρον, ὅτι ὁ κηρυχθεὶς ὡς ἀφαντος εὐρίσκεται ἐν τῇ ζωῇ, διακόπτονται διὰ τὸ μέλλον πάντα αἱ ἐπελθούσαι συνεπείαι.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου, καθορίζεται καὶ ἡ ἡμερομηνία διακοπῆς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνεπειῶν.

Ἡ λ ι κ ι α

Ἄρθρον 10.

1. Κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὡς ἔτι ἡλικίας λογίζονται τὰ συμπληρωμένα τοιαῦτα.

2. Ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται μόνον διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ ἑλλείψει τοιαύτης διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητρώα ἀρρένων ἢ τὰ δημοτολόγια.

Εν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει δύναται τὸ Ι.Κ.Α. ἢ ὁ ενδιαφερόμενος ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐγγραφῆς. ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ενδιαφερομένου. ὅπερ καθορίζεται ἐν τῷ ἐτος γεννήσεως τοῦ ὑπὸ κρίσιν προσώπου. τῆς κατ' ἄλληλιν αἰανδήποτε διαδικασίαν διορθώσεως τῆς ἐγγραφῆς μὴ ὑποχρεούσης τὸ Ι.Κ.Α. ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας τῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων.

3. Ἐς ὅσον δὲν προάγεται ληξιαρχικὴ πράξις, εἰς ὑπαρχῆς συντεταγμένης, ὡς ἡμέρα γεννήσεως λογίζεται ἡ 1η Ἰουλίου τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως.

4. Τὰ τῆς ἀποδείξεως τῆς ἡλικίας τῶν ἀλλοδαπῶν ἠτοχιζομένων καθορίζονται διὰ Κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις.

Φορεὺς τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου θεσπιζομένη ἀσφάλις συνεχίζεται ἀσυνεχῆ διὰ πάντα τὰ πρόσωπα τοῦ ἔθνους 2 παρὰ τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 6298)1934 συσταθέντος Ἰσχύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων θηλουμένου ἐν τῷ παρόντι διὰ τῶν ἀρχικῶν τοῦ Ι.Κ.Α., ὅπερ ἀποτελεῖ αὐτόνομον Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐδρευθὲν ἐν Ἀθήναις καὶ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ Ἑπιτρόπου Ἐργασίας.

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ἄρθρον 12.

1. Τὸ Ι.Κ.Α. διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελούμενου ἐκ τῶν κατωτέρω 11 μελῶν.

α') Ἐκ τεσσάρων ἀντιπροσώπων τῶν ἠτοχιζομένων
β') Ἐκ τεσσάρων ἀντιπροσώπων τῶν ἐργοδοτῶν
γ') Ἐκ τριῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς ἰατρικὰ καὶ οἱ ἕτεροι δύο εἰδικοὶ εἰς τὰ οἰκονομικὰ ἢ κοινωνικὰ θέματα.

2. Ἀπαντα τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α. μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, οἵτινες δεόν νὰ ἔγνων τὰς ἰδιότητας τῶν ἀναπληρωμένων, διορίζονται ἐντός 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὀλοκληρώσεως τῶν κατὰ τὰ κατωτέρω ὑποδείξεων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑπιτροπικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης ποσάται τοῦ Ἑπιτροπικοῦ Ἐργασίας καὶ δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Τὰ ὑπὸ στοιχ. α' τῆς παραγράφου 1 τακτικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων ὑποδεικνύονται ὑπὸ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε.

Τὰ ὑπὸ στοιχ. β' τῆς παρ. 1 τακτικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ὑποδεικνύονται ὡς ἀκολουθῶν: α) δύο τακτικὰ μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν ὑποδεικνύονται ἀπὸ κοινῆ ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηγάνων καὶ τοῦ Συνδέσμου Βιομηγάνων Μαντινῶν, Θράκης, β) ἐν τακτικῶν μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑποδεικνύονται ἀπὸ κοινῆ ὑπὸ τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης καὶ γ) ἐν τακτικῶν μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑποδεικνύονται ἀπὸ κοινῆ τῶν Ἐμπορικῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.

Δι' κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑποδείξεις τῶν ὑπὸ στοιχ. α' καὶ β' μελῶν τοῦ Συμβουλίου εἶναι ὑποχρεωτικά διὰ τὸν Ἑπιτροπικόν.

Ἐν περιπτώσει μὴ ὑποδείξεως τῶν ὑπὸ στοιχ. α' καὶ β' μελῶν παρὰ τῶν οἰκείων ὀργανώσεων ἐντός 10 ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἐπιθέσεως τούτου παρὰ τοῦ Ἑπιτροπικοῦ Ἐργασίας, τὸ Ἑπιτροπικὸν Συμβούλιον δύναται, ποσάται τούτου, νὰ ποσῇ εἰς τὸν διορισμὸν τῶν μελῶν τούτων ἐλευθέρως καὶ ἀνευ δεσμεύσεως τινας.

4. Δὲν διορίζεται εἰς τὸν Ἑπιτροπικὸν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου:

α') Ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.
β') Ὁ ἀνίκανος ἢ ἀναπληρῶν ἢ νὰ δικταρῇ Δημόσιον λειτουργίαν.
γ') Ὁ διατελὼν ἐν ὑπηρετικῇ σχέσει πρὸς τὸ Ι.Κ.Α.
δ') Ὁ διατελὼν βουλευτικῆς.

ε') Ὁ τελῶν εἰς αἰανδήποτε ἀξίαν λόγου οἰκονομικὴν πρὸς τὸ Ι.Κ.Α.

στ') Ὁ μὴ ἔχων ἢ παύσας νὰ ἔχη ὀριστικῶς τὴν ἰδιότητα ἢ νὰ ἦν διορισθῇ.

ζ') Ὁ καθυστερῶν εἰσφοράς πρὸς τὸ Ι.Κ.Α.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκπίπτουσι τοῦ ἀξιωματοῦ τῶν ἀναρτῶν τοῦ Ἑπιτροπικοῦ Ἐργασίας.

5. Ἡ θητεία τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α., ὑπερ ἀναρτῶνται τμηματικῶς εἶναι ἐξεστῆς ἐκτὸς τῶν τὸ πρῶτον διορισθσομένων μελῶν, ὧν ἡ θητεία δύναται κατὰ τὰ κατωτέρω νὰ εἶναι 2ετῆς ἢ 4ετῆς, ἐφ' ὅσον ἤθελον κληρωθῇ πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν κατὰ τὴν πρῶτην ἢ δευτέραν διετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ πρώτου Δ. Σ. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τμηματικὴ ἀνανέωσις ἀρχεται ἡδὴ ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς πρώτης διετίας ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ πρώτου Δ. Σ.

Κατὰ τὴν πρῶτην ὡς καὶ κατὰ τὴν δευτέραν διετίαν γίνεται ἀνανέωσις ἐνὸς μέλους ἐξ ἐκάστης κατηγορίας διὰ κληρώσεως τῶν ἀντικαταστατέων μεταξὺ τῶν ἀρχικῶς διορισθέντων, διενεργουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὴν τελευταίαν τριμηθίαν ἐκάστης διετίας. Ἀπὸ τῆς τρίτης διετίας καὶ ἐφεξῆς ἀντικαθίστανται οἱ συμπληροῦντες θετὴ θητεία.

Οἱ ἐξεργάμενοι εἶναι ἐπαναδιοριτέοι.

Ἐκαστον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παραμένει εἰς τὴν θέσιν του καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς θητείας του μέχρι διορισμοῦ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ, ὅστις δεόν νὰ λάβῃ γῶραν ἐντός τριῶν μηνῶν. Τὰ εἰς ἀντικατάστασιν ἐκπιπτόντων ἢ ὀπωσθῆσιν ἀποχωροῦντων διοριζόμενα μέλη, διορίζονται διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς θητείας τῶν ἐκπιπτόντων ἢ ἀποχωρησάντων ἐκτὸς αὐτὸν ὁ διορισμὸς διενεργεῖται κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς θητείας τοῦ ἀντικαθισταμένου μέλους ἢ ὅποτε αὐτὸς γίνεται διὰ τὴν ὑπόλοιπον θητεία τούτου ἠδὴ ἡμεθίαν κατὰ εἰς ἔτη.

6. Διὰ τῆς περ' διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. ἀποσάσεως τοῦ Ἑπιτροπικοῦ Συμβουλίου, ὀρίζεται καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν ὑπὸ στοιχ. γ' μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῶν εἰδικῶν εἰς τὰ οἰκονομικὰ ἢ κοινωνικὰ θέματα.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ι.Κ.Α. ἐκλέγει μετὰ τῶν ὑπὸ στοιχ. α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 μελῶν του δύο Ἀντιπροέδρους, ἕνα ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἕνα ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἠτοχιζομένων.

Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι ἀποσῶν τὴν λειτουργίαν των καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς θητείας των. Οἱ Ἀντιπρόεδροι ἀναπληροῦν τὸν Πρόεδρον ἀπόντα, ἐλλείποντα ἢ κωλυόμενον ὡς περ' τούτου θέλει ὀρίσῃ ὁ Κανονισμὸς. Ἐκ τῶν δύο Ἀντιπροέδρων προηγείται ὁ τῶν ἠτοχιζομένων.

Ἐἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ. Σ. δύναται νὰ παρίσταται ἀνευ φήσεως ὁσάκις κρίνει τούτοις ἀκόμιον Ἑπιτροπικὸν Ἐργασίας, ὅστις, παριστάμενος, προσδρεύει τοῦ Συμβουλίου.

7. Ἀπαντα τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δικαιούνται ἐξόδων κινήσεως κατὰ συνεδριάσιν. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι δικαιούνται προσδύσεως καὶ μνημείας ταγίας ἀποζημιώσεως. Αἱ ἀνωτέρω ἀποζημιώσεις ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α., ἐγκρινομένης ὑπὸ τῶν Ἑπιτροπικῶν Ἐργασίας καὶ Οἰκονομικῶν.

8. Τὸ Δ. Σ. συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν προσκληθεὶς τοῦ Προέδρου, ὅστις καλεῖ πύτῃ ὁσάκις κρίνει τούτοις ἀναγκαῖον, τοὐλάχιστον δὲ τρις τοῦ μηνός, ἢ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῃ αἰτήσῃ τριῶν τοὐλάχιστον μελῶν ἢ τοῦ Γεν. Διοιουτου, εὐρίσκειται δὲ ἐν ἀπάρτιᾳ παρόντων εἰς τοὐλάχιστον μελῶν, μεταξὺ τῶν ἠτοχιῶν ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἕτερος τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις διὰ τῆς πληρωθείας τῶν παρόντων μελῶν καὶ διὰ φήσων αὐτῶν ὀλοκληρώσεων τῶν τεσσάρων.

Ἐπὶ ἰσοψηφίας, προκειμένου μὲν περὶ ὁριστῆς φηροσορίας ὑπεριστῆται ἡ γνώμη ὑπὲρ τῆς ἐδόθη ἢ φήσεως τοῦ προεδρεύοντος, προκειμένου δὲ περὶ μυστικῆς φηροσορίας, ἡ πρότασις θεωρεῖται ἀπορριθεῖσα.

9. Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως δι' αἰανδήποτε αἰτίαν μέχρι

τριών μελών του Δ. Σ., δύναται τούτο να συνεδριάξη και να λαμβάνη αποφάσεις ἐγκύριως, οὐχί όμως και πέραν των τριών μηνών από τῆς ἐλλείψεως.

10. Ἐν περιπτώσει σοβαρῶν παραβάσεων τῶν ὑπὸ τῶν ὀριζμῶν τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδόμενων Κανονισμῶν, ὡς και τῶν διατάξεων, γενικωτέρας σημασίας ἰσχυρότων νόμων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας νὰ αἰτήσεται τὴν διάλυσιν τοῦ Δ. Σ. παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. κατὰ τὰ ἀνωτέρω και μέχρι τοῦ διορισμοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅστις δέον νὰ συντελεσθῆ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἡ Διοίκησις τοῦ Ι.Κ.Α. ἀνατίθεται εἰς προσωρινὴν Ἐπιτροπὴν περιλαμβανούσαν ἓνα Νομικὸν Σύμβουλον τοῦ Κράτους, ὑποδεικνύμενον μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὡς Πρόεδρον, ἓνα Σύμβουλον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὑποδεικνύμενον ὡσαύτως μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐμπορικοῦ και Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, με ἀναπληρωτὴν του τὸν νόμιμον ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ και τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Γ. Σ. Ε. Ε., με ἀναπληρωτὴν του τὸν νόμιμον ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ.

Ἡ ὑπόδειξις τῶν δύο πρώτων και τῶν ἀναπληρωτῶν των γίνεται ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τούτο προσληφθεῖσας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας γινομένης ἄμα τῆ δημοσιεύσεως τῆς περὶ διαλύσεως τοῦ Δ. Σ. ἀποφάσεως, ὃ δὲ διορισμὸς ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐνεργεῖται ἐντὸς ἑτέρων 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς τελευταίας ὑποδείξεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν περιπτώσει μὴ ὑποδείξεως τῶν δύο πρώτων μελῶν παρὰ τῶν οἰκείων Συμβουλίων ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω πενθήμερου προθεσμίας ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας ἐνεργεῖ τὸν διορισμὸν και ἀνευ ὑποδείξεως τούτων.

Διὰ τὴν φητεῖαν τῶν μελῶν τοῦ ἀνασυγκροτουμένου Δ. Σ. ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ παρόντος ἀρθρου περὶ τῆς μετὰ διετῆ φητεῖαν τμηματικῆς ἀνανεώσεως μέλους τῶν μελῶν αὐτοῦ.

11. Ἐν περιπτώσει σοβαρᾶς παραβάσεως τῶν καθηκόντων του ὑπὸ μέλους τοῦ Δ. Σ. δύναται τούτο νὰ κηρύσσεται ἔκπτωτον κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν. Ὡς σοβαρὰ παράβασις θεωρεῖται και ἡ μὴ ποσθελουσις ἀνευ ἀπογρόντος λόγου εἰς κέντε ἐν συνεχείᾳ συνεδριάσεις τοῦ Δ. Σ. ἢ τῶν Ἐπιτροπῶν εἰς ἅς μετέχει, καίπερ κανονικῶς προσληθὲν.

12. Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθῆσεται εἰδικώτερον ὁ τρόπος λειτουργίας τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι. Κ. Α.

13. Χρὴν γραμματέως τοῦ Δ. Σ. και τῆς περὶ ἧς ἡ παρ. 10 ἐπιτροπῆς ἔκτελουν ὑπάλληλοι τοῦ Ι.Κ.Α. ὀριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Σ. και τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀρμοδιότης Δ. Συμβουλίου — Τοπικαὶ Διοικητικαὶ Ἐπιτροπαί.

***Ἄρθρον 13.**

Τὸ Δ. Σ. ἀποφασίζει ἐφ' ὅλων τῶν γενικῶν ζητημάτων διοικήσεως και διαχειρίσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ. Εἰδικώτερον :

1. Μελετᾷ και εἰσφέρειται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας τὰ ληπτέα νομοθετικὰ μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἰσχυροσεως και λειτουργίας τοῦ Ι.Κ.Α. και γενικώτερον τοῦ ἐν Ἑλλάδι κοστώοντος συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

2. Καταρτίζει τοὺς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένους Κανονισμοὺς ὡς και τοιοῦτους ρυθμίζοντας :

- α') Τὰ τῆς εἰσπράξεως τῶν εισφορῶν.
- β') Τὰ τῆς τοποθετήσεως κεφαλαιῶν.
- γ') Τὰ τοῦ τρόπου και τῆς διαδικασίας τῆς πραγματικοποιήσεως τῶν πάσης φύσεως ἀσφαλιστικῶν παροχῶν.
- δ') Τὰ τῆς βαθμιαίας ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως και ἰερώσεως Ὑπ)μάτων.
- ε') Τὰ τῆς προμηθείας παντὸς εἴδους ὕλικου και ἐφοδίων, μετρώσεως και ἀποκρίσεως ἀκινήτων, ἀνεγέρσεως και διασκευῆς κτιρίων.

στ') Τὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν γένει κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

ζ') Τὰ τῆς συνδέσεως και ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ι.Κ.Α.

3. Ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμὸν και τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Ι. Κ. Α. ὡς και τὸ μαθηματικὸν ἰσοζύγιον τούτου.

4. Λαμβάνει γνώσιν τῶν ἐκθέσεων Οἰκονομικοῦ ἐλέγχου κατὰ τὰς διατάξεις Κανονισμοῦ.

5. Συγκροτεῖ τακτικᾶς και εἰδικᾶς ἐκτάκτους ἐπιτροπὰς ἐκ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ εἰδικῶν προσώπων ἢ και ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος πρὸς προπαρασκευῆν, γνωμοδότησιν ἢ διαγείρισιν και ἀποφασισιν ἐπὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του καθορίζον ἄμα τὰς ἀρμοδιότητας τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων και τὴν καταβλητέαν εἰς τοὺς μετέχοντας εἰς αὐτὰς ἀποζημίωσιν καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλει ὀρίσει Κανονισμὸς.

Τὸ Δ. Σ. δύναται νὰ μεταβιβάξη μέρος τῶν ἀρμοδιοτήτων του εἰς ἓνα ἢ πλείονα τῶν μελῶν του πρὸς συστηματικώτερον παρακολούθησιν τοῦ ἔργου τοῦ Ι.Κ.Α. καθ' ἃ θέλει ὀρίσει Κανονισμὸς.

6. Ἐλέγχει τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν διοίκησιν και διαγείρισιν τοῦ Ι.Κ.Α. πράξεις τῶν λοιπῶν ὀργάνων τούτου πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξασφαλίσεως τῆς νομιμότητος και συμμορφώσεως τούτων πρὸς τὸν νόμον, τοὺς Κανονισμοὺς και τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον δικαιούται νὰ ἀναθέτῃ τὸ ἔργον τούτο ἐφ' ὅσον κρίνει τούτο ἀναγκαῖον εἰς εἰδικευμένα πρόσωπα διὰ μικρὰ χρονικὰ διαστήματα, μὴ ὑπερβαίνοντα ἐν συνόλω τοὺς δύο μῆνας ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους δι' ἕκαστον πρόσωπον.

7. Ὑποβάλλει ἄμα τῆ λήξει τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους λεπτομερῆ ἐκθέσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Ι.Κ.Α.

8. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐξωδίκως και δικαστικῶς. Δύναται, ἀποφάσει τοῦ Δ. Σ., ἢ ἐν προσωπῆσιν τοῦ Ἰδρύματος ν' ἀνατίθεται και εἰς ἕτερον μέλος τοῦ Δ. Σ. ἢ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἢ ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ Ἰδρύματος.

9. Παρὰ τοῖς σοβαροτέροις Ὑπ)μασι τοῦ Ι. Κ. Α., ἅτινα θέλει ὀρίσει Κανονισμὸς, διορίζονται δι' ἀποφάσειν τοῦ οἰκείου Νομάρχου, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως Τοπικαὶ Διοικητικαὶ Ἐπιτροπαί ἐκ 5 ἢ 7 μελῶν ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τοῦ Ὑπ)τος και κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΙΚΑ. Προκειμένου περὶ ἐπταμελῶν Τοπικῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν αὐταὶ ἀπαρτίζονται ἐκ τριῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἡσφαλισμένων, τριῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργοδοτῶν και ἐξ ἑνὸς εἰδικοῦ περὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ ζητήματα ἢ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ δικαστικοῦ και προκειμένου περὶ πενταμελῶν ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τῶν ἡσφαλισμένων, δύο ἀντιπροσώπων τῶν ἐργοδοτῶν και ἐξ ἑνὸς εἰδικοῦ περὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ ζητήματα ἢ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ δικαστικοῦ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἡσφαλισμένων και οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων λαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς ἐκ πίνακος προσηλωθέντος διπλάσιον ἀριθμὸν ὑποψηφίων (τακτικῶν και ἀναπληρωματικῶν) ὑποβαλλομένου εἰς τὸ διορίζον ὄργανον παρὰ τῆς Γ. Σ. Ε. Σ. ἐντὸς 15ῆμερου ἀπὸ τῆς ζητηθῆ παρὰ τούτου και οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν και οἱ ἀναπληρωταὶ των ἐκ πίνακος περιλαμβάνοντος διπλάσιον ἀριθμὸν ὑποψηφίων (τακτικῶν και ἀναπληρωματικῶν) ὑποβαλλομένου εἰς τὸ διορίζον ὄργανον ἐντὸς 15ῆμερου προθεσμίας, ἀπὸ τῆς ζητηθῆ παρὰ τούτου, παρὰ τῶν περὶ ὧν ἡ παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 12 Ἐπιμελητικῶν και τῶν Ἐμπορικῶν και Βιομηχανικῶν τοιοῦτων τῆς περιοχῆς τοῦ Ὑπ)τος και καταρτιζομένου ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τούτων. Ἐν ἑλλείψει Ἐπιμελητικῶν και τῶν τοιῶν κατηγοριῶν ἢ ὑποδείξεις ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἐν τῆ περιοχῆ τοῦ Ὑπ)τος λειτουργούντων τοιοῦτων. Ἐν περιπτώσει μὴ ἔγκρισιν ὑποβολῆς κοδὸς τὸ διορίζον ὄργανον τῶν ἡνωτέων πινάκων τούτου προβαίνει εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἡσφαλισμένων και ἐργοδοτῶν κατὰ τὴν κρίσιν του. Τὰ εἰδικὰ πρόσωπα ἢ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ δικαστικοὶ ἐκλέγονται ἐλευθέρως παρὰ τοῦ διορίζοντος ὄργανου. Ἡ φητεῖα τῶν μελῶν τῶν Τ.Δ.Ε. ὀρίζεται ἐξαιρέτως.

Διὰ κανονισμού ὁρισθῆσεται ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας τῶν Τοπικῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τὰ τοῦ Προεδρείου αὐτῶν. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 12 ἰσχύει ἀναλόγως καὶ διὰ τὰς Τ. Δ. Ε.

Αἱ Τοπικαὶ Διοικητικαὶ Ἐπιτροπαὶ μεριμνοῦν διὰ τὴν εὐρυθμον διεξαγωγὴν τῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὴν περιφέρειάν των. μελετοῦν τὰ κατὰ τόπους εἰδικὰ ζητήματα καὶ υποβάλλουν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ΙΚΑ σχέδια περὶ τοῦ προσφορωτέρου τρόπου ὁργανώσεως τῆς ἀσφαλίσεως.

Προτείνουν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ΙΚΑ τὸ ὑγειονομικὸν πρόγραμμα τοῦ Ὑπ)τος περιλαμβάνον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἱατρικῶν, τοῦ ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ, τὴν σύναψιν συμβάσεων μὲ Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα κλπ. καὶ ἀναλαμβάνουν μετὰ τὴν ἐγκρισίν του τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Καταρτίζουν καὶ υποβάλλουν σχέδια προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡσφαλισμένων.

Προτείνουν τὸν καθορισμὸν τῆς ἀσφαλιστικῆς περιοχῆς τοῦ Ὑπ)τος.

Ἐπιλαμβάνονται τῆς ἐξετάσεως τῶν γενικῆς φύσεως παρακῶν τῶν ἡσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν ἐν σχέσει μὲ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ὑπ)τος καὶ μεριμνοῦν διὰ τὴν ἱκανοποίησίν των. Μεριμνοῦν διὰ τὴν διαφώτισιν ἐπὶ τῆς φύσεως καὶ τῶν σκοπῶν τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Μελετοῦν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπ)τος τὰς ἀνάγκας τοῦ Ὑπ)τος εἰς χώρον καὶ ἐγκαταστάσεις καὶ υποβάλλουν σχετικὰς εἰσηγήσεις εἰς τὴν Γενικὴν Δ)νσιν διὰ τὴν ἀπόκρησιν (δι' ἀγορᾶς, ἐκχωρήσεως ἢ μισθώσεως) τῶν ἀναγκασιούτων πρὸς τοῦτο οἰκοπέδων, κτιρίων καὶ ἐγκαταστάσεων.

Διαπιστώνουν τὰς παρὰ τῆ κοινῆ γνώμῃ κρατούσας ἀντιλήψεις ὡς πρὸς τὴν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑποκαταστήματος καὶ τακτικῶς ἐνημερώνουν σχετικῶς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἐπὶ τοῦ κατὰ πρόσον αἱ διάφοροι ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑποκαταστήματος ἀνατοκρῖνονταί πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν ἡσφαλισμένων.

Ἀποφαίνονται ἐπὶ αἰτήσεως θεραπείας κατὰ πάσης φύσεως ἀποφάσεων τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Ὑπ)τος, ἀφορωσῶν τὴν υπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν, τὴν διάρκειαν τῆς ἀσφαλιστικῆς σχέσεως, τὸν ὑπολογισμὸν καὶ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν καὶ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἀσφαλιστικῶν παρογῶν. Ἡ ἀνωτέρω ἀρμοδιότης ἀσχετῆται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἰσχύοντων Κανονισμῶν, μέχρις ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων ἐν τῇ περιοχῇ ἐκάστου Ὑπ)τος.

Συγκροτοῦν ἐπιτροπὰς προμηθειῶν, παραλαβῶν, στεγνάσεως καὶ οἰκοδομικοῦ προγράμματος καθ' ἃ θέλει ὁρίσει Κανονισμὸς.

Ἀσχοῦν πᾶσαν ἐτέραν ἀρμοδιότητα ἀνατιθεμένην αὐτοῖς διὰ τῶν Κανονισμῶν.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Τοπικῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς συμμετέχει ἄνευ ψήρου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπ)τος, εἰσηγούμενος τὰ διάφορα θέματα.

Κοινὴ γραμματικῶς ταῦτα ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπ)τος, ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπ)τος.

Ὑπηρεσία -- Γενικὸς Διευθυντῆς.

*Ἄρθρον 14.

1. Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ ΙΚΑ διακρίνονται εἰς Γενικὴν Διεύθυνσιν καὶ Ὑπ)ματα, καθ' ἃ θέλει ὁρίσει Κανονισμὸς, τηρουμένης πάντως τῆς ἀρχῆς τῆς διοικητικῆς καὶ ἀσφαλιστικῆς ἀποσυγκεντρώσεως τῶν Ὑποκαταστημάτων ὡς πρὸς τὴν ὁργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν κλάδων παρογῶν ἀσθενείας καὶ ὑπερτότος εἰς χροῖμα καὶ εἰς εἶδος.

Εἰδικῶς διὰ τὰς περιοχὰς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δύναται νὰ ὁρίζεται διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ἴδιον σύστημα ὁργάνωσεως τῆς ἀσφαλίσεως ἐν αὐταῖς, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς ἰδρύσεως κλεινῶν ὑποκαταστημάτων ἢ παραρτημάτων τούτων.

2. Ὡς Γενικὸς Διευθυντῆς διορίζεται πρόσωπον κειτημένον κατὰ κάτωθι προσόντα:

α') Πτυχιῶν Νομικῆς Σχολῆς ἢ Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Πανεπιστημίου ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ ἀναλόγου Σχολῆς Ἰσοῦμοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἀλλοδαπῆς.

β') Εἰδίκευσιν εἰς τὰ θέματα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, καὶ πλὴν τῶν ἀνωτέρω δεκαετῆ τὸλάχιστον εὐδύκμον διοικητικὴν πείραν κτηθεῖσαν εἰς ὑπηρεσίας τομέων τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς ἢ δεκαετῆ προῦπηρεσίαν ὡς δημοσίου ὑπαλλήλου εἰς ὑπηρεσίας δι' ἧν ἀσχετῆται κοινωνικὴ πολιτικὴ.

3. Ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, μεταξὺ τῶν ἐχόντων τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσόντα.

4. Διὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ΙΚΑ, προαρινῶς ἢ ὀριστικῶς ἔχουσιν ἐφαρμογὴν τὰ ἰσχύοντα περὶ Γενικῶν Διευθυντῶν τῶν Ὑπουργείων.

5. Παρὰ τῷ Ἰδρύματι Κοιν. Ἀσφαλίσεων συνιστᾶται θέσις, Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος. Ὡς Ἀναπληρωτῆς Γενικοῦ Διευθυντοῦ διορίζεται πρόσωπον κειτημένον τὰ διὰ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν προβλεπόμενα προσόντα. Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν διορισμοῦ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοὺς λόγους καὶ τὴν διαδικασίαν ἀπολύσεως αὐτοῦ, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ περὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ σχετικῶς ἰσχύοντα.

6. Αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ εἶναι: α) ἐξῆς:

α') Προτείνει εἰς τὸ Δ. Σ. πρὸς ἐγκρισίν σχέδια ὁργανώσεως τῆς ὅλης ὑπηρεσίας τοῦ ΙΚΑ, καὶ Κανονισμῶν.

β') Προτείνει εἰς τὸ Δ. Σ. τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θέσεων δι' ὅλης τῆς κατηγορίας τῶν θέσεων τοῦ ΙΚΑ.

γ') Ἐπιμελεῖται τῆς συντάξεως τῶν ζητούμενων παρὰ τοῦ Δ. Σ. ἐκθέσεων, ἐπὶ θεμάτων ἀφορούντων τὴν ὁργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ ΙΚΑ, καὶ γενικώτερον τὸν θεσμὸν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δυνάμενος νὰ υποβάλλῃ σχετικὰς ἐνδείξεις πρὸς τὸ Δ. Σ. καὶ αὐτεπαγγέλτως.

δ') Προσπαρασκευάζει καὶ υποβάλλει εἰς τὸ Δ. Σ. τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν, ὡς καὶ τὸ ἀσφαλιστικὸν ἰσοῦγιον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Κανονισμοῦ.

ε') Μεριμνᾷ συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δ. Σ. τῆς διοικητικῆς τῆς περιουσίας τοῦ ΙΚΑ, ὑποδεικνύων τοὺς προσφορωτέρους τρόπους ἐκτελέσεως αὐτῆς, ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν οἰκείων Κανονισμῶν.

στ') Προϊσταται πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ΙΚΑ, καὶ ἀσχετῆται ἐλεγχῶν καὶ ἐποπτεῖαν ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Κανονισμῶν, καὶ ἐν γένει διευθύνει τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ καὶ λαμβάνει πᾶν ἀνγκαῖον κατάλληλον πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου μέτρον καὶ ἐν γένει ἀσχετῆται ἐν τῶν Κανονισμῶν ἀνατιθεμένην αὐτῷ ἀρμοδιότητα.

ζ') Ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς δύναται νὰ μεταβιβάσῃ δι' ἀποφάσεως του τινὰς τῶν ἀρμοδιοτήτων του, πρὸς ἓνα ἢ περισσοτέρους τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΙΚΑ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις Κανονισμοῦ.

η') Ἐκαστος ὑπάλληλος ἀσκῶν ἀνατεθείσας αὐτῷ, δι' ἀποφάσεων τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἀρμοδιότητας, ὑπὸκειται ἐν τῇ ἀσκήσει τούτων ὑπὸ τοῦ ἐλεγχῶν ἐπιθεσίῃν καὶ καθοδηγήσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

θ') Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ. Σ. παρίσταται ἄνευ ψήρου ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς συζητοῦνται θέματα σχετικὰ μὲ τὴν ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν αὐτοῦ.

7. Ἀπὸ τῆς ἀντιλήψεως τῶν καθηκόντων του παρὰ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ὅστις ὑπαρξέμενος ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τοῦ ΙΚΑ, θὰ ἀνακληρῶι καθ' ἅπασαν αὐτοῦ τὰς ἀρμοδιότητας τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ καλυόμενον, οὗτος θὰ προσέταται ἀμέσως ἀντὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῶν διοικητικῶν, οἰκονομικῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀναλόγως θὰ ἀποσπᾷ ἢ εἰσηγῆται εἰς τὰ συλλογικὰ ὄργανα τοῦ ΙΚΑ, ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ἀνατιθεμένων κατὰ τὰ ἀνωτέρω θεμάτων ἀντὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, ὅσας ὁ τελευταῖος αὐτος εἶναι ἀρμόδιος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν Κανονισμῶν τοῦ Ἰδρύματος. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως ὁρισθῆσονται διὰ Κανονισμοῦ.

Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεων ὡς πρὸς τὸ ἂν θέμα τι ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ ἢ τοῦ

Αναπληρωτῶ αὐτοῦ, ἀποφασίζει σχετικῶς ὀριστικῶς ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ.

Ὁ Ἀναπληρωτῆς Γενικοῦ Διευθυντοῦ παρίσταται εἰς πάσας τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ. Σ. ὡς εἰσηγητῆς ἀνευ ψήφου ἐπὶ τῶν εἰς τὰς ἀρμοδιότητας αὐτοῦ ἀναγομένων θεμάτων.

Μέχρι τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων τοῦ παρὰ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἀρμοδιότητος τούτου ἐνασπεί ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ἰ.Κ.Α.

8. Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ὑποκ)των ὀριζόμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οικείου Κανονισμοῦ, ἀποφασίζουν κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν ὀρισθησομένην διαδικασίαν, περὶ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλειαν, τῆς διαρκείας τῆς ἀσφαλιστικῆς σχέσεως καὶ τῆς καταβολῆς τῶν εισφορῶν καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἀσφαλιστικῶν παροχῶν, ὡς καὶ ἐπὶ παντὸς ἑτέρου θέματος ὀρισθησομένου διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ.

Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος,

Ἄρθρον 15.

1. Τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α. μετέχει ἀνευ ψήφου, ὡς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἀναπληρούμενος ὑπὸ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἐπὶ θεσμῶ τοῦλάχιστον Διευθυντοῦ διοριζομένου ἐπὶ τριετὴ ἄρτησιν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

2. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος παρακολουθεῖ τὴν νομιμότητα τῶν λαμβανομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποφάσεων, δυνάμενος νὰ λαμβάνῃ τὸν λόγον ἐπὶ παντὸς θέματος, καὶ νὰ υποβάλλῃ προτάσεις. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν κρίνει ὅτι ἀπόφασις τις τοῦ Δ. Σ. ἀντίκειται εἰς τὸν παρόντα νόμον ἢ τοὺς εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένους ἢ διατηρουμένους ἐν ἰσχύϊ δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δύναται εἴτε προφορικῶς διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, εἴτε δι' ἐγγράφου ἀνακοινώσεως κοινοποιουμένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ. Σ., ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως, νὰ ζητῇ τὴν ἀναστολήν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς 48ώρου προθεσμίας, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἀναφέρει ἐγγράφως τὰ τῆς διαφωνίας του εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας, εἰς ὃν δύναται νὰ υποβάλλῃ τὰς ἀπόψεις τοῦ Δ. Σ. καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ, ἐντὸς 48ώρου ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς διαφωνίας τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτροπῆ, ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας συμφωνήσῃ πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτροπῆ, ἀνακοινεῖ τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ. Σ. καὶ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἐντὸς ἑπταήμερου προθεσμίας ἀπὸ τῆς υποβολῆς εἰς αὐτὸν τῆς διαφωνίας παρὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτροπῆ, ἀνασταλλομένης τῆς ἐκτελέσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως μέχρι τῆς ἀποφανθῆναι περὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃ εἰσάγεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ὁ σχετικὸς ἀναλλοξ, ἐντὸς 15θήμερου, πρὸς ὀριστικὴν ἄσιν τῆς διαφωνίας καὶ ὅσον ἀποφασίζε σχετικῶς ἐντὸς 30θήμερου.

Ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας δὲν ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ. Σ. καὶ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Ι.Κ.Α. τὴν ἐπὶ τῆς διαφωνίας ἀπόφασίν του, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω ἐπταήμερου προθεσμίας, ὡς ἐπίσης καὶ ὅταν ὅσως δὲν ἀνακοινώσῃ αὐτὴν τὴν ἀπόφασίν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς τῆς 30θήμερου ὡς ἄνω προθεσμίας, τὸ Δ. Σ. δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

3. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος παρίσταται, καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ άρθρου 23 τοῦ παρόντος μὲ τὰς αὐτὰς περὶ ὃν ἀνωτέρω ἀρμοδιότητας.

4. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἀνωτέρω Συμβουλίων θεωροῦνται ὡς νομιμῶς γενόμεναι καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτροπῆ, ἐφ' ὅσον οὗτος προσεκληθῆ κανονικῶς καὶ δὲν προσῆλθε.

Διαδικασία Θεσπίσεως Κανονισμῶν.

Ἄρθρον 16.

Πάντες οἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενοι Κανονισμοί, θεσπίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας,

λαμβανομένων προτάσει τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας, ἐφ' ὅσον συμφωνεῖ πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποχρεοῦται ὅπως ἀποστείλῃ πρὸς δημοσίευσιν τὸν σχετικὸν Κανονισμὸν ἐντὸς 30θήμερου προθεσμίας. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐπὶ διατάξεων τῶν προτεινομένων ἀπὸ τοῦ Δ. Σ. σχεδίων Κανονισμῶν, οὗτος ὑποχρεοῦται ὅπως ἀναπέμψῃ τὸν οικεῖον Κανονισμὸν πρὸς ἐπιανεξέτασιν εἰς τὸ Δ. Σ. μετ' εἰδικῆς ἐκθέσεως αιτιολογούσης τὰς διαφωνίας τοῦ ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας. Ἐν ἢ περιπτώσει τὸ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. ἐμμένει εἰς τὴν ἀρχικὴν του ὁπόσασιν ἢ διαφωνία κίρεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου φέρεται τὸ ζήτημα ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας ἐντὸς 10θήμερου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως αὐτῆς νεωτέρας ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω 30θήμερου προθεσμίας, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας δὲν ἀναπέμψῃ τὸ τὸ πρῶτον υποβληθὲν αὐτῷ σχέδιον Κανονισμοῦ, λόγω τυχόν διαφωνίας του εἰς τὸ Δ. Σ., δύναται ὁ Πρόεδρος τοῦ αὐτοῦ νὰ ἐκτελεθῆ, ἢ δημοσιεῖται αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ἣς καὶ ἀπικατὰ τούτου ἰσχύον Κανονισμοῦ.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὴν τροποποιήσιν ἢ συμπληρώσιν ἰσχυόντων ἐκαστοῦ Κανονισμῶν τοῦ Ι.Κ.Α.

Διὰ τῶν κανονισμῶν δὲν δύναται νὰ τροποποιῶνται διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας δύναται νὰ ζητῇ παρὰ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α., τὴν υποβολὴν εἰς τοὺς προτάσεων Κανονισμῶν ἢ τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων ἰσχυόντων τοιούτων. Ἐὰν τὸ Δ. Σ. δὲν ἤθελε υποβάλλει τὴν σχετικὴν πρότασιν ἐντὸς 45θήμερου ἀπ' ἧς ζητηθῆ αὐτὴ, ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας δύναται νὰ παρακάσῃ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ θεσπίσεως τοῦ οικείου Κανονισμοῦ ἢ τῆς οικείας τροποποιήσεως ἢ συμπληρώσεως ἰσχυόντων τοιούτων.

Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου προτάσεις τοῦ Δ. Σ., ψηφίζονται εἰς δύο διαφόρους συνεδριάσεις τούτου ὀνευόσας τοῦλάχιστον 3 ἡμέρας ἀπ' ἀλλήλας.

Προκειμένου περὶ Κανονισμῶν ἀναγομένων εἰς τὴν σύνθεσιν καὶ ὁργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ι.Κ.Α. ὡς καὶ τοιούτων ἀσφώντων τὰ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τοῦ προσωαυτοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ τῆς διενεργείας τῶν προμηθειῶν τοῦ Ἰδρύματος, δὲν δύναται διὰ τῆς ἀνωτέρω προβλεπομένης διαδικασίας περὶ ἄρσεως τῶν διαφωνιῶν μεταξὺ Ι.Κ.Α. καὶ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, νὰ ἀυξάνωνται αἱ προτεινόμεναι παρὰ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἰδρύματος ὁργανικαὶ θέσεις, οὐδὲ νὰ θεσπίζωνται διατάξεις ἐξαρτούσαι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εισηγμένων Κανονισμῶν ἐκ τῆς συμπράξεως ὁργάνων ξένων πρὸς τὸ Ἰδρυμα, ἐκτὸς ἂν τὴν σύμπραξιν τοιούτων ὁργάνων προτείνῃ τὸ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ αὐτὴ προβλέπεται ὑπὸ διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Διαχείρισις καὶ ἔλεγχος.

Ἄρθρον 17.

1. Ὁ τρόπος τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ τὸ ἐν γένει λογιστικὸν αὐτοῦ σύστημα θέλουν ὀρισθῆ διὰ Κανονισμοῦ.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. διενεργουμένη ἀσφάλισις διακρίνεται εἰς τέσσαρας αὐτοτελεῖς κλάδους, κατὰ τὴν κατωτέρω διάκρισιν, τηρουμένων κεχωρισμένων λογαριασμῶν δι' ἕκαστον τούτων.

2. Τὰ ἐξ εισφορῶν ἔσοδα τοῦ Ι.Κ.Α., κατανέμονται κατὰ μῆνα εἰς τὺς λογαριασμοὺς τῶν διαφόρων κλάδων ἀσφαλίσεως, κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας ἀναλογίας.

α) 2)19 εἰς τὸν κλάδον παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος, εἰς χρέμα.

β) 7)5)19 εἰς τὸν κλάδον ἀναπηρίας, γήρστος, θανάτου.

γ) 2)19 εἰς τὸν κλάδον ἀνεργίας.

δ) 7)5)19 εἰς τὸν κλάδον παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς εἶδος (ιατρικὴ περίθαλψις).

3. Αἱ πάσης φύσεως πρόσδοι ἐκ τῶν κεφαλαίων τῶν ἀνωτέρω λογαριασμῶν, περιέρχονται εἰς τὸ οικεῖον λογαριασμὸν. Πάντα τὰ λοιπὰ ἔσοδα, τὰ εἰσπραττόμενα ἄνευ ὄρου ὡς πρὸς

την διαθέσει αυτών, κατατέμενοι κατά την εν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ οριζομένην αναλογίαν εἰς τοὺς διαφόρους λογαριασμούς. Ἄρα, κληρονομία ἢ κληρονομία πρὸς τὸ Ι.Κ.Α., ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς χρησιμοποίησης των πρὸς ὀρισμένον σκοπὸν, περιέρχονται εἰς τὸν ἢ τοὺς σχετικούς λογαριασμούς, ὡς ἐπισημαίνεται ὁ τῶνδε ὅροι.

Δι' ἀρχαίαι τοῦ ἀρθροῦ 13 (ἐξέτασιν κηρείας) φέρουσι τὸν κλάσον ἀσφαλίσεως παρῶν ἀσφαλείας καὶ μητροπότης εἰς κλάσον.

Δι' ἀρχαίαι πῶσον ἢ πιστώσεων ἐκ τίνος λογαριασμοῦ εἰς τὸν ἄλλον ἀπαγορεύονται, ἐκτός ἂν οἱ αὐτὸν ἐπιδιώκεται εὐφρόνως γενομένων σφαλμάτων. Ἔσοδοι κατατεμενοί ἢ πιστωθέντες εἰς ἐνα λογαριασμόν, χρησιμοποιοῦνται αποκλειστικῶς εἰς τὴν χορήγησιν των ασφαλιστικῶν παρῶν τῶν πραγματοποιημένων ὑπὸ τοῦ κλάσου τούτου.

4. Αἱ δαπάναι διοικήσεως τοῦ Ι.Κ.Α. ἀντιμετωπίζονται διὰ πῶσον ἀτινα ἀφαιροῦνται ἐκ των διαφόρων λογαριασμών, κατ' ἀναλογίαν των δαπανῶν διοικήσεως ἑκάστου κλάδου ἀσφαλίσεως, κατὰ τὰ διὰ ἑαυτοὺς οριζομένην. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ ἐν λόγῳ Κανονισμοῦ, τὰ τῆς κατὰ κλάδους κατανομῆς καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ., λαμβανομένης προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ. Ἐὰν ἐν λόγῳ πῶσον ἀναγράφονται εἰς τὸν γενικὸν προϋπολογισμόν, ὃν καταρτίζει ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ ἐγκρίνει τὸ Δ. Σ.

Ἐὰν πῶσον ἀποσπόμενα ἐκ των σχετικῶν λογαριασμῶν ἀποτελοῦν ἴδιον λογαριασμόν ἀποκαλούμενον ἀλογαριασμόν διοικήσεως καὶ χρησιμοποιοῦνται αποκλειστικῶς πρὸς κάλυψιν των ἐξόδων τῆς διοικήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

5. Αἱ δαπάναι ἀποκτισεως ἀκινήτων, ἀνεγέρσεως κτιρίων κ.λ.π., πρὸς στέγασιν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ι.Κ.Α., καὶ ἐφοδισμοῦ των διὰ των ἀναγκαίων ἐγκαταστάσεων, κατανομονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. εἰς τοὺς διαφόρους λογαριασμούς, κατ' ἀναλογίαν τῆς χρησιμοποίησης των διὰ τὰς ἀνάγκας ἑκάστου κλάδου ἀσφαλίσεως.

6. Οἰκονομικὸν ἔτος διὰ τὸ Ι.Κ.Α. εἶναι τὸ ἡμερολογιακὸν τοιοῦτον.

7. Προμηθεῖται πύσης φύσεως ὕλικου, μισθώσεις καὶ ἐκτελέσεις οἰωνόηποτε ἔργων, ἐφ' ὅσον ἡ σχετικὴ δαπάνη δὲν υπερβαίνει τὸ πῶσον των εἰκοσι ἑκατομμυρίων δραχμῶν, δύναται νὰ διενεργηθῆται ἀποφάσει τοῦ Δ. Σ. διὰ τῆς συνάψεως ἀπ' εὐθείας συμφωνίας. Προκειμένου περὶ προμηθειῶν ὕλικου, ἢ ἀνωτέρω διάταξις δὲν δύναται νὰ ἐφαρμόζεται εἰμὴ ἀπαξ δι' ἑκάστον ὑπὸ προμηθειῶν εἶδος κατ' ἔτος. Διὰ πῶσον ἄνω των εἰκοσι ἑκατομμυρίων δραχμῶν διενεργεῖται πάντοτε μειοδοτικὸς διαγωνισμός. Ἐὰν τῆς διενεργείας προμηθειῶν, μισθώσεων καὶ ἐκτελέσεων ἔργων, βέλει καθορίσει λεπτομερέστερον εἰδικὸς Κανονισμός.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἢ μὴ διενέργεια διαγωνισμοῦ ἐπὶ προμηθειῶν, μισθώσεων καὶ ἐκτελέσεων ἔργων, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελε κρίνει σκόπιμον καὶ ἀναγκαῖον τὸ Δ. Σ., διὰ πλειοψηφίας 9 τοῦλάχιστον μελῶν, ἢ 8 μελῶν ἂν παρίστανται μόνον οὗτοι.

8. Ἄπαντα τὰ στοιχεῖα τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ι.Κ.Α. διαφυλάσσονται ἐπὶ δεκαετίαν. Διὰ κανονισμοῦ δύναται νὰ ὀρισθῆ ἢ καταστροφῆ μέρους τούτων καὶ πρὸ τῆς παρῶν τῆς ἀνωτέρω δεκαετίας.

9. Παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. λειτουργεῖ ἐννεαμελὲς Κεντρικὸν Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον :

α) Ἐξ ἑνὸς μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συναδρίου, ὑποδεικνυομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ὡς Προέδρου.

β) Ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Δ' ὑπηρεσίας Ἐπιθεωρήσεως καὶ Ἐλέγχου τοῦ Ἰπουργείου Ἐργασίας, ὡς Ἀντιπρόεδρος, ἀναπληρουμένου ὑπὸ ἑτέρου Δ' ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ Ἰπουργείου, καὶ ἔξ ἑνὸς εἰσέτι Διευθυντοῦ τοῦ αὐτοῦ Ἰπουργείου, ἀναπληρουμένου ὑπὸ ἑτέρου Διευθυντοῦ.

γ) Ἐκ τριῶν ἠσφαλισμένων τοῦ Ι.Κ.Α. ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωτῶν των ἔχόντων τὴν αὐτὴν ιδιότητα.

δ) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὧν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α. ὑποδεικνυομένων ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ των

ἐν παραγρ. 9 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ παρόντος οριζομένων Ἐπιμελητηρίων.

Ἐν περιπτώσει μὴ ὑποδείξεως των ὑπο στοιχ. α, γ καὶ δ μελῶν των Συμβουλίου ἐντὸς 15 ἡμερῶν προθεσμίας, α, γ καὶ δ μετὰ τῶν ἀσφαλισμένων ὑποδείξεις παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐργασίας, α Ἰπουργὸς διορίζει ταῦτα κατ' οἰκείαν κρίσιν.

Ἄπαντα τὰ μέλη τοῦ Κεντρ. Ἐπ. Συμβουλίου, διορίζονται μετὰ των ἀναπληρωτῶν των δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐργασίας, ὀφιστευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τριετὴ θητεία.

Χρῆς Γραμματέως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ εἰς των ὑπάλλων τοῦ Ἰπουργείου Ἐργασίας ἢ τοῦ Ἰδρυματός, διοριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐργασίας.

Ἐν Κεντρ. Ἐποπτικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε τοῦλάχιστον ἐκ των μελῶν αὐτοῦ, μετὰ των ὑπάλλων ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις διὰ τῆς πλειοψηφίας των παρόντων μελῶν καὶ διαψήφων οὐχὶ ὀλιγωτέρων των τεσσάρων, ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύουσης τῆς γνώμης ὑπὲρ ἢς ἐδόθη ἢ ψήφος τοῦ προεδρευόντος.

Ἐκ τῶν σοβαρωτέρων Ἰσχυοκαταστάσεων τοῦ Ι.Κ.Α., ὀριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Κ.Ε.Σ. συνίσταται πενταμελὲς Ἰσχυοκαταστάσεως τοῦ Ι.Κ.Α. ἀποτελούμενη :

α) Ἐξ ἑνὸς δικαστικοῦ, ἐπὶ βεβαίω τοῦλάχιστον Πρωτοδικῆς ἢ ἑνὸς ἀνωτέρου Δημοσίου Οἰκονομικοῦ Ἰπαλλήλου, ὡς Προέδρου.

β) Ἐκ δύο ἠσφαλισμένων τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. μετὰ δύο ἀναπληρωτῶν των, ἔχόντων τὴν αὐτὴν ιδιότητα.

γ) Ἐκ δύο ἐργοδοτῶν, ὧν τὸ προσωπικὸν ἀσφαλίζεται εἰς τὸ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυομένων κατὰ τὴν ἐν παρ. 9 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ παρόντος προβλεπομένην διαδικασίαν ὑποδείξεως των ἐξ ἐργοδοτῶν μελῶν των Τοπικῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωτῶν των, ἔχόντων τὴν ιδιότητα των ἀναπληρουμένων.

Ἐν περιπτώσει μὴ ὑποδείξεως των ὑπο στοιχ. β' καὶ γ' μελῶν των Γ.Σ.Ε.Ε. ἐντὸς 15 ἡμερῶν προθεσμίας, ἀφ' ἧς ἠετῆθῶν αἱ σχετικαὶ ὑποδείξεις παρὰ τοῦ διορίζοντος ὁργανοῦ τούτου, διορίζει ταῦτα κατ' οἰκείαν κρίσιν.

Ἄπαντα τὰ μέλη των Τοπικῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων διορίζονται μετὰ των ἀναπληρωτῶν των δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαίου Νομάρχου, ὀφιστευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τριετὴ θητεία.

Ἐν Τοπικῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν τοῦλάχιστον μελῶν, ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις διὰ τῆς πλειοψηφίας των παρόντων μελῶν καὶ διὰ ψήφων οὐχὶ ὀλιγωτέρων των τριῶν.

Ἐν Τοπικῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίαν τὸν Ἀντιπρόεδρον αὐτοῦ μετὰ των ὑπο στοιχ. δ' καὶ γ' μελῶν.

Χρῆς Γραμματέων των Τοπικῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων ἐκτελοῦν ὑπάλλων τοῦ Ἰδρυματος ὀριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῶν.

Ἐν Κεντρικῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων τοῦ Ι.Κ.Α. ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἰδρυματος καὶ τὰ πεπραγμένα των Τ. Ε. Σ., ἀτινα ὑπάγονται ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν αὐτοῦ, δυνάμενον νὰ τροποποιῆ καὶ ἀποφάσεις τούτων κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα.

Ἐν Τοπικῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως των παρ' οἷς λειτουργοῦν Ἰσχυοκαταστάσεων τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ των ὑπο τὴν δικαιοδοσίαν τούτων ὑπαγομένων κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Κ.Ε.Σ. ἑτέρων Ἰσχυοκαταστάσεων παρ' οἷς δὲν λειτουργοῦν ἴδια Τ.Ε.Σ., καὶ ὑπηρεσιῶν τοῦ Ι.Κ.Α.

Ἐν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐλέγχος τὴν νομιμότητας τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Ι.Κ.Α. παρὰ των Ἐποπτικῶν Συμβουλίων συνίσταται εἰς τὴν ἀσκήσιν κατασταλτικῶν μόνον ἐλέγχου, τοῦ προληπτικοῦ τοιοῦτου ἀποκλειόμενον κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα.

Ἐν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων ἐκδίδου ἀποφάσεις καταλογισμοῦ κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα, αἱ

τινες εκτελούνται καθ' ὃν τρόπον καὶ δι' ὧν μέσων αἱ κατὰ τῶν δημοσίων ὑπολόγων ἐκδιδόμεναι καταλογιστικαὶ ἀποφάσεις. Κατὰ τῶν καταλογιστικῶν ἀποφάσεων τῶν Τ. Ε. Σ. ἐπιτρέπεται ἔρσις ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τὸν ὑπόλογον ἀνώπιον τοῦ Κ.Ε.Σ. κατὰ δὲ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Κ.Ε.Σ. εἴτε ἐν πρώτῳ, εἴτε ἐν δευτέρῳ βαθμῶν ἐκδιδόμενων, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τῶν Δευτεροβαθμίων Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων, ἀσκηστέα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν ὑπόλογον.

Τὰ Ἐποπτικὰ Συμβούλια συντάσσουν ἀπᾶν τοῦλάχιστον κατ' ἐξαμῆνον ἐκθέσειν περὶ τοῦ πορίσματος τοῦ ἐλέγχου διαχειρίσεως, ἧς δημοσιεύεται ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἢ ἐν περιλήψει εἰς εἰδικὸν δελτίον τοῦ Ἰδρύματος.

Ὁ προληπτικὸς ἐλεγχος τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Ι.Κ.Α., συνιστάμενος εἰς τὴν πρὸ πάσης ἐξοφλήσεως οἰουδήποτε ἐντάλματος πληρωμῆς, ἐξαρτᾶται τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἐξοφλήσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος χορηγούμενων παρῶν πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους, διαπιστώνει ὅτι ἡ πληρωμὴ ἐντέλλεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅτι ἐν τῇ διενεργείᾳ τῆς δαπάνης ἐτηρήθησαν αἱ ἰσχύουσαι ἐκάστοτε διατάξεις περὶ πραγματοποιήσεως ταύτης καὶ ὅτι ἐπισυνάκτωνται εἰς τὰ οἰκείον ἐντάλμα ἅπαντα τὰ δικαιολογητικά, τὰ ἀποδεικνύοντα τὸ νόμιμον τῆς πληρωμῆς, ἀσχεῖται παρὰ παρέδρων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ προκειμένου περὶ Ἰπ)των καὶ Ἰκ)τησιῶν εἰς ἃς δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις Παρέδρων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου παρ' ὑπαλλήλων τοῦ Ἰπουργείου Οἰκονομικῶν, (Γενικῆ Δ)σις Δημοσίου Λογιστικοῦ) ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

Ἐν περιπτώσει διαφωρίας μεταξὺ τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν ἀσκούτων τὸν προληπτικὸν ἐλεγχον ὀργάνων, αὐτῇ ἐφ' ὅσον μὲν ἀναφέρεται εἰς δαπάνας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ τῶν ἐν τῇ Περιφερείᾳ τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης λειτουργουσῶν πάσης φύσεως ὑπηρεσιῶν τοῦ Ι.Κ.Α. ἐπιλύεται διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς πάσας δὲ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις διὰ πράξεως τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ οἰκείου Ἰποκαταστήματος τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἔδρουστος Ἐπιθεωρητοῦ δημοσίων ὑπολόγων καὶ δύο ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου. Πάντα τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως θέματα ὀρισθήσονται διὰ Κανονισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν Ἐποπτικῶν Συμβούλιων ἢ τῶν Παρέδρων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δύναται πρὸς διευκλύνειν τοῦ ἔργου τῶν νὰ ἀποσπῶνται παρ' αὐτοῖς ὀρισμένοι ὑπάλληλοι τοῦ Ἰδρύματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐργασίας. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποσπώμενοι παρὰ τοῖς Ἐποπτικοῖς Συμβούλοις ὑπάλληλοι τοῦ Ἰδρύματος δὲν δύνανται ν' ἀνακληθῶσιν ἐκ τῆς ἀποσπᾶσεως πρὸ τῆς παρελεύσεως πενταετίας, ἐκτος ἂν πρὸ ταύτης αἰτήσῃσι τοῦτο οἱ ἴδιοι ἢ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἢ ὁ Πάρεδρος.

Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας καὶ ἐκπληρώσεως τοῦ ἔργου τῶν Ἐποπτικῶν Συμβούλιων καὶ γενικώτερον τὰ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐλέγχου, ὀρισθήσεται εἰδικώτερον διὰ Κανονισμοῦ, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

Τὰ πραγματικὰ ἐξοδα κινήσεως τῶν μετεχόντων εἰς τὰ Ἐποπτικὰ Συμβούλια μελῶν, τῶν Παρέδρων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἰπουργείου Οἰκονομικῶν, δύνανται νὰ ὀρίζωνται καὶ κατ' ἀποκοπὴν δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐγχειρημένης ὑπὸ τῶν Ἰπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας.

Μέχρις ὀρισμοῦ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀργάνων ἀσκήσεως τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου, οὗτος ἐνασχεῖται βάσει τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς ἰσχύουσας κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ.

Ἐπενδύσεις κεφαλαίων.

Ἄρθρον 18.

1. Τὰ διαθέσιμα κεφάλαια τοῦ Ι.Κ.Α. δύνανται νὰ ἐπενδύωνται κατὰ τὰς διατάξεις Κανονισμοῦ, τηρουμένων καὶ

τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν γενικῶν διατάξεων περὶ ἐπενδύσεως τῶν κεφαλαίων Ν. Π. Δ. Δ., εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους καὶ εἰς ἀξίας ἠγγυγμένους παρ' αὐτοῦ, εἰς μετοχὰς μεγάλων Ἰραπεζῶν ἢ Ἐταιριῶν Κοινῆς Ὀφελείας, εἰς δάνεια πρὸς Συνεταιρισμούς, ὡς καὶ εἰς ἀκίνητα.

2. Τὸ Ι.Κ.Α. δύναται νὰ διαθέτῃ μέρος τῆς περιουσίας του :

α) Πρὸς ἐπέκτασιν καὶ πλουτισμὸν, χάριν τῶν σκοπῶν τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Ι.Κ.Α., τῶν ἐκασταχοῦ τυχόν ανεπαρκῶν οἰκονομικῶν κ.λ.π. Κέντρων καὶ ἐγκαταστάσεων ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος, Δήμους, Κοινοτήτας, Ἰδρύματα καὶ Φιλανθρωπικὰς Ὀργανώσεις.

β) Πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπέκτασιν κτισμάτων ἢ ἀγορῶν οἰκοπέδων ἢ στοίμων οἰκοδομιῶν, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς λειτουργίας του καὶ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ὑπὸ τούτου ἐπιδιωκόμενων σκοπῶν, καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν αὐτῶν μὲ τὰ ἀναγκαζοῦντα μέσα καὶ ἐγκαταστάσεις (γραφεῖα, νοσοκομεῖα, σανατόρια, μαιευτήρια, παιδικοὶ σταθμοί, κρεβεντόρια, παιδικὰ κατασκηνώσεις, κάσης φύσεως κέντρα προληπτικῆς δράσεως, ὑδροθεραπευτήρια κ.λ.π.).

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου α' τὸ Ι.Κ.Α. δικαιούται νὰ συμμετέχῃ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν οἰκείων οἰκονομικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ νὰ ἐνασχεῖ ἐλεγχον ἐπὶ τούτων, εἰς ἔκτασιν καθοριζομένην διὰ τῶν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Κράτους, τῶν Δήμων, Κοινοτήτων, Ἰδρυμάτων καὶ Φιλανθρωπικῶν Ὀργανώσεων συναπτομένων συμφωνιῶν.

γ) Διὰ τὴν σύστασιν ἐργοστασίων ἢ ἐργαστηρίων, διὰ τὴν κατασκευὴν προσθέτων μελῶν ἢ ἄλλων εἰδῶν χρησίμων διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀσφαλίσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ δημιουργίαν ἀποθεμάτων ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν.

3. Τὸ Δημόσιον, οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινοτήτες, δύνανται νὰ παραχωρῶσι δωρεὰν κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἢ ἐπὶ τιμῆματι ὀριζομένῳ ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Οἰκονομικῶν, τὰ κατὰλληλα γήπεδα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου σκοπῶν.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια πάσης φύσεως δωρεῶν ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α., ἀνευ εἰδικῆς περὶ τούτου διατάξεως εἰδικῆς διὰ τὸ Ι.Κ.Α. Νόμου.

Ἀπαλλαγῆ.

Ἄρθρον 19.

1. Τὸ Ι.Κ.Α. ἀπαλλάσσεται παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ λιμενικοῦ φόρου, ἀμέσου ἢ ἐμμέσου, παντὸς τέλους ταχυδρομικοῦ ὡς καὶ δικαστικοῦ εἰς πάσαν δίκην του καὶ ἀπολαύει ἀνεξαιρέτως ἀπασῶν τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομίων, δικαστικῶν, διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν, ὡς εἰς εἶναι αὐτὸ τὸ Δημόσιον.

2. Δι' ἐπιπροθέσει τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ τὰ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ ἐκτελούμενα ἔργα, αἱ μισθώσεις καὶ αἱ πάσης φύσεως πληρωμαὶ αὐτοῦ, ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἢ ἄλλου οἰουδήποτε Ὀργανισμοῦ ἢ λογαριασμοῦ θεσπιζομένων εἰσφορῶν.

3. Ὁ εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἐπιβαλλόμενος διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ὄρκος, δίδεται ὑπὸ τοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ὀριζομένου προσώπου.

Εἰς πάσαν περίπτωσιν, ὁ τιοιοῦτος ὄρκος διατυπύεται ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γιγνώσκειν, εἰς τὴν τροποποίησιν δὲ ταύτην τοῦ τύπου, δύναται νὰ προβῇ ὁ δίδων τὸν ὄρκον κατὰ τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ ἐν περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὄρκος διετυκώθη ἄλλως, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαζεῖ ἢ ἐκδοσις περὶ τούτου ἀποφάσεως.

4. Ἀπασαὶ αἱ δίκαι: τοῦ Ι.Κ.Α. εἰσάγονται παρ' αὐτοῦ ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς νόμῳ προστατιμημένα, τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς κλητείας ἀνευ πράξεως προτιμήσεως. Ἐπίσης αἱ κατ' ἐργοδοτῶν καὶ ἠσφαλισμένων ἐπὶ παραβάσει τοῦ παρόντος νόμου ποινικαὶ ἀγωγαί, ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν κταίσματα καὶ πληγμολήματα, εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, ἐκδικαζόμεναι ἀνυπερθέτως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπεβολῆς τῆς σχετικῆς μηνύσεως.

5. α) Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ὑπὲρ τοῦ Ι.Κ.Α., διὰ λόγους κοινῆς ὠφελείας, ἰδιωτικῆς ἀκινήτου

περιουσίας, διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ ἰδρυσιν ἰατρείων, κλινικῶν, νοσοκομείων, σανατορίων καὶ ἀναρρωτηρίων τοῦ Ι.Κ.Α.

β) Ἡ ἀπαλλοτριώσις αὐτῆ ἐνεργεῖται, καὶ ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις καθορίζεται, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1737)1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ὁρίζοντα.

7. Ἡ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ι.Κ.Α. κατάσχεσις εἶναι ἔκπυρος καὶ ἀποδίδει τὸ Ι.Κ.Α. τὰ κατασχεθέντα, ἐκτὸς ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἐπεβλήθη ἐν δυνάμει ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὡς καὶ ἐὰν εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἡ ἀπαιτησις, δι' ἣν ἐπιβάλλεται ἡ κατάσχεσις, στηρίζεται ἐπὶ τελεσιουργοῦ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἐπίσης στηρίζεται ἐπὶ οποῦδήποτε ἄλλου δημοσίου ἐγγράφου ἐπέχοντος θέσιν τίτλου ἐκτελέσεως, καὶ γίνεται μνεῖα αὐτῆς ἐν τῷ κατασχετηρίῳ.

8. Γὰρ παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία αποτελοῦν ἐντελῆ ἀπόδειξις περὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων του κατὰ παντός, μέχρι παραγραφῆς τῶν ἀπαιτήσεων τούτων, ἀπόσπασμα δὲ τῶν ἐν λόγῳ βιβλίων ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἢ τῶν Διευθυντῶν τῶν Ἰτοκ)μάτων, ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξις ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων.

Ἰπηρεσίαι—Διοικητικὸν Προσωπικόν.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ι.Κ.Α. διεξάγεται δι' ἐμισθῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων.

2. Διὰ Κανονισμοῦ θέλουν ὁρισθῆ τὰ τῆς συνθέσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως καὶ τῶν Ἰποκαταστημάτων καὶ λοιπῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος.

3. Τὰ τῆς καταστάσεως τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ι.Κ.Α., ἢτοι τὰ τῶν προσόντων καὶ τὰ τῆς ἐπιλογῆς καὶ προσλήψεως αὐτοῦ ἐν γένει, αἱ κατηγορίαι καὶ διαβαθμίσεις τούτου, αἱ εὐθύναι, τὰ καθήκοντα καὶ ὁ χρόνος ἐργασίας, τὰ τῆς προαγωγῆς του ἐν γένει, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ ἀσυμβίβαστα, αἱ ἀδείαι, τὰ φύλλα ποιότητος, αἱ μεταβολαί, ἡ ἀρχαιότης, αἱ ἠθικαὶ ἀμοιβαί, τὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα καὶ αἱ πειθαρχικαὶ ποιναί, ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία καὶ διαδικασία, τὰ τῆς λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον θέμα ἀφορῶν τὴν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει, θέλουν ρυθμισθῆ διὰ Κανονισμοῦ.

Ἡ πρόσληψις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ι.Κ.Α. ἐνεργεῖται πάντοτε κατὰ τὴν διαγωνιστικὴν ἐξετάσεως, ἀναγγελλομένων δημοσίᾳ ἕνα τοῦλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς διενεργείας τούτων. Αἱ διαγωνιστικαὶ ἐξετάσεις περιλαμβάνουν πᾶν πρόσφορον μέσον, γραπτὸν ἢ προφορικὸν ἢ ἐπαγγελματικὰς ἐφαρμογὰς ἢ ἀξιολογικὰς βάσει τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων συγκρίσεις πρὸς ἐξακριβωσιν τῶν προσωπικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ἱκανοτήτων τῶν ὑποψηφίων. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐν λόγῳ διαγωνιστικῶν ἐξετάσεων θέλουν καθορισθῆ διὰ τοῦ προμνησθέντος Κανονισμοῦ.

Τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω περὶ διαγωνιστικῶν διατάξεων δύνανται νὰ ἐξαίρουνται διὰ τοῦ Κανονισμοῦ αἱ προσλήψεις εἰς ὀρισμένας θέσεις ἐργατοτεχνιτῶν τοῦ Ι.Κ.Α. Οἱ εἰς πλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω θέσεων προσλαμβάνομενοι δύνανται νὰ προσλαμβάνωνται ἐπὶ συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὀρισμένης ἢ ἀόριστου διάρκειας.

Ἐιδικὸς Κανονισμὸς δύναται νὰ προβλεψῆ ὡσαύτως περὶ τοῦ τρόπου ἐπιλογῆς καὶ χρησιμοποίησεως παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. προσώπων ἀσκούντων ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα καὶ μὴ προσλαμβάνοντων τὴν ἰδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ι.Κ.Α. (δικηγόρων, μηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων κ.λ.π.) ἐξασφαλιζομένης πάντως τῆς δι' ἀξιολογικῆς διαβαθμίσεως ἐπιλογῆς τῶν δοκιμωτέρων ἐκ τῶν υποψηφίων.

4. Οἱ περὶ ὧν ἡ παρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τὸ ἄρθρον 22 Κανονισμοὶ ρυθμίσεως τῆς καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, δεόν ὅπως ἐγκαίρως τροποποιούμενοι προβλέφουν τὴν ἐφαρμογὴν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1953 συστήματος ἀξιολογικῆς χρησιμοποίησεως καὶ ἀμοιβῆς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ι.Κ.Α., βασισμένου ἐπὶ τῶν ἀκαλούθων εἰδικωτέρων ὁρχῶν:

α) Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κατατάξεως τοῦ προσωπικοῦ εἰς τάξεις, καθοριζομένων τῶν καθηκόντων καὶ εὐθυνῶν τοῦ εἰς ἐκάστην τάξιν ἀνήκοντος προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐλαχί-

στων προσόντων τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὴν εἰς ἐκάστην τάξιν κατάταξιν ἢ πρόσληψιν.

β) Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ καθορισμοῦ ἰδιαιτέρων ἀποδοχῶν δι' ἐκάστην τάξιν, μετὰ διαφορισμὸν ἀνωτάτων, μέσων καὶ κατωτάτων ἀποδοχῶν, ἀναλόγως τῶν εὐθυνῶν καὶ ὑποχρεώσεων ἐκάστης θέσεως. Οἱ τὸ πρῶτον διοριζόμενοι λαμβάνουν ὑποχρεωτικῶς τὰς κατωτάτας ἀποδοχὰς τῆς τάξεως εἰς ἣν κατατάσσονται.

γ) Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς πληρώσεως ἀπασῶν τῶν κενῶν θέσεων βάσει διαγωνιστικῶν ἐξετάσεων κατὰ τὸ εἰδικωτέρον ὁρίζοντα ἐν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

δ) Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μονιμοποίησεως τῶν τὸ πρῶτον προσλαμβανομένων μετὰ ἐνιαυσίαν δοκιμασίαν. Τὸ μονιμοποιηθὲν προσωπικὸν δὲν δύναται νὰ ἀπολυθῆ ἐμὴ διὰ δεδικαιολογημένην αἰτίαν ἢ διὰ κατάργησιν θέσεως κατὰ τὰ εἰδικωτέρον διὰ τῶν Κανονισμῶν ὁρισθησόμενα.

ε) Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς πληρώσεως τῶν δημοκυρωμένων κενῶν διὰ προαγωγῆς τῶν ἐκ τοῦ ὑπηρετούντος προσωπικοῦ κεκτημένων τὰ διὰ τὰς ὑπὸ πλήρωσιν θέσεις προβλεπόμενα προσόντα. Αἱ προαγωγαὶ ἐνεργοῦνται πάντοτε κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὁρισθησόμενον σύστημα ἐπιλογῆς τῶν ἰκνωτέρων.

στ) Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ περιοδικὰ διαστήματα καταρτίσεως φύλλων ποιότητος τοῦ προσωπικοῦ περὶ τῶν ἰκνωτήτων, τῆς ἀποδόσεως, τῆς φιλεργίας, τοῦ ἠθους αὐτοῦ καὶ παντός ἑτέρου χρησίμου διὰ τὴν ἀξιολογήσιν τῶν στοιχείου.

ζ) Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μετεκπαιδεύσεως τοῦ προσωπικοῦ, ἐπὶ τῆς βάσει συγχρόνων μεθόδων, ἐπὶ τῷ τέλει βελτιώσῃ τῆς ἀποδόσεως του.

5. Διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν εἰς ἀνωτάτας θέσεις κενῶν τοῦ Ἰδρύματος, ἐφ' ὅσον οἱ ἐκ τοῦ ὑπηρετούντος προσωπικοῦ κεκτημένοι τὰ διὰ τὴν προαγωγὴν εἰς ταύτας τυπικὰ προσόντα δὲν κρίνονται ὡς ἔχοντες καὶ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν κατάληψιν τούτων οὐσιαστικὰ τοιαῦτα, δύναται, καθ' ἃ θέλει ὁρίσει Κανονισμὸς, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ληφθησομένης ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Κανονισμοῦ, αὐτῇ νὰ ἐνεργηθῆ διὰ τῆς ἀνακατατάξεως εἰς ταύτας ὑπηρετούντων ὁργάνων τοῦ Ι.Κ.Α., ἀνεξαρτήτως τοῦ βαθμοῦ ὃν κέκτηνται, ἐφ' ὅσον δὲ πάντως ἔχουσι τὰ διὰ τὴν εἰς ἣν ἀνακατατάσσονται θέσιν προσόντα σπουδῶν, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων δι' ἀπευθείας διορισμοῦ εἰς ταύτας προσώπων μὴ ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Ἰδρύματι καὶ μέχρι τοῦ 1)4 τῶν ὑφισταμένων κενῶν, ἐφ' ὅσον δὲ καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα κέκτηνται τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν κατάληψιν τῶν εἰς ἃς διορίζονται θέσεων προβλεπόμενα προσόντα.

Ἄρθρον 21.

Ἐιδικὸς Κανονισμὸς θέλει ρυθμίσει τὰ τῆς συνταξιοδότησεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος. Διὰ τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ δὲν δύναται ὁμοῦς νὰ θεσπισθῶν ὅροι συνταξιοδότησεως εὐνοικωτέροι τῶν ἰσχυόντων διὰ τούτους πολιτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω θεσπιζόμενον σύστημα συνταξιοδότησεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι δαπανηρότερον τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένου γενικοῦ τοιοῦτου, ἢ ἐπὶ πλέον δαπάνη καλύπτεται ὑποχρεωτικῶς διὰ προσθέτων εἰσφορῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

Ἰγειονομικὸν Προσωπικόν.

Ἄρθρον 22.

Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν σύνθεσιν καὶ λειτουργίαν τῶν Ἰγειονομικῶν καὶ συναφῶν πρὸς ταύτας ὑπηρεσιῶν τοῦ Ι.Κ.Α. θέματα, ὡς καὶ τὰ τῆς καταστάσεως τοῦ πάσης φύσεως Ἰγειονομικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, ρυθμισθῆναι διὰ Κανονισμῶν.

Αἱ διατάξεις τῶν ἐλαφίων 2 καὶ 3 τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 20 καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 21 ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὁργάνων ἐχόντων τὴν ἰδιότητα ὑπαλλήλων ἢ ὑκαγεμένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ κλάδου ἀναπηρίας, γῆρατος καὶ θανάτου τοῦ Ι.Κ.Α. ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ ἀνωτέρω προσωπικόν. Δὲν ἰσχύουν ὁμοῦς ὡς πρὸς τοῦτο αἱ διατάξεις νόμων περὶ προστασίας ἀπολυομένων ἐκ τοῦ στρατοῦ πολεμιστῶν.

Υπηρεσιακόν Συμβούλιον.

Άρθρον 23.

1. Παρά τῷ Ι.Κ.Α. συνιστάται Ὑπηρεσιακόν Συμβούλιον αποτελούμενον: α) ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ὡς Πρόεδρου, ἀναπληρωμένου ὑπὸ ἐνὸς τῶν ἐν τῷ Δ. Σ. τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τῆς τάξεως τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων ὅπου μετέχον τοῦ Συμβουλίου προσέρχεται τούτου. β) ἐξ ἐνὸς Ἀρτοποιίου, ὑποδεικνυμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, μετ' ἐνὸς ἀναπληρωτοῦ του, γ) ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ι.Κ.Α., ἀναπληρωμένου ὑπὸ ἐνὸς ἐκ τῶν παρὰ τῇ Γεν. Δ)σει ὑπηρετούντων δικηγορῶν τοῦ Ι.Κ.Α. ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τούτου, δ) ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Δ. Σ., ἀναπληρωμένων ὑπὸ ἑτέρων δύο τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκ τῶν τάξεων τῶν ἀναπληρωμένων, ὑποδεικνυμένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ε) ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ στ) ἐκ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ. Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα ε' καὶ στ' μέλη τοῦ Συμβουλίου ἀνακληροῦνται ἐν ἐλλείψει τοιούτων ὡς καὶ ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας των, ὑπὸ ἀνωτέρων ἢ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ Ι.Κ.Α. ὑποδεικνυμένων ὑπὸ τοῦ Δ. Σ.

Ἄπαντα τὰ μέλη τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀρίζεται ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου. Ἡ θητεία τῶν οὐχὶ λόγῳ θέσεως μελῶν τοῦ ἐν λόγω Συμβουλίου, ὀρίζεται τριετής.

Τὸ Ὑπηρεσιακόν Συμβούλιον ἀσκεῖ τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν Κανονισμῶν τοῦ Ι.Κ.Α. ἀνατιθεμένας αὐτῷ ἀρμοδιότητος ἐπὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος τὰ τῆς καταστάσεως τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας.

Κατ' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, δι' ἃς ὑπάρχει μειοψηφία δύο τουλάχιστον μελῶν, ἐπιτρέπεται ἢ ἀσκήσῃ αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ἐντὸς δεκαήμερου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, συμπληρωμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δι' ἐνὸς καθηγητοῦ ἢ ὀρηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὑποδεικνυμένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τῆς Σχολῆς καὶ δι' ἐνὸς τακτικοῦ μέλους τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπαλλήλων, ὑποδεικνυμένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Προέδρου τούτου.

2. Χρῆν εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ ὡς ἄνω Συμβουλίῳ ἐκτελεῖ ὁ Ἀναπληρωτῆς τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ ἢ ὁ ἀναπληρῶν τούτων ἀνωτέρως ὑπαλλήλος τοῦ Ἰδρύματος, Γραμματέως δε ἔτους ὑπαλλήλοι, ὀριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α.

3. Τὰ τῆς λειτουργίας ἐν γένει τοῦ ἀνωτέρου Συμβουλίου (ἀπαρτία, λήψις ἀποφάσεων, προσκλήσεις εἰς συνεδρίασιν κλπ.) θέλουσιν ὀρισθῆ διὰ Κανονισμοῦ.

4. Τὰ καταβαλλόμενα εἰς τὰ μετέχοντα εἰς τὸ ἀνωτέρω Συμβούλιον πρόσωπα ἔξωδα κινήσεως δύνανται νὰ καθορίζωνται κατ' ἀποκοπὴν δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α., ἐγκρινομένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἔσοδα τῆς ἀσφαλίσεως.

Άρθρον 24.

Τὸ Ι. Κ. Α. ἔχει ὡς πόρους:

α') Εἰσφορὰς τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων.

β') Εἰσφορὰς τῶν ἐργοδοτῶν.

γ') Τὰ ποσὰ τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησομένης τυχόν συμμετοχῆς τῶν ἠσφαλισμένων ἢ τῶν συνταξιούχων εἰς τὰς δαπάνας διὰ τὴν χορήγησιν εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των ἀσφαλιστικῶν παροχῶν.

δ') Τὰς πάσης φύσεως προσόδους ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

ε') Τὰ πρόστιμα καὶ τὰς χρηματικὰς ποινὰς τῆς ἐπιβαλλομένης διὰ παραβάσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὧν ὁ τρόπος τῆς εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἀπόδοσεως θέλει ὀρισθῆ διὰ διατάγματος,

προκαλυμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας. αἰτήσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α.

στ) Πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐν θωραξῆ, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης αἰτίας καὶ

ζ) Τὰ ἐκ τῆς παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. διαθέσεως τῶν χρησίων διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως ἐντύπων καὶ ἄλλων ἐκδόσεων, ἅτινα θέλουσιν ὀρίσει Κανονισμοί.

η) Εἰσφορὰς τοῦ Κράτους, καταβλητέας, ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1953 - 1954, καθοριζομένης δὲ κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, διὰ τῆς ἀναγκῆς τῆς σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργεῖου Ἐργασίας. Αἱ ἐν λόγω κρατικαὶ εἰσφοραὶ κατανομονται προτάσει τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας εἰς ἕνα ἢ πλείονας τῶν ἀσφαλιστικῶν κλάδων, καὶ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἑκάστου.

Άρθρον 25.

1. Αἱ δι' ἐκάστην ἡμέραν ἔργασίας εἰσφοραὶ πρὸς τὸ Ι.Κ.Α. ὑπὲρ ἑκάστου κλάδου ἀσφαλίσεως, ἔτιοι :

α) Διὰ τὸν κλάδον παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς χρέμα.

β) Διὰ τὸν κλάδον παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς εἶδος.

γ) Διὰ τὸν κλάδον ἀναπηρίας, γήρατος, θανάτου καὶ

δ) Διὰ τὸν κλάδον ἀνεργίας,

ὀρίζονται δι' ἕκαστον, καὶ κατανομονται κατὰ τὰ ἐν τῇ κατωτέρῳ πίνακι ἀναγερόμενα ποσοστά, ἐπὶ τοῦ ἡμερησίου τεκμηρίου μισθοῦ τοῦ ἠσφαλισμένου.

	α) κλάδ. β)	κλάδ. γ)	κλάδ. δ)	κλάδ. Σύνολ.	
Εἰς βάρος ἠσφαλισμένου	0,75	2,5	1,75	0	5
Εἰς βάρος ἐργαζομένου	1,25	5	5,75	2	14
	2	7,50	7,50	2	19

Ἐπὶ αὐτοτελῶς ἐργαζομένων ἠσφαλισμένων οὗτοι βαρύνονται καὶ μετ' αὐτῶν τῆς ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰσφορὰ ἐκ 2 ο)ο διὰ τὸν κλάδον ἀνεργίας, δύναται νὰ μειωθῆται μέχρις 1 ο)ο, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου λαμβανόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καὶ δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω διαδικασίαν δύναται ὁμοίως αὐτὴ μειωθῆσαι νὰ αὐξάνηται ἐκ νέου μέχρι τοῦ 2 ο)ο.

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰσφορῶν καὶ τῶν παρόντα νόμον παροχῶν, τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος προσώπου, τὰ παρέχοντα ἐξηρητημένην ἔργασίαν, κατατάσσονται εἰς μίαν τῶν ἀκολουθῶν δώδεκα ἀσφαλιστικῶν κλάσεων, δι' ἃς προσδιορίζονται τὰ ἐνῆκεν ἐκάστης τούτων ἀναγερόμενα τεκμηριὰ ἡμερησίου, ἐφ' ὧν καὶ ὑπολογίζονται αἱ εἰσφοραὶ.

Ἡμερησίος μισθὸς ἀπὸ	μέχρι	Ἀσο. κλάσις	Τεκμηριῶν ἡμερησίου
—	12.500	I	10.000
12.501	17.500	II	15.000
17.501	22.500	III	20.000
22.501	27.500	IV	25.000
27.501	32.500	V	30.000
32.501	37.500	VI	35.000
37.501	45.000	VII	40.000
45.001	55.000	VIII	50.000
55.001	65.000	IX	60.000
65.001	75.000	X	70.000
75.001	85.000	XI	80.000
85.001	καὶ ἄνω	XII	100.000

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ. Σ. στρωγγυλοῦνται εἰς ἀκεραίας ἑκατοντάδας, ἢ πεντάδας ἑκατοντάδων ἢ χιλιάδας δραχμῶν αἱ δι' ἐκάστην ἀσφαλιστικὴν κλάσιν καταβλητέαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσφοραί.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α., ἐγκρινομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, δύναται, ἐν περιπτώσει οὐσιωδῶν μεταβολῶν τοῦ τιμαριθμοῦ κόστους τῆς ζωῆς, νὰ αὐξομενῶν

ται τὰ ἀνώτατα καὶ κατώτατα ὄρια ἡμερησίων μισθῶν ἐκάστης κλάσεως καὶ ἀναλόγως τὰ τεκμηριὰ ἡμερομίσθια ὡς καὶ νὰ προστίθενται νέα κλάσεις.

4. Ὡς ἡμερησίως μισθὸς διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ἡσφαλισμένων εἰς ἀσφαλιστικὰς κλάσεις νοοῦνται αἱ πάσης φύσεως ἀποδοχαὶ τούτων εἰς χρήμα καὶ εἰς εἶδος, τῶν τελευταίων τούτων ἀποτικωμένων εἰς χρήμα δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α.

5. Κανονικῶς θέλει ὀρίσει τὰ τοῦ τρόπου ἐξευρέσεως τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ. Διὰ τῶν αὐτοῦ Κανονισμοῦ δύναται νὰ προβλεφθῇ ἡ κατάταξις ὠρισμένων κατηγοριῶν ἡσφαλισμένων παραχόντων ἐξηρητημένην ἐργασίαν εἰς κλάσεις δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ. Σ., βάσει τοῦ μέσου ὄρου τῶν τεκμηριωμένων ἀποδοχῶν τούτων.

Προκειμένου περὶ αὐτοτελῶς ἐργαζομένων ἡσφαλισμένων οὗτοι κατατάσσονται εἰς ἀσφαλιστικὰς κλάσεις κατὰ κατηγορίας βάσει τοῦ τεκμηριωμένου εἰσδήματος ἐκάστης κατηγορίας τούτων, δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ. Σ.

6. Αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατατάξεως τῶν ἡσφαλισμένων εἰς ἀσφαλιστικὰς κλάσεις, πραγματοποιηθεῖσαι ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ι.Κ.Α. ἡμέραι ἐργασίας λογίζονται ὡς πραγματοποιηθεῖσαι, εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέρω ἀσφαλιστικὴν κλάσιν ἐκείνην εἰς ἣν θέλει το πρῶτον καταταγῆ ἡ κατηγορία εἰς ἣν ἀνήκει κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκαστος ἡσφαλισμένος.

7. Τὰ τῆς κατατάξεως εἰς ἀσφαλιστικὰς κλάσεις τῶν ἡσφαλισμένων τῶν ἀπασχολουμένων διὰ λογαριασμὸν κλειδίων ἐργοδοτῶν, ὡς καὶ τὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν εἰς τούτους χορηγητέων παροχῶν, ὀρισθῆσεται διὰ Κανονισμοῦ.

8. Ὁ ἡσφαλισμένος ὅστις εἰργάσθῃ παρὰ τῷ ἐργοδότη μὴ μόνον ἡμέρας, ὑποχρεοῦται μετὰ τοῦ ἐργοδότη εἰς τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφοράς ὁλοκλήρου ἡμέρας.

9. Ὡς βάσις ὑπολογισμοῦ τῆς εἰσφοράς ὀρίζεται ἡ ἡμέρα ἐργασίας.

Δύναται διὰ κανονισμοῦ νὰ καθορισθῇ ὡς χρονικὴ βάσις ὑπολογισμοῦ τῶν εἰσφορῶν ἡ ἑβδομάς ἢ ὁ μῆν, εἴτε γενικῶς, εἴτε δι' ὠρισμένας κατηγορίας ἡσφαλισμένων. Διὰ τοῦ οἰκείου κανονισμοῦ θέλει καθορισθῇ καὶ πᾶσαι αἱ σχετικαὶ μετὰ τὴν τροποποίησιν ταύτην τῆς χρονικῆς βάσεως ὑπολογισμοῦ τῶν εἰσφορῶν ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι.

10. Ὁ ἐργοδότης βαρύνεται μετὰ ὁλόκληρον τὴν εἰσφορὰν ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη, ἐφ' ὅσον οὐδεμίαν ἀμοιβὴν εἰς χρήμα εἰσπράττει ὁ ἡσφαλισμένος παρὰ τούτου ἢ παρὰ τρίτων καθὼς καὶ διὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀπασχολουμένους συνταξιούχους τοῦ Ι.Κ.Α.

11. Εἶναι ἀκυρὰς πάντα συμφωνία περὶ μεταθέσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βάρους ἢ περὶ μεταβολῆς τοῦ τρόπου κατανομῆς αὐτοῦ.

Υπόχρεως πρὸς εἰσφορὰν καὶ τρόπος καταβολῆς.

*Ἄρθρον 26.

1. Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν τῶν ἡσφαλισμένων εὐθύνεται ἐπὶ παραχόντων ἐξηρητημένην ἐργασίαν ὁ ἐργοδότης καὶ ἐπὶ αὐτοτελῶς ἐργαζομένων οἱ ἴδιοι ἢ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 παραγρ. 5 ἐδ. 3' ἀσφαλιστικὸς Συνεταιρισμὸς.

Ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν καὶ τῶν ἡσφαλισμένων τῶν μὴ ἀμειβομένων ἐν βίῳ ἢ ἐν μέρει ὑπ' αὐτοῦ. Ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει οὗτος καταβάλλων τὰς εἰσφοράς δικαιούται νὰ εἰσπράττῃ κατὰ τὸν διὰ κανονισμοῦ ὀρισθῆσάμενον τρόπον, τὸ βαρύνον τὸν ἡσφαλισμένον μῆμα. Ἄρνησις τοῦ ἡσφαλισμένου πρὸς καταβολὴν τῆς βαρυνούσης αὐτὸν εἰσφοράς, ἀποτελεῖ λόγον καταγγελίας τῆς συμβάσεως, ἀνεῖς εἰσδητήστε ἀποζημιώσεως.

Πλείονες ἐργοδοταὶ ἐκμεταλλευόμενοι τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν, συμπεριλαμβανόμενων καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 8 παραγράφος 5 περιπτώσεων, εὐθύνονται εἰς ὁλόκληρον.

2. Αἱ ἡσφαλισμένους μὴ ἔχοντας σταθερὸν ἐργοδότην ὡς καὶ ἐπὶ αὐτοτελῶς ἐργαζομένων ἡσφαλισμένων δύναται κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ, ὅσας τις συντρέχουν εἰδικὰ πρὸς τοῦτο συνδῆσαι, νὰ θεσπισθῇ ὅσον σύστημα καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν μὴ ἀπεκλινομένης τῆς ἐπιβολῆς εἰς τούτους τῆς ὑποχρέωσός πρὸς σύστημα ἀσφαλιστικοῦ σωματι-

σμοῦ, ὅστις θὰ ὑπέχη ἕνατι τοῦ Ι.Κ.Α., τὴν εὐθύνον ἐργοδότην διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν.

3. Διὰ τοῦ κανονισμοῦ καθορισθῆσεται ὁ χρόνος τῆς καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν. Ὁ ὑπόχρεως εἰς καταβολὴν εἰσφορῶν δεόν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ ὀρισθῆσάμενου χρόνου, νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ι.Κ.Α. τὰς εἰσφοράς. Ἡ ἀνωτέρα προθεσμία δύναται νὰ παρατείνεται δι' ἀποφάσεως τῆς οἰκείας Γ.Δ.Ε., προκειμένου περὶ Ν.Π.Δ.Δ. μέχρι 60 ἡμερῶν, ἐφ' ὅσον συντοίχουν σοβαροὶ πρὸς τοῦτο λόγοι.

4. Τὸ Ι.Κ.Α. δύναται πρὸς εἰσπραξίν τῶν εἰσφορῶν τοῦ νὰ ἐκδίδῃ καὶ χρησιμοποίη ἕνσημα, αἵτινα ἀπολαύουσι τῆς νομικῆς προστασίας τῆς θεσπιζομένης διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκδιδόμενα χαρτόσημα, ἐξομειούμενα ἀπολύτως πρὸς αὐτά.

Δύναται διὰ κανονισμοῦ νὰ ὀρισθῇ εἴτε γενικῶς, εἴτε κατ' ἐπιμέλειαν τινὰς ἡσφαλισμένων, ἕτερος τρόπος εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν, ἐφ' ὅσον οὗτος κρίνεται ὡς προσηγορότερος.

5. Κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν, ἐπὶ παραχόντων ἐξηρητημένην ἐργασίαν ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατῇ τὰ τμήματα τῶν εἰσφορῶν τὰ βαρύνοντα τοὺς ἡσφαλισμένους.

Ἐὰν ὁ ἐργοδότης δὲν ἐκπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσίν του ταῦτην ἐντὸς διαφύου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῶν μισθῶν ἢ καταβολῆς τῆς τε ἐργοδοτικῆς καὶ τῆς εἰσφοράς τοῦ ἡσφαλισμένου βαρύνει τὸν ἐργοδότην.

6. Ἐὰν ὁ ἐργοδότης δὲν καταβάλῃ εἰς τὸ Ι.Κ.Α. τὰ ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ἡσφαλισμένων παρακρατηθέντα κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσά, ἐντὸς τῶν περὶ ὧν ἡ παρ. 3 προθεσμιῶν καταβολῆς εἰσφορῶν, διαπράττει τὸ ἀδίκημα ὑπεξαρέσεως εἰς βαθμὸν κλημμελήματος, ἀσχετῶς ποσῶ.

Διὰ τὰς βαρυνούσας αὐτὸν εἰσφορὰς, ἐφαρμόζοντα: αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Νόμου 1373/1944.

7. Ἡ παρὰ τοῦ ἐργοδότη μὴ καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν, δὲν συνεπάγεται διὰ τὸν ἡσφαλισμένον στέρησιν ἢ μείωσιν τῶν δικαιουμένων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν παροχῶν, ἐπιφυλασσόμενης πάντως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος.

Ἡ παρ' αὐτοτελῶς ἐργαζομένων ἡσφαλισμένων καθυστέρησις τῆς καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν πέραν τοῦ ὑπὸ Κανονισμοῦ ὀρισθῆσάμενον χρόνον συνεπάγεται στέρησιν τῶν παροχῶν.

8. Ὁ ἡσφαλισμένος δύναται νὰ λάβῃ γινώσκον ἀποτεδῆκατε τῶν στοιχείων τῶν ἀφορώντων τὴν ἀσφαλιστικὴν του σχέσιν.

Ὁ ἡσφαλισμένος δικαιούται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀνατροπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. τῶν στοιχείων τῶν συνιστάντων τὴν ἀσφαλιστικὴν του σχέσιν (χρόνος ἀσφαλίσεως, κατάταξις εἰς ἀσφαλιστικὴν κλάσιν) νὰ ὑποβάλῃ ἀντιρρήσεις κατ' αὐτῶν. Παρελθούσης ἀποκείτου τῆς προθεσμίας ταύτης, ἢ ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ Ι.Κ.Α. προκύπτουσα ἀσφαλιστικὴ σχέσις, θεωρεῖται ἀκριβῆς ὡς πρὸς τὸν διαδραμόντα χρόνον, ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν.

Διὰ τὴν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀσφαλιστικὴν σχέσιν, τυχόν ἀντιρρήσεις δύναται νὰ ὑποβληθῶν ἐντὸς ἑτους τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως εἰς τὸν ἡσφαλισμένον τῶν σχετικῶν στοιχείων. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, ἢ ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ Ι.Κ.Α. προκύπτουσα ἀσφαλιστικὴ σχέσις λογίζεται ἀκριβῆς ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν.

Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθῆσονται πᾶσαι αἱ σχετικαὶ μετὰ τὰ ἀνωτέρω λεπτομέρειαι καὶ ὁ τρόπος τῆς διορθώσεως τῶν διαφορῶν στοιχείων.

9. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἐκάστοτε ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλειαν προσώπων, τοῦ ἀριθμοῦ τούτων καὶ τῶν καταβλητέων εἰσφορῶν, οἱ ἐργοδοταὶ ὑποχρεοῦνται.

α) Νὰ μεριμνῶν διὰ τὸν ἐσοδισμὸν τῶν ἀπασχολουμένων παρ' αὐτοῖς προσώπων διὰ ἀσφαλιστικῆς ταυτότητος.

β) Νὰ τηρῶσι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ κατατάσεις προσωπικοῦ καὶ νὰ διαφυλάττωσι ταύτας ἐπὶ κενταετία.

γ) Νὰ ἐπιτόπωσιν εἰς τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὀρισθῆσάμενα ὄργανα τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ τοῦ Κράτους, τὴν ἐξέτασιν τῶν ὡς ἄνω κατατάσεων, τῶν ἐμπορικῶν τῶν βιβλίων καὶ παντὸς ἐξέου στοιχείου, ὡς καὶ τὴν ἐπιτόπιον ἔρουν πρὸς διαπίπτωσιν τῆς ἀκριβείας τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγραφῶν.

Οἱ ἐργοδοταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παρίσταν ὡσαύτως εἰς τὰ ἐν λόγω ὄργανα, πᾶσαν πληροφῶριαν δυναμένην νὰ καταστήσῃ εὐγε-

η και αποτελεσματική την ένασκησιν του ελέγχου, προς εξασφάλισιν της καλής εφαρμογής του παρόντος νόμου και των εις εκτέλεσιν τούτου εκδοθησόμενων Κανονισμών. Της υποχρέωσης, περί ης τὸ ἐδάφιον β' τῆς παρούσης παραγράφου, δύνανται νὰ απαλλαγῶσιν ἐργοδότηι μὴ ἀπασχολοῦντες συνήθως πλέον τῶν τριῶν ἠφαλισμένων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα.

δ) Νὰ υποβάλλουν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ι.Κ.Α. κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ κανονισμῷ ὀρισθησόμενα, ἀντίγραφα τῶν περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον α' καταστάσεων.

10. Τὰ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ὄργανα, ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσιν ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν διὰ πᾶν, ὅτι κατὰ τὴν ένασκησιν τῶν καθηκόντων τῶν ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν, καὶ δὲν ἀφορᾷ τὴν εφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως.

11. Ἐὰν ὁ ἐργοδότης παραβαίη τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τήρησιν καὶ διαφύλαξιν τῶν περὶ ὧν ἀνωτέρω στοιχείων, ἢ δὲν τηρῇ ταῦτα προσηκόντως, ἢ ἀρνήται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγράφου θ, ἐκ τούτου δὲ δυσχεραίνεται ἢ ἐξακρίβωσις τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων, ἢ τῶν καταβλητέων εἰσφορῶν, αὐταὶ καθορίζονται κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Ι.Κ.Α.

12. Ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας δύναται νὰ ζητῇ ὅποτεδήποτε κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον, τὴν υποβολὴν αὐτῷ πάντος στατιστικοῦ στοιχείου σχετιζομένου πρὸς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α. ὡς καὶ νὰ παραγγέλλῃ τὴν περιοδικὴν ὑποβολὴν αὐτῷ συναφῶν στοιχείων, ἐντὸς ὀρισμένων προθεσμιῶν. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος ὑποβολὴ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, συνιστᾷ βαρὺ πειθαρχικὸν παράπτωμα διὰ τὸν ὑπαίτιον τῆς μὴ ἐμπροθέμου υποβολῆς τούτων.

13. Τὸ Ι.Κ.Α. ὑποχρεοῦται ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας καὶ εἰς τὴν Γεν. Δ/νσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, εἰς τὴν ἀρχὴν μὲν ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ τριμήνου λογιστικὴν κατάστασιν ἐσόδων καὶ ἐξόδων διὰ τὸ προηγούμενον ἡμερολογιακὸν τρίμηνον εἰς τὴν ἀρχὴν δὲ ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἀντίγραφον τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ ἀπαλογοισμοῦ του διὰ τὸ παρελθὸν ἡμερολογιακὸν ἔτος.

Ἄρθρον 27.

1. Εἰσφοραὶ μὴ καταβληθεῖσαι ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἀρθρου 26 παράγραφος 3, ἐπιβαρύνονται διὰ προσθέτου τέλους ἴσου πρὸς 20 ο)ο τούτων, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ὑπόχρεος διὰ τὴν καταβολὴν ἐργοδότης προβῇ εἰς ἐξόφλησιν τῶν καθυστερομένων εἰσφορῶν πρὸ πάσης καταλογιστικῆς πράξεως ἢ καὶ τὸ βραδύτερον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς καταλογιστικῆς πράξεως, ὅτε τὸ πρόσθετον τέλος περιορίζεται εἰς 10 ο)ο.

2. Ἐπιφυλασσομένης τῆς εφαρμογῆς τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ἢ καθυστέρησις τῆς καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν δι' ἑκάστον συμπληρούμενον τρίμηνον ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐβεβαιώθησαν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Ἴνα εἰσπραχθῶν ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, συνεπάγεται ἐπιβάρυνσιν τοῦ ἐργοδότηου δι' ἑτέρου προσθέτου τέλους 10 ο)ο. Ἡ ταιαύτη κατὰ τρίμηνον ἐπιβάρυνσις τοῦ ἐργοδότηου διὰ προσθέτων τελῶν, δὲν δύναται πάντως νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσοστὸν 100 ο)ο τῆς ἀρχικῶς βεβαιωθείσης ὀφειλῆς.

3. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτήσεις τοῦ Ι.Κ.Α. ἐκ καθυστερομένων εἰσφορῶν, προσθέτων τελῶν ἢ ἐπιβάρυνσεων τῶν εἰσφορῶν, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθρου 54 § 3, εἰσπράττονται διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ν. Α. 1383)1942 συσταθέντος «Δημοσίου Ταμεῖου Ἐσόδων Ι.Κ.Α.» ἢ τῶν ἀρμοδίων δημοσίων Ταμείων ἢ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ι.Κ.Α., κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων». Τὴν κατὰ τὸν νόμον 5940)33 «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» παρεχόμενῃ εὐχέρειαν ἀναστολῆς καταβολῆς ὀφειλομένων ἢ συμπληρικῆς καταβολῆς, ἀσκέει τὸ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ Ι.Κ.Α. ἀρμόδιον ὄργανον.

Ὡς τελεσιουργοὶ τῶν περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 57 § 1 καθυστερομένων εἰσφορῶν, νοεῖται καὶ ἡ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου δήλωσις περὶ ἐξοφλήσεως αὐτῶν διὰ 12 μηνῶν δόσεων. Ἡ μὴ

καταβολὴ δόσεως τινὸς ἐντὸς 159ῆμέρου ἀφ' ἧς κατέστη ἀπαιτητὴ, καθιστᾷ ἀπαιτητὸν ὀλοκληρον τὸ πᾶσιν τῶν καθυστερομένων εἰσφορῶν, προσυζητημένον κατὰ 50 ο)ο.

4. Ὡς τίτλος διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν των περὶ ὧν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων χρησιμεύουσι: καταστάσεις ὀφειλετῶν.

5. Κατὰ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτελέσεως ἐπιτρέπονται προσφυγαὶ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικαρίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτου, ἐπιτρέπεται ἔρσις ἐνώπιον τοῦ Δευτεροδικαρίου Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ποσῶν ὑπερβαίνοντων τὸ 50πλάσιον τοῦ τεκμηρίου ἡμερομισθίου τῆς ἀνωτάτης ἀσφαλιστικῆς κλάσεως.

6. Ἐν περιπτώσει εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ι.Κ.Α. διὰ κλειστηριασμοῦ ἢ ἀναγγελίας εἰς τὴν πτώχευσιν, ἡ κατάταξις αὐτῶν γίνεται προνομιακῶς μετὰ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθρου 940 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐπὶ ἐνδεχόμενης δὲ ἀνεπαρκείας τοῦ ἀπομένοντος ὑπολοίπου πρὸς ἐντελῆ ἐξόφλησιν, αἱ οὕτω συντρέχουσαι προνομιακαὶ ἀπαιτήσεις κατατάσσονται συμμέτρως.

7. Τὸ δικαίωμα πρὸς εἰσπραξίν τῶν εἰσφορῶν, παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καδ' ὃ αὐταὶ κατέστησαν ἀπαιτηταί.

Ἐπὶ τῆς ταιαύτης παραγραφῆς, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

8. Εἰσφοραὶ ἀρχρωστικῶς εἰσπραχθεῖσαι, ἐπιτρέπονται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐντόκως πρὸς 5 ο)ο. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν κλάδων ἀσφαλίσεως παροχῶν ἀσθενείας εἰς χρέμα καὶ εἰς εἶδος εἰσπραχθείσας ἀρχρωστικῶς εἰσφοράς.

Ὁ ἠσφαλισμένος δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτὸν πληρωμὴν τοῦ ἀναλογούντος αὐτῷ ἐξ εἰσφορῶν του ποσοῦ ἐκ τῶν ἀρχρωστικῶς εἰσπραχθειῶν εἰσφορῶν μετὰ τοῦ ἐκ 5 ο)ο τόκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Παροχαὶ Ἀσφαλίσεως.

Σύνταξις ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

Ἄρθρον 28.

1. Ὁ παρὰ τὸ ἴδρυμα ἠσφαλισμένος δικαιούται συντάξεως λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας ἐὰν :

α) Ἐπραγματοποίησῃ δύο χιλιάδας πεντακοσίας (2.500) τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας καὶ δὲν συντρέχει περιπτώσις ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 5) τοῦ παρόντος, συντελήρωσε δὲ καὶ τὰ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἐδάφιον β' ὄρια ἡλικίας ἢ κατέστη ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ἐπομένης παραγράφου, ἢ

β) Ἐπραγματοποίησεν ἀνὰ ἑκατὸν (100) τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας καδ' ἑκάστον τῶν πέντε ἡμερολογιακῶν ἐτῶν, τῶν ἀμέσως προηγούμενων τοῦ ἔτους καδ' ὃ συντελήρωσε τὸ βῆσον προκειμένου περὶ ἀρρένων καὶ τὸ 60ον προκειμένου περὶ θηλέων ἔτος τῆς ἡλικίας ἢ καδ' ὃ ὑπέβηκε τὴν περὶ ἀπονομῆς αὐτῷ συντάξεως λόγῳ γήρατος αἰτίαν του μετὰ τῆς συμπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω ὁρίων ἡλικίας ἢ καδ' ὃ κατέστη ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ἐπομένης παραγράφου.

Προκειμένου εἰδικῶς περὶ ἠσφαλισμένων συνταξιοδοτούμενων παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ παρ' ἑτέρου Ὄργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπεβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεώς των, διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α., βέον ὅπως ὁ ἠσφαλισμένος κατέστη ἀνάπηρος ἢ συμπλήρωσε τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὄρια ἡλικίας καὶ ἐπραγματοποίησε ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' προϋποθέσεων καὶ 1500 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, συνυπολογιζομένων εἰς ταύτας καὶ τῶν κατὰ τὸ ἐδ. β' ἡμερῶν, μὴ ἐφαρμοζομένης δὲ ὡς πρὸς τούτοις τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου α'.

2. Ὁ ἠσφαλισμένος θεωρεῖται ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς διατάξεως τῆς προηγούμενης παραγράφου, ἐὰν λόγῳ παθῆσεως ἢ θλάσεως ἢ ἐξαισθησεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς, ἐξαιρητικῶς τοὐλάχιστον κατ' ἰατρικὴν πρόβλεψιν διαρκείας, δὲν δύναται νὰ κορδίξῃ δι' ἐργασίας ἀνεπαρκουμένης εἰς τὰς δυνάμεις, τὰς δεξιότητας, τὴν μέσσωσιν καὶ τὴν συνήθη αὐ-

του επαγγελματικῆν ἀπασχόλησιν, πλέον του τρίτου ἐκείνου ὅστερ συνήθως κερδίζει ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῆ κατηγόριᾳ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιῆς ἀνδρωπος τῆς αὐτῆς μορφώσεως.

Ἐάν ὁ ἡσραλισμένος δύναται νὰ κερδίῃ ὑπὸ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὀριζόμενας προϋποθέσεις καὶ ὅρους, πλέον μὲν του τρίτου ὄχι ὅμως καὶ τῶν 2)3 ἐκείνου ὅστερ κερδίζει σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιῆς ἀνδρωπος, διακαίεται, ἐφ' ὅσον εἶχε συμβληθῆσαι καὶ τὸν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας, εἰδικῶ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς ἴσου πρὸς τὸ ποσὸν τῆς θά ἐδικαιούτο συντάξεως λόγω ἀναπηρίας. Τὸ ἀνωτέρω ἐπίδομα καταβάλλεται ἀδιαφόρως ἀνκήσεως παρὰ τοῦ ἐπιδοματούχου οἰκισθέντε ἐξηρημένης ἢ ἀυτοτελοῦς ἀπασχολήσεως καὶ ἐπὶ μίαν διετίαν τὸ πολὺ. Ἡ καταβολὴ ὅμως τοῦ ἐπιδόματος τούτου δύναται νὰ ἐξαρτῆται ἐκ τῆς ἀποδοχῆς ἐκ μέρου τοῦ ἐπιδοτουμένου τῆς υποδεικνυμένης αὐτῷ παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. ἐπαγγελματικῆς ἀναπροσαρμογῆς.

3. Ἐάν ἡσραλισμένος κατέστη ἀνάπηρος ἐκ προθέσεως ἢ συνεπιείᾳ πλημμελήματος ἢ κατωργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, ἀποδεικνύεται δὲ ἡ ἐνοχὴ του διὰ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν δικαιούται συντάξεως ἀναπηρίας ἢ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς. Ἐάν ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα ἐκ τῶν εἰς τὴν παράγραφον 6 ἀναφερομένων, ταῦτα δικαιούνται τῆς συντάξεως ἢ θά ἐδικαιούτο εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἡσραλισμένου.

4. Ἡμέραι ἐργασίας πραγματοποιούμεναι κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 ὀρίων ἡλικίας, συνοπολογίζονται ἅπασαι εἰς τὰς ὑπὸ τῆς αὐτῆς παραγράφου 1 ἀπαιτούμενας ἡμέρας ἐργασίας, αἱ κατὰ τὰ ἐπόμενα ὅμως ἔτη πραγματοποιούμεναι συνοπολογίζονται μετ' ἀφαιρέσιν 50 ἡμερῶν ἐκ τῶν πραγματοποιηθειῶν κατ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος.

5. Ἐάν ὁ παρὰ τῷ Ἰδύματι ἡσραλισμένος συμπλήρωσε 2.500 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας εἰς ὧν ἀνὰ 100 τοὐλάχιστον καθ' ἕκαστον τῶν πέντε ἡμερολογιακῶν ἐτῶν, τῶν ἀμέσως προηγουμένων τοῦ ἔτους καθ' ὃ ὑποβάλλεται ἡ αἰτήσις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως, δικαιούται συντάξεως γήρατος ἡλικιωμένης κατὰ τὸ 1)200 τῆς πληθους μηνιαίας συντάξεως, εἰ ἕκαστον μῆνα ἐλλείποντα ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου ὀριζόμενων ὀρίων ἡλικίας, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσε τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του προκειμένου περὶ ἡσραλισμένου καὶ τὸ ὅσον ἔτος τῆς ἡλικίας προκειμένου περὶ ἡσραλισμένης.

Ἀπὸ τῆς συμπλήρωσεως τῶν αὐτῶν ὀρίων ἡλικίας, ἦτοι τοῦ 60οῦ προκειμένου περὶ ἀρρένων καὶ τοῦ 55ου προκειμένου περὶ θηλέων, δικαιούνται συντάξεως συνταξουχῶν τῶν προϋποθέσεων τῆς παραγράφου 1 ἐδ. α' καὶ δὴ ὅσοι τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω μειώσεως, οἱ ἡσραλισμένοι, οἱ ἐπὶ μακρὸν ἀπασχολούμενοι εἰς ἰδιωτικῶς βραδέα καὶ ἀνθυγιακὰ ἐπαγγέλματα καθοριζόμενα διὰ Κανονισμοῦ, ὅστις θέλει καθορίσει πλὴν τοῦ χρόνου ἀπασχολήσεως εἰς τὰ ἐν λόγω ἐπαγγέλματα καὶ πᾶν σχετικὸν μετὰ τὴν συνταξιοδότησιν τούτων ζήτημα.

Ὁ διὰ τῆς παρούσης διατάξεως προβλεπόμενος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς Κανονισμὸς δὲν δύναται νὰ τεθῆ ἐν ἰσχύϊ πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1953.

6. Ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου τοῦ Ι.Κ.Α. λόγω ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἢ ἡσραλισμένου συγγάμουτος ἐπιδοματος ἀναπροσαρμογῆς κατὰ τὰ ἐν παρ. 2 ἐδ. δευτέρου ὀριζόμενα, ἀδιαφόρως ὀρίου ἡλικίας ὧς καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσραλισμένου, ἐάν ὁ θανὼν εἶχε πραγματοποιήσει τὸν ἐν παρ. 1 ἐδ. α' ὀριζόμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας ἢ ἀνὰ 100 τοὐλάχιστον καθ' ἕκαστον τῶν πέντε ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τῶν ἀμέσως προηγουμένων τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἕκαστε γώρων ὁ θάνατος, δικαιούται συντάξεως κατὰ τῆς ἐπόμενης παραγράφου :

α) Ἡ χήρα ἢ ὁ ἀρρεθὸς καὶ ἀνάπηρος χήρας, ὃ ἢ συντήρησις ἐβάρυνε κυρίως τὴν θανούσαν.

β) Τὸ νόμιμα τέκνα, τὰ νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα καὶ υἱοθετηθέντα, ὧν ἡ υἱοθεσίς ἐλάβε χώραν ἐν τοὐλάχιστον ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἢ τῆς χορηγήσεως συντάξεως ἢ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς εἰς τὸν θανόν πατέρα καὶ τὰ ὁμοίως

δὲν λαμβάνουσιν ὅπωςδήποτε σύνταξιν ἐκ τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ ἐπὶ θανάτου ἡσραλισμένης ἢ συνταξιούχου ἢ ἐπιδοματούχου λόγω ἀναπροσαρμογῆς καὶ τὰ νόθα αὐτῆς τέκνα.

γ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἡσραλισμένου ἢ συνταξιούχου ἢ ἐπιδοματούχου λόγω ἀναπροσαρμογῆς ὄρφανοὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ἐγγονοὶ καὶ προγονοὶ, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης).

δ) Οἱ γονεῖς, ἐάν ἡ συντήρησις τῶν ἐβάρυνε κυρίως τὸν θανόντα (ἢ τὴν θανούσαν).

7. Ἡ χήρα (χήρος) δὲν δικαιούται συντάξεως.

Α'. Ἐάν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρέδου ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευτεως τοῦ γάμου, ἐκτός :

α) Ἐάν ὁ θάνατος ὑφείλεται εἰς ἀτύχημα ἐργατικὸν ἢ μὴ.

β) Ἐάν, ὑφισταμένου τοῦ γάμου, ἐγενήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον.

γ) Ἐάν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τελεῖ εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης, καὶ

Β'. Ἐάν ὁ θανὼν (ἢ θανούσα) ἐλάμβανε κατὰ τὴν τέλεισιν τοῦ γάμου σύνταξιν ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἢ ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς, ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς πρόδου 24 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευτεως τοῦ γάμου, ἐκτός ἂν καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συντρέχη λόγος τις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχ. α', β' καὶ γ' ἀναφερομένων.

8. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως εἰς ἣν δικαιούται ἡ χήρα (χήρος), ἰσοῦται πρὸς τὰ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

9. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως εἰς ἣν δικαιούται ἕκαστον τέκνον, ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσι ἑκατοστὰ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

Προκειμένου ὅμως περὶ τέκνου ὄρφανοῦ ἐξ ἀρροτέρων τῶν γονέων, ἡ κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδαφίον σύνταξις αὐτοῦ τριπλασιάζεται.

Τὸ σύνολον πάντως τῶν συντάξεων τῆς χήρας (χήρου) καὶ τῶν τέκνων, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) καὶ μὴ ὑπαρχούσης χήρας (χήρου) δικαιουμένης συντάξεως, τὰ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ἐν λόγω ποσοῦ.

Ἐάν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων ὑπερβαίῃ τὰ ὄρια τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἡ σύνταξις ἕκαστου δικαιουμένου μειοῦται ἀναλόγως.

10. Οἱ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 6 ἐγγονοὶ, προγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιούνται συντάξεως, ἐάν δὲν ὑπάρχωσι χήρα (χήρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως ἢ ἐπὶ ὑπαρχόντων τοιούτων, διὰ τῆς ἱκανοποίησεως τῶν εἰς σύνταξιν δικαιουμένων αὐτῶν δὲν ἐξαντελεῖται τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

11. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἕκαστου ἐγγόνου, προγονοῦ, τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μη χήρας μητρὸς, ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσι ἑκατοστὰ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης). Τῆς δὲ χήρας μητρὸς εἰς τὰ 40 ο) ε) τῆς αὐτῆς συντάξεως, ἡ αἰς ὧς τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ἐγγόνων, προγονῶν καὶ γονέων νὰ δύναται νὰ ὑπερβῆ, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τῆς προηγουμένης παραγράφου τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης), ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ περιπτώσει τῆς αὐτῆς παραγράφου τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς ἐν λόγω συντάξεως μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιουμένου τῆς χήρας (χήρου) ἢ τῶν τέκνων.

Αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 9 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

12. Ὡς σύνταξις τοῦ θανόντος (θανούσης) διὰ τὸν υπολογισμὸν τῶν ποσῶν τῶν συντάξεων τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἀρθρον μελῶν οἰκογενείας, λογίζεται τὸ ποσὸν τῆς βραχίτης συντάξεως, (ἀρθρον 20 παρ. 1 ἐδαφ. α' καὶ β') τὸ ὅποιον ἐλάμβανεν ὁ θανὼν (θανούσα) συνταξιούχος λόγω ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἢ ὁ (ἡ) ἐπιδοματούχος λόγω ἀναπροσαρμογῆς ἢ εἰς ὃ θά ἐδικαιούτο ὁ θανὼν ἂν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του καθίστατο ἀνάπηρος, μὴ συνοπολογούμενον τῶν ταχῶν προσαφῆσεων λόγω οἰκογενειακῶν βραδῶν καὶ ἀπολύτου ἀναπηρίας.

13. Πρόσωπα, εκ των κατά το παρόν άρθρον δικαιουμένων συντάξεως, στερούνται παντός επ' αυτής δικαιώματος, εάν δι' άποφάσεως ποινικού δικαστηρίου, ήθελον καταδικασθῆ διὰ πρῶτην, άποπέλεσμα τῆς όποίας υπήρξεν ὁ θάνατος τοῦ ήσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου (τῆς ήσφαλισμένης ἢ τῆς συνταξιούχου).

Ποσὸν συντάξεως - Έναρξιν - Λήξιν.

Άρθρον 29.

1. Το ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ χορηγουμένης βασικῆς συντάξεως λόγω άναπηρίας καὶ γήρατος άποτελεῖται :

α) Έκ ποσῶ ἴσων πρὸς 80 ο) ο τοῦ τεκμηρίου ήμερομισθίου τῆς περι ἧς ἢ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 25 τῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως, σὺν 10 ο) ο ἐπὶ τῆς τυχόν διαφορᾶς τῆς ύπαρχούσης μετὰ τὸ τεκμηρίου ήμερομισθίου τῆς κλάσεως 1 καὶ τοῦ τεκμηρίου ήμερομισθίου τῆς κλάσεως εἰς ἣν ανήκει ὁ ήσφαλισμένος κατὰ τὰ ἐν άρθρῳ 37 ὀριζόμενα. Ἡ μηνιαία βασικὴ σύνταξις υπολογίζεται πολλαπλασιαζόμενου τοῦ ὡς άνω αναφερθέντος ποσῶ ἐπὶ 25.

β) ἐκ προσυξήσεων τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐξευρισκόμενου ποσῶ ἴσων :

αα) πρὸς 4 ο) ο ἀνὰ πεντακοσίας ήμέρας εργασίας, μετὰ τὰς πρώτας ἐνεκακοσίας ἐνετήκοντα ἐννέα τοιαύτας, δι' ἧς δὲν χορηγείται προσυξήσεις καὶ μέχρι συμπληρώσεως 3000 ήμερῶν εργασίας.

ββ) πρὸς 3 ο) ο ἀνὰ πεντακοσίας ήμέρας εργασίας, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 3000 τοιούτων καὶ μέχρις 6000 ήμερῶν εργασίας.

γγ) πρὸς 2 ο) ο ἀνὰ πεντακοσίας ήμέρας εργασίας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 6000 τοιούτων καὶ άνω.

2. Προκειμένου περὶ άναπηρίας ὀφειλομένης εἰς άτύχημα, τὸ ποσὸν τῆς άπονεμητέας κατὰ τὰς άνωτέρω διατάξεις βασικῆς συντάξεως μετὰ τῶν προσυξήσεων λόγω οἰκογενειακῶν βαρῶν, δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ 60 ο) ο τοῦ γινόμενου τοῦ τεκμηρίου ήμερομισθίου τῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως, εἰς ἣν ανήκει ὁ ήσφαλισμένος κατὰ τὸ άρθρον 37 τοῦ παρόντος, ἐπὶ 25.

3. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος βασικαὶ συντάξεις προσυξάνονται :

α. Κατὰ 50 ο) ο, ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος εἶναι ἄγαμος, ἢ δὲ σύζυγος του δὲν ἀπκεί ἐπάγγελμά τι ἢ δὲν εἶναι συνταξιούχος Ἀσφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ τοῦ Δημοσίου καὶ

β. Κατὰ 20 ο) ο τοῦ αὐτοῦ ὡς άνω ποσῶ διὰ τὸ πρῶτον τέκνον, 15 ο) ο διὰ τὸ δεύτερον τέκνον καὶ 10 ο) ο διὰ τὸ τρίτον τέκνον, νοουμένων ὑπὸ τὴν ἐν άρθρῳ 28, παράγραφος β, καθοριζομένην έννοιαν, καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὴν παρ. β τοῦ παρόντος άρθρου ὀρίου ηλικίας, ἐφ' ὅσον δὲ εἶναι άγαμα καὶ δὲν άσκῶν ἐπάγγελμά τι ἢ δὲν λαμβάνει δι' αὐτὰ προσυξήσιν ὁ ἕτερος τῶν συζύγων, εάν εἶναι συνταξιούχος Ἀσφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ τοῦ Δημοσίου ἢ δὲν λαμβάνουν τὰ ἴδια σύνταξιν ἐξ Ασφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ τοῦ Δημοσίου.

4. Οὐδεὶς δικαιούται, παρὰ τοῦ ΙΚΑ, περισσότερων τῆς μιᾶς συντάξεων. Έάν πρόσωπὸν τι δικαιούται πλείονων συντάξεων λαμβάνει τὴν μεγαλύτεραν τοιαύτην.

5. Ἡ καταβολὴ τῶν συντάξεων καὶ τῶν ἐπιδόματος άναπροσαρμογῆς άρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνῶς τοῦ ἐπομένου ἐκεῖνου, καθ' ὃν ἔλαβον χώραν τὰ θεμελιουόντα τὸ δικαίωμα γένεσόςτα. Έν πάσῃ ὁμοῦ περιπτώσει οὕτῃ δὲν δύναται νὰ άναρτῆξῃ εἰς χρόνον άπώτερον τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αίτήσεως περὶ άπονεμῆς συντάξεως ἢ ἐπιδόματος άναπροσαρμογῆς.

Έν περιπτώσει άπνευμῆς συντάξεως λόγω άναπηρίας, ὀφειλομένης εἰς άσθένειαν, τὸ εἰς σύνταξιν ἢ εἰς ἐπίδομα άναπροσαρμογῆς δικαίωμα άρχεται ἀπὸ τῆς ήμέρας, καθ' ἣν ἔπαυσε καταβάλλομενον ἐπίδομα άσθενείας, ἐφ' ὅσον καταβέβλητο τοιαύτων οὐκ ὁμοῦ καὶ τῆς τῶν ἐπείσε άναδρυμικῆς ἀπὸ τῆς ήμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς αίτήσεως.

6. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἢ εἰς ἐπίδομα άναπροσαρμογῆς λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνῶς, καθ' ὃν ἔλαβε χώραν ὁ θάνατος τοῦ συνταξιούχου ἢ τοῦ ἐπιδοματούχου λόγω άναπροσαρμογῆς ἢ ὁ άνάπηρος ἔπαυσε νὰ πληροῖ τὰς προϋποθέσεις τοῦ άρθρου 28, παράγραφος 2, ἢ ἐπὶ χήρας εἰς τὸ

τέλος τοῦ μηνῶς καθ' ὃν συνῆψε νέον γάμον καὶ ἐπὶ τέκνων, ἐγγόνων καὶ προγονῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνῶς, καθ' ὃν συνεπλήρωσαν τὸ 18ον ἔτος τῆς ηλικίας των ἢ πρὸ τούτου συνῆσαν γάμον.

Τὸ άνωτέρω ὄριον ηλικίας δὲν ισχύει προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγόνου ἢ προγονοῦ άνικάνου πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν.

7. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως άναστέλλεται εἰς τὰς ἀκαλοῦθους περιπτώσεις :

α) Έάν ὁ συνταξιούχος ἐκτίθῃ ποινὴν στρεφτικὴν τῆς ελευθερίας μεγαλύτεραν τῶν ἐξ μηνῶν, ἐφ' ὅσον χρόνον ἐκτίθῃ ταύτην. Έφ' ὅσον ὁμοῦ ὑπάρχωσι πρόσσωπα, αὐτὰ ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου θὰ ἐλάμβανιν σύνταξιν, ταῦτα δικαιουόνται εἰς τὴν ἀπόληψιν τῆς συντάξεως, ἧτις θὰ καταβέβλητο εἰς ταῦτα ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ συνταξιούχου.

β) Έάν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιούχος λόγω άναπηρίας δὲν προσέρχεται κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὀριζόμενα, πρὸς ἐξέτασιν τῆς καταστάσεώς του.

γ) Έάν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος άσκήσῃ αὐτοτελεῆς ἐπάγγελμα ἢ παρέχῃ ἐξηρητημένην ἐργασίαν, ἐξ ἧς άπακερδαίνει προκειμένου μὲν περὶ συνταξιούχου λόγω άναπηρίας καὶ γήρατος, ποσὸν άνώτερον τοῦ 25πλάσιου τοῦ ήμίσεος τοῦ τεκμηρίου ήμερομισθίου τῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως ἕσσει τῆς ὁποίας ὑπελογίσθη ἢ σύνταξις καὶ προκειμένου περὶ μελῶν οἰκογενείας ποσὸν διπλάσιον τῆς συντάξεώς των.

8. Πρόσωπα λαμβάνοντα σύνταξιν παρὰ τοῦ ΙΚΑ, κατὰ τὴν έναρξιν τῆς ισχύος τοῦ παρόντος νόμου, θέλουν ἐξακολουθῆσαι δικαιούμενα ταύτης ἔστω καὶ εάν δὲν πληρῶσι τὰς κρῦπτοθέσεις τοῦ παρόντος μέχρι λήξεως τοῦ δικαιώματος αὐτῶν εἰς σύνταξιν, συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Τὸ ποσὸν ὁμοῦ τῆς συντάξεως τῶν ὡς άνω συνταξιούχων άναπροσαρμῶζεται συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Διὰ τὴν τοιαύτην άναπροσαρμογὴν αἱ παρὰ τῶν συνταξιούχων πραγματοποιηθεῖσαι ήμέραι εργασίας βάσει τῶν ὁποίων ὑπελογίσθη ἢ σύνταξις αὐτῶν, λογίζονται άπασαι ὡς πραγματοποιηθεῖσαι : α) εἰς τὴν 1ην κλάσιν προκειμένου περὶ συνταξιούχων άποστέρων τῶν φύλων μὴ συμπληρωσάντων τὸ 18ον ἔτος τῆς ηλικίας των, β) εἰς τὴν 11ην κλάσιν προκειμένου περὶ γυναικῶν ηλικίας άνω τῆς 18 ἐτῶν καὶ γ) εἰς τὴν 7ην κλάσιν προκειμένου περὶ άνδρῶν ηλικίας άνω τῆς 18 ἐτῶν. Έάν ὁμοῦ τὸ οὕτω προκύπτων ἐκ τῆς άναπροσαρμογῆς ποσὸν εἶναι κατώτερον τῆς συντάξεως τὴν ὁποίαν ἐλάμβανον κατὰ τὸν χρόνον τῆς έναρξέως τῆς ισχύος τοῦ παρόντος, ἐξακολουθεῖ καταβάλλομενον τὸ άνώτερον τοῦτα ποσόν.

9. Έν περιπτώσει συγυθῶν αυξομειώσεων τοῦ γενικοῦ τιμαρίθμου κόττους τῆς ζωῆς αἱ ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος καταβάλλομενα συντάξεις δύναται νὰ αυξομειῶνται κατὰ ποσοστὸν ὀριζόμενον δι' άποφάσεων τοῦ Δ. Σ. τοῦ ΙΚΑ, ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

10. Τὸ ποσὸν τῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ καταβαλλομένων βασικῶν συντάξεων λόγω άναπηρίας προσυξάνεται κατὰ 50ο) ο ἐφ' ὅσον ὁ άνάπηρος εὐρίσκειται διαρκῶς εἰς κατάστασιν απαιτούσαν συνεχῆ ἐπιβλεψιν, περιποίησιν καὶ συμπάραστασιν ἐτέρου προσώπου (άπόλυτος άναπηρία).

Υπὸ τὰς αὐτὰς ὡς άνω προϋποθέσεις προσυξάνεται κατὰ 50 ο) ο καὶ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τῶν μελῶν οἰκογενείας άποβιβάσαντος ήσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἢ ἐπιδοματούχου λόγω άναπροσαρμογῆς καὶ δὴ άνευ μειώσεως τινος τῶν ποσῶν τῶν συντάξεων τῶν δικαιουμένων συντάξεως ἐτέρων μελῶν οἰκογενείας.

11. Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς άπονεμητέας εἰς τὸν δικαιούχον βασικῆς συντάξεως λόγω άναπηρίας ἢ γήρατος μετὰ τῶν προσυξήσεων λόγω οἰκογενειακῶν βαρῶν ἐν αὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι άνώτερον τοῦ 25οῦ τοῦ τεκμηρίου ήμερομισθίου τῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως βάσει τοῦ ὁποίου ὑπελογίσθη ἢ σύνταξις.

Ἰδιαιτέρα πρόνοια ὑπὲρ τῶν συνταξιούχων.

Άρθρον 30.

1. Τὸ ΙΚΑ, δύναται νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς συνταξιούχους περιθάλψιν εἴτε εἰς κατάσταμα περιθάλψεως άναπήρων ἢ γερόντων, εἴτε εἰς ὄργανοτροφεία ἢ ἕτερα εὐαγῆ Ἰδρύματα.

α) Τῆ εἰσῆσει τῶν ἰδίων συνταξιούχων ἢ τοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ κηδεμόνου ἢ τοῦ ἀντιλήπτορος αὐτῶν, εἰτε

β) τῆ αἰτήσεως τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου διαμονῆς τῶν συνταξιούχων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τοξικομανῶν ἢ μεθυστικῶν καθ' ἑξῆς ἢ περὶ πασχόντων ἐξ ἐπικινδύνων φύσικῶν ἢ λοιμωδῶν παθήσεων.

2. Ἡ σύνταξις τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω περιθάλπόμενων ἢ θεραπευόμενων συνταξιούχων, μειοῦται εἰς τὸ τέταρτον μὲν εἰς οὗτοι δὲν βαρύνονται διὰ τῆς συντηρήσεως μελῶν οἰκογενεῖας ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 33 ἀναφερομένων, εἰς τὸ ἥμισυ δὲ ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει.

3. Ἐὰν ὑπαιτιότητι τοῦ συνταξιούχου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ τοῦ κηδεμόνου ἢ τοῦ ἀντιλήπτορος αὐτοῦ, δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ χορηγία ἢ ἡ συνέχισις τῆς περιθάλψεως, ἐξ ἧς θὰ ἤρето πιθανῶς ἡ ἀναπηρία, δύνανται τὸ Ι.Κ.Α. νὰ στερῇ αὐτὸν τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς συντάξεώς του ἐπὶ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τοῦ ἔτους.

4. Διὰ κανονισμοῦ θέλουσιν ὀρισθῆ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἱατρικὴ περίθαλψις.

Ἄρθρον 31.

1. Εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενεῖας αὐτῶν, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 33, παρέχεται ἱατρικὴ περίθαλψις, ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος ἔχει πραγματοποιήσει 30 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας εἴτε κατὰ τὸ προηγούμενον τῆς ἡμέρας τῆς ἀναγγελίας τῆς ἀσθενείας ἢ τῆς πιθανῆς ἡμέρας τοκετοῦ ἡμερολογιακῶν ἔτος. εἴτε κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς τοιαύτης ἀναγγελίας 15 μῆνον, μὴ συνυπολογιζομένων πάντως εἰς τὰς ἀνω 50 ἡμέρας ἐργασίας τῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἡμερολογιακῶν τρίμηνον τοῦ 15 μῆνου πραγματοποιηθεισῶν ἡμερῶν ἐργασίας.

Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθήσεται ὁ τρόπος, παροχῆς τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως καὶ ἡ ἔκτασις τῶν παροχῶν. Ἡμέραι, καθ' αἷς ὁ ἠσφαλισμένος ἐλάμβανεν ἐπίδομα ἀνεργίας/ἢ ἀσθενείας, θεωροῦνται ὡς ἡμέραι ἐργασίας ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρουσίας παραγράφου.

2. Οἱ συνταξιούχοι καὶ οἱ ἐπίδοματοῦχοι λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενεῖας αὐτῶν τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 33, δικαιοῦνται ἱατρικῆς περιθάλψεως κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα, ἐφ' ὅσον χρόνον τυγχάνουν συντάξεως ἢ ἐπίδοματος ἀναπροσαρμογῆς καὶ ἐπὶ ἐξ μῆνας μετὰ τὴν λήξιν αὐτῶν.

3. Ἱατρικὴ περίθαλψις, παρέχεται ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀσθένεια, ἔστω καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἐπασσε πληροῦν τὸ ἠσφαλισμένον πρόσωπον τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1.

Περίθαλψις ὁμοῦς διὰ νέαν περίπτωσιν ἀσθενείας, παρέχεται μόνον ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1.

4. Ἡ ἱατρικὴ περίθαλψις περιλαμβάνει ἱατρικὰς φροντίδας, παρακλινικὰς ἐξετάσεις πάσης φύσεως, εἰδικὰς θεραπείας, φάρμακα, συνήθη καὶ εἰδικὰ θεραπευτικὰ μέσα καὶ προθέσεις, λουτροθεραπείαν καθὼς καὶ περίθαλψιν εἰς πάσης φύσεως θεραπευτήρια, ὡς τοιούτων νοσηρίων τῶν ἀτύλων καὶ τῶν σανατορίων, ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη, καὶ εἰς ἣν ἔκτασιν ἐπιβάλλει ἡ κατάσταση τοῦ ἀσθενοῦς. Αἱ ἱατρικαὶ φροντίδες παρέχονται δωρεάν. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς παροχὰς τὸ Ι.Κ.Α. δύνανται νὰ καθορίσῃ διὰ κανονισμοῦ ποσοστον συμμετοχῆς τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἢ τῶν ἐν ἄρθρῳ 33 ἀναφερομένων μελῶν οἰκογενεῖας τούτων εἰς τὴν σχετικὴν δαπάνην, καὶ δυναμένην νὰ ὑπερβῇ τὸ 1/4 ταύτης.

Ἡ χρονολογία ἐνάρξεως χορηγήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενων ἐπὶ πλέον τῶν τοῦ Ν. 6298/1934 κατηγοριῶν παροχῶν ἱατρικῆς περιθάλψεως, θέλει καθορισθῆ διὰ Κανονισμοῦ, εἴτε ἐνιαίως διὰ τὸ σύνολον αὐτῶν, εἴτε κατὰ κατηγορίας, ἀποχρεοῦμένου πάντως τοῦ Ι.Κ.Α. ἕως ὁλοκληρώσῃ τὴν ἱατρικὴν περίθαλψιν μέχρι 31/12/52.

5. Ἐὰν ἐλλείψῃ κλίνης ἢ ἄλλων θεραπευτικῶν ἐγκαταστάσεων δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ νοσηλεία ἀσθενοῦς φυσικοῦ εἰς Σανατόριον, εἴτε γενικῶς εἴτε δι' ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον συμφώνως πρὸς τὰ δεδομένα τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, δύναται νὰ ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ κατ' οἶκον νοση-

λεῖα αὐτοῦ μέχρις ὅτου διαπιστωθῇ ἱατρικῶς ὅτι δὲν χρήζει σανατοριακῆς περιθάλψεως ἢ μέχρις ὅτου ἐξευρεθῶν τὰ μέσα πρὸς παροχὴν τοιαύτης. Κατὰ τὸ διάστημα τούτου ὁ ἀσθενὴς ἐκτὸς τῆς πληροῦς ἱατρικῆς περιθάλψεως, ἢ ὅποια παρέχεται πρὸς αὐτὸν κατ' οἶκον λαμβάνει ἐπὶ πλέον τὰ βασικὰ εἶδη τοῦ καθημερινῶν διατολογίου τῶν φυσικῶν, τοῦ προβλεπόμενου διὰ τοὺς νοσηλευόμενους εἰς σανατόρια τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ διὰ λογαριασμοῦ τούτου εἰς ἕτερα τοιαῦτα ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν εἰς χρῆμα συμφώνως πρὸς τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα.

Ἡ παροχὴ τῶν τροφίμων ἢ τοῦ ἀντιτίμου τούτων ἐξακολουθεῖ καὶ ἐπὶ 6 μῆνας μετὰ τὴν ἐξοδον τοῦ ἀσθενοῦς ἐκ τοῦ σανατορίου ἢ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἐκλείψεως τῆς ἀνάγκης σανατοριακῆς περιθάλψεως, προκειμένου περὶ νοσηλευόμενου κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατ' οἶκον ἀσχέτως πρὸς τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 38 χρηματικὸν ἐπίδομα ἀσθενείας.

6. Ἐὰν ἐν τῷ τόπῳ διαμονῆς τοῦ ἀσθενοῦς δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ νοσηλεία ἐν Θεραπευτηρίῳ ἢ ἡ παροχὴ τῶν δευτέρων εἰδικῶν ἱατρικῶν φροντίδων καὶ γενικῶς τῆς δεύσεως ἱατρικῆς περιθάλψεως ἢν ἀπαιτεῖ ἡ ἀσθενεία του, τὸ Ι.Κ.Α. συμμετέχει καθ' ὃ μέτρον καὶ ὑφ' οὗς ὄρους καὶ προϋποθέσεις εἶλε ὀρίζει κανονισμῶς, εἰς τὰς δαπάνας πρὸς μετάβασιν καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ ἀσθενοῦς, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ἐνὸς συνοδοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του εἰς τὸ πλησιέστερον κέντρον, ἐνθα εἶναι δυνατόν νὰ παρασχεθῇ εἰς αὐτὸν ἡ δεύσα ἱατρικὴ περίθαλψις.

7. Εἰς περίπτωσιν τοκετοῦ ἠσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου ἢ συζύγου ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἢ ἱατρικὴν περίθαλψιν περιλαμβάνει τὴν δέυσαν μαιευτικὴν περίθαλψιν κατ' οἶκον, ἐν μαιευτηρίῳ ἢ θεραπευτηρίῳ, τὴν παροχὴν φαρμάκων κλπ. κατὰ τοὺς διαγραφόμενους παρὰ τῶν Κανονισμῶν ὄρους.

Εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας παροχῆς μαιευτικῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω περιθάλψεως, χορηγεῖται ἐφ' ὅποια ἐπὶ τὸ ὄριζόμενον εἰς ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α., εἰς ποσὸν οὐχὶ πάντως κατώτερον τοῦ βαλαστοῦ τοῦ τεμαχτεῦ ἡμερομισθίου τῆς ἀνωτάτης ασφαλιστικῆς κλάσεως.

8. Ὁ τρόπος τῆς παροχῆς τῶν ἱατρικῶν φροντίδων, αἱ σχέσεις Ι.Κ.Α. καὶ ἱατρῶν, φαρμακωπῶν καὶ θεραπευτηρίων γενικῶς, τὰ τοῦ καταλογισμοῦ αὐτῶν εἰς ἀδικολογητῶς πραγματοποιηθείσας παροχὰς, καὶ πᾶν ἕτερον σχετικὸν θέμα, θέλουσι καθορισθῆ διὰ Κανονισμοῦ. Διὰ Κανονισμοῦ θέλει ἐπίσης ρυθμισθῆ ὁ τρόπος χορηγήσεως φαρμάκων, ἐν ἀπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. νὰ εἰσάγῃ, παρασκευάξῃ, ἀποθηκεύῃ καὶ νὰ χρηρῆθῃ φάρμακα, φαρμακευτικὸν καὶ υγιεινομικὸν ὕλικόν, καὶ παντὸς εἶδους προθέσεις εἰς τὰ δικαιούμενα πρόσωπα. Τὸ Ι.Κ.Α. ἀσχεῖ ἐλεγχῶν τῶν παρεχομένων φαρμάκων διὰ δειγματοληψιῶν, ὧν τὰς καθ' ἕκαστον λεπτομερείας θέλει ρυθμίζει κανονισμῶς.

9. Ἄπασαι αἱ περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον χρηματικαὶ παροχαὶ ἀντικαταστάσεως εἰς εἶδος τοιούτων, βαρύνουσι τὸν κλάσον παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητας εἰς εἶδος.

10. Εἰδικῶς διὰ τὴν παροχὴν σανατοριακῆς περιθάλψεως ἢ τῶν ἀντὶ ταύτης ἀναφερομένων ἐν παρ. 5 τοῦ παρόντος παροχῶν, ἀπαιτεῖται ἐκτὸς τῶν ἐν § 1 ὀριζομένων προϋποθέσεων καὶ ἡ πραγματοποίησις ἐκ μέρους τοῦ ἠσφαλισμένου τριακωσίων πενητήκοντα (350) τοὐλάχιστον ἡμερῶν ἐργασίας κατὰ τὰ τέσσαρα προηγούμενα τῆς ἡμέρας τῆς ἀναγγελίας ἡμερολογιακὰ ἔτη.

Ὡσαύτως ἡ ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς παροχῆς σανατοριακῆς περιθάλψεως εἰς μέλη οἰκογενεῖας ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἢ ἐπίδοματοῦχοις λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ διὰ τοῦ Κανονισμοῦ εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς 1 Ἰανουαρίου 1954, μὴ ἐφαρμοζομένης διὰ τὴν παροχὴν ταύτης τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 ἐδ. δευτέρου τοῦ παρόντος ἄρθρου. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Συμβουλίου, λαμβανομένης προτάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐργασίας, ἢ ὡς ἄνω ἡμερομηνία δύναται, ἐὰν συντρέχουν οἱ λόγοι πρὸς τοῦτο λόγοι νὰ μετατιθέσθαι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1954.

Ἐξοδα κηδείας.

Ἄρθρον 32.

1. Εἰς περίπτωσιν θανάτου ἠσφαλισμένου πληροῦτος τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 35 ἐδ. β' προϋποθέσεις ἢ συνταξιούχου λόγῳ

ἀναπηρίας ή γήρατος, καταβάλλεται έφ' άπαξ βοήθημα δι' έξοδα κηδείας οριζόμενον δι' άποφάσεις του Δ. Μ. και μη συνυφαινον να ορίζεται κατώτερον του 8πλάσιου του τετραμηνού ημερομισθίου της άνωτέρως ασφαλιστικής κλάσεως. Το άνωτέρω βοήθημα καταβάλλεται και όταν ο θάνατος του ήσφαλισμένου επήλθεν μετά την εκλειψιν των άνωτέρω προϋποθέτων διαρκούντος όμως του χρόνου περιθωρίσεως του κατά του Ι.Κ.Α. συμφώνως τω άρθρω 31 παράγρ. 3 του παρόντος.

2. Τα έξοδα κηδείας καταβάλλονται εις την χήραν ή εάν δεν υπάρχει χήρα, εις τον κατά την κρίσιν του Ι.Κ.Α. επιμεληθέντα της κηδείας εκδόντων δά τον κλάδον παροχών ασθενοείας και μητρότητας εις χρήμα.

3. Επί περιπτώσεων θανάτου ήσφαλισμένων ή συνταξιούχων ή μελών οικογενείας τούτων νοσηλευσμένων εις θεραπευτήρια δια λογαριασμών του Ι.Κ.Α. έφ' ότων ουδέεις εμφανίζεται όπως επιμεληθή της κηδείας, το Ι.Κ.Α. αναλαμβάνει άπ' εύθείας, την επιμέλειαν ταύτης.

Μέλη οικογενείας.

Άρθρον 33.

1. Προς εφαρμογήν των διαταξεων του άρθρου 31 τα κάτωθι πρόσωπα θεωρούνται μέλη της οικογενείας του ήσφαλισμένου ή του συνταξιούχου λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή του επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής.

α) Η σύζυγος, ή ο άνάπηρος και άπορος σύζυγος.

β) Τα άγαλα τέκνα (νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, αναγνωρισθέντα, υιοθετηθέντα, προγονοί) και επί ήσφαλισμένης ή θήλειος συνταξιούχου λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής και τα νόθα, μέχρι συμπλήρωσεως του 18ου έτους της ηλικίας των.

γ) Η μήτηρ και ο άνάπηρος και άπορος πατήρ.

δ) Οι όρφανοί πατέρας και μητέρας έγγυοι και άδελφοί, ως και οι όρφανοί μόνον πατέρας ή μητέρας άδελφοί ή έγγυοι, έφ' όσον ο επιζών γονεύς λογίζεται κατά τα άνωτέρω ως μέλος οικογενείας του ήσφαλισμένου, μέχρι συμπλήρωσεως του 18ου έτους της ηλικίας των και έφ' όσον είναι άγαμοι.

2. Τα πρόσωπα τ' αναφερόμενα εν τη προηγούμενη παραγράφω θεωρούνται ως μέλη της οικογενείας του ήσφαλισμένου ή του συνταξιούχου ή του επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής, έφ' όσον συμβίωσι μετ' αυτού και ή συντήρησις των, προκειμένου περι των υπό στοιχία β, γ και δ κατηγοριών, εαρύνει κυρίως αυτών.

Θεωρείται ότι υπάρχει συμβίωσις και εάν δια σοβαρούς λόγους, ορισησόμενος δια κανονισμού, ο σύζυγος ή ή σύζυγος ή τα τέκνα, δεν διαμένουν προσωρινώς υπό την αυτήν στέγην.

3. Δύναται κατά τας διατάξεις Κανονισμού, ή ιατρική περίθαλψις να παρέχεται εν όλω ή εν μέρει εις τα τέκνα και μετά την συμπλήρωσιν του κατά την παράγραφον 1 όριου ηλικίας, έφ' όσον είναι άνίκανα προς πάσαν εργασία.

Εργατικόν άτύχημα και επαγγελματική νόσος.

Άρθρον 34.

1. Δια την χορήγησιν των παροχών της ασφαλίσσεως, δεν απαιτείται ή συμπλήρωσις των καθιερωμένων εν άρθροις 28, 31, 32 και 35 ημερών εργασίας, εάν το γεγονός το θεμελιούν το εις παροχάς δικαίωμα οφείλεται εις βίαιον συμβάν, επελθον κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορηής αυτής ή εις επαγγελματικήν ασθένειαν. Εάν το γεγονός το θεμελιούν το εις παροχάς δικαίωμα οφείλεται εις βίαιον συμβάν μη επελθον όμως εν τη εκτέλεσει ή εξ αφορηής της εργασίας δια την χορήγησιν των άνωτέρω παροχών άρκει ή συμπλήρωσις του ήμισσεως μόνον αριθμού ημερών εργασίας των υπό των άνωτέρω άρθρων οριζόμενων.

Δια κανονισμό ορισθήσεται ο τρόπος, ο χρόνος και ή διαδικασία της βεβαιώσεως των άτυχημάτων και επί επαγγελματικών ασθενειών το είδος αυτών.

Δια κανονισμό θέλουσιν ορισθή ωςάυτως αι επιχειρήσεις και τα ελάχιστα όρια χρόνου διαρκείας της εργασίας εις αυτάς, δια την άπόκτησιν δικαιώματος επί των ασφαλιστικών παροχών λόγω επαγγελματικής ασθενοείας κατά τα άνωτέρω.

2. Εάν δια δικαστικής απόφασεως βεβαιούται, ότι το

άτύχημα εν τη εκτέλεσει της εργασίας ή εξ αφορηής αυτής, εραίλεται εις δόλον του εργαζόμενου ή του ύπ' αυτού προστηθέντος προσώπου, ο εργαζόμενος υποχρεούται όπως καταβάλλη :

α) Εις το Ι.Κ.Α. πάσαν την δαπάνην τούτου, την προκληθείσαν εν της λόγω του άτυχηματος χορηγήσεως παροχών και

β) Εις τον παθόντα ή εν περιπτώσει θανάτου τούτου εις τα κατά το άρθρον 28 πρόσωπα, την διαφοράν μεταξύ του ποσού της κατά την Αστικήν Κώδικα άντικούσεως αυτούς άποζημιώσεως και του όλικού ποσού των κατά τον παρόντα νόμον χορηγητέων αυτών παροχών.

Δια κανονισμό ορισθήσεται ο τρόπος υπολογισμού των εν έδαφω α' της παραγράφου ταύτης δαπανών.

Επίδομα ασθενοείας και ανεργίας.

Άρθρον 35.

Ο ήσφαλισμένος δικαιούται επίδοματος ασθενοείας, εάν θε παρέχη εξηρημένην εργασία και επίδοματος ανεργίας, έφ' όσον συντρέχουσιν αι κάτωθι προϋποθέσεις :

α) Δεν λαμβάνει σύνταξιν εν του Ι.Κ.Α.

β) Έπραγματοποίησε 100 τουλάχιστον ημέρας εργασίας προκειμένου περι παροχής επίδοματος ασθενοείας και 150 τουλάχιστον, προκειμένου περι παροχής επίδοματος ανεργίας, κατά το ημερολογιακόν έτος, το άμέσως προηγούμενον της άναγγελίας της ασθενοείας ή της ανεργίας ή κατά το προηγούμενον της τριαύτης άναγγελίας 15μηνον, μη συνυπολογιζομένων εν τη τελευταία τάτη περιπτώσει εις τας άνω 100 ή 150 ημέρας εργασίας των πραγματοποιηθεισών κατά το τελευταίον ημερολογιακόν τρίμηνον του 15μήνου.

Προκειμένου περι εποχιακώς εργαζομένων μισθωτών, δύναται δια Κανονισμό ο κατά τα άνωτέρω απαιτούμενος δια την χορήγησιν επίδοματος ανεργίας αριθμός ημερών εργασίας, να μειούται μέχρις 75 κατά κατώτατον όριον. Δια του αυτού Κανονισμού ορισθήσονται και αι κατηγορίαί των μισθωτών, οίτινες χαρακτηρίζονται ως εποχιακώς εργαζόμενοι.

γ) Συνεπεία ασθενοείας, μη οφειλουμένης εις παύσιν αυτού, απέχει της εργασίας αυτού, ή τυγχάνει άνεργος.

δ) Η άποχή λόγω ασθενοείας εκ της εργασίας διήρκεσε πλέον των τριών τουλάχιστον ημερών ή ή ανεργία διήρκεσε πλέον του 15θήμερου από της άναγγελίας των εις το Ι.Κ.Α. και επί αυτοτελώς εργαζομένου ή προαιρετικώς συνεχίζοντος την άσφάλισιν συμφώνως τω άρθρω 41, ή ασθενοεία διήρκεσε πλέον του υπό Κανονισμού ορισθησόμενου χρόνου, έκτός εάν ο ήσφαλισμένος εισήχθη εις Θεραπευτήριον, όποτε από της εισαγωγής του εφαρμόζονται αι επί των παρεχόντων εξηρημένην εργασία διατάξεις.

Άρθρον 36.

1. Το Ι.Κ.Α. υποχρεούται να εξευρίσκη κατάλληλον εργασία δια των γραφείων εύρέσεως εργασίας εις τους ήσφαλισμένους.

Μέχρις εξευρέσεως κατάλληλου εργασίας, καταβάλλεται επίδομα ανεργίας, υπό τας ακόλουθους προϋποθέσεις :

α) Εάν είναι ικανός προς εργασία και ελεύθερος να παράσχη ταύτην.

Ο ήσφαλισμένος θεωρείται πληρών την προϋπόθεσιν ταύτην κατά τον χρόνον της επαγγελματικής μετακινιούσεως, κατά τους υπό των σχετικών κανονισμών τιθεμένους περιορισμούς.

β) Εάν ενεγράφη ως άνεργος εις το αρμόδιον γραφείον εύρέσεως εργασίας του Ι.Κ.Α. ως δια κανονισμού ορισθήσεται, και παρουσιάζεται άνελλιπώς εις ταύτα, έκτός εάν δια του κανονισμού προβλεφθή άπαλλαγή από της τελευταίας ταύτης υποχρεώσεως, εις τας περιπτώσεις, καθ' ός ήθελε κριθή ότι ή εφαρμογή της είναι καταπιστικη δια τον άνεργον ή δεν εξυπηρετεί τον υπό ταύτης επιδιωκόμενον σκοπόν.

γ) Ησφαλισμένος άδικαιολογητως μη συμμορφούμενος προς την υποχρέωσιν είτε περι υποβολής αιτήσεως προς εύρεσιν εργασίας και τακτικής εμφανίσεως εις το γραφείον εύρέσεως εργασίας, είτε περι άποδογής κατάλληλου εργασίας προσηρομένης αυτώ, δεν δικαιούται επίδοματος δια την έβδομάδα καθ' ήν δεν συνεμορφώθη προς τας υποχρεώσεις ταύτης, ή αναλόγως των έκαστοτε περιπτώσεων κατά την κρίσιν του αρμοδίου ασφαλιστικού όργάνου και δια περίοδον

καρποτέρην μὴ υπερβίνουσαν ὅμως τὰς τέσσαρας ἐβδομάδας τὰς ἐπιμένεις ταύτης.

2. Πρὸς καθορισμὸν τῆς κατάλληλότητος τῆς προσφερομένης ἐργασίας καὶ ἐπιπτώσεων τῆς δεδικοιοποιημένης ἢ μὴ ἀνήκει ἀποδοχῆς ταύτης, κατὰ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἔκτασις τῶν ἐκ ταύτης κινδύνων ὑγείας, ασφαλείας καὶ ἡθικῆς τοῦ ἡσφαλισμένου, αἱ σωματικαὶ καὶ πνευματικαὶ του ἱκανότητες καὶ ἡ προηγουμένη ἐπαγγελματικὴ του προπαιδείσις, ἡ πείρα τούτου καὶ αἱ προηγουμέναι ἀποδοχαὶ του, ἡ διάρκειαι τῆς ἀνεργίας του, αἱ πιθανότεραι εὐρέσεως ἐργασίας τῆς εἰδικότητός του, ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τῆς κατοικίας του ἐνῷα προτιμῆται αὐτῷ ἐργασίαι καὶ αἱ πιθανότητες ἐξευρέσεως ἐργασίας εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Κανονισμὸς θέλει προβλέψει τὴν δυνατότητα μετακινήσεως δαπάναις τοῦ Ι.Κ.Α. τοῦ ἀνέργου εἰς ἄλλας περιφέρειαις, ὅπου ὑπάρχει κατάλληλος πρὸς ἀνάληψιν ἐργασίας.

3) Ἐργασιῶν τῶν λοιπῶν προϋποθέσεων τοῦ παρόντος δὲν θεωρεῖται ἀδικαιολόγητος ἀρνησις ἀποδοχῆς προσφερομένης ἐργασίας, συνεπαγομένη στέρησιν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένου ἐπιδόματος.

α) Ἐὰν ἡ προσφερομένη θέσις εἶναι κενὴ λόγῳ ἀνεργίας, λόγῳ αὐτοῦ ἢ ἄλλης συλλογικῆς διαφοράς ἐργασίας.

β) Ἐὰν αἱ ἀποδοχαὶ, αἱ ὥραι, ἡ ἔτερα: συνθήκαι τῆς προσφερομένης ἐργασίας, εἶναι οὐσιωδῶς μειονεκτικώτεραι εἰς ὁμοίαις ἐργασίαις ἐν τῇ περιχώρῳ.

γ) Ἐὰν διὰ τὴν πρόσληψιν του εἰς τὴν προσφερομένην ἐργασίαν τίθενται περιοριστικοὶ ὅροι τῆς συνδικαλιστικῆς του ἐλευθερίας.

4) Αἱ ἡμέραι ἀνεργίας δὲν ἐπιδοτοῦνται.

5) Τὸ ἐπίδομα διακόπτεται πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἀδικαιολόγητον ἀρνησιν τῆς προσφερομένης ἐργασίας.

6) Ἡσφαλισμένος αὐτοβούλως ἐγκαταλείπων τὴν ἐργασίαν ἀνευ ἀποχώρησις αἰτίας στερεῖται τοῦ ἐπιδόματος ἀνεργίας.

7) Ἀναπέλλεται ἡ παροχὴ τοῦ ἐπιδόματος ἀνεργίας, εἰς τὸν ὅστις ἀνέλαθεν οἰανδήποτε αὐτοεληθὴ ἢ ἐξηρητημένην ἐργασίαν. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὡς ἄνω ἀπαχολήσεως τοῦ ἡσφαλισμένου, συνεχίζεται ἡ παροχὴ τοῦ ἐπιδόματος ἐφ' ὅσον ἡ λήξις λάθῃ χώραν ἐντὸς τοῦ ἔτους τῆς ἐπιδοτήσεως ὡς καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 38. Ὁ ἡσφαλισμένος ὑποχρεοῦται ὅπως ἀναγγεῖλῃ ἐντὸς δύο ἡμερῶν εἰς τὸ Ι.Κ.Α. τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀπασχόλησιν του ὑποκειμένης ἄλλως εἰς τὴν ποινὴν τοῦ ἀρθροῦ 54 παράγρ. Ι, α.

8) Ἀναπέλλεται ἡ καταβολὴ τοῦ ἐπιδόματος ἀνεργίας διὰ χρόνον ἀπὸ πέντε μέχρι τριάκοντα ἡμερῶν, ἐπιτρεπόμενης καὶ τῆς ὀριστικῆς διακοπῆς αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἐπιδοτούμενος ἀνεργὸς ἀνευ ἀποχώρησις λόγου δὲν συμμορφῶται πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ Ι.Κ.Α.

Ἡ λήψις συντάξεως ἢ ἐπιδόματος, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπιδομάτων λοχείας, κυφορίας καὶ θηλάσεως τῶν χορηγουμένων παρ' οἰουδήποτε Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ, συνεπάγεται ἀναστολὴν τῆς καταβολῆς τοῦ ἐπιδόματος ἀνεργίας.

Ἐὰν τὸ ἐπίδομα ἀνεργίας εἶναι ἀνώτερον τῆς συντάξεως ἢ τοῦ ἐπιδόματος, ὁ ἡσφαλισμένος λαμβάνει τὴν ἐπὶ πλέον διαφοράν.

Βάσις ὑπολογισμοῦ χρηματικῶν παροχῶν.

Ἄρθρον 37.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων παροχῶν, τὸ ὄψος τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἡσφαλισμένος, ὡς βάσις λαμβάνεται:

α) Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐπιδομάτων ἀσθενείας ἢ ἀνεργίας, τὸ τεκμαρτὸν ἡμερομισθίον τῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἡσφαλισμένος κατὰ τὰς περισσοτέρας ἡμέρας ἐργασίας ἐκ τῶν 30 τελευταίων ἡμερῶν ἀπαχολήσεώς του, ἡρακούντος τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους τοῦ ἀμέσως προηγουμένου ἐκείνου καθ' ὃν ἔλαβε χώραν ἢ ἀναγγελίαι τῆς ἀνικανότητος ἢ τῆς ἀνεργίας.

β) Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν συντάξεων λόγῳ ἀναπηρίας καὶ γήρατος καὶ τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, τὸ τεκμαρτὸν ἡμερομισθίον τῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἡσφαλισμένος κατὰ τὰς περισσοτέρας ἡμέρας ἐργασίας

τῶν τελευταίων δύο ἡμερολογιακῶν ἔτων, τῶν ἀμέσως προηγουμένων τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ὑπεβλήθη ἢ αἰτήσις περὶ συνταξιοδότησεως ἢ περὶ ἀπονομῆς τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας.

γ) Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας, ὁσῶν ἢ ἀνικανότης ὁφείλεται εἰς ἐργατικὸν ἀτύχημα ἢ εἰς ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τὸ τεκμαρτὸν ἡμερομισθίον τῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἡσφαλισμένος κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀτυχήματος, ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ περιπτώσει κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐργασίας.

Ποσὸν ἐπιδόματος ἀσθενείας.

Ἄρθρον 38.

1) Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας καὶ ἀνεργίας ἴσους εἰς τὰ 50 ο)ο τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἡσφαλισμένος κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος.

2) Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσὸν ἐπιδόματος ἀσθενείας καὶ ἀνεργίας προσαυξάνεται κατὰ 10 ο)ο δι' ἕκαστον προστατευόμενον παρὰ τοῦ ἐπιδοματοῦχου μέλος οἰκογενείας του ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῳ 33 ἀναφερομένων.

Ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει τὸ ποσὸν τοῦ ἡμερησίου ἐπιδόματος μετὰ τῶν προσαυξήσεων λόγῳ οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς VIης μισθολογικῆς κλάσεως, οὐδὲ τοῦ 70 ο)ο τοῦ ἡμερομισθίου τῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως βάσει τῆς ὁποίας ὑπολογίζεται τὸ ἐπίδομα.

3) Τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας καταβάλλεται προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένων παρεχόντων ἐξηρητημένην ἐργασίαν ἀπὸ τῆς 4ης ἡμέρας καὶ προκειμένου περὶ προαιρετικῶς συνεχιζόντων τὴν ἀσφάλισιν ἢ αὐτοτελῶς ἐργαζομένων ἡσφαλισμένων καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς τελευταίας διατάξεως τοῦ ἐξαρίου 3' τοῦ ἀρθροῦ 35 (εἰσαγωγὴ ἐν Θεραπευτηρίῳ), ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὀρισθησομένης ἡμέρας ἐργασίας μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἀνικανότητος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ι.Κ.Α. Τὸ ἐπίδομα δὲν καταβάλλεται διὰ πλεονάσις τῶν 180 ἡμερῶν, εἴτε συνεχῶς εἴτε διακεκομμένως, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀνικανότης ὁφείλεται εἰς ρυματίωσιν, ὅτε τὸ ἐπίδομα παρατείνεται μέχρι 360 ἡμερῶν.

Τὸ ἐπίδομα ἀνεργίας καταβάλλεται, ἀπὸ τῆς 10ης ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἀναγγέλλῃ εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἡ περιέλευσις τοῦ ἡσφαλισμένου εἰς ἀνεργίαν καὶ ἐπὶ 180 τὸ πολὺ ἡμέρας εἴτε συνεχῶς εἴτε διακεκομμένως ἐντὸς ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

Ὁ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις χρόνος ἀναμονῆς, ὁ μεσολαβῶν μεταξὺ τῆς ἀναγγελίας τῆς ἀνικανότητος ἢ τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς πραγματικῆς ἐνάρξεως καταβολῆς τοῦ ἐπιδόματος, δὲν τηρεῖται εἰμὴ κατὰ τὴν διὰ πρώτην φοράν ἐντὸς ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἐπιδοτήσιν λόγῳ ἀσθενείας καὶ λόγῳ ἀνεργίας.

Ἐπὶ συνεχιζομένης ἀνικανότητος λόγῳ ἀσθενείας ἢ ἀνεργίας μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἡσφαλισμένος ἤρχισεν νὰ ἐπιδοτῆται χωρὶς οὗτος νὰ ἔχη συμπληρώσει τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀνώτατον χρόνον ἐπιδοτήσεως τῶν 180 ἢ 360 ἡμερῶν, ὁ ἡσφαλισμένος ἐξακολουθεῖ δικαιούμενος τοῦ ἐπιδόματος μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὀρίου τούτου, ἀδιαφόρως ἂν πληροῖ ἢ μὴ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 35 ἐδάσιον Β' χρονικὰς προϋποθέσεις καὶ κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος καθ' ὃ ἤρξατο ἡ ἐπιδοτήσις.

4. Τὸ Ι.Κ.Α. δικαιούται νὰ ἀναστειλῇ, κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον σχετικὸν Κανονισμὸν, τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας, ἐφ' ὅσον διαπιστωθῇ προσηκόντως ὅτι ὁ δικαιούχος ἐπεδείνωσε τὴν κατάστασιν του συνεπείᾳ μὴ τηρήσεως τῶν ὑποχρεώσεων του περὶ τῆς ὀφειλομένης συμπεριφορᾶς τῶν ἀσθενῶν ἢ δὲν συμμορφώθῃ πρὸς τὰ ὑποδειχθέντα μέτρα πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεώς του.

5. Τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας καὶ ἀνεργίας καταβάλλεται καὶ διὰ τὰς μὴ ἐργασίμους ἡμέρας.

Ἐπιδοματα μητρότητας.

Ἄρθρον 39.

Ἡ ἡσφαλισμένη δικαιούται παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. ἐπὶ 42 ἡμέρας πρὸ τῆς πειθαγῆς ἡμέρας τοκετοῦ καὶ ἐπὶ ἴσον χρόνον μετ'

αυτὸν ἐπιδόματος κυοφορίας καὶ λοχειάς ἴσῃ πρὸς τὸ βρεθόν ἐπίδομα ἀθηνείας, μετὰ τῶν τυχόν προσαυξήσεων λόγῳ οἰκογενειακῶν βεβῶν ἐφ' ὅσον ἀπέχει τῆς ἐργασίας τῆς. Τὸ ὡς ἄνω ἐπίδομα καταβάλλεται καὶ διὰ τὰς μὴ ἐργασιμὰς ἡμέρας.

Διὰ τὰ ἐπιδόματα κυοφορίας καὶ λοχειάς, δὲν ἰσχύουν οἱ ἐν ἀρθρῷ 38 προβλεπόμενοι περιορισμοί, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀνώτατον ὄριον κατὰ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος ἀθηνείας.

Τὰ ἐπιδόματα κυοφορίας καὶ λοχειάς ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύνανται νὰ εἶναι κατώτερα τοῦ τετραμηνίου ἡμερομισθίου τῆς 1ης ασφαλιστικῆς κλάσεως.

Διὰ τὴν παροχὴν τῶν ἀνωτέρω ἐπιδομάτων δεῖν ὅπως ἡ ἠσφαλισμένη ἐπραγματοποίησε 200 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη τὰ προηγούμενα τῆς πιθανῆς ἡμέρας τοκετοῦ.

Ἐξόφλησις εἰδική, προστασία καὶ παραγραφή παροχῶν.
Ἄρθρον 40.

1. Αἱ παροχαὶ τοῦ Ι.Κ.Α., ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὁ Νόμος ρητῶς ὀρίξῃ καταβάλλοντα εἰς χρόνον καὶ κατὰ τρόπον καθοριζόμενον διὰ κανονισμοῦ, ὅστις θέλει προβλέπει καὶ περὶ τῆς στρωγυλευσεως τῶν ποσῶν εἰς χρέμα παροχῶν ὡς καὶ τῶν εισφορῶν.

2. Αἰτήσεις πρὸς ἀπονομὴν παροχῶν ἢ ἐξόφλησις τῶν εἰς χρέμα τοιαύτων δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου, οὐδ' εἰς πληρωμὴν οἰουδήποτε φόρου.

Πᾶσαι αἱ πράξεις δικαστικαί, διοικητικαὶ καὶ ἐξώδικοι πρὸς ἀναγνώρισιν, δικαστικὴν ἐπιδίωξιν ἢ πραγματοποιήσιν τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν ἀκαλλάσσονται παντὸς τέλους τῶν διὰ πληρεξούσια καταβλητέων συμβολαιογραφικῶν δικαιωμάτων μὴ δυναμένων νὰ ὑπερβῶσι τὸ 1)3 τῶν νομίμων. Δύνανται εἰς Κανονισμοῦ νὰ ἐπιτραπῇ, ὅφ' ὠρισμένας προϋποθέσεις ἢ προσαγωγῇ ἰδιωτικῶν πληρεξουσίων.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ ἐν ζωῇ, ἢ ἡ κατόσχεσις ἢ ἡ ἐκχώρησις τῶν παροχῶν τῶν χορηγουμένων παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ κατόσχεσις μέχρι τῶν δύο πέμπτων τοῦ ποσοῦ τῶν συντάξεων λόγῳ διατροφῆς συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων.

4. Πᾶσα παροχὴ εἰς χρέμα ἀχρεωσότητος καταβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. ὡς καὶ ἡ ἀξία τῶν εἰς εἶδος τοιαύτων, τὰ τῆς ἀποτιμήσεως τῶν ὁποίων θέλει προσδιορίσει Κανονισμός, ἐπιστρέφονται ἀντόκως πρὸς τὸν ἀναζητοῦντα δὲ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως τῶν καθυστερουμένων εισφορῶν τοῦ Ἰδρύματος.

Συμφηρισμὸς κατὰ δόσεις μὲ τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον χορηγουμένας παροχὰς, ἐπιτρέπεται μόνον πρὸς ἀπόθεσιν ὀφειλῆς τῶν δικαιούχων πρὸς τὸ Ι.Κ.Α.

Ὁ διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον συμφηρισμὸς ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α.

5. Ἐὰν ὁ δικαιούχος οἰασθῆποτε ἐκ τῶν παροχῶν εἰς χρέμα δηλώσῃ ἀγνοίαν γραμμάτων, ἢ πρὸς αὐτὸν καταβολὴ ἐνεργεῖται ἐγκύρως, ἐπὶ ὑπογραφῇ ἐξοφλητικῆς ἀπδειξέως παρὰ δύο ἀξιοπιστῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργούντος τὴν πληρωμὴν ὀργάνων, μαρτύρων, προτεινομένων παρὰ τοῦ δικαιούχου καὶ τῇ ἐπιθέσει τοῦ δακτυλικοῦ τοῦ ἀποτυπώματος.

6. Πᾶσαι αἱ εἰς χρέμα παροχαὶ τοῦ Ι.Κ.Α., πλὴν τῆς συντάξεως, παραγράφονται μετὰ 6 μῆνας, ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτητά.

Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν λόγῳ θανάτου, παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γενέσεώς του.

Ἀπαιτητὰ δόσεις συντάξεων, μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς ἑτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν κατέστησαν ἀπαιτητά, παραγράφονται.

Αἱ διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν καὶ προθεσμιῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἀξιώσεων ἐπὶ τῶν παροχῶν τοῦ παρόντος νόμου.

Πᾶσα ἄλλη οἰαδήποτε κατὰ τοῦ Ι.Κ.Α. ἀπαιτητὴ παραγράφεται μετὰ πενταετίαν.

7. Κανονισμὸς θέλει ὀρίσει τὸν τρόπον αἰτήσεως τῶν παροχῶν, τὰ τῆς διαπιστώσεως τῶν ἀπαιτουμένων προϋποθέσεων διὰ τὴν χορήγησιν τῶν, τὸν χρόνον πραγματοποιήσεως αὐτῶν, τὰ τῆς μειώσεως καὶ ἀνάστροφῆς αὐτῶν, τὰ τῶν ἁρ-

μοδίων ὅπως ἀποφασίζουσι τὴν ἀπονομὴν τῶν ὀργάνων καὶ πᾶσιν ἑτέροις σχετικῶν λεπτομέρειαι ἐντὸς τῶν πλυσίων καὶ τῶν γενικῶν κανόνων τῶν διαγραφόμενων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικαιούνται ν' ἀξιώσῃ παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τῆς ἀσφαλίσεως, τὴν ἐκδοσιν ἐγγράφων εἰδικῶς ἠτιολογημένων ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῶν πρὸς ασφαλιστικὴν παροχὴν.

8. Καθυστερούμεναι ασφαλιστικαὶ παροχαὶ ὀφειλόμεναι εἰς ἀποδιδόσαντα δικαιούχου δύνανται νὰ καταβληθῶσι κατὰ σειρὰν ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. εἰς τὴν ἢ τὸν σύζυγον, τὰ τέκνα, ἢ τοὺς γονεῖς τοῦ θανόντος ἄνευ εὐθύνης τοῦ Ι.Κ.Α. ἐναντι τυχόν ἑτέρων δικαιούχων δυναμένων νὰ στραφῶσι μόνον κατὰ τοῦ λαβόντος.

Προαιρετικὴ συνέχισις τῆς ἀσφαλίσεως.
Ἄρθρον 41.

1. Πρόσωπον διατελέσαν ἠσφαλισμένον παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ἐὰν ἐντὸς τῶν ἀμέσως, πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐργασίας, πέντε ἐτῶν, ἔχει πραγματοποιήσῃ τοὐλάχιστον πεντακοσίας ἡμέρας ἐργασίας, δικαιούται διὰ δηλώσεώς του ὑποβαλλομένης πρὸ τῆς παρόδου ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐργασίας, νὰ συνεχίσῃ προαιρετικῶς τὴν ἀσφάλισιν εἰς ἓνα ἢ πλείονας κλάδους, πλὴν τοῦ τῆς ἀνεργίας.

2. Ὁ αὐτὸς συνεχίζων τὴν ἀσφάλισιν ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ κατὰ μῆνα ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς εισφορᾶς ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη τοῦ ασφαλιστικῆς κλάσεως εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέγετο κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διακοπῆς τῆς ἐργασίας του ἢ εἰς μίαν τῶν δύο ἀμέσως κατωτέρων αὐτῆς ασφαλιστικῶν κλάσεων. Ὁ συνεχίζων προαιρετικῶς τὴν ἀσφάλισιν του δὲν ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν εισφορῶν κατὰ τὸν χρόνον λήψεως ἐπιδόματος ἀθηνείας.

Καθυστερήσεις καταβολῆς εισφορᾶς τινος πέραν τῶν τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς αὕτη κατέστη ἀπαιτητὴ συνεπάγεται ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος περαιτέρω προαιρετικῆς συνέχισεως τῆς ἀσφαλίσεως.

3. Προαιρετικὴ συνέχισις τῆς ἀσφαλίσεως δὲν χωρεῖ ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος, κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς περὶ συνέχισεως τῆς ἀσφαλίσεως δηλώσεως, εἶναι ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος Νόμου ἢ συνεπλήρωσε τὸ ἐν ἀρθρῷ 28 παράγρ. 5 ὄριον ἡλικίας.

4. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος συνεχίζοντες προαιρετικῶς τὴν ἀσφάλισιν εἰς τὸ Ι.Κ.Α., κατατάσσονται οἱ μὲν ἄνδρες εἰς τὴν III κλάσιν, αἱ δὲ γυναῖκες εἰς τὴν II.

Προληπτικὴ δρᾶσις
Ἄρθρον 42.

1. Τὸ Ι.Κ.Α. δύνανται νὰ λαμβάνῃ πᾶν μέτρον γενικῆς ἢ εἰδικῆς φύσεως, συντελοῦν εἰς τὴν πρόληψιν ἀσθενειῶν καὶ ἰδία τῶν κοινωνικῶν τοιαύτων, ὡς καὶ τῆς ἀναπηρίας, καὶ νὰ ἐνισχύῃ προσταθείας τοῦ Κράτους, τῶν Δήμων ἢ Ὄργανώσεων τεινούσας εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου υγίεινης, ἰδιαίτερως δὲ τῶν ἠσφαλισμένων, τῶν συνταξιούχων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν.

2. Τὸ Ι.Κ.Α. δύνανται νὰ ἐνισχύσῃ τὴν δρᾶσιν τοῦ σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας πρὸς διαφύλαξιν τῆς υγείας καὶ σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν ἠσφαλισμένων.

3. Τὸ Ι.Κ.Α. δύνανται νὰ ὀργανώσῃ ἐκθέσεις υγίεινης, νὰ συνιστᾷ καὶ συντηρῇ μουσεῖα τῶν ὀργάνων καὶ σκευῶν πρὸς τὴν πρόληψιν τῶν ἀτυχημάτων ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ ἐπαγγελματικῶν νόσων καὶ νὰ καταβάλῃ συστηματικὰς προσταθείας πρὸς ἐκλαίκευσιν τῶν γνώσεων υγίεινης καὶ ἀνάπτυξιν τῆς προσοχῆς τῶν ἠσφαλισμένων πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν κινδύνων τῶν ἀπειλούντων τὴν ζωὴν τῶν, τὴν ἀκραιολογίαν, καὶ τὴν υγείαν τῶν.

4. Κανονισμὸς θέλει ὀρίσει τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κωτέρω διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Ἐνδικοὶ Μέσα — Προσφυγῇ
Ἄρθρον 43.

1. Ἐπιτρέπεται προσφυγῇ ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τῶν ὀργάνων τῆς ἀσφαλίσεως αἱ ὁποῖαι ἔχουσι ὡς ἀντικείμενον:

α) Τὴν ὑπαγωγήν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἢ τὸν ἀπ' αὐτῆς ἀποκλεισμόν προσώπων ἢ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσφαλιστικῆς σχέσεως ἢ τὴν κατάταξιν τοῦ ἠσφαλισμένου εἰς ἐπάγγελμα διαφόρον ἐκείνου εἰς ὃ ἔδει νὰ ὑπαχθῆ.

β) Τὸν καθορισμὸν τῶν ὀφειλομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ παρόντος εἰσφορῶν ἢ τὴν ἐπιβολὴν προσθέτων τελῶν διὰ καθυστερουμένης εἰσφοράς ἢ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 54 ἐπαύξεισιν τῶν βαρυνόντων τοὺς ἐργοδότας τμημάτων τῶν εἰσφορῶν ἢ τὴν καταβολὴν δαπανῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 34 παρ. 2.

γ) Τὴν μείωσιν ἢ πρόσπαιραν στέρησιν ἢ τὴν πρόσκαιρον ἢ ὀριστικὴν διακοπὴν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας ἢ τῆς ἀνεργίας ἢ τὴν ἀρνήσιν χορηγήσεως αὐτῶν εἴτε ἀπολύτως εἴτε ὑφ' ἣν μορφήν ἢ εἰς ἔκτασιν ἢ ὑφ' ἧς προϋποθέσεις αἰτοῦνται ταύτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

δ) Τὴν μείωσιν ἢ τὴν πρόσκαιρον ἢ τὴν ὀριστικὴν διακοπὴν ἢ τὴν στέρησιν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου ἢ τὴν ἀναστολὴν ἢ τὴν ἀρνήσιν χορηγήσεως τοιούτων παροχῶν εἴτε ἀπολύτως, εἴτε ὑφ' ἣν μορφήν ἢ εἰς ἔκτασιν ἢ ὑφ' ἧς προϋποθέσεις αἰτοῦνται τοιαύτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἢ συμφερισμοὺς περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 40 παράγραφος 4.

2. Προκειμένου περὶ ἀποφάσεων, περὶ ὧν τὰ στοιχεῖα α', εἰς καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἢ προσφυγῆ ἀσχετῆται παρὰ τῶν ἐχόντων ἔνομον συμφέρον ἐνώπιον τοῦ πρωτοβαθμίου Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ὁ προσφεύγων.

3. Αἱ προσφυγαὶ κατ' ἀποφάσεων, περὶ ὧν τὸ ὑπὸ ἐδάριον δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀσκῶνται παρὰ τῶν ἐχόντων ἔνομον συμφέρον ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν περιφέρειαν τὴν ὁποίαν κατοικεῖ ὁ προσφεύγων.

4. Ἡ περὶ προσφυγῆς αἴτησις συντάσσεται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, ἐπιδίδεται δὲ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας.

5. Ἡ ἀσκήσις προσφυγῆς ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

6. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐργασίας ὀρισθῆσονται:

α) Ὁ τρόπος ἐπιδόσεως καὶ καταχωρήσεως τῆς περὶ προσφυγῆς αἰτήσεως.

β) Αἱ ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων προθεσμίαί: ἐνασχῆσεως τῶν προσφυγῶν, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ εἶναι βραχύτεραι τῶν 30 ἡμερῶν, οὐδὲ μακρότεραι τῶν τριῶν μηνῶν, ὑπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων.

γ) Τὰ τῆς προσεπικλήσεως, κυρίας ἢ προσθέτου παρεμβάσεως τριτανακοπῆς καὶ ἀνακοπῆς.

Ἔφεσις

Ἄρθρον 44.

1. Ἐναντίον τῶν κατὰ προσφυγὴν ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 9, χωρεῖ ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου, ἀσκουμένη εἴτε παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α., εἴτε παρὰ τινος τῶν ἐν τῇ πρωτοβαθμίῳ δίκῃ μετασχόντων.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 4. καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύουσιν ἀναλόγως καὶ εἰς τῶν προσφυγῶν.

3. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐργασίας ὀρισθῆσονται:

α) Ὁ τρόπος ἐπιδόσεως τῆς περὶ τῆς ἐφέσεως αἰτήσεως.

β) Αἱ ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν καθ' ὧν ἡ ἔφεσις ἀσφάσεων προθεσμίαί: πρὸς ἐνάσκησιν αὐτῆς, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ εἶναι βραχύτεραι τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, οὐδὲ μακρότεραι τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων.

Αἰτήσεις ἀναιρέσεως καὶ ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 45.

1. Κατ' ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου ἐπιτρέπεται, ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, αἰτήσεις ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διὰ ψευδῆ ἐρμηνείαν ἢ ἐσφαλ-

μένην ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου ἢ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδόμενων κανονισμῶν.

2. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεις ὑποβάλλεται καὶ ἐκδικάζεται κατὰ τὰς ἰσχύουσας περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας διατάξεις.

3. Κατ' ἐκδοθεῖσιν ὀριστικῶν ἀποφάσεων, ἐπιτρέπεται ἀναθεωρήσις ἀσκουμένη ἐνώπιον τοῦ ἐκδένοντος τὴν ἀπόσασιν δικαστηρίου κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 785 Πολ. Δικ. Τὴν ἀναθεωρήσιν δύναται νὰ ζητήσῃ πᾶν μετασχὼν εἰς τὴν δίκην πρόσωπον.

4. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Δικαιοσύνης θέλεισι καθορισθῆ.

α) Ὁ τρόπος ἐπιδόσεως καὶ καταχωρήσεως τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτήσεως ἀπηλλαγμένης παντὸς τέλους καὶ

β) Αἱ προθεσμίαί ἐνασχῆσεως ἀναλόγως τῶν διαφόρων λόγων ἀναθεωρήσεως.

Πρωτοβάθμια Διοικ. Ἀσφαλ. Δικαστήρια.

Ἄρθρον 46.

1. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 43 ἀναφερομένων προσφυγῶν συνιστῶνται εἰς τὰς ἐδρας τῶν μεγαλύτερων Ἐποικιοκρατικῶν τοῦ Ι.Κ.Α., Πρωτοβάθμια Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐργασίας, ὅπερ ὀρίζει τὴν κατὰ τὸν ἄρθρον ἀρμοδιότητά αὐτῶν.

2. Ἐκαστὸν Πρωτοβάθμιον Διοικητικὸν Ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Προέδρου ἐκ δύο μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως.

3. Ὁ Πρόεδρος ἐκαστοῦ Πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου καὶ ὁ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος ἀναπληρωτὴς τούτου, διορίζονται ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐδρᾷ τούτου ὑπηρετούντων Προέδρων Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδικῶν.

4. Τὰ δύο μέλη καὶ δύο ἀναπληρωταὶ τοῦ διορίζονται τὸ ἐν ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τὸ ἕτερον ἐκ τῶν ἐργοδοτῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ ἐδρα τοῦ Πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου καὶ ὑποδεικνύονται ὁ μὲν ἠσφαλισμένος καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ὁ δὲ ἐργοδοτὴς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων, καθ' ἃ θέλει ὀρίζει τὸ κατὰ τὴν παρ. 7 τοῦ ἐπομένου ἄρθρου προβλεπόμενον διάταγμα.

5. Πρὸς ταχύτεραν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων, δύναται παρὰ τοῖς Πρωτοβαθμίσις Ἀσφαλιστικοῖς Δικαστηρίσις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, νὰ λειτουργοῦσι δύο ἢ πλείονα τμήματα συντιθέμενα κατὰ τὰ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα.

Δευτεροβάθμια Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια.

Ἄρθρον 47.

1. Συνιστῶνται εἰς τὰς ἐδρας τῶν ἐφετείων, διὰ διαταγμάτων ἐκδιδόμενων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐργασίας, Δευτεροβάθμια Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια πρὸς ἐκδίκασιν τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 43 προσφυγῶν καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 44 ἀσκουμένων ἐφέσεων.

2. Τὰ Δευτεροβάθμια Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ Προέδρου, τεσσάρων μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως.

3. Ὁς Πρόεδροι τῶν Δευτεροβαθμίων Διοικητικῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων διορίζονται Ἀρσπαγίται ἢ Πρόεδροι Ἐφετῶν ἢ Ἐφέται δι' ἀναπληρωσιν τῶν ὁπίων, εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος, διορίζονται ἀνὰ τρεῖς Ἀρσπαγίται ἢ Πρόεδροι Ἐφετῶν ἢ Ἐφέται.

4. Τὰ δύο ἐκ τῶν μελῶν ἐκαστοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν διορίζονται ἐξ εἰδικῶν προσώπων ἐχόντων πείραν καὶ γνώσεις περὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ ζητήματα καὶ κεκτημένων πτυχίον Νομικῆς Σχολῆς, λαμβανομένων ἐκ πίνακος περιλαμβανόντος διπλάσιον ἀριθμῶν τῶν απαιτούμενων τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν καὶ καταρτιζομένου ὑπὸ Εἰδικῶν Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου:

α) Ἐκ δύο Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ὑποδεικνυμένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν, ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

β) Έξ ενός Άρειοπαγίτου, υποδεικνυομένου μεθ' ενός αναπληρωτού του υπό του Προέδρου του Άρειού Πάγου και

γ) Έκ δύο καθηγητών της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, υποδεικνυομένων μετὰ των αναπληρωτών των, υπό της Σχολής.

Απάντα τὰ μέλη, τακτικά και αναπληρωματικά, του ειδικού ως άνω Συμβουλίου, διορίζονται δι' απόφασης του Υπουργού Εργασίας, δημοσιευμένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Διά της αὐτῆς απόφασης ορίζεται ὁ Πρόεδρος Συμβουλίου και αἱ καταβλητέαι εἰς τοὺς μετέχοντας αὐτοῦ ἀποζημιώσεις.

Τὰ της προσελύσεως εἰς Συνεδρίασιν, ἀπαρτίας, λήψεως ἀποφάσεων και γενικῶς τὰ τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου ὁρισθῆσονται διὰ τοῦ περὶ οὗ ἡ παρ. 7 τοῦ παρόντος ἀρθρου Β. Δ)τος.

Έκ τῶν λοιπῶν δύο μελῶν, τὸ ἐν δέον νὰ εἶναι ἠρρατισμένοι υποδεικνυόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ υπό της Γ.Σ.Ε.Ε. και τὸ ἕτερον ἐργοδότης, υποδεικνυόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του υπό τῶν εἰκείων ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων, καθ' ἃ θέλει ὁρίσει: τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 7 τοῦ παρόντος ἀρθρου προβλεπόμενον Διάταγμα.

Τῶν μελῶν διορίζονται διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος ἀνά τέσσαρα ἀναπληρωματικά μέλη ἐκ τῶν πληρούντων τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις.

5. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Εργασίας και Δικαιοσύνης θέλουνι ὁρισθῆ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, οἱ Πρόεδροι και τὰ μέλη τῶν Δευτεροβάθμιων Δικαστηρίων.

6. Πρὸς ταχυτέραν ἐκδίκασιν τῶν υποθέσεων δύνανται νὰ χωρισθοῦν τὰ Δευτεροβάθμια Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια εἰς δύο τμήματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων συνιθίζεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρισθέντα.

7. Διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης και Εργασίας θέλουνι ὁρισθῆ ὁ τρόπος υποδείξεως οἱ λόγοι και ὁ τρόπος ἀντικατάστασεως, μεταθέσεως ἢ πάσεως τῶν μελῶν τῶν Διοικητικῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων.

8. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν δικαστῶν αὐξάνεται κατὰ δύο (2) Πρόεδρους Ἐφετών, πέντε (5) Ἐφέτας, ἑπτὰ (7) Πρόεδρους Πρωτοδικῶν και δεκαπέντε (15) Πρωτοδικας.

Κοινὰ διατάξεις.

***Άρθρον 48.**

1. Τὰ Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια ἢ ἕκαστον τῶν Τμημάτων τούτων ἀποτελοῦσιν ἰδίας ἀνεξαρτήτους ἀρχάς.

2. Οἱ Πρόεδροι, τὰ μέλη και οἱ ἀναπληρωταὶ τῶν Διοικητικῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων διορίζονται ἐπὶ πενταετεί θητεία.

3. Οὐδεὶς διορίζεται οὐδὲ δύνανται νὰ εἶναι μέλος Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου :

α) Ἐὰν ὑπάρχη τις ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῳ 12 παρ. 4 ἀναφερομένων λόγων.

β) Ἐὰν δὲν καταστή ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ οὗ μετέχει Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

4. Ἡ ἰδιότης τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ μέλους ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου εἶναι ἀσυμβίβαστος ποδὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ ἄλλων μονίμων ἐπιτροπῶν ἢ συμβουλίων τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ ἄλλων Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν.

5. Παρ' ἐκάστῳ Ἀσφαλιστικῷ Δικαστηρίῳ λειτουργεῖ γραμματεία ἀποτελουμένη ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ Ι.Κ.Α. κατὰ τὰ διὰ κανονισμῷ ὁρισθόμενα.

6. Διὰ τὴν ἐξάφαισιν τοῦ Προέδρου ἢ τῶν μελῶν Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ σχετικὰ διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἐναντίον ἀποφάσεως ἀπερριπτούσης τὴν αἰτησιν ἐξαιρέσεως οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται.

Δὲν συγχωρεῖται ὑποβολὴ αἰτήσεως περὶ ἐξαιρέσεως τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἐξαιρεθέντος.

7. Τὰ Διατάγματα περὶ τῆς συστάσεως τῶν ἐν ἀρθροῖς 48, 47 Διοικητικῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων, δέον νὰ ἐκδοθοῦν ἐντὸς 80 ἡμερῶν ἀπὸ της ἰσχύος τοῦ παρόντος.

8. Αἱ δαπάναι τῆς ἐν γίνεῖ λειτουργίας τῶν Διοικητικῶν

Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων, τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς, τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 47 παρ. 4 τοῦ παρόντος Συμβουλίου και τοῦ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Εργασίας Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, βεβήνουνσι τὸ Ι.Κ.Α. και καταβάλλονται υπό τούτου, δυνάμει ἀντιστοιχῶς νὰ ἀπαλλάσσεται ἐν βίῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ τῆς πρὸς τὸν Δογχαριστὸν Βελτιώσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, τὸν συσταθέντα διὰ τοῦ Α. Ν. 591)37 και συγχωνευθέντα εἰς τὸν Κρατικὸν Προϋθὸν διὰ τοῦ Νόμου 1646)51, τοῦ κυρώσαντος τὸν Α. Ν. 1500)50, καταβαλλομένης υπό τούτου εἰσφορᾶς. Τὰ κατὰ τῶν ὡς ἀνω πάσης φύσεως δαπανῶν, συμπεριλαμβανομένων και τῶν μέχρι τούδε καταβληθένων τοιοῦτων, ὡς και πᾶν ἕτερον θέμα σχετιζόμενον με τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης, θέλει ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Εργασίας.

***Άρθρον 49.**

1. Οἱ διαδίκαι δύνανται νὰ ἐμφανίζονται ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων και διὰ πληρεξουσίων.

Κανονισμὸς θέλει ὁρίσει τὰ ἀνώτατα ὅρια τῶν ἀμοιβῶν τῶν δικηγόρων και δικολάβων πληρεξουσίων.

2. Ἡ ἐκδίκασις τῶν υποθέσεων διεξάγεται και ἀπόντος τοῦ προσηκόντος κληθέντος διαδίκου.

3. Αἱ κλήσεις τῶν διαδίκων και τῶν μαρτύρων ἐνεργοῦνται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοβαθμίου ἢ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου ἢ τῶν Τμημάτων τούτου, κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ὁρισμῶν τῆς ποινικῆς δικονομίας.

4. Ἡ διαδικασία ἐνώπιον τῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων εἶναι προφορικὴ και δημοσία. Δι' ἀποφάσεως ὅμως τοῦ Δικαστηρίου δύνανται ν' ἀποκλείηται ἢ δημοσιότης τῆς συζητήσεως, ὡς και κρίνεται αὐτὴ ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἤθῃ ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ προσβάλλει τὴ ἰατρικὸν ἀδρόσηον.

5. Τὰ ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια, ἐν τῇ ἐκδίκασει τῶν υποθέσεων, ἀναζητοῦσιν ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν οὐσιαστικὴν ἀλήθειαν, χρησιμοποιοῦντα και ἐλευθέρως ἐπιτιμῶντα πάντα τὰ ἐν ταῖς ποινικαῖς δίκαις ἐπιτρεπόμενα ἀποδεικτικά μέσα.

Κατὰ τῶν ψευδορκούντων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη διεξαγωγῆς ἀποδείξεων ἐκτὸς τῆς ἔδρας των, τὰ ἀσφαλιστικὰ δικαστήρια δύνανται ν' ἀναθέωσι τὴν διεξαγωγὴν εἰς ἕτερον δικαστήριον ἢ ἄλλην δημοσίαν ἀρχὴν τοῦ τόπου διεξαγωγῆς.

6. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων ἐκδίδονται εἰδικῶς ἠτιολογημένα και ἀπαγγέλλονται ἐν δημοσίᾳ αὐτῶν συνεδριάσει.

7. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης και Εργασίας, θέλουνι ὁρισθῆ τὰ καθήκοντα και δικαιώματα τῶν Προέδρων Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων, ὁ γρῶνος και ὁ τόπος τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν, ὁ τρόπος και ἡ σειρά εἰσαγωγῆς τῶν υποθέσεων πρὸς ἐκδίκασιν, ὡς και ὁ τρόπος λήψεως, κοινοποιήσεως και ἐπιτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τούτων.

Διαφοραὶ ἐκ συμβάσεων μετὰ τοῦ Ι.Κ.Α.

***Άρθρον 50.**

1. Διὰ τῶν συμβάσεων τῶν συναποτιμένων μετὰ τοῦ Ι.Κ.Α. και τῶν μετ' αὐτοῦ ὁσιωθῆσασε συναλλοττομένων διὰ παροχῆν εἰς αὐτὸ ὑπηρεσιῶν, ἢ πρηνυμένων, δύνανται νὰ ἰσχύουν, ὅτι οἱ μετὰ αὐτῶν ἐκ τῶν συμβάσεων ὄνασθῆσασε διασσοσῆ, λύνονται παρὰ προσωποθῶν Διοικητικῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων ἢ τοῦ δευτεροβαθμίου τοιοῦτου, κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένη διαδικασίαν, ἀποκλειομένης τῆς τακτικῆς τοιοῦτης.

2. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ἢ προηγουμένη παράγραφος διασσοσῆ, ἵνα καταπέσειν ἐπιτελεσθῆ, δέον νὰ περισοθῆσασε τὸν τύπον τῆς ἐπιτελέσεως υπό τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιέσεισιν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἢ ἔδρα τοῦ οικείου Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

Κατὰ τῆς υπό τοῦ Προέδρου ἐνεργουμένης προκοχῆς τοῦ τύπου τῆς ἐπιτελέσεως οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται.

Εἰς τὴν ἀσμεδιότητα τῶν Διοικητικῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων, ὑπάγεται και ἡ ἐκδίκασις προσφυγῶν κατ' ἀποφάσεων ὀργανῶν τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργοῦ Εργασίας ὑπαγομένων πάσης φύσεως εἰδικῶν Ἀσφαλιστικῶν

Ταμείων, έχουσάν ως αντικείμενον τὰ περι ὧν τὰ ἐδάφια α', β', γ' καὶ δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 43 τοῦ παρόντος ὁρίζοντα θέματα, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν περι Διοικητικῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Μεταβολὴ ἀσφαλιστικοῦ φορέως.
*Ἀρθρον 51.

1. Προκειμένου κατὰ ἡσφαλισμένων, οἵτινες διετέλεσαν διαδοχικῶς ἡσφαλισμένοι εἰς πλείονας τοῦ ἑνὸς Ἀσφαλιστικῶς Ὄργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως, οἷτοι δικαιούνται συναΐξεως ἢ ἐοχθήματος τύπου συντάξεως, κατὰ τοῦ τελευταίου Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ, παρ' ἧ ἐτύγχανον ἡσφαλισμένοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπαληθεύσεως τοῦ κινδύνου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς διεπούσης αὐτὸν νομοθεσίας, ἐφ' ὅσον ὅμως ἐπραγματοποιήσαν 300 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας ἐν τῇ ἀσφάλισι τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου καὶ καρῆλθε διετία τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς τῶν εἰς αὐτήν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ τελευταῖος Ὄργανισμός ὑποχρεῖται ὅπως συνυπολογίσῃ ἀπόσας τὰς ἡμέρας ἐργασίας, τὰς πράγματι πραγματοποιηθείσας ἐν τῇ ἀσφάλισι ἐτέρων Ἀσφαλιστικῶν Ὄργανισμῶν κυρίας ἀσφαλίσεως πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ ἡσφαλισμένου εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτοῦ, τόσον διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἐὰν τοῦτο ποικίλλῃ ἀναλόγως τοῦ χρόνου ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ὅσον καὶ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως χρονικῶν προϋποθέσεων, ἐάσει τῆς διεπούσης αὐτὸν νομοθεσίας.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπαληθεύσειν τοῦ κινδύνου, ὁ ἡσφαλισμένος δὲν συνεπλήρωσε διετὴ ὑπαγωγὴν τοῦ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ τελευταίου Ὄργανισμοῦ καὶ 300 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας ἐν τῇ ἀσφάλισι τούτου, δικαιούται συντάξεως κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ τελευταίου Ὄργανισμοῦ, προελεπομένας προϋποθέσεις καὶ ὅρους, τρουμένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, αὐτὴ ὅμως καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ, εἰς ὃν ὁ ἡσφαλισμένος ὑπῆλθη τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας ἐν ἀσφάλισι.

Ὁ συνυπολογισμὸς τῆς παρ' ἐτέροις Ὄργανισμοῖς κυρίας ἀσφαλίσεως πραγματοποιηθεισῶν ἡμερῶν ἐργασίας, κατὰ τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὁρίζοντα, τόσον διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως, ὅσον καὶ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀπαιτουμένων χρονικῶν προϋποθέσεων συνταξοδοτήσεως, πραγματοποιεῖται ἄνευ μεταφορᾶς ἀτομικοῦ λογαριασμοῦ, ἐπεροζομένων αὐτουάτων συνεισφορῶν.

2. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται ἡσάκις κατὰ τὴν δικαστὴν τῆς ἀσφαλίσεως παρὰ τινὶ Ὄργανισμῷ, εἰς ὃν ὑπῆλθεν ὁ ἡσφαλισμένος πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ τελευταίου Ὄργανισμοῦ τοῦ ἀπομένοντος τὴν σύνταξιν, ἔτι ἐφ' ἀπαξ παροχής, ἢ ἐπισσοορῆς εἰσφορῶν, ἢ συντάξεως παρὰ τούτου καὶ ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ λαμβάνειν ταύτην.

3. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις διαδοχικῆς ὑπαγωγῆς εἰς πλείονας τοῦ ἑνὸς ορεῖς ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, ὡς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις μεταβολῆς φορέως ἀπαιτουμένη ἀσφάλισιν κατὰ τῆς ἀσθενείας.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μέτρων τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκκρεμοῦν ὑποθέσεων μεταφορᾶς ἀτομικῶν λογαριασμῶν ἀπὸ ἑνὸς Ὄργανισμοῦ εἰς ἕτερον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν. 694) 1937, αἵτινες καταργοῦνται ἐπὶ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τῶν ἐκκρεμοῦν ὡς ἀνω ὑποθέσεων ὡς καὶ πάσης εἰσπληροῦσας συναρῶς τοιαύτης, ἧς ἐξέλε προκύβει εἰς τὸ μέλλον, ρυθμιζομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

5. Τυχόν ἀμοιβετήσεις κατὰ τὴν ἐοχμηγὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐπιλύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐργασίας Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

6. Κατ' ἐξέυρεσιν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐπικρατεῖ ἡμικρατικὴ καὶ ἐπὶ συμβάσει ὑπαλληλῶν τοῦ Δημοσίου, ἐπαρῶντες ἐπὶ ὁρισμένῳ χρόνῳ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Δημοσίου, γῆρατος καὶ θανάτου τοῦ Ι.Κ.Α., ἦθελον δικαιοῦσιν συντάξεως παρὰ τοῦ Δημοσίου, ἐὰν διὰ τὴν ἀπονο-

μὴν καὶ τὸν ὑπολογισμὸν ταύτης λαμβάνεται: ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ χρόνος τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀσφαλίσεως αὐτῶν παρὰ τῷ Ι.Κ.Α., τὸ τελευταῖο τούτο ὑποχρεῖται ἢ πῶς καταβάλλῃ εἰς Δημοσίον τὰς διὰ λογαριασμὸν τῶν αὐτῶ συνταξοδοτουμένων καταληθείσας εἰς τὸ Ι.Κ.Α. εἰσφορὰς αὐτῶν καὶ τοῦ Δημοσίου διὰ τὸν κλάδον ἀναπηρίας, γῆρατος, θανάτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Κυρώσεις καὶ τελικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.
*Ἀρθρον 52ον

Εἰδικὴ Προστασία Πρωτοπικῶ Ι.Κ.Α.

1. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ι.Κ.Α., τῶν τακτικῶν καὶ εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν αὐτοῦ καὶ τῶν πάσης φύσεως λοιπῶν συλλογικῶν ὀργάνων τοῦ Ἰθρύματος τὰ μέλη τῶν Διοικητικῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων, τὸ ὑπαλληλικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν αὐτοῦ καὶ πᾶν πρόσωπον παρέχον οἰασθήποτε ὑπηρεσίας πρὸς αὐτὸ ἢ τοὺς παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένους, εἰς οἰανδήποτε νομικὴν σχέσιν καὶ ἂν τελῇ πρὸς αὐτὸ, ὑπέχουσιν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων τῶν τὰς ποινικὰς εὐθύνων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

2. Ὡς πρὸς τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐκχώρησιν τοῦ μισθοῦ καὶ ἀποζημιώσεων ἐν γένει τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ τοῦ Ι.Κ.Α. ἐφαρμόζονται αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι, περὶ κατασχέσεως καὶ ἐκχώρησεως τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις.

Στερήσεις καὶ ἐκπτώσεις ἐκ τῶν παροχῶν.
*Ἀρθρον 53ον.

1. Ὁ ἡσφαλισμένος ἢ ὁ συνταξιούχος, ἐὰν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως τιμωρηθῇ δι' ἀδίκημα σχέσιν ἔχον πρὸς τὴν ἀσφάλισιν, διαπραχθέν εἰς βάρος τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ αὐτοῦ, δύναται νὰ στερηθῇ δι' ἀποφάσεων τῶν δ' Ἄ Κανονισμοῦ ὁρισθησομένων ὀργάνων, τῶν εἰς χρέμα παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐπὶ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τῶν τριῶν μηνῶν. Ὁ αὐτὸς στερούμενος τῶν παροχῶν ἡσφαλισμένος δὲν ἀπαλλάσσεται κατὰ τὸν χρόνον τῆς στερήσεως, τοῦ βαρύνοντος αὐτόν, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 25, τμήματος τῶν εἰσφορῶν.

2. Ὁ ἡσφαλισμένος ἢ ὁ συνταξιούχος, ἐὰν ποιῆται, αὐτὸς ἢ μέλος τῆς οἰκογενείας του, κατάχρησιν τῶν παροχῶν τῶν κλάδων ἀνεργίας καὶ ἀσθενείας εἰς χρέμα καὶ εἰς εἶδος, δύναται νὰ στερηθῇ τῶν ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων του ἐπὶ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τῷ 3 μηνῶν, κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ. Διὰ τὸν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης στερούμενον τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἡσφαλισμένον, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ποινικαὶ κυρώσεις.

*Ἀρθρον 54ον.

Ἐὰν δὲν συντρέχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς αὐστηροτέρων ποινικῶν διατάξεων, τιμωρεῖται :

1. Διὰ κριτήσεως ἢ διὰ προστίμου ἢ δι' ἀμειωτέρων τῶν ποινῶν τούτων, πᾶς ὅστις δι' ἄρρητος συμπεριφορᾶς εἰς τὰ γραφεῖα καὶ ἰατρεῖα τοῦ Ι.Κ.Α. δυσχεραίνει τὸ ἐν αὐτοῖς ἐπιτελούμενον ἔργον.

2. Διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἀρθροῦ 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος α) πᾶς ὅστις παραβαίνει τοὺς ὁρισμῶν τῶν ἀρθρῶν 25 καὶ 26 τοῦ παρόντος καὶ τῶν βάζει τούτων ἐκτιμώμενον Κανονισμῶν

β) τὰ περι ὧν ἡ § 10 τοῦ ἀρθροῦ 26 ὄργανα ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ὁρισμῶν αὐτῆς.

3. Εἰς ἐργαζόμενος μὴ συμμορφομένους πρὸς τὰς ἐκ τῆς καιμένης νομοθεσίας ἐπιβαλλομένας αὐτοῖς ὑποχρεώσεις περὶ μέτρων υγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἡσφαλισμένων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας, δύνανται κατὰ τὰ διὰ τοῦ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα καὶ Τ.Δ.Ε. τῶν εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν νὰ ἐπιβάλλωσι τὸ πᾶν μέχρι 50 α)ο. τὰ βαρύνοντα τοὺς ἐν λόγῳ ἐργαζόμενος τμήματα τῶν εἰσφορῶν.

Προσωπικὸν συγχωνευομένων Ταμείων εἰς τὸ Ι.Κ.Α.

*Ἀρθρον 55ον.

1. Τὸ πάσης φύσεως διοικητικὸν προσωπικὸν τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου μετατάσσεται ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως τούτου εἰς τὸ Ι.Κ.Α. διατηρούμενον ὡς ὑπερῆρμος προσωπικὸν αὐτοῦ μέχρι τῆς κατὰ τὰς ἐπομένους παραγράφους ἐντάξεως αὐτοῦ.

2. Το ούτω διατηρούμενον διοικητικόν προσωπικόν εντάσσεται βάσει των τυπικών και ουσιαστικών αὐτοῦ προσόντων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α., λαμβανόμενης ἐντὸς θμῆνου τοῦ πολὺ ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως εἰς θέσεις καὶ βαθμοῦ τοῦ Ι.Κ.Α., ἀναλόγους πρὸς τὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ αὐτοῦ προσόντα καὶ τὰ προβλεπόμενα τοιαῦτα διὰ τὴν κατάληψιν τῶν εἰς αὐτὰ κατατάσσεται θέσεων τοῦ Ι.Κ.Α. Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ μεθεπομένου τῆς τοιαύτης κατατάξεως οἱ ἀνωτέρω δικαιούνται τῶν ἀποδοχῶν τῆς θέσεως εἰς ἣν κατετάγησαν.

Οἱ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω προσωπικοῦ μὴ δυνάμενοι ἑλλείψει τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων νὰ ἐνταχθῶσιν εἰς θέσιν τινὰ τοῦ Ι.Κ.Α. διατηροῦνται παρ' αὐτῶ ὡς ὑπεράριθμοι.

Οἱ ἐκ τούτων παραιτούμενοι ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως ὡς καὶ οἱ μὴ ἀποδεχόμενοι τὴν μετατάξιν ἢ τὴν ἐνταξιν δικαιούνται ἐκ τοῦ Ι.Κ.Α. ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου 2112 προβλεπομένης, μὴ δυνάμενης ὅμως νὰ ὑπερβῇ τοὺς 30 μισθοῦς.

Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποχωροῦντες διὰ τὴν τυχὸν συνταξιοδοτήσιν των παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐπιχειρητικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, θεωροῦνται ὡς ἀπολυόμενοι λόγῳ καταργήσεως θέσεως.

Κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων περὶ ἐντάξεως ἐπιτρέπεται ἢ ὑπερβολὴ αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 23 Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Αἱ ἀποφάσεις ἐπὶ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως, δεῖν ὅπως ἐκδίδονται ἐντὸς μηνὸς τοῦ βραδύτερον ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως.

3. Οἱ ἐκ τοῦ τακτικοῦ κυρίου ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ (ιατροὶ γενικῆς ἱατρικῆς καὶ εἰδικότητων καὶ ὀδοντίατροι) κατέχοντες ὀργανικὰς θέσεις παρὰ τῷ συγχωνευόμενῳ Ταμείῳ καὶ ἀμειβόμενοι διὰ μισθοῦ ἢ παγίας ἀποζημιώσεως, μετατάσσονται εἰς θέσεις ἱατρῶν θεραπευτῶν τοῦ Ι.Κ.Α. ἐπὶ παγία ἀποζημιώσει, προσλαμβάνοντες ἅμα τὴν νομικὴν θέσιν τῶν ἱατρῶν τοῦ Ι.Κ.Α. τῆς κατηγορίας ταύτης, ἐφ' ὅσον συντελήρωσαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγχωνεύσεως διετὴ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ συγχωνευόμενῳ Ταμείῳ καὶ ἔχουν τὰ διὰ τὰς ἀνωτέρω θέσεις τοῦ Ι.Κ.Α. προβλεπόμενα προσόντα. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀπολύονται λαμβάνοντες παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. ἀποζημιώσιν ἴσην πρὸς τὸ διπλάσιον τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν των.

Οἱ ἐκ τούτων ἔχοντες τὰ προσόντα διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων ἱατρῶν ἐλεγκτῶν τοῦ Ι.Κ.Α., ὄντες δὲ μόνιμοι ὑπάλληλοι τοῦ συγχωνευόμενου Ταμείου, κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγχωνεύσεως δύναται μετ' ἀπόφασιν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ Συμβουλίου νὰ καταταγῶσιν καὶ εἰς θέσεις ἱατρῶν Ἐλεγκτῶν τοῦ Ι.Κ.Α.

Ὁ μισθὸς ἢ ἡ παγία ἀποζημίωσις τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον μετατασσόμενων εἰς τὸ Ι.Κ.Α. καὶ ἔχοντων δεκάτη παρὰ τῷ συγχωνευόμενῳ Ταμείῳ ὑπηρεσίαν δὲν δύνανται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι κατώτερα τοῦ μισθοῦ ἢ τῆς παγίας ἀποζημιώσεως, ἣν ἐλάμβανον παρὰ τοῦ συγχωνευόμενου Ταμείου κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγχωνεύσεως.

5. Τὸ πάσης φύσεως δευτερεύον ὑγειονομικὸν προσωπικὸν (μαῖαι, νοσοκόμοι κλπ.) τοῦ συγχωνευόμενου εἰς τὸ Ι.Κ.Α. Ταμείου, μετατάσσεται εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγχωνεύσεως διετὴ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ συγχωνευόμενῳ Ταμείῳ. Ἄλλως ἀπολύεται δικαιούμενος ὡς ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. ποσῶ ἴσου πρὸς τὰς κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγχωνεύσεως ἀποδοχὰς τοῦ ἐξ μηνῶν.

Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω μετατασσόμενοι εἰς τὸ Ι.Κ.Α. κατατάσσονται εἰς θέσεις καὶ βαθμοῦ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν καὶ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου ταύτης καὶ τῆς παραγράφου 3.

6. Ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ὀριστικῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω μετατάξεως ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ ἱερῆματος ἀξιάσσεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ κατὰ τὰς

προηγούμενας παραγράφους ἐκάστοτε κατατασσόμενου εἰς τὸ Ι.Κ.Α. διοικητικοῦ καὶ κυρίῳ καὶ δευτερεύοντος ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ, εἰς αὐτὰς ἐντάσσεται τοῦτο ἀνεῦ ἐτέρας διατυπώσεως, τῆς σχετικῆς περὶ ἐντάξεως ἀποφάσεως δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ δυνάμει τῆς ἀνωτέρω διατάξεως δημοσιευόμεναι ὀργανικὰ θέσεις εἰς τὸ Ι.Κ.Α., δύνανται νὰ καταργῶνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ., δημοσιευομένων ἐντολῶν τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Σ. εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἅμα τῇ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀποχωρήσει ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ι.Κ.Α. τῶν ἐνταχθέντων εἰς ταύτας.

7. Τὸ ὅπωσδήποτε ὑπηρετοῦν ἕκτακτον καὶ ἐπὶ συμβάσει ἢ ἡμερομισθίῳ προσωπικὸν εἰς συγχωνευόμενον Ταμεῖον, μετατάσσεται εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ὡς ὑπεράριθμον αὐτοῦ προσωπικὸν μὴ τὰς αὐτὰς ἐλάμβανε ἀποδοχὰς κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγχωνεύσεως, διατηρούμενον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐφ' ὅσον χρόνον καθορίζει ἢ περὶ προσλήψεως τοῦ ἀποφασίσει τοῦ συγχωνευόμενου Ταμείου, ἀπολυόμενον μετὰ τὴν πάροδον αὐτοῦ ἐπὶ τῇ καταβολῇ αὐτῶ ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς ὑπὸ τοῦ Ν. 2112 προβλεπομένης διὰ τοὺς ἰδιωτικούς ὑπαλλήλους. Ἐάνη πρόσληψις τοῦ ὡς ἄνω προσωπικοῦ παρὰ τῷ συγχωνευόμενῳ Ταμείῳ ἐγένετο διὰ χρόνον ἄριστον, τοῦτο δύναται ν' ἀπολύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, παραφουλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 5 παρ. 7, ὅποτεδήποτε μετὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς συγχωνεύσεως ἐπὶ τῇ καταβολῇ αὐτῶ τῆς ὡς ἄνω ἀποζημιώσεως.

8. Διὰ Κανονισμοῦ θέλουν ὀρισθῆ τὰ τῆς ἀναγνωρίσεως προὔπηρεσίας ὡς τοιαύτης παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. εἰς τὸ ἐντασσόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγούμενων παραγράφων τοῦ παρόντος προσωπικὸν τῶν συγχωνευόμενων Ταμείων ὡς καὶ τὰ τῆς ἀρχαιότητος αὐτοῦ.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ θέλει ρυθμισθῆ καὶ πᾶν ζήτημα γεννώμενον ἐκ τῆς τυχὸν λειτουργίας παρὰ τοῖς συγχωνευόμενοις Ταμείοις Εἰδικῶν λογαριασμῶν Προνοίας ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ αὐτῶν.

Ὑπολογισμὸς ἐπιδομάτων καὶ συντάξεων συγχωνευόμενων Ταμείων.

Ἄρθρον 56.

1. Πρόσωπα λαμβάνοντα ἐπίδομα ἀνεργίας παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐξακολουθοῦν λαμβάνοντα τοῦτο παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους παρὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς χορηγήσεως τοῦ ἐπιδόματος διατάξεων καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τούτων, προβλεπομένην διάρκειαν καὶ ποσόν.

2. Πρόσωπα λαμβάνοντα ἐπίδομα ἀσθενείας καὶ μητρότητος παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐξακολουθοῦν δικαιούμενα τούτων ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους παρὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς χορηγήσεως τοῦ ἐπιδόματος διατάξεων καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τούτων προβλεπομένην διάρκειαν, ἔστω καὶ ἂν δὲν πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος Νόμου. Ἐάν ὅμως ταῦτα εἶναι κατώτερα κατὰ ποσὸν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενων, καταβάλλονται αὐτοῖς τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

Εἰδικῶς, οἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τυγχάνοντες ἀπὸ διετίας τοὐλάχιστον ἐπιδόματος ἀσθενείας λόγῳ σωματικῆς παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α., συνεχίζουσι τὴν ἐπιδοτήσιν των βάσει τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἐπὶ 360 ἡμέρας ἀπὸ ταύτης, δικαιούμενοι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὡς ἄνω 360 ἡμερῶν εἰδικῶν ἐπιδόματος ἴσου πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενον εἰδικὸν ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς ἔστω καὶ ἂν δὲν πληροῦν τὰς διὰ τὴν χορηγήσιν αὐτοῦ προβλεπομένης χρονικῆς προϋποθέσεις, ἐφ' ὅσον δὲ πάντως πληροῦν τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ παρόντος καὶ δι' ὅσον χρόνον προβλέπεται ἢ καταβολῇ τούτου.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ εἰς τοὺς ἐπιδοτούμενους λόγῳ ἀσθενείας ἢ μητρότητος τῶν συγχωνευόμενων εἰς τὸ Ι.Κ.Α. Ταμείων, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγχωνεύσεως ἐλάμβανον ἐπίδομα ἀσθενείας ἢ μητρότητος.

4. Οἱ συνταξιούχοι Εἰδικῶν Ταμείων συγχωνευόμενων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ παρόντος εἰς τὸ Ι.Κ.Α., ἐξακολουθοῦν συνταξιοδοτούμενοι παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α.

Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς συγχωνεύσεως μῆνος, οἱ ἀνωτέρω δικιζοῦνται τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων συντάξεων, ὑπολογιζομένων, βάσει τῶν οἰκείων διατάξεων τούτου, ἐφαρμοζομένης καὶ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου ὅ τοῦ ἀρθροῦ 26, ἐρ' ὅσον πληροῦν τὰς κάτωθι προϋποθέσεις:

α) Ὑπερέβησαν προκειμένου περὶ ἀρρένων τὸ 60ὸν καὶ προκειμένου περὶ θηλέων τὸ 55ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας ἢ

β) πληροῦν τὰς προϋποθέσεις συνταξιοδοτικῆς λόγῳ ἀνικητότητας τοῦ ἀρθροῦ 28 παρ. 2 ἢ

γ) συνταξιοδοτοῦνται ὡς μέλη οἰκογενεῖας θνήσκοντος ἠσαλισμένου ἢ συνταξιούχου καὶ πληροῦν τὰς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 28 παρ. 6 ὀριζόμενας προϋποθέσεις, χαρζκτηρισμὸς τῶν ὡς μελῶν οἰκογενεῖας δικαιωματικῶν συντάξεως.

Ἐὰν ὅμως οἱ ἀνωτέρω ἐλάμβανον κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγχωνεύσεως μεγαλύτερον ποσὸν τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀπογεμητέας αὐτοῖς συντάξεως, συνεχίζουσι λαμβάνοντας τὴν ἀνωτέραν τοιαύτην.

Μὴ συντρεχουσῶν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προϋποθέσεων οἱ συνταξιούχοι τοῦ συγχωνευμένου Ταμείου ἐξαπολυθῶσι λαμβάνοντας παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. τὴν ἢν ἐλάμβανον κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγχωνεύσεως σύνταξιν παρὰ τοῦ συγχωνευμένου Ταμείου.

Καθυστέρουμαι εἰσφοραὶ

*Ἀρθρον 57.

1. Ἐργοδοταὶ ὀφείλοντες καθυστέρουμένης εἰσφορᾶς εἰς τὸ Ι.Κ.Α. καὶ τὸ Ταμεῖον Ἀνεργίας, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἀπαλλάσσονται παρὸς πρόσθετον τέλος καὶ τόκου, ἐρ' ὅσον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἤθελον τακτοποιήσασθαι ταύτας. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνω προθεσμίας αἱ ὡς ἀνω καθυστέρουμαι εἰσφοραὶ ἐπιβαρύνονται δι' ἐρ' ἀπαξ τέλος 50 ο). Ὁφειλεταὶ ἐκ προσθέτων τελῶν ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρέωσιν πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν, ἐρ' ὅσον ἤδη κατέβαλον τὰς εἰσφορὰς, εἰς ἃς ἀφοροῦν αὐτὰ. Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν τόκων ἐπὶ τῶν καθυστέρουμαι εἰσφορῶν καταργεῖται, ἀρ' ἢς ἴσχυον. Τυχὸν ὅμως καταβληθέντες τοιοῦτοι δὲν ἐπιστρέφονται.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α., δημοσιευθεσμένης ἐπιμελεῖα τοῦ Προέδρου τούτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ληφθεσμένης ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ κατατάξεως τῶν ἠσφαλισμένων εἰς ἀσφαλιστικὰς κλάσεις ἀποφάσεως του, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 24, παρ. 4 τοῦ παρόντος, δύναται νὰ ὀρισθῇ ὅτι αἱ μῆψα βεβαιωθεῖσαι παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. καθυστέρουμαι εἰσφοραὶ μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει. Θὰ ὑπολογίζονται βάσει τῶν τεκμαρτῶν ἡμερομισθίων τῆς κλάσεως εἰς ἣν θὰ καταταχθῶσιν οἱ ἠσφαλισμένοι, δι' εὖς ὀφείλονται αἱ εἰσφοραὶ.

2. Καθυστέρουμαι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ παρ' ἠσφαλισμένων προαιρετικῶς συνεχιζόντων τὴν ἀσφάλισιν των παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, διὰ χρόνον μεταγενέστερον τῆς 1ης Μαΐου 1949 ὑπολογίζονται βάσει τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 41 παρ. 4 τοῦ παρόντος γεννησμένην κατάταξιν των εἰς ἀσφαλιστικὰς κλάσεις, ἐξοφλοῦνται δὲ ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς τριμήνου τὸ πολὺ προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ δικαιώματος πρὸς περαιτέρω προαιρετικὴν συνέχισιν τῆς ἀσφαλίσεως.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου ὅ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Α. Ν. 1022) 46 (περὶ κανονισμοῦ τοῦ τρόπου διοικήσεως καὶ λειτουργίας τῶν ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως κλπ. δὲν ἐφαρμόζεται διὰ τὸ Ι.Κ.Α. ἀρ' ἢς ἰσχυον.

4. Τὸ Δημόσιον ἀπαλλάσσεται ἐκ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὀφειλομένων ὑπὸ τούτου πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἀνεργίας εἰσφορῶν, τυχὸν ὅμως καταβληθεῖσαι τοιαῦται δὲν ἀναζητοῦνται.

Ἀνασυγκρότησις Συλλογικῶν ὀργάνων τοῦ Ι.Κ.Α.

*Ἀρθρον 58.

Τὰ ὑφισταμένα κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου συλλογικὰ ὀργανα τοῦ Ι.Κ.Α., δι' ἃ προβλεπεται διάφορος σύνθεσις ὑπὸ τοῦ παρόντος, θέλουσιν ἀνασυγκροτηθῆν ἐντὸς διμήνου ἀπὸ ταύτης, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, τῆς θητείας τῶν ὑφισταμένων τοιοῦτων θεωρουμένης, ὡς ληξάσθαι ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν νέων μελῶν.

Προκειμένου περὶ Ὑπῶτων εἰς ἃ δὲν ἤθελε κριθῆ ἑλαπίνας ἢ σύστασις Τ.Ε.Β. καὶ Τ.Α.Β. συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 13 παρ. 9 καὶ 17 παρ. 9 τοῦ παρόντος, τὰ ἤδη λειτουργοῦντα τοιαῦτα ἀπαλλάσσονται τῶν καθήκοντων των μετὰ πάροδον διμήνου ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ὑπερωτικὴ συνέχισις τῆς ἀσφαλίσεως παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α.

*Ἀρθρον 59.

Κατὰ πάσαν περίπτωσιν συγχωνεύσεως εἰδικῶ Ταμείου εἰς τὸ Ι.Κ.Α., τὸ τελευταῖον τοῦτο ὑποχρεοῦται ὅπως συνεχίῃ τὴν ἀσφάλισιν τῶν εἰς τὸ συγχωνευόμενον Ταμεῖον ἀσφαλιζομένων προσώπων ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔχη εἰσέτι ἐπεκταθῆ εἰς τὴν περιεχθὴν ἀπασχολήσεως τούτων, ἐπεκτεινομένης αὐτομάτως τῆς ἀσφαλίσεως του καὶ εἰς τὴν περιεχθὴν τὴν τούτῳ ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα ταῦτα.

Καταργουμαι διατάξεις.—Ἰδιωτικαὶ ἀσφάλειαι κλπ.

*Ἀρθρον 60.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται ὁ Νόμος 6298) 34 (περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων) πλὴν τῶν ἀρθρων 19 παρ. 9α καὶ 9β, 61, 62 καὶ 63, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συμπληρώθησαν μεταγενεστέρως καὶ ὁ Α. Ν. 118) 45 (περὶ ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀνεργίας τῶν μισθωτῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων) ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη μεταγενεστέρως, πλὴν τοῦ ἀρθροῦ 9, καὶ τῶν μὴ ἀσφαλιστικῶν περιεχομένου διατάξεων τούτου καταργουμένης συγχρόνως καὶ πάσης διατάξεως τῆς ἰσχύος τῆς νομοθεσίας ἀντιτιθεσμένης εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων κανονισμῶν ἰσχύουσι εὐθέως ἢ ἀνελκτικῶς αἱ διατάξεις τῶν ἤδη ἰσχυόντων κανονισμῶν τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἐρ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Προκειμένου εἰδικῶς περὶ Κανονισμῶν ρυθμιζόντων τὰ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, αἱ τυχὸν ὑπὸ τούτων ἢ παρ' ἐτέρων διατάξεων προβλεπόμενα ἐγκρίσεις ἀποφάσεων ὀργάνων τοῦ Ι.Κ.Α. παρὰ τοῦ ἐκπαιδύοντος Ὑπουργείου δὲν ἀπαιτοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων παραγοῦσῶν πάντα τὰ ἐν γένει ἀποτελέσματα αὐτῶν καὶ ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τούτων, δημοσιουμένων δὲ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν ἀπαιτεῖται τοιαύτη δημοσίευσις, ἐντολῇ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. ἐξουσιοδοτηθεσμένου πρὸς τούτο Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Αἱ ἀρμοδιότητες τῶν γραφείων εὐρέσεως ἐργασίας περιέρχονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ι.Κ.Α. καταργουμένης πάσης ἄλλης σχετικῆς διατάξεως καὶ ἀπαγορευομένης τῆς συστάσεως ἰδιωτικῶν ἢ ἄλλων τοιοῦτων. Τὰ τῆς συστάσεως καὶ τὰ τοῦ τρόπου λειτουργίας αὐτῶν θέλουσι ρυθμισθῆ δι' εἰδικῶν κανονισμῶν.

Μέχρις ἐκδόσεως τῶν κανονισμῶν τούτων διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάξεων.

2. Αἱ τυχὸν ἐκαστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως μισθωτῶν, συνδεσμένων διὰ συμβάσεως ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου μέσω τῶν Γραφ. Εὐρέσεως Ἐργασίας, καὶ αἱ τυχὸν τοιαῦται περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀναγγελίας ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας τῆς καταγγελίας τῶν ὡς ἀνω συμβάσεων δὲν ἐφαρμόζονται διὰ τὸ Δημόσιον. Αἱ ἐνεργοῦσαι ὅμως τὰς προσλήψεις ἢ καταγγελίας τοιοῦτων συμβάσεως διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἢ ἄλλα δημόσια ὀργανα ὑποχρεοῦνται ὅπως ἀναγγέλλουσι εἰς τὰ οἰκεία Γραφεῖα Εὐρέσεως Ἐργασίας πᾶσαν τοιαύτην πρόσληψιν ἢ καταγγελίαν, χωρὶς ὅμως ἢ παράλειψις τῆς τοιαύτης ἀναγγελίας νὰ συνεπάγεται οἰκὴν δὴποτε ἀστικὴν ἢ ποινικὴν κώρωσιν ἢ ὑποχρέωσιν ἀπεζημιώσεως ἐναντι τοῦ μισθωτοῦ ἢ τρίτων ἐναντι τοῦ Δημοσίου.

3) Εἰς περίπτωσιν ἀνικητότητας πρὸς ἐργασίαν ἢ θανάτου, ὀφειλομένου εἰς ἀτύχημα ἐκ βιαιῶς συμβάντος ἐπελθόντος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορηθῆς αὐτῆς, ἐὰν ὁ παρὼν περιλαμβάναται μετὰξὺ τῶν ἀσφαλιστέων κατὰ τὸν παρόντα νόμον προσώπων ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου του, τὰ ἐν ἀρθρῷ 28 παραγρ. 6 ἀναφερόμενα πρόσωπα, δικαιούνται τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁ οἰκείος ἐργοδοτῆς ἀπαλλάσσεται τῆς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Β. Α) τος τῆς 24ης Ἰαν-

ίου 1920 περί καθολοποίησης των νόμων περί εθούνης προς αποζημιωτών των εξ άτυχήματος εν τή εργατή παθόντων εργατών η υπαλληλίων, ως έτσι τροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, υποχρεώσεως προς καταβολήν της παρ' αούτων προβλεπόμενης αποζημιώσεως, εξόδων νοσηλείας και κηδείας.

4) Αί παρ' αών κατά τό Β. Διάταγμα, περί ού ή προηγουμένη παράγραφος, υποχρεών εις αποζημιώσιν, εν περιπτώσει άτυχήματος, συναφθείσαι πρό της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου συμβάσεις, περί μεταβίσεως των διά την περίπτωσιν ταύτην υποχρεώσεων των εις ιδιωτικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις, διατηρούνται εν ισχύι μέχρι της λήξεώς των, ουχι όμως πέραν του έτους από της ισχύος του παρόντος. Αί μετά την δημοσίευσιν του παρόντος συναπτόμεναι ως άνω συμβάσεις παύσονται ισχύουσαι, άμα τή υπαγωγή εις την ασφάλισιν των εις ους αναφέρονται μισθωτών.

5) Έάν τά πρόσωπα τά παρέχοντα εργασία εναντι αμοιότης εις εργοδότην συμβεβλημένοι κατά την προηγουμένην παράγραφον, υπαχθώσιν εις την ασφάλισιν του παρόντος Νόμου εντός του έτους από της ισχύος του παρόντος Νόμου, τό μόν τιμήμα των εισφορών των βαρυνουσών τον εν λόγω εργοδότην μειούται διά τον υπόλοιπον χρόνον της ισχύος της συμβάσεως κατά 25 ο)ο, ή δε εκ της συμβάσεως δεσμευομένη ιδιωτική ασφαλιστική επιχείρησις, εάν εν τή μεταξυ έπέλθη άτύχημα εις τι των εν λόγω προσώπων, υποχρεούται να καταβάλη εις τό Ι.Κ.Α. τό ποσόν, ύπερ εκ της συμβάσεως ώφειλε να καταβάλη, προς θεραπείαν του παθόντος και αποζημιώσιν αυτού ή των κληρονόμων του.

Έν τή περιπτώσει ταύτη, εάν αί παρ' αού Ι.Κ.Α. χορηγήσει ή χορηγητέα: κατά τον παρόντα Νόμον εις τον παθόντα ή τά πρόσωπα του άρθρου 28 παράγραφος 6 παροχαί, ύστερούσι κατά τό ποσόν του παρ' αού της ιδιωτικής ασφαλιστικής επιχείρησεως, κατά τά ανωτέρω, καταβληθέντος εις τό Ι.Κ.Α. υποχρεούται ό εργοδότης να καταβάλη την διαφοράν εις τον παθόντα και τούτου φανόντος εν εκάστ άτυχήματι, εις τά πρόσωπα του άρθρου 28 παράγραφος 6.

6. Κατά την πρώτην εφαρμογήν του παρόντος, ό διορισμός του Ανακληρωτού Γεν. Δ)ντου θέλει ενεργηθί δι' άποφάσεως του Υπουργού Έργασίας, ληφθησομένης μετά γνώμην του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. και δημοσιευθησομένης εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, άνευ τηρήσεως έτέρας τινος διατυπώσεως. Έάν τό Δ. Σ. δέν υποβάλη την επί του προκειμένου γνώμην του εντός 10ημέρου άφ' ής ζητηθί αυτή παρ' αού Υπουργού Έργασίας, εύτος δύναται να προδθ εις τον διορισμόν του Ανακληρωτού Γεν. Δ)ντου και άνευ ταύτης.

7. Παρ' αή Διευθύνσει Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Έργασίας συνιστάται τμήμα Ασφαλιστικής νομοθεσίας, αυξανομένων των οργανικών θέσεων Τμηματάρχων β' ή α' τάξεως τής Κεντρικής αύτου Υπηρεσίας κατά μίαν. Εις την αρμοδιότητα του ως άνω τμήματος υπάγεται ή μελέτη και εισήγησις επί των ληπτέων μέτρων διά την βελτίωσιν της διεπούσης τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς, τους ύπαγομένους υπό την έποπτείαν του Υπουργείου Έργασίας νομοθεσίας και γενικώς των υποβαλλομένων υπό τούτων προτάσεων τροποποιήσεων ή συμπληρώσεων της νομοθεσίας των.

Κατά την πρώτην εφαρμογήν της παρούσης εις την ανωτέρω θέσιν μετατάσσεται επί τω βαθμώ Τμηματάρχου α' τάξεως, δι' άποφάσεως του Υπουργού Έργασίας, ληφθησομένης μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του ως άνω Υπουργείου, ό παρ' αού Υπουργείω Έργασίας πλέον της πενταετίας ύπηρετήσας κατ' άπόσπασιν και κεντημένος κατά την δημοσίευσιν του παρόντος τον βαθμόν Τμηματάρχου α' τάξεως υπάλληλος του Ι.Κ.Α. του εις τον βαθμόν τούτον χρόνου ύπηρεσίας του λογιζομένου διά την αρχαιότητα αυτού και την πραιτέρω προαγωγήν ως χρόνου ύπηρεσίας του παρ' αού Υπουργείω Έργασίας.

Μείωσις Εισφορών.
Άρθρον 61.

Δι' άποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου λαμβανομένων προτάσει του Υπουργού Έργασίας και δημοσιευομένων εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύναται να μειούνται τό πολύ μέχρι 10 ο)ο και διά χρονικήν περίοδον μιάς πεντα-

ετίας κατ' ανώτατον όριον, υπολογιζομένης από της ισχύος του παρόντος, αί υπό του παρόντος καθοριζόμεναι εισφοράι ύπερ του Ι.Κ.Α. διά τά πρόσωπα τά άπωγολούμενα εις έτέρας πλέον της περιοχής της τόως Διοικήσεως Πρωτεύουσας περιφερείας.

Έπέκτασις του Ι.Κ.Α. εις Δωδεκάνησον.
Άρθρον 62.

Δι' άποφάσεως του Δ. Σ. του Ι.Κ.Α. έγκρινομένης υπό του Υπουργού Έργασίας και δημοσιευομένης διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, δύναται να επεκτείνεται ή ασφάλισις του Ι.Κ.Α. εις την Δωδεκάνησον, άνευ της τηρήσεως έτέρας τινος διατυπώσεως.

Η κατά τά ανωτέρω επέκτασις της ασφαλίσσεως δέν όπως ως προς την Ρόδον πραγματοποιηθί τό βραδύτερον μέχρι της 1ης Ιανουαρίου 1952.

Κατά την επέκτασιν της ασφαλίσσεως εις την Δωδεκάνησον αί κατά τό άρθρον 25 εισφοράι, υπολογίζονται μειωόμεναι κατά την πρώτην Ζετίαν κατά 50 ο)ο κατά την δευτέραν Ζετίαν κατά 30 ο)ο, κατά την τρίτην Ζετίαν κατά 15 ο)ο και από του έσδόμου έτους εις ολόκληρον.

Άρθρον 63.

1. Διά του παρόντος κυρούνται, άφ' ής εξέεδόθη και έγκλοουθούν ισχύουσαι άπασαι αί διοικητικά πράξεις και άποφάσεις δι' ών ιδρύθησαν Υποκαταστήματα ή Τοπικά Παρακρήματα του Ι.Κ.Α. ή επεξετάθη ή ασφαλιστική περιχή τούτων Υποκαταστημάτων ή και Παραρτημάτων.

2. Τά κατά την δημοσίευσιν του παρόντος ύφιστάμενα πάσης φύσεως συλλογικά όργανα διοικήσεως και έλέγχου του Ι.Κ.Α. ών ή φητεία τυχόν έληξε, θεωρούνται ως νομίμως ύφιστάμενα και λειτουργούντα μέχρι της συγκροτήσεως των υπό του παρόντος νόμου προβλεπομένων συλλογικών οργάνων τηρουμένων πάντως των διατάξεων του άρθρου 58.

3. Κυρούται άφ' ής ισχυσαν ή ύπ' αριθ. 32610)47 κοινή άπόφασις των Υπουργών Οικονομικών και Έργασίας, ή δημοσιευθείσα εις τό ύπ' αριθ. 150 Φ.Ε.Κ. της 10.10.47, τεύχος δεύτερον.

Άρθρον 64.

1. Τά έξεδα διοικήσεως του Ι. Κ. Α. δέν δύναται να υπεραίνον ποσοστόν 10 ο)ο επί των έτησίων εσόδων του. Κατά την πρώτην πενταετίαν από της εφαρμογής του παρόντος τό ανωτέρω ποσοστόν δύναται να αυξάνεται προάσει του Δ. Σ. του Ι. Κ. Α., δι' άποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, λαμβανομένης εισηγήσει του Υπουργού Έργασίας, μέχρι 15 ο)ο.

Άρθρον 65.

Η ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται από της δημοσιεύσεως του εξαιρέσει των περί πόρων και παροχών διατάξεων αυτού ών ή ισχύς άρχεται από της πρώτης του μηνός του μεθεπομένου εκείνου, της δημοσιεύσεως αυτού εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και εκείνων δι' ας προβλέπεται διάφορος χρόνος ισχύος των, υπεβληθήσεται δε εις την Βουλήν προς κύρωσιν άμα τή συνόδω ταύτης.

Έν Αθήναις τή 14 Ιουνίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Τό Υπουργικόν Συμβούλιον
Ο Πρόεδρος
ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
Ο Αντιπρόεδρος
Γ. ΠΑΠΑΜΑΡΕΟΥ
Τά Μέλη

- ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Φ. ΖΑΓΙΝΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, Ε. ΚΟΦΡΗΣ, Π. ΓΑΡΟΤΦΑΛΙΑΣ, Δ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΟΔΗΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, Δ. ΖΗΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Έθσωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.
Έν Αθήναις τή 14 Ιουνίου 1951.
Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(Έπ του Έθνικού Τυπογραφείου)